

کتیبخانەی دیجیتالی
www.rabari.org

بەشاركەمان 1 حەمەدۆك • عەبدوللای حسەن زادە
کردووێ بە کوردی

بەشاركەمان 2 حەمەدۆك • عەبدوللای حسەن زادە
کردووێ بە کوردی

بەشاركەمان 3 حەمەدۆك • عوسمان نێسماعیلی (ناشقی)
کردووێ بە کوردی

ناوی یه شار که مال بۆ خویندەری کورد بیگانه نیه. هەر ئه وهندهی من بزائم تا ئیستا مامۆستای بهرپرز شوکور مستهفا سی داستانی یه شار که مالی کردوون به کوردی و چاپ و بلاوی کردوونه وه. به و پئی یه خوینده واره کورد زمانه کان، یان بلین کورد زمانه خوینده واره کان له گه ل ناوی یه شار که مال وه ک نووسه ریکی پایه بهرز و له گه ل نووسینه کانی که م و زور ناشنان. به لام به و حاله ش ئه گه ر لیره دا شتی که له سه ر ژیان و پیگه یشتنی یه شار که مال بنووسین، رهنگه بی سود نه بی.

یه شار که مال سالی ۱۹۲۳ ی زاینی (۱۳۰۲ ی هتاوی) له یه کیک له گونده کانی "عوسمانیه" له ناوچهی "سیهان" ی تورکیه به ناوی "همیته" له دایک بووه. ناوی ئه سلپی ئه و، "که مال گوکیچه لی" یه.

باوکی خه لکی ناوچهی "ئه رجیش" له ده وروبه ری گۆلی "وان" له تورکیه یه که له سه روبه ندی یه که م شه ری جیهانی دا له گه ل بنه ماله که ی کۆچی کردوه بۆ "چوکوراوا".

ته مهنی یه شار که مال چوار سال زیاتر نه بوو که باوکی له ده ست چوو. پیاویک به ناوی وسوه کورده له کاتی که دا که باوکی یه شار که مال له مزگه وتی ئاوه دانی خه ریکی نوژی شیوان ده بی خه نجه ریکی لی ده دا. باوکی یه شار به برینداری و شه لالی خوین له مزگه وتی ده رده په ری، به لام ته نیا چه ند هه نگاویک له ده رگای مزگه وتی دوور ده که ویته وه که ده که وی و ده مرئ.

ئه م کاره ساته له پیش چاوی یه شار که مالی چوار ساله روو ده دا. یه شار له بیریه تی که وه ختی که باوکی له خوین گوزی، له پر دی یه که یان شه لئاو دهنگی ته قه بهرز بووه وه. یه شاری چکۆله له ترسان زمانی گیرو لال بوو. ئه و لالی یه هه تا نیزی که دوازه سالی درێژه ی هه بوو. بۆخوی له م باره یه وه ده لی:

"هیندی که لال هه ن که به هه ر گیان کیشانی که بووه له ده قیقه یه که دا ده توانن وشه یه که بیننه سه ر زمانیان، به لام زمان گیرانه که ی من جوړیک بوو که بۆ ده ربیرینی تاقه رسته یه که نیو سه عات هه ولم ده داو گیانم ده کیشا".

یه شار خویندنی سه ره تایی له گوندی "قه دیرلی" ته واو کردو پاشان هه تا پۆلی دووه می ناوه ندی له قوتابخانه یه کی "ئه ده نه" خویندی و ته واو. وه ختی که باوکی مابوو، بنه ماله ی که مال یه کیک له خۆش گوزهران ترین بنه ماله کانی ئاوی بوون. به لام هه تا که مال گه یشته ته مهنی هه شت سالی، هه رچی له باوکی بۆی به جی مابوو، ته واو بوو. سه ره په رستی کردنی بنه ماله که یان که وته ئه ستوی مامی که مال که پیاویکی ساویکه و زور دل و ده روون فره وان بوو. بۆ ته خشان په خشان حیساب و کیتابیکی نه ده زانی. هه ر ئه مه ش بوو به هوی ئه وه که بنه ماله ی که مال به زویی نابوت بن و به ناچار له سه ر زه وی و زاری ئه م و ئه و ده ست بکه ن به سه پانی و سی یه که به ری.

که مالی چکۆله ناچار بوو بۆخوی نانی خوی په یدا بکاو یارمه تی بنه ماله که شی بدا. بۆیه ماوه یه کی زوری ته مهنی به کاری جوړاو جوړه وه رابواردوه. بۆ نمونه کریکاری له کارگه ی ته لیس چنن و میرزایی و میراوی له مه زراو مه ره زه جاره کان دا... هه ر ئه م کارانه ش بوونه کۆسپی درێژه پیدانی خویندنه که ی.

کاری میراوی له مه ره زه جاره کانی ده وروبه ری "چۆمی ساوران" دا یه کیک له خۆشترین کاره کانی یه شار که مال بووه. بۆخوی ده لی: "نیزی که ی هه شت سال میراوی مه ره زه جاره بووم و هه وتووی دوو جار به پی یان هه تا سه رچاوه ی چۆمی ساوران ده چووم و ده گه پامه وه. ئه من له گه ل ناوی ساوران وه ها ببوومه دۆست و هاوده م که هه ر له گه ل مرۆفیک ده کری

پیاو ئاوا ببیته دوست و هاوودهم. ئەگەر لیم بپرسن له دنیا دا چ شتیکت له هه موو شتیك خۆشتر دهوئ، بیگومان ده لیم ئاوی ساووران... یه کهم رۆمان که له میشکم دا گووراوه هەر له سهر ئەم ئاوی ساوورانه یه. ئیستا رۆمانیکی پینچ بهرگی که ئیلهامی له ئاوی ساووران وهرگرتوه له میشکم دا دهجوولی، که رهنگه هه وه ل رۆمان و دوا رۆمانی گهره ی من بی"

هەر به مندالی عه لاقه ی به شیعر گوتن هه بوو. هیشتا ته مهنی هه شت سال زیاتر نه بوو که دهستی کرد به شیعر دانان. خۆش ئه وه بوو جارێ نه ش چوو بووه قوتابخانه و خویندنه وه نووسینیشی نه ده زانی، که دهستی به شیعر دانان کرد. له ته مهنی یازده سالی دا که قوتابی پۆلی سیهه می سهره تایی قوتابخانه ی گونده که یان بوو، شیعره کانی زار به زارو دی به دی ده گهران.

له هه شت سالی دا دهستی به ساز لیدانیش کرد. به لام دایکی هیچ که یفی به و کاره ی نه ده هات. بویه ئه و سازانه که یه شار که مال به حه قدهستی فه عله یی و سه پانی و سی یه که بهری ده یکرین، یان ده یشکاندن یان له ئاوری داویشتن و ده یسووتاندن. به م جۆره ئاره زووی موسیقا لیدان وه ک پشکوی بن خۆله میش له دلی که مال دا نیژرا.

وه ختی که له ته مهنی نو سالی دا چوو قوتابخانه و کۆلکه خوینده واری یه کی پهیدا کرد، دلی به وه خۆش بوو که ئه مجار شیعره کانی ده نووسیته وه وه ک جارن له بیری ناچنه وه.

یه که مین شیعر، سالی ۱۹۴۳ له گوڤاری "گوڤوشلیر" دا له شاری ئه دهنه چاپ کرا. سالی ۱۹۴۳ کۆمه له شیعریکی به ناوی "تازیه نامه" له ئه دهنه چاپ کرد. یه که مین داستانی به ناوی "داستانی پیس" سالی ۱۹۴۷ کاتی که له خزمه تی سهر بازی بوو، نووسی. هەر له و سالانه دا رۆمانیکی به ناوی "کاله ی ئاسن" و داستانیکی درێژی به ناوی "سوورێژه" نووسی. به لام چونکه هیچیانی به دل نه بوون، پيش نووسه کانی سووتاندن و فری دان.

پاش خزمه تی سهر بازی هاته ئه سته مبول و له ئیداره ی گاز دا ماوه ی سالی کاری کرد. پاشان گه راپه وه گوندی قه دیرلی و دوو سال به عه ریزه نووسی ژیا نی برده سهر. کتیبی "زه رده گه رما" ی که کۆمه له چیرۆکیکی کورت و درێژه له و ماوه یه دا نووسیوه.

سالی ۱۹۵۱ سه ره له نوئ هاته وه ئه سته مبول و بوو به هاوکاری هه میشه یی رۆژنامه ی "جمهوریت" و وه ک ریپورتاژ نووسی رۆژنامه که دهستی به کار کرد. هه رکام له و ریپورتاژانه ی یه شار که مال که هه تا سالی ۱۹۶۳ له و رۆژنامه یه دا چاپ کران، به رو داویک ده ژمیردان. هه تا ئیستا سی خه لاتی ریپورتاژو رۆمان و شانۆنامه ی وهرگرتوه.

"ئینجه مه مه د" یه کیک له داستانه درێژه کانی یه شار که مال و به و جۆره که من تی ده گم له نیو ئه و داستانه دا که خویندوومنه وه شاکاری یه شار که مال. زۆر پيش ئه وه ی "ئینجه مه مه د" بخوینمه وه ناوبانگیم بیستبوو، و ئاواتم بوو بکریته کوردی، یان بۆخۆم هه لم بۆ بره خسی و بیکه مه کوردی. به لام ماوه ی چهنده سال ئه و ئاواته م وه دی نه هات هیچ، به لکوو "ئینجه مه مه د" م بۆ خویندنه وه ش وه ده ست نه که وت.

پاییزی سالی ۱۳۶۲ نوسخه یه کی "ئینجه مه مه د" م ده ست که وت و خویندمه وه. ئه مجار زیاتر ئاشقی کتیبه که بووم و له گه ل قاره مانی داستانه که ش "ئینجه مه مه د" هەر به راستی بوومه دوست. ده ستم پی کرد به لکوو کتیبه که بکه مه کوردی و ئه و دوسته تازه یه م به خوینه رانی هاو زمانم بناسینم. به لام هیشتا مرخم لی خۆش نه ببوو که که ندو کۆسپ پيشیان پی گرتم و بۆ ماوه یه که "ئینجه مه مه د" یان لی دور خستمه وه. ته نیا له وه دا شانسم هه بوو که کتیبه که م له ده ست ده رنه چوو. هاوپی یه کم که کتیبه که ی بۆ ماوه ی سی چوار مانگ وی دا بووم، مالی ئاوه دان بی، په له ی لی نه کردم و "ئینجه مه مه د" له قوژنیکی کتیبخانه چکۆله که م دا مایه وه.

نيزيك به ساليك پي چوو. ناخرو ئوخري هاوینی ئه مسال له کاتيک دا زياتر له جاران پرکار بووم "ئينجه مه مه د" خوئی وه بير هينامه وه وليی ده ژاروژهنگ نام که ئیسته ره م هه ر ئیستا ده بی ده ست به وه رگيپرانی کتیبه که بکه م. به ناچارو نيوه نابه دلی ده ستم پی کرد. خواوراستان به ده ستمه وه هات و له ماوه یه کی تا راده یه ک کورت دا وه رگيپرانه که ی ته واو بوو. له راستی دا که متر له هه فتا روژی پی چوو که کاری وه رگيپرانه که م ته واو کردو ئاواته که ی خوم و داخوازه که ی "ئینجه مه مه د" م وه دی هینا.

له سهر ته رجه مه که پيم خو شه هينديک شت بليم:

— "ئینجه" ی تورکی مانای چکۆله، لاواز، باریک و ئه و جو ره شتانه ده دا که من بو "ئینجه مه مه د" ده متوانی "حه مه له پ"، "حه مه چکۆل"، "حه مه دیله" و "حه مه دۆک" و... دابنیم. له نیو هه مووی ئه و وشه کوردی یانه دا وشه ی "حه مه دۆک" م بو "ئینجه مه مه د" ی دۆستم هه لپژارد. چونکه ئه وه ی من له کوردی بیزانم ئه م ناوه هه ر له و کاته دا که چکۆله بوونه که ده گه یه نی، خو شه ویست بوونیش نیشان ده دا. ئیستا جی ده گری یان نا؟ که وتوه ته به ر زه وق و سه ليقه ی خوینهری کورد.

— کوردی یه که ی "حه مه دۆک" له سه ریه ک کوردی موکریانه، به لام نازانم بوچی پيم خو ش بو هه ر وشه یه ک دیته پيش و به چه ند جو ر به کار هاتوه و من ده یانزانم و به بیرم دا دین هه موویان بنووسم، یان ئه گه ر بو مانایه ک چه ند وشه م پی شک دین هه موویان به کار بيم. بو وینه: (که وچک و که چک)، (سنگ و سینگ)، (هه لاهه سین و هه لواسین)، (ئاگرو ئاور)، (ئاورگ و ئاگردان)، (جوخین و جیخون) و زۆر شتی دیکه. یان وه ک (تاوّل، چادر، ره شمال و ده وار) که هه موویان یه ک مانایان هه یه. پيم وایه هه ولیشم داوه ئه م وشه جو رواجو رانه به چه شنیک به کار بيم که سه ر له خوینهر نه شیویین و له هه موو جیگایه ک مانا که یان به ئاسانی به ده سته وه به دن. ئیستا له و کاره دا چه نده سه رکه وتووم، یان تی شکاوم، خوینهری ژيرو وریای کورد ده زانی.

— له "حه مه دۆک" دا زۆر جار دیته پيش چاو که ناویک چه ند جار به دوا ی یه ک دا دوویات ده کریته وه و جاروبار که میکیش ره زاگران دیار ده کا. هه رچه ند به ئاسانی ده کرا خومی لی ببویم. به لام بو ئه وه ی شیوه نووسینه که ی دانهر له ته رجه مه کوردی یه که ش دا ده ربکه وی، وام به باش زانی چۆنیک نووسراوه، راست به و جو ره ی بکه مه کوردی.

— مه يدانی کاره ساته کانی داستانی "حه مه دۆک" لادی و ده شت و ده رو کیو و به نده نه. منیش وه ک کوردی کی په روه رده ی لادی و شاخ و داخی کوردستان له و باره یه وه هیندی وشه و زاراوه و ته عبیری کوردی فیر بووم که یه که م جار بوو بو م هه لده که وت بیان هینمه سه ر کاغه ز. بویه درخیم پی نه کردوون و هه رچی وه بیرم هاتیبته وه و جیگای خوئی کردیبته وه به کارم هیناوه. بو ئه وه ش که خوینده وه ره به ریزه شارنشینه کان لیم تووره نه بن، به هاوکاری هیندی برای دلسۆز فه ره نه گۆکیکم بو "حه مه دۆک" ریک خسته که به دوا ی داستانه که دا ده ی بینن.

له "حه مه دۆک" دا هیندی وشه ی تورکی و فارسی و عه ره بيم به کار هیناون. دیاره هیچ کامیان له زمانی کوردی دا نامۆ نین و ژماره شیان له بیست وشه تی ناپه ری. هوی به کار بردنی ئه م چه ند وشه یه ئه وه بووه که به زه وقی خوم وشه کوردی یه که ی به رامبه ریان نه ی توانیوه له هه موو جیگایه ک مانا که یان به ته واوی بگه یه نی، یان هه ر نه بی ئاهه نگی خوینده وه ی خو ش نه بووه.

— خوینهری خو شه ویست جاروبار تووشی هیندی رسته ده بی که مانا که یان ته واو نیه. ئه مه یان نه خه تای منه و نه له ئه سه له که ش دا به که مایه سی ده ژمیردی. نووسه ر زۆر وه ستایانه له کاتی گيپرانه وه ی قسه ی قاره مانه کانی داستانی خوئی

دا نیشان ددها که مرؤف چۆن له کاتی تهنگانه و دل په رۆشی دا زمانی تیکه ل پیکه ل ده بئ و پیش ئه وهی رسته یه که ته واو بکا، رسته یه کی دیکه ده ست پی ده کا.

— له سه ر رینووسی "حه مه دۆک" یش پیم خۆشه ئه وه نده بلیم که له بهر ئه وهی به داخه وه تا ئیستا شیوه یه کی یه کگرتوومان له نووسینی کوردی دا نیه، رهنگه که م و کووپی تیدا هه بی. هه ر جوړ بی، ده ست م وا راهاتوه و ئه گه ر ناته واوی یه که هه یه داوا ی لئ بووردن له خوینه ران ده که م.

— ماوه ته وه ئه وه که بلیم زۆر له میژه ده لئین وه رگێر رهنج به خه ساره، چونکه ئه گه ر کاره که ی سه رکه وتوو بوو خه لک ئافه رین بۆ نووسه ر ده نئیرن و ئه گه ر سه رکه وتووش نه بوو سه رکۆنه ی ئه و ده که ن. به ش به حالئ خۆم ئه و ئه سله م قبووله و راده گه یه نم که هه ر که م و کووپی یه کی له "حه مه دۆک" دا بیته به رچاو، خه تای وه رگێرانه که یه تی. "ئینجه مه مه د" داستانی که له نیو داستانان دا هه لئ بژیری. به خۆپایی نیه که "ئینجه مه مه د" تا ئیستا به ده یان زمانی زیندووی دنیا ته رجه مه کراوه و چه ندین ملیۆن نسخه ی لئ له چاپ دراوه.

له کۆتایی دا به پئویست ده زانم له زه حمه ت و ماندوو بوونی کاک بیه رووزی کورد ئه حمه دی که له ریک خه ستنی فه ره نه نگۆکی ئه م ته رجه مه یه دا هاوکاری یه کی به نرخ ی کردم، پر به دل سوپاس بکه م و هه روه ها سوپاسی جگه رگۆشه ی خۆشه ویستم محم دی حسن زاده بکه م که ئه م کتیبه ی به شیوه یه کی جوان و ریک و پیک تایپ کردو زۆر گه رگرفتی چاپی له کۆل کردمه وه.

پاییزی ۱۹۸۴ - وه رگێر -

* ئه و زانیاری یانه ی له باره ی ژیا نی یه شار که ماله وه له م پیش باره دا هاتوون، له (مقدمه) ی چاپی فارسی ئینجه مه مه د وه رگه راون. - وه رگێر -

بناری "چپاکانی توورپوس" له لیواره کانی "دهریای سپی" یه وه دهست پی دهکا. ئەم لیوارانه که هه میسه به شه پۆلی سپی و که فاوی ده کوترینه وه، بهره بهره هه تا تیره شان و لوتکه کان ده چنه پیش.

له ئاسمانی دهریای سپی دا هه میسه په له هه وری سپی دین و ده چن. لیواره کانی دهریای سپی دهشت و هه موارن و خاکه که یان لیوه داره. ئەو خاکه ئەوه نده تروسکه دارو هه مواره ده لئی سپی کراوه ته وه. خاکی لیوه دار نهرمه وه ک گوشت. ئەو خاکه هه تا چهند فرسه ق ئەو لای ده ریا بۆنی توندی خوئی و بۆنی دهریای لی دئی. له وه به دوا هه تا چاو بر دهکا زه ویی کیلراوه و له پاش ئەویش ده وه ناوی به کانی "چووکوراوايه".

چووکوراوا و لا تیکه ئەم سهر ئەه و سهری دیار نیه، به سه وزایی توندی ده وهن و درپوک و خیزهران و قامیشه لان و گوینی و لاو لوی کیوی داپوشراوه. و لا تیکه به سام و تاریک، که له لیپره واری تاریکیش به سامترو تاریکتره.

ئهمجار گۆلوی گوره گوره به دریژیایی ئەو ریگایانه که له لایه ک ده چنه "ئاناوارزا" و له لایه کیش به "عوسمانیه" دا تیپه ر ده بن و ده گنه "ئیسلاحیه"، پان بوونه وه. ئەو گۆلوانه هاوینان گه نداویکی پیس و گهرمن، ئەوه نده پیس و بۆگه نیون که ناکری لییان نیزیک ببیه وه. هاوینان ئەو گۆلوانه بۆنی گه لاو پووش و په لاش و خاکی رزیویان لی دئی، به لام زستانان وه ک چاوی قرژال روون و جوانن. هاوینان سه ریان به قه وزه داده پووشری، به لام زستانان ده لئی هه ریرن، هه ریری پان و پاک و خاوین.

له و لای ئەو گۆلوانه دیسان په له زه ویی پان و به رینی داچیندراوو وه ردوشیو براو دهست پی ده که نه وه. خاکی ئەم مه لبه ندانه چه ورو سووکه. خاکه که یان ئەوه نده باش و به برشته که یه ک و چل، یه ک و په نجا ده بری. له ولای ئەو زه وی یانه ش ته پۆلکه ته پۆلکه یه که به داری "میرسین" داپوشراون. بۆنی قورسی ئەم دارانه میشکی پیای ده گری. ئەمجار به رده لان و کاجستانیک دهست پی دهکا. ئەوه نده ش له ناکاو دهست پی دهکا که پیای لیی ده ترسی و ده سله میته وه. کاجه کان و گابه رده کان شان به شانی یه کتر ده پونه پیش. شیله ی کاج له و شوینه وه ک ده نکی مرواری ده تکیته سهر زه وی. له پاش ئەو به رده لان و کاجستانه به ربلاوانه دیسان بیابان و زه ویی پان و به رین دهست پی ده کاته وه. له م ناوچه یه دا زه وی نه زۆک و به یاره و لیپره وه لوتکه ی پر له به فری توورپوس ئەوه نده نیزیک دیار دهکا که پیته وایه دهست دریژ بکه ی ده یگاتی.

"خاردهشت" سووچیکه له م بیایانه که پینچ گوندی تیدان. خه لکی گونده کانی خاردهشت بستیکیان زه وی نیه. هه موو زه وی یه کان ملکی "عه بدی خان" ن.

خاردهشت و لا تیکه ته ریک و جیا له ولاتانی دیکه. خاردهشت دنیا یه که به ژیان و قانونی تاییه تیی خۆیه وه. خه لکی خاردهشت جگه له گونده کانی خۆیان ده کری بلیین هیچ کوئی یان نه دیوه. که م که سیان له خاردهشت به ولاوه تر چوون. له لاوه ش را هیچ که س ری له م ولاته ناکه وی. ریگاکان و خه لکی خاردهشت که س نایانناسی. ته نانته باجگری ده وله تیش چهند سال جاریک زیاتر ری ناکه ویتته ئیره، ئەمجار ئەویش هیچ کاری به دئی نشینه کانی خاردهشت نیه. عه بدی خان ده بیینی و ئاوی بینه و دهستان بشۆ.

"ناسياب چه شمه" گه وره ترين گوندى خارده شته و عه بدى خان له وى ده ژى. گوندى ناسياب چه شمه له رۆژه لاتی دهشت و له بن بهرده لانیك دروست كراوه. گابه رده كان شینن و سه ریان پره له خه نه تیلکه ی سه وزو زیوین و ژهنگاری و هه مه پره نکه. چناریکی پیروقه دئه ستوور که له بهر پیری لك و پۆپه کانی به ره و خوار شوپ بوونه وه، زور له میژ ساله به شکوو سه نگی نی یه کی تایبه تی یه وه له سه ره وه ی گونده که به پیوه راوه ستاوه.

هه تا سه د هه نگو، تا په نجا هه نگویش له چناره که نيزیک بیه وه گویت له هیچ دهنگیک نابى. لیره جگه له بیدهنگی یه کی به سام خه به ریک نیه. ئه گه زیاتریش بچه پیش، بیست و پینچ ههنگاوت بمینى بو چناره که، دیسان هه ئه و بیدهنگی یه یه. له ده هه نگویش هه ر ئه و بیدهنگی یه یه و ئه و بیدهنگی یه. ده لئی نه زینده وه ریک هه ناسه ی دی و نه په له وه ریک بال لیک ددها. به لام هه ر که گه یشتیه په نا بهردی بن چناره که، له نه کاو هه موو شتیک دهگورپی. هارپه یه که هه ل دهستی، هارپه یه که گویت که پر ده کاو به بیستنی تیک را ده بی. که چی پاش ماوه یه که به ره به ره ئارام ده بیته وه و بیدهنگ ده بی.

لادیی یه کان به و جی یه که هارپه یه ئاوه که ی لى هه ل دهستی، ده لئین سه رچاوه. پییان وایه که سه رچاوه ی ئاوه که ئه وى یه. به لام ئه م ئاوه زور دوورتر له "ئاكچاداغ" را دی و له پاشان چه ند فرسه ق به نیو كاجستان و ژیر به رده لانه كان دا تى ده په ری، له گه ل بونی پنگ و جاتره ی کیوی تیکه ل ده بی و سه ره نجام به که ف پرژاندن و هارپه هار له و بن به رده ده رده په ری و ئه وه نده به تاقهت و تین و ته وژم و سه رشیتته، ئه گه ر داریکی تی بهاویژری ده توانی رۆژیک، دوو رۆژ و ته نانهت حه وتوویه که به ده وری خو ی دا هه لی سوورپینی.

ته لانیکی به گابه رده و كاج داپوشراو، ناسياب چه شمه له ئاكچاداغ جو ی ده كاته وه. ئه و ته لانه ئه وه نده رژه و گابه رده كان ئه وه نده زه لامن و كاجه كان هینده بلیندن که توورپوس لیره وه هه ر هینده ی خانوویه که دیار ده كا. ده كری بلین له م به رده لانه دا هیچ حه یوانیک ناژى. ته نیا جار جار - ئه ویش زور به ده گمه ن - ئیواران گاکوی یه که ده بینی که له سه ر دوندى گابه ردیك راوه ستاوه، شاخه دریژه کانی به پشتیه وه نووساندوون و له لایه که وه راماره، ده لئی سه یری فه زای بی برانه وه ده كا.

چه‌قله شينکه له ره‌قترين و به‌يارترين زه‌وی دا ده‌روئ. له خاکی خه‌راپ و ره‌نگ قسلی‌دا، له و خاكانه‌دا که نه دارو نه هېچ گيايه‌کی کيوي‌يان لئ‌ناړوئ. له و جوړه خاكانه‌دا چه‌قله‌شينکه به نازادی و به هه‌راوی ده‌روئ. بئ‌سه‌ره‌وبه‌ره زياد ده‌کاو پانايی ده‌شت و بيابان داده‌گری.

له خاکی باش دا ته‌نانه‌ت چلئ‌کيش چه‌قله‌شينکه ده‌ست ناکه‌وئ. هوي‌که‌ی نه‌ويه که خاکی باش هه‌ميشه ده‌کيلئ و داده‌چيندري - به‌لام زوريش وه‌ک نه‌وه ده‌چئ که نه‌وه چه‌قله نيوانی له‌گه‌ل خاکی به پيت و به‌ره‌که‌ت نه‌بئ - .

چه‌قله‌شينکه له خاکی نه زور چاک و نه زور خه‌راپيش دا ده‌روئ که ده‌سبه‌جئ خاشه‌بر ده‌کري و جي‌يه‌که‌ی بو کشتوکال‌ ناماده ده‌بئ. خاکی بناره‌کانی توورپوس له نيزک تيره‌شانه‌کان له و جوړه خاكانه‌يه .

به‌زايی چه‌قله‌شينکه هيندئ جار ده‌گاته يه‌ک ميتر. چه‌قله‌شينکه لک و پوپ زور ده‌رده‌کاو لکه‌کانی پرن له گلووکی پينج په‌لکی وه‌ک نه‌ستيره . ده‌وری نه‌م گلووکانه هه‌مووی دروويه‌کی درو تيزه‌و هه‌ر چه‌قله‌شينکه يه‌کيش سه‌دان دانه‌ی له و گلووکه پينج په‌لک و شيوه نه‌ستيرانه پيوه‌يه .

چه‌قله‌شينکه له هه‌ر جي‌يه‌که بروئ، به زوری و به پری ده‌روئ، نه‌ونده پرو زور که مار ناتوانئ به‌نيو چله‌کانی دا تي‌په‌ري، ده‌رزی هه‌لاويژي ناکه‌ويته زه‌وی. چه‌قله‌شينکه به‌هاران سه‌وزو بي‌هيژه، سه‌وزيکی کال و که‌م ره‌نگ، به‌کزه بايه‌ک ده‌له‌ري و بو لای زه‌وی دادپته‌وه . نيوه‌راستی هاوينان له گه‌لاکانی‌دا ره‌گه ره‌گه‌ی شيني ناسمانی په‌يدا ده‌بن و به‌ره به‌ره لک و پوپ و ته‌واوی چله‌که ره‌نگيکی ناسمانی ده‌گرن، ناسمانی‌يه‌کی کال. پاشان نه‌وه ره‌نگه ناسمانی‌يه روژ به روژ توندتر ده‌بئ، تا وای لئ‌دي به ته‌واوی شين ده‌نوئني و نه‌وه بيابانه بئ‌سه‌روبنه له و شينايی‌يه‌دا نومق ده‌بئ.

نيواران هه‌ر که شنه‌بايه‌ک هه‌لی ده‌کا، سه‌رانسه‌ری بيابان وه‌ک ده‌ريا شه‌پول ده‌داو وه‌ک ده‌رياش هاژه‌ی دي. ديوتانه نيواران ده‌ريا چون سوور ده‌نوئني؟ ... نه‌وه شوينه‌ی چه‌قله‌شينکه‌شی لئ‌بي، نيواران ناوا له سوورايی دا نومق ده‌بئ، راست وه‌ک ده‌ريا .

پاييزان چه‌قله‌شينکه وشک ده‌بئ، ره‌نگی ده‌گوړئ و سپی هه‌ل‌ده‌گه‌ري. له چله‌کانی چه‌قله‌شينکه ده‌نگيک به‌رز ده‌بيته‌وه، ده‌نگی قرچه قرچی وشک بوون و هه‌لوهرين. له‌م کاته‌دا هه‌زاران نيونوکه شه‌يتانه‌ی سپی و دوگمه‌یی به لاسک و لک و پویی چه‌قله‌شينکه‌وه ده‌نوسين و چله‌کان خال خال ده‌کن.

ناسياب چه‌شمه درووه‌لانه . زه‌وی‌يه‌کانی ناسياب چه‌شمه له چه‌قله‌شينکه‌دا نومقن. ناسياب چه‌شمه باغ و سه‌وزايی لئ‌نيه، هه‌تا چاو بر ده‌کا چه‌قله‌شينکه‌يه و چه‌قله‌شينکه .

کورپژگه‌يه‌ک که به نيو چه‌قله‌شينکه دا غاری ده‌دا، هه‌ناسه‌ی لئ‌برابوو. له‌ميژ بوو يه‌ک ته‌کان غاری ده‌دا. له پر راوه‌ستا. ته‌ماشای لاق و له‌ته‌ری خوی کرد. چه‌قل لاق و له‌ته‌ری‌يان هه‌لدر هه‌لدر کردبوو. لاقی خوئينيان لئ‌ده‌چورا. پئی خوش نه‌بوو راوه‌ستئ، ده‌ترسا. ده‌ترسا هه‌ر ئيستا بگه‌نه سه‌ری. به ترسه‌وه ناوريکی وه‌داوی خوی دايه‌وه، به‌لام نه‌ونده‌ی چاوی بری ده‌کرد، که‌سی نه‌دی. نارام بووه‌وه و به‌ره‌و لای راست بای دايه‌وه . ديسان ماوه‌يه‌ک غاری دا. دووباره ماندوو بوو، و به شه‌که‌تی له نيو درووه‌کان راکشا. له لای چه‌پی‌يه‌وه سه‌دان ميرووه‌عه‌جه‌مه له ته‌نيشت شاره ميرووه‌که‌ی خويانه‌وه به هه‌لپه‌و په‌له‌په‌ل کو ده‌بوونه‌وه و تيکيانه‌وه داويشت. کورپژگه تاويک هه‌موو شتيکی له‌ببر

چووهوهو له تهماشای میرووهکان دا نوقم بوو. دوايه هؤشی هاتهوه بهر خوی و به ترسهوه هستایه سه ری. بای دایهوه لای چه پ و له دپوواوییه که چووه دهر. له تهنیشت دپووه لانه که وه به کومه کوم دهر پویشته. دهر ترسا بی بینن. خوین له لاق و له تهری ده چورا. دانیشته. گلی به برینه کانی دا کرد. گله که برینه کانی برژانده وه.

به رده لان نه ختیك دور بوو. هرچی تینی هه بیوو، دای به لاقه کانی و به ره و به رده لان ده خوی نووسا. له چناره پیرو قه دنه ستووره که ی تهنیشت گه وره ترین گاهه ردی نه شوینه نیزیک که وته وه. له پشته وه ی چناره که قولکه یه کی لی بوو هیندی چالیک. گه لای زهر دو په لک زپین به ره گه ره گی سووره وه له ژیر داره که که وتبوونه سهر یه ک و نیوه ی قه دی داره که یان له نیو خویان گرتبوو. کومای نه و گه لا وشکانه خشه خشیان ده هات. کورپژگه خوی له سهر نه و وشکه گه لایه درپژ کرد. مه لیک که به سهر به رزترین لکی داره که وه هه لنیشتبوو، به ده نگی خشه خش ترساو هه لفری. کورپه که ماندوو بوو، بی هیز بوو. ویستی نه و شه وه ی له وی رابویر، ره نگی بیشی توانیبايه. به لام بیری کرده وه: "نه م بیابانه پره له جانه وه ر".

چه ند گه لای وشک له لکیك بوونه وه، له حه وادا سووران و که وتنه سهر گه لاکانی دیکه. نه مجار ههر تاوه نا تاویك گه لایه ک و دوو گه لا له لکه کان ده بوونه وه و به هه لپه رین و سه ما کردن ده که وتنه سهر زه وی.

کورپژگه له بهر خوی وه قسه ی ده کرد. ده تگوت که سیکی له لایه. به ده نگی به رز ده یگوت: "ده چم... ده چم نه و دی یه ده بینمه وه... کی ده زانی بو کوی چووم؟... هیند ده گه پریم هه تا نه و دی یه ده دوزمه وه، ئیدی ناگه پریمه وه. ده چم ده بمه شوان، بزنان ده دوشم، با دایکم هه تا شل ده بی به دوام دا بگه ری، ریش بزنیش نه گه ر توانی، با بمدوزیته وه... نه گه ر نه وییم نه دی یه وه چی؟!... ناشی بینمه وه... باشه، نه گه ر نه مدی یه وه چی؟!... هیچ، له برسان و له تینوان ده مرم... باشه، با بمرم... چما نه گه ر مردم چ ده قه ومی؟!..."

هه تاوی بی تینی پاییز گاهه ردو گه لا چناره کانی ده لسته وه. خاکه که نه رم و روون بوو. گوله جووتیره (گوله پاییزه) پؤل پؤل و تاق تاق گللیان هه ل دابوو، و هینده ی نه مابوو سهر وه دهر نین. بو نیکی ناخوش له گه لا خوژه کان هه ل ده ستا. لکه کان تهر بوون و ده دره وشانه وه. نه م ده وره ره پاییزان هه میشه له بونی قورسی خوژه دا نوقمه.

یه ک دوو سه عات و بگره زیاتریش له وی مایه وه، هه تا هه تاو به ره و که له پو شوپ بووه وه. کورپژگه پاش ماوه یه ک ورپنه هاته وه هؤش خوی، پیی و ابوو وه دوا ی که وتوون و هینده ی نه ماوه بیگه نی. تهماشای هه تاوی کرد، نه وه نده ی نه مابوو ناوابی. ئیستا ده بوو به کام لادا برواو بچیته کوی؟!... نه وه ی نه ده زانی. ریچکه بزنیك به نیو به رده کان دا دهر پویشته. به و ریچکه یه دا غاری دا. بی نه وه ی گوی بداته داروبه ردو درک و دال غاری ده دا. چاک ماندوو ببوو. جارجار راده وه ستاو ناوریکی وه دوا ی خوی ده دایه وه و سه رله نوی غاری ده دا. له سهر مووره داریکی رزیو چاوی به مارمیله که یه کی چکوله که وت. نازانم بو پیی خوش بوو. مارمیله که به دیتنی نه و، له ترسان رای کردو له ژیر کولکه داریکی دیکه دا خوی شارده وه. به لادا هات. چاوی دهره شه وه هاتن. دنیا وه ک فرفره له پیش چاوی ده سوورا، چه ند توندیش ده سوورا. ده ست و لاقی ده له رزین. به ترس و دل خورپه وه تهماشای ده وره رو دواوه ی خوی ده کردو دووباره غاری ده دایه وه. له نه کاو پوله که ویکی له بهر هه ل فری. ترسا. له هه موو ده نگیکی چووکیش ده سله میه وه. دلی وه ک شیتان لیی ده دا. به ناهومی دی یه وه سه ریکی چوارده وری خوی کردو لینگی دا. له خوین و ناره ق دا شه لال بوو. هیزی نه ژتوی نه مابوو. شه که ت و بی گیان دانیشته. نه و جی یه ی لی دانیشته بوو، گورایی یه کی بچوک بوو پر له خیز و به رد. به بونی ترشاوی ناره قی له شی ناره حه ت بوو. بونی گیایه کی بون خوشیشی به بهر لووتی هه للاهات. به زه حمه ت چاوی هه لچیری. سه ری

قورس بېوو. به ترسه وه سه ری هه لېری و ته ماشای دهوروبه ری خوی کرد. هه تاو خه ریک بوو ئاوا بی. سیبه ره کان هه تا بلئی دریژ بېوونه وه. روانیه دورتر. چاوی به تارمایی کوخته یه کی به مؤره دانراو کهوت. له خویشی بیان راجه نی. دووکه لیکیش له کلاورپوژنه که هه ل ده ستاو له هه وادا بلاو ده بووه وه. ئه و دووکه له ی له کلاورپوژنه که هه ل ده ستا، تاریک نه بوو، دووکه لیکي مه یله و شین بوو.

له پشته وه ی خوی گوئی له دهنگیک بوو. وه ک هه سستی پیکی که سیک. خیرا به ره و دوا گه راپیه وه. له سه ره وژی ری لای چه پی، لیره واری کاج له تاریکایی دا نوقم بوو، که وه ک لافاویکی ره ش له ئاسمانه وه ده پڑایه سه ر زه وی و جار له گه ل جار لی نیزیک ده که وته وه. به دهنگی به رز قسه ی له گه ل خوی ده کردو به به ر قسه کردنه وه له به ر لیره وارو له به ر ئه و ره شاییه که له ئاسمانه وه ده پڑایه سه ر زه وی، هه ل ده هات. ده یگوت: "ده چمه وی... پیان ده لیم هاتوم بېمه شوان... ده لیم ئه گه ر پیان خویش بی جووتیش ده که م... ده لیم... وه ردیش ده بریم... ده لیم هه ر کاریک بلین ده یزانم. ده لیم ناوم "مسته فا" یه مسته فاره ش... ده لیم دایک و بام نه ماون، ده لیم عه بدی خانیشم نیه... ده لیم بزنه کانتان بو دوشم، میگه له که تان ده به مه کیو... ده لیم ئه گه ر پیان خویش بی ده بمه کوری ئیوه. نالیم ناوم "حه مه دۆک" ه. ده لیم ناوم مسته فاره شه... دایک هه تا شل ده بی با به دوام دا بگه ری، عه بدی خانیش ئه گه ر توانی با بمدوژیتته وه... ده چم، ده بېم به کورپان..."

پاشان زور زور ده سستی کرده گریان. لیره واری ره ش زه وی و ئاسمانی پیکه وه دروو بوون. هه تا زیاتر ده گریا پتر دلئی پر ده بوو. له دهنگی گریانی خویشی له زه تیکی وه رده گرت.

کاتیکی له ته پۆلکه که ده چووه وه خوار له پر گریانه که ی بری. لووتی به سوژانی یه که ی پاک کرده وه. سوژانی یه که ی ته ر بوو.

گه یشته خانوه قورپینه که. کاتیکی وه ژووری حه ساری کهوت، تاریک داها تېوو. له ده وروبه ری، تارمایی چه ند مالی دیکه ش دیار بوو. ئه م مالانه هه موویان به مؤره دانرا بوون. له فکران راجوو: "ناکا ئیره دی یه که بی...؟" له به ر ده رگا پیاویکی ریش دار خه ریک بوو کورتانی ولاغه که ی چاک ده کرد. کاتیکی سه ری هه لېری، چاوی به تارمایی یه که کهوت که وه ک بزمار له نیوه راستی حه ساری چه قیبوو. تارمایی یه که یه ک دوو هه نگاو لی نیزیک بووه وه ره ق راوه ستا. پیاوه ریش داره که که ئیدی چاوی نه ی ده دی کورتانه که ی داناو هه ستا. تارمایی یه که ته نیا چه ند هه نگاو له ولاتر راوه ستا بوو، و مووی لی نه ده بزووت. پیاوه که بانگی کرد:

"ها... بزنام، کاریکت هه بوو؟..."

تارمایی وه لامي دایه وه:

"خاله شوانتان ناوی؟... وه ردیش ده بریم، هه ر کاریک بلین ده یزانم."

پیاوه ریش داره که قوئی تارمایی یه که ی گرت و بردییه ژووری:

"جاری دانیشه بجه سیوه... دوايه خوا گه وره یه."

بایه کی ساردی ده هات. حه مه د سه رمای بوو. وا هه ل ده له رزی ددانی ددانی نه ده گرت. پیره پیاوی ریش دار بانگی خیزانی کرد:

"کچی... دووسی بر دار له م ئاگره نی... ئه و منداله وه ک میژۆک هه ل ده له رزی."

ژنه به سه رسورمانه وه پرسى:

"ئەمە كىيە؟"

پيره پياو وه لامى دايه وه:

"خۆشه ويستى خوايه، ميوانه."

ژنه به پيکه نينه وه له بن ليوانه وه گوتى:

"ئەمە چ جورە ميوانيکه؟"

پيره پياو:

"ميوان ئەم جورو ئەوجورى نيه. ميوان ميوانه و براهيه وه."

ژنه باوه شيك دارى هينان و يهك يهك خستنيه سەر ئاگردانه كه. ئاگردان به ره به ره داگيرسا.

كورپيزگه له لاي چه پي ئاگردان له بن ديوارى كز داماو دانيشت. دەم و چاوى چوك و قه لشي و سهرى زل بوو. مووى سهرى كه دهگه يشتنه سەر لاجانگى هينديان تيشكى ههتا وئى كه وتبوو، كالى ببوونه وه و مهيله و سوور بوون. چاوه كانى كالى و گوره بوون. له شى تاوه گازو تاوه سووت بوو. يازده سالى دياري ده كرد. دروو پانتۆله كه بيان ههتا سەر ئەژنۆى دادپ دادپ كردبوو، و لاق و له تهرى به دهره وه بوون. خوين پهله پهله له سەر لاق و له تهرى وشك ههلاتبوو. ئاگردان به تهواوى داگيرسابوو، به لام ئەو هەر ههله ده له رزى. ژنه كه:

"مندالى به سته زمان... وادياره زورى برسىيه... ئيستا جاميک شورباوى گهرمى بو تى ده كه م، با بيخواو گهرمى بيته وه."

ژنه له مه نجه ليكى مس كه له سەر ئاگره كه ده كولى، چه ند كه وچكى شورباو له جاميک كرد. حه مه د چاوى بريبووه ئەو ههلمه كه له جامه كه ههله ده ستا. ژنه جامه چيشته كه ي له پيش داناو كه وچكيكى داريشى دايه ده ست:

"بخۆ با گهرمت بيته وه... خيرا خيرا بخۆ."

پيره پياو:

"خيرا خيرا بخوا زارى ده سووتى."

منداله كه:

"ناسووتى."

منداله كه پي كه نى. پيره پياو و يش پي كه نى. ژنه كه تى نه گه يشت ئەوان بوچى پي كه نين.

پياوه كه:

"وادياره شورباوى گهرم هينايه وه سهره خو."

منداله كه وه لامى دايه وه:

"ئيدى ههله ناله رزم."

ژنه كه ش پي كه نى.

ئاورگه كه زور جوان و خاوين و ريک سواخ كرابوو. بانى ژووره كه گل بوو. هۆله كانى كه بريتى بوون له دارو هه لاش به دوو كه لى چه ندين ساله رهش ببوون و دهره وشان.

ژووره که بیان کردبوو به دوو بهش که به شیکي تهويله بوو و هلمیکي گهرم و شه داری لی هله دده ستا، هلمیک به گهرمی و شه داری هه ناسه. ئەم بۆنه بۆنی ریخی تازهی گوێک بوو. وهک بۆنی کاوداری تهپر دهچوو. له لای تهويله که وه کوپو کچ و بووکی پیاوه پیره هاتنه ژوور. کوپیزگه ئاورپکی خووشی لی دانه وه. پیره پیاو رووی کرده کوپره که ی:

"بۆچی به خیراتنی ئەم میوانه ناکه ی؟"

کوپره که ژور به ژیری و سه نگینی به خیراتنی کردو ئەحوالی پرسی.

"به خیر بیی کاکه گیان... شوکور باشی!"

کوپیزگه ش هه روا پیاوانه جوابی دایه وه:

"سوپاس بۆ خوا باشم."

ئهمجار کچ و بووکی مامه پیره ش به خیراتنیان کرد.

له م کاته دا ئاگردانه که به چاکی داگیرسابوو. کوپیزگه دهستی له بن ههنگلی نابوون و له بن دیواری کز دامابوو. بلیسه ی ئاگر که له ئاگردانه که جیا ده بوه وه، سیبه ری سهیر سهیری ده خستنه سه ر دیوار. سیبه ره کان په ی تا په ی تا بیچمیان ده گۆری و تاوکیکش ئارامیان نه بوو. پیره پیاو به گهرمی خه ریکی سهیری سیبه ره کان و خویندنه وه ی فکری ئەو منداله بوو. کاتی که سه ری وه رگپرا زه رده خه نه یه که که وتبووه سه ر لیوانی.

دهم و چاوی مامه پیره له پو باریک بوون. ریشی تۆپن و ته واو سپی بوو. نیوچاوانی هه تاو سووتاندبووی و رهنگی گۆرابوو. سه ر روومه ت و لاچاوه کانی و ملی له ئاقار شوقی ئاگردانه که وهک مسی سوور ده تروسکانه وه. له نه کاو وهک شتیکی گرنگی بیر که وتبیته وه، پرسی:

"باشه، میوان... پیت نه گوتین ناوت چیه؟"

حه مه د:

"پیم ده لێن حه مه دۆک."

کوپیزگه وهک ئەوه ی هه له یه کی کردبی، سه ری داخست و لیوی خو ی گه زی. له بیری چوو بوو بلی ناوم مسته فاره شه. پاشان له دلی خو ی دا گوتی: "باشه، ناوی خو م چیه تی...؟ مسته فاره ش کی یه؟... بۆچی ناوی خو م نه لیم...؟ خو لیره که س نامناسی..."

پیره پیاو رووی کرده بوو که که ی:

"سفره که راخه با پاروه نانیکه بچۆین."

سفره یان راخست. هه موو خاو و خیزانی مال و حه مه دۆک له دهوری سفره که ئالان. له سه ر سفره که س قسه ی نه کرد. به بیدهنگی شیویان خوارد. کاتی که سفره که کوکرایه وه دووباره باوه شیک داریان هی ناو خستیا نه سه ر ئاور. مامه پیره ش بۆخوی مووره یه کی گه وره ی هی ناو راست له نیو مه شخه لی ئاگره که ی دانا. بلیسه ی ئاور له هه موو لایه که وه به ره و مووره داره که لار بوونه وه و مووره داریان له نیو خو یان گرت. ئەمه گه وره ترین خو شیی مامه پیره بوو. هه موو شه وی ده بوو ئەم کاره بکا.

بلیسه ئاوره کان به م لاو ئەو لادا ده وره ی ئەم مووره داره یان دابوو که مامه پیره له نیویان داینا بوو. مامه پیره له ته ماشای ئەو بلیسه ئاورانه که بی وهستان دهوری مووره که یان ده دا، تیر نه ده بوو. خیزانی به گو یی دا چپاند:

"سله مان، جیی ئەم منداله له کو یی راخه م؟"

زهرده خه نه يهك وهك هه ميشه كه وته سه ر لئوي سله مان:

"له ته ويله ي بارگينه كه... له و جيگايه ي كه بوخومان لئوي ده خه وين... ده ته ويست له كوئي بو رابخه ي؟ چووزاني ئه م به سته زمانه له كوئوه به هيواي سله ماني هاتوه ته ئيره."

پاشان ئاوري دايه وه لاي حه مه د. حه مه د له بهر گه رماي ئاگردان خاو بيووه وه و ويژينگي ده دان. مامه پيره به پيکه نينه وه بانگي کرد:

"ميوان... خه وت دئ؟"

حهمه د نه ختيك خوي كوكرده وه:

"نا، به هيچ جور خه وم نايه."

مامه پيره جوان ته ماشاي چاوه كاني حه مه دي کرد:

"باشه، حه مه دوک... بيت نه گوتين له كوئوي را هاتووي و ده ته وي بجيه كوئ؟"

حهمه دوک چاوه كاني كه پر بوون له دووکه ل كه ميک هه لگوفين:

"له ئاسياب چه شمه را هاتووم... ده مه وي بجمه ئه و دئيه."

سله مان به وردی سه يريكي كورپژگه ي کرد:

"ئاسياب چه شمه شاره زام، به لام ئه و دئيه كوئيه."

حهمه د بي ئه وه ي بخه جلي، وه لامی دايه وه:

"ده مه وي بجمه گوندي "دورسون" و ئه وان"

"كام دورسون؟"

"خو عه بدی خان ده ناسی... پاشان بيده نگ بوو و چاوی بريه سووچيكي ژووره كه. مامه پيره:

"باشه، دوايه..."

"دورسون ره عيه تي عه بدی خانه... جووتي بو ده كا، وه ردی بو ده بري... ده مه وي بجمه گوندي ئه و دورسونه."

بريسكه يهك له چاوه كاني حه مه د هه ستا، پاش تاويك بيده نگی له سه ري رويشت:

"ئه و دورسونه كه جووچكه باشووه كه ي گرتبوو... ئيستا ناسيت كي يه مامه گيان؟"

"ئه ري، ئه ري، ده زانم! باشه دوايه..."

"ده مه وي بجمه گوندي دورسون و ئه وان... دورسون ده يگوت له ديي ئه وان به زور جووتي به مندالان ناكه ن..."

ليشيان ناده ن... دورسون ده يگوت گونده كه يان چه قله شينكه ي هه ر لي نيه... ده مه وي بجمه ئه وي."

"باشه، ئه و گونده ناوي چيه؟... دورسون پيي نه گوتي؟... نه يگوت دئيه كه يان ناوي چيه؟..."

حهمه د بيده نگ بوو، قامكي له زاري ناو له فكران راجوو. ماوه يهك بيري كرده وه له نه كاو وه لامی دايه وه:

"نا... ناوي گونده كه ياني پي نه گوتووم."

"سه يره!"

حهمه ديش دووپاتي كرده وه:

"ئه ري، سه يره!... من و دورسون بيكه وه جووتمان ده كرد... هيندي جار دورسون له سه ر به رديك داده نيشت و

ده يگوت: بریا ديّهاتي ئيمهت ديتبايه!... داروبه ردی زيړه... ده رياي هه يه، كاجي هه يه... ده يگوت ئه گه ر سواري ده ريا

بی له م دنیا په هر کوئی په ك وازت لى بى ده توانى بچى... د ورسوون له و گونده راى كړد بوو... به منى گوتبوو هم قسانه له لای كه س نه دركینم, منیش به دایكیشم نه گوتن."

پاشان به ئه سپایى گوتى:

"توش به كه سیان مه لى مامه گیان! ... ئى؟"

سله مان:

"مه ترسه, مه ترسه... به هیچ كه س نالیم."

بوو كه كه هه ستا رویشت و دواى ده قیقه په ك ته لیسیكى هیناو گه راپه وه. ته لیسى له نئوه پراستى ژورره كه هه لړشت. نئو ژورره كه پر بوو له قوزاخه په مۆ. گوله په مۆیه كان سپى بوون و هه ركامیكیان ده تگوت په له هه وریكى چكوله یه. ژورره كه پر بوو له بونی قوزاخه په مۆ. سله مان گوتى:

"ياللا حه مه دوك بت بینم, هونه رى خوت نیشان بده. داخوا ده زانى قوزاخه په مۆ پاك بكه ی؟ ئافه رین پاله وان, ده ی با بزانه."

حه مه دوك كوشیكى قوزاخه په مۆ كیشایه پیش خوى. ده ستى وا فیره كار بوون وه ك ماشین كاربان ده كړد:

"په مۆ پاك كړدن شتیک نیه."

كوپره كه ی مام سله مان:

"ده ی حه مه دوك, ئیستا تۆ ئه و گونده چون ده دوزیه وه؟"

حه مه دوك كه دیار بوو ئه م پرسیاره ی پى خوش نیه, هه ناسه یه كى هه لكیشاو له وه لام دا گوتى:

"ده گه رپم... ده ی بینمه وه... ده یگوت له نيزك ده ریا یه... ده ی بینمه وه."

"حه مه دوك! لیږه بۆ ده ریا پازده روژه رپیه."

"ده ی بینمه وه, هینده ده گه رپم هه تا ده ی بینمه وه... ئه گه ر بش مرم تازه ناچمه وه ئاسیاب چه شمه."

سله مان:

"حه مه دوك, خو تۆ نه تگوت چت لى قه و ماوه و بوچی مال و حالى خوت به جى هیشتوه و رووت له كیو و بیابان كړدوه؟"

حه مه دوك ده ستى له كار كیشایه وه:

"مام سله مان گوى بگره بۆت باس بكه م... بابم مردوه, ته نیا دایكیكم هه یه و برپایه وه. خزم و كه س و كارى ديكه م

نیه... ئه من ره عیه تی عه بدى خانم..."

ئهمه ی كه گوت, چاوى پر بوون له ئاو و كوله گرووی له ئه وكى ما. ددانى به جهرگى خوى داده گرت, ئه گینا له پرمه ی گریانى ده دا.

حه مه دوك له سه رى رویشت:

"دوو ساله جووت بۆ عه بدى خان ده كه م... چه قله شینكه پیاوی ده خوا... چه قله شینكه وهك سه گ لاق و له ته رى

پیاوی ده گه زى. ئه من له و درپوه لانه جووتم ده كړد. عه بدى خان هه موو روژى به قه ستى كوشتن داركارى ده كړدم. دوینى

به یانیش لیى دام. هه موو له شم رهش و شین هه لكه را. منیش رام كړد... ده مه وى بچمه ئه و دى یه. عه بدى خان له وى نام

دوژیته وه... ده چمه ئه و ئاواى یه جووتى ده كه م, ده بم به شوان, ئه گه ر پیشیان خوش بى ده بم به كوربان."

حه مه دۆك وه ختيك گوتى "ئەگەر پيشيان خوش بى، دەبم بە كورپيان" جوان سەيرى چاوى مام سلەمانى كرد. هه مه دۆك دللى پر بوو. ئەگەر زارى كردبايه وه وه يهك قسهى ديكهى كردبايه، گريانى دههات و خوى پى راگير نه دههكرا. سلەمان كه تىي گهيشتبوو، باسهكهى گورى:

"حه مه د، ئىستا كه نيازت نيه بچيه وه ئاسياب چهشمه، له لاي ئيمه بمينه وه."

دهم و چاوى هه مه د پشكوت. له خوشىيان هه موو گيانى له رزى.

كورپهكهى مام سلەمان:

"دهريا زور دووره هه مه دۆك... ئەو گوندهش به و ئاسانىيه نادۆزىته وه."

هه موو ته ليسه په مۆيه كه پاك كرابوو. ژووره كه پر بوو له ئه سپى ره شهى په مۆ. ئه سپى يه كان به په له به چوار قولينچكى ژووره كه دا ده گه پان. جى خوى هه مه ديان له نيزيك ئاگردانه كه راخست. چاوى گهرم ببوون، ئەگەر لىي گه پابان ده سبه جى ده چوو نيو جىي. مامه پيره كه ده يزاني هه مه د زور كوشته خوه، گوتى:

"برۆ سه ر جى يه كه ت" و جى خه وه كهى نيشان دا.

حه مه د بى ئە وهى قسه يه ك بكا، چوو نيو جى يه كهى و خوى قانگله كرد. ده تگوت هه موو له شى له ئاونگ دا كوتراوه. هه موو ئە ندامى له شى ديشان. له دللى خوى دا ده يگوت: "ده بمه كورپى... ده بمه كورپى... دايكم هه تا شل ده بى با به دوام دا بگه رى... ناتوانن بدمۆزنه وه... تازه ناچمه وه..."

حه مه د دوو سه عات پيش تا وه هلات، راست ئە وه وه خته كه رۆژان ده چوو جوتى، له خه و راپه رى. له جىي هاته ده ر. هه روا به خه والووى ميزه كهى كرد. هاته وه سه ره خۆ. دوينى شه و مام سلەمانى ريش سپى وه بير هاتنه وه. له دللى خوى دا گوتى: "مالى مام سلەمان!... هه ر ليره ده بيم، ئيدى ناچمه وه... دەبم بە كورپيان..."

له ده رى كزه بايه كى ساردى دههات. سه رماى بوو، هاته وه ژوورى و سه رله نوئى چوو وه نيو جى يه كهى. ئە ژنوى كۆكردنه وه به سنگى خۆيه وه نان. جى يه كهى گهرم داها. هه مه د ده يزاني كه ئە مرۆ هه تا تا وه لاتيش ده توانى بخه وى. بۆيه دووباره خوى لى كه وته وه.

هه تا و به ده م شنه باى به يانى يه وه له كه ل ده ركه وت. دايك مه نجه له شۆر باوى له سه ر ئاگر لا برد. هه لم و بۆنىكى خوش له مه نجه له كه هه ل ده ستا. كور له ميژ بوو چو بووه سه ركار. سلەمانيش ده ستى كرد بووه وه به پينه كردنى كورتانه كه. ژنه بانگى كرد:

"سلەمان، شۆر باوه كه ت سارد ده بىته وه."

"ميوانه كه مان هه لستا؟"

"دياره ئە م منداله دوينى زور ماندوو بووه، له خه وى دا قسان ده كا."

"هه لى مه ستينه، به سه ت زمانه دوينى هه موو دوينى غارى داوه."

"ئاخر ئە و منداله بۆچى مال و حالى خوى به جى هيشتوه و راي كردوه؟"

"چونكه زورىان تين بۆ هيناوه."

"رۆله گيان!... چه نديش جوانه... ئاخر ئە و خوانه ناسانه چى بيان له و بسته منداله ده وى؟..."

"هه تا هه ر وه ختيك پى خوش بى له لاي ئيمه ده مينىته وه."

له و کاته دا حه مه د وه خه بهر هات. به هه ردوو دهستان چاوه کانی هه لگلو فین. هه لمیکی سووک له نیو مه نجه لی شورباوه که هه لده ستا. له که لی نیی ده رگاوه شو قی هه تاو وهک تیزمالکیک که به چه قو بریبی تیان هاتبووه ژوور. حه مه د ده سبه جی له جیی ده رپه ری. کاتیک سله مان په له په لی حه مه دی دی، گوتی:

"مه ترسه کورم... نه گهر پیته خوشه جارئی بخه وه."

حه مه د ئافتاوه مسه که ی له ته نیشته ئاگردان هه لگرت و چووه ده ری. پاش ئه وه ی ده ست و چاوی به ئاوی گهرم شوتن، چوو له سهر سه ری مام سله مان راوه ستاو تی یه وه راما. ژنه دیسان بانگی کرده وه:

"وه رن شورباوه که تان بخون... سارد ده بیته وه."

سله مان کورتانه که ی داناو به پیکه نینه وه چاویکی له حه مه دۆک داگرت:

"با بچین شورباوه که مان بخوین."

شورباوه که یان برویش به شیر بوو. بوئی برویش و شیر تیکه ل ببوو، و به جاریک ژووره که ی داگرتبوو. شورباوه که یان به که وچکی دار خوارد. حه مه د شورباوه که ی ژور پی خوش بوو. له دلئ خوی دا گوتی: "ده بيم به کورپی."

پاش قاولتی، سله مان پینه ی کورتانه که ی ته واو کردو به پووش و سه مه ل ئاخنیه وه. پووشه که له نیو قامکه درژو پیره لۆکه کانی دا هه لده خلیسکا.

هه تاوی پاییز به هه موو تیشک و رووناکیی خویه وه ده رو ده شتی داگرتبوو. توژیکی ورد له پووش و په لاش هه لده ستا. هه ركات سله مان چنگی له و پووشه داده گرت و له کورتانه که ی داخنی، ئه و توژه زه ردو زپرینه له بهر تیشکی هه تاو به چوارده وری دا بلاو ده بووه وه.

سله مان:

"عه بدی خان زوری ئازار داوی؟"

حه مه د چاوه پروانی پرسیاریکی وا نه بوو. به لام ته رده ست وه لامی دایه وه:

"به قهستی کوشتن لیی ده دام... جاریکیان ئه وه نده ی لی دام که مانگیکی ره به ق له جیی دا که وتم... دایکم ده یگوت ئه گهر نوشته ی مه لا ساری نه بووايه، ده مردم... عه بدی خان له هه موو که سی ده دار، به لام له من زیاتر..."

"باشه، که وایی له لای ئیمه ده مینیه وه."

"خو من له و گونده کاریکم نیه... ئه مجار لی ره را بو ئه و ئاواپی یه پازده رۆژه ری یه... ده ریایه که شی نازانم به که لکی چی دی... ئه گهر چه قله شینکه شی نه بی، خو ئیره ش نیه تی... ئه من هه ر لی ره ده مینمه وه، که س ناتوانی وه مبینی، وا نیه؟... ئاسیاب چه شمه هه تا ئیره ده لیاری یه که، وا نیه؟... لی ره ناتوانن بمدۆزنه وه، وا نیه...؟"

پیته وایه ئاسیاب چه شمه له کوئی یه؟... ئاسیاب چه شمه له و دیو ئه م کیوه یه... چما بوخوت نازانی چه ند به ریگادا هاتووی؟"

حه مه د وشک بوو. چاوی پی زه ق بوون و ئاره قی کرد. هه موو هیوا یه که ی ببوووه بلقی سه رئاو. ئاره ق چور چور له هه موو گیانی سه ره وژیر بوو. ویستی شتیک بلئ، به لام تفی خوی قووت دایه وه و هیچی نه گوت. پوله هه لویه که به ئاسمانه وه دیار بوون. چاوی پییان که وت. خوی له سله مان نیزیک کرده وه و گوتی:

"که وایی، باشتره بچمه ئه و دی یه و بيمه کورپی ئه وان... ئه گهر عه بدی خان وه مبینی ئه نجن ئه نجنم ده کا."

سله مان به سه رکۆنه وه وه لامی دایه وه:

"باشه، بچۆ ئەو دىيەو بىبە بە كورپى ئەوان! ..."

"چەند خۆش بوو بىبام بە كورپى تۆ، بەلام..."

"بەلام چى؟"

"ئەگەر بىكەومە بەردەستى، لە خواش ناترسى، لەت لەتم دەكا."

"ئەمنىش كاريكەم لە دەست نايە حەمەد! ..."

سلەمان ئەمەى گوت و لەسەر كارەكەى ھەلستاو چاك سەيرى حەمەدى كرد. دەم و چاوى حەمەد رىك ھاتبوون، چاوەكانى كز داگىرابوون. دەتگوت سۆمايى چاوى رۆ رژاوه.

وختىك حەمەد دىتى سلەمان تەماشای دەكا، زياتریش خۆى لى نىزىك كردهو و دەستى گرت. ھەموو ئاوات و ئارەزووكانى لە چاوانى دا ديار بوون. لە سلەمانى پرسى:

"چ بىكەم."

"مەترسە حەمەد."

حەمەد بە ترس و خۆشحالىيەو زەردەخەنەيەكى تالى كرد. سلەمان كورتانەكەى لە قوربىنىك داناو وەرپى كەوت:

"حەمەدۆك! من ھەتا ئەو مالەى بەرامبەرمان دەچم، كاريكەم ھەيە. تۆش چىت پى خۆشە وا بىكە. ئەگەر پىت خۆشە بچوو لە نىو ئاوايى بۆخۆت بگەرپى."

حەمەد لىي جيا بوو ھەو و چوو نىو دى. دىيەكە بىست - بىست و پىنج مال دەبوو. ھەموو خانووكان بە مۆرە دروست كرابوون. ھەروا لە گۆترە چەند بەردىان لەسەرىك دانابوون و خانوويان لەسەر دروست كردهوون. خانووكان لە تەختى زەوى پرا مېترىك زياتر بەرز نەبوون و ھەمووشيان مۆرە بوون.

حەمەد ھەموو دىيەكە گەرا. مندالان لە سەرانگويلك يارىيان دەكرد. ژنەكان لە بەربەرپۆچكەى دانىشتبوون و خەرىكى تەشى رستن بوون. سەگىكىشى بەرچا و كەوت. سەگەكە كلكى لە گەلۆزى گرتبوو و بە ترسەو بە بن ديوارىك دا دەپۆشت. لە ھەموو كەلپن و قوربىنىكى ئەم دىيە پەين و تەپالەيان لەسەرىك رۆكردبوو. ھەتا ئىوارى ھەموو كون و كاژىرى گوندەكەى سەنگ و سوژن نا. كەس كارى بە سەرىو ھەو نەبوو، كەس لىي نەپرسى لە كويو ھاتو و بۆ كوئى دەچى، لە دىي خويان ئەگەر غەوارەيەكيان دەدى، ھەموو مندالەكان لىي كۆدەبوونەو. خەلكى ئەم دىيە جۆرىكى دىكە بوون... و ئەمەشى پى خۆش بوو.

كاتىك ھاتەو مالى دىتى سلەمانىش لە مالىيە.

سلەمان:

"حەمەدۆك، ئەو بۆچى سەرىكى مالەو ھەت نەدايەو، لە نىو دىي چ باسە؟"

"چ باس نەبوو مامەگيان."

بەدواى ئەمەدا چەند رۆژىك حەمەد ئەمە كارى بوو. يەك دوو دەستە براشى پەيدا كردن. لەگەل مندالان "ھەلووكىن" ى كرد. لەم يارىيەدا لىنگەى نەبوو، بەلام قەت خۆى لەسەر كەس ھەل نەدەكيشا. ھەر مندالىكى دىكە لەو يارىيەدا وەك ئەو سەر راست بووايە، خۆى پىو رادەنا. بەلام وا ديار بوو حەمەد ئەم يارىيە زۆر بە يارىيەكى مندالانە دەزانى، ھىچ گويى نەدەدايە بردنەو و دۆراندن. ھەربۆيە مندالەكان زۆريان خۆش دەويست.

پاشان، پاییزه بارانی توورپوس دەستی پئ کرد. دیوتانه پاییزان گه لای داران چۆن هه ل ده وه ری؟ پاییزه بارانی توورپوسیش به درشتی وهك گه لازهردی پاییز ده كه ویتته سهر زهوی. هه ور دهیان گرماند. له كیوی پشت ئاوه دانیه وه گاشه به ردی زه لام زه لام له گه ل دهنگی هه وره تریشقه به ره و دهشت تاویر ده بوونه وه. كیوه كه لیژه وار بوو، لیژه وار یکی چرو داری زه لام زه لام. رۆژیکیان همه د هاته لای سله مان و گوتی:

"مام سله مان، هه تا كهنگی بیكار بم. بۆچی هه ر بسوورپیمه وه و نانی مفت بخۆم؟"
"گویی مه دهیه همه د، ئاخه كهی كار یكت پی ده سپیرین."

باران چهند رۆژیک لئی كرده وه. هه تاو له سهر گه لآو به ردو خاك و داره شه داره كان مۆنج مۆنج ده دره وشا. هه لمیکی تهك له زهوی هه ل ده ستا و بۆنی ریخ و پهینی بۆ لای ئاوی به ری ده كرد. جار جاریش په له هه وری زیوین پیشی تیشکی هه تاویان ده گرت...

همه د له نیزیك مائی له سهر به ردیك دانیشتبوو، جووته كاله یهك كه سله مان له چه رمی خا و بۆی درو بوو، له پیی ده كرد. كاله كان ته ر بوون. دیوی ده ره وه یان به تووکیکی مه یله وشین داپۆشرا بوو. له وه را دیار بوو كه كاله كان له چه رمی جوانه گا دروست كراون.

همه د له خو شیی كاله كانی خهريك بوو بال بگری.

سله مان هات و له په نای راوه ستا. همه د بهن كاله كهی ده به ست و سله مان ته ماشای ده كرد. دیار بوو همه د دهستی به و كاره راهاتبوو. خیرا بهن كاله كانی هینا و بردو له لای پاژنه ی گریی دان. سله مان:

"همه دۆك، له كاله له پی كردنیش دا وه ستای."

همه دۆك سه ری هه لپری و پیكه نی:

"ئه من ده زانم كاله هه لیش به ستم. به لام ئه تو باشتر ده زانی."

همه دۆك هه ستایه سه ری. یهك دوو جار قورسای خوی خسته سهر لاقی راست و چه پی و كاله كانی تاقی كرده وه. پاشان ده پازده ههنگاو رۆیشته و گه راپه وه. دیسانیش چهند ههنگاو یك به م لاو ئه و لادا رۆیشته. به ده م رۆیشته وه چاوی هه ر له كاله كانی بوو. همه دۆك چاوی له كاله كانی هه ل نه ده گویزت. پاشان هات و له په نا سله مان راوه ستا:
"په به پیمن."

وه ری كه وتن. همه دۆك چاوی هه ر له كاله كانی بوو. جار جار راده وه ستا هه تا كاله كانی باشتر ببینی و جار جاریش داده هاته وه و دهستیکی به سهر تووکی كاله كانی دا دینا.

سله مانیش به شداری دلخۆشییه كهی همه د بوو:

"پیم وایه پیته خه راپ نین؟"

"په به پیمن، نه تهنگن و نه فره وان."

"همه دۆك، ئه گه ر چووبایه ئه و دییه، كی هه بوو كاله ی وات بۆ بدرویی؟"

"چما له و دییه خه لك به پیخواسی ده گه ریین؟"

ئەم پرسیارەى حەمەد بە شىكى لە ساويلكەيى و بە شىكىشى لە زۆرزانىيەو بوو. بەلام سلەمان تىنەگەيشت. بۆيە لە
وہلام دا گوتى:

"نا... بەلام لەوئى كاله لەپى ناكەن, كەوش لەپى دەكەن."

"تىگەيشتم مامە."

بە پياسە لە ئاوايى و دەركەوتن. حەمەد لە نەكاو دلى كرايەو. هەتا كپوہكەى ئەوبەريان مەزرايەك پان ببووہو. ئەم
مەزرايەش زۆر بە كەلك نەدەهات. چەقلەشىنكەى نەبوو, بەلام زۆریش باش نەبوو. ئەم مەزرايانە ھەموويان بەرد بەرداوى
بوون...

حەمەد راوہستا:

"مام سلەمان, دەچينە كوئى؟"

"ھەروا دەگەرپين."

حەمەد ھىچى نەگوت و ھەروا رۆيشتن.

كاله نوئىيەكەى حەمەد قورپاوى بوو. لە دلى خوى دا چەند جنىوى تەپو تازەى بەو قورپە دا كە كاله كانى لى پيس
كردبوو.

لە ئاوايى دوور كەوتنەو. جگە لە دووكەلى كولاوكەكان ھىچ شتىكى نىو دى ديار نەبوو.

سلەمان:

"گوئى لى بى حەمەدۆك. ھەموو رۆژى بزنەكان بىنە ئىرە... دەتوانى لەم دەوروبەرە ھەيوانەكان بلەوہرپىنى. بەلام
نەكەى لەم تەپۆلكەيە, لەم تەپۆلكە خەنەيىيە ئاوا بى. ئەودىوى نيزىك گوندەكەى خۆتانە... ھەربينا ديت ھاتن و
گرتيانى."

"پى لەودىوى نانيم... چاك بوو پىت گوتم."

"باشە ئىستا با چينەوہ."

گەرانەوہ. ئاسمان پىر لە پەلەھەورى سىپى بوو. رەپستەكان وەك چەند خالى سەوز پەلە پەلە لە نىو بەرد
بەرداوىيەكەدا بلأو ببوونەوہ. تاق تاقيش نىنۆكە شەيتانە بە لاسكى بلندى گياكانەوہ نووسابوون.

سلەمان:

"حەمەدۆك, رەنگە عەبدىخانە ريش بزنە زۆرى ئازار دابى."

حەمەد راوہستا, سلەمانيش راوہستا. حەمەد سەرلەنوئى تەماشايەكى كاله كانى كرد.

سلەمان:

"با لىرە دانيشين."

"با دانيشين مامە." و پاشان دەستى بە گىرەنەوہ كرد:

"با بۆت باس بكم مام سلەمان, وەختىك بايم مرد, عەبدىخان دارو نەدارمانى لى ئەستاندين. ئەگەر دايمك قسەى
كردبايە داركارى دەكرد. پىلى منيشى دەگرت و فرپى دەدام. جارىكيان دوو رۆژى تەواومنى لە دارى بەست و بە جىي
ھىشتم. پاش دوو رۆژان دايمك ھات و لە دارى كردمەوہ. ئەگەر دايمك نەى دىيامەوہ, گورگ دەى خواردم."

سلەمان ھەناسەيەكى ھەل كيشا و گوتى:

"ئاوا حەمەدۆك؟... " ھەستايە سەرپىي و حەمەدیش ھەستا.

سلەمان:

"لەبیرت نەچى چىم پى گوتى. پى لەو دیوی تەپۆلكە خەنەیییەكە نەئىي. نەوہك چاویان پىت بکەوئى و خەبەر بە
عەبدى خان بدەن. ئەودەم ئىدى ھىچ ناکرئى. دئى و دەتباتەوہ."
"پى لەو دیوی نانئیم."

رۆژى دواتر حەمەد زوو لە خەو ھەستا. دەسبەجئ لە جىي ھاتەدەر. خەرىك بوو دنیا رووناك دەبوو. چووہ سەر سەرى
سلەمان. سلەمان پرخەپرخى خەوى دەھات. بە نقورچىك سلەمانى وەخەبەر ھئنا. سلەمان چاوى ھەلئنا:
"چىہ؟... توى حەمەدوك؟..."
حەمەد بە خۆراناھەوہ جوابى داىوہ:

"منم مام سلەمان... درەنگە, دەمەوئى بزەنەكان لئى خورم."
سلەمان راست بووہوہ. چاوى بۆ ژنەكەى گئرا. خىزانى دەمىك بوو ھەستا بوو. خەرىك بوو حەيوانەكانى دەدۆشى.
سلەمان بانگى خىزانى كرد:

"زوبە نيورۆژى حەمەدۆكى لە پى پىچەيەك ھاوئى و بىدەيە."
ژنە دەستە شىراوىيەكانى لە مەنجەلئىكى گەورەدا شوتەوہو گوتى:
"ئەوانى دىكە ئىوارئ دەدۆشم."

ھىندەى بلئى يەك و دوو نيورۆژى حەمەدۆكى خستە پى پىچەيەك و داىە دەستى. چەند كەوچك شۆرباويشى لەو
مەنجەلە كە لە نيزىك ئاگردانەكە دانرابوو و ھەروا زلقى دەدان, بۆ تئى كرد. حەمەد خىرا خىرا شۆرباوہكەى ھەلقووراندو
ھىندەى چاوى لەسەر چاوى دانئى پى پىچەكەى لە پشتئى بەست و بزەنەكانى رەپىچەك دا. كلاًوہ چەورو كۆنەكەى لەسەرى
ھەلگرت و رە بزەنەكانى گورزانو مىگەلەكەى بەرەو لەوہرگە دەنگ دا.

سلەمان لە دواوہ بانگى كرد:

"پىرۆز بئى حەمەدۆك!"

ھەتا حەمەدو بزەنەكان ديار بوون, سلەمان راوہستاو تەماشائى كردن. پاشان لەبەر خۆيەوہ گوتى:

"مندالئى دنيايەكى سەيرە!..."

خىزانى ھاتە لائى:

"چىہ؟ ديسان لەبەر خۆتەوہ دەستت پئى كرد."

"خوا دەزانئى عەبدى خانە ريش بزەنە چ بەلايەكى بەسەر ئەم مندالە ھئناوہ. پياو زگى پئى دەسووتئى... باوكيم
دەناسى. پياويكى فەقىر حال و بئىدەنگ بوو. مندالئى بەستەزمان, بزەنە چيان بەسەر ھئناوہ كەوا سەرى خوى
ھەلگرتوہ؟"

ژنە:

"خوات لئى رازى بئى, ئەتۆش ھەموو شتئىك لەسەر دلئى خۆت دەكەيە خەفەت. لئىم بوويە مامە خەمە... وەرە

شۆرباوہكەت بخۆ."

لای ئیواری بوو. هه موو خه لک له سهر کاروکاسبی گه راپیه وه. به لام حه مه دۆک نه هاته وه. روژ ئاوابوو، دیسان حه مه دۆک دیار نه بوو. دنیا تاریک بوو، به لام حه مه دۆک په یدا نه بووه وه.

دراوسی دیوار به دیواری دایکی حه مه د، خات زینه ب بانگی دایکی حه مه دی کرد:
"دوونه، دوونه... حه مه دۆک هاته وه یان نا؟"

دایکی حه مه د به گریان وه جوابی دایه وه:

"نه به خوای خوشکی گیان. هیشتا هه تیوه که م دیار نیه، هیشتا حه مه دم په یدا نه بووه ته وه... چم لئ ده که ی خوشکی، ته گبیرم چیه؟"

خات زینه ب ئه و قسه یه ی ده جاری کردبوو، دوویاتی کرده وه:

"گیر مه به خوشکم، هه سته به پی یه کی سه ریکی مائی عه بدی خان بده، رهنگه له وی بی... هه ر به دبختی یه کیش بی، پیش هه مووان داوینی فه قیرو هه ژاران ده گری... گیر مه به خوشکم... هه سته به پی یه کی تا مائی عه بدی خان بچو... هه سته خوشکم، هه سته."

دوونه:

"کور که م چی به سهر هاتوه... کوری من هاتبا یه وه راسته ری ده هاته وه مائی... کوری من پی له مائی عه بدی خان نائی. ناکا کور که م به لایه کی به سهر هاتبی... هه ر ئیستا سه ریکی مائی عه بدی خان ده دم، به لکوو له وی بی. به لام ده ش زانم نه گه ر کور که م هاتبا یه وه له هیچ کوئی گیر نه ده بوو. یه کسه ر ده هاته وه مائی، راسته ری ده هاته کن دایکی... ئیستا ده چم سه ریکی ویش ده دم، به لکوو له وی بی."

هه ور به ری ئاسمانی گرتبوو. نه مانگ به ده ره وه بوو، نه تاقه نه ستیره یه ک. تاریکیک بوو چاو چاوی نه ده دی. دایکی حه مه د به کومه کومه به ره و مائی عه بدی خان وه ری که وت.

له په نجه ره یه کی چکۆله وه روونا کای یه کی چکۆله، هینده ی له په ده ستیک که وتبووه سه ر زه وی. کاتیک گه یشته ئه م تیشکه، ته په ته پ دلی لئی دا. یه ک دوو جار تفی خوی قووت دایه وه. ده له رزی. ددانی له سه ر یه ک داده نان. نه ی ده توانی زاری بکاته وه. ده نگیکی مرده لۆکه له گه رووی هاته ده ر:

"خان. خان... له بهر به ری پی یانت مرم خان... حه مه دم هیشتا نه هاته وه ته وه، هاتم خه به ریکی بزائم... گوتم به لکوو لی ره بی... هاتم خه به ریکی حه مه دی بزائم خان."

ده نگیکی زیرو ره ق وه لایه دایه وه:

"کی یه له ده ری... به و شه وه چ کاریکت هه یه؟..."

دوونه پاراپیه وه:

"ده سه ر سه رت گه رییم خان... حه مه دم هیشتا نه هاته وه ته وه، هاتم خه به ریکی بزائم... گوتم به لکوو لی ره بی."

هه ر ئه و ده نگه زیرو ئه ستوره دیسان به رز بووه وه:

"خوا بت گری دوونه، توئی... چ سندانیکته؟"

"منم خان، دایکی حه مه دم."

هر نه و دهنگه زبره دیسان جوابی دایه وه:

"وهره ژووری بزانه چ سندانیکته؟..."

دوونه به لاره ملی خوی له ژووری هاویشته. عه بدی خان له نیزیک ناگردان چوارمیزلیکه له سهر ته ختیک دانیشتبوو. کلاو گه پرگه ری به مه خمه ره که ی وه ک جاران به لایه کی سهریه وه نابوو. لیوی کلاوه که ی گوئی چه پی داپوشیبوو. کراسیکی گولڈوزی کراوی له بهر بوو. ده سحیبه دنک درشته کاره بایه که ی ده گپرا. نه وه همیشه به م ته شک و دیمه نه وه له هه موو جی یه که ده بینرا. چاوه کانی نه ئاسمانی بوون و نه سهوز. رهنگی چاوی له نیوان ئاسمانی و سهوز دا بوو. سهر روومه تی سوورو دم و چاوی دریژو باریک بوون. عه بدی خان دوویاتی کرده وه:

"چ باسه؟... دیسان چ بووه؟"

دوونه نه ختیک داهاتبووه وه و دهستی چه پی له نیو دهستی راستی دا ده گوشی:

"خان گیان، قه زات له گیانم، حه مه دم هه تا ئیستا له جووتی نه هاتوه ته وه، گوتم رهنگه لی ره بی، هاتم خه به ریکی بزانه."

عه بدی خان نه راندی و راست بووه وه:

"هه تا ئیستا نه هاتوه ته وه؟... ئه ی حه رامزاده... گایه کانی له کوئی به ره لالا کرده و چووه ته چ جه هه ننه میک؟"

به په له خوی گه یانده ده رگا. ده رگای کرده وه و هاواری کرد:

"هوی... دورسون، وه سمان، عه لی له کوین؟"

سی دهنگ له سی جیگا وه لامیان دایه وه:

"لی ره خان!"

"زوو که ن، وهرنه ئی ره."

هه رسیکیان له و تاریکایی به دا به په له و به لینگ دان خویان گه یانده عه بدی خان. دورسون پی او یکی چل ساله ی چوارشانه ی به خوو بوو. به لام عه لی و وه سمان می رمندا لیک ی پازده، شازده سالانه بوون:

"زوو بگه نه مه زرایه، بزانه نه و بیژووه له کوئی به، بزانه گاجووته کانی له کوئی به ره لالا کرده و... هه تا گایه کان نه بیننه وه، نه یه نه وه."

دورسون گوئی:

"نی مه ش هه ریرمان له وه ده کرده وه خان! ده مانگوت نه و کوره تا ئیستا له کوئی ماوه ته وه. به چاوان خان، هه ر ئیستا وه دوا ی ده که وین."

دوونه خوی پی رانه گیراو له پر مه ی گریانی دا. عه بدی خان به تووره یی به وه به گژی دا هات:

"لی وه بره... بیده نگ به، بزانه له دست نه و بیژووه ی تو فریت داوه چیمان به سهر دی... به م خویه موویه ک

له سهری گاجووته کانم که م بیته وه که ولی ده که م. ئیسکانی له ئاوانگ دا ده کوتم..."

دورسون و عه لی و وه سمان خه ریک بوون له تاریکی دا ون ده بوون، دوونه ش وه دوا یان که وت. دورسون که دیتی

دوونه شیان به دوا وه یه، گوئی:

"خوشکم، پیویست به هاتنی تۆ ناکا، تۆ برۆوه مائی. ئیمه ئه گهر دیمانوه دهی هینینه وه. رهنگه گاسنه که ی پساندبی، له وانه شه ئاموره که ی شکاندبی و نه ویری بیته وه... تۆ بگه ریوه خوشکم، ئیمه دهی بینینه وه." دوونه:

"قه زاتان له من که وی... حه مه دم له ئیوه ده ویته وه... کورپه که م له تۆ ده ویته وه مام دورسون... ده زانی حه مه د چه نده ی تۆ خۆش ده وی؟ ئه من حه مه دم له تۆ ده ویته وه..."

دوونه هاته وه مائی و ئه و سئ که سه له تاریکایی شه ودا ون بوون و دهنگی پی یانیشیان دور که وته وه بی هه ست بو. ئه وان ئه و ریگیانه باش شاره زا بوون، به و تاریکه شه وه ده ریشتن، له پیش دا به مه زرایه کی پر له به ردو سنده گل دا تیپه ر بوون، دوايه به رده لانیکیان به جئ هیشت له ولای به رده لانه که دانیشن، به سهینه وه. هه رسیکیان پالیان ویک دابوو. ماوه یه که هه روا بیده نگ مانه وه.

تاریکایی یه کی ئه نگوسته چاو عه رزو عاسمانی لیک دروو بوون. جگه له دهنگی سیسره دهنگیک نه ده هاته به ر گوئی. له پیش دا دورسون دهستی به قسان کرد.

به لام ئه و له گه ل که سی نه بوو. له گه ل شه ودا ده ودا:

"چی به سه ر هاتوه؟..."

وه سمان:

"خوا ده زانی."

عه لی:

"حه مه د هیندی شتی له کن من درکاند بوو. گو تبووی ده مه وی بچه ئه و دی یه... ده یگوت ئه گه ر بگه مه وی، سه ریشم بپرن تازه نایه مه وه ئاسیاب چه شمه."

دورسون:

"ناکا هه لاتبی؟... ناکا خوی شیت کردبی؟..."

عه لی، به جوریک که پیاو باش لی حالی نه ده بوو، له وه لام دا گوئی:

"ئه گه ر رویشتی کاریکی چاکی کردوه..."

وه سمان:

"زۆر چاکیشی کردوه."

عه لی:

"ئه گه ر زیان ئه وه یه که ئیمه هه مانه، بۆیه نابی بیته وه."

وه سمان:

"ئه گه ر ئیمه ش توانیبا مان خۆ بگه یه نینه چوکوراوا رزگاریمان ده هات."

دورسون:

"چوکوراوا هینده ش دور نیه. به لام خاکه که ی ماشه للا وه ک زیروایه. کار کردن و گیان کیشان له هه موو جئ یه که هه یه، به لام له چوکوراوا که س کاری به کاری تۆ نیه. بۆخۆت ئاغای خۆت و ره عیه تی خۆتی. بۆخۆت کار بکه ی که س هه قی به سه رته وه نیه. چوکوراوا په مۆیه که دینئ، ئه گه ر سه یری مه زرا ده که ی پیته وایه په له هه وری له سه ر راوه ستاوه."

ههتا دهتوانی په موخر که وهو له جه والی ئاخنه، هر جه والی ده قرۆشت ده دهنی و منه تیش ده بن. هاوینیک له وی کار بکه، پینچ هیندهی شهرتی سالیکی عه بدی خانت دهست ده که وی. هر له و نیزیکانه شاریک هه یه پیی ده لاین "ئه دهنه". به راستی چ شاریک، ده لایی به هه شته. به رۆژ ده لایی خۆره دهره وشیتته وهو به شه ویش ده لایی گه وهه ری شه وچرایه. له نیو ماله کانی دا ریگایه که هه یه پیی ده لاین کۆلان. کۆلانه کانی ده لایی ئاوینهی بی گهردن، ئه وهنده پاک و خاوینن رۆنیان لئ وه ماله. ته ختی کۆلانه کان راست وه ک ئاوینه یه. کاتیک به نیو شار دا ده گهرپی پیت وایه له به هه شتی خوادا ده سوورپییه وه. هه موو رۆژی چهند جار قه تاری به نیو دا ده روا. ئه وه به ریشی ده ریایه. ئه و گه می یانهی به نیو ده ریادا تی ده پهرن، هه رییه که هیندهی دی یه که ده بن... گه می یه کانیش که شه و دادی، وه که هه تاو تیشک داوینن. پیاو له ته ماشایان تیر نابی. پوول و پاره به لیشاوه... هر ئه وهندهی ده وی کار بکه ی..."

وه سمان:

"دنیا چهند گه وره یه؟"

دورسون:

"زۆر!..."

کاتیک هه لستان، دورسون خه ریک بوو تاریفی دی یه که ی خویانی ده کرد. پاش به رده لانه که گه یشتنه دروه لان. چه قله شینکه له لاق و له ته ریان هالوو به له کی هه لدرین.

وه سمان:

"ئه و زه وی یه یه حه مه د وه ردی ده بری، ده بی ئیره بی. ئه من ئیره شاره زا نیم."

له دووره وهو له لای راست دهنگی عه لی به رز بووه وه:

"ئیره یه... ده بی ئیره بی..."

دورسون وه که ئه وهی باوه ر نه کا، گوئی:

"ئه وی؟!"

عه لی:

"به لئ، ده بی ئیره بی... بۆن به هه واوه بکه، بۆنی زه وی کیلراوی لئ دی... بۆنی خاکی تازه کیلراو ناکه ی؟..."

دورسون راوه ستا. پاش ئه وهی باش بۆنی به هه واوه کرد، گوئی:

"راسته."

وه سمان له ولاره بانگی کرد:

"ئیره کیلراوه، لاقم رۆ ده چی."

عه لی:

"لاقی منیش."

دورسون:

"راوه ستن با منیش بیم."

ئه وان راوه ستان، هه تا دورسون گه یشته لایان.

دورسون:

"باشه، ئىستا دەبى ئۇ جىگايە بدۆزىنەوہ كہ ئۇمۇڭ كىلاويەتى، وا نىہ؟"

وہسمان:

"شتىك نىہ، ئىستا دەبى بىننەوہ."

عەلى:

"ئاي لەو سەرمايە رەق ھەلاتم."

دورسون:

"باسى ساردو سەرما مەكە، جارى با كارەكەمان بکەين."

وہسمان ھاوارى کرد:

"كوزەكان ھەرۈك خۇيانن، ديارە ئۇمۇڭ جووتى نەكردوہ."

عەلى چوۋە پىشى، ئۇيىش بە شەقاۋ كوزەكانى پىۋا. وہسمان راستى دەكرد، ئۇ رۇژە ھەمەدۇڭ جووتى نەكردبوو.

دورسون بەدلىسۆزى و سەر سوورمانەوہ گوتى:

"نەكا بەلايەكى بەسەر ھاتبى."

وہسمان:

"خەفەت مەخۇ مام دورسون، بۇخۇت ھەمەد ناناى؟ شەيتانىش داۋى بانادا. ھىچى نابى."

عەلىيىش قسەى وہسمانى دوپات كردهوہ:

"وايە مام دورسون، تۇ بۇخۇت دەيناى. كەس داۋى بانادا."

دورسون:

"خا بكا وايى... منداللىكى ھەتيوہ... كورپىكى باشيشە. خا بكا بەلايەكى بەسەر نەھاتبى."

لە نىۋ كىلراۋەكە دانىشتن. وہسمان چرپ و چالى خىر كردهوہ و ئاۋرى كردهوہ. عەلى و دورسون گەرمى قسان بوون. لە دەۋرى ئاگرەكە دانىشتبوون و ھەر بىريان لە ھەمەد دەكردوہ. ھەرچى بە بىريان دا دەھات بە يەكتريان دەگوت: رەنگە گەشكەى گرتبى و لە سووچىك كەوتبى... لەوانەشە گورگ خواردبىتى... لەوانەشە دز ھاتبى گايەكانيان بردبى و ھەمەدیش لە ترسان نەى وىرابى بىتەوہ نىۋ دى...

لەسەر ھەركام لە فكرەكان ماۋەيەك قسەيان كرى، بەلام لەسەر ھىچيان ساغ نەبوونەوہ. ھەموۋى ئەوانە رىيان تى دەچوو، لەوانە بوو ھىچيشيان روويان نەدابى.

بلىسەى ئاگر لە دەم و چاۋى دورسونى دا. دەم و چاۋى دورسون ۋەك مىسى سىپى نەكراۋە سوور ھەلگەرابوون. لەخۇۋە زەردەخەنەيەك كەوتبوۋە سەر لىۋانى. ئاۋرەكە خۇش بوو. پاشان كوزايەوہ، ئەمجار جگە لە چەند پۆلوۋكە ۋەك چاۋى پشیلە لە تاريكايى دا دەردەوشانەوہ، شتىكى لىنەمايەوہ. دلتنەنگ بوون. عەلى تىيى ھەلكردە گۇرانىيەك، گۇرانىيەكى پىر لە سۆز كە لەگەل تاريكايى شەو تىكەل دەبوو.

وہسمان:

"باشە... ئىستا چ بکەين؟"

دورسون:

"به دهستی به تال بچینه وه، عه بدی خان دئییه که وه سهر خوی ده گپری. وا باشه هه تا به یانی هه لیره بین. به یانی هه جوریک بی دهی بینینه وه.
عه لی:

"تازه نابینریتته وه، پیم وایه چووه ته ئه و دئییه که باسی ده کرد. ئه م رۆژانه کرد بوویانه بنیشتته خۆشکه. خوا ده زانی ئه و دئییه له کوئییه! ..."

دورسون پیکه نی، عه لی بو ئه وهی ئاگای له ئاوره که بی و نه یه لئ بکووژیتته وه، نه نوست. ئه وانی دیکه له بهر تینی ئاوره که خویان مات کردو چاویان له سهر یه ک دانان.

عه لی سهیری ئاگره که ی ده کرد. له نه کاو سه ری هه ل بپی و له تاریکاییه وه راما. عه لی له بهر خوییه وه قسه ی ده کرد: "رۆیشتوه ... رۆیشتنیک که گه رانه وهی نه بی... ده بی چوویته ئه و شاره که ده لئین له شه ودا وه ک چل چرا داده گیرسی... چووه ته ئه و جیگایه که ده لئین خاکه که ی زیړه."

وه سمان وه خه بهر هات. عه لی ئیشکی ئاوره که ی به و ئه سپاردو بوخوی سه ری وه بهر دیک کرد. پیش ئه وه ی خه وی لئ بکه وی گوتی:

"تو چونی تی ده گه ی وه سمان! ... من ده لیم چووه ته ئه و شاره که دورسون باسی ده کرد."

وه سمان:

"چووه ته ئه و دئییه."

له گه ل شه به قی به یانی هه رسیکیان له خه وه سمان. ورده ورده دنیا رووناک بوو و خوره لات سوور بوو. لیواری هه وره کانیش سوور هه ل گه را. ئه مجار وا رووناک بوو که ده یان توانی هه موو جی یه ک ببینن. له ولای کیلگه که چه قله شینکه هه تا ئاسوی خوره لات پان ببووه وه.

هه رسیکیان له سه ره خۆ هه ستانه سه ری و له نیو مه زرایه که راوه ستان. له رووناکاییه چیشته نگاو دا نوqm بوون. سیبه ری ره ش و پر ره نگیان بو لای خورئاوا راکشابوو. هه رسیکیان به ده م باویشکه وه هه ل تروشکان و میزیان کرد. له دوايه هه روا به خه والوویی هه موو ئه و زه وی یه گه ران که حه مه د وه ردی ده بپی.

وه سمان:

"شوینم هه ل گرت! برواننه شوینی گاسنه که! گاجوته کان به نیرو ئاموره وه لییان داوه رۆیشتون... دیاره حه مه د گاجوته کانی به رنه داوه... ده بی ئه م شوینه بگرین و به ری نه ده یین..."

وه دوا ی شوینه که که وتن. له ری یه دا له جیگایه ک راوه ستان و ده ستیان به قسان کرد. له قوپاویی عه رزه که را دیار بوو که گاجوته کان به نیرو ئاموره وه له و جیگایه خه وتوون.

خۆر هه روا به رز ده بووه وه و ده روده شتی گه رم دادینا. ئه وان له درووه لانه که چوونه ده ری، گه یشتنه چۆمی. عه لی له نه کاو بانگی دورسون و وه سمانی کرد. هه ردووکیان بو لای ئه و بایان دایه وه. گاجوته کان به نیرو ئاموره وه له وی ده خولانه وه. په راسوویان ده ژمی ران. یه کی که له گایه کان خه نه یی و ئه وی دیکه یان ره ش بوو. وه سمان ره نگی به به ره وه نه ما:

"حه تمه ن حه مه د به لایه کی به سه ر هاتوه، ئه گه ر ویستبای رابکا نیرو ئامووری له و به سه ته زمانانه ده کرده وه... حه تمه ن تووشی به لایه ک بووه."

عەلى:

"هيچ بەلاى بەسەر نە هاتوون ... بۆ شوپنە و نكە گاجووتە كانى بەرنە داوہ ... حەتمەن چووہ تە دىيەكە." " وەسمان توورپە بوو:

"هەر دەلەين دىيەكە دىيەكە ... ئاخىر كام دىيەكە ... حەتمى تووشى بەلايەك بووہ." " دورسوون پيەكەنى:

"مەيەكەنە هەرا... چتان لىقەوماوہ؟..."

گايە كانيان وە پيش خويان داو گەرانەوہ بۆ دىيەكە كاتيك گەيشتنەوہ ئاوايى هەتاو لە هەموو جىيەكى دابوو. لە كيوەكەى ئەو بەرى مالانيش مژىكى نەرم هەل دەستا.

خەلكى ئاوايى بە وردو درشتەوہ لە دەورى دوونە هالابوون. كاتيك دورسوون و عەلى و وەسمان بە گاجووتە كانەوہ پەيدا بوونەوہ. لە پەر هەمويان بىدەنگ بوون و هەستانە سەرپى. هەمويان چاويان برىبووہ گايەكان. دوونە بە گريان و دادو رۆ غارى داىە كن گاجووتەكان:

"مام دورسوون كوا كورپەكەم ... حەمەم چى بەسەر هاتوہ؟ ... ئەمن كورپەكەم لە تۆ ويستبوو مام دورسوون... دەزانى حەمەم چەندى تۆ خۆش دەويست؟..." " دورسوون:

"گايەكانمان لە نيزىك چۆمى ديتەوہ, بەستە زمانانە نىروئامورىيان هەر پيوہ بوون." " دوونە بە سەرى خۆى دادەداو دەي نالاند:

"كورپى خۆم... رۆلەى خۆم... حەمەدى خۆم... هەتيوەكەم لە كوئى؟..." " دورسوون:

"هيچى نەبووہ خوشكم, لە هەر كوئىيەك بى دەي بىنمەوہ."

بەلام دوونە گوئى لەم قسانە نەبوو, دەگرياو سەروسنگى خۆى دەكوتا:

"رۆلەكەم... تاقانەكەم... هەتيوەكەم..." "

دوونە هيندى لە خۆى داو بەسەرى خۆى داداو گريا, كەوت. سەرورپچ و دەم و چاوى خۆلاوى بوون. پاشان فرميسكى چاوى لەگەل تۆزى سەر دەم و چاوى تىكەل بوون و دەم و چاوى قورپاوى بوون.

خەلكى دىيەكە لە دەورى دوونە هالابوون, رەق رامابوون. ئاورپىكيان لە گاجووتەكان دەدايەوہ و ئاورپىك لە دوونەوہ هيچيان نەدەگوت. دوو ژن لە نيو ئاپوراىەكە هاتنەدەرو چوونە لای دوونەكە لە سەر زەوى دريژ ببوو. راستيان كردهوہ. دوونە هيندەى نەمابوو لە هۆش خۆى بچى. وەك مردووان كەوتبووہ سەر كەلەكەى راستى. باسكيان گرت و برديانەوہ مالى.

هەر كە دوونەيان بردەوہ مالى, دەسبەجى خەلك كەوتنە جم و جۆل و قسەو باس.

پيش هەمووان جەننەت دەستى پى كرد. لە نيو ئاوايى هەموو كەس ئەو پىريژنەى بە "جەننەت بارگين" دەناسى.

جەننەت بارگين دەم و چاويكى دريژو بارىك و بەژنىكى زۆر كەلەگەتى هەبوو, و قامكە كانى هەريەكەى هيندى باسقەلنەيەك دريژ بوون:

"دوونەى بەستە زمان ... كورپەكەى چى بەسەر هاتوہ؟..." "

ئەمجار "ئەلیف" دەستی پئی کرد. ئەو ژنه خرینه له نیو دی دا به به دیومن ناویانگی دەرکردبوو. هەموو کەس پێیان شووم بوو:

"ئەگەر مابایه، هەتا ئیستا دەهاتهوه..."

پاشان ئەو قسهیه زار به زار له ئاوی گهرا:

"ئەگەر نه مردبایه، دەهاتهوه..."

"ئەگەر مابایه، دەهاتهوه..."

"ئەگەر نه مردبایه، دەهاتهوه..."

ئەلیف دووباره دەستی پئی کردهوه:

"له وانه شه دوژمنانی باوکی کوشتیبتیان."

جهننهت ئەمە ی به رپه رچ دایه وه:

"برایم ماری رهشی له ئاو نه ده کرد، دوژمنی له کوئی بووه؟"

له چکه ی سپی و ئاره قچنی گول گولی و داوینی رهنگاوپهنگ و پیشه سهری به پووله سوور که رازاوه، وهك شه پۆل هاتنه جمین و ئەم قسهیه ده ماو ده م گهرا:

"برایم ماری رهشی له ئاو نه ده کرد..."

"برایم ماری رهشیشی..."

"ماری رهشی له ئاو نه ده کرد."

ئەمجار ئیتر خه لک تیکیان ه وه هاویشت. هه رکه سه قسه یه کی ده کرد:

"به سته زمان حه مه د."

"حه یف بۆ حه مه د."

"نه حله ت له پیاوی خوانه ناس."

پاشان قسه یه کی دیکه ده ماو ده م گهرا وهك شه پۆل به نیو دی دا تپه ری. به لام که س نه ی ده زانی ئەم قسه یه له کی وه دا که وتوه:

"دوونه ده بی بچپته ئەو شوینه که دالاشی لی ده گه ری... ده بی ئەو جوړه جی یانه بپشکنی... دالاش له سه ر که لاک ی ده گه ری... له هه ر کوئی یه ک دالاش بگه ری... ده بی بچپته ئەو جیگایه که دالاشی له سه ر ده گه ری..."

"حه تمه ن له ته ندووره ی سه رچاوی که وتوه."

"له سه رچاوی..."

"له ته ندووره ی سه رچاوی..."

ئاپۆرایه که به ره و خوړه لات وه رسوورا. مندال به پێخواسی غاریان ده داو ژنانی پێخواسیش به دوایان دا... له پیش دا منداله کان گه یشتنه دپووه لان... لاقی منداله کان له خوین دا شه لال بوو، به لام دیسان غاریان ده داو ژنانیش چه قله شینکه یان له جنیو و تووک و له عنه ت دا نوقم ده کرد:

"خوایه رهگ و ریشه تان له بن بی..."

له ولای درووه لانه که گاهه رده کان وه دهر که وتن. مندالانی ماندوو که لاقیان له خوین دا شه لال ببوون، به جی مان و ژنه کان وه پیش که وتنه وه.

کاتیک گه یشتنه بن چنار، ماندوو بوون. پیره چنار به حال و بال لک و پوی ده بزاونن. له گه ل گویان له هاره ی له نه کاوی ئاوه که بوو، هه موویان راوهستان و پاشان لیکرا به ره وه سه رچاوه که غاریان دا. هه رکه سه ده گه یشته سه رکانی، چاوی ده بریه ته ندوره ی سه رچاوه که. هه موویان له دهوری سه رچاوه که هالان و یه که له دوا ی یه که سه ریکی زارکی سه رچاوه که یان دا. ئاو له ژیر گاهه ریکی زه لام به نه رنه پو که ف پرژاندن دهر ده په ری. چند گه لای وشک له ته ندوره ی سه رچاوه که دا به دهوری خو یان دا ده سووران، به لام دور نه ده که وتنه وه. ئاو له ته نیشتی چه پی سه رچاوه که سه وزیکی گوره ی دروست کردبوو. ماوه یه کی زور به بیده نگی له ئاوه که وه پامان، هه تا جه ننه ت خاتوون وه قسه هات:

"ئه گه منداله که له کانی که وتبایه، لانی که م جاریک ده هاته وه سه ر ئاو."

دیسان هه موو که وتنه وه جم و جۆل و ئه م قسه یه زار به زار له نیویان دا گه را:

"لانی که م جاریک ده هاته وه سه ر ئاو"

"مردوو له ژیر ئاو دا نامینی، دیته وه سه ر ئاو."

"ده هاته وه سه ر ئاو."

هه موویان به شه که تی و ناهومی دی به ره و دی وه ری که وتن. له گه رانه وه دا ژنه کان له پیشه وه بوون و منداله کان له دوا یان. منداله کان جار جار خه ریکی یاری ده بوون. له گه رانه وه دا پیکه وه نه ده ریشتن، به په رش و بلاوی و تاق تاق و هه موویان به لاره ملی به ره و ئاوی ده گه رانه وه.

له و رۆژه وه دوونه به گریان و نالاندنه وه نه خۆش که وت. دوونه له بهر تاو له رز وه که ته ندوو دایساو که کانی ئاوه دانی پی راده گه یشتن.

پاش چند رۆژ دوونه له جیی هاته دهر. هه ردوو چاوی سوور هه ل گه رابوون و ببوونه دوو گۆمی خوین و به په پو کۆنیکی سپی نیو چاوانی رابه ستبوو.

رۆژیکیان ئه م خه به ره له ئاسیاب چه شمه دا بلاو بۆوه:

"دوونه ده م له نان و ئاو نادا. رۆژ تا نیواری له سه ر کانی دانیشته وه چاوی بریوه ته ته ندوره ی سه رچاوه که ... چاوه پروانه که جه نده کی کوره که ی بیته وه سه ر ئاو."

ئه م خه به ره راست بوو. دوونه هه موو رۆژی به ری به یانی ده چوو سه رکانی و هه تا نیواری چاوی له ته ندوره ی سه رچاوه که نه ده گویزته وه.

ده رۆژی به م جۆره رابوارد. پاشان بی گیان و بی حال له مالی دا گرده نشین که وت و وه دهر نه که وت.

دوا ی ئه وه دوونه ریگیه کی دیکه ی گرت به ر: هه موو رۆژی له گه ل تاریک و روونی به یانی ده چوو سه ریان و چاوی له ئاسمانه وه ده بری. هه موو لایه کی ئاسمانی سه یر ده کرد، بۆ ئه وه ی بزانی دالاش له کوی ده گه ری. هه روه خت چند کۆلاره ی ده دیتن که له سه ر جیگیه که چه رخیان ده دان، به پیخواسی و بی حالی خوی ده گه یاندا ه ئه و جیگیه.

هیندی جار دال له سه ر جیی زور دور ده گه را. بۆ وینه له سه ر "گرده باران". له ئاسیاب چه شمه وه بۆ گرده باران رۆژه ری یه کی ته واو بوو. دوونه خوی ده گه یانده ئه ویش.

دوونه ئه وه نده ی به م لاو ئه ولادا را کردبوو، وه که دهرزی باریک ببوو.

شەوئىكىيان لە دەرگای مالى دوونهيان دا. لە دەرىرا يەكئىك بانگى كرد:

"خوشكى... منم, دورسون."

دوونه بە ترس و هيواوە دەرگای كردهوہ:

"وہرە ژوورى كاك دورسون, حەمەدم زورى تۆ خوش دەويست."

دورسون هيدى و سەنگين لەسەر دۆشەكئىك كە لەوى راخرابوو, دانىشت:

"گوئى بگرە خوشكم. دللى من نالى حەمەد مردوہ. حەتمەن ماوہ. پيم وايە سەرى خوى هەلگرتوہ و روشتوہ..."

ئەگەر مابى, ئەمن دەيبينمەوہ."

دوونه ئەژتوى سست بوون و لە پەنا دورسون هەلتروشكا:

"قەزات لەگيانم كاكەگيان! ناكە خەبەرئىكت لىي هەبى."

"نا خوشكى, خەبەرئىكم لىي نىە, بەلام دللم خەبەر دەدا كە ماوہ."

دوونه پاراپىوہ:

"ئۆ, بە قوربانى زارت بم, مام دورسون."

دورسون:

"ئەمن وەدواى دەكەوم. لە هەر جىيەك بى دەيبينمەوہ... هەر ئەوہت پى دەلئىم كە دللم نالى مردوہ... حەمەد

ماوہ, دللم وا خەبەر دەدا."

وختئىك دوونه دورسونى بەرى دەكرد:

"لە تۆ بەولاوہ كەسم نىە مام دورسون, هەوہل خواو پاشان تۆ... ئەگەر خەبەرئىكى حەمەدم بۆ بىنى, ئىدى هىچم لە

خوا ناوى... ئەتۆ براگەورەى منى مام دورسون, ئەمن تەنيا خەبەرى ساغى و سلامەتى كورەكەمم دەوى."

هاوین داهاټ، وهختی دروینان بوو. گهرما گالهی دهکرد. به گهرمای چوکورواوا دهلین "زهرده گهرما" و به گهرمای دهروبه ری توورپووس دهلین "سپی به گهرما" سپی به گهرمای توورپووس داهاټبوو.

حه مه دؤک له و روژه وه که هاتبووه ئه م ماله، راسته که کردبوویانه شوان، به لام به کورپی ئه م ماله ده ژمیردرا. سله مانیش ئه وی وه ک گیانی خوی خوش ده ویست. که چی ئه م روژانه ی دواپی، وه زعی حه مه د به ته وای گورابوو. ئیدی حه مه د ئه و منداله زیت و ده م به پیکه نینه ی جاران نه بوو. میش له به رده می هه ل نه ده فری. هه میشه له فکرا بوو. ئه وکات که تازه هاتبوو، گورانیی ده گوت و زور چاکیشی ده گوت. ده نگیکسی به سوزی هه بوو. به لام ئه و روژانه ده نگی گورانیی به کانیشی نه ده هات.

له پیش دا میگه له که ی ده برده باشترین له وه رگه و زه نویترین لیره واره کان. ئه گهر دهیدی بزنیك باش ناله وه پرئ ده سبه جی چاری ده کرد. که چی ئیستا زور وایه بزنه کان له ده شتی خورپی ده کاو بوخوی له بن داریک یان گابه ردیک داده نیشی، چه نه گه ی داویته سهر گوپاله که ی و له فکران راده چی... جار جاریش له گه ل خوی ده دوی.

"دایه گیان... ئاخ دایه گیان... کی گه نمه که ت بو ده درویته وه دایه گیان!... عه بدی خان... دایه گیان... ئه گهر من نه بم گه نمه که مان ده پهری. کی گه نمه که مان ده درویته وه دایه گیان. ئه گهر بوخوم نه بم، گه نمه که مان ده پهری دایه گیان..."

تاویک ته ماشای ئاسمان، هه ور، زه وی و گه نمه سوورداگه راره کانی ده کردو دیسان له گه ل خوی ده که وته وه قسه کردن:

"گه نمه که ی" له ک له ک چه شمه "مان حه تمه ن ئیستا په ریوه... خو تو که ست نیه گه نمه که ت بو بدرویته وه دایه گیان... تو به یه ک ته ن و یه ک بالی ناتوانی درویته بکه ی دایه گیان..."

شه وانه ش خه وی لی نه ده که وت، له نیو جیی دا هه میشه جینگلی ده دان و هه ر له فکری له ک له ک چه شمه و ده غل و دانه که ی ئه وی بیان دا بوو:

"ئه گهر گه نمه که ی له ک له ک چه شمه به وهخت نه درونه وه، هه مووی ده پهری و له نیو ده چی... تاقه گولیکیشی لی نامینیتته وه... له ک له ک چه شمه وه ک جی یه کانی دیکه نیه، گه نمه که ی زوو پی ده گاو ده بی زوو له سه ری حازر بی... ده نا ده نکه گه نمیک چه لیت وه ده ست ناکه وی."

به یانی بیان که له خه وه ل ده ستی حالی باش نیه، هه موو له شی ژان ده کا. به نابهللی بزنه کان لی ده خورپی. بزنه کان په رش و بلاو و ناریک به ره و کیو ده چن و حه مه د هوشی به سه ریانه وه نیه.

هه روهخت رووی خوش و چاوی پر له خوشه ویستی سله مانی دیتته پیش چاو، به خودا ده شکیتته وه. ده سبه جی میگه له که ی خر ده کاته وه و به ره و له وه رگه ی سه وزو زه نویر ده نگی ده دا. به لام زوری پی ناچی که دیسان وه ک خوی لی دیتته وه. دیسان له فکران راده چی و له سه ر ئه و هه رده گهرمه راده کشی. ئه و گهرمایه ی به خه یالیش دا نایه و ته نیا شتیکی بی ری لی ده کاته وه، له ک له ک چه شمه یه و دایکی و ئه و گه نمه که له ک له ک چه شمه له به ر گهرما ده پهری.

کاتیك وه هوش خوی ده هاته وه که ئیواره داهاټبوو و خه ریک بوو روژ ئاوا بی. بزنه کانی که له مه زادا بلاو ببونه وه، کو ده کرده وه و به ره و ته پۆلکه ی خه نه یی ده نگی ده دان. له و کاته دا دوا تیشکی هه تاو له سه ر لوتکه ی ته پۆلکه که

دەدره و شادا. ئەو، بزەکانی لە داوینی تەپۆلکە بەجی دەهیشت و بۆخۆی دەچوو سەر لوتکەى سەرى. لە دوور بەستىكى دەدى، بوللی ئیواران کەوتووە تە سەرى. ئەو بەستە هەتا چاوی بر دەکا چەقلەشینکە دای پۆشیووە. بەلام لەسەر تەپۆلکەى خەنەیی را ئاسیاب چەشمە دیار نیە، چونکە چەند تەپۆلکە لەولای درووە لانه کە وەك پەردە پێشی چاوی مرۆف دەگرن. گیای سەر ئەو تەپۆلکانە ئەوەندە وشکە دەلێی ئیستا نا، ئیستا هەل دەبن و گەردەگرن. قسەکانی سلەمانی وەبیر دیتەووە لە خۆی توورە دەبی... ئاخەر سلەمان پێی نەگوتی پێ نەخەیه ئەم دەور بەرەنە؟

لەودیو تەپۆلکەى خەنەیی نە پەلەوهریك بالی لیک دەداو نە زیندەوهریك دەبینرا. ئەمەش زیاتر ئەوی توورە دەکرد. دەهاتەو دەوینی تەپۆلکەکەو ئەو بزنانەى لەوی خۆپای کردبوون، سەرلەنوێ خری دەکردنەووە. ئەم کارە هەتا خۆرئاوای دەخایاند. وەختیک دەگەیشتەو ئەوایی شەو داهاتبوو.

هەر وەخت سلەمان دەپرسی بۆ درەنگ هاتووە تەو، جوابیکی بە درۆی بۆ ساز دەکرد. دەیگوت: "لەوهرگەیه کی چاکم دیبوووە، دلم نەهات حەیانەکان زووتر بێنمەووە... گوتم بەستە زمانانە با کەمیک بلەوهرین..."

رۆژیکیان پێش تاریک و روون لە خەو هەستاو چوو ئەو ئەو. ئاغل بۆنی پشکل و مپرووی لئ دەهات. حەمەد بزەکانی دەکردو لێی خورین.

هیندیك رۆژان پێش دنیا روونك بوون، زۆر پێش روونك بوون سووچیک لە خۆرەلاتی ئاسمان رەنگیکی خەنەیی دەگری. کەمیک دواتریش لیواری هەورەکانی لای خۆرەلات وای لئ دئ وەك پەراویزیان لئ نرابی، جا ئەمجار بەیان دەنگوی. حەمەد سەیری ئاسمان و لای خۆرەلاتی کرد، ئەمپرو یەکیک لەو رۆژانە بوو.

حەمەد لە نەکاو دلی روون بوووەو. خۆی قالب سووک و بە کەیف دی. لەو کاتەدا شەنەى بەر بەیانیش ئەنگوت. شەنەى بەر بەیان وەك وردە قەلبەزەى سووک و فینکی شەپۆل روومەتى وی دەلستەووە تئ دەپەری. دلی کەوتە لیدان، گوئی لە تەپەتەپی دلی خۆی بوو. بزەکانی بەرەو تەپۆلکەى خەنەیی دەنگ دان. بزەکان لە پێشەووەو حەمەد بە دوایان دا هەوریکى تۆزو غوماریان لە پشت خۆیانەووە بەجی دەهیشت و لە تەپۆلکەى خەنەیی نیزیك دەبوونەووە. کاتیک گەیشتنە خوار تەپۆلکەکە، حەمەد پێشی بزەکانی گرت. حەمەد سەیر کەوتبوو تەقەلا. بزەکان بەم لاو ئەو لادا بلأو بوونەووە. حەمەد لەسەر عەرزى دانیشت و چەنەگەى هاویشتە سەر گۆپالەکەى. ماوہیەکی زۆر لە فکەرەو چوو. بزنیك دەست و ملی لستەووە، بەلام حەمەد رووی نەدایە. بزەکە بەجی هیشت و رویشت. روونکایى یەك چوار دەوری داگرتبوو، پیاو دەیگوت شاخ و کۆو و دارو گیا دەبن بە ئاو و لەگەل روونکایى تیکەل دەبن.

دەستی لەسەر دەم و چاوی لابرد. تیشکی هەتاو لە چاوانی دا. ماوہیەك نەیتوانی هیچ ببینی، هەتا کەم کەم چاوی راها. بەنابەدلی هەستایە سەری. لە چاولیک نانیک دا بزەکان وەسەر کەوتن و بەو دیوی تەپۆلکە دا شۆر بوونەووە. حەمەد بەرەو جنووب گەرایەووە. دەستی بۆ چاوی کردە سێبەر و روانی یە دوور، پێی وابوو تۆفکی پیرەچناری ئاسیاب چەشمەى لیوہ دیارە. دلی داخواریا. لای شیمالی تەپۆلکەکە بەست بوو. چەند زەوی یەکی شۆرەکات و نەزۆک ئیرەیان لە بیابانی پر لە چەقلەشینکەى ئاسیاب چەشمە جیا دەکردەووە. ئەم خاکە وشک و نەزۆکانە وەك کۆمایەك لە دوورەووە تئ هەل پەریبوون. حەمەد بزەکانی بۆ لای ئەو کۆما خاکى یە لئ خواری. دوو بالندەى چکۆلەى لەبەر هەل فرین و هەلاتن. تەماشای ئاسمانی کرد. لە بالندەیهک زیاتری لە ئاسمان دا نەدی و لەو بەولاوہ تەنانەت مێشولە یەکیش لەو دەور بەرە بالی نەدەبزات. زۆر دوور پەلە هەوریک لەسەر زەوی راوہستاوو.

له نه کاو له تهنیشت نه و کوما خاکیه مه زرایه کی چکوله ی لئ دهرکهوت. له نیو نه و مه زرایه تارمایی یه ک دوولا دهاته وه و راست ده بووه وه. به نابهلئ میگه له که ی بو لای نه و لئ خوری. کاتیک گه یشته نیزیک مه زراکه، نه و تارمایی یه ی له دووره وه چاوی پی که وتبوو، دیت و ناسی یه وه. نه و "حه سو" پیره پیاویک بوو که خه لکی ئاوی پییان ده گوت "حه سو شیلیم".

حه سو شیلیم سه ری هل بری و ئاوریکی وه سه ر حه مه دو بزنه کانی دا. حه سو سه رگه رمی کاری خوی بوو. داسی ده وه شاندا. حه مه دیش بزنه کانی خوری کرد. بزنه کان له که ردی نیزیک بوونه وه، به لام پیره پیاو هوشی هر به سه ر کاره که ی خوی وه بوو. پاشان بزنه کان له هه موو لاهه چوونه نیو گه نمه که وه دستیان کرد به له وه پرو هه لبه ز دابه ز. کاتیک حه سو پی زانی، ده هری بوو، داسه که ی دهستی ره بزنه کان هالاندو بوخوشی به جنیودان غاری دایه لای بزنه کان. حه مه د له جیی خوی نه ده بزوت و هه روا ته ماشای حه سو ی ده کرد.

وه ختییک حه سو به هه زار زه حمه ت و هانکه هانک بزنه کانی له که ردی دهر کرد، چاوی به کورپیژگه یه ک کهوت که راماهه و ته ماشای ده کا. تی گه یشت نه و کوره شوانی بزنه کانه. ئیدی به ته واوی له دین دهر چوو. بزنه کانی به جی هیشت، داسه که ی هل گرته وه و په لاماری کوره که ی دا. له رکان که فی ده پرژاندو جنیوی ده دان:

"بیژوی حه رامزاده، نه و بزنه سه گباب خیوانه ت ته واوی نه و ده غله یان تییک وه رداوه بوخوشت هه روا راهه ستاوی و تییا نه وه رامای؟ ... راهه سه با بتگه می هه تا وات به گوری بابت دا بریه نم که هه تا ماوی روو له م نیوه نه که یه وه ..."

منداله که له جیی خوی نه ده بزوت و هه روا چاوی له حه سو وه بریبوو. به لام حه سو به و خه یاله که منداله که لیی ده ترسی و راده کا، به بهر غاردانه وه داده هاته وه و خره به ردی له دهستان خوشی کوه کردنه وه که پیی دا بدا.

حه سو سات به سات له کوره که نیزیک و نیزیکتر ده بووه وه، که چی کوره که هه روا له جیی خوی چه قیبوو و مووی لئ نه ده بزوت ... کورپیژگه هل نه هات. حه سو خوی گه یاندی و قوئی گرت. ده یویست به ده سکه داسه که ی له سه ری راکیشی، به لام وه ک دهستی وشک بووی. نه و دهسته ی هه لی هی نابوو، نه هاته وه خورای و دهسته که ی دیکه شی قوئی به ردا:

"نه تو ی حه مه د؟ ... نه تو ی کورم؟ ... له کوئی بووی؟ ... هه موو که س پیی وابوو مردووی ..."

پیره پیاو هه ناسه ی سوار ببوو، نه ی توانی به پیوه راهه ستی. ناچار هل تروشکاو دانیشت. له پشته ملی تاوه سووت و له سه روچاوی ئاره ق هل ده رژا. له و نیوه دا دووباره بزنه کان به نیو مه زراکه وه ربوون.

حه سو شیلیم:

"هه راکه حه مه د. غارده ... بزنه کان دهرکه، خه ریکن گه نمه که ی ویران ده که ن ..."

حه مه د که هه تا نه و کاته وه ک په یکه ریکی بی گیان راهه ستا بوو و جوولهی نه ده کرد، له نه کاو دهر په ری و خیرا بزنه کانی دهر کردو بو لایه کی دیکه ی لئ خورین. پاشان دووباره هاته وه لای حه سو و دانیشت.

حه سو شیلیم:

"چوو بوویه کوئی روله گیان؟ ... هه موو دنیات له دوا گه ران ... گوتیان حه تمه ن له چومی که وتوه و خنکاوه ..."

هینده ی نه ماهه نه و دایکه به سه زمانه ت له تاوان دیق بکا ... هیچ له فکری دایکت دا نه بووی؟ ..."

حه مه د دانیشتبوو و کوشم هه لاتبوو. چه نه گه ی هاویشتبوو سه ر گویاله که ی و مته قی له خوی بریبوو.

حه سو پرسی:

"ئەو بزنانە ھى كېن؟"

ھەمدە نە زارى ھەلپچىرى و نە جوولەھى كرد.

ھەسۆ:

"لەگەل تۆمە ھەمدە... ئەو بزنانە ھى كېن؟..."

ھەمدە بە زەھمەت زارى كوردەو ھەو بە نەبەدلى و ھەلامى داپەو ھە:

"ھى سلەمانن... لە گوندى "كەسمە"."

ھەسۆ:

"پىاوى چاكە... و دواپە لەسەرى رۆيشت:

"باشە رۆلەگيان, تۆ كە نيازت بوو رابكەھى بۆ بە داىكتت نەگوت... دەزانم لە دەستى ئەو عەبدىپە بى ناموسە كىردت

گەبىو ھە سەرى ئىسكان. بەلام ھەق واپوو بە داىكتت گوتباپە كە دەتەوئى رابكەھى."

ھەمدە ھەختىك گويى لە ناوى عەبدى بوو, دەستى ھەسۆى گرت و پاراپەو ھە:

"بۆ خاترى خوا مام ھەسۆ, بە كەس مەلئى ھەمدە بۆتە شوانى مام سلەمان. ئەگەر بە گويى عەبدىخان بگاتەو ھە, بە

دوام دا دى, دەمباتەو ھەو لە بن داران دا دەمكوژئى."

"كەس ناتوانئى ھىچت لئى بكا... شىتە, تۆ داىكەكەتت كوشت... داىكت بوو ھەتە چنگىك ئىسك و پىست."

دواى ئەم قەسە ھەسۆ ھەلستاو بئى ئەو ھى شتىكى دىكە بلى چوو ھەو بەر كەردى و دەستى بە درويئە كوردەو ھە.

ھەسۆ خىرا خىرا گەنمى دەدروو. دەنگى خىشەخىشى داسەكەھى دەگەپشتە بەرگويى ھەمەدېش. ھەسۆ ھەروەخت پىشتى

دەكەوتە ژان, داسەكەھى دادەناو, تاوئىك دەستى لەكار ھەل دەگرت, دەستى بە پىشتى ھەو دەگرت, پىشتى راست

دەكردەو ھەو تاوئىك تەماشائى دوورى دەكرد, ئەمجار سەرلەنوئى دەستى دەكردەو ھە بە درويئە. ھەمەدېش لە نىزىك كەردى

راو ھەستاو. بئى ئەو ھى مووى لئى ببزوئى, چاوى برىبوو ھەسۆ.

خۆر بەرەو كە لەپۆ شوپر بوو ھەو. سىبەرەكان لەبەر ھەتاوى ئىوارئى درىژ بوونەو ھە. ھەمدە سەرىكى ھەتاوى كرد. خۆر

سوور ھەلگەراپوو. گىاوكول نىو ھەتاو و نىو سىبەر شەپوليان دەدا.

ھەمدە بئى ئەو ھى ئاگائى لە خۆى بئى, بە چەند شەقاو خۆى گەياندە لائى ھەسۆ. ھەسۆ خىرا خىرا داسى دەو ھەشانە.

كاتىك گەپشتە لائى ھەسۆ, دلى تەپە تەپ لئى دەدا. ھەسۆ بە دەنگى خىشەپەھى ھەنگاوەكانى سەرى ھەلبرى و چاوى پئى

كەوت. ھەسۆ لەو دەمەو ئىوارەپەدا بەو ئارەقە كە لە سەروچاوى ھەل دەپژا, رەش ديار بوو. چاويان پئىك كەوت. ھەسۆ

بە ماندوويى لە چاوەكانى ھەمدەو ھە راما. ھەمدە سەرى داخست و چەند ھەنگاوى دىكەھى بەرەو ھەسۆ ھەلئىنانەو ھەو

دەستى گرت:

"مام ھەسۆ, بىكە بە خاترى خواو پىغەمبەر, بە ھىچ كەس مەلئى كە منت دىو ھە. بە داىكىشم مەلئى."

پاشان دەستى ھەسۆى بەردا, بئى ئەو ھى ئاوپر ھەدواى خۆى بداتەو ھە, غارى داو خۆى گەياندەو ھە بزەكان.

كاتىك گەپشتەو ھە تەپولكەھى خەنەپى, خۆر ئاوا ببوو. ھەمدە شەلالئى ئارەق بوو. ديار نەبوو بۆچى ھەمدە لە نەكاو

دلخۆش دەبوو و پاش تاوئىك دلى تەنگ دەبوو ھەو. گەپشتە سەرى لوتكەھى تەپولكەكە. لەوئى را چاوى برىپە مەزراپەك كە زۆر

دوور, لە نىزىك كۆما خاكىپەكە ديار بوو. لەنىو ھەراستى مەزراكەدا ھىشتا تارماپىپەكى چكۆلە بەدى دەكرا.

کاتیک حه سو گه یشته وه نیو دی، زه رده خه نه یه ک له سه ر لیوانی دیار بوو. وه ک نه وه ی شتیک بزانی و نه یه وه ی به که سی بلئی، وه ختی و ابو له په نای که سی ک راده وه ستاو زه رده خه نه یه کی ده هاتی. که س تیی نه ده گه یشت. نه و، راسته پری چووه مالی دوونه ...

دوونه له بهر ده رگا دانیشتبوو که حه سو په یدا بوو. حه سو ته ماشای دوونه ی ده کردو پی ده که نی. دوونه هیچ له م وه زعه حالی نه بوو.

حه سو بوخوی پیاویکی ده م به پیکه نین نه بوو. که م که س پیکه نینی له سه ر لیوانی دیتبوو. سه ری له م و له ویش نه ده دا. هه تا نه مری دوونه شی نه دابوو. نه و، هه موو روژی له مالی را راسته پری ده چووه مه زراو له مه زراش را یه که سه ر ده هاته وه مالی.

نه و روژانه که نه ش ده چووه مه زرا، حه سو له بهر ده رگای مالی به بیده نگی له سه ر حه سیریک داده نیشت. ده سحیب، یان بادی و که وچک و ته شی له داری کاج دروست ده کردو به چه قو ده ی نه خشانندن.

حه سو هه روا ته ماشای دوونه ی ده کردو پی ده که نی و هیچی نه ده گوت.

دوونه ش له م وه زعه تی مابوو، نه ی ده زانی بلئی چی. یه ک دوو جار هه لستاو دانیشته وه و سه ره نجام گوتی:

"به خیر بیی کاک حه سو، فه رموو دانیشه."

حه سو وای نیشان دا که گوئی لی نه بووه و هه روا به بیده نگی زه رده ی ده هاتی. دوونه دووباره خولقی کرد:

"بو دانیشی کاک حه سو؟ ..."

زه رده خه نه ی حه سو را وه ستاو له سه ره خو گوتی:

"دوونه ... دوونه ..."

دوونه هه موو گیانی بوو به گوئی. حه سو له سه ری رویش:

"مزگینیم ده وی دوونه ... مزگینیم ده وی."

دوونه پیکه نی و پاشان وه په له قاژه که وت. دوونه ده له رزی:

"مزگینیت له سه ر چاوه کانم کاکه گیان!"

حه سو:

"نه مری کوره که تم دی دوونه!"

دوونه نه ی توانی هیچ بلئی، زمانی گیرابوو. وشک بیوو.

حه سو دریژه ی پی دا:

"نه مری کوره که ت هاته کن من، ماشه لالا گوره بووه ... قه له ویش بووه ..."

دوونه نالاندی:

"ده بهر زارت مرم کاک حه سو، مزگینیت له سه ر چاوم، له سه ر سه رم."

دوونه باوه ری نه ده کرد، تاویک بیده نگ بوو، سه ره له نوی ده ستی پی کرده وه:

"تو خواجه، ده بهر زارت مرم کاک حه سو ... به راستیتیه؟ ... مزگینیت له سه ر چاوه کانم، له سه ر سه رم کاک حه سو!"

پاشان دانیشتن و حه سو نه وه ی دیتبووی بو دوونه ی گیرایه وه.

دوونه له خو شی بیان حالی نه بوو. له م سه ری ژوره که وه ده چووه نه وه سه ری و ده گه رایه وه.

سه عاتيك پاشتر ئو خه به رهي حه سو هينا بوي ده ماو ده م له نيو ئاويي دا ده گه را.

ژن و پياو و پيرو لاو و مندال هموو له مالي دوونه خر ببونه وه، شوقی مانگه شه و ده رڙايه سه رباني سواخ كراو و ئو خه لكه كه له ده وري مالي دوونه كو ببونه وه.

خه لك كه وتبونه باس و خواس و جم و جول. ئو هه راو هه نگامه و تيكه وه هاويشتنه له نه كاو مات بوو. ئيدي كه س قسه ي نه ده كرد. هه مو سه ريان بو لاي شيمال وه رگي را. سواريك نيزيك ده كه وته وه. ره ختي زيني ئه سپه كه ي له بهر تيشكي مانگ ده دره وشايه وه.

سوار نيزيك بووه وه. دري به ئاپورا ي خه لك دا. له نيوه راستيان جله وي ئه سپه كه ي كي شاو راوه ستا.

هاواري كرد:

"دوونه دوونه."

دهنگي كزه لوكي ژنيك له نيو ئاپورا يه كه وه لامی دايه وه:

"فه رموو عه بدی خان..."

"خه به ريكم بيستوه، راسته دوونه؟"

دوونه هات و له پيش لمبوزي ئه سپه كه راوه ستا:

"حه سو شيلم حه مه دي ديوه. ئو خه به ري بو هيناوم."

عه بدی خان:

"كوا ئو شيلمه؟... له هه ر كوي يه كه بيته ئيره."

له نيو خه لكه كه دا بوو به جم و جول:

"حه سو لي ره نيه..."

"حه سو كه نكي هاتوته نيو خه لك، هه تا ئيستا بي..."

"دنيا خه رايي حه سو له مالي نايه ته دهر."

خان ده ستوري دا:

"له هه ر كوي يه كه بي هينن."

هه تا حه سو يان هينا، هيچ كه س مه قی ليوه نه هات. پاش تاويك حه سو يان هينا. كراس و ده رپي يه كي سپي له بهر دابوون. دوو كه س پيليان گرتبوو، به راکيش راکيش ده يان هينا يه لاي عه بدی خان. حه سو خوي راده پسكاوت و جنوي ده دان:

"ئاخر چ سندانك له سه ري داوون، كه به م نيوه شه وه نايه لن خه لك بخوي؟... چيتان له من ده وي قورمساغينه؟..."

بو له كولم نابنه وه؟..."

عه بدی خان:

"ئه من داوام كردي."

حه سو نه رمي كرده وه و داي نه واند:

"بي شه ره فانه، بو پيم نالين خان كاري بيته؟..."

پاشان رووي كرده خان:

"تکايه ليم ببوره خان!"

عەبدى خان پرسى:

"حەسۆ، دەلین ئەمڕۆ کورپى دوونەت دیوه..."

حەسۆ:

"بەلێ خان... بە دوونەشم گوت."

خان:

"ئىستا بۆم بگيرەوه بزەنم."

کاتیک حەسۆ دەستى بە گيرانهوه کرد، خەلک لە دەورى هالان. حەسۆ هەموو بەسەرھاتەکەى بى کەم و زیاد گيرايەوه، تەنانەت باسى ئەوهشى کرد کە چۆنى داس رەبزنەکان هالاندوه و چۆن ويستووێ بە دەسکە داسەکەى لە سەرى حەمەد راکيشى.

عەبدى خان لە دین دەرچوو:

"ئاوا سلەمان... پياوى من فریو دەدەى و دەیکەى بە شوانى خۆت؟ ئەمە یەکەم جارت نیه کە پى لە بەرەى خۆت زیاتر رادەکيشى... باشە، هەتا بە خزمەت دەگەم... لەبیرت نەچى... ئەوه هەر ئەو جەنابى سلەمان کە سمەى یەیه!"

حەسۆ:

"بەلێ خان!"

عەبدى خان بانگى دوونەى کرد:

"دوونە، دوونە، سبەینى دەچم دەى هینمەوه."

ئەمەى گوت و ئاوزهنگى لە ئەسپەکەى داو خەلک لە دواوه بۆلە یەکیان لى هات...

عەبدى خان کە بە چوارنال ئەسپى لینگ دەدا. لەبەر دەرگای مالى سلەمان راي گرت:

"سلەمان!... سلەمان!..."

سلەمان لە مالى بوو. هاتە دەرێ. کاتیک چاوى بە عەبدى خان کەوت، رەنگى بە رووانەوه نەما.

عەبدى خان ئەسپەکەى بۆ لای سلەمان دەنگ دا. کاتیک لى نيزیک کەوتەوه، لەسەر ئەسپەکەى داھاتەوه و گوتى:

"خەجالەت نابیهوه سلەمان؟... شەرم ناکەى؟... وات لى هاتوه نان خۆرەکانى من فریو بدەى؟... ئافەريم

سلەمان... پياوى زۆر لە تۆ پياوتر تا ئىستا نەیان ويراوه قەرە لە قەرەى من بدەن... ئى لە تۆ مل ئەستورتریش نەیان

توانیوه بە دەورى مالى عەبدى خان دا بىن. ئىستا تۆ شەرم لە وریشە سپى پەت ناکەى و نان خۆرەکانى من فریو

دەدەى؟"

سلەمان:

"خان، ئىستا دابەزە... فەرموو بحەسپۆه، هەتا بۆت باس بکەم."

عەبدى خان:

"پیت لە مالى نانیم. پیم بلێ ئەو هەتیوه لە کوێ یە؟"

سله مان:

"تو خوت ماندوو مه که خان، بوخوم ئیستا ده چم دهی هینمه وه."

عبدی خان:

"نه خهیر، غه می منت نه بی. جی به کهیم نیشان بده."

سله مان ملی به لاهه نا:

"باشه خان، فهرموو برؤین."

سله مان که وته پیش ئه سپه که وه ری که وتن. هه تا گه یشتنه میگل نه سله مان قسه ی کردو نه عبدی خان.

کاتیک گه یشتنی، حه مه د له بن به ردیک دانیشتبوو و له فکره وه چوو بوو. حه مه د وه ختیک چاوی کردن هه ستا هاته لایان. حه مه د له دیتنی عبدی خان هیچ نه شه مزاو وه سه رخوی نه هیئا. چاوی به چاوی سله مان که وت. قسه یه کیان نه کرد، به لام له چاوی سله مان دا که ملی به لاهه نابوو، ده خویندرا یه وه که ده لی: "چ بکه م حه مه د، هیچم له ده ست نایه."

عبدی خان یه که دوو هه نگاو ئه سپه که ی بو لای حه مه د لی خوری:

"پیش که وه."

حه مه د بی ئه وه ی قسه یه که بکا، وه پیشی که وت. ملی به نیو شانانی دا رۆچوو بوو.

لای نیوه رۆیه بوو که عبدی خان به سواری و حه مه د به پییان گه یشتنه وه ئاوی. له ریگا نه عبدی خان شتیکی پرسیبوو، نه حه مه د هیچی گوتبوو، به لام له ته وای ریگادا حه مه د له وه ده ترسا که عبدی خان له پشته وه پرا وه بهر چنگه ئه سپانی بداو بی پلیشینیتته وه. حه مه د شاره زای ئاکاری عبدی خان بوو.

له به رده رکی مالی دوونه عبدی خان جله وی ئه سپه که ی راکیشا. راهه ستان. عبدی خان نه راندی:

"دوونه، دوونه... وهره توتکه سه گه که ت وهرگره."

کاتیک دوونه له ژووری هاته دهر، عبدی خان ئه سپه که ی لینگ داو دوور که وته وه.

وه ختیک دوونه چاوی به حه مه د که وت، به شیوه ن و گریان خوی گه یاندی و له ئامیزی گرت. ورده ورده خه لکی ئاوه دانیش پییان زانی. وردو درشت له ده وری مالی دوونه کۆبوونه وه. هه موویان ده وری حه مه دیان دابوو و لییان ده پرسى:

"له کوی بووی حه مه د؟"

"حه مه د ئه وه تو ی؟"

حه مه د سه ری داخستبوو، هیچی نه ده گوت. ورده ورده خه لک بلاوه یان کردو رۆیشتن.

حه مه د گولّه گه نمه کانشی خر کرده وه . کاتیک دروینه یان ده کرد ، بارانیك باریبوو لاسکی گه نمه که ی پیکه وه نووساندبوو . ئیستا ئه م لاسکه گه نمه تۆزیکیان لی هه ل ده ستا وه ک خاکه خه لۆوزی ره ش . حه مه د که له به ری به یانی یه وه کیشه ی کردبوو ، وا ره ش ببوو ، نه ت ده ناسی یه وه . ته نیا ددانی سپی ده چوون . کاتیک کاری حه مه د ته واو بوو ، کلۆشه که له نیو جۆخینه که دا ببوو ته پۆلکه یه کی زه لام .

حه مه د ماندوو بوو . چوو له بهر هه تاو له سه ر گازی پشتی راکشا . میرووله له نیو کلۆشه که ده هاتنه ده رو به ره و جیگایه کی دوور له دوا ی یه کتر دا قه تاره یان ده به ست . حه مه د قۆلی له سه ر چاوانی درێژ کردو ماوه یه کی زۆر هه روا له سه ر پشتی راکشا .

چه ند رۆژ بوو کاری ده کرد . له پیش دا به ته نی گه نمه که ی دروو بووه وه . مه زراکه ی له ک له ک چه شمه یان پر له چه قله شینکه بوو . پاشان له گه ل دایکی گه نمه که یان به ست و خریان کرده وه ، ئه مجار گیره یان کرد ... گیره کردنه که چه ندین رۆژی کیشا . حه مه د هیند کز ببوو ، ته نیا چنگیک ئیسک و پیست مابوو وه ... ده م و چاوی چرچ ببوون ... پیستی شل ببوو ... له بهر هه تاوی ره ش داگیرسابوو ، لارومه ت و چاوه کانی ده قوول که وتبوون ...

ئه و بارگینه ی جه نجه ره که ی راده کیشا ، که میک له ولاتر به ده وری جۆخینه که دا ده سوورا . ئه وحه یوانه ئه وه نده له ر بوو که په راسووی ده ژمیردان ... پیر بوو ... له وانه بوو پازده سالی ش زیاتر بی . می ش له سه روچاوی هه لآبوون . راست له نیوه راستی ملیشی برینه پیسکه یه ک هه بوو . چلک و کیم و خویناو له و برینه هه ل چۆرابوو و تۆزی خه رمانیشی لی نیشتبوو . می شه ره شکه ی زل له سه ر ئه و برینه ده نیشتن و هه ل ده فرینه وه .

لای نیوه رۆیه بوو . حه مه د ته نیشتاو ته نیشتی کرد . ده ستی به نیوچاوانی دا هیئاو مستیک ئاره قی ره ش له نیوچاوان و ده مو چاوی هه ل رزایه سه ر زه وی .

لاسکه گه نمه کان له هه موو جی یه ک وه ها له بهر تیشکی هه تاو ده بریسکانه وه ، چاویان له بهر هه ل نه ده هات . هه ر له و شوینه که لی خه وتبوو له پشت سه مه له که وه سه یریکی بارگینه که ی کرد .

چه ند له ک له ک له ده وری بارگینه که ده فرین . ئه و له ته ماشای له ک له که کان دا نوقم ببوو . به ده ستیش ریگای میرووله کانی به ست . میرووله کان به سه ر ده ستی دا تی په رین .

به زه حمه ت توانی راست بیته وه و دانیشی . سه ری وه ئه ژنۆی راستی کردو له فکروه و چوو . پاش ماوه یه ک وه خۆ هاته وه . ده ستی له سه ر زه وی داداو له سه ره خۆ هه لستا . میرووله به سه ر شان و مل و سه روچاوی دا ده هاتن و ده چوون . میرووله کانی له سه روچاوی کردنه وه و فری دان . بارگینه که له په نا چله در دوو کیک راوه ستابوو . له تۆزو خۆل دا ون ببوو ، و خه ریک بوو لاقیکی پیشه وه ی ده لسته وه .

به زۆر بارگینه که ی هیئایه وه سه ر جۆخین و جه نجه ره که ی پیوه به ست وه . حه یوانی به سته زمان هیزی نه بوو به سه ر سه مه له که دا بسووری . حه مه د له جه نجه ره که هاته خوارو هه ولی دا به پییان له گه ل بارگینه که به سه ر سه مه له که دا بگه ری . بارگین جار به جار له پی ده که وت و له نیو کلۆشه که دا ده خه وت . حه مه د زۆری به زه یی به م حه یوانه دا ده هاته وه . به لام نه ی ده زانی چ بکا . بارگین ئاره قی ده ر کردبوو و سه رتا پای له شی له تۆزی دا ره ش داگیرابوو . به جۆریک پشوی

سوار ببوو که به ستران و کرانه وهی قه وه زهی سنگ و په راسووه کانی به چاو ده بینرا. هه موو لمبۆز و سنگ و ملی حه یوانه که له که فی دا ون ببوون. حه مه دیش شه لالی ئاره ق بوو. له سه رتاپای له شی حه مه دۆک و بارگینه که ی ئاره ق هه ل ده چۆرا. ئاره ق ده چوووه چاویانه وه و چاویان ده برژایه وه. بۆنی مپووی مه زرای شه داریش به ری هه ناسه یانی ده گرت. پاش ئه وه ی ماوه یه که به که وتن و هه ستانه وه وه به ده وری جۆخینه که دا گه ران, کلۆشی خه رمانه که شکاو له سه ر زه و ی پان بووه وه.

ئیسنا گیره که ئاسانتر بوو. سه مه له که له ژیر چه رخی جه نه چه ره که دا به قرچه قرچ تیک ده شکاو ورد ده بوو. لای نیوه پویه کلۆشه که ته واو ورد ببوو. لاسکه کان دانیان پیوه نه مابوو و بریسکه یان ده دا. ئیسنا تۆزیکی وردو رهنگ زیپین به ئارامی له ژیر چه رخی جه نه چه ره که به رز ده بووه وه. ئه م تۆزه ده چوووه نیو چاوی حه مه ده وه و چاوه کانیی ده برژانده وه. ئه م تۆزه بۆنیکی لی ده هات, بۆنی شتیکی سووتاو.

له ولاتر پیایک گه نمه که ی له سه ر جۆخینی خپ ده کرده وه. له ولای ویش یه ک دوو که س دیار بوون که جه نه چه ریان لی ده خوپی. له مانه زیاتر له سه رتاسه ری ئه م ده شته هه زار به هه زاره دا شتیکی نه ده بینرا.

زارو لیوی حه مه د له گه رمان وشک ببوون. بارگینه که شی لمبۆزی گه یانده بووه سه ر گویزینیگی و وه ک که لاک به ده وری جۆخینه که دا ده سوورا.

حه مه د له سه ر جه نه چه ره که دانیشتبوو, و له فکران راچوو بوو. ته ماشای هیچ جی یه کیشی نه ده کرد. له ک له ک له نیزیک و ده ورو به ری خه رمانه که چه رخیان ده دان. حه مه د خه و ی لی که وتبوو.

بارگین جارو بار لمبۆزی له نیو خویانه که راده کردو چنگیک سه مه لی ده جوی. به لام چونکه بی وازو لاواز بوو, سه مه له که به لاغوی دا ده هاته وه خوار.

حه مه د باکی به هیچ شتیکی نه بوو. هه تاو له سه ری ده دا. جاریکیان له سه ر جه نه چه ره که هه ستاو ته ماشایه کی دووری, لای ئاوه دانیی کرد. هه تا چاو بر ده کا هیچ دیار نه بوو. ددانی ده چه ره وه بردن و له بن لیوانه وه گوئی:

"ئه و دایکه م! ..."

قه رار بوو دایکی ئاوی بۆ بیئی, زاری وشک ببوو. دووباره به ئه سپایی له سه ر جه نه چه ره که دانیشته وه. بارگینه که راهه ستاو لمبۆزی له خویانه که رۆکرد, به لام حه مه د فکری له جی یه کی دیکه بوو. پاش ماوه یه ک پیی زانی و هه وساره که ی راکیشا:

"هه یها... گیان, هه یها..."

میشووله له سه ر برینی حه یوانه که ده نیشتن. بارگین به ئارامی و بی حالی کلکی راده وه شانده. به لام میشووله به خه یالیشیان دا نه ده هات.

حه مه د به قه لسی و نیگه رانی یه وه له سه ر جه نه چه ره که هه ستا. رووی بۆ لای ئاوه دانی وه رگپرا. له سه ر دپووه لانه که پرا سه ریک دیار بوو. تاویک دواتر دایکی ناسی و قه لسی و نیگه رانی یه که ی بوو به خۆشحالی.

دایکی که له ئاره ق دا شه لال ببوو, به هه ناسه سواری پی پیچه ی نیورۆژی حه مه دی دانا. وه ک ئه وه ده چوو ده سستی درژتر بووبن, ده گه یشتنه سه ر زه و ی.

دایک:

"چت کردوه کورم, کاره که ت سووکت بووه ؟"

حه مه د:

"هه موو گه نمه كه م كيشاوه و گيره م كردوه."

دايك:

"باش ورد بووه ؟"

حه مه د:

"ئهرى، خه راپ نيه."

گوزه له ئاوه كه ي له دايكى وه رگرت و تينگى پيوه نا. ئه وه نده به ئيشتياي ده خواره ده وه كه ئاو به لاليوانى دا هه ل ده پړاو به روك و سنگ و ته نانه ت لاق و له ته رييشى ته ر ده كرد.

دايك:

"دابه زه حه مه د، دابه زه كورم، ئه تو پارووه نانك بخو، ئه من جه نجه ره كه لى ده خورم."

هه وسارى بارگينه كه ي وه ده ست دايكى داو بوخوى له بهر سي به رى در دووكيك دانىشت. پى پيچه كه ي كرده وه، پيوانو خوئى تيدا بوو. دودانه كه ش دوى تيدا بوو. جاميكي دو تى كرد.

پاش نان خواردن له بن سي به رى در دووكى راكشا. له پشتين به ره و خوارى له بهر هه تاو بوو. خه وى لى كه وت. وه ختيك وه خه بهر هات، ئيواره بوو، چاوى راگوشين و غارى دايه سه ر جوخين.

حه مه د:

"دايه گيان، ماندوو بووى، وانیه؟ ... زور ماندوو بووى؟"

دايكى سه رى به لاره ناو به ده نكيكي خه ماوى يه وه جوابى دايه وه:

"وه ره سوار به كورم."

دوو روژ دواتر خه رمانه كه يان شه ن كراو سوور بوو. روژى چواره م سووره كه يان كه و كرد. ده نكه گه نمه كان له بهر هه تاو ده تروسكانه وه. ئه و روژه نه يان توانى خه رمانه كه هه ل گرن. گه نمه كه له سه ر جوخين مايه وه. هويه كه شى ئه وه بوو كه هيشتا عه بدى خان نه هاتبوو ملكانه كه ي به رى.

ئه و شه وه حه مه دو دايكى هه تا به يانى له گه ل ته پويان مل به مله يان كردو ئيشكيان له خه رمانه كه كيشا. سبه ينى هه تاو گه رم بوو، به لام عه بدى خان ديار نه بوو. بوو به نيوه رپو ديسان پيدا نه بوو. لاي ئيوارى بوو كه خوى و سى كه س له پياوه كانى به سوارى ئه سپ هاتن. ئه سپى پياوه كان جه واليان پيوه بوون. دوونه له ديتنى سه روچاوى ترسا. زور له ميژر بوو له نيزيكه وه ده ي ناسى. ده م و چاوى دوونه كه وه ك چه رميكي ره ش و چه ره لوك ده چوون، چه ر تر گرژتر بوون.

عه بدى خان به ده ست هه لته كاندن بانگى دوونه ي كرد. ده ستوورى به پياوه كانيشى دا:

سى بو ئيمه، يه ك بو دوونه."

دوونه داوئى خانى بادا:

"نه كه ي خان، روحم بى... زستانى له برسان ده مرين... ده بهر به رى پيانت مرم خان."

"به خورايى مه گرى دوونه... هه قى خوتت ده ده مى."

دوونه نالاندى:

"هه قى من سى يه كه خان."

خان له سهر ئه سپه كه ی را بۆ لای دوونه داها ته وه , ته ماشایه کی چاوه کانی کردو پرسى:

"جووته كه كى کردوویه دوونه ؟"

دوونه:

"من کردومه خان !"

"پیاوه کانی من یارمه تی یان داوی یان نا ؟"

"به لى خان !"

"دوونه گوى بگره پیت بلیم."

ئىستا به كوره كه ت بللى جارىكى ديكه نه كا برىواو بچى له لای سله مان ببیته شوان."

دوونه سپى بوو. خان ئه سپه كه ی دهنگ داو رویشته. دوونه هه ر ئه وه نده ی پى كرا, له پشته وه ی هاوار بكا:

"به قه ره واشت بم خان, قه زات له من كه وى, روحم پى بكه."

پیاوه کانی خان ده ستیان کرد به پى وان. سى كيله بۆ خان و كيله يه ك بۆ دوونه ... به شى خان زۆر زۆرتر بوو, به شى

دوونه ش كه م و كه مترو بوو به كۆيه كى چكۆله .

دوونه ته ماشایه كى ئه و كۆ گه نمه ی کرد كه جه واله كانیان لى پر ده کردو ده ستى کرد به تووك كردن:

"ره ببى له گه رووت نه چیتته خوار... ئیشه لالا دهیده ی به دوكتۆرو ده رمان... خوايه هه مووی بده ی به شووتى و له بن

سه رتى دانى."

پیاوه کانی خان به شى ئه و یان له و جه والانه کرد كه هینا بوویان.

هیچ کامى كیان زارى هه ل نه پچرى و هپچیان به دوونه نه گوت. هه موویان وه ك په يكه رى كى بى گیان ره ق ببوون و

قسه يه كیان نه ده کرد.

حه مه د هات و له په نای داى كى دانیشته. له نىو ئه و جۆخینه تو زاوی يه كۆيه كى چكۆله گه نم ما بووه وه. به لام ماوه يه ك

له مه وه بهر چه ند زۆر بوو. حه مه د سه يرى كى گه نمه كه و سه يرى كى داى كى کرد. حه مه د وه ك تا وانباران بیده نگ دانیشته بوو.

داىك:

"ئه وده م كه توى له مالى سله مانى را هینا يه وه, لى نه داى من پى م سه ير بوو. به لام ئىستا تى ده گه م بۆچى بژيوى

ئیمه ی برى... كافرى خوانه ناس..."

حه مه د پى شى گریانى خوى پى نه گى راو ده ستى کرد به هه نىسك دان:

"خه تاي منه ..."

داىك به هه موو هینى خوى كوره كه ی له ئامیز گرت و به خۆيه وه گوشى:

"چ بكه ين, ده سه لات چيه حه مه دى خۆم ؟"

حه مه د:

"ئه دى زستانى ؟"

داىك:

"ئه م زستانه ! ..."

له پاشان داى كیشى له بانگى گریانى دا:

"خۆزگه باوكت مابايه , ئه گهر باوكت مابايه ..."

تاقه مانگایه کیان هه بوو. مانگاکیان ئەمسال زابوو. گۆیلکه نیریکی له بهر بوو...

ئەگەر حەمەدۆک جیگای تاقه کیله گەنمیکی زهوی هه بووایه، به تاسه وه چاوه پروانی سالی دواتر ده بوو که دیسان مانگاکیان بزێ و گۆیلکه نیریکی دیکه ی بیی.

گۆیلکه نیریک که له وانه بوو سالی دواتر بیی، وهک خه یالیک له میشکی حەمەد دا ده جولاً. به راستی چه ند خوش بوو: ههردوو گۆیلکه پیکه وه گه وره ده بوون... ده بوونه جووته گایه کی شاخ که وانی له نیو زهوی و زاریکی هه زار به هه زاردا... جوانه گا تۆرن و به زوویی و به ئاسانی نایه نه بهر نیر. به لام ئەگەر حەوسه له ت هه بی و له گه لیان له سه ره خو بی، زوو فییر ده بن و به سته زمانانه وا رام ده بن، ده بنه بهرخی ده سته مۆ... ئەگەر زهوی دپووه لانه لیی مه ترسه... ئەگەر هه موو سالیکی بی کیلی، چه قلە شینکه سالیکی ده پووتیه وه، سالی دواتریش سه ره هه ل ده داته وه، به لام سالی سیهه م خاشه پر ده بی... هه ره ئەوه نده ی ده وی زه وی یه که هی خۆت بی.

تووی گۆیلکه ساوا له رۆژه کانی هه وه ل دا که تازه بووه، سووریکی مه یله و تاریکه. به لام دوایه رهنگی زهرد ده بی و ئەمجار ده بیته خه نه یی یه کی تاریک.

تووی گۆی یانی وهک مه خمه ر نه رمه. ئەگەر پیاو ده ست به سه ر گۆی گۆیلکه ساوا دا بیی، هه ست به له رزه یه کی فینک و نه رم و له زه تیکی شیرین ده کا.

جیی گۆیلکه ساوا له ماله هه ژاره کانی لادی، له نیزیك ئاگردان و له ته نیشته جی خه وی لادیی یه کانه. له ژیر گۆیلکه ساوا دۆشه کی که له گیای نه رم و پر گلووکی به هاران راده خرئ. ماله کان پر ده بن له بۆنی گلووکی به هاری و گیاو ریخ و گۆیلکه ساوا... بۆنی گۆیلکه ساوا شتیکه وهک بۆنی شیري کال.

گۆیلکه ساوا پاییزان گه وره ده بی. ئەوه دم جیگاکه ی ده گۆرئ و ده چیته کن گۆیلپاره کان.

دوونه سی مانگه ی به هاری به سه ر برد، بی ئەوه ی هۆشی به سه ر گۆیلکه ساواکه وه بی و ناگای لیی بی. ئەگەر خه م و خه فه تی حەمەد نه بووایه، گۆیلکه ساوا یه که له مالی دا وهک گلووکه سووره ی به هاری ده بوو به مایه ی شادی و خوشیی ژیانیان.

مالی حەمەدو ئەوان ته نیا ژووریکه، ژووریکی قوړو به رد... به رزایی دیواری ژووره که یان له ته ختی ژوورئ را ته نیا میتریکه...

هیچ خانوویه کی دی خۆ له بهر بارانی پاییز راناگرئ، دلۆپه ده کا. له دی دا ته نیا خانووی حەمەدو ئەوان بوو که له و بارانه دا دلۆپه ی نه ده کرد.

بابی حەمەد ماوه یه ک پيش مردنی چوو بوو له "ساری چاغشاک" گلی هینابوو، و سه ربانه که ی پی سواخ کردبوو. گلی ساری چاغشاک شتیکی دیکه یه، هیچ وهک ئەو گله رهش و نه زۆک و پر چرپ و چاله ناچی که ئیمه دیتوومانه. ئەو گله وهک ده نکی بلوور وایه و له هه موو رهنگیک ده نوینئ. زهردو سوورو بنه وشو و ئاسمانی و سه وز... هه ره رهنگیک بته وی. ئەو گله ئەگەر گه ریا یه وه ده بیته قوړیکی توندو خه ست. سه ربانی مالی حەمەدو ئەوان به و قوړه سواخ کرابوو. بۆیه بانه که یان له ژیر تیشکی هه تاودا بریسکه ی ده داو رهنگا و پرهنگ دیار بوو.

سهرانسهری هاوین دایک و کوپ به گیانه مهرگی کاریان کردبوو... له گه لاریزانی پاییز دا هاتنه وه نیو مالّه پیر دهر دو به لاکه یان. نه وکاته وه بیریان هاته وه که گوئیلکیکیان هه یه. گوئیلکه که یان به ته واوی له بیر چوو بووه وه، نیستا گوئیلکه ساواکه یان ته واویک گه وره ببوو.

دایک مووره یه کی گه وره ی به ناگره وه نابوو. له دهری هه وری رهش له جنوبه وه به ره و شیمال دهر ویشتن. نه ختیک دواتر ژوره که یان به بریسکه یه که روون بووه وه. بلّیسه ناگره کان له نیو ناگردانه که تیگ هه ل ده نگوتن. له و کاته دا حه مه د هاته وه مائی. دهستی سوور هه ل گه رابوون. له بهر ناگره که دانیشتن. مانگا که یان له پشته وه ی ژوره که نووستبوو، کاویژی ده کرد. مانگایه که بی خه م لئی که وتبوو. تفاقیان له پیش دانا بوو، به لام نه ی ده خوارد. له قوژبنیکی دیکه ی ژوره که کایان رو کردبوو.

حه مه د هه ستاو چوو سهری مانگا که ی دا. گوئیلکه که له سهر سهری دایکی راوه ستا بوو. حه مه د گوئی گرت. گوئیلکه که نه وه ی پی خوش نه بوو. به قه لسی سهری وه رگپراو رای کرد، چوو له ولای دایکی راوه ستا. حه مه د زهره ده خه نه یه کی هاتی. دایک:

"نه و هختی تو له مال نه بووی، "فندق" نه م گوئیلکه ی له دۆلی "نالچیلی" بوو. به شهوی تاریک ژوری لی گه رام هه تا فنقم له بن در دووکیک دۆزیه وه. به سته زمانه زابوو. خه ریک بوو گوئیلکه که ی ده لسته وه. له پیش دا نه ی ده هیشتن لییان نیزیک به وه، هه تا ناخری گوئیلکه که م له نامیزی کردو هینامه وه." حه مه د:

"چه ند گه وره بووه ؟"

دایک:

"نه دی ماشه لالا."

پاشان بیده نگ بوون. نه یان توانی ته ماشای یه کتر بکه ن. هه ردووکیان سهریان داخستبوو، چاویان بریبووه نه و خه لووزانه که له نیو ناورگه که دا ده گه شان وه و پریشکیان داویشتن. دایک:

"چارمان نیه، ده بی بیده نیی... ئارده که مان خه ریکه ته واو ده بی."

حه مه د مه قی نه کرد.

دایک:

"بوخوت عه بدی خان ده ناسی. لیمان تووره یه. نه گه دره نگی بو به رین، به خورایی له ده ستمان دهر دینی. نه وده م ناتوانین هه تا هاوینی رای کیشین."

حه مه د دیسان بیده نگ بوو.

دایک:

"چاره یه که مان نیه حه مه ده، ده بی بیده نیی... نه و هه لاتنه ی تو پشتی شکان دین."

حه مه د به ئارامی سهری هه ل بری و ته ماشای دایکی کرد. چاوی پر بوون له ئاو، گوتی:

"منی کرده ته بیانوو دایه گیان، نه گه ر منیش نه بوایه م بیانویه کی دیکه ی ده دۆزیه وه."

دایک:

"ئەدى رۆلەم، دەى دۆزىه وه... ئەم خوا نەناسە دۆزمنى بابە هەزارەكەشت بوو."
هەردووكيان ئاوپريان وەسەر مانگاگە دایه وه. مانگاگە پەنگ خەنەبى و قەلەو بوو.
نێچاوانیشى چەند خالى تیدا بوون.

زستان داها. بە فرگەيشته ئەژنۆيان. دوانیوه پۆيان تاريكه. دايك لەمىژ بوو مەنجەلە مسە رەشەكەى وەسەر ئاور
نابوو. لە و كاته دا جەننەت وەژوور كەوت.

دوونه:

"فەرموو دانیشه خات جەننەت، فەرموو دانیشه."

جەننەت هەناسە يەكى هەل كيشاو گوتى:

"داده نيشم خوشكى، داده نيشم."

خات جەننەت لە سووچىك دانيشت و دەستى پى كرد:

"لە بەيانى يە وه تا ئىستا مال بە مال گەراوم خوشكە دوونه. مال نەماوه رووى تى نەكەم. بىستم ئىوه ش گەنمتان
نەماوه... دەلین جۆيه كەشتان تەواو بووه. ئىمەش حەوتوويه كە جەوالەكە مان بەتال بووه. ئەمسال گەنمەكە مان باش
نەبوو خوشكە دوونه، بەلام هى ئىوه خەراپ نەبوو. مێردەكەشم هەر جى يەكى پى شك دەهات و هومىدى پى بوو سەرى
تى هەل كرد، بەلام بى سوود بوو..."

خات جەننەت چاوى بە و ئاوه كەوت كە لە مەنجەلەكە دا لەسەر ئاگر دەكولى:

"چ لى دەنێ خوشكى؟"

خات جەننەت لە و پرسىاره مەبەستىكى هەبوو.

دوونه پىكە نىنىكى ساردى هاتە سەر لىوان:

"ئاوه وەسەرم ناوه بكولى."

خات جەننەت بە سەرسورمانە وه پرسى:

"هيجتان نەماوه؟"

دوونه:

"هەرچى هەمانە لەسەر ئەم ئاگرە يە."

خات جەننەت:

"باشە، خوشكە دوونه دەتەوى چ بكەى؟"

دوونه:

"خوا دەزانى خوشكى! "

جەننەت:

"بۆچى ناچىه كن مستەفاى؟"

دوونه:

"دەچمە كنى خوشكى، بەلام دەزانم ئەویش نىه تى."

چند رۆژ بوو به فرو باو بۆران گالهی ده کرد. له بهر که په سیه چاوه ل نه ده هات. ئه و سه گانه که هه میسه له کوچه و کۆلانا ده گه پان، په کیشیان دیار نه بوو. ده تگوت چۆلگه یه... هه موو دئ نشینه کان ده رگیان داخستبوو و له ته وای ئاوی دا زینده وهر نه ده جوولا. هه رکه س له مائی مانگایه کی هه بوو، تفاقه که شی هه بوو. که س کاری به که س نه بوو. دوونه ش ده رگا نه مابوو لئی نه دا، ئاشنا نه مابوو سه ری به مائی دا نه کا.

ده رۆژ ده بوو دوونه له هه موو جی یه که ته مابراو ببوو، به لام له دلای خوی دا ده یگوت: "ئه گه ر بشمرم ناچمه ده رکی عه بدی خان." هه موو سالیکیش وه زعه که هه ر وا بوو. نیوه ی خه لکی ئاوی برسی ده بوون و ده چوونه ده رکی عه بدی خان.

دوونه نه ی توانی له وه زیاتر خوی راگری. ئه گه ر هه ر بۆخوی بووایه، به هیچ قیমে تیک نه ده چوو ده رکی عه بدی خان، به لام کوپه که ی چی؟"

چند رۆژه حه مه دمه ق له زاری نه هاتوه ته ده ر. سوواری له روومه ت و لئوه کانی دا نابینری. لئوی وه ک کاغه ز ته نک بوون. روخساری رهنگی مردووانی لئ نیشته وه. ئه گه ر له قوژبنیک دانیشی، هه تا خۆرئاوا له جی خوی نابزوی. هه میسه سه ری له نیو ده ستانی ده گری و له گژ فکرا ن را ده چی. هه موو هه ناسه و ژیان و رق و خۆشه ویستی و ترس و هیزی له چاوانی دا کۆ بووه ته وه. له چاوه کانی دا جار به جار بریسکه یه که به قه ده ر نووکی ده رزی هه ل ده بی و ده کوژیتته وه. ئه م بریسکه یه تیژو به کاره. ئه مه بریسکه یه که پیاو لئی ده ترسی، چونکه به سامه. له چاوی ئه و پلینگه ش دا که خوی مات داوه و خه ریکه ئامبازی دوژمنی خوی بی، رهنگه هه ر ئه م بریسکه یه هه ل بی و بکوژیتته وه.

ئه م بریسکه یه له کوئی وه دئی؟ رهنگه له سروشته وه هاتبی... به لام راستی یه که ی ئه وه یه که ئه م بریسکه یه له ئه شکه نه جو ئازارو ده ردو به لایه که وه هاتوه که ده وری حه مه دیان داوه. ئیستا سالیکه ئه م بریسکه یه هاتوه و له چاوی حه مه دۆک دا هیلانیه کردوه. ئه گینا پیشتر، چاوه کانی پر بوون له تیشکی پاکو خۆشحالی یه کی مندالانه.

هه وری ره ش و تاریک له ئاسمان کۆ ده بوونه وه و ده سووپان. له پیش مائی عه بدی خان ئاپۆرایه که له دئ نشینه کان به به رگی ده ست چن و پوواوه وه کۆ ببوونه وه و له سه رمان پالیان ویک دابوو، کوشم هه لاتبوون و ده له رزین. ته نیا یه کیکیان دوور له ئاپۆرایه که به ته نیا له قوژبنیک راوه ستابوو. ئه و یه که ش دوونه بوو. هه موو چاوه ری بوون عه بدی خان ده رگا بکاته وه و به ده ردو مه رگیان رابگا. له و کاته دا ده رگا کرایه وه. عه بدی خان به ریشیکی بزنانه و ده سحییکی ده نک گه وره و کلاویکی تووکه وشتره وه ده رگای کرده وه:

"دیسان برسیتانه؟..."

ئاپۆرای دئ نشینه کان مه قی لئوه نه هات. عه بدی خان چاوی به دوونه که وت که دوور له هه مووان له سووچیک راوه ستابوو. نه راندی:

"دوونه، دوونه... ئه تۆ به چ ری یه که دا هاتوی هه ر به وی دا برۆوه مائی خۆت. ده نکه گه نمیک چیه نات ده می دوونه... هه تا ئه مپۆ که س نه ی ویراوه له م دئی یه، له ده رکی من برۆاو ببیتته شوانی که سیکی دیکه... هیچ که س له نان خۆره کانم نه یان ویراوه کاری وا بکه ن، دوونه... ئه و سه ربزیوی یه هه ر کوپری تۆ کردوویه دوونه... باشتره تۆ بگه رییه وه و بچیه وه مائی."

پاشان رووی کرده ئه وانی دیکه:

"ئئوه به دوام دا وهرن."

دهستی له گیرفانی شه‌لواره فش و فوله‌که‌ی راکردو چه‌پکه کللیکی دهره‌ینا. ده‌فته‌ریکیشی له گیرفانی چاکه‌ته‌که‌ی دهره‌یناو رویشته.

پاش تاویک دوونه وه‌خوی هاته‌وه‌و به زه‌حمه‌ت بانگی خانی کرد:

"خان، نه‌و، هه‌مووی بسته مندالیکه... مه‌یه‌له برسی بین خان!"

خان راوه‌ستا، رووی کرده دوونه. خه‌لکه‌که‌ش راوه‌ستان.

خان:

"دوونه باشت گوی لای بی... له‌و روژه‌وه‌و خوم ناسیوه، هیچ که‌س نه‌ی‌توانیوه له ناسیاب چه‌شمه رابکاو بچیتته

دی‌یه‌کی دیکه ببیتته شوان... له‌مه‌ولاش که‌س ناتوانی کاری وا بکا... نه‌تو له ری خوت برؤ، بچوه مائی دوونه!"

کاتیک عه‌بدی‌خان ده‌رگای عه‌مباری کرده‌وه، بونی گهرم و توزاوی گهنم هاته‌ده‌ری. خان له پیش عه‌مباری راوه‌ستاو

رووی له دی‌نشینه‌کان کرد:

"باشتان گوی لای بی. هیچ که‌ستان هه‌قی نیه دنکه گهنمیک بدا به دوونه. دوونه ده‌بی له برسان بمری... هه‌تا

نه‌مرو هیچ که‌س له ناسیاب چه‌شمه له برسان نه‌مردوه، به‌لام دوونه ده‌بی بمری، یان نه‌گهر شتیکی هه‌یه ده‌بی

بیفرؤشی... نه‌گهر بیسم یه‌کیکتان گهنمی داوه به دوونه، یه‌ک یه‌ک پیتانه‌وه ده‌گه‌ریم و نه‌و گهنمه‌ی به قه‌رزم داونی

لیتان ده‌ستینمه‌وه... حالی بوون چیم گوت؟"

دی‌نشینه‌کان:

"به‌شی خومان نا‌کا هه‌تا بیده‌ین به دوونه..."

"به‌شی خومان نا‌کا..."

"چما هه‌مووی چه‌نده هه‌تا به‌شی دوونه‌شی لای‌بده‌ین."

قیژه‌ی ژنیکیش له پشته‌وه بیسترا:

"با نه‌ی هیشته‌با کوره‌که‌ی رابکا..."

هه‌موویان به کۆله ئاردو چیودان و گهنم و جۆه چونه‌وه مال.

ئاش له‌وسه‌ری ئاوی، که‌میک له‌ولای پیره‌چنار بوو. شانسی "سمایل گوی‌براو" ی ئاشه‌وان هه‌ستا‌بووه‌وه.

لای ئیواری له هه‌موو مال‌ه‌کان بونی نانی گهرم و تازه هه‌ل‌ده‌ستا.

"دورمووش عه‌لی" راست شه‌ست سال ته‌مه‌نیه‌تی. به‌خۆوه‌ترین پیاوی ناسیاب چه‌شمه‌یه‌و وه‌ک چناری پیر ساغ و به

ئیسکه. سه‌رو روومه‌تی زه‌لام و چاوه‌کانی چکۆله‌ن. به‌هه‌موو عومری خوی که‌وشی له‌پئ نه‌کردوه. پیستی نه‌ستووو

ره‌ش و قه‌لشت قه‌لشتی به‌ری پیی کاری که‌وشی بو ده‌کا. لاقی زۆر گه‌وره‌ن. گه‌وره‌ترین که‌وشی دنیا‌ی بو بینه‌ له

پییه‌وه ناچی. ته‌نانه‌ت کاله‌ی لاقی ویش وه‌ده‌ست ناکه‌وی. به‌لام نه‌گهر پیی خوش بی، ده‌توانی کاله له‌پئ بکا. نه‌گهر

که‌سیک له‌و باره‌یه‌وه پرسیری لای بکا، وه‌لامیک وه‌رناگریته‌وه... دورمووش عه‌لی ته‌نیا جنیویک ده‌داو ده‌روا.

ژنیک هه‌ویری ده‌شیلا، یه‌کیک نه‌نگوتکی ده‌گرتن، یه‌کیک نانی ده‌کردو یه‌کیک له‌سه‌ر سیل ده‌ی‌برژاند. نانی نه‌ستووو

زه‌ردو سووری سیلی له لای راستی نانکه‌ره‌که هه‌ل‌چنابوو.

عه‌لی، یه‌ک دوو نانی به‌ئیشتیاوه خواردن. پاشان چاوی پر بوون و رووی کرده خیزانی:

"ژنه که، نانه که م به گه روو دا ناچی."

خیزانی به سه رسورمانه وه پرسى:

"بوچی عه لی؟ چ قه وماوه؟"

عه لی:

"خه می ژن و مندالی برايممه ... نه ت دی ئه و عه بدی یه خوانه ناسه چی لی کردن؟ ... دوینی یه که ده نکیشی گه نم

نه دانى."

ژنه:

"به سته زمانانه ... ئه گه ر برايم مابايه ..."

عه لی:

"عه بدی به هه مووی ئیمه شی گوتوه که ..."

ژنه:

"بيستومه چی گوتوه ..."

عه لی:

"ئاخر چون وا ده بی، له دی یه کی وا گه ورده دا دوو که س له برسان بمرن و که سیش به خه یالی دا نه یه؟ ..."

عه لی تووره بوو، ده ی نه پاند. دهنگی ده گه یشته ئه وسه ری ئاوی. پاشان رووی کرده خیزانی:

"هه سته ژنه که ... هه سته بوخچه یه که له م نانه وه پیچه ... تووره که یه کیش پر که له ئارد. ده مه وی بیبه م بو ژن و

مندالی برايمى."

ژنه له بهر نانی هه لستا، ده ست و داوینی خوی ته کاندن.

عه لی به بوخچه نان و تووره که ئارده وه وه که داریکی پرک و بهر، به گورجی و به خوشحالی له مالى وه ده رکه وت.

کاتیک گه یشته بهر ده رگای مالى دوونه، که میک ئارام ببووه وه.

عه لی بانگی کرد:

"دوونه، دوونه ... ده رگام لی بکه وه."

دوونه و کورپه که ی له بهر ئاگری دامرکاووی خویان کز دامابوون. بهر د بزوتبایه، ئه وان نه ده بزوتن.

عه لی چه ند جاری دیکه ش بانگی کرد:

"دوونه، دوونه ..."

دوونه پاش ماوه یه که وه خۆ هاته وه و دهنگه که ی بیست. خوی کۆکرده وه و هه لستا. به بی وازی ده رگای کرده وه:

"فه رموو کاعه لی."

عه لی:

"هینده ت بانگ ده که م بو جواب ناده یه وه کچی؟"

دوونه:

"وه ره ژووری کاعه لی."

عه لی داها ته وه و چووه ژووری. پرسى:

"ئاگردانه كه تان بۆ كوژاوه ته وه؟..."

هەر ئه و بريسكه يه ی جاران، وهك نووكی دهرزی هاتبوو و له چاوه كانی همه د دا دهره وشایه وه. كاتیک سیمای باوكانه و رووی به پیکه نینی عهلیی چاوپێكهوت، ئه و بريسكه يه له چاوی دا نه ما.

عهلی بوخچه كه ی دانا:

"خوا كه ریمه."

دوونه:

"خوا كه ریمه كاعه لی."

عهلی:

"دیاره رهق بوویه وه دوونه... بروانه كوره كهش رهق بووه ته وه... بۆچی ئاگره كه هه ل ناكه ی؟..."

دوونه ته ماشایه کی وشکی ئاوره كه ی كرد:

"كوژاوه ته وه؟... هیچ هه وسه له م نه بوو."

دوونه دوو بر داری له ئاوره كه نا. ئاوره كه هه ل بوو:

"ئه م عه بدی یه خوانه ناسه..."

كاتیک همه د ناوی عه بدی هاته بهر گوئی، ديسان بريسكه كه له چاوانی دا دره وشایه وه.

عهلی:

"هه ركه س ئه و بئ ناموسه بكوژی، دهستی شین ده بن... جیگای به هه شت ده بی... بابی وا نه بوو، فكري

لادیی یه كانی شی هه بوو."

پاش عه لی دووسی كه سی ديكه ش له خه لكی ئاوی ئازوخه یان بۆ دوونه هینا. عه بدی خان رووحیشی له و كاره

خه به ردار نه بوو. به لام هه مووی ئه و یارمه تی یانه هه ر به شی پازده رۆژیان بوو.

دایك و كور دوو رۆژان برسی بوون. رۆژی سیهه م، دوونه بی ئه وه ی قسه یه ك بكا، په تیگی كرده ملی مانگایه كه و وه پری

كهوت.

كاتیک دوونه مانگایه كه ی ده برده ده ری. همه د بانگی كرد:

"دایه!"

دوونه:

"چی هه كورپی خۆم؟"

دوونه مانگایه كه ی لی خورپی و له بهر ده رکی مائی عه بدی خان راوه ستا. گوئی كه كه سه ری له نیو لاقی دایکی راكرد بوو،

ده ی مژی.

دوونه ماوه یه ك له بهر ده رگای مائی عه بدی خان مه حته ل بوو. دورسوون چاوی پی كهوت و خه به ری به خان دا. خان

هاته ده ری. دوونه سه ری داخستبوو، هه لی نه ده پری. چه نه گه درێژو باریکه كه ی ده له رزی. لیوه كانی وهك لیوی مندالان

ویك هاتبوون و ده له رزین. هه موو گیانی شی هه ل ده له رزی.

خان دهستی کی به پشتی مانگایه كه دا هینا و گوتی:

"هیناوته بیفرۆشی دوونه؟"

دوونه بی ئه وهی سه ری هه ل بری وه لامی دایه وه:

"به لئ خان!"

عه بدی خان ده ستوری به دورسوون دا:

"ئه م مانگایه له خوشکت وه رگه وه بیبه پشتیری."

له پاشان دهستی له گیرفانی راکرد، چه پکه کلپه که ی ده رهینا و گوتی:

"جه وائت هینا وه، خوشکی... دهنگی دلسوزانه و خوشه ویستانه بوو. دوونه وه لامی دایه وه:

"به لئ خان!"

له و جی یه ی به پروو ده پروی، که م دارى دیکه شین ده بی. له و جوره جی یانه دروده شت و کیو و به ندهن به دار به پروو داده پوشری.

قه دی دار به پروو نه وی و نه ستورره، لکه کانیشی کورت و خه په تۆلن، دریژی لک و پوی دار به پروو نه و په ره که ی میترونیویکه. گه لاکانی سه زو پر ره نگ و چرو پرن. نه و دارانه نه و نده توندو قایم چنگ له زه وی گیر ده که ن، ده لئی هیچ هیژیک ناتوانی هه لیان که نی.

نه و خاکه ی به پرووی لئ ده پروی خاکیکه نه زۆک و سپی وه ک گچ... ده لئی سویندی خواردوه نه هیلی هیچ داریکی دیکه تخوونی مه لبه ندی وی بکه وی.

مه و دای نیوان "کادیرلی" و "جیغجیک" هه مووی ته پۆلکه ی چوک و گه وره یه. خاکی نه و ته پۆلکانه لیوه دارو ره ش و چه ورو به پژه وه.

لیره باتلاغه له میژینه کانی چوکوراوا ده برینه وه. باتلاغه کانی "ئاغاجسین" که وتونه خورئاوای نه و ته پۆلکانه و خوره لاتى ئیره کاجستانه کانی توورپوسه. ته وای نه و ته پۆلکانه له داوینی را هه تا سه ری داچیندراون. له خاکی نه م ده ورو به ره ش دا به پروو ده پروی. به لام دار به پرووه کانی ئیره جوریکی دیکه ن. وه که نه و دار به پرووانه ی ئیمه ده یان ناسین، قه د نه ستورور گری گری نین. نه و دار به پرووانه هینده ی سه رویک بلیندن. لک و پۆپ و گه لایان سه وزاییه کی ته پرو تازه یان لئ ده بارى. قه دی نه م دار به پرووانه وه ک قه دی سپیدار نه رمه. نه م دار به پرووانه له نیو ده غل و دان دار، نه ک وه ک به پروو، به لکوو وه ک داره کانی دیکه تی هه لچوون.

درووه لانی چه قلّه شینکه سه وزه، شینه... چله کانی چه قلّه شینکه شه پۆلیک ده دن وه ک شیرى سپی... سه رانسهرى نه و مه زایه سه ره له به یانی بیان شه ونم لئی داوه. خاک و به ردیش سه هۆل به ستوویه تی. لاق و له ته ری له نیو درووه لان هه لدر هه لدر ده بوون. به نیو نه و درووه لانه دا جووتی لئ ده خورپی. سه رمای نه و وه ختانه سه خته.

له بهر سپی به گه رما جه نه جهری لئ خورپی. له بهر سپی به گه رما سووتا. سی به شی نه و به ره مه ی به چنگ و نینۆک له بن گلی ده ره ینا بوو عه بدی خان لئی نه ستاند.

عه بدی خان دوو به ش له سی به شی به ره مه ی له خه لکی دیکه ده ستاندو به شیکی بو نه وان دادنه نا، پاش نه و ساله رقیکی تاییه تی له وان داگرتبوو... هه رجاره ی بیانویه کی ده دۆزیه وه، هه تا شل ده بوو حه مه دی ده کوتاو زوریشى جنیو پی ده دا.

زه وی هه ر جوریک بی، هه موو شتیك چۆن برۆینی، هه ر واشی گه وره ده کاو پیی ده گه یه نی.

نه و له خاکیکی نه زۆک و بی که لک دا گه وره بوو و پی گه یشت. نه و بوو و هه زارو یه ک ده ردوبه لا... نه ی توانی زۆر هه لبد... شان و پیل و لاقه کانی هه لیان نه دا. ده ست و لاقی وه ک نه مامیکی بی ئاو وشک بوون.

خاکی ره قه نی نه م ولاته حه مه دیشی هه روک داره کان پی گه یاندبوو... لارومه تی قویبوون. ده م و چاوی نه سمه ر بوون، نه سمه ریکی تاوه گاز... نه گه ر به باشی لئی ورد بایه وه، پیت و ابوو دار به پروویه کی نه و مه لبه نده ده بینی... سه خت و قایم، راست وه ک دار به پرووه کانی نه و مه لبه نده که توند چنگیان له زه وی گیر کردوه. هه موو نه ندامی له شی زیرو وشک

بوو، تهنيا له ئەندامیكى دا كه مێك ته رايى مابوو... ليوه كانى هيشتا وهك ليوى مندالان ته پرو تازهو سوور بوون... وهك ليوى مندالان دهپشكوتن... وهك ئهوه دهچوو كه ههميشه زهردهخه نهيهك له سه ر ليوانى نيشتبى، زهردهخه نهيهك كه له گه ل برسپه تى و زبرى به كهى دا ريك ده كه وت.

حه مه دوك ئه مپرو خهريك بوو له خو شحالى بال بگرى. ده هاته ده ر، له بهر هه تاو سوورپىكى ده داو ده چوه وه ژورى. گىرفانى چا كه ته كهى كه له قاچاخچى يانى كرپبوو، ده سرۆكه يه كى تيدا بوو. ده سرۆكه كهى به شيوه ي جوراوجور قه د ده كرد. جار يك لىكى ده كرد هوه و يه ك توپى ده كردو جار يكيش هه لى ده پىچا. كا لوه گه رگه پى به كه شى نوئى بوو. كا لوه كهى له سه ر ده نا. كا كو له ره ش و دريژ ه كانى له بن كا لوه كه يه وه ده هاتنه ده رو ده رژانه سه ر نيوچاوانى. پاشان كا كو له كانى كو ده كرد هوه، كا لوه گه رگه پى به كهى كه مېك له پاشتر داده ناو ديسان ته ماشاى ئاوينه ي ده كرد. به لام به دلئى نه بوو. سه رله نوئى كا كو له كهى ده خسته وه سه ر نيوچاوانى، ئاواى پى جوانتر بوو.

پانتۆله كه شى نوئى بوو. دوو سال له مه و بهر كرپبووى، به لام هه تا ئه مپرو ده پى نه كرد بوو. ئه مپرو يه كه م روژ بوو كه پانتۆله نوئى به كهى ده پى ده كرد.

چه ند جووتى گوره وى ده پى ده كردن و داى ده نانه وه. چه ندى گوره وى هه بوو! ئه وه موو گوره وى به ؟... داىكى له گوره وى چىن دا لىنگه ي نه بوو... جگه له وه، له گوره وى ميرزايش دا كه س تاى نه ده كرد. ئاخىر گوره وىيشى ده پى ده كرد، ئه وىشى به دل نه بوو، گوره وى به كانى داكه ندو له سووچىكى دانان. له بن چاوانه وه هه ر ورياى داىكى بوو، چوه لاي سن دووقه كه. سن دووقى كر ده وه. بوئى سپوه لاسووره له سن دووقه كه هه ل ده ستا. چاوى به گوره وى به كهى نه خشىن كه وت كه له سووچىكى سن دووقه كه دا بوو. له رزى. داها ته وه و گوره وى به كانى ده ره ئىنا. بوئى سپوه لاسووره ژووره كهى پر كرد. كا تىك ده ستى وه گوره وى به كه كه وت، له رزى نه كهى زياتر بوو. شتىك به گه رمايى خوئى به نيو دلئى دا تى په پى. پى خو ش بوو... چه ند گه رم، چه ند خو ش و نه رم... له تارىكاى نيو سن دووقه كه دا، رهنگى گوره وى به كان تارىك ديار بوو... گوره وى به كانى ده ره ئىنا و بر دى به بهر هه تاو... رهنگه كان له بهر تيشكى هه تاو كرانه وه و گوليان كرد.

جارى وايه گورانى به كه ده بىسپن... ئه م گورانى به به شه و جوړى كه و به روژ جوړىكى دىكه... ئه م گورانى به ئه گه ر مندالايك بىلئى تامىكى هه يه و ئه گه ر ژنىك بىلئى تامىكى دىكه... ئه م گورانى به ئه گه ر لاويك بىلئى جوړى كه و ئه گه ر پىرىك بىلئى جوړىكى دىكه... ئه م گورانى به له كيو جوړى كه و له ده شت و لىره وارو ده رىا جوړىكى دىكه... تامى جوراوجورى هه يه... سه رله به يانى جوړى كه و نيوه رو و ئىواران جوړىك و كاتى خو رئاواو ئه وانه جوړىكى دىكه... ئه م گوره وى به نه خشىنا نه ش راست وهك ئه و گورانى به ن... به گه رمايى گورانى چىراون... زه ر دو سووره كه يان، سه وزو ئاسمانى و نارنجى و شىنه كه و هه موو رهنگه كانىان تىكه ل بوون و گه رمايى و نه رمايى به كىان هه يه، هه ر مه پرسه. ئه م گوره وى به نه بوونه شتىك وهك ئه وىن، وهك خو شه وىستى...

ئه م گوره وى به ئه وىنه، ئه م گوره وى به دا بىكى زور كو نه. به خو رايى نيه وه ختىك حه مه د ده ستى لى دا، ده ستى له رزى... به خو رايى نيه كه وه ختىك له بهر هه تاو چاوى پى كه وت، شتىكى توندتر له له رزىن راي ته كاند. له سه ر ئه م جوړه گوره وى به نه خشى دوو بالنده ده چىرئ... دوو بالنده كه دهن دوو كىان پى كه وه نوسانده، هه ر ده لئى يه كتر ماچ ده كه ن... پاشان نه خشى دوو دارى قه د بارىك... هه ركام له م دارانه ته نيا گولئى كىان ده ركرد، گولئىكى زور گه و ره... داره كان له ته نىشت يه كتر چىراون و گولئى كىان روومه تىان پى كه وه لكانده، هه روا بزانه خه رىكن يه كترى ماچ ده كه

پاشان به نيو ٺه و دوو داره دا ٺاويڪ تى ده پهرى وهك چورى شيرى. ٺه م جوگه له چڪولہ يه چهند گابهردى سوورى له م بهرو ٺه و بهر هه ن. چ رهنگ و تيشڪيكي جوان له م ديمه نه هل ده ستي... ده لئي دنيا يه كه پر له جم و جوڻ كه له خوى دا ديت و ده چي.

حه مه د گوره وى يه كانى ده پي ڪرد. گوره وى يه كان ده گيشتنه ٺه ٺئوى. هه تا ٺه ٺئوى دنيا يه ك گول و بالنده خه ريكي ماچ و موچ بوون و جوگه و جو بار تى ده پهرين.

حه مه د خوا خوى بوو خه جيچ به م وه زعه وه بي بينى. بو لاي مالى خه جيچ و ٺه وان وه پي كه وت. خه جيچ له بهر ده ركي مالى راوه ستابوو. كاتيڪ حه مه دى دى، چاوه پيالهي و جوانه كانى پي كه نين. كاتيڪيش ٺه و گوره وى يه انهي له پي دا دى كه بوخوى بوى چنيبوون، ته واو كه يفي ڪرد.

حه مه د سه ريڪ به وى دا تى پهرى و گه پايه وه بو نيو دى. كاتيڪ گه يشته وه بو نيو مال چيشته نگو و بوو. له سه به رديڪ دانيشته. چاوه پي ده سته براكه ي بوو. پاش تاويڪ ده سته براكه ي هاته قوونه بانى.

دايڪ:

"ڪورپنه زورتان پي نه چي... عه بدى خان پي بزاني كه چوونه شار روڙگار تان رهش ده كا."

حه مه د:

"پي نازانى."

هاواله كه ي ناوى مسته فا بوو... ڪورپ عه لى يه كه چهل... مسته فاش ٺه م سال پي نابوو ته مه نى هه ٺه سالي. زور له وه پيش هه ردو وڪيان له سه ٺه وه كه شار چون جي يه كه، زوريان قسه ڪردبوو، سه ره نجام قه ول و قه راريان دانابوو كه بچن و له نيزيڪه وه بزائن شار چيه؟ شتيڪ دلئى ٺه وانى بو لاي شار راده ڪيشا. هه ٺه و چوڪو روايه كه دورسوون بوى باس ڪردبوون، ٺه وانى بو لاي شار راده ڪيشا.

راست دوو سال له مه و بهر ٺه م برياره يان دابوو، به لام تا ٺه مڙو نه يان توانبوو جي به جي بڪه ن. يه كه م شت كه برياره كه يانى ٺه وه نده وه درهنگ خستبوو، ٺه وه بوو كه مسته فا له باوڪي و حه مه د له دايڪي و هه ردو وڪيشيان له عه بدى خان ده ترسان.

سى روڙ له مه و بهر بوو كه هه ردو وڪيان مه سه له كه يان له گهل دايڪي حه مه د باس ڪرد.

دايڪ:

"چون ده تانه وى بچنه شار؟... له م ته مه نه دا چون ده توانن بچنه شار؟... ٺه گه ر عه بدى خان پي بزاني چ ده كه ن؟... به خوا عه بدى خان ببسي ته وه، هه موومان له ٺاويي ده رده كا."

حه مه د پارايه وه.

دايڪ:

"نابى..."

راسته گوتى "نا" به لام ٺه و "نا" يه له سه ر دلئى بوو به گري... هه تا قسه كه ي خوى گوري:

"ٺه گه ر ده ريشى ڪردين چش، ٺيمه ش..."

به لآم ئه و باسه يان به باوكى مسته فا نه گوت. له لآى ئه و گوتيان ده چينه راوى گاكڤوى و چه ند شه ويك له چيا ده ميڤينه وه.

زور له ميژر بوو ئه وانه ده چونه راوه كڤوى. چه مه د له ته واوى ئاوايى دا بو راوه كڤوى لينگه ي نه بوو. ئه نكيويه كه بوو ده رزيت بو داكر دبا, هه لى ده گرت. ئه گه ر عه لى يه كه چه ل ئه وانى به و سه رو سيمايه و به و وه زعه وه ديتبايه, ده سبه جى ده يزانى كه مه سه له ي راوه كڤوى له گورڤى دا نيه. مسته فا ئه و تفه نگه ي كه بو راوى هه ل گرتبوو, دايه ده ستي چه مه د. ئه و شه وه تا به يانى قسه نه ما نه يكه ن و خه يال پلاو نه ما تيكي نه كه نه وه. ئه و شه وه به هيج جور خه و نه چوه چاويان.

پيش دنيارووناك بوون, هيشتا دؤست و دوژمن ليك نه ده كرانه وه كه وه رڤى كه وتن. وا توند ده رپوشتن ده تگوت غار ده دن. له لآى خواره وه پرا شنه بايه كي نه رم و فينك هه لى كردبوو. هه تا خور كه وت, نه قسه يان كردو نه ماندوويان چه سانه وه: چه مه د له نيزيك "ئيشيل تووپراك" راوه ستاو پشوويه كي دا: "له پاش ئيره ده بى بگه ينه" سارى بوغا" و دواى ئه ويش ده گه ينه گوندى "ناشان", ئه گه ر له ويش تى په رين ده گه ينه "ديكيرلى"... شار له ولاى ديكيرلى يه..."

مسته فا:

"له ولاى ديكيرلى!..."

وه رڤى كه وتن. ديسان ده تگوت راده كه ن. تاويك راده وه ستان, ته ماشايه كي يه كتريان ده كردو پى ده كه نين و ديسان وه رڤى ده كه وتنه وه.

يه كه ته كان هه تا گوندى "سليمانلى" روپشتن و له پرده دارينه كه ي په ناى گورستانى ئه وى په رينه وه. كاتيڪ گه يشتنه "توروونلار" نيوه رڤو بوو.

هه وا زور خوش بوو, هه نار تازه گولى دابوو. خاك نماوى بوو. له سه ر هه ردى دانپشتن. له ولاى داره هه نار كه وه پيره پياويكى سه رو سنگ روت و ماندوو و ئاره ق كردوى كه له گه ت ده ركه وت. تووكى تيڪ هالاوى سنگى سپى بوو. سپى پايه كه شى تيڪ هالاو بوو. كۆله كه ي دانايه سه ر زه وى: "ماندوو نه بن كورينه."

ده نكي مامه پيره گرو وه ك كوتك قورس بوو. هه ر كه دانپشت بوخچه يه كي له كۆله كه ي ده ره يئاو كرديه وه. بوخچه كه ي چه ند نانى ته ندوو رو پياو زيكي گه وره و كلويه كه په نيرى تيدا بوو.

پيره پياو به ر له وه ي ده ست به خواردن بكا, خولقى كردن:

"فه رموون لاوه كان."

چه مه د:

"نوشى گيانت بى."

مسته فا:

"نوشى گيانت بى."

پيره پياو:

"فهرمون پارووه نانیک بخوین."

حه مه د:

"نۆشی گیانت بی."

مسته فا:

"نۆشی گیانت بی."

پیره پیاو زۆری کیشه کرد.

حه مه د:

"ئیمه دهچینه شار, له وی دهخوین."

مسته فا:

"ئیمه دهچینه شار, له وی دهخوین."

پیره پیاو:

"باشه, ئەگەر وابی هیچ." پاشان زهردیهکی کردو له سهری رویشت:

"به لای, نانی شاری تامیکی دیکه ی ههیه... به لام جاری زورتان ماوه بو شار."

حه مه د:

"ئیمه له شاری دهخوین."

مسته فا:

"ئیمه له شاری دهخوین."

ئهو چۆمه ی له تهنیشتیانه وه بوو, به کەف پرژاندن و غورهم به سهر بهردهکان دا تی دهپه ری و دهرویشت.

پیره پیاو هه روا که پارووی له دهم دا بوو گوتی:

"ده بی راست ملی ئهو چۆمه بگرن و برۆن. ئەم چۆمه راسته ری ده روا هه تا دهگاته شار."

حه مه د:

"چما تو له گه ل ئیمه نایه ی؟"

پیره پیاو:

"بوچی کورم... منیش دهچمه شار, به لام به پی ئیوه ده رناچم."

حه مه د هیچی نه گوت.

پیره پیاو نیورپۆزه که ی ته واو کرد. بوخچه که ی توند به سه ته وه و گریی دا. پاشان هه ستا چووه سه ر چۆمه که تینگی

پیوه ناو تیر ئاوی خوارده وه. ئەمجار هه ستایه وه, به پشته دهستی زارو سمیلی سهرینه وه و هات دانیشت, قوتووه سیغاره

زه لامه که ی ده رهینا و لیکی کرده وه. سیغاریکی هینده ی قامکی خوی ئەستووری هه ل پیچا و دهستی کرد به لیدانی

ئهستی و به رد, هه تا سه ره نجام پووشووه که ی هه ل کرد. پووشووه که بۆنیکه خۆشی لی به رز بووه وه. پاش ئه وه ی

سیغاره که ی داگیرساند پالی وه دار هه ناریک داو پرسى:

"کورینه, نه تان گوت خه لکی کوین؟"

حه مه د:

"خه لکی ئاسیاب چه شمه."

مسته فا:

"خه لکی ئاسیاب چه شمه."

پیره پیاو:

"تئگه یشتم، تئگه یشتم... له دئی ئه و ریش بزنه خوانه ناسه وه... ده لئین عه بدی ریش بزنیش بۆته خان و به جوریک ده ماری لادیییه کان ده ردینئ، هه ر مه پرسه! ده لئین لادیییه کان وهك كۆيله ده خاته ژیر بارو بی پرسى ئه و، كه س ناتوانئ قامك له ئاوئ رۆبكا... ده لئین هه تا عه بدی خان رازی نه بی، كه س ناویرئ ژن بیئئ و كه س ناویرئ لاق له دئی بترازیئ... بیستوومه ده لئین عه بدی خان خه لکی له بن داران دا ده كوژئ وه موو سالیئش له ئاسیاب چه شمه چه ند كه س له برسان زه لیل ده بن... ده لئین پادشای پینچ دئی وه كه س ناویرئ قسه له قسه ی بكا... دنیایه کی سهیره... عه بدی ریش بزنیش بووه ته خان! هم..."

پیره پیاو به خۆی نه بوو، هه ر پئ ده كه نی و دووپاتی ده كرده وه:

"دنیایه کی سهیره... عه بدی ریش بزنیش بووه ته خان! هم..."

پاشان پیکه نینه که ی برپه وه و پرسى:

"ئه و قسانه ی بیستوومن، راستن؟"

كوپه كان سه یریکی به كتریان كرد. هه ر ئه و بریسکه یه ی وهك نووکه ده رزی سه رله نوئ هاته وه و له چاوه كانی حه مه د دا ده رکه وت.

پیره پیاو کاتیک دیتی کوپه كان داماون و هیچ نالئین، گوئی:

"ئه و ده ویت بابه که پئی ده لئین عه بدی، ئه و دایک حیزه که بووه ته شیرو له گیانی لادیییه کان بهر بووه، له که رویشکیش ترسه نوکتره... ئه و، ژنه، ژن... پیاو نیه... حه یف که مه مانان به بهرمانه وه نه ماوه، حه یف... ئه گه ر زوو ده مزانی چ بی شه رپه فیکه، مشوورم ده خوارد... به لام ئیدی مه مانان به بهرمانه وه نه ماوه... ئا... وا... عه بدی خان!..."

پیره پیاو دووباره ده ستی کرد به پیکه نین:

"عه بدی ریش بزنی بووه ته خان و ئیددیعی پادشایه تیی پینچ دئ ده کا!... خوینی لادیییه کان ده مژئ! تف، تف، تف... تف، حه یف که زوو تئ نه گه یشتم چ حه رامزاده یه کی عه بدی... ئه گه ر زوو ده مزانی، ئه وده م ده تزانی چیت به سه ر دینم."

حه مه دو مسته فا پالیان ویک دابوو، به جوریک ته ماشای مامه پیره یان ده کرد که وا بزانه باوه ر به قسه کانى ناکه ن. له خۆوه زه رده خه نه یه که هاته سه ر لیوی مسته فا که پیره پیاوه که ش هه ستی پئ کرد.

پیره پیاو:

"ئیه ره عیه تی عه بدی خانن؟... هه ی زه مانه... ئه و رۆژانه رۆیشتن که خۆی ده خسته بهر پیمانم!"

پاش ئه م قسه یه، مسته فا به ئاشکرا پئی پئ که نی. حه مه دیش نفورچیکى له که له که ی مسته فا کوتا، واته "ئاگات له

خۆت بی!"

پیره پیاو ئه مه شی هه ست پئ کرد:

"بلین بزنام، تا ئیستا ناوی ئەحمەدەزله" تان بیستوه یان نا؟"

حه مه د:

"به لئ، ناومان بیستوه."

پیره پیاو به قه لسی رووی کرده مسته فا:

"له گه ل تۆمه! ... بیستوته یان نا؟"

مسته فا:

"دیاره بیستومه ... چما که س هه یه ناوی ئەحمەدەزله ی بهر گوێ نه که وتبی..."

پیره پیاو:

"رۆژیکیان که عه بدی به "سیرینگج" دا تێ ده پهری، که وتبووه داوی دوو کهس له یاغی یه کان... یاغی یه کان عه بدی یان رووت کردبوو و ژنه که شی یان بردبوو. ئه و خه به ره به من گه یشته وه. عه بدی خۆشی هات و خۆی له بهر پێیانم هاویشتم. من چووم ژنه که یم وه رگرته وه و هینامه وه و ویم دایه وه، خۆزگه ئه ودهم زانیبام چ جانیه وه ریکی لێ ده رده چی... ئه گه ر ئه ودهم ده مزانی که ده بیته دوژمنی گیانی فه قیرو هه ژاران!..."

ئەحمەدە زله له و کوێستانانه دا ئەفسانه یه ک بوو. دایکان مندالەکانیان به ناوی ئەحمەدەزله ژیر ده کرده وه. ئەحمەدەزله، ههروهک ترسی ده خسته دلانه وه، ئارامی و خۆشه ویستییشی ده دانئ، ئه و توانیبووئ ئه م دوو ههسته له په نای یه کتر له و کێوانه دا به زیندووئی رابگرئ. هه ر یاغی یه که نه توانئ ئه و ترس و خۆشه ویستی یه له په نای یه کتر له دلان دا دروست بکا، ناتوانئ له سالیك زیاتر له کێوه کان دا بژی. شتیکی ژیا نی یاغی یه کان ده پارێزی، ترس و خۆشه ویستی یه. خۆشه ویستی به ته نیا زه بوونی یه و ترسی به ته نیا ش رق و قینه.

ماوه ی شازده سالی ره به ق ئەحمەدە زله لووتیشی له خوین نه هاتبوو. ئەحمەدەزله له ماوه ی شازده سال یاغی یه تی خۆی دا، ته نیا نه فه ریکی کوشتبوو، ئه ویش پیاویک بوو که وه ختیك ئەحمەدەزله سه رباز ببوو، به زۆر دهستی بۆ دایکی درێژ کردبوو... ئەحمەدەزله کاتیك له سه ربازی گه رابوو وه وه ئه م خه به ره ی بیستبوو، کابرای کوشتبوو و رووی له کێوان کردبوو. ئه و کابرایه ش ناوی حوسین خان بوو.

ئەحمەدە زله چه ته نه بوو. له ناوچه ی ژیر ده سه لاتی ئه ودا هیه چ یاغی یه کیش نه ی ده وێرا چه ته یی بکا. ئه و یه کیک له ده وله مه نده قورسه کانی چوکوراوا ی ده ست نیشان ده کرد. له پاشان به یه کیک له تفه نگچی یه کانی دا وه لامی بۆ ده نارد که ئه وه نده ی بۆ بنێرئ.

ئه و که سه ی ده سته ختی ئه و ی پێ ده گه یشت، ده سه به جئ ئه و پوه له ی داوا ی کردبوو، بئ که م و زیاد بۆی ده نارد. به درێژایی چه ندين سال یاغی یه تی خۆی هه رچه ند پوه لیک له هه رکه سی ویستبوو، لئ وه رگرتبوو.

یاغی یه کانی دیکه ده وله مه نده کانیان ئازار ده دا، ده یان کوشتن، به لام زۆر وابوو هیه چیان ده ست نه ده که وت و ئه مانه ناچار بوون ره وه یه ک ژاندارمه به دوواوه بگه رپنه وه جیی خویان.

ئەحمەدە زله ئه و پوه له ی وه ری ده گرت خه ساری نه ده کرد. ئاخه ر، له کێوی پوه ل به که لکی چی ده هات؟... ئه و به و پوه له بۆ ئه و نه خۆشانه ی له ناوچه ی ژیر ده سه لاتی خۆی دا بوون، ده واو ده رمانی ده کپی، بۆ ئه وانیه ی گاجووتیان نه بوو، گاجووت و بۆ ئه وانیه ی ئازووخه یان نه بوو، ئازووخه ی ده کپی و بۆی ده ناردن.

کاتیك به خشراو هاته وه ئاوا یی، لادیی یه کان له دوورو نیزیکه وه چه ندين رۆژه ری هاتن بۆ سه ردانی.

ئەحمەدەزەلە دواى بەخشرانى، گەراپەوہ مالى خوي و بيچگە لە مەزراو سەبیلەكەى خوي كارى بە كەس نەبوو. تەنانتە مېروولەيەكيشى ئازار نەدەدا، بەلام ھەرەخت يەككە زولم و زوروا ناھەقىي لىدەكرا، لە دین دەردەچوو و بە داخ و خەفەتەوہ يادى روژانى رابردووى دەكردەوہ. پاشانىش، وەك ئەوہى بەخودا بشكىتەوہ، بیدەنگ دەبوو و پیکەنینی بە خەفەت خواردنی خوي دەھات...

ئەحمەدەزەلە لە دوي خويان دا لەبیر خەلك چووبوہوہ. كەس بە بېريشى دا نەدەھات كە ئەحمەدەزەلە ماوہ يان مردوہ. ئەو بو خەلكى ديھاتى خويان ببوہ شتيكى ئاسايى. ئەو پيرە پياوہ ريش سپىيە بو خەلكى ديھاتى خويان ئيتەر ئەو ئەحمەدەزەلەيە نەبوو كە چەندین سال ناوچەى توورپووس ببوہ مەلبەندى شەپناخيويى ئەو. ئەگەر ياغىيەكە لە كيوان ناوبانگى دەردەكرد، دەيان گوت: "يەككە وەك ئەحمەدەزەلە..."

پيرەپياو روى كرده مستەفا:

"شتيكت لەبارەى ئەحمەدەزەلەوہ بيستوہ؟... دەزانی چ جورە پياويك بوو؟..."

مستەفا:

"بابم دەيگوت ھەتا ئەمرو پياوي وەك ئەحمەدەزەلە لە نيو ياغىيەكان دا لەم ولاتە ھەلنەكەوتوہ... دەيگوت ئەحمەدەزەلە بابى فەقيرو ھەژاران بوو."

پيرەپياو:

"بوي باس نەكردى كە بەژن و بالاي چ جور بوو، سەرو سيمای چۆن بوو؟"

مستەفا:

"بابم دەيگوت ئەحمەدەزەلە پياويك بوو وەك كيئو... كەلەگەت و زبرو رەشتالەو سميّل زل... بابم ديتبوي... دەيگوت ئەحمەدەزەلە خاليكى رەش و زەلامى لە نيو چاوانى دا ھەبوو... لە چاوانى دا ھەميشە بريسكەيەك ديار بوو. بە تەفەنگ دەرزى ھەل دەگرت... بەلئى... دەيگوت بە تەفەنگ پوولە رەشكەى ھەل دەگرت... بابم ئەحمەدەزەلەى ديتبوو."

پيرەپياو بە دەنگيكي تەوساويەوہ پرسى:

"كئى بوو كە ژنى عەبدى خوانەناسى لە ياغىيەكان ئەستاندەوہو ويى داپەوہ؟"

مستەفا:

"دەتەوي كئى بئى؟... چما خوت نەت گوت كە تو بووي؟..."

پيرەپياو بە داخيكەوہ سەرى راوہشاندا:

"ئەمن نەبووم، ئەمن!..."

ھەمد جوان تەماشاي سەروچاوي مامەپيرەى كرد. خاليكى زەلام و سەوز راست لە نيوان ھەردوو بروى دا ھەبوو. خالەكە رەش نەبوو، سەوز بوو... لەو بەدوا ھەمد چاوي لە چاوي مامەپيرە نەگويزتەوہ.

مستەفا بە تەوسەوہ گوتى:

"چما بوخوت نەتگوت كە ئەتو ژنى عەبدىت لە ياغىيەكان ئەستاندەوہ؟..."

پيرەپياو:

"نا، نا... ئەمن نيم... ئەو مردوہ."

لە پاش ئەم قسەيەش لەسەر زەوى راکشاو كۆلەكەى وە بن سەرى دا.

مسته فا نقورچيكي له حمه د کوتا:

"ياللا با برؤين."

حمه د هيچي نه گوت. چاوه كاني هه روا له سه روچاوي مامه پيره وه برپيوون. كاتيک ويستيان وه پري كهون, پيره پياو

چاوه كاني هه لينا:

"باشه, خه ريكن ده پون؟"

حمه د به ئوگري يه وه جوابي دايه وه:

"به هيواي خوا."

مسته فا:

"به هيواي خوا."

پيره پياو:

"برؤن, به خيرچن... خواتان له گه ل."

پاشان سه ري له سه ر كوله كه ي هه لپري و ته ماشايه كي كردن و دواي ئه وه ي وه پري كه وتن, سه ره له نوئ سه ري وه سه ر

كوله كه ي كرده وه و چاوي له سه ر يه ك دانان.

ئاو به جوش و خروش تي ده په پري. حمه دو مسته فا هه تا كاجستانه كاني وشترمل قسه يه كيان نه كرد. نيوچاواني حمه د

وه ك ژه ره مار تال بوو. هيئدي جار له خوشحالي بيان دلي ده هاته جوش. به لام ديسان وه ك خوي لي ده هاته وه. وا تال

ده بوو ده تگوت هه وريكي ره ش و باراني يه ...

حمه د چند جار به دزي يه وه سه يري مسته فاي كرد. مسته فا سه رسورماو ديار بوو. پاش ئه وه ي له ته پوله كه يه ك

وه سه ر كه وتن, حمه د له سه ر به رديك دانيشت. ماندوو بوو, له نه كاو پيكيه ني. مسته فا ده رفه تيكي ده ست كه وتبوو كه

قسه بكا:

"به چي پي ده كه ني؟"

حمه د هه روا پي ده كه ني.

مسته فا:

"به چي پي ده كه ني؟"

حمه د خوي گرته وه:

"به خواي خوي بوو... ئه حمه ده زله بوو. دل م خه به ر ده دا كه خوي بوو."

مسته فا:

"ئه ري! "

حمه د:

"ئه ري ني... خوي نه بي كه سي ديكيه نه بوو."

مسته فا:

"چي خوي بوو؟... هيچ فره قي له گه ل خه لكي ديكيه نه بوو... زوريش وه ك با پيرم ده چوو... ئه و پيره پياوه كوئي

وه ك ئه حمه ده زله ده چوو؟"

حه مه د:

"چما خاله كه ی نیوچاوانیت نه دی؟... راست له نیوان هه ردوو برۆیانی دا بوو."

مسته فا:

"نا، نه مدی."

حه مه د:

"ئه من دیتم. راست له نیوان برۆیانی دا خالیکی سه وزو زه لام هه بوو."

مسته فا:

"ئه من نه مدی."

"چاوه کانی وهك ئه ستیره دهره وشان."

"ئه من نه مدی."

"پیم وایه ئه حمه ده زله خوی بوو... جگه له ئه حمه ده زله هیچ کهس نه بوو."

مسته فا:

"ئه گهر ئه حمه ده زله ئاوا بی، دنیا پره له ئه حمه ده زله."

حه مه د:

"چاوه کانی وهك بلایسه بریسکه یان ده دا. چهند روخساریکی جوانی هه بوو... خۆزگه باوکت دهیدی..."

وهختیک به قسه کردن گه یشتنه خوار ته پۆلکه که، له نه کاو گه یشتنه به ستیک. سووچیکی ئه و به سته پر بوو له سپیدار. به نیو سپیداره کان دا چۆمیک به قورت و پیچ تێ ده په ری. به درێژایی به سته که ئه م چۆمه به قورت و پیچه له بهر هه تاو بریسکه ی ده هات. یه که م جار بوو ده یان دی چۆمیک به و درێژی و قورت و پیچه به نیو به ستیک دا تێ ده په ری و بریسکه ی دی.

حه مه د:

"نیزیک بووینه وه."

مسته فا:

"به چ ده زانی؟"

حه مه د:

"ده لێن چۆمه کانی چوکوراوا به قورت و پیچن. پیم وایه ئه م چۆمه "چۆمی ساوور" ه، ئه م سپیدارانه ش ده بی هی ئاشه دی" بن، هی ئاوی "کادیری"... ئاخر مام دورمووش وای نه گوت؟"

راویژی زاری حه مه د نه ختیک توند بوو. مسته فا وای زانی حه مه د توورپه بووه. حه مه د وا زوو توورپه نه ده بوو، به لام ئه گهر توورپه بووایه باسی سه ر بوو... بۆیه مسته فا ویستی دلێ حه مه د بیئیتته وه جی:

"به لێ، راسته... ئیره ده بی چوکوراوا بی، ئیره ئه و جوهریه که مام دورمووش باسی ده کرد، باشت له بیر ماوه."

گه یشتنه "شاپیلی". چۆمی شاپیلی هه ستابوو و رییه که به ده م چۆمی دا تێ ده په ری وه بن ئاوی که وتبوو. بۆیه ناچار بوون به پیخواسی به وی دا تێ په رن.

له خواره وهی شاباپلی، واته له نيزك ماله كهی ئەمرۆی "مستهفا بولات"، خاك دوو رهنگه، له جییهك سووره له جییهك سپی. ئێرهش درووه لانه.

كاتێك له درووه لان تیپه پین، یه كه مین خانووه كانی شار وه در كه وتن. بانی ئەو خانوانه قامیش بوو. پاش ئەوان، خانووبه ره یه كی گه وره بوو كه بانه كهی سوالات بوو. پاشان شار به شیروانیی بریسكه دارو خانووی سپی كاری كراو و بانی سووری سوالاته وه وهك شارێکی یاری پان ببوو وه.

حه مه دو مستهفا چاویان له شار بوو. له بهر سه رسورمان چاویان پی ده رپه رپی بوون... خانووه كان چه ند سپی بوون! ... چه ند زۆر بوون! ... نه یان ده توانی چاو له شار هه لگۆین.

پاش ئەوهی له "بوکولورده" تیپه پین گه یشتنه شار. شووشه كان له بهر تیشکی هه تاو بریسكه یان ده دا... هه زاران شووشه له هه ر لایه كه وه... چه ندین كۆشکی بلوورین... راست ئەو جۆره كه دورسوون باسی كردبوو، ده تگوت شاری شای په ری یان و كۆشكه كانیه تی.

پیش ئەوهی بگه نه شار چه پ و راستیان گۆرستان بوو. به ردی گلکۆكان له بهر كۆنی، ره ش ببوون و لیواری لای شیمالیان خه نه تیلکهی هینابوو. له نێو ئەم گۆرستانه ش دار توویکی پیر هه بوو كه لکه كانی گه لایان پیوه نه مابوو، و لایه كیشی به ته واری وشك ببوو. یه كه م جار بوو كه گۆرستانێکی وا گه وره یان ده دی.

هه تا گه یشتنه بازاری شار، هه ر له فکری ئەم گۆرستانه دا بوون. گۆرستان سام و ترسیکی له دلایان دا دروست كردبوو. کاتێك گه یشتنه یه كه م دوكان گۆرستانیان له بیر چوو وه. یه كه م دوكان دوكانیکی چكۆله بوو به بانیکي شیروانی یه وه. دوكاندار له سه ر میزیکی درێژ ریزیکی ده فرو نامانی چینی دانابوو، هه موویان پر له ئاونه باتی ره نگا وره نگ بوون. له پیش ئەو میزه ش ته نه كه نه وت و سندووقی شه كرو خوێ و هه نجیرو كشمیش ریز كرابوون.

ماوه یه ك به جووت راوه ستان و ته ماشای دوكانه كه یان كرد. ئەم دوكانه هه یچ وهك دوكانی عه بدی خان نه ده چوو. به ته ماشا كرده وه گه یشتنه نیوه راستی بازار. ئیستا هه تاو به ره و ئاسۆ شوپر ببوو وه. له پیش دوكانیکی پارچه فروشی راوه ستان. ئەم دوكانه پر بوو له چیتی ره نگا وره نگ و گولدار، له چك و پارچهی كه واو پانتۆل... و به پیشی دوكانه كه شه وه كلاو و پارچهی ئەتله سیان هه لاوه سیبوو... پارچهی ئەتله س له م سه ر هه تا ئەسه ری دوكان... له نێو دوكانه كه ش پیاوێکی زگ زل و خه په تۆله خه ریکی ویژینگ دان بوو.

له سه ر پیاده پۆیه ك كه به رده چۆمی تیگیرابوون، راوه ستان. به ردی پیاده پۆیه كه پۆل پۆل هه لکه ندرابوون. حه مه د له دلی خوێ دا گوتی: "خاکی خواشیان ته نیوه."

داره تووی پیرو خوارو خێچ له لای راستی بازاره كه له ته نیشته یه كتر ریز ببوون و لك و پۆپیان تیك ئالقابوو. له بن ئەو دارانه ش نالبه نده كان ده زگایان دانابوو. بۆنیکی بیگانه یان به بهر هه للا هات. بۆنی تیژی سابوون... بۆنی خوێ و پارچهی تازه و ده قاق...

حه مه د دهستی مسته فای گرت و بردی به بن داره توویه ك. چۆله كه له سه ر دارتوووه كه جریوه یان ده هات و جیكه جیکیان بازاری پر كردبوو.

حه مه د:

"مستهفا، خه ریکه شه و دادی، ئەتۆ ده لیی چ بکه یین؟"

مستهفا له پر وه خۆ هاته وه و خوێ كۆكرده وه:

"ده لئی چ بکهین؟"

ئوهی گوت و چاوی له چاوی همه دهوه بری. وهك ئه وه ده چوو كه مسته فا خهوی دیتبی:

"مام دورمووش دهیگوت وهختیک لادیی ده چنه شار، شهوی له کاروانسه را ده خهون، وانیه؟"

"بۆچی... کاروانسه را له هه موو جی یه ک باشتره."

"کاروانسه رای چۆن وه بینین؟"

"ئه ری چۆنی وه بینین؟"

دوکانه کان به تهقه و شهقه داده خران. ئه و تهقه و شهقه یه ئه وانی گیز ده کردو خهون و خه یالی لی تیک ده دان. دهستی یه کترین گرت و وه ری که وتن. دوو پیاوی پیر به کنیان دا تی په رین. له روویان نه هات لییان بپرسن کاروانسه را له کوئی یه؟ پاشان له پیش دوکانیک راوهستان. خۆر ئاوا ببوو. دوکانداره که پیی وابوو ئه مانه کریارن:

"فه رمون کاکینه..."

وهختیک دیتیان دوکاندار ئه وان به "کاکینه" بانگ ده کا، به خۆدا شکانه وه. له پیش دوکانه که لاچون، هه رچهند به لای خۆوه ده یان ویست ریگای کاروانسه را بپرسن.

هینده ی نه مابوو هه موو دوکانه کان دابخرین، ئه وان هیشتا له م سه ره وه ده چوونه ئه و سه رو ده گه رانه وه. نه یان ده توانی پی له جه رگی خۆیان بنین و له و خه لکه نه ناسیاو و سه یره پرسیار بکه ن. هه روا راوه ستا بوون و فکری خه راپیان ده کردنه وه، له پر همه د خۆشحال بوو. پیاویک که چاکه تیکی ده ست چنی کیوپاره ی له به ردا بوو، به تیژی به کنیان دا تی په ری. همه د هه موو شتیکی له بیر چووه وه و دوا ی که وت:

"کاکه، کاکه... تۆزیک راوهسته."

کابرا راوه ستاو له کاتی که دا سه ری له په له قاژه ی همه د سورما بوو، به ته وسیکه وه گوتی:

"چییه؟"

حه مه د:

"ئیمه ناشاره زاین."

"باشه، چیتان ده وی؟"

حه مه د به شه رمیکه وه پرسی:

"کاروانسه را له کوئی یه؟"

پیاوه که گه رایه وه و گوتی:

"به دوا ی من دا وهرن." و به کۆلانی که دا با ی دایه وه.

کابرا زۆر توند ده رۆیشت. حه مه د بیری له و رۆیشتنه ی کابرا ده کرده وه. ئه و جو ره رۆیشتنه تایبه تی خه لکی شاخی بوو. لادیی یه کیوپاره نشینه کان وهختی ری رۆیشتن لاقیان هه تا ئاستی ئه ژنویان له زه وی بلیند ده کن، به لام به پارینو ترسه وه دای ده نیینه وه. ئه وان وایان خوو پی گرتوه. له کاتی که دا خه لکی دیهاتی ده شتایی راست به پیچه وانه له ری رۆیشتن دا لاقیان خه ریکه ره زه وی بخشی.

کاروانسه را خانووبه ریه کی کۆن و رزیو بوو، به ده روزه یه کی گه وره ی دارینه وه. ده روزه دارینه که ی کاروانسه را جی

جی خۆرکه لیی دابوو و کون کون بوو.

کابرا:

"کاروانسه را ئیره یه."

ئەم قسه یه یی کردو هەر بهو رویشتنی کوستانه ییانه ی خوی رویشت و دوور که و ته وه.

حه مه د:

"ده بی بچین کاروانسه رادار بدۆزینه وه."

مسته فا:

"ده بی بیدۆزینه وه."

چوونه ژووری. کاروانسه را پر بوو له ئەسپ و بارگین و ئیسترو داشقه. په یینیش ده گه یشته ئەژنۆیه ک... بۆنی په یینی تهر گه رووی بنیاده می ده سووتاند. له بهر بۆنی توند دلایان پیک دا هات. له نیوه راستی هه ساری دا فانۆسیک به داریکی درێژوه هه لاهه سرابوو. شووشه فانۆسه که به چهند جی دووکه ل گرتبووی و رهش ببوو.

حه مه د:

"بروانه ئەو فانۆسه!"

مسته فا:

"چهند زه لاهه!"

له هه ساری کاروانسه را پیاویکی ریوه له ی کورته بالا، خیرا خیرا ده هات و ده چوو. له گۆشه یه کیش ده پازده که س که به که وای درێژو بی یه خه یان را دیار بوو خه لکی "ماراش" ن، به دهنگی بهرز و تووژو کیشه یان بوو. یه کیان قه لاس ببوو، جنیوی به ئهرزو ئاسمان و دارو بهرد ده داو خوشک و دایک و ژن و مندالی هه موو خانه کانی پیکه وه وه بهر ده دا. ئەو پیاوه تاویک بیدهنگ ده بوو، پاشان له پر، قسه ی سووک و جنیوه کانی له و جی یه وه که به جی هیشتبوون ده ست پی ده کردنه وه. ده یگوت:

"ئەدی ئەو جاوانه! ... (وی ده چی جاوه کان بنه ماله یه کی فیئودالی بن - وه رگپر.)"

و دووباره جنیو و قسه ی سووک... هه تا بلیی زمان پیس بوو، پاشان دایک و خوشکی هه موو جاوه کانی تیک ده کرده وه و بیدهنگ ده بوو. ده ورو به ره که ی هه ر ئه وه نده قسه یه کیان له ده م ده رهاتبا، دایک و خوشک و بابله باب و مردوو و زیندووی ئەوانیشی له په نای یه ک داده ناو ئاسوده ده بوو.

حه مه دو مسته فا بی ئەوه ی به ده ست خویان بی، کیشرانه نیو ئەو کۆمه له. ئەوانه ی کیشه و شه ره دهن دوو که یان بوو، هه ر هۆشیشیان به سه ر حه مه دو مسته فا وه نه بوو. له ته نیشته ئەو کۆمه له پیره پیاویک دانیشتبوو که کاری به سه ر کاری ئەوانه وه نه بوو. روخساریکی شیرین و له بهر دلان و مندالانه ی هه بوو. جار جاریش دیار نه بوو بیر له چ ده کاته وه، زه رده خه نه یه کی ده هاتی.

حه مه د سووک و ئاسان و بی شه رم کردن لیی نیزی که بووه وه:

"مامه... کاروانسه رادار له کوئی یه؟"

پیره پیاو:

"چ کاریکت بهو ده ویته یه؟... فه قیره له حه وزه که که و ته وه."

مسته فا:

"حه يف... به سته زمان..."

حه مه د نقرچيكي ده مسته فا كوتا. حه مه د تي گه يشتبوو كه مامه پيره گالته ده كا.

پيره پياو به پيكة نينه وه:

"ئه ري وه لا حه يف... به سته زمانه راست به سهر پشته وه تي كه وتبوو."

مسته فا ديسان حالي نه بوو:

"ئه ي, به دبختي, بيچاره."

پيره پياو:

"به لي... زور حه يف بوو."

حه مه د:

"مامه گيان! سهر ي مه خه ره سهر... ئيمه ده مانه وي ئه مشه وه له كاروانسه را بخه وين. كاروانسه راداره كه له كوي يه ؟"

مسته فا سهر ي سوږ ما بوو.

پيره پياو به ده نكيكي به رز- به جوړيكي كه كاروانسه راداريش كه له نيوه راستي حه ساري دا ده هات و ده چوو, گويي

لي بوو- وه لامي دا يه وه:

"ئه و قورمساخه ي پيي ده لين كاروانسه رادار, هووه يه... هه ر ده رديكتان هه يه بچنه لاي ئه و گه وواده وه به خوي بلين."

كاروانسه رادار گويي لي بوو و پيكة ني:

"ئاها... كورينه... ئه گه ر له گه وواد ده گه رين, له هه مووان گه وواده تر هه ر ئه و پيره سه گه ريش سپي يه يه كه له

بنانگوييتان راوه ستاوه... پييتان وا نه بي ئه و سه رو ريشه ي له بهر هه تاو سپي كروه... له گه ووا دي دا سپي كروه..."

پيره پياو:

"گويت لي بي گه وواد باشي... ئه م لاوانه ده يانه وي جيگايه كيان بده يه ي شه وي لي بخه ون."

له و نيوه دا حه مه د چوه لاي كاروانسه راداره كه.

كاروانسه رادار:

"ده توانن هه ر له ژووري ئه م گه وواده ريش سپي يه بخه ون... بچن, بوخوي ژووره كه يتان نيشان ده دا."

پيره پياو:

"ته ر گه ووا ديكي گه وواد... وه رن كورينه... وه رن هه تا جيگا كه تان نيشان بده م.

له نه رديوانه كه كه له توزو خو ل دا ون ببوو, به ترس و له رزه وه وه سه ر كه وتن. نه رديوان له بن پيانيان دا قرچه قرچي

بوو, ده تگوت ئيستا نا, ئيستا ده شكئي. چوونه ژووريكي كه له توزو خو ل دا نو قم بوو. له ژووره كه دا دوشه كيكي زور به

ته نيشت يه كه وه را خرابوون.

پيره پياو:

"وا دياره يه كه م جاره هاتوونه شار؟"

حه مه د:

"به لي... يه كه م جاره."

پيره پياو:

"ههردووکتان بیست سالیك دهبن... چۆنه تا ئیستا نه هاتونه شار؟"

حه مه د, به شه رمه وه:

"نه مان توانیوه."

پیره پیاو:

"خه لکی چ دئی یه کن؟"

حه مه د:

"خه لکی ئاسیاب چه شمه."

پیره پیاو:

"ئاسیاب چه شمه کیو پاره یه, وا نیه؟"

"به لئی, کیو پاره یه."

پیره پیاو:

"ئیه هیشتا شیوتان نه کردوه؟"

کاتیك مامه پیره ئه م قسه یه ی کرد, حه مه دو مسته فا هه ستیان به برسیایه تی به کی توند کرد.

پیره پیاو:

"ئه من ناوم نایب حه سه نه..."

حه مه د:

"ئه من ناوم حه مه دهو ئه وه ش مسته فایه."

پیره پیاو ئه وانی برده دوکانیك. قوتووه ته نه که ی ژهنگ لی دراو... میش و مه گه زیکی زور که وه ک په له هه ورکی

ره ش له سه ر قوتووی شیله و کشمیش و هه لئا ده نیشتن و هه لئا ده فرینه وه, دوکانه که یان پر کردبوو.

نایب حه سه ن:

"بزانه ئه م پالئاوانانه چیان ده وی بیان ده یه... منیش نان و هه لئا ده خوم."

حه مه د:

"ئیمه ش نان و هه لئا ده خوین."

له بهر چرا فتیله یه که که فرتینه ی ده کرد, نان و هه لئا که یانیاں خوارد. کاتیك گه رانه وه کاروانسه رار, جگه له نوینه کانی

خویان, هه موو نوینه کان پر بوون. هه روا به جل و به رگه وه چوونه نیو جیی.

ژوره که پر له دووکه لی سیغار بوو. دووکه لی سیغار له ژوره که دا شه پۆلی ده داو له پشته وه ی ئه و شه پۆله فانوسیکی

چلکن که شووشه که ی به که لاکی جرو جانه وه ر خال خال ببوو, به حاله حال دیار بوو. ئه وانیه ی له نوینه کان دا

راکشابوون, هه موو پیکه وه به هه لئا وه نگامه قسه یان ده کرد.

حه مه دو مسته فا خه ریک بوون که له که یان له نیو جی دا خوش ده کردن.

نایب حه سه ن:

"ئاوا؟... یه که م جارتانه؟..."

حه مه د:

"به لئى. و پاشان گوتى:

"پياو به و دووکه له و به و بؤنه ده خنكى."

حه مه دو مسته فا له نيو جئ دا ته خت راکشان.

نايب حه سه ن:

"شار چؤن بوو؟ پيټان خوښ بوو؟"

حه مه د:

"زؤر گه وره يه ... خانووه کان زؤر زه لامن, ده لئى کوښکن."

نايب حه سه ن پيکه نى:

"جا ئه گه ر ماراش ببينن ده لئى چى؟ ... بازارپيکى هه يه ده لئى چل چراى ره نگا وره نگه ... ته ماشاى هه ر شتيک

ده که ي, ده لئى پيټ پئ ده که نى ... به راستى پياو ده حه به سى ... لايه کى بازارپى پارچه فروشانه, لايه کى بازارپى زين

درووان و لايه کى بازارپى مسگه ران ... هه رچى بته وئ ... ماراش هه ر ده لئى به هه شته ... سه تى وه ک ئه م شارانه ديئى! "

حه مه د له فکروهه چوو:

"سه تى وه ک ئه م شارانه ديئى؟"

نايب حه سه ن:

"به لئى ... وايه ... ئيشه للا رؤژيک قيسمه ت و نسيب ببي و ئه سته مبول ببينن, ئه وده م ده زانن شار به کوئ ده لئى."

حه مه د نيوچاوانى تيک نابوو. له نيوه وه شتيک دلئى ده گوشى. ده بوو شتيک بزاني. تينى بوخوى هيئا, له نايب

حه سه نى پرسى:

"خانى ئه م شاره كي يه؟"

نايب حه سه ن تئ نه گه يشت.

حه مه د:

"ده لئىم خانى ئه م شاره كي يه؟"

نايب حه سه ن:

"ئه وه تؤ ده لئى چى کوپم ... شار خانى له کوئ بوو؟ ... له شار هه رکه س خانى خو يه تى. لي ره به پياوى پولدار

ده لئىم خان و ئاغا. به و حيسابه بي له شار خان زؤره, به لام ..."

حه مه د به هيچ جؤر حالئ نه بوو, پرسى:

"ده مه وئ بزائم خانى هه مووان كي يه؟ خانى ئه وانى ديکه؟ ... ده مه وئ بزائم ناوى چيه ... خاوه نى ئه م دوکانانه و ئه و

زه وى يانه كي يه؟"

نايب حه سه ن تئ نه گه يشت که حه مه د مه به ستى چيه, پرسى:

"خانى ديئى ئيوه كي يه؟"

حه مه د:

"عه بدى خان."

نايب:

"هه موو زهوى په كانى ئاوايى ملكى عه بدى خانن؟"

حه مه د:

"ئه دى ده ته وئى هى كئى بن؟"

نايب:

"دوكانه كان هى كئى؟"

"هى خان."

نايب:

"بزن و مه رو گاو گوله كهى؟..."

"به شى زورىان هى ئه ون..."

نايب حه سه ن ريشى خوى خوراندو له فكران راچوو. پاشان گوتى:

"گوئى بگره حه مه د، ئيره ئه و جوړه خانه كه تو باسى ده كهى لئى نيه. زهوى په كانى شار هى ئه م و ئه ون... دياره هيندى كه سيش هه ن كه زهوى بيان نيه. هه ركام له م دوكانانه كه تو ديوتن، هى كه سيكه. دياره ئه وان هى پولدارترن زهوى په كى زورتريان هه يه. ئه وان هه ش كه پولدار نين، له قه ده ر خويان زهوى بيان هه يه، فه قيرو هه ژاره كانيش بئ زه وين."

حه مه د به سه رسورمانه وه پرسى:

"به راستيته؟"

نايب:

"دروى بو چيه؟ دياره به راستيمه."

پيره پياو به دريژى له باره ي ئه و خه لكه وه كه زهوى بيان نه بوو، له باره ي ماراش و مه ره زه چارو مه ره زه كي له كانيه وه، له باره ي ئاو و خاك و كوپه حاجى په كهى ماراشه وه قسه ي كرد. گوتى كه ئه و كوپه حاجى په چه ندى زهوى هه يه، به ئه ندازه ي دنيايه ك... و چه ندى پول هه يه، هه ر به كووپه...

حه مه د هه موو گيانى ببووه گوئى. نايب له بيره وه رى په كانى سه رده مى ديليه تى خوى له قه فقاز زور داستانى شيرينى ده گيړانه وه. پاشان له باره ي "گاليچيا"، "شام"، "بيرووت"، "ئه دهنه"، "ميرسين"، "كينياو" ده باره ي پياوئى كه وره به ناوى مه ولانا كه له و شاره نيژراوه و له باره ي گل كو كه يه وه هيندى شتى باس كردو له پر بيده ننگ بوو و ليفه كهى به سه ر خوى هه لكيشا. هه للاو هه نكامه ي ئه وانى ديكه ش دامر كابوو. نه فه ريك له قوژبنيك خهريك بوو سازه كهى لئى ده داو به ده نكي زبرى خوى له بن ليوانه وه به ناره نار گوراني په كى ده گوت كه به زه حمه ت ده بيسترا. ده م و چاوى دريژى ئه م پياوه له بهر شوقى چرا فتيله كه په يتا په يتا شكلى ده گورى، جاريك دريژترو جاريك كورت يان پان ده بوو.

حه مه د ماويه ك بئ ئه وهى بير له هيچ شتيك بكاته وه گوئى بو سازه كهى ئه و راگرت، هه تا ئه ويش سازه كهى به بزماريكه وه كه له پشت سه رى له ديوار درابوو، هه للاوه سى و ليفه كهى به سه ر خوى هه لكيشا.

ئه وهى كه ده بوو بو حه مه د بيته پيش، هاتبوو، و ئيدى خهوى لئى رهوى بوو. له گز فكران را چووبوو و فكرى جوړاوجور يه ك له دواى يه ك به زه ينى دا راده بردن و پسانه وه يان نه بوو. دنيا له ميشكى دا گه وره و گه وره تر ده بووه وه و هه ر بيرى له گه وره يى دنيا ده كرده وه. ئاسياب چه شمه له پيش چاوى ببووه نوخته يه ك. عه بدى خان له بهر چاوى ببووه ميرووله يه ك. ره نكه ئه مه يه كه م جارى بووبئ كه راست و دروست بيرى ده كرده وه.

زور به نۆگری و تاسه وه بیرى ده کرده وه . بۆ یه کهم جار له دهره وه ی ئه و ئیمکاناته ی ده ی ناسی , بیرى ده کرده وه . ئیستا ئیدی ههستی به رق و قین ده کرد . خۆی له پێش چاوان گه وره و گه وره تر ده بوو . ئه و , ئیدی خۆی به بنیاده م ده زانی . وه ختیک له نیو نوین دا ته نیشتا و ته نیشتی ده کرد , له دلّی خۆی دا ده ی گوت : "عه بدی خان بنیاده مه ئیمه ش بنیاده مین . . ."

له گه ل کازیوه مسته فا نقورچیکى له که له که ی حه مه د کوتا . به لام حه مه د تى نه گه یشت . له خه ودا بوو . له وانه ش بوو به خه بهر بى . له فکر دا بوو , به جۆریک که هه روا بزانه خه وتبوو . مسته فا لیفه که ی له سه ر لابرده .

حه مه د بى لیفه خه وى لى نه ده که وت . وه خه بهر هات . یان هه ر به خه بهر بوو , راست بووه وه و دانیشته . چاوه کانی ریبۆقیان کردبوو . روخساری زهرد زهرد ببوو , به لام خۆشحالّی به ک له روخساری دا به دی ده کرا . له چاوانیشی دا به خته وه ریبی بیرکردنه وه ده خویندرايه وه .

پوولی کاروانسه رایان داو رویشتهن .

حه مه د :

"نایب حه سه ن له کوئیه ؟ خواحافیزیمان لى نه کرد ."

مسته فا :

"ئه رى , ده بى خواحافیزی لى بکه ین ."

له بهرده رگا هه والّی نایب حه سه نیان له کاروانسه راداره کورته بالایه که پرسى . کاروانسه رادار :

"ئه و گه واده ی ده لّین ؟ . . . ئه و ده ویته , هه ر شه و بوو سندووقه ورده والّه که ی له کوئى ناو رویشته بۆ دپهات که قالّی بکاته وه . یه ک دوو روژى دیکه په یدا ده بیته وه , چ کاریکتان به و گه واده یه ؟ ."

حه مه د :

"بریا بمان توانیبا بى بینین ."

مسته فا :

"ئه رى وه لّلا . . . بریا . . ."

گه یشتنه نیوه راستی بازارو به سه رسورماوی راوه ستان . به گێژو ویژى ته ماشای ده وروبه ریان ده کرد . هه تاو بلّیند ببوو . قه له بالغی بازار بۆ ئه وان به ته واوی تازه بوو . له جى دا ئه وان باوه رپیان نه ده کرد ئه وه نده خه لک له جى یه ک کو بیته وه .

حه مه د له دلّی خۆی دا گوتى : "هه ر ده لّی میرووله ن له زه وى هه لّ ده قولن ."

شه ربه ت فرۆشه کان کوپه برنجه یی به کانیان به کوئیان دا دابوو , پیاله برنجه یی به کانیان لیک ده داو هاواریان ده کرد :

"شه ربه ت . . . شه ربه تى شیرین . . . ساردو به له زه ت . . . هه نگوینه شه ربه ت . . . شه ربه تى شیرین به یانم هه یه . . . بیخۆیه وه په ژیوانی . . . نه ی خۆیه وه په ژیوانی . . . ئای شه ربه ت . . ."

هه تاو له سه ر کوپه برنجه یی به کان ده دره وشا . حه مه د چاوی له کوپه کان نه ده گوێزته وه . بۆ ئه وه ی له نیزیکه وه بیان

بینى , له شه ربه ت فرۆشه که نیزیک که وته وه :

"کاکى شه ربه ت فرۆش , شه ربه تیکم بده یه ."

کاتیک شهربهت فرۆشه که داهاتبووه و پيال له شهربهتهکانی تی ده کرد، همه د به دهره تی زانی و به ترسه وه دهستیکی به سه ر ئه و برنجه بریسکه داره دا هینا. شهربهت فرۆشه که هه ریه که ی پيال له یه کی شهربهت بو تی کردن. شهربهته که فینک بوو، وه ک سه هۆل و له پيال له که دا که فی ده کرد. ئه وان ته نیا توانیان هه ر یه که ی نیوه ی پيال له که بخۆنه وه. پئیان خۆش نه بوو.

له سووچیک نالبه ندیک له سه ر کۆلکه داریک بلیند دانیشتبوو، نالی ده کوتانه وه به هه وای کوتک وه شاننده که ی گۆرانیه که ی ده گوت. ئه و، حاجی کووره ی به ناوبانگی شار بوو. له شار هه موو که س، ئه وی به و ناوه ده ناسی. حاجی کووره پاشان له کووپه شهربهته که ورد بووه وه. حاجی کووره نه خش و نیگاری له سه ر کووپه که ده کیشاو همه دیش به ئوگری به کی ته واوه وه سه یری ده کرد.

بوئیکی خۆشی بو هات. ئه مه بوئی که باب بوو. کاتیک گه رانه وه دوا ی خویان دووکه لی که بابیان دی که له دوکانیک شه ق و شر هه ل ده ستا. ئه و دووکه له بوئی گوشت و چه وری و دووگی لی ده هات. ئه و بوئه گیژی کردن و به ده ست خویان نه بوو، چوونه که بابخانه که.

شاگرد که بابچی چه ند جار فه رموی کردن. به و فه رموو فه رموو هه ش گیژتر بوون. دانیشتن. بازاری دوینی، شاری دوینی، دنیای دوینی و هه موو شتیکی دوینی ئه مرۆ له پیش چاوی همه د جوړیک دیکه بوو. ئه و زنجیره ی دوینی له دل و ده ست و لاقی به سترابوو، پچرابوو. هه ستی ده کرد سه ربه ست و ئازاده. ئه وه نده سووک بار بوو، ده تگوت ده توانی بفری.

به شه رمه وه به ره نگ هینان و بردنه وه که باببه که یان خوارد. ده تگوت هه موو موشته ری به کان ته ماشای وان ده که ن. وه ختیک له دوکانی که بابچی هاتنه ده ری، به ته وای گیژ بوون.

چه ند جار ئه م سه رو ئه وسه ری بازار گه ران.

حه مه د رووی کرده مسته فا:

"ده لین ئیره خانی لی نیه."

مسته فا:

"تو بلی راست بی؟"

حه مه د:

"ئاوه دانی بی خان! "

چوونه دووکانیک. قه واره ی ئاوریشمیان به ته نافیکه وه که ئه م سه رو ئه و سه ری دوکان راکشابوو، هه لاهه سیبوون. حه مه د قه واره یه کی ئاوریشمی زه ردی هه ل بژارد. ئه مه ئاوریشمی خالیس خالیس بوو. ئاوریشمه که ی له ده ستی دا خر کرده وه کردیه وه. ئاوریشم له ده ستی دا ده خزی. قه واره ئاوریشمه که یان کری و هاتنه ده ری.

مسته فا چاویکی لی کردو پرسی:

"بو خه جیجی به؟"

حه مه د به گالته وه جوابی دایه وه:

"زور ئاقلی، ئافه ریم باشت زانی."

پاشان چوونه دوکانی هه لؤافرۆشه که ی دوی شهو. هه لؤایان کړی. دوايه له نانه واخانه نانیاں کړی. هه لمیکی گهرم له نانه گهرمه که هه لدهستا. نان و هه لؤاکه یان له دهره یه که وه پچا و گری یان دا.

له بازار له سهر سه کویه که دانیشن. چاویان له و پرته قالانه بوو که له دوکانی میوه فرۆشی دا که وتبوونه سهر یه که ههستان، یه کی پرته قالیکیان کړی و پاکیان کرد.

لای نیوه پړویه به ره و ناسیاب چه شمه وهری که وتن. هه تاو له سهر سه ریانه وه سیبه ره کانیاںی خستبووه ژیر پی یان. سیبه ری هه رکامیکیان نه لقه یه کی خرو بچوک بوو.

وهختیک له شار وهدهر که وتن، هه تا نه و کاته که شاریاں لیوه دیار بوو، خیرا خیرا ناوریان ده دایه وه و ته ماشای شاریاں ده کرد. له ناسمانی شار دا چند په له هه وری سپی ده گه پان. نه و دووکه له سپی یه که له دووکه لکیشی مالله کان هه لدهستا وه که نه و ده چوو که به ناسمانه وه هه لؤه سرایی و سواله ته سووره کانیش به ته ختی شینی ناسمانه وه نووسابوون.

کاتیک گه یشتنه وه دی نیوه شه و درهنگتر بوو. نه و نه ستیره گه شه که هه میسه لای به یانی یان دهره که وت، هه لاتبوو و بو هه موو لایه که تیشکی داویشته.

مسته فا له نیزیک مالی حه مه د، لپی جیا بووه وه. زور ماندوو بوو. نه و له و چوون و هاتنه وه یه وه که سه گ په ژیاون بوو. به لام حه مه د راست به پیچه وانهی نه و، نوقمی خو شحالی بوو. حه مه د چووه لای مالی... به لام لاقی بو لایه کی دیکه ی ده کیشا. پالی وه دیواری مالی دا. دوو دل بوو. نه یده زانی بچیته وه مالی، یان بچیته نه و جیگایه که بو ی راده کیشرا. بریاری خوی دا. گه رایه وه. دوو لاهاته وه به بن په رژین و ته یمانه کان دا تی په ری. به رامبه ر به مالیک راوه ستا. وه هه ناسه برکه که وتبوو. له بهر دهرکی نه و مالله دارتوویه که وه که چه تر گه لاکانی کردبووه وه. حه مه د له بن دارتووه که راوه ستا بوو. پاشان رویشته و له تاریکایی ته یمانه که ی لای چه پ دا راکشا. که م که م ماندوی ده حه سایه وه.

ته یریک هه یه... ته یریکی لاق دریزو په ل باریک که رهنگی مه یله و سه وزه... یان رهنگی وه که دووکه له... نا... رهنگی وه که سه وزایی داریک ده چی که له پشت دووکه له وه دیار بی... مل و دهن دووکی نه وه نده دریزن، ده لپی هی له شی خوی نین... نه م ته یره هه میسه له دم چومان ده بینری. خه لکی ناسیاب چه شمه به و ته یره ده لین "دیولیک". (رهنگه شینه شاهو بی - وهرگیږ). ده لین ناوی نه م ته یره له دهنگه که ی وهرگیراوه.

دهنگی نه و ته یره سه یره، وه که دهنگی فیتوو ده چی. دهنگی نه و ته یره له ناخره که ی دا پچر پچر ده بی، دووباره پچر پچر تر دوویات ده بیته وه. شیرینی نه و ته یره هه ر له و دهنگه سه یره دایه که هه یه تی، له پچر پچر بوونی دهنگه که ی له کاتی خویندن دا. حه مه د ده ی توانی راست وه که نه و ته یره بخوینی. هه ر له و جی یه وه که راکشابوو چند جار لاسای نه و ته یره ی کرده وه. ده تگوت هه ر به راستی دیولیکه ده خوینی.

حه مه د چاوی له دهرگای مالله که وه بریبوو، به لام دهرگا نه کرایه وه و وا دیار بوو نیازی کرانه وه شی نیه... نیگه ران بوو... دووباره چند جار لاسای نه و ته یره ی کرده وه، هه تا دوا ی ماوه یه که به سپایی دهرگا کرایه وه. دلی حه مه د ده تگوت له قه وه زهی سینگی دا جی نابیته وه و ده یه وی بفری. نه و ره شایی یه ی له دهرگا هاتبووه دهر به سپایی و بیدهنگ له حه مه د نیزیک ده که وته وه. ره شایی گه یشته لای حه مه د و له په نای راکشا. هه ر دووکیان خزینه بن په رژینه که.

حه مه د دهستی بو لای نه و دریز کردو به سپایی گوتی:

"خه جیج!".

خه جیج وه لآمی دایه وه .

"گیان... چاوه پروانت بووم, حه مه د... هر چاوم له ریټ بوو."

گه رمای له شیان تیکه ل ده بوو, هه ناسه یان ده تگوت پشووه بایه, زیاتر پیکه وه چه سپان. سه ریان له گیژه وه ده هات. له تاریکایی دا قه واره ئاوریشمه که, به فینکایی سه هۆل, وه ک ئاوکی شل له دهستی حه مه د را رژیاه دهستی خه جیج. ماوه یه ک هه روا له باوه شی یه کتر دا مانه وه. قسه یه کیان نه کرد. ده له رزین. بۆنی گیای شلک... پیایوی گیژ ده کرد:

"ئه گه ر تو نه بی, منیش نیم... به بی تو ژیانم بۆ چیه?... دوو رۆژه دیار نی حه مه د... ده لئی ئه م دنیا یه به سه ر من دا ویران بووه."

حه مه د:

"منیش هه روام."

خه جیج:

"شار?..."

حه مه د:

"راوه سته. زۆرم قسه هه یه... دنیا جوړیکی دیکه یه... نایب حه سه نم دی... نایب حه سه ن هه ر جی یه ک بته وی دیویه تی, ئه سته مبولیشی دیوه... نازانی چۆن پیایوکه... خه لکی ماراشه... نه ک دیهاتی ماراش, خه لکی شاری ماراشه, هه رچی بلئی بۆی باس کردم... هه رچی بته وی پیی گوتم... ده زانی نایب حه سه ن چی گوته?... گوته ده زگیرانه که ت هه لگره و وه ره چوکوراوا... ده یگوت چوکوراوا داری نیه... هه مووی زه وی یه... زه ویی کشت و کال... نایب حه سه ن ده یگوت زه ویم بۆ په یدا ده کا, جووتم بۆ په یدا ده کا... نایب حه سه ن گوته ده زگیرانه که ت هه لگره و هه لئی... هه لئی, وه ره چوکوراوا."

خه جیج:

"نایب حه سه ن..."

حه مه د په ری یه نیو قسه ی خه جیج:

"نازانی چه ند پیایو چاکه... ئه گه ر رابکه یین, هه رچی بلئی بۆمان ده کا"

خه جیج:

"ئه گه ر رابکه یین..."

حه مه د:

"خۆزگه دیتبات... ریشی دریژو سپی... وه ک شیر... هه تا ئه و رۆژه ی نایب حه سه ن له چوکوراوا بی, هه رچی بلئی هه مانه... هه رچی بته وی هه مانه... پیی گوتم کوپم, ده زگیرانه که ت هه لگره و رابکه... گوته راسته ری وهرنه چوکوراوا... منیش گوتم هه تا ده رۆژی دیکه راده که یین و دین."

خه جیج:

"ده رۆژی دیکه..."

حه مه د:

"له بابم دلسوژتره... ریشیکی هه یه سپی سپی, ده لئی کلوه به فره, هه ر ده بریسکیته وه..."

خه جيچ:

"هر سبه يني..."

حه مه د:

"ده روژي ديکه..."

خه جيچ:

"ده ترسم."

حه مه د:

"وه ختيك نايب حه سه ن له چوکورواويه, له هيچ شتيك مه ترسه. ئە من ته نيا په روژي دايكممه, خوا ده زاني عه بدی چ به لايه كي به سهر ديني."

"ئيسٽا كه نايب حه سه ن له وي يه, دايكيشٽ حه تمه ن دي."

حه مه د:

"سبه يني خو ي له بهر پييان داويم, له بهري ده پاريمه وه. ده ليم هه تا نايب حه سه نمان هه يه, نايي له هيچ بترسي... به لكوو رازيشي بکه م..."

خه جيچ:

"ئه من ده ترسم... له عه بدی ده ترسم. خوشکه زاكهي شه و روژ له مالي ئيمه دايه... هه ميشه له گه ل دايكم سرت و خورتيه تي... دويي نا پيري..."

حه مه د:

"ده روژي ديکه... روژي يازده هم... تو و من و دايكم... شه ويك... به بيابانان دا... ده گه ينه چوکوروا... ده ليم نايب حه سه ن, ئيمه هاتين... له سه يران وشك ده بي... زوريش خوشحال ده بي..."

"حه تمه ن خوشحال ده بي... ئە من ده ترسم."

ماويه كي زور قسه يان نه كرد, ته نيا دهنگي هه ناسه يان ده هات. سيسره ده يان خويند.

"ئه من ده ترسم."

حه مه د:

"نايب حه سه ن زوري پي خوش ده بي, له دايكم ده ترسم."

حه مه د سه ره گيژه يه كي گرتبوو, چون؟ دنيا به ده وري دا ده سوورا... شتيك وه ك پريشكيكي زهره كه له خوره تاو جيا بوويته وه و بسووري و پريشكان باوي, له سه ري دا ده گه راو ده گه را:

"روژي ده هم ته واو بي, روژي يازده هم... لي ده برؤ..."

خه جيچ كچي وه سمانه. وه سمان پياويكي له سه ره خو ئارامه كه كاري به كاري كه س نيه.

به لام دايكي خه جيچ... دايكي به لايه كه, هر مه پرسه... له نيو دي دا له هر جي يه كه هه رايه ك ساز بي, له هر جي يه كه ده مه قاله يه كه هه بي, دايكي خه جيچ له وي يه. كه له گه ت و به خو وه يه. هه موو كاره كاني نيو مال به تاقی ته نيا ده كا, ته نانه ت جووت و گاش ئە و ده يكا.

حه‌مه‌د و خه‌جيج سه‌رده‌می مندالی‌بیان پی‌که‌وه گوزه‌راندبوو. پی‌که‌وه گه‌وره ببوون. له نیو کورپوکه‌کانی ئاواپی دا،
حه‌مه‌د باشترین مالّه بووکه‌له‌ی دروست ده‌کردن و خه‌جيجیش له هه‌موو کچۆله‌کان باشتری مالّه بووکه‌له‌ ده‌پازانده‌وه.
ئه‌وان هه‌میشه ئاوال یاری‌یه‌کانی خۆیان به‌جی ده‌هیشت و بوخۆیان ده‌چوونه سووچیکی دیکه. چه‌ندین جوړ یاری‌یان
دادینا، هه‌ر جوړه یاری‌یه‌ک بته‌وی...

خه‌جيج کاتیک ته‌م‌نی بوو به‌پازده‌ساله، هه‌موو رۆژی ده‌چووه مالّی حه‌مه‌دو ئه‌وان و له دایکی حه‌مه‌د را فی‌ری
گۆره‌وی چنن ده‌بوو. دایکی حه‌مه‌دیش باشترین کرو جوانترین نه‌خشی فی‌ری ئه‌و ده‌کردو جاروباریش ده‌ستیکی به
مووه‌کانی دا دیناو ده‌یگوت:

"ئیشه‌للا ده‌بی به‌بووکی خۆم."

له ئاواپیش دا له‌گه‌ل هه‌موو که‌س باسی خه‌جيجی ده‌کرد. هه‌ر به "بووکه‌که‌م" ناوی ده‌برد، هه‌تا له شازده‌سالی دا
ئه‌وه‌ی ده‌بوو ببی، بوو. حه‌مه‌د به‌ماندوویی له جووتی ده‌هاته‌وه، خه‌جيجیش له کئیوی را ده‌گه‌راپه‌وه. خه‌جيج چووبووه
کارگان. ره‌نگه مانگیک ده‌بوو یه‌کتريان نه‌دیووو. ئیستا له "ئالاجا‌کدیک" تووشی یه‌کتر ببوون. هه‌ردووکیان خو‌ش‌حال
بوون. هه‌ردووکیان پی‌ده‌که‌نین. له‌سه‌ر به‌ردیک دانیشتن. دنیا خه‌ریک بوو تاریک داده‌هات. خه‌جيج ویستی هه‌لستی حه‌مه‌د
ده‌ستی گرت و له په‌نا خۆی دایناپه‌وه:

"چما ئه‌تۆ ده‌زگیرانی من نی؟"

ده‌ستی خه‌جيجی له‌نیو ده‌ستی گرت:

"ئاخر ئه‌تۆ..."

خه‌جيج ده‌ستی کرد به‌پی‌که‌نین.

حه‌مه‌د:

"ده‌بلّی کچی... ئاخر ئه‌تۆ ده‌زگیرانی من نی؟"

خه‌جيج ده‌یه‌ویست خۆی بکیشیتته ئه‌ولا. حه‌مه‌د به‌ری نه‌ده‌داو ئاره‌قیکی کردبوو هه‌ر مه‌پرسه...

حه‌مه‌د:

"کچی... ئاخر ئه‌تۆ..."

له پاشان به‌فکری داده‌هات که خه‌جيجی ماچ بکا. خه‌جيج سوور داگیرساو به‌زۆر پالیکی به‌حه‌مه‌ده‌وه ناو رای کرد.
حه‌مه‌د وه‌دوای که‌وت و گرتی. کچه‌که رام ببوو، وه‌ک به‌رخ‌ی ده‌سته‌مۆ. حه‌مه‌دیش که‌میک ئارام ببوووه‌وه.

حه‌مه‌د:

"نیوه‌شه‌وی دیم... دیمه‌بن داره‌تووه‌که، هه‌ر له‌وی راده‌کشیم و وه‌ک دیولیک ده‌خوینم. هه‌موو که‌س واده‌زانی
دیولیکه ده‌خوینن."

پاشان چه‌ند جار وه‌ک دیولیک خویندی وگوتی:

"چاو، ئاوا."

خه‌جيج پی‌که‌نینی هات:

"راست دیولیک... هیچ که‌س فه‌رقی پی ناکا..."

حه‌مه‌د:

"چما ئيمه ده زگيران نين؟"

خه جيچ له نه کاو رهنگی په پری و گوتی:

"نه گهر دیتیانین چی... و هه لات. له پاش ئو روژه هه موو شه وی به هه ر جوړیک بووایه، یه کترین ده دی. نه گهر شه ویک یه کترین نه دیبایه هیچ کامیان خویان لی نه ده که وت.

چند جار دایکی خه جيچ به سهریان دا چوو بوو. خه جيچ چند جار لیدان و نازاری بهرکه وتبوو، به لام بی سوود بوو. دایکی شه وانه ده ست و لاقی ده به ست، چند ده رگای له سهر داده خستن... به لام هیچ کام له مانه کاریگر نه بوو. خه جيچ به هه ر فیل و که له کیک بووایه، خوی ده گه یانده هه مده. چندی گوره وی و ده سرۆکه به یادگار بو ده چنی و بوی ده برد! ...

خه جيچ گورانیی داده نا. نه وین و ناره زووه کانی خوی له ناههنگی گورانیی یه کانی و نه خش و نیگاری گوره وی یه کانی دا داده پرشت. نه م گورانیی یانه نیستاش له ناوچه ی توو پووس ده گوترین. هه رکه س گوره وی یه کانی ده سگری نه وی ده دی، ده له رزی. گورانیی یه کانی شی نیستاش که نیستایه قامبیژو گو یگره کانیان ده له رزینن، له ده روونیان دا شتی که سه وز ده بی و خونچه ده رده کا.

کاتی که هه مده گه یشته وه مالی به یانی بوو. نه یده زانی شه وچ وه خته و چون هاتوه ته وه مالی. نه ستره گه شه که ی به ره به یانی رهنگی کال ببوو وه، ناسو روون ببوو، خه ریک بوو شه به ق ده نگوت.

هه مده چند جار بانگی دایکی کرد:

"دایه، دایه..."

دایکی به خه بهر بوو... هه ر له فکری کوره که ی دا بوو... هه ستاو ده رگای کرده وه. کوره که ی له نامیزی گرت و ده سستی ده ملی کرد:

"شه وی هه موو شه وی به پړوه بوون؟"

"به لی، به پړوه بووین."

هه رکه چوونه ژووری، هه مده خوی له جیی را کرد. زوری خه و ده هات. تیشکیکی زهره له میشکی دا پریشکی داویشته. بلیسه ی رهنگ زهره له میشکی دا ده گه پان. وی ده چوو هیوا بی، ویش ده چوو خه فته بی. خه فته گه رمه، خه فته وه که خوشه ویسته... وه که خوش ویستنه و گه رمایه که ی مرؤقی تی که هه له ده گلینن. بریسکه زهره کانی کوپه برنجه یی یه که له میشک و دلی هه مده دا ده گه پان و کاریان کرد بووه سهر میشکی نیسکانی. له ولای نه و بریسکه و تیشکانه شه وه سواله ته سووره کانی شار به ته ختی شینایی ناسمانه وه چه سپا بوون... تیشکه زهره کانی برنجه له گه ل دووکه لی شین و خه سستی که باب تی که ل ده بوون... دهنگی نال کوتانه وه ی حاجی کووره... پیاده ری سپی و سپی کراوه کان به ردی رهنگا ورهنگی چومه کانیان تی گیرابوو، و له چه شنی بلوور ده بریسکانه وه...

دایک له ژوور سهری کوره که ی دانیشتبوو و ده ی پرسی:

"رؤله شار چون بوو؟"

هه مده هه تا ده هات ده م بکاته وه و جواب بداته وه، سهری قورس ده بوو و ده که وته وه سهر سهرین و نه و گورانیی یانه که حاجی کووره وه ختی نال کوتانه وه به ناره نار ده یگوتن، له گوئی دا ده زرینگانه وه، له پاش نه وه خانووه کانی شار به سواله ته سووره کانی یانه وه جیگای دهنگی حاجی کووره یان ده گرتنه وه. له نیوان خه و و بیداری دا زهره خه نه ی ده رده ل...

وهبیری دههاتهوه که سبهو دوویکی رادهکهن. نایب حهسن قهرار بوو ههتا ده رۆژی دیکه له سهفهری دپهات بگه پتهوه. نیکه ران دهبوو. له پاشان وهبیری دههاتهوه که ههتا ده رۆژی دیکه هه ر ئه وهنده بتوانن خۆیان خرکه نهوه. ئیدی نیکه رانی به که ی تهواو دهبوو.

نایب حهسن مندالی نه بوون. قسه خۆش و دم به پیکه نین بوو. ریشی سپی بوو. ریشه سپی به که ی دهتگوت هی خۆی نیه وهری گرتوه... نایب حهسن قهرار بوو جیگاو جووت و کاریان بۆ پهیدا بکا... زۆری بپروا به نایب حهسن هه بوو. له دلای خۆی دا دهیگوت: "هه موو دنیا بست به بست گه پراوه." خۆ شاریش خانی نیه. دهیان توانی هه رسیکیان کار بکهن. هه م خۆی، هه م دایکی و هه م خه جیج... به ره می کاره که یان هه رچی بی هی خۆیان ده بی. ئیستا که نایب حهسن به لینی داوه، حه تمه ن هه موو کاره کان جی به جی ده بن. بیستبووی که خاکی چوکورواو زۆر به ریژه وه، به لئی ئه مه ی بیستبو، به لام له بیری نه بوو له کیی بیستوه. فکر ده کاته وه... خۆشحال ده بی... ئه وهنده خۆشحال ده بی که دلای هه لای ناگری. خاکی چوکورواو دروه لان نیه. خاکی چوکورواو چه قلّه شینکه ی لی ناروی. نیازی هه بوو پاش ئه وه ی له چوکورواو جیگیر بوو، رۆژیک سه ره له نوئی بیته وه ئاوا یی خۆیان و بۆ ئاوما له کانی باس بکا که چوکورواو چ جو ره جی به که... له پاشان دووباره ده گه رایه وه چوکورواو، هه موو دپهاتی به کانی به دای دا... عه بدی به ته نیا ده مایه وه. تاق و ته نیا... نه ده زانی تۆوی بجینی، نه ده زانی دروینه بکا... و بۆخۆی له برسان ده مرد.

دایکی دووباره پرسی:

"شار چۆن جی به که بوو، کورم؟"

ئهو پپی و ابوو جوابی دایکی ده داته وه، به لام هه ر فکری ده کرده وه. له شار، له دوکانی ته ره فرۆشی پیاویکی دیتبوو. ئهو پیاوه کلاو گه رگه ری به که سپی هه بوو، ته رو ته میز... شه لاری فه ره نگیشی له پی دا بوو. ئهو پیاوه خه ریک بوو پرته قالی ده کری. حه مه د جوان ته ماشای قامکه کانی کردبوو. قامکه کانی سپی و دریز بوون و پوولی زۆر خیرا ده ژمارد. سکه پووله کان له نیو قامکی دا ده خزین... چ جو ره سکه به که... بریسکه دار وه ک زیو...

دایک بانگی کوربه که ی کرد:

"خه ریکی ده نووی رۆله م؟"

نووستبوو یان نا؟... تیشکی برنجه خه و و خه یالی لی تیک دابوو. ده تگوت هه تاوی چوکورواو له سه ر سه ری هه لاتوه. ده تگوت به ملیون پریشک که له شته کانی به ره تاوی چوکورواو هه ل ده ستن، بۆ نیو میشکی ئهو لووزه ویان به ستوه... کاتی که وه خه به ر هات هه تاو ته واو بلیند ببوو. دایکی له ژوور سه ری دانیشتبوو و ته ماشای ده کرد. دیار نه بوو بۆچی له دیتنی دایکی به خۆدا شکایه وه و سه ره له نوئی لی فه که ی به سه ره خۆی هه ل کیشا. به مندالی کاتی که به ده ماغ ده بوو، زۆر جار وای ده کرد.

دایکی به پیکه نینه وه لی فه که ی له سه ره وه لادا:

"هه سه ته کوربه زه لام، ئه وه نیوه رۆیه، هه سه ته بلای بزانم شار چۆن جی به که بوو"

حه مه د چاوی هه لینیان و که میکی هه ل گۆفین. ده ری هینده رووناک بوو که چاوی له به ره هه ل نه ده هات. حه مه د سه یریکی هه تاوی کردو ده سه به جی رووی وه رگیرا. هه تاو هه موو خه و و خه یالیکی لی تیک دابوو.

به ماندوویی و شه که تی له جیی هاته ده ر. زۆر کفت و شه که ت بوو. به لām به و حاله ش روونا کاییه که که دیار نه بوو له کوئی را دی، دللی ئه وی روون ده کرده وه. بوخۆشی نهیده زانی چ شتی که خه م و خه فه ت له دللی ئه و ده تارینی؟ خۆشحااییه که که ههستی پی ده کرد، هه ر له و روونا کاییه وه بوو که له دللی دا هه ل ده بوو. ئه م روونا کاییه چ بوو؟

هه مه د له په نای دایکی دانیشتبوو، باسی شاری بو ده کرد. دایکی چه ند جاری دیکه ش هیندی شتی له باره ی شاره وه له باوکی هه مه دو که سانی دیکه بیستبوو. به لām هه یج کامیکیان وه که هه مه دیان باش بو نه گه یزابوو. وه ختی که گه یشته باسی ئه و تیشکه زه رده که ده بریسکایه وه، وا نه شه ببوو که وشه کان وه که ئاو له ده می هه ل ده پزان...

هه مه د زۆر به ئیشتیا وه باسی شارو هه رچی له شار دیتبووی بو دایکی گه یزایه وه، به لām وه ختی که نۆره ی گه یزانه وه ی مه سه له که هات، تفی خۆی قووت دایه وه و نه ی توانی قسه بکا.

دایکی شاره زای ئه خلاق ی هه مه د بوو. تی گه یشت که هه مه د شتی که لی ده شار یته وه. ده ستیی که به سه ری کورپه که ی دا هیناو له چاوه کانیه وه راما. دیار بوو که کورپه که ی ده یه وی شتی که بدرکی نی، به لām ناتوانی.

هه مه د چاوی له چاوی دایکی وه رگه یزا. دایکی له دللی خۆی دا گو تی: "هه تمه ن ده یه وی شتی که بدرکی نی، به لām ناتوانی." هه مه د وا دیار بوو تا قه تی بزوتن و قسه کردنی نیه. دایکی بی ری کرده وه که: "ناتوانی بیلی، به و ئاسانی به ناتوانی به زمانی دا بی."

دایک:

"ده ته وی چ بلیی هه مه د، بو ده ی شاریه وه؟"

هه مه د به و پرسیاره تی که چوو، رهنگی بزپکا.

دایک:

"مه ی شاره وه رۆله م، قسه که ت بکه."

هه مه د سه ری داخست و گو تی:

"ئه من دوینی له گه ل خه جیج قسه م کرد. قه رارمان دانا وه هه لی گرم."

دایک:

"هه مه د چته، شی ت بووی؟"

هه مه د:

"ئه گه ر ئه تو نه یه ی، هه تمه ن عه بدی خان نار هه تت ده کا. ئه تو ش له گه لمان وه ره. ده چینه چو کوورا و او له شاری ده حاوینی وه."

دایکی به توندی جوابی دایه وه:

"چما شی ت بووی؟... مال و گوزه رانی خۆم بو کئی به جی بیلم و بیمه کوئی؟ ئه تو ش ده ته وی کچی خه لک هه لگری، بو کوئی به ری؟"

هه مه د:

"ئه دی چ بکه ین؟ ئه تو ری گایه کمان بو وه بینه."

دایک:

"ئەمن سەد جارم پى گوتى دەست لە خەجىجى ھەلگەرە ... ھەزار جارم گوت لە كۆل خەجىجى بېهوە. ئەتۆ دەزانى، دەيانەوى خەجىجى بۆ خوشكەزای عەبدىخان بخوازن... باشترە ئەتۆ ئەو خەيالە خاوە لەسەرت بەرپە دەر." حەمەد:

"دەستى لى ھەلناگرم. عەبدىخان ھىچ، ھەركەسى دىكەش بى دەست لە خەجىجى ھەلناگرم. عەبدىخان خۆ ئاغای دلى ئىمە نىە. خەجىجى ھەل دەگرم. ئەگەر خەمى تۆم نەبى لە ھىچ كەس ناترسم. دەترسم زولم لە تۆ بكا. تەنيا لەو ھەندە دەترسم... و ئەگىنا خوا پشتىوان بى..."

"ئەمن ناتوانم مال و حال و ژيان و ئاوەدانى خۆم بەجى بەيلىم و مىل بىابانى بگرم. ئەتۆ ئەگەر دەتەوى خەجىجى ھەلگىرى و برۆى، بۆخۆت دەزانى، بەلام پىت دەلیم ئەو كارە ئاكامىكى باشى نىە. ئەتۆ تەنياى كورم، ناتوانى بەرامبەر بە ساحەبى پىنج دى راوەستى... دەپەوى ئەو كچە بۆ خوشكەزاکەى بخوازى... فكري ئاكامى ئەم كارە بکەو ە رۆلەم، دەس لە خەجىجى ھەلگەرە... كچ بۆ تۆ قاتى نىن..."

حەمەد توورە بوو. كەم ھەلگەوتبوو حەمەد قسە لە قسەى دايكى بكا:

"خەجىج نەبى ھىچ كچىكم ناوى... ئەگەر دنيا پر بى لە كچ، ئەمن ھەر خەجىج دەوى."

دوو رۆژى دىكە دەنگۆ داكەوت كە خوشكەزای عەبدىخان، لەدەپەكەى دىكەرا خوازبىنىكەرى نارودەتە سەر خەجىج. دەلین عەبدىخان خۆشى لەگەل خوازبىنىكەرەكانە. دەيان گوت ھەرچەند خەجىج دادو ھاوارى كردبوو دادى نەدابوو، و ھەر ئەو رۆژە دەيانەويست خەجىجى مارە بکەن.

خوشكەزای عەبدىخان بۆ خەجىجى شانسیكى باش بوو. دەيان گوت ئەگەر لى گەرابان، ئەو كچە مېردى بە قەرەج يان دەھۆل كوتان دەکرد. بەلام خەجىج ھەر بە سەرى خۆیدا دەداو دەگريا.

دوو رۆژ دواتر عەبدىخان بە دەستى خۆى ئەلقەى دەزگىرانەتیی کردە دەستى خەجىج. لە پاش خوازبىنىيان لەدەپە دا ھىندى قسە دەكران. ژن و مندال شتىكيان دەگوت، پىرو لاو و گەرەو چوك ھىندى قسەيان دەکرد. ھەمويان ھىندى شتيان دەگوت:

"حەمەد ئەو كچەى ھەل دەگى، نايەلئى لە گەرۆوى خوشكەزای عەبدىخان بچىتە خوارى."

"ناتوانى، دەترسى."

"نا... حەمەد ناترسى."

"ھەتا ئىستا ھىچ كەس ترسى لە چاوى حەمەد دا نەديوہ."

"راست دەكا، كەس ناتوانى ترس لە چاوى حەمەد دا ببىنى."

"ئەو ھەمەدە، حەمەد..."

"با حەمەد بى. بە خوا عەبدىخان كوت كوتى دەكاو گۆشتەكەى داويتە پيش سەگان."

"خوا نەكا خان قەلس بى... ئەگىنا كەلاكەكەى بۆ سەگان فرى دەدا."

"حەمەد ئەو كچەى ھەل دەگى، دەش ببىنى!"

"بۆ كوئى دەبا؟"

"بۆخۆى دەزانى... حەتمەن فكرى بۆ كردوہ."

"ھەر كوئى دەچى با بچى... بەخوا بچىتە پاش كىوى قافيش خان دەگىرى دەخا."

"دهستی عه‌بدی‌خان وهك دهستی من و تو نیه... ده‌گاته هه‌موو جی‌یهك... فكرت له‌كوی‌یه, حكومهت له پشته
خانه."

"راست ده‌كا... حكومهتی له پشته. حاکمی له پشته, ده‌سه‌لاتی حكومهتی له پشته... ناتوانی له چنگی
ده‌رچی."

"به‌خوا به‌زه‌ییم به‌حه‌مه‌د دادی."

"به‌لئ, كورپه كه‌چه‌له‌یهك له‌سه‌د فرسه‌ق دوورتر را هاتوه‌و ده‌یه‌وی ئه‌و كچه‌ی له چنگی حه‌مه‌د ده‌ربینی."

"حه‌یف حه‌مه‌د."

"ئه‌من دوینی دیتم."

"فه‌قیره حه‌مه‌د."

"له پشته‌بانئ خویان دیتم. ره‌نگی به‌رووانه‌وه نه‌مابوو. روخساری وهك به‌هیی زه‌رد وابوو, كه‌میکیش سه‌وزی
ده‌نواند."

"ئه‌من له چاوانی ترسام... چاوه‌کانی ئیدی ئه‌و چاوی جاران نین."

"ئه‌و كچه فه‌قیره... له‌و رۆژه‌وه كه‌خو‌زینی كراوه, له‌مالئ نه‌چووه‌ته‌ده‌ر."

"ده‌لین رۆژ تا ئیواری له‌قوژبنی‌کی تاریك دانیشتوه."

"داده‌نیشئ و له‌گژفكران را ده‌چی."

"به‌وانه ده‌لین ئاشقه‌ روته. یاخوا كه‌س گرفتاری ده‌ردی وا نه‌بی."

"حه‌مه‌د بو‌خوی نیوه شیتیشه."

"ده‌لین دایکی خه‌جیجی هه‌موو شه‌وی ده‌ست و لاقی كچه‌كه‌ی ته‌ناف پیچ ده‌كا."

"ده‌رگاشی له‌سه‌ر داده‌خا."

"ده‌رك له‌سه‌ر ده‌رك له‌سه‌ری داده‌خا."

"دوونه‌ش به‌دبه‌خت بوو."

"دوونه‌ش له‌پاشه‌پۆژی كورپه‌كه‌ی ده‌ترسی."

"خانیش بیستوو‌یه‌ته‌وه."

"فه‌قیره حه‌مه‌د."

"ده‌لین وه‌ختیك بیستبووی خه‌جیجیان خواستوه, پیکه‌نیبوو."

"دوو چاوی خه‌جیج ده‌لئ دوو كانیاون."

"فه‌قیره حه‌مه‌د."

"خوشكه‌زا كه‌چه‌له‌كه‌ی عه‌بدی‌خان هاتوه به‌فیزه‌وه له‌نیو دئ دا پیاسه ده‌كا."

"شاخداره..."

"ده‌لئ شوره..."

"شور..."

"ئه‌ی به‌سته‌زمان حه‌مه‌د."

"زولم! ..."

"همه د له خهفته تان وهزگ نه دا، باشه ..."

"کچه که له پيش همه دی دا وهزگ ده دا."

"ياخوا ئه وهی ئه م دووانه ی ليک کرد، خوا کوپری کا."

"به سپایی قسان بکن."

"ياخوا چی چاکيان نه په ته ری..."

"خوا چاکيان بو نه کا..."

"ياخوا سه به بکار به کوی زوخال بی."

"ياخوا تووشی دهردی بی دهرمان بن."

"به سپایی قسان بکن."

"ياخوا چه قلّه شینکه یان له چاوان دا شین بی."

"پینچ دی هه په چاوی پر نابی."

"ده توانی دنیا به پول بکری. به لام دل شتیکی دیکه په ... دل به پول ناکری..."

"فه قیره همه د."

"راوهستن بزائن همه د چ به لایه ک به سهر عه بدی خان دینی..."

"خوزگه بی کوشتا په."

"هه رکه س ئه و ناپیاوهی بکوژی دهستی شین دهن."

"همه د هیشتا منداله."

"فه قیره همه د."

"منداله، به لام..."

"ده زانی سالی چه ند سهر بزنه کوی ده کوژی؟"

"ئه گهر پیاوی بیان ژمیره!."

"هیچ وهخت گوللهی به خه سار ناچی... به خوا دهرزی په سپیلکهی بو داکه ی، په که و تفهنگ هه لی ده گری."

"ئیشه لالا تفهنگیکیش له چاوی عه بدی ده دا."

"به سپایی قسان بکن، به سپایی."

"ئه گهر چه کی وه دست که وی، هاوار بو عه بدی."

"حه یف ئه همه د زله له چیا ی نه ماوه."

"ئه گهر ما بایه ده هات کچه کی لی ده ستانده وه، دهستی کچه ی ده گرت و دهی دایه دهستی همه د..."

"ئه گهر همه د چه کی ده بو... به خوا به زه یی به عه بدی دا نه ده هاته وه."

"خوزگه بیبایه."

"ئه گهر لادیی په کان ئه و روژه ببینن، چل شه و و چل روژ شایی ده گپرن."

"ده لین ئه وهی دوو دلداران ليک بکا، قهت چاکه ی نایه ته ری."

"ئەگەر ھەمدەش نەتوانى تۆلەي خۆي بىستىنئى، خوا لە ھەقى بەندەي خۆي خوش نابئى."

"ئەري، خوا خوش نابئى..."

"بەسپايى، بەسپايى."

"لە كويى ئەحمەدەزلە؟... وەختى ئەو ھە پەيدا بى... وەختى ئەو ھە خۆت نیشان بەدى..."

"دەلئىن ئەحمەدەزلە لە داغستان خەريكى جووت و گايە. ئىدى ئەويش بوو ھە تە ژن... لە ژنانىش ترسەنۆكتەر بوو."

"دەلئىن ھەمەد چوو ھە تە شار..."

"دەلئىن خەريكە لە شارى جئ و پئ بۆخۆي پەيدا دەکا."

"خۆزگە بەلایەك بەسەر ئەو خوشكەزا كە چەلەي عەبدى خان ھاتبايە."

"خۆزگە بريسكە لە سەرى دابايە."

"ياخوا سەر دلى خەربئى و كەس دەنگى لئى نەبىسى."

"ھەمەدەش كچەكە ھەلگري و پروا."

"خۆزگە...، خوا بكا..."

"ئەمن خەجيجئ دەناسم. بەخوا خۆي دەكوژئ."

"ئەگەر خەجيج بمرئ، ھەمەد ناژئ."

"فەقىرە ھەمەد."

"دوونەي بەستەزمان... بە جوان و جوورى بئو ھە ژن بوو. ئىشەللا خوا ئەو كورەي بۆ رادەگرئ."

"خوایە ھەمەدى بۆ دوونەي بپارئزە."

ھەموو دئىيەكە قسەي دەکرد. مەسەلەي ھەمەد لەسەر دلى ھەموويان بىوو بە گرئ، بەلام كئ ھىچى لە دەست دەھات؟ تەواوي ئەم قسانە دەقىقە بە دەقىقە بە گوئى عەبدى خان دەگەيشتەنەو ھە. لە دئى دا ئەگەر شتئىك رووى دابايە، دەسبەجئ بە گوئى دەگەيشتەو ھە لە ھەرچى دەكراو دەگوترا خەبەردار بوو.

شەوئىكيان يەكئىك لە پياوھەكانىي بە دوای ھەمەد دا نارد... ھەمەد بە خەمبارى و پەريشانى ھات و دەست لەسەر سنگ لە پئش عەبدى راوھستا. عەبدى بە ھەموو قەوھتى خۆي نەراندى:

"ھەتيوھ بئى نامووس و بئى نەمەكە... وەك سەگ لە دەركى خۆم گەرە بووى و بوويە بنیادەم. ئىستا دەبىسم تەمات لە دەزگىرانی خوشكەزاكەم كردوھ... واىە بئى نامووس؟"

ھەمەد وەك بەرد لە جئى خۆي رەق بىوو، مووى لئى نەدەبزوت. روخسارى وەك دىوارى سپى كراو سپى ھەلگەرابوو. تەنيا ئەو بريسكە وەك نووكە دەرزىيە ھاتبوو و لە گلئىنەي چاوى دا راوھستا بوو.

عەبدى خان:

"باش چا و گوئى خۆت بکەوھ. ئەگەر دەتەوئ لەم دئىيە دا بژئ و نان بخۆي، دەبئى ھەرچى دەيلئىم بئى بىسى. ئەتۆ مندالى. ئەتۆ نازانى. ئەتۆ من ناناسى ھەمەد. ئەگەر بھەوئ ئاورگى مالەكە تانتان وا بەسەر دا وئیران دەكەم كە گياشى لە جئگا سەوز نەبئ... دەزانی دەلئىم چئ؟ بئى نەمەكى نەزان؟... ئەمن ئاورگەكە تان بەسەر دا وئیران دەكەم."

لە پاشان ھات و توند قۆلئ ھەمەدى گرت و لەسەرى روئشت:

"بە من دەلئىن عەبدى. ئەمن ئەگەر بھەوئ ئاورگەكە تان وا بەسەر دا، دەپووخئىم كە گياش لە جئگا كەي سەوز نە"

همه د زاری نه ده کرده وه، و هرچی همه دیش بیده نگ ده بوو، عه بدی زیاتر تووره ده بوو:
 "پینه زانی نمه ک به هر ام... که س ناویرئ ته ما له ده زگیرانی خوشکه زای من بکا... هرکه س غه له تی وا بکا، ده لیم
 له ت و کوتی بکن و هر کوته ی باویرنه بهر سه گیک. ئیستا چاوی خۆت ورد بکه وه، ئیدی ههقت نیه به ده وروبه ری ئه و
 ماله دا بیی. تی گه یشتی یان نا! ... ههقت نیه ئیدی به ده وروبه ری ئه و ماله دا بیی."
 چهند جار به هموو هیزی خۆی همه دی راتله کاند، به لام همه د دهنگی له بهر نه ده هاته دهر، ده تگوت به رده...
 له وانه بوو به رد دهنگی له بهر بیته دهر، به لام همه د هر بیده نگ بوو، و ئه و بیده نگیه عه بدی خانی ده هری ده کرد.
 عه بدی خان له نه کاو خۆی پی راگیر نه کراو به پیللقه وهرگه رایه گیانی همه د. همه دیش بو ئه وه ی نه ی کوژی، به
 توندی خۆی ده خوارده وه، ددانی له چیره وه ده بردن و گوشتی شه ویلاکه ی له بهر ددانی دا ورد ده بوو. له رقان گوشتی
 خۆی ده جوی و ده ی خوارد. زاری پر ببوو له خوین و تیشکیکی زهر د له میشکی دا ده دره وشا:
 "لاچۆ له پیش چاوم... قهت بو ئه وه نابن پیاو چاکه تان له گه ل بکا، بویه نابن پیاو گه وره تان بکاو بتان کا به
 بنیاده م... به خورایی نه یان گوتوه سه گی قه له و که ی لاقت ده گه زئ. برۆ لاچۆ له پیش چاوم."
 همه د به نیوه بیهوشی له وی دوور که و ته وه و تیفیکی گه وره ی له عهرزی کرد. تفه که ی ته نیا مستیک خوین بوو.

خانووہ کان، دارہ کان، تہختہ بہرہ کان، ئےستیرہ کان، مانگ، زہوی و ہرچی لہ دنیا دا ہہ بوو، ہہ مووی لہ تاریکایی دا ون ببوو، ہہ موویان تو ابونہ وہ۔ خوناو کہ بارانہ یہک نم نم دہرژایہ سہر تاریکی۔ خوناو کہ بارانہ کہ پشوہ بایہ کی نہر میشی لہ گہ ل بوو۔ کزہ بایہ کہ لہ وانی سارد بوو۔ سہگ بہ نۆرہ تاوہ نا تاویک لہ تاریکایی دا دہوہرین۔ پاشان کہ لہ بابیک خویندی، دہنگی چہند بہرز بوو۔ حہتمہن خاوہنی ئو کہ لہ شیرہ لہ بہر ئوہی بیوہخت خویندوویہ، سہری دہبری۔ لہ دوور، لہ ودیوی کیوی دہنگی زہنگولہ یہک دہہات۔ دہنگی زہنگولہ کہ جار جار بیدہنگ دہبوو و سہرلہ نوی دہ بیسترایہ وہ۔

دہنگی زہنگولہ کان کہ بیدہنگ دہبوو، زۆری پی دہچوو، ہہ تا سہرلہ نوی دہ بیسترایہ وہ۔ ئہمہ نیشانہی ماندووی ریوارہ کان بوو۔

حہمد لہ میژ بوو لہ ژیر دارہ توویہ کی پیر کہ لک و پوی وہ کہ چہتر ہل درابون دریژ ببوو و چاوہ پوان بوو۔ حہمد فکری کردہ وہ کہ... نا...، فکری نہ دہ کردہ وہ! حہمد لہ وہ زعیک دا نہ بوو کہ بتوانی فکر بکاتہ وہ۔ حہمد تہنیا سہرما ی بوو۔ حہمد بی ئوہی فکر بکاتہ وہ، ہہستی بہ ہیندی شت دہکرد۔ نم نمہی باران دہپرژایہ سہر تاریکایی۔ لہ و کاتہ وہ کہ باران دای دابوویہ، ہہ مووی بہ شانی حہمد دا باریبوو۔ جیی وشکی ددان بوو۔ جار جار ہل دہ لہ رزی، پاشان ئارام دہبوہ وہ۔

لہ پشتی چہ پەرہ کانہ وہ دہنگیکی ہاتہ بہر گوئی۔ گوئی ہل خست۔ پشیلہ یہک بہ سہر چہ پەرہ کہ دا بازی دابوو۔ وای بہ فکر داہات کہ پشیلہ یہک بہ سہر چہ پەرہ کہ دا بازی داوہ۔ ماوہ یہک بیر دایکی زہینی ئوہی بہ خوئیہ وہ خہریک کرد۔ دہتگوت بہ گازی گوشتیان لی کردوہ تہ وہ۔ لہشی دہبرژایہ وہ۔ لہ دلی دا تالایی ژہ ہرہ ماری ہہست پی کرد۔ دلی دہسووتا۔ حہتمہن دایکی بیان ئازار دہدا... زۆر دوور بریسکہ یہک لی دا۔ قہدی تووہ کہ کہ لہ تاریکایی دا تہر ببوو، تیشک باران کرا۔

بہ تاریکایی دلی حہمد دا ریگیایہ کی رووناک تی دہ پەری، ریگیایہ کی دوورو دریژ و رووناک۔

لہم کاتہ دا تہ وای ئاوہ دانی بہ ئہسپ و ئیسترو بزن و مہرو گاو مریشک و پشیلہ و سہگہ کانہیہ وہ لہ خہ و دا بوون۔ خہ و وہ کہ پەرہ یہ کی ئہستور بہ سہر دوژمنایہ تی و رق و قین و خوشہ ویستی و ترس و نیگہ رانی و پیاوہ تی و ناپیایہ کان دا کشابوو۔ لہ و کاتہ دا خہ ونہ کان پیکہ وہ لہ کیشہ و بہرہ دا بوون۔ لہ و کاتہ دا تہنیا خہ ونہ کان دہ ژیان... دیمہنی پیش چاوی بنیادہم ہہرچہندی بہر تہسک بی، مہودای خہ یالی بہر بہرینہ۔ تہ نانہت ئو کہ سہش کہ پیی لہ ئاسیاب چہشمہ نہ ترازوہ، دہتوانی خہ یالکی زۆر بہر بہرینی ہہ بی، بہر پادہ یہک کہ لہ ئےستیرانیش تی پہری۔ ئہ گہر ہیچ جی پە کیشی دہست نہ کہ وی، دہتوانی ہہ تا پشت کیوی قاف بروا۔ ئہ گہر ئوہش نہ بی، لہ و خہ ونہ دا کہ دہی بینی لہ دنیا یہ کی دیکہ و خوشتہر دا دہژی۔ لہ و کاتہ دا خہ ونہ کان لہ ملکی خہ ودا گالہ بیان دہکرد۔ لہ و کاتہ دا لہم گوندہ ہہ ژارہ، لہم ئاسیاب چہشمہ زۆر لی کراوہ دا، ئہ وانہی لہ خہ ودا بوون، لہ دنیا یہ کی دیکہ دا دہ ژیان۔

حه مه ديش خه ونى ده دى. هم ده ترساو هم خه ونى ده دى. له نه كاو بريسكه يه كه له ميشكى دا جوولا. خوره تاوى به ربلاوى چوكووراوا له ميشكى دا بلاو بووه وه، گه وره بوو، پان بووه وه و دره وشا. وه ختيك لافاوى نه و رووناكاييه كه به دلى دا تى ده پهرى، نيشته وه، حه مه د له فكره وه چوو. ترسا:

"نه گه ر نه يه چى! ... نه گه ر نه هات چ بكه م؟..."

هه زار جور فكرى كرده وه:

"نه گه ر نه يه ده زانم ده بى چ بكه م."

ده ستى به سهر ده ستى ده مانچه كه ي دا هينا. وه ختيك چه كه كه ي وه بير هاته وه، هه رچى ترس بى له دلى دا نه ماو هه موو داماوى يه كانى له بير چوونه وه.

له فكرى چه كه كه ي دا بوو كه ده نكيكى نه رمى هاته بهر گوئى. وه كه هه ستى پى ده چوو. له و شته ي تاويك له مه و بهر به دلى دا هاتبوو، به خوى دا شكايه وه. نه و كه سه ي لى ده گه راو ئيستا له سهر سهرى راوه ستا بوو، خه جيچ بوو.

بريا روژ بووايه و حه مه د روخسارى خه جيچى ديبايه. نه گه ر روژ بايه ده يدى كه روخسارى خه جيچ له پيش دا زهر د بوو، دوايه كه م كه م سوور هه ل گه را. نه گه ر ديتباى پى سهر ده بوو. له وانه بوو نه و رهنگ گورپنه به نيشانه ي هيندى شت و به نيشانه ي ترسيش دابنى.

خه جيچ:

"زورم مه حته ل كرده ي؟ ... دايكم نه ده نووست..."

ده ستى يه كترى ان گرت و به سپايى و به ترسه وه له وي دور كه وتنه وه. نه وه نده به سپايى پى ان له سهر عه رزى داده نا كه چوو كترى دنكى لى نه ده هات. ده تگوت به سهر عه رزى دا نارون.

نه گه ر بلين هه تا له ناوايى وه ده ركه وتن هه ناسه شيان هه ل نه كيشا، درومان نه كرده.

ته نيا نه و وه خته كه له دى چوونه ده ر هه ناسه شيان هه ل كيشا و كه ميك ترسه كه يان به سهر چوو. نه ختيكيش خويان نازاد هه ست پى كرد.

بوخچه كه ي خه جيچ به ده ست حه مه ده وه بوو. خه جيچ كه پى و ابوو حه مه د ماندوو بووه، ويستى بوخچه كه ي لى وه رگرى. به لام حه مه د وي نه دا.

نه و بارانه ي تا ئيستا نم ده بارى، هه روه كه وه ختيكى باشى ده ست كه وتبى، وه كه گوژه ي سهره و ژير داى دايه. له ته نيشتيان، له پشته وه يان و له به رامبه ريان بريسكه ي ده داو دنياى رووناك ده كرده وه.

پاش نه وه ي به رده لانيان به جى هيشت، وه نيو دارستانى كه وتن. دارستان جار به جار به بريسكه وا روون ده بووه وه، وه كه نويژى نيوه رويه. ناوه چورى قه دى داره كان به باشى ده بينرا.

خه جيچ به هه نيسك دان ده گريا.

حه مه د تووره بوو:

"ئيستا وه ختى نه و گريانه يه؟"

هه تا دنيا رووناك بوو به و جوره ليره واريان برى. نه يان ده زانى له كوئن، بارانيش هه روا ده بارى. له هه موو هه نكاويك دا خه جيچ تووكيكي له باران ده كرد:

"ده كه وه بهر غه زه بى خوا كه وي..."

وهختيک دنيا باش رووناك بوو لائشكه وتيكيان دىيه وه و په نايان بو برد.

ههردووكيان به پيوه راوه ستابوون و هه لده له رزين. جله كانيان به له شيان وه چه سپابوون. كه زى به كانى خه جيچ هه روا بزانه ئيستاش باران ده بارى، ئاويان لى ده چه ورا.

حه مه د هه روا به دم ليوه له رزه و ددان ليكدانه وه گوتى:

"ئه گه ر ئه ستى و به رده كان ته ر نه بوونايه، ده مان توانى ئاگر بكه ينه وه و خو مان گه رم بكه ينه وه."

خه جيچ به خو شحالى به وه پيكه نى.

حه مه د:

"پيكه نينى ناوى... باران يكي و امان وي كه وتوه كه نهك هه ر له كيسه چه رمه كه رت بووه، به لكوو له پيستي به ده نيشمان تى په ريوه."

له كاتيک دا ده ستى ده له رزي، هه ولى ده دا ئه و كيسه چه رمى به به پشتينه كه يه وه هه لاوه سيوه بكا ته وه. هه موو هيواى حه مه د به و كيسه به بوو. به چوار چاوان ته ماشاي كيسه كه ي ده كرد. پاشان چاويان پيك كه وت و پيكه نين. ئاو له كيسه چه رمه كه تى نه په ريوو.

حه مه د:

"ده زانى ئه و كيسه به كي بوى دروست كر دووم؟"

خه جيچ:

"نا."

"هه ر ئه و مام سله مانه كه جارى پيشوو كه هه لاتبووم له مالى ئه وان مابوومه وه... ئه مه يادگارى مام سله مانه."

حه مه د وه په له قازه كه وت و ته ماشايه كي ده ورو به رى كرد:

"شتيكي وشك ده ست ناكه وي ده ستانم وشك كه مه وه، ده ستم ته رن، ده ترسم پووشوو كه ته ر بيى، ئه وده م ئيدى هه ل نابى."

خه جيچ:

"ئه رى... وريا به ده ستت وه پووشوو كه نه كه وي."

حه مه د به خو رانانه وه وه لامى دايه وه:

"ئيستاز بزانه ده ستانم چون وشك ده كه مه وه."

چوو ه بنه وه لى لائشكه وته كه. ئه وي بارانى وي نه كه وتبوو و وشك بوو. گله كه شى وشك وشك بوو. ده ستى ده گله كه راکردو ده ستى سرينه وه. له پاشان ده سته تو زاوى به كانى هه ليناو بانگى خه جيچى كرد:

"بزانه... وشك بوونه وه يان نا؟"

خه جيچ زه رده به كي هاتى.

حه مه د:

"خه جيچ... تو بچو هينديك چه قل و چال خر بكه وه."

خه جيچ له لائښكه وته كه هاته دهري. له دهري باران دهباري. تاويك دواتر به باوه شيك داروچيلكه وه گهرايه وه. داره كان وشك بوون، به لام له بهر باراني ته پر ببوون. داره كانيان ورد ورد شكاندو له بن نوای لائښكه وته كه له سهر يه كيان دانان.

حه مه د ئه ستی و به ردی ده رهيانان. به لام نه گه ر پووشو وه كه ش بيگرتايه، ديسان ئاوريان بو ه ل نه ده كرا، چونكه پووشو ه هر بوخوی ده سووتی، نه گينا گری لي نايته وه. كه وابوو ده بوو چ بكن؟

حه مه د:

"تو هر ليتره راوهسته، با من بچم داركاجيك وه بينم."

نه ختيك دواتر هاته وه و چليك دار كاجی چه وری هي نابوو.

به خه نجه ره گه وره كه ی داره كه ی له نيوه راستی دا له ت كرد. به لام ناگری پووشو گری نيه. حه تمه ن گریكي چكوله پيوسته هه تا داره كاجه كه ه ل بي. نه گه ر شه مچه يه كيان هه بايه... ئیدی گروگرفتیک نه ده ما...

حه مه د شه مچه شی هي نابوو، به لام شه مچه كه وا خووسابوو، له بهر يه كه ه ل وه شابوو.

حه مه د:

"خه جيچ... ده توانی په رو كونيكي وشك په يدا بكي؟"

خه جيچ له سه رمان شه قه شه قی ددانی ده هات:

"راوهسته بوخچه كه م بكه مه وه، به لكوو شته كانی نيوبه ندی ته پر نه بووین."

له دهري باران گاله ی ده كرد. ده تگوت ئاسمان كون بووه.

خه جيچ بوخچه كه ی كرده وه وه موو جي يه كي باش گه را. له نيوبه ندی بوخچه كه ی له نيو كراسه كانی دا ده سرؤكه يه كي وشكي دوزيه وه. نه وه ده سرؤكه يه يه كه مين يادگاری حه مه د بوو. ده سرؤكه يه كي سووری خال خال بوو. نه وه جوړه ده سرؤكه يه ژنه لاديبی يه كان له سه ريانی ده به ستن.

ده سرؤكه كه ی نيشان دا:

"نه م ده سرؤكه يه وشكه."

حه مه د ده سرؤكه كه ی ناسی يه وه:

"ده سرؤكه ی گورينه؟"

حه مه د له ديتنی ده سرؤكه كه خوشحال بوو.

خه جيچ:

"خويه تی."

حه مه د نه ختيك تووره ببوو:

"نه گه ر بزانه له سه رمان ره ق ده بمه وه، ديسان دل م نايه نه وه ده سرؤكه يه بسووتينم."

خه جيچ:

"ره ننگه بتوانم له كراسه كانم كوتیكي وشك په يدا بكه م."

حه مه د:

"بوخچه كه بينه."

خه جیج بوخچه که ی بۆ حه مه د برد. حه مه د بوخچه که ی تیك وهر دا:

"ئهی بابیه! ... لیتره سه د کوته په پووی وشکیش ده ست ده که وی..."

خه جیج:

"جا که وایه هه مووان بسووتینه, با به پروتی وه مینین."

حه مه د:

"به م وه زعه وه چاره ی دیکه مان نیه."

حه مه د بهری یه کیك له کراسه وشکه کانی لیك کرده وه. ئهستی و بهردی لی دا. پووشووه که گرتی. پووشووه که ی له نیو پارچه که هاویشته و دهستی کرد به فوو لی کردن. فووی لی کردو فووی لی کرد هه تا ماندوو بوو. پارچه که ی وه خه جیج دا.

له و نیوه دا بریسکه یه که له نیزیك ئه وانی دا. زهوی که میك له رزی. داره کان دهنگیکیان لی هات.

خه جیج پارچه که ی فری دا. حه مه د داها ته وه و پارچه که ی هه لگرته وه. گوپی پر کردن له باو دهستی کرد به فوو لی کردن. شه ویلاکه ی شل بوون. کاتیك گریکی چکۆله له سه ر په پویه که پهیدا بوو, که یفی کرد. ته له زمه کاجیک به دهسته که ی دیکه یه وه بوو, له سه ر گره که ی راگرت. داره چه وره کاجه که ش به چه هه ل بوو. چه ند ته له زمه کاجی دیکه شی له سه ر گره که راگرت, ئه وانیش گرتیان. ئه مجار دهسته چیله ی له نیو ئه و چیلکه و چاله راکرد که له سه ر یه کیان دانا بوون.

باران هه تا ده هات خوشت ده باری. بهری ئاسمان یه کپارچه دوو که لیکی ره ش بوو. په یتا په یتا بریسکه ی ده داو جار جار وه عه رزیش ده که وتن. بریسکه کان هه ریه که بۆ سانیه یه کیش بووایه, دنیا یان رووناک ده کرده وه و له پاش هه ر بریسکه یه کیش دل و دهروونی حه مه د به تیشکی زهردی برنجه رووناک ده بووه وه.

ئاوره که به باشی گرتی. حه مه د لی کدا لی کدا چیلکه و چال و داروباری ده خسته سه ر ئاگره که. هه ر که داره کان وشک ده بوونه و گریان ده گرت. بلایسه گه وره کان زمانیان ده رده کیشاو تیکیانه وه داویشته.

حه مه دو خه جیج جله کانیان داکه ندو به سه ر بره داریکیان دادان. له پاشان بره داره که یان له نیزیك ئاگر راگرت. خه جیج شه رمی ده کرد. نه ی ده توانی ده ری و ژیرکراسه که ی داکه نی.

حه مه د:

"دایان که نه ... له سه رمان هه ل ده له رزی..."

خه جیج به حاله تیکی وه ک پارانه وه سه بریکی حه مه دی کرد:

"ئه مانه له بهرم دا وشک ده بنه وه."

حه مه د به سه ری دا نه راند:

"له بهرت دا وشک نابنه وه ... هه تا ئه مانه له بهرت دا وشک ده بنه وه, ئه تو له سه رمان ده رمی."

خه جیج که دیتی حه مه د تووره بووه, دهستی کرد به داکه ندنی ژیرکراسه که ی. شاننه کانی خرو گه نم ره نگ بوون. ژیر کراسه که ی که داکه ند, خیرا فری دایه نیزیك ئاوره که و هه ردوو مه کی به هه ردوو دهستی دا پووشی.

شانی ده له رزین. ملی وه ک ملی قوو بلیند و جوان بوو. دوو لسه له مووی سه ری بادرابوون و چووبوونه وه بنانگووی.

که زی یه ره ش و لووله کانی دریز بوون و ده گه یشتنه پشتیندی. مه می له مستی و له نیو قامکه کانی ده رپه ری بوون.

جیئ منداره مووی له شی، زیپکه زیپکه ی چکۆله دروست ببوون. پاش ئه وه ی گه رمی هاته وه، ئه و ورده زیپکانه ش له نیو چون. له شی ساف و لووس بووه وه هاته وه سه رهنگی خۆی.

حه مه د چاوی له خه جیجه وه بریبوو، تاسه یه کی دوور له توانا سه رتا پای له شی ده له رزاند:
"خه جیج! ..."

خه جیج له ده نگی بانگ کردنی حه مه د، له و چه شنه بانگ کردنه، له رزی، ده نکه که شتیکی پی ده گوت. خه جیج ماناکه ی تی گه یشت.

خه جیج:

"حه مه د... ئیستا له دپی دا قیامه تیک به رپا بووه مه پرسه... حه تمه ن هه موو جی یه ک له ئیمه ده پشکن... ده ترسم بمان بیننه وه."

ئه و ترسه له دلای حه مه دیش دا هه بوو، به لام وه سه ر خۆی نه دینا:

"له و لیڤه واره دا ناتوانن بمان بیننه وه... له خۆرا مه ترسه! ..."
خه جیج:

"ئه من چووزانم... ئه من ده ترسم."

ماوه یه کی زۆر قسه یان نه کرد. بارانه که ش وادیار بوو که میک نه رم تر ده باری. ئاوره که به ره زیاتر ببوو، ته نانه ت هخته به رده کانی ده وروبه ریشیان گه رم بوون. گلای ده وروبه ریشیان وشک بووه وه.

خه جیج کراسه که ی که وشک بووه وه له به ر کردو ده رپی یه که ی داکنه د. حه مه د لاقه تورت و پر گوشته کانی ئه وی دیت. ئه و تاسه یه که ماوه یه ک بوو به جیئ نه ده هیشت له راده ی توانا ده رچوو. دیسان هه ر به و راویژو ده نگی پی شوو بانگی کرد:

"خه جیج! ."

خه جیج:

"حه مه د ده ترسم."

حه مه د لپی نیزیک بووه وه. ده سستی گرت، ئه وه نده توند که یه شاندى. خه جیج هه روا خۆی ده کیشایه دوا. حه مه د به هه موو تینی خۆی خه جیجی له باوه ش گرت. ماچی کرد. خه جیج له پر خۆی راپسکاو. حه مه د ئه وی بۆ بن لا ئه شکه وته که راکیشا. لیوه گوشته کانی خه جیج که میک کرابوونه وه و چاوه کانی له سه ر یه ک دانا بوون. ده ست و لاقی خه جیج ئیدی تینیان نه ماوو. ته نیا به سپای یه وه دوویاتی ده کرده وه:

"حه مه د، ده ترسم، به رم ده."

بلیسه ئاگره کان بۆ لایان ده هاتن. بلیسه ئاگر به رده کانیان ده لسته وه. ماوه یه کی پی چوو هه تا وه خۆ هاتنه وه.

حه مه د ده سستی خه جیجی گرت، ویستی راستی کاته وه... خه جیج نه ختیک راست بووه وه... پاشان دووباره له سه ر پشتی راکشا. ترسه که ی نه ماوو. هه ناوی شل و له شی ماندوو بوو. ئه مجار بۆ خۆی راست بووه وه. پشت و لاق و که فه له توژاوی یه کانی ته کاند.

خه جیج ئیدی کچ نه بوو...

دایکی خه جیج بهری بهیانی وه خه بهر هات. ته ماشایه کی سهر جی یه که ی خه جیجی کرد. بن لیفه که پر بوو. ئیدی خه یالی تهخت بوو.

پاش دنیا رووناک بوون وهختیک خه جیج وهک روژان له جیجی نه هاته دهر، دایکی یه کسه ر دلی داخو رپا. ترسه که ی به جیج بوو. کاتیک لیفه که ی وه لادا، وهک بریسکه له سهری دابجی، راتله کی.

خه جیج سهرینیکی به دریزه وه له جی یه که ی دا دانا بوو و لیفه ی به سهر هه ل کیشا بوو. له وه را دیار بوو که خه جیج شه وی ره دوو که وتوه و ئه و فیله شی بویه کردوه که درهنگ پی بزنان.

لیفه به دست، رهق رامابوو. کاتیک میرده که ی بانگی کرد، وه خوی هاته وه و لیفه که ی به ردا.

له دیهاتی ده ور بهری توورپوس داب وایه وهختیک کچیک ره دوو ده که وی، خاوهن کچ ده چیتته بهر دهرکی ئه و که سانه که ئه سپ، یان گاجووت، یان که له شیریان دزراوه و دست ده کا به جنیودان به هه موو ئاوی. به هه موو چا وچنۆکان و به هه مووی ئه وانه که چاویان به رای نادا به خته وه ری که سانی دیکه ببینن.

ئه و جنیودانه چه ندین سعات دریزه ی ده بی. به لام لادیی یه کان جوابیک ناده نه وه، هه روا بزانه هیج نه بووه. پاش ماوه یه ک خاوهن کچ ره که ی دهنیشیتته وه و ئوقره ده گری، جا ئه وده م به له باری له مه سه له که ده کۆلنه وه و سرت و خورت و توویژ دست پی ده کا.

ژنه:

"کچه که رویشته وه! ... ئیستا چ بکه یین؟"

میرده که ی به دهنگیک که به ئاشکرا لی دیار بوو پی خۆشه جوابی دایه وه:

"خوایه شوکور، خوایه شوکور... هیج پیم خۆش نه بوو کچه که م به نسب ئه و خوشکه زا که چه له ی عه بدی خان بی... به لام چار نه بوو، بی ده سه لاتی پشتی شکاند بووم، خوایه شوکری تو ته ووا ناکه م!"

ژنه:

"به سپایی، به سپایی... با دهنگت نه چیتته دهری... ئه گه ر عه بدی خان ببیسیته وه که پیته خۆش بووه، واده زانی که بوخۆمان کچه که مان ره دوو خسته... به خوا که ولمان ده کا."

پاشان هه روا که باو بوو دایک له مالی دهرپه ری و دهستی کرد به زمانه لاله و له خۆدان، به لام به نوری. نه ده ی توانی به و جو ره که باو بوو سنگی خوی بکوئی و نه دلشی ده هات تووکان له که س بکا. هات و هاواریکی ساز نه کرد بوو، هه روا به چه پ و راست دا ده گه راو زمانی به سترابوو، به لام به درۆ:

"چت پی کردم رۆله... ره بی خوا هیجی چاکت بو نه کا کچم... خوایه ئیفلیج و زه لیل بی وهک ئابرووی منت له پیش چاوی دهرودراوسی یان برد... ره بی له هه ردوو چاوان کویر بی چ کچیکی!..."

میرده که ی به توورپه یی بانگی کرد:

"وهره ژوورې كچې... چاكي كرد ره دوو كهوت... ره دوو ئه و كه سه ي كه وتوه كه دلې ده يه ويست, ئيسستا هر چي ده بې با بې... هه راو هوريا ساز مه كه, راست بچو مالي عه بدې خان و قسه كه ي بو باس بكه, به خوږايش تووكان له كچه كه مه كه. وهره ژوورې كچې."

ژنه به قسه ي ميړده كه ي كرد. چارشيوكي ره شي به سهر خوېدا داو چووه لاي عه بدې خان.

وه ختيك عه بدې خان چاوي پيې كهوت:

"ئه تو چي و ئيره چي خوشكي؟... زور له ميژه ئيدي سه رمان لي ناده ي... وهره دانيشه بزانه باس و خه بهر چيه؟" ژنه دانيشت و ده ستي كرد به گريان.

وه ختيك عه بدې خان چاوي به چارشيوكي ره ش كهوت, به جاريك دلې داخوريا.

به سه رليشيو او ويه وه پرسې:

"چ بووه خوشكي؟"

ژنه جوابي نه ده دايه وه و سه ري هه ل نه دي ناو هه روا ده گريا.

عه بدې خان نه راندي:

"بلي بزانه چ سندانې كته؟..."

ژنه وه لامي نه دايه وه.

عه بدې خان له فكره وه چوو:

"ناكا بوو كه كه م به لايه كي به سه ر هاتي؟"

ژنه:

"خان..."

خان:

"بلي."

ژنه دوو پاتي كرده وه:

"خان, خاني خوم."

دووباره بيده نگ بوو, له بهر هه نيسكان قسه ي بو نه ده كرا.

خان:

"كچې چ سندانې كته؟... بو قسه ناكه ي؟... بو پياوي شيت ده كه ي؟"

ژنه فرميسكه كاني سرې:

"ره دوو كه وتوه... شه وي ره دوو كه وتوه... سه ريني له جي به كه ي خوې نابوو."

عه بدې خان گوراندي:

"ئاوا, ها؟... بووكي عه بدې لي ده دا له گه ل ورتكه خوږيكي بهر ده رگاي ده رواو ره دوو ده كه وي... چاره نووسي

عه بدې ئه وه بوو, ها؟"

پاشان گه رايه وه پيله قه يه كي توندي به كه له كه ي ژنه كه دا دا:

"ئه م دي به ئاور تي بهر ده دم... , كاريك ده كه م به داستان بي گيرنه وه... هه موو ئه م دي به ئاور تي بهر ده دم."

تاویک راوه ستاو له فکروهه چوو. پاشان قوئی ژنه ی گرت و داهاته وهو به سرته لئی پرسى:

"هه تیوه که ی دوونه هه لئی گرتوه ؟"

ژن فرمیسکی چاوی به لکی چارشپوه که ی سرپه وهو سه ری به نیشانه ی ئه ری راوه شانده .

عه بدی خان خوی به سهر پیوه نه ده گرت. پیاوه کانی بانگ کرد. هه موو ئاوی بانگ کرد. زه بریکی گه وره له ئابرووی ئه و درابوو. ده بوو تو له ی بکاته وه:

"ئیسنا ده بینئ، ئیسنا نیشانی ده ده م... ئه ی بیژووی پی نه زان... ئیسنا ده بینئ چ به لایه کی به سهر دینم... ده لیم له ت و په تی بکه ن... له تک و په تکه کانیشی ورد ورد بکه ن..."

قسه که له هه موو ئاوی گه را. هه موو ئاوی ده تگوت زه ماوه ندی تیدا یه. ژن و کچ و مندال و جحیل هه موویان له خو ش ی یان هاواریان ده کرد، به لام دوور له چاوی عه بدی خان... به لام دوور له چاو و گوئی ئه و... دپهات ی یه کان له پیش چاوی عه بدی خان و پیاوه کانی خویان زور خه فه تبارتر له وانیش نیشان ده دا. ده نگیان ده رنه ده هات. به سرت و خورت قسه یان ده کرد.

باران یه که ته کان ده باری. دپهات ی یه کان له بهر باران کوببوونه وه، لیک هالابوون و قسه یان ده کرد. له م سووچ و ئه و قوژبن ده سته ده سته کوزیلکه یان به سته بوو. له بهر باران هاتوچو له م مال بو ئه و مال ده ست پی کرابوو... له بهر باران وتووئیژی به سرتو و پچه پچه ده سته پی کردبوو... هه موویان خوسابوون، ده تگوت هه موویان له ئاوه ل کیشاوه... زوری پی نه چوو خه به ره که به دپهات ی ده وره به ریش گه یشت و دپهات ی یه کانی ده وره به ریش روویان کرده ئاسیاب چه شمه و پیش هه موویان خوشکه زا که ی عه بدی خان...

هه ری که تهنه که ره شکه یه کیان به ده سته وه بوو. ده زگیران، ده تگوت ئاگری گرتوه. جنیودانه که ی، هات و هاواره که ی دئیان پر کردبوو. ده یگوت: "ده کوژم، ده برم... راسته ری چوهه مالی حه مه د.

له و نیوه دا دوونه له ژوره که ی خوی دا به کزی دانیشته بوو. ده تگوت ئاگای له هیچ نیه... ده زگیران هه ر به و توندی یه که تا ئه وی هاتبوو، دابه زی و چوهه ژوور. قژی دوونه ی گرت و هه تا به رده رکی عه بدی خان رای کیشا. عه بدی خان چاوی به دوونه که وت. نه ی توانی پیشی رقی خوی بگری. هات و دوونه ی وه بن چه کمه کانی داو ده سته کرد به پیله قه لیدان.

دوونه مته قی لیوه نه ده هات. هه موو گیانی له قور دا ون ببوو. چاویشی له بهر قور هیچیان نه ده دی. عه بدی خان پاش ئه وه ی دوونه ی به ره لا کرد، وه رگه رایه خوشکه زا که ی، ئه ویشی له ژیر چه کمه کانی دا سووه وه. پاشان ئه ویشی به ره لا کردو ده سته کرد به پیاسه و جوینی سمیله کانی. دووباره ده هاته وه سهر دوونه و وه بهر پیله قانی ده دایه وه. خوینی زاری دوونه له گه ل قور تیکه ل ده بوو، وه ک تیریژوکی سوور به سهره وژی ری دا ده هاته خوار.

عه بدی خان هه موو گیانی ببوو پارچه یه ک رق و قین. بی ئه وه ی قسه یه ک بکا له حه ساری دا ده هات و ده چوو. ئیدی چاوی به که س هه ل نه ده هات. ئه وانی دیکه ش چاویان بریبوو عه بدی خان که هه روا له حه ساری دا هات و چوی ده کرد. هه موو چاوه ری بوون بزائن چ ده کا.

هه روه خت عه بدی خان ده یه ویست بریاریک بدا، لسپیک له مووی ریشی له قامکی شاده ی ده هالاندو رای ده کیشا. ئیسناش خه ریک بوو ئه و کاره ی ده کرد.

وهختيک گه پرايه وه نيوخه لکه که هه موويان مته قيان لي بپرا. هيچ کهس دهنگي ليوه نه ده هات. هه مووان ته ماشاي ئه ويان ده کرد.

عه بدی خان ئه و لسپه مووه ی له قامکی هالاندبوو، به ره لا کردو دهستی کرد به داهینانی ریشی:

"گویتان بکه نه وه. ئه وان ده بی هه ر له م ده ور به رانه بن. یان له نیو به رده لائن یان له نیو لیڤه وار. ده بی به گریان بینین. به لام به و قه له بالغی به نابی. ده کهس به سه ... کاتیک به گرتان هینان، ئه گه ر من له وی نه بووم نابی بیان کوژن ... ده بی بیان هیننه وه لای خووم. بوخوم ده بی ته مبی یان بکه م. ئه من ده بی نیشانی بده م که سیك بووکی عه بدی خان هه ل بگری، سزای چیه !"

وهختيک قسه ی عه بدی خان ته واو بوو، یه کیک له لادیی به کان که ناوی روسته م بوو، هاته نیوه راستی. روسته م کابرایه کی گروی و که چه ل و لووت زل بوو:

"له من بپرسه تا پیته بلیم خان... دوینی شه وی باران نه باریبوو؟..."

چهند دیهاتی یه کده نگ جوابیان دایه وه:

"به لی باریبوو."

روسته م پرسى:

"چما شوینی بنیاده م له نیو قور دا دیار نیه؟"

وه لامیان دایه وه:

"به لی، دیاره."

"چ دیار بی و چ دیار نه بی... له وانه شه به نیو به رده لان دا رویشته بن و شوینیان دیار نه بی... به لام ناکری زور دور که وتبنه وه... حه تمه ن ده یان گرینه وه... به لام ئه گه ر شوینیان..."

عه بدی خان:

"سى که سیش بو لای شاری وه ری که ون... جاریک چوو بووه شار..."

پاشان ئاوری دایه وه سه ر روسته م:

"کی ده توانی شوینیان هه ل گری؟"

"عه لی به شه ل ده ناسی خان؟..."

چهند ده نگ پیکه وه:

"ئه گه ر عه لی به شه ل بیهه وی، باران باریبی و نه باریبی، ده توانی شوینیان هه ل گری... له سه ر گلی وشک و له سه ر به ردی ره ق... عه لی به شه ل ئه گه ر بیهه وی ده توانی شوینی ته یری ئاسمانیش وه بینى!."

روسته م:

"ده توانی شوینی ته یری ئاسمان وه بینى، به و شه رته به حال سه ری بالی له زه وی خشابی... ئه گه ر نهختيک سه ری بالی له زه وی خشابی، ده توانی شوینی ته یری ئاسمان بدوژیته وه."

عه بدی خان ده ستووری دا:

"عه لی به شه ل له هه ر کوئی به که ده سه جی وه ی بینى."

گویتان:

"خان، عەلىيەشەل لىرەيە."

عەلىيەشەل كە لاقى چەپى لە دواى خۆى رادەكيشا، لەنئو ئاپوراىە كە جيا بوو وەو ھاتە پيشەو:

"خان، خەفەتى ئەو شتانە مەخۆ... ھەر دل لە دل مەدە... ئەگەر حەمەدۆك پىي لە زەوى نابى و راي كەردبى، بۆت

دەگرمەو. ئەگەر حەمەدۆك نەبووبىتە تەيرو بە حەوادا نەفرىبى، بۆت دەدۆزمەو. خەمى ئەو شتانە مەخۆ خان."

ھاوولاتەكانى عەلى پەيتا پەيتا تەعريفى عەلىيان دەكرد، ھەم بۆ خان و ھەم بۆ ئەوانى دىكە:

"ھەموو دزەكانى گوندى ئىمە عەلى دۆزىونىو. ..."

"پازدە سالە لە گوندى ئىمە كەس نەویراوە دەرزىيەك بەرزى..."

"خۆ شوینى نىچىر لەسەر بەردو گابەرد نامىنیتەو؟... بەلام لەگەل عەلى بچووہ پراو... شوینى حەيوان لەسەر بەردى

رەق دەدۆزیتەو و دەيگرى و راستەپرى دەتباتە ئەو جىگايە كە حەيوانەكە لىي دەلەوہ پرى."

"خان، ئەتۆ عەلىيەشەل ناناسى."

"لەم دەورو بەرە تۆوى سەگلاوكى برىوہ تەوہ."

"سەگلاوكيش ناتوانى لە چنگ عەلى دەرباز بى."

"حەمەدۆك ببیتە تەيرى ئاسمانيش پەيداي دەكاتەوہ."

"ئەوہ دەلئى چى!... سى رۆژەپرى بۆنى بنىادەمى دەناسیتەوہ!..."

حەسۆش كە كارى بە ھىچ كارىك نەبوو و خۆى لە ھىچ گىرەوكيشەيەك وەرنەدەدا، لەوى بوو. دەزانن كام حەسۆ؟ ھەر

ئەو حەسۆ شىلمە. حەسۆ لەمىژ سال بوو عەلىيە دەناسى. چەندىن سال پىكەوہ جووت و گايان كەردبوو. دەيزانى

عەلىيەشەل چ شوین گىرپىكە. لە جى دا لەو دەورو بەرە كى ھەبوو عەلىيەشەل نەناسى... عەبدىخانيش زۆرى ناوى عەلى

بىستبوو. ئەگەر دىھاتىيەكان ھىندەيان پى ھەل دەگوت، بۆيە نەبوو عەبدىخان بىناسى، ھەر بۆ ئەوہ بوو تەعريفى

بەكەن.

حەسۆ دىتى كە عەلى بەلئىنى دا شوینى حەمەد ھەل بەگرى. عەلىيەشەل ئەگەر بىويستبايە، دەيتوانى حەمەد لە ھەر

جىيەك بى، بەگىرى بىنى. ھەر جىيەك بى... لە ھەر رىيەك دا بى، لە ھەر ئەشكەوت و كىۆيك بى!..."

ئەو دەيتوانى حەمەد لە ھەر جىيەك بى، واى بدۆزیتەوہ، ھەروا بزائە بۆخۆى شارديوويە تەوہ!...

حەسۆ دەيەويست رىگايەك وەبىنى، عەلىيەشەل بەریتە قوژبىك و چەند قسەيەكى لەگەل بەكا. عەلىيەشەل قسەى

ئەوى لە عەرزى نەدەدا، دلئى ئەوى نەدەشكاند... لەمىژ سال بوو نان و نمەكيان پىكەوہ خواردبوو. عەلىيەشەل

ھەموو گيانى ببوو بە گوئى و گوئى بۆ ئەو ھەموو تەعريفە ھەل خستبوو كە لئيان دەكرد.

ھەر وخت لادىيەكان تەعريفيان دەكرد، ئەويش بە خۆرانا نەوہ جوابى دەدايەوہ:

"بە ھىواى خوا... لە بن سىبەرى خان..."

"ئەگەر گوتبايان: "لە دنيا دا پياوى وەك عەلىيەشەل پياو نىە..."

"ئەگەر گوتبايان: "لە دنيا دا پياوچاكي وەك عەلىيەشەل دەست ناكەوئى."

"ئەگەر گوتبايان: "خوا پياوى وەك عەلىيەشەلى دروست نەكردوہ..."

عەلى بە خەيالئىشى دا نەدەھات. بە ھىچ جۆر گوئى لەم قسانە نەبوو. بەلام ئەگەر گوتبايان "شوین ھەلگىرى وەك عەلى

دەست ناكەوئى." ئەودەم لە خۆشىيان لە كەولئى خۆى دا نەدەگونجا.

دیهاتی‌یه‌کانی دهوروبه‌ر، هه‌روه‌خت کاریان به‌ع‌لی ده‌بوو، یه‌ک دوو‌رۆژ پ‌یشت‌ر، له‌م‌لاو‌له‌ولا به‌جۆری‌ک‌که‌به‌گو‌ی‌ی
عه‌لی بگاته‌وه، باسیان ده‌کرد: "شو‌ین‌گ‌پ‌ری وه‌ک‌عه‌لی له‌دن‌یادا ده‌ست‌ناکه‌وی... عه‌لی له‌شو‌ین‌گ‌پ‌ران‌دا ل‌ینگه‌ی‌نیه...
هه‌موو‌خاکی ئه‌ده‌نه‌ب‌پ‌ش‌کنه، داخوا‌ل‌ینگه‌ی‌عه‌لی په‌یدا ده‌که‌ی!... دایکی زه‌مانه‌ته‌ن‌یا شو‌ین‌هه‌لگ‌ریکی‌بووه، ئه‌و‌یش
عه‌لی‌یه‌شه‌له..."

پاشان وه‌خت‌یک‌دل‌ن‌یا ده‌بوون‌که‌عه‌لی ئه‌م‌قسانه‌ی‌بیست‌وه‌ته‌وه، ده‌چوونه‌لای. عه‌لی‌یش‌ب‌ی‌مه‌حت‌هل‌بوون‌وه‌دوای
کاره‌که‌یان‌ده‌که‌وت. عه‌لی‌ئه‌گه‌ر‌خۆشی‌به‌کوشت‌دابایه، کاری‌ئه‌و‌که‌سانه‌ی‌که‌ته‌ع‌ریف‌ی‌شو‌ین‌گ‌پ‌ری‌ئ‌ه‌ویان‌کرد‌بوو،
نه‌ده‌خسته‌پاش‌گو‌ی.

وه‌خت‌یک‌که‌شه‌له‌بۆ‌شو‌ین‌هه‌لگرتن‌به‌ره‌و‌مال‌ی‌خه‌ج‌یج‌وه‌پ‌ری‌که‌وت، حه‌سۆ‌له‌پ‌شته‌وه‌پ‌را‌خۆ‌ی‌گه‌یان‌دی:
"عه‌لی‌راوه‌سته، دوو‌قسه‌م‌پ‌یته."

عه‌لی‌وه‌رگه‌پ‌را. وه‌خت‌یک‌چاوی‌به‌ح‌سۆ‌که‌وت‌خۆش‌حال‌بوو، و‌ده‌ستیان‌له‌مل‌ی‌یه‌ک‌تر‌کرد:
"له‌کو‌ی‌بووی‌کاک‌ح‌سۆ... ئه‌وه‌نده‌م‌وه‌پ‌ه‌زی‌کرد‌بووی‌هه‌ر‌مه‌پ‌رسه... ئه‌م‌پ‌رۆ‌ده‌مه‌ویست‌ب‌ی‌مه‌لات. ده‌ی، باس‌و
خه‌به‌ر؟... ئ‌یشه‌ل‌لا‌ئه‌و‌کو‌پ‌ه‌ی‌وه‌ب‌ینم، شه‌ویک‌د‌یم‌میوانت‌ده‌بم. د‌یتنه‌وه‌شی‌کاریکی‌نیه... ئ‌یشه‌ل‌لا‌شو‌ین‌ه‌که‌ی
ده‌دۆز‌مه‌وه." حه‌سۆ:

"به‌دوا‌من‌دا‌وه‌ره‌عه‌لی، مه‌یه‌له‌که‌س‌پ‌ی‌بزان‌ی. له‌وانه‌یه‌خان‌ل‌یمان‌وه‌ش‌ک‌که‌وی."

عه‌لی‌به‌نیگه‌ران‌ی‌یه‌وه‌که‌وته‌دوای‌ح‌سۆ. باران‌یک‌که‌تا‌ئ‌یستا‌که‌م‌یک‌نهرم‌ده‌باری، سه‌رله‌نو‌ی‌به‌ر‌ۆژنه‌دای‌دایه‌وه.
له‌به‌ر‌ده‌رگای‌مال‌ی‌عه‌بد‌ی‌خان، خه‌ریک‌بوون‌ئه‌س‌پ‌یان‌بۆ‌زین‌ده‌کرد. چ‌ما‌ده‌ک‌ری‌به‌سواری‌شو‌ین‌ی‌که‌س‌یک
بدۆز‌ریته‌وه؟... به‌لام‌عه‌لی‌یه‌شه‌ل‌چاویشت‌به‌ستبا، ده‌یتوان‌ی‌ئه‌و‌جۆره‌شو‌ین‌انه‌بدۆز‌ریته‌وه.

ح‌سۆ‌له‌تاریکی‌ی‌په‌نا‌ی‌مال‌یک‌دا‌راوه‌ستا. به‌نا‌پ‌ه‌حه‌تی‌و‌دل‌یه‌شاوی‌ته‌ماشایه‌کی‌عه‌لی‌ی‌کرد:

"براله‌ده‌قیقه‌یه‌ک‌دان‌یشه... دان‌یشه‌با‌پ‌یت‌بل‌یم؟ ئه‌تۆ‌چۆن‌دل‌ت‌دی‌ئه‌و‌به‌سته‌زمانه‌ی‌به‌یه‌ده‌ستی‌خان؟ چۆن
پ‌یت‌حه‌یف‌نیه؟... مه‌که‌براله. مه‌که... ئه‌و‌حه‌مه‌ده‌کو‌پ‌ی‌برایمی‌ره‌حه‌ته‌یه... له‌ب‌یرته‌برایم‌چه‌ند‌پ‌یاوی‌چاک
بوو؟ چه‌نده‌ی‌تۆ‌خۆش‌ده‌ویست؟ به‌خوا‌ئ‌یس‌که‌کان‌ی‌له‌قه‌بر‌دا‌ده‌له‌رزن، مه‌که... ئه‌من‌ده‌زانم، ئه‌گه‌ر‌به‌ته‌وی، ه‌ین‌ده‌ی
چا‌و‌له‌سه‌ر‌چا‌و‌دان‌یی‌ده‌ی‌ب‌ین‌یه‌وه، وای‌ده‌ب‌ین‌یه‌وه‌هه‌روه‌ک‌بۆ‌خۆت‌حه‌شارت‌داب‌ی. به‌لام‌ده‌زان‌ی‌چ‌به‌ل‌ایه‌کی‌به‌سه‌ر
د‌ین‌ی؟... هه‌ر‌به‌ل‌ایه‌ک‌به‌سه‌ر‌حه‌مه‌دی‌ب‌ی، خه‌لک‌به‌ئ‌ی‌تۆ‌ی‌ده‌زانن. بزانه‌چ‌ت‌پ‌ی‌ده‌ل‌یم‌عه‌لی! ئه‌تۆ‌ئه‌م‌پ‌رۆ‌ئه‌وانه‌به
ل‌اپ‌ری‌دا‌به‌ره. ئه‌گه‌ر‌حه‌مه‌د‌ئه‌م‌پ‌رۆ‌ده‌رفه‌تی‌هه‌ب‌ی، ئ‌یدی‌که‌س‌ناتوان‌ی‌ب‌یگ‌ری. ح‌مه‌د‌چه‌ند‌سال‌له‌مه‌وبه‌ر‌که‌ه‌یشتا
مندال‌بوو، رای‌کرد‌بوو، و‌چووب‌وو‌ه‌گوند‌ی‌که‌سمه‌و‌له‌لای‌سله‌مان‌ما‌بووه‌وه. هه‌موو‌که‌س‌ده‌یگوت‌حه‌مه‌د‌م‌ردوه. نازانم
شه‌ش‌مانگ‌بوو‌یان‌سال‌یک‌دواتر‌بوو‌که‌من‌د‌یم‌و‌خه‌به‌ری‌ساغ‌ی‌و‌سلامه‌تی‌ئ‌ه‌وم‌دا‌به‌دایکی... به‌ل‌ی، هه‌موو‌که‌س
ده‌یگوت‌حه‌مه‌د‌م‌ردوه. ئ‌یستا‌تۆش‌ئه‌م‌پ‌رۆ‌به‌ل‌اپ‌ری‌یان‌دا‌به‌ره، با‌ئه‌م‌پ‌رۆ‌حه‌مه‌د‌ده‌رفه‌تی‌هه‌ب‌ی‌خۆ‌ی‌بگه‌یه‌ن‌یته
ج‌یگایه‌ک.

خوا‌ده‌زان‌ی‌له‌م‌بارانه‌دا‌به‌سته‌زمانانه‌له‌چ‌کون‌یک‌دا‌خۆ‌یان‌شارد‌وه‌ته‌وه... له‌وقیامه‌ته‌دا‌خوا‌ده‌زان‌ی‌په‌نایان‌بۆ
کو‌ی‌برد‌وه. حه‌تمه‌ن‌خه‌ریکن‌له‌سه‌رمان‌ره‌ق‌ده‌بنه‌وه... ئ‌یستا‌ده‌ل‌یی‌چی‌عه‌لی؟... ده‌ست‌له‌م‌کاره‌هه‌لگه‌ره."

عەلى ھەروا گوڤى بۇ قسەكانى راگرتبوو، رەنگىكى ھىناو برد. بەلام چەند دەقىقە لەمەوبەر زۆر خوشحال بوو... خوشحال لەوہ كە شوڤىنى دەگىرا... ئەوئيش لەبەر چاوى خەلكى دىيەكى تەواو. خوشحال لەوہ كە ھەلاتووەكانى دەدیتەوہ...

ئەو جوابى قسەكانى حەسۆى نەدەدايەوہو چاوى لە زەوىيەوہ برىبوو. ھەرچى عەلييش بىدەنگ دەبوو، حەسۆ لەسەرى دەرۆيشت:

"ئەدى عەلى، ئەدى برالە... ئىستا بەستەزمانانە لىك ھالون و دەلەرزىن... خوا دەزانى لە ژيىرچ دارىك... ئەوان ئىستا لەبەر بارانن... بارانىك كە وەك چۆمىك دەرژىتە سەريان... ئەم چۆمەش راوەستانى بۆ نيە... براكەم، كاك عەلى... ئىستا ئەو بەستەزمانانە خوا دەزانى چۆن دەترسن. پياو زگى پىيان دەسووتى... ئەو بارانە بىبەزەيىيەش ھەتا بۆى دەكرى دەبارى... لانى كەم خوا بكا زگى بەوان بسووتى و دەقىقەيەك ئارام بگرى... خۆزگە دەقىقەيەك راوەستابا... خوا دەزانى ئىستا ئەگەر مەلىك بەسەريان دا بفرى، چەند دەترسن... مشكىك لەبەر پىيان دەرپەرى... چاويان بە مارمىلكەيەك بكەوى... بەخوا زراويان دەچى... ئىستا ئەو بەستەزمانانە ھىچ حاليان نيە كاك عەلى. دەلین ئىستا نا ئىستا دەگەنە سەرمان... ئىستا نا ئىستا دەمان بىننەوہ... ئەمانە ئاشقە رووتەن كاك عەلى... ئەمانە يەكتريان دەوى... پياو نابى كارى بە كارى ئاشقە رووتان ھەبى، گوناھە... ئەمانە دلدارن، ھەركەس لىكيان بكا، چاكەى نايەتەرى... دەستى رەق دەبن... وەك دارى وشكيان لىدى... دەستى ئەو كەسانە كە دلداران لىك دەكەن وەك دارى وشكيان لىدى، گوڤت لە قسەى من بى عەلى، ھەر ئەمرو ئەمانە بە لاپرى دا بەرە. عەلى، ئەگەر ئەم ئاشقە رووتانە رزگار بكەى، بزانه كە ھەر لە ئىستاوہ قەسرىكت لە بەھەشت بۆ ئامادە كراوہ... بەخوا ھەر ئىستا ئەگەر دەست لەم كارە ھەل بگرى، لە بەھەشتى دا كۆشكەكەت بۆ ئامادە دەكەن. ئىستا دەلینى چى عەلى؟... نەحلەتى ھەموو خەلكى ئەم ئاوايىيە بۆخۆت دەكرى، يان گوڤ بۇ قسەى من رادەگرى؟... بەلینم پى دەدەى عەلى؟"

حەسۆ چاوى برپە چاوى عەلى. تەماشايەكەى ماناى ئەوہبوو كە:

"ئەم كارە بە دەست تۆيە عەلى..."

بەلام عەلى زارى نەدەكردەوہ. حەسۆ سەرلەنوئ دەستى عەلىي گرت:

"با پىت بلىم عەلى، ئەمانە لە مندالئىيەوہ يەكتريان خوش دەويست. كچەكە ئەگەر روژىك حەمەدى نەديبايە، نە ئاوى بە گەروودا دەچووہ خواری و نە خەو لە چاوى دەكەوت و كاروپيشەى دەبوو بە گريان. ئەمانە خوا كروونىيە دەزگيران عەلى. دەبى بزانى خوا... پىم گوتى حەمەد چووبووہ گوندى كەسمە... لەو روژەوہ كە حەمەد روڤىشت تا روژىك كە ھاتەوہ ئەو كچە نەخۆش كەوت و لە جىي دا خەوت. بەستەزمانە شىت ببوو... مەسەلە ئاوايە عەلى، مەسەلە بەم جۆرەيە برالە، ئىستا پاشماوہكەى بەدەست تۆيە... لە پاشان كچەكەيان بە زۆر بۆ خوارزا كەچەلەكەى عەبدىخان خواست، ئەوانيش ريگايەكيان نەبوو جگە لە ھەلاتن. ئىستا خۆت زانى بە كارى خۆت. تەيرىك پەناى بۆ چلە چەقلىك بردوہو ئەوئيش مەلەكەى پەنا داوہ... ئىستا حەمەدئيش پەناى بۆ تۆ ھىناوہ عەلى... عەلى وەرە پياو بەو مەبە باعيسى ئەم دوو دلدارە... ئەگەر ئەم كارە بكەى لە كنى عەبدى قەدرت زياد دەبى، بەلام ھەموو ئاوەدانى دەبىتە دوژمنت. رەنگە بلىي ئەگەر عەبدىم ھەبى، بە گۆرى بابى ئەوانى دىكە، بەلام مەسەلە وا نيە عەلى. ئەمن ھەرچى دەبوو پىت بلىم، گوتم، ئىستا ئىدى خۆت دەزانى و خۆت."

عەلى بىئەوہى جوابىك بەداتەوہ ھەلستا. روخسارى شەكەت و خەماوى ديار بوو. حەسۆ لەدواوہ دووپاتى كرددەوہ

"ته‌واوی ئاوه‌دانی لیت ده‌بی به دوژمنه‌لی!".

عه‌لی وه‌رپ‌ی که‌وتبوو. حه‌سۆ دووباره‌ خۆی پی‌ گه‌یانده‌وه‌و به‌ گوئی دا‌ چپاند:

"عه‌لی... ئه‌و که‌سانه‌ی عاشقه‌ روتان لیک‌ بکه‌ن، چاکه‌یان نایه‌ته‌رپ‌ی... لیان مه‌به‌ به‌ چه‌قلی مه‌م و زینان عه‌لی... مه‌رکه‌س هی‌لانیه‌ی خه‌لک‌ تیک‌ بدا، بۆ‌خۆشی هی‌لانیه‌ی به‌سه‌ر دا‌ ده‌رووخ‌ی عه‌لی... له‌ خۆشیی ئه‌وه‌ی ئه‌م دوو دل‌داره‌ پیک‌ گه‌یشتون، هه‌موو ئاوه‌دانی جیژنی له‌ دل‌ دا‌ ده‌گه‌رپ‌ی. ئه‌گه‌ر ببیه‌ کۆسپی ریگیان، خوا ده‌تکا به‌ داریکی وشک. دی‌یه‌ک به‌ هه‌موو دانیش‌توانیه‌وه‌ ده‌بیته‌ دوژمنت. چما نه‌تدی چپان به‌سه‌ر دایکی ئه‌و کورپه‌ هی‌نا؟ ئیستاش له‌نیو خۆل و خوی‌ن دا‌ که‌وتوه‌، له‌وانه‌شه‌ تا ئیستا... عه‌لی ئیدی خۆت ده‌زانی."

له‌و نیوه‌دا ئه‌سه‌په‌که‌ زین کرابوو، بانگی عه‌لی‌یان ده‌کرد. لایک‌ هه‌وساری ئه‌سه‌په‌که‌ی گرتبوو و چاوه‌پروانی عه‌لی بوو. نیو بالتویه‌کی ره‌شیشیان به‌ به‌ن سامۆته‌ی ئه‌سه‌په‌که‌وه‌ هه‌ل‌واسیوو. باران هی‌شتا ده‌باری.

هه‌موو دیهاتی‌یه‌کان به‌ ژن و پیاو و گه‌وره‌و چوکه‌وه‌ کۆببوونه‌وه‌. هه‌موویان چاویان برپیوووه‌ عه‌لی. عه‌لی قورسایی و مۆله‌ق ماویی سه‌دان جووت چاوی له‌سه‌ر شانی خۆی هه‌ست پی‌ ده‌کرد. وه‌ک هه‌میشه‌ لاقه‌ شه‌له‌که‌ی وه‌ژان که‌وت. چه‌ند ئیشتیکی له‌ توانا به‌ده‌ر بوو. هه‌روه‌خت عه‌لی تووشی گیروگرفتیک‌ ده‌بوو و به‌ده‌ستی‌یه‌وه‌ داده‌ما، لاقه‌ شه‌له‌که‌ی وه‌ژان ده‌هات. ژانیش چ ژانیک‌؟...

ته‌واوی ئاواپی، به‌ به‌ردو خاک و ئینسان و ئاژه‌له‌وه‌ تووکی له‌ عه‌لی ده‌کرد. به‌رامبه‌ر به‌ مائی خه‌جیج له‌بن دارتووه‌که‌، شوینی دووکه‌س له‌ په‌نای یه‌کتر ده‌بینرا. عه‌لی شوینه‌که‌ی دۆزیه‌وه‌. له‌ پیش دا‌ سی‌ چوار جاری ده‌وری مائی خه‌جیج و ئه‌وان دا‌. ته‌واوی مندا‌له‌ وردکه‌ی ئاوه‌دانییش به‌ دوايه‌وه‌ بوون. له‌ پاشان ری‌یه‌که‌ی گوپی و چووه‌ نیو دی‌. ماوه‌یه‌کیش به‌ نیو که‌لین و قوژبنی ئاواپی دا‌ گه‌را.

دووسی که‌س له‌ دیهاتی‌یه‌کان له‌ په‌نا حه‌سۆ راوه‌ستابوون و لیان پرسی:

"چیت به‌ شه‌له‌ گوت؟"

حه‌سۆ به‌ سه‌ربه‌رزی‌یه‌وه‌ جوابی ده‌دانه‌وه‌:

"هه‌رچی پی‌ویست بوو بی‌لیم، پی‌م گوت... پی‌م وا نیه‌ عه‌لی قسه‌ی من له‌ عه‌رزی‌ بدا."

حه‌سۆ وه‌ختیک‌ دیتی که‌ عه‌لی له‌ نیو دی‌ دا‌ ده‌گه‌رپ‌ی و له‌م لاو ئه‌ولا ورد ده‌بیته‌وه‌، دل‌خۆش بوو. عه‌لی شوین هه‌لگرتیک‌ نه‌بوو که‌ بۆ‌ دیتنه‌وه‌ی شوینی حه‌مه‌دو خه‌جیج له‌نیو ئاواپی دا‌ بگه‌رپ‌ی. ئه‌و ده‌یتوانی هه‌ر ئه‌و شوینه‌ی که‌ دیتبوویه‌وه‌، بگرت و به‌ری نه‌دا هه‌تا ده‌یان بینیته‌وه‌. دیتنه‌وه‌ی ئه‌و شوینه‌ بۆ‌ ئه‌و وه‌ک هه‌لوه‌شاندنی گۆره‌وی‌یه‌ک که‌ سه‌ره‌ به‌نه‌که‌ی دۆزیبیته‌وه‌، ئاسان بوو.

گه‌ران و هه‌لسوورانی عه‌لی‌یه‌شه‌ل خه‌به‌ریکی خۆش بوو.

ئه‌م قسانه‌ زار به‌ زار له‌ دی‌ دا‌ ده‌گه‌ران:

"ئه‌گه‌ر عه‌لی نیازیکی خه‌راپی بووايه‌ له‌نیو دی‌ دا‌ نه‌ده‌گه‌را."

"کی‌ ده‌لی؟"

"کی‌؟"

"حه‌سۆ شی‌لم."

"شه له هه روا له نيو ديو دا ده گه پي... زگي به عاشقه روتان سوتاووه. حه تمن هه موويان به لاري داده با... هه
خوش بي عه لي په شهل!".
عه لي په كه چه ل:

ئهن عه لي ده ناسم. ئه گه ر بلين شويني بابت هه لگه، نالي نا... ئه گه ر بزاني بابي بگرن له داريشي ده دن، ديسان
ده ست له كاره كه ي هه ل ناگري، شويني هه ل ده گري و ده ي دوژيته وه. ئه گه ر به عه لي بيان گوتبي شويني حه مه دي وه بيني،
كار له كار تر از اووه... عه لي په شهل هه موو هوش و بيري له لاي كاره كه يه تي... به ده ست خوشي نيه... عه لي په شهل
ده يه وي پياوي چاك بي، حه ز ده كا به زه يي به ناشقه روتان دا بيته وه، پي خوشه زگي پيان بسوتوي، هه موو ئه مانه
راستن، به لام عه لي په شهل ناتواني به دواي شوين دا نه پوا... به ده ست خوي نيه... شوينه كه ئه وي به دواي خوي
را ده كيشي و ده بيا... وه ختيك سه ره به نه كه ي ديته وه، ئيدي كه س ناتواني پيشي بگري... ئه گه ر بزاني ده كوژري،
ئه گه ر كه لاي خوي له پيش چاوي خوي ببيني، ناتواني وه دوا شوين نه كه وي... ئه گه ر هه تا ئاخري نه روا ئوقره ناگري."

حه سو:

"باشه عه لي... ئه مه ي ناو ده نيي چي كه دوچار زياتر نيو ماله كه گه را؟... به مه ده لي چي كه سه عاتي كه له نيو دي
دا ده گه ري؟ ئاخو خو حه مه د كه كچه كه ي هه ل گرتوه به ده وري مالن دا نه ي گپراوه... ئه و كه سه ي كچيك هه ل ده گري،
ئاوړ ناداته وه دواي خوي. عه لي په شهل ليش له وانه نيه شويني لي ون بي... ئه ويش به و بارانه... ئه من پيم گوت ئه گه ر
ده ست له م كاره هه ل نه گري، ئيدي چاوي به چاوي من نه كه ويته وه..."

عه لي په كه چه ل له فكه وه چوو. له روخساري دا خوشحالي و هيوايه ك ده خويندرايه وه:

"خوا بكا ئه خلاقى گورابي. رهنگه به خورايش نه بي كه هه ر خه ري كه له نيو دي دا ده گه ري... ئافه ريم
عه لي په شهل... بزائم چ ده كه ي."

عه لي په شهل هه ر رويشت و گه رايه وه. له بهر ماله كان هه ر دابه زي و له عه رزي ورد بووه وه، ته ماشاي بهرداني كرد، بو
ديته وه ي شوينه كه هه رچي پويست بوو بيكا، كردي. به لام نه گه رايه وه ئه وچي په كه يه كه م شويني لي ديته بوو. عه لي
ده ترسا ئه گه ر جاريكي ديكه چاوي به شوينه كه بكه وي، خوي پي رانه گيري و وه دواي شوينه كه بكه وي. وه كه ئه وه ي
شوينيكي ديكه ي هه ل گرتبي له ئاويي وه ده ركه وت. به دلي داده هات ئه سپه كه ي ده نگ بداو به لينگدان روو بكا ته
بيا بان...

چاوي بريه لي روه وار. ماوه يه كي زور ته ماشاي كرد. شويني حه مه دو خه جيج به ره و دارستان رويشت بوو. ده تگوت
دووكه سي له بهرچاون كه خه ريكي ئاشقينين. هه موو شتيك له ميشكي دا ده گورا.
باران هيدي هيدي ده باري.

دووباره سه ري ئه سپه كه ي بولاي مالي خه جيج و ئه وان وه رگيپرا. گه رايه وه. له په ناي ته يمانه كه به رامبه ر به مالي
خه جيج راوه ستا. شويني كاله يه كي دريژ له سه ر عه رزي ديار بوو. له دلي خوي دا گوتي:
"ئهم كاله يه ده بي نوئ بي... به دريژي تووكه كه ي رادياره له پيستي جوانه كا دروست كراوه... له پيستي
جوانه گايه ك كه زستاني له سه رمان مردوه."

دووباره ئه وانه ي هاتنه وه بهرچاو كه له نيو لي روه وار پي كه وه خه ريكي ئاشقينين بوون. باران نه رم نه رم له سه رو
روخسارياني ده دا. هه ستى كون پشكين وهك ئاگر له هه موو گياني بهر بوو.

هه روا له فكهروهه چوو بوو و ناگای له خوی برابوو، كه يه كيك له ديهاتي په كان هاته لای و گوتی:
"چته عه لی؟... هه روا رامای و راوه ستاوی؟... عه بدی خان نیکه رانه... ده لی بچی هه روا له نیو دییدا
هه له سووپی؟... هه نه مه بوو هینده تان ته عریف ده کرد... ناوا شوین ده گپری؟"

نه وان سه رگه رمی قسان بوون كه عه بدی خان به سواریی نه سپ و به لینگدان گه یشته په نایان و نه سپه كه ی راگرت:
"چیه كاكی شوین گپری... ماشه لالا له و شوین گپرانته، نه م ده زانی له شوین گپران دا لینگه ت نیه!... له به یانی په وه
تا نیستا ده لی ده ته وی دی په كه بگری، هه روا ته ماشای دارو دیواره كه ی ده كه ی... نیستا ش ده ترسم له بن ته یمانه كه
خه وت لی بکه وی."

عه لی په شهل چاوی ده رپه رپین. به گورجی سه ری نه سپه كه ی بولی عه بدی خان وه رگپرا:
"بلی له ره عیه ته كان بپرسن داخوا كاله ی نوی له پی دابوو، كاله یه كه له پیستی جوانه گای منداره وه بوو دروست
كرابی؟"

خان رووی کرده ره عیه ته كان:

"راست ده كا؟"

یه كيك له ديهاتي په كان:

"به لی خان، هه وه لی زستانی جوانه گای سمایلی مندار بوو... سمایلی ناشه وان ده لیم... حه مه د زیلوه چه رمیگی لی
كریبوو."

خان گه رایه وه لای عه لی په شهل:

"به لی عه لی... نیستا هونه ری خوت نیشان بده بزائم."

عه لی سه ری داخست و به چوار نال له ناوایی وه ده ركه وت، عه بدی خان و خه وت - هه شت سواریش به دوا ی دا.

له به رده لانه كه دا عه لی له غاوی نه سپه كه ی توند کرد. نه وانیش راوه ستان.

شوینه كه بولی گابه رده كان رویشتبوو. عه لی واقی ورمما. جی پی په كان به ره و لیره وار بوون، به لام... جوان سه یری نه و

شوینه ی کرد كه له سه ر گابه رده كه دیار بوو:

"نه مانه به كه لینه شاخه كان دارویشتون... دابه زن، به سواری شوینیان هه ل ناگری."

هه موو نه سپه كانیان بونه فره یك به جی هیشت و وه دوا ی عه لی كه وتن. له نیو دوو به ردی گه ورده دا په له عه رزیگی

چكوله یان دی. له و توزه عه رزه دا سی گولی زهره د پشكوتبوون. نه م په له زهوی په گله ره ش بوو، له به ره ش یان

بریسكه ی ده دا. گوله زهره كانیش بریسكه یان ده دا. یه كيك له گوله كان داها تبووه وه سه ر زهوی. عه لی نه م گوله ی

نیشانی نه وانی دیکه دا:

"ده زانن بچی نه م گوله كه وتوو ته سه ر زهوی و دووه كانی دیکه به پیوه وه ستاون؟... دوی شه و، لای نیوه شه وی

یه كيك پی لی ناوه... هه ركه سیش بووی كاله ی له پی دا بووه... پروانن، شوینی لیوی كاله كه ی كه وتوو ته سه ر

گوله كه..."

هه موویان داها تنه وه و ته ماشایان کرد. به لام هیچ کامیان شوین و نیشانه یه کی لیوه كاله كه یان له سه ر گوله كه نه دی.

پاشان عه لی هه ستا به نیو به رده كان دا دهستی کرد به ها توچوی نه م لاو نه ولا. عه بدی خانیش به دوا ی دا... وه ختیک

عه لی گه یشته په نا گابه ردیگی نوو تیز، راوه ستا:

"لیره وه گه پراونه وه."

چوونه وه لای ئه سپه کان. له وه به دوا، ئه شوینانه ی ده چوونه وه لای لیره وار به باشی دیار بوون، به جوریک که ئه وانی دیکه ش ده یانته وانی شوینه که بگرن و به دوا ی دا برۆن.

کاتی که گه یشتنه په نا دارستان، عه لی له غاوی ئه سپه که ی کیشا. له پیش دا رهنگی زهره هه لگه پرا، دوا یه وه که خوله میشی لی هات، ئه مجار ره ش داگیرا.

لیره شوینه کان بۆلای بهرده لانه که گه پرابوونه وه. ئه مه وه که شوینه ونکه ده چوو... وه که شوینی ئه وانه ده چوو که نازانن ده بی بچنه کو ی... شوینه کان تاویک راست ده چوونه پیش...، دوا یه بۆ لایه کی دیکه وهرده گه پرا... عه لی وه ختی که دیتی شوینه کان بۆ ئه م لاو ئه ولا ده چن و دینه وه جی پی شوویان زگی پییان سووتا. به دلی عه لی داها ت که:

"چۆنه عه بدی به رمه ئه وسه ری لیره وار و ئه به سته زمانانه له شه ری ئه و رزگار بکه م؟..."

له ته نیشت مووره داریک گیایه که سه وز ببوو. ئه م گیا ته پو تازیه بۆلای مووره داره که چه ما بووه وه. له پشته وه شی کوته ره داریکی چکۆله له عه رزی پۆ چووبوو.

باران سه ر له نو ی توندی کرده وه. عه لی یه شهل ئه و نیو بالته یه ی به به ن سامۆته ی ئه سپه که یه وه هه لاهه سرا بوو، به سه ر شانی دا دا. ئه وانی دیکه بیده نگ بوون.

عه بدی خان:

"عه لی، خه ری که دره نگمان لی دادی... دیسان شوینه که ت لی ون بوو؟"

"نا... برۆن."

عه لی به ره و دارستان لی خوری. ئه م جاره هه ر به راستی شوینه که ی ون کرد.

گه رایه وه و رووی کرده عه بدی:

"شوینه که یانم لی ون بووه."

عه بدی خان نه پاندى:

"هه ر ئه وه بوو هونه ره که ت؟... ئه وه بوو؟..."

ده زگیران له دوا ی هه مووانه وه ده سکی ده مانچه ی رووتی له ده ست دا بوو.

عه لی یه شهل قسه که ی عه بدی خان ی زۆر له دل گران هات:

"نیستا شوینه که یان ده بینمه وه. ده بی هه ر له م نزیکانه بن. له م ده ور به رانه تووشی توفان بوون. زۆر به ده وری

خویان دا سووراون. ئه گینا شوینه که یانم ون نه ده کرد."

ماوه یه که گه پرا هه تا سه ر له نو ی شوینه که یانی دۆزیه وه. لیره وار که چه پو پر بوو. ئیدی ئه سپه کان ده رنه ده چوون.

ئه سپه کان یان به ره لا کردو به پییان پویشتن.

عه لی:

"ئه وه تا... لکیکیان له م داره شکاندوه."

له پاشان له پو وه که یف که وت:

"نزی که بوینه وه... لیره ش باوه شیک دارو چیلکه یان کو کرده ته وه. شوینه که یان به ره و به رده لانه."

جگه له عه‌ای‌یه‌شهل و عه‌بدی‌خان هه‌موویان ته‌ر ببون.

عه‌بدی رووی کرده خوشکه‌زاکه‌ی:

"ئه‌تۆ بۆچی نیو بالتۆی خۆت نه‌هیناوه؟"

به‌لام ئه‌و هه‌وسه‌له‌ی جواب دانه‌وه‌ی نه‌بوو. چه‌که‌که‌ی جۆریک به‌ده‌سته‌یه‌وه گرتبوو ده‌تگوت ئیستا لێی ده‌که‌وی.

عه‌ای‌یه‌شهل رووه‌و به‌رده‌لان غاری دا. له‌خۆشی‌یان خه‌ریک بوو هه‌ناسه‌ی لێ‌بیرێ. ئه‌وانی دیکه‌ش به‌ دوا‌ی دا غاریان

دا.

عه‌لی:

"دیمنه‌وه، به‌سپایی... ده‌بێ له‌بن ئه‌و شاخه‌ خۆیان هه‌شار دا‌بێ... به‌سپایی، له‌سه‌ره‌خۆ."

عه‌بدی‌خان له‌ دواوه‌ هاواری ده‌کرد:

"له‌ کوێن عه‌لی؟... دۆزیتنه‌وه‌ یان نا؟... بۆ قسه‌ ناکه‌ی؟"

عه‌لی ده‌نگی لێوه‌ نه‌ده‌هات. عه‌بدی‌خانی‌ش خۆی گه‌یاندنی. هه‌ناسه‌ی سوار ببوو. چووه‌ په‌نا‌ی عه‌لی و ده‌ستی کرد به‌

روانین.

عه‌لی ده‌ستی کرد به‌ قسه‌:

"لێره ئاوریان کردوه‌ ته‌وه‌. جله‌کانی خۆیان به‌سه‌ر ئه‌م داره‌دا راهیشتوه‌و وشکیان کردوونه‌وه‌. ئاوریان به‌ شه‌مچه‌

هه‌ل‌نه‌کردوه‌، ئه‌ستێ و به‌ردیان لێ‌داوه‌و ئاوریان پێ‌هه‌ل‌کردوه‌..."

چووه‌ پشته‌وه‌ی شاخه‌که‌، ئه‌و جیگایه‌ که‌ بارانی وێ‌نه‌که‌وتبوو و گله‌که‌شی وشک بوو. داها‌ته‌وه‌ سه‌ر زه‌وی. ماوه‌یه‌کی

زۆر ته‌ماشای گله‌که‌ی کرد. شوێنی که‌فه‌لی که‌چه‌که‌ی له‌سه‌ر عه‌رزی ناسیه‌وه‌. هه‌ورازتریش شوێنی شان و پشتی دیار بوو.

ئه‌وانی دیکه‌شی بانگ کرد:

"وه‌رن، وه‌رن... بروانن..."

هه‌موویان له‌ هه‌موو لایه‌که‌وه‌ داها‌تنه‌وه‌ سه‌ر زه‌وی. عه‌بدی‌خان به‌سه‌ر سوپرمانه‌وه‌ ته‌ماشای روخساری عه‌لیی کرد.

نه‌یده‌زانی عه‌لی مه‌به‌ستی چیه‌؟

عه‌لی:

"کار له‌کار ترازاه‌."

خان تێ‌گه‌یشت، به‌لام پرسی:

"یانی ده‌ته‌وێ بلیی چی عه‌لی؟"

عه‌لی:

"بروانه‌ خان! ئه‌مه‌ شوێنی که‌فه‌لی که‌چه‌که‌یه‌، ئێره‌ش شوێنی شان و پشتی... ئێره‌ش جیی سه‌ریه‌تی. ئه‌م خه‌تانه‌

ده‌بینی خان! ئه‌مانه‌ش جیی مووی سه‌رنی. مه‌به‌ستم ئه‌وه‌یه‌ ئه‌و کاره‌ که‌..."

عه‌بدی‌خان ره‌نگی گۆرا. ماوه‌یه‌که‌ هه‌روا چه‌په‌سا. پاشان ورده‌ ورده‌ ها‌ته‌وه‌ سه‌رخۆی:

"ئێستا ده‌لێی ئه‌مانه‌ چوونه‌ کوێ؟"

"ده‌بێ هه‌ر له‌م ده‌ورو به‌رانه‌ بن. ئێستا ده‌یان بینینه‌وه‌."

خه‌ریک بوو هه‌تاو ئاوا ده‌بوو.

عەبدى خان:

"دەترسم تاريكمان لى دابى."

عەلى:

"ئەمانە دوو سەعاتىك زياتر نيه لىرەپ رايۇشتون... بە دوو سەعاتانىش لەنىو ئەم لىرە وارە دا نابى زور رويشتىن. ئەمانە برسيسيئانە. لەبەر ئەو ئاورەى خويان لىگەرم كىرەبوو وە وردكە نانك نەپزايوو. ئەگەر نانيان پى بايە, حەتمەن دەيان خوارد."

دەزگىران كز دامابوو. لە باران دا خووسابوو. دەلەرزى و شەقەشەقى ددانى دەهات.

دەزگىران:

"ئاورىك بکەينەو وە خویمان گەرم بکەينەو. خەرىكە لە سەرمان دەمرين."

ئەوانى دىكەش:

"راست دەکا خان! لە سەرمان رەق بووين."

عەبدى خان لە دىن دەرچوو:

"ئىمە دەچىن ئەوان دەبىنەو. ئىو لىرە بن خوتان گەرم بکەنەو... ژن لە ئىو بەغىرەت ترن."

خان و عەلى خويان بە نىو لىرە وار دا كىرە. عەبدى خان دەمانچەكەى هەلگىشا... دەزگىران وەختىك دىتى خان زور توورەيه, دەستى لە خوگەرم كىرەنەو هەلگرت و وەدواى كەوت.

بەرە بەرە دنيا تاريك دەبوو. عەلى شوينەكەى هەلگرتبوو. شوينى پىيان ئەوئەندە ئاشكرا ديار بوو كە بە تاريكىش دەكرا وەدوايان بکەون.

خەرىك بوون لە هەلاتووەكان نيزىك دەبوونەو. چونكە بەرە بەرە شوينى پىيەكانيان تازەتر دەبوو. لەبن دەوئەنىك دەنگىك هاتە بەرگوى. گوىيان هەلخست. وردە وردە تاريكتر دەبوو.

عەبدى:

"ئەو دەوئەنە بپشكنن..."

عەلى:

"لىرەن, خان!."

لەنەكاو دەنگى زىرەى ژنىك بەرز بوو وە.

عەبدى هاوارى كرد:

"حەمەدى نەكوژن. بىگرن و بۆم بىنن... ئەمن بۆخۆم بە دەستى خۆم... ئەمن دەزانم چى لى دەكەم. وريا بن تالە موويهك لە سەرى كەم نەبىتەو."

حەمەد لە پشت دەوئەنەكە خزىبوو. دەسكى دەمانچەكەى لە دەستىدا بوو. دەمانچەكە لە گىرفانى راستى پانتۆلەكەى دا بوو. لە هىچ شتىك و لە هىچ كەس نەدەترسا:

"مەترسە خەجىج... تۆ نادەمەو بەمانە."

لە پشت دەوئەنەكە هەستاو راوہستا. رووى كىرە ئەوانە كە بە ترسەو لى نيزىك دەبوونەو وە گوتى:

"تەسلىم... تەسلىم."

عەبدی:

"ئۆوه مەچنە پېش... راوەستن لە پېش دا بۆخۆم بچمە پېش و سەرۆسە کوتی سەگی ببینم."

ئەوان پاشەو پاش کشانەو. عەبدی و دەزگێران پېش کەوتن. حەمەد لە نۆو دەوێنە کە دا چە قیبوو. دنیا تەواو تاریک ببوو. حەمەد وەک تارمایی یەك دیار بوو.

عەلی یەشەل، تاویک پېش ئیستا لەوێ کە تەوانیبوو شۆینە کە هەلگرێ و بیان بینیتەو، زۆر خۆشحال بوو... بەلام ئیستا کە دەیدی وەزە چۆنە، غەمیکی کوشندە دالی داگرتبوو. هەمیشەش هەروا بوو. هەر لەوێ لەسەر موورە داریک دانیشت و دەستی لە نۆو دەستانی گرت. سەرکۆنە ی خۆی دەکردو خەفەتی دەخوارد:

"ئیدی تۆبە... تازە ئەو کارە ی ناکەم... ئیدی تۆبە... بەستە زمان حەمەد!."

عەبدی خان:

"هەتیو نەمە بە حەرەمە... ئاوا؟... قەرار نەبوو ئاوام لە گەڵ بکە ی... ئیستا دەتەبە مەو و ئاوە دانێ... بزانه چت لێ دەکەم..."

راست لەو کاتە دا دەنگی راکێشانی چە خماخی چە کێک بیسترا، بەلام نەیان هێشت. عەبدی رووی کردە ئەوانی دواو و بە سەری دا نەپراندن:

"ئاخر من پیم نەگوتن کاریکتان پێ نەدای؟..."

حەمەد مووی لێ نە دەبزووت. هیچ نەش خەجلا بوو و نە دەترسا. راست وەک بەرد... راوەستا بوو و تەماشای دەکرد. لەو کاتە دا دەستی راستی کە لە گیرفانی پانتۆلە کە ی دا بوو، جوولای. بێ پەلە پەل و دلە خورپە دەمانچە کە ی دەرھینا. ئەوێندە لەسەرەخۆ بوو، دەتگوت قوتوو سێگارێک لە گیرفانی دینیتە دەر. دەمانچە کە ی بەرەو عەبدی راگرت. ئەوێندە ئارام بوو دەتگوت هیچ نە قەوماو. دەتگوت قەرار نیە هیچیش روو بەدا. دوو فیشەکی تەقاند.

عەبدی خان هاواری کرد:

"ئای مردم..."

ئەو خەریک بوو دەکەوت کە لولە ی دەمانچە کە ی بۆ لای زاوا کە چە لە راداشت و سێ جار دەستی لێ کێشا. ئەویش هاواری کرد:

"ئای کوژرام... و کەوت."

حەمەد دەمانچە کە ی لە گیرفانی هاویشتەو و هەروا بە ئارامی رووی کردە ئەوانی دیکە:

"خەجیج لێرە یە. ئەگەر موویە کە لە سەری کەم بێتەو، ئەمن دەزانم و ئۆوه."

پاشان خەجیجی بانگ کرد:

"ئەتۆ بچۆو مائی. پاشان بۆخۆم بەدوات دا دیم و دەتەم. دەتەبە مە جێ یە کە کەس نەتوانی بمان دۆزیتەو، ئەتۆ راستە پێ بچۆو مائی. ئەمانە ناتوانن موویە کە لە سەری تۆ کەم بکەنەو."

دەستیان کرد بە تەقە لە حەمەد. حەمەد بە دەنگی تەقە کە سەری سورما. چونکە زۆر لەمێژ بوو ئەوان دوور کەوتبوونەو. ئەوان تەقەیان لە تاریکی دەکرد.

لای نیوێشەوێ لە دارستانە کە دەرکەوت.

باران هێشتا نم دەباری.

یه کیک به سپایی و به شکوه له ده رکه ی ددها... نه ختیک راده وه ستاو سه رله نوی دهستی پی ده کرده وه.
ژنه، میرده که ی له خه وه ستاند:

"هسته... هسته، یه کیک له ده رکه ی ددها."

پیاوه که خه والوو بوو، چنه د جار ویستی هه لستی، به لام سه ری خوی رانه ده گرت و ده که وته وه سه ر سه رین.
دوباره له ده رکه یان دا، به لام که میک توندتر.
ژنه دوو پاتی کرده وه:

"هسته، هسته... له ده رکه ی ددهن."

پیاوه که هه ستاو به خه والویی بو لای ده رگا چوو و بانگی کرد:
"کی یه؟"

له ده ری را جواب درایه وه:

"بیکه وه، نه منم."

ده نگه که ده له رزی، پیاوه که گه روی پاک کرده وه و دیسان پرسى:
"ئه تو کی یه؟"

"ده رگا که بکه وه ده مناسی."

پیاوه که ده رگای کرده وه:

"که وایه وهره ژوور..."

ئه وه ی له ده رکه ی ددها به هه له نگوتن هاته ژووری... ژووری هوده که تاریک بوو...
کابرا بانگی ژنه که ی کرد:

"کچی هسته ئه و چرایه هه ل که، میوانمان هاتوه."

پاش تاویک چرا هه ل کرا. ژنه که هاته لایان. میوان له بهر باران خووسابوو. جله کانی به له شیه وه نووسابوون. ژن و

میرد به سه رسورمانه وه ته ماشای ئه و میوانه یان ده کرد. میوان وا ته ر بوو ده تگوت له ئاوی یان هه ل کیشاوه.

ژنه که چاوی له میوانه که نه ده گویتزه وه. سه ره نجام وه قسه هات و پرسى:

"میوانه که مان ئاشنا دیاره!... به لام نای ناسمه وه."

پیاوه که زه رده خه نه یه کی هاتی. ئه وه همیشه پیکه نینی له سه ر لیوان بوو:

"هه رچنه د چاوم باش نابینی، به لام له پیش چاوی منیش بیگانه نیه."

پاشان دهستی خسته سه ر شانی میوان و گوتى:

"میوان کی یه؟ بیگانه نی، به لام نات ناسمه وه."

میوان:

"مامه، ئه من حه مه دوکم."

سله مان بانگی ژنه که ی کرده وه، که چووبوو داران بیئی:

"کچی وهره بزانه کی هاتوه، وهره..."

ژنه به خووشحالی یه وه پرسى:

"کی یه؟"

"حه مه دۆکی خو مانه. ماشه لالا بزانه بووه ته چ پال وانیك... ئەمنیش ئەم رۆژانه هەر بیرم ده کردی حه مه د. ده مگوت داخوا ئەو منداله چی به سهر هاتیی، وادیاره دلّم خه بهری داوه که ئەم رۆژانه په یدا ده بی."

ژنه:

"ئه ری، کورم. مامت ئەم رۆژانه هەر له بیری تۆدا بوو، هەر باسی ده کردی."

سله مان زۆر پیر ببوو... برۆیه کانی درێژو لوول دراوو سپی بوون و که وتبوونه سهر چاوانی. ریشیشی درێژ ببوو وه ک باوه شه لۆکه یه که ده که وته سهر سنگی. ئەم سه روسیما یه سامیکی تایبه تی ددها به مام سله مان.

ژن کراس و ده رپی یه کی پیاوانه ی هیئاو له پیش حه مه دی دانان:

"کورم، کراس و ده رپی یه کانت بگۆره. ده نا باپه ر ده بی."

حه مه د چوه سووچیکی تاریکی هۆده که و خۆی روت کرده وه... له پاشان به توپی کراس و ده رپی یان هات له بهر

ئاگر دانیشته.

سله مان:

"ده ی حه مه د، باس و خه بهر؟"

حه مه د:

"زۆرم وهره زی کردبوون، به لام چاره چیه؟ بوخوتان ده زانن."

سله مان سهری خسته سهر حه مه د:

"ده ی باشه، ئاخره که ی ئەو دی یه ت دیته وه یان نا؟"

حه مه د پیکه نینیکی تالی هاتی:

"نا، نه کرا."

پاش ئەم قسه یه باوه شیک تیشکی زهره له میشکی حه مه د دا دره وشا.

سله مان:

"پرسیار باش نیه، به لام سهیره به وشه وه درهنگه... و به م سه روسیما یه وه!"

حه مه د:

"بۆت باس ده که م مامه... چاره ی دهردی من به ده ست تویه. له دنیا دا ئەتۆ نه بی هیچ که سم نیه. جگه له تۆ که س

شک نابم دهردی خۆمی پی بلیم، که سم نیه یارمه تیم بدا... هه ربۆیه ش هاتووم."

ژنه:

"سه رمات بووه کورم، ئیستا ده چم جامیک شو ریاوت بۆ تۆ ده که م... زۆرت سه رمایه."

حه مه د وه ختیك جامه شو ریاوه گه رمه که ی به ده سه ته وه گرت، چهند سال پیشتری وه بیر هاته وه. ئەو ده میش هەر له م

گۆشه یه وه هەر له بهر ئەم ئاگردانه دانیشته بوو و له سه رمان هه لده له رزی. وه بیری هاته وه که چۆن شو ریاوه گه رمه که ی

خواردبوو و گهرمی هاتبووه وه . ئه و وهخت ته نیا بوو... ئه و وهخت ده ترسا... به لام ئیستا بی باک بوو. لی بر او بوو. دنیا په کی فره وان تری هه بوو. تامی نازاد بوونی ده چیشته. له و کاره ی کردبووشی هیچ په ژیوان نه بوو. ژنه:

"ئیوه دانیشن قسه کانتان بکه ن, ئه من ده چم ده نووم."

سله مان:

"باشه, بوم باس بکه بزانه همه ده..."

حه مه د:

"عه بدیم کوشت. خوشکه زاکه شیم هه ر کوشت."

سله مان پی پی سهیر بوو:

"که نگئی؟"

حه مه د:

"هه ر نه مشه و, سه ر له نه نگوری."

سله مان بر او ی نه کرد. به بی باوه ری په وه پرسى:

"به راستیته؟... به هیچ جور وه ک پیاو کوژان ناچی."

حه مه د له سیری هه تا پیوازی هه موو شتیکی بو سله مان گپراهه وه. که له بابی پارشیوی ده یان خویند که حه مه د قسه کانی ته واو کرد.

سله مان:

"ده ستت نه پزی. چاکت کرد... ئیستا نیازت هه یه چ بکه ی؟"

حه مه د:

"دیاره نیازم نیه بچم خوم ته سلیمی ده ولته بکه م... ده مه وی بچمه شاخی."

سله مان:

"ئه تو جار ی بنوو. کاتیک هه لستای فکری لی ده که ینه وه."

حه مه د:

"ده ترسم لی ره له داو که وم و له نه کاو به سه رم دا دن."

سله مان:

"به نه قلی که س دا نایه, که سیک پیاوی کوشتی بیته و دوو هه نگاو له ولاتر له دی په ک خوی بشاریته وه..."

حه مه د:

"ئه ری وه لالا..."

سله مان:

"ئه گه ر ئه وان به دواته وه بن, حه تمه ن ده چنه دیهاتی زور دوور, روو له کیوان ده که ن."

چه ند جه والی نه خشین له په نا دیواری هه لپه سیرابوون. سله مان بانگی حه مه دی کرد:

"وهره حه مه د وهره... وهره ئه م جه والانه لابهين. دهمه وي جیگات له پشت ئه م جه والانه بو راخه م. كی ده زانی چ دیته پيش، ئيمه ده بی فكري هه موو شتيك بكهين."

ماوه يه ك پيكه وه خه ريكي جه واله كان بوون و پاش و پيشيان كردن، هه تا جي يه كيان كرده وه كه نه فه ريك بتواني ليی بخه وي.

سله مان:

"ئيسا بچوو له و پشته ي بخه وه. نه گه ر پيت خو شه مانگيك بنوو. كه س ليره شك ت بو نابا. ئيسا جليكيشت به سه ر دا ده دم با به ته واوي خاترجه م بي... بنوو هه رچه ندي پيت خو شه بنوو."

حه مه د بي ئه وه ي قسه يه ك بكا له جي خزي.

سله مان توند ده رگا كه ي داخست و چوه كن ژنه كه ي. ژنه كه ي نووستبوو. هه لي ئه ستاند:

"كچي، جيگاي حه مه دم له پشت جه واله كان راخستوه. نه كورم، نه بووكم و نه هيج كه سي ديكه نابي بزاني حه مه د ليره يه.

ژنه:

"باشه."

پاشان ئه ویش سه ري كرده سه ر سه رين و نوسته وه.

حه مه د له جي دا ماوه يه ك يادي خه جيجي كرده وه. وه بيري هاته وه كه عه بدی چو ن كه وته سه ر زه وي. عه بدی هه ر به بيري شي دا نه ده هات كه شتي واي به سه ر بي. پاشان وه بيري هاته وه كه خوشكه زاكه ي عه بدی چو نی هاوار كرد... چو نی چنگه كركه له زه وي ده كرد... چو نی قه پاله له دارو به ردو خاك و خو ل ده گرت و پاشانيش چو ن له نيو خو يني خو ي دا تلایه وه... له و نيوه دا شتيكي ديكه شي وه بير هاته وه. وه ختيك هه مووان تفه نگیان پيوه دنا، پياويكيش له سه ر كو لكه داريك دانيشتبوو، سه ري له نيو هه ردوو ده ستانی گرتبوو و له گز فكران را چووبوو. هه روا به چه پ و راست دا ده جو لاو ديار بوو له گه ل خه فه تيكي گه وره ده سته ويه خه يه.

هه رچي فكري لي ده كرده وه سه ري له م مه سه له يه ده رنه ده چوو. ئه و پياوه كي بوو؟ پاشان هه موو شتيكي له بير چوه وه. وه كه ئه وه ي ئيسا له دا يكي خو ي بووي، ميشكي خاوين بوو، رووناك بوو، هه روا بزانه هيج كاره ساتيكي تووش نه بووه، خه وي لي كه وت.

وه ختيك وه خه به ر هات زور به كه يف بوو. هه رچي ببوو، ببوو. وه ختيك دويني شه وي وه بير هاته وه، هه ر ئه و بريسه كي به قه د نووكه ده رزي يه هات و له چاواني دا قه تيس ما.

سله مان:

"گویت لي بي حه مه د! ئه من به يانی چوومه نيو دي و كه ميك گويم هه ل خست، خه به ري بريندار بووني عه بدی گه يشتوه ته ئيره ش. له وانه يه بين ئيره ش بگه رين. ده بي ئه مشه و پيكه وه بچينه شاخي و ياخي يه كان وه بينين."

له سه رو سيمای حه مه د را ديار بوو كه ئه و پيشنياره ي زور پي خو شه.

سله مان:

"دوردوو شه يت خزمي ئيمه يه. زورم چا كه له گه ل كرده وه. ده ليم ناگاي ليت بي. به لام له سي مانگ زياتر له لای

دوردوو مه مينه وه. پياويكي زور بي ميشكه. نايه لن له وه زياتر له كيوان بزي... هه ميشه به دوايه وهن. زوو يان درونگ

دەیکوژن. لە جی دا یاغیی وەك ئەو سالیك زیاتر ناتوانی بژی. پیم سەیرە هەتا ئیستاش نەیان كوشتووە. بەلام ئەگەر لە من دەپرسی، زۆری پێناچێ کە دەیکوژن... پاشان دەبێ جی بەکی دیکە وەببینی و بچیە ئەوی. ئەتۆ دەبێ یەك دوو مانگ ئەزموون پەیدا بکە و پاشان بۆخۆت دەستەبەك دروست بکە. دیسان پیت دەلیم، ئەگەر لەبەر خاتری تۆ نەبایە هەتا سەد سالی دیکەش چاوم بە چاوی نەدەكەوت. لەگەڵ ئەو بئیمیشکە زۆرتی نەكەوی! ئەو یاغی نیە، چەتە یە... دزە... پیاو کوژە... بەلام قسەبەك بۆ خوا بکەین، دۆردووش لە جی دا کورپکی خەرپ نەبوو. لادیی یەکانی خویان بوونە هۆی ئەو کە ببیتە ئەو جانە وەرە... رۆژیکیان دۆردوو بە میوانی دیتە دئی یەکە ی خویان، ئەودەم هاوولاتە نامەردەکانی خۆی دەرخەنە داوی ژاندارمەو... پیاو هەق بلێ زۆریان ناپیاوی لەگەڵ کرد. بە کورتی دۆردوو بە هەر جوور دەبێ لە دەست ژاندارمەری رادەکاو خۆی دەگە یە نیتە چیا. بەلام پاش ئەو نامەردی یە ی لەگەلی کرا، ئیدی جووریک هار بوو کە بەزەبی بە کەس دانایە... لەو گەریین... تۆ تەنیا یەك دوو مانگ بە هەر جووریک بوو لەگەلی رابویرە."

حەمەد:

"دەستە ی دۆردوو شیت چەند کەسن؟... زۆرن؟"

سلەمان:

"هەرچی نانەجیب و زۆل و بیژووی ئەم نۆو بوو، لە دەوری دۆردوو خپ بوونەو... هەرچی زنجیری پساندوو و لە زیندان رای کردو... ئیستا گوێ گرە حەمەد چەند قسەبەك پێ بلیم و ئامۆژگاریت بکەم با تەکلیدی خۆت بزانی... ئەتۆ هیشتا مندالی... بەلام گەرە دەبی و پێ دەگە ی. ئەمن نازانم چەند دەتوانی لە کێو وەمیانی یان نەمیانیەو... ئەمەیان تەنیا خوا دەزانێ. باش گوێ بگرە بزانه دەلیم چی. حەتمەن بە کەلکت دئی. ئەمن زۆر لەگەڵ یاغی یان ژیاوم. دەزانم دواپوژیان چیە... دواپوژێ زۆر کە سیشیانم بە چاوی خۆم دیو. وەختیک خۆت گە یاندە دەستە ی دۆردووی، نابێ دەسبەجێ لەگەڵ هەموویان ببیە دۆستی گیانی گیانی... هەرکە چوو یە نۆیان، زۆر بەیان دین، دەورەت دەگرن و وا نیشان دەدەن کە دۆست و هاوپیتن، دلسۆزیت بۆ نیشان دەدەن، دەردی دلاینت پێ دەلین. نەهێزی یەکانیانت لەلا دەدرکین، بەکورتی رەفتاریک لەگەڵ دەکەن، کە پیت وایی هەموویان دۆستی گیانی گیانی. لە جی دا بنیادەم هەموویان وان... بەلام ئەتۆ نابێ نەدیو و نەناسیو لەگەلیان ببیە خۆمالی. نابێ هەرچی لە دلت دایە دەسبەجێ بۆیان هەلریژی. بە کورتی هەرچی زیاتر خۆ راگری و کارت بە کاریان نەبێ، قەدرت لەلای وان دەچیتە سەری... هەتا دەتوانی سەنگین بە. یاغی دەبێ لەنۆ ئاوالەکانی دا قەدری هەبێ... دەبێ ئاوالەکانی حیسابی لەسەر بکەن... بەراستی چیم دەگوت؟... ها... دەمگوت دەم و دەست لەگەڵ هەموویان مەبە بە دۆست و خۆمالی... ئەگەر نوختەبەك لئو وەببینن، هەتا ئاخیری عومرت لە دەلینگت بەردەبن... ئەودەم ئیدی لە لای ئەوان بابی پوولە رەشکە یەك قەدرت نیە... رۆژ لە رۆژ چاکتریان دەناسی. پیاوان دەبێ بە رەفتارو کرداریان بناسی، نەك لە رووی قسەیانەو... پاش ئەو ی ماو یەك بە شکوو لە نۆیان ژیا ی و هەموویان باش ناسی، ئەودەم تێ دەگە ی کامەیان بۆ ئەو دەبێ پستی پێ ببەستی و لەگەلی ببیە دۆست و خۆمالی. ئەگەر زاربلابو بی، بزانه ئەو دۆزمنی گیانتە. پیت و نەبێ کێو و زیندان فەرقیان هە یە. هەم چیاو هەم زیندان هەردووکیان سەرۆکیان هە یە و ئەوانی دیکە نۆکەری سەرۆکن و چەندیش نۆکەری نزم و بئیمەت!... سەرۆکەکان وەك بنیادەم دەژین، بەلام نۆکەرەکان عینی سەگ... تۆ دەتوانی ببیە سەرۆک، بەلام نابێ ئەوانی دیکە بە کۆیلە ی خۆت بزانی. ئەو ی کە پیم گوتی لە گویتی بگرە. ئیستا هەر بگە یە چیا، دۆردوو شیت دەسبەجێ دەمانچە یەکی

ماوزهرت ده داته دست، چه که کانی دیکه دوايه خۆت په يدايان ده که ی... ئەمن ئیستا ده چم سۆراغیکی ده که م بزانه دۆردوو له کام لایه."

سله مان ههستاو چوو له لای ديهاتیه که هاوکارو خه به رهینی دۆردوو شیت بوو، هه والی دۆردوو لای پرسی. دۆردوو خه لکی گوندی "سپی یه بی" بوو. سله مان له مندالی یه وه دهیناسی. بابی چوو بووه شه پرو ئیدی نه هاتبووه وه. له بهر نه وه ی له گه ل سله مان خزم بوون، سله مان زۆری یارمه تی ژن و منداله که ی کردبوو. نه وی راست بی، سله مان بوو که نه ی هه شتبوو له برسان بمرن. دۆردوو به مندالییش قوشمه یه که بوو که س باشاری نه ده کرد. ئیستا پینچ سال بوو دۆردوو له شاخی بوو. مال نه مابوو نه ی سووتینی، هیلانه نه مابوو تیکی نه دا. ديهاتیه کانی نه وه مه لبه نده هاواریان به ده سته وه گه شتبووه ئاسمان. که س نه یده ویرا تخوونی مه لبه ندی ژیر ده سه لاتی نه وه بکه وی. هاوار بو نه وه که سه ی ده که وته داوی دۆردوو. دارو نه داری لای ده ستاند، رووت و قوتیشی ده کرده وه، جا به ره لای ده کرد. هه رکه سی وه ده ست که وتبایه کراس و ده ریچی یه که شی له بهر داده که ند. دۆستایه تی و ئاوه له تیشی نه ده زانی. گوئی له قسه ی براو دایک و بابیشی نه بوو. راستی یه که ی نه وه بوو سله مان ده ترسا حه مه دی به ریته لا. چونکه هه یچ دور نه بوو به نه قلی دا بی و هه ر له جی حه مه دی بکوژی.

سله مان:

"جیگای نه وه سه گبابه م دۆزیه وه. ده لێن له "گرده دووکه ل" ه. ئیمه ده بی بچینه گرده دووکه ل و سی جار ته قه بکه ین. پاشان تفه نگی یه کانی دۆردوو دین و ده مانبه ن. با پیته بلیم حه مه د... ئەمن زۆر بروام به و شیت و شووره نیه، به لام هه رچی بی، زۆری دلای من ده وی. له م ده ورو به رانه ش ده سته یه کی دیکه شک نابهم... سه د بریا هه بوایه..."

پاش خۆرئاوا، سله مان له پیشه وه و حه مه دیش به دوا ی دا وه ریچی که وتن. کاتیکی له ئاوی چوونه ده ر، سله مان وه رگه رایه وه و سه ری خسته سه ر حه مه د:

"حهمه د، ئیدی تو خه ریکی یاغی ده بی. نه کا سه یینی به سه رت دا بی و بییه سه ردانی مامه سله مانته."

حهمه د:

"پیش هه مووان ده بی به سه ر تۆدا ده م. چما نه من هاوکاری دۆردوو شیت نیم؟"

سله مان قاقایه کی کیشا:

"باشه، باشه..."

حهمه د:

"مه گه ر درۆ ده که م؟"

سله مان کردیه راستی:

"حهمه د، رۆله م... نه گه ر کاریکی خه راپت کردبایه. نه گه ر جگه له عه بدی ته قه ت له که سیکی دیکه کردبایه، بوخۆم

ته حویلی ده وله تم ده دای."

حهمه د:

"چما نه من ده متوانی جگه له عه بدی ته قه ت له که سیکی دیکه بکه م؟"

سله مان له نه کاو راوه ستاو یه خه ی حه مه دی گرت و چاوی له چاویه وه بری:

"گویت لى بى كورم، گوى بگره حه مه دوك، نه گهر رۆژيك ببيسم بى گوناھيك يان كه سيكت كوشتوه كه گوناھيكيشى كردوه، به لام گوناھيكى وا نه بووه، يان خوا نه خواسته نه گهر به گويم بگاته وه كه سيكت له بهر پووله كه ي كوشتوه، نه ودهم بزانه كه رۆژى قيامه تيش هه ر ئاوا يه خهت ده گرم."

حه مه د:

"ئيدى نه من كه س ناكورم."

سله مان هه روا كه توند يه خه ي حه مه دى گرتبوو له سه رى رۆيشت:

"نه گهر رۆژيكيش ببيسم، تووشى كه سيكى وه كه عه بدى خان بووى و نه ت كوشتوه، ديسان ده ستى من و يه خه ي تو... نه گهر سه د عه بدى خان ببينى، ده بى هه ر سه ديان بكورى... نه گينا رۆژى قيامه ت نه ئاوا يه خه ت ده گرم."

حه مه د پيگه نينيكى هاتى:

"قه ولت پى ده دم نه گهر سه دى وه كه عه بدى خانم چنگ كه وى، هه ر سه ديان ده كورم."

به رى به يانى باران كردبوويه وه. ريگاكان قور بوون. نه وان نىستا گه يشتبوونه شاخى. نه م بنارانه خيزه لان بوون. خيزو ورده به رد له بهر پى يان دا ده خزى. هه وا بوئى دارى گه نده ل و پووشى ريزوى لى ده هات. نه ستيره كان زه لام زه لام بوون و نه لقه يه كه رووناكايى ده ورى دا بوون... ته يريك هه يه وه كه كاريله ده هيرپينى... جار به جار ده نكى نه و مه له ده ببسترا. وه ختيك كه هه ورازتريش چوون، كوتره باريكه يه كه خويندى.

گه يشتنه نيزيك لوتكه ي گرده دووكه ل.

سله مان:

"حه مه دوك، ده مانچه كه ت ده ريپنه و سى فيشه كه هه ل توقينه."

نه م قسه يه ي كردو دانيشت. هه ناسه ي سوار ببوو:

"داد له ده ست پيرى... ئاى جحيلى له كوئى... دنيايه كى خوش بووى..."

له و نيوه دا حه مه د سى ده مانچه ي هه ل توقاندن.

ده نكى گولله يه كه له دوور له كيوه كان دا ده نكى دايه وه و جوابى حه مه دى دايه وه.

سله مان:

"ئاى نه ژنوم... زووبه كورم، ده بى زووتر وه سه ر كه وين."

حه مه د قولى سله مانى گرت.

پاشان له نيزيك خوئان تفه نكيك هاويژرا.

سله مان هاوارى كرد:

"چتانه توخمه سه گينه؟... نه كا خهريك بن بمكورن."

ده نكى كورپه جحيله يه كه هات:

"نه تو كيى؟"

سله مان:

"وه ره پيش كورپه، وه ره پيش... بمبه لاي نه و شيت و شووره."

له پشت به رده كه ي لاي راستيانه وه پياويك هاته ده رى:

"ئۆيۈم بون تەقەتان كورد؟"

سلەمان بە بى تاقەتىيەو جوايى دايەو:

"ئۆيۈم بون... شىتە لە كويىيە؟"

پياوۋەكە دەست لەسەر چەك بە دەنگىكى پىر لە سەرسورمانەو پىرسى:

"بە ئاغام بلىم كى ھاتو؟"

سلەمان:

"بلى مام سلەمان، لە گوندى كەسمەو."

كابراكە سلەمانى ناسىبوو، دەسبەجى وەلامى دايەو:

"ئىشەللا دەبوورى مام سلەمان، لە دەنگت پرا نەتمناسىيەو."

سلەمان:

"پىرىيە ئىدى، ھىچى لەگەل ناكى، پياوۋىش دەگورى... ئەتۆ كىي كورم، نات ناسمەو."

"ئەمن جەبارم، كورپى مستەفا، لە گوندى "كاراجادورن". لە بىرت نىە مام سلەمان لەگەل بابم دەھاتىن و كورتانمان

پى دەرووى. لەبىرمە ھەم كورتانت بۆ دەرووىن و ھەم گورانىت بۆ دەگوتىن."

سلەمان:

"سەيرە، سەيرە! ... ئەتۆش ياغى بووى؟ ... خەبەرم نەبوو."

"باش رى كەوت."

پاش ئەم قسەيەش ھاواری كوردو خەبەرى دا:

"مام سلەمانە... لە كەسمەپرا ھاتو..."

دەنگەكە لە شاخان دراو لە چىادا دەنگى دايەو. لەبەر زاركى ئەشكەوتىك ئاورىيان كوردبوو، ھەوت، ھەشت

كەسەش لە دەورى ئاگرەكە ھالابون و تەفەنگەكانىيان خاوين دەكردەو. ئەو شاخەى ئەوان لە بنى دانىشتىبون، نووك تىزو

بە قەد سىپىدارىكىش بلىند بوو.

بلىسەى گەرە گەرەى ئاگر لەسەر شاخەكان نەخشى جۇراوجۇرو سامناكىيان دەكىشان. ھەمەد وەختىك شاخ و

ئاگرو ئەشكەوت و ئەو پياوانەو چەكەكانىيانى دى، ھەستى بە نامۆيى كرد. لەتارىكايى دا دەنگى پىيەك ھات. يەككە

لەوانەى لە دەورى ئاگرەكە دانىشتىبون، بە دەنگى پىيى ئەو كەسە كە نىزىك دەكەوتەو، راپەرى. كەلەگەت بوو.

سىبەرى كەوتە سەر ئەو شاخە كە نەخش و نىگارىكى زۆرى بلىسە ئاگرەكان سەمايان لەسەر دەكرد. سىبەرەكەى لەسەر

شاخەكە دەبزوت. بۆ لاي ئەوان ھات.

سلەمان:

"پىم وايە شىتەى خۇمانە."

جەبار:

"بەلى. خۆيەتى، ئاغامە..."

دۆردو نەراندى. دەنگى دەتگوت زەنگولەيە:

"بەخىراتى مام سلەمان... چۆنە بەو شەو دەنگە؟... ناكە ھاتى رەگەلمان كەوى؟..."

له پاش ئه م قسه يه ده ستي سله مانى گرت، ماچى كردو له سهر نيوچاوانى خوى دانا.
سله مان:

"شيتى جندار... بيستومه بوويه پادشاي ئه م كيوانه... ده لئين كه س ناويرى قسه ت له قسه بكا... پيت خوش بى
لى ده ده ي، پيت خوش بى ده كوژى..."
دوردوو:

"راسته مام سله مان... به خوا نايه لم بنيادهم به م ده وروبه رانه دا رابيرى. ده مه وي قه ده غه ي بكه م كه هيچ كه س به م
ده وروبه رانه تى نه په رى. نامه وي له مه ودوا بنيادهم لاقى وه خاكى ئيره بكه وي. باجى هه موو ئه و رى يانه ي ده چنه وه
ماراش ده بى به من بگا. با گوندى سپى يه بى باشم بناسى. با بزنان دوردوو شيت كى يه."
سله مان:

"ديسان خه ريكي شيتته شيتته ي؟"
دوردوو:

"ئه گه ر خه لكى سپى يه بى كارىك بكه ن كه جارىكى ديكه دل م لىيان بيه شى، به خودا سپى يه بى ئاور تى به رده ده م.
هينده ي چاو له سهر چاو دانى ئادارى به سهر پاداريه وه نايه لم، نايه لم ئاورگى ئاوه دانى تيدا بمىنى، واى له گه ل خاك
ته خت ده كه م كه گياشى لى شين نه بيتته وه."
سله مان ته شه رى لى دا:

"لى وه بره شيتته... ئه م قسه قورانه چين؟"
دوردوو:

"وادياره ئه توش منت نه ناسيوه مام سله مان!... ئه توش نازانى ئه من كيم..."
سله مان:

"بوچى... ده تناسم شيتى توخمه سه گ، ده تناسم... بايى پووله ره شكه يه ك ئابرووت بو ياغى و ياغى گه رييش
نه هيشتوتته وه... خه به رم هه يه."
دوردوو:

"راوه سته چه ند سالى ديكه پى بچى... ليم گه رى كه ميك بارى خوم ببه ستم... ئه و وه خت ده زانى ياغى به كى ده لئين
و ياغى گه رى به چى ده لئين..."
سله مان:

"ئيشه للا تا ئه وده م ئه من ده مرم و ياغى گه رى تو نابينم... خو ئىستاش ناوبانگى چه ته يى و پياوكوژى و تالان و
بروى تو دنياى پر كردوه."
دوردوو شيت:

"ده ي بينى، ئيشه للا ده ي بينى."
سله مان تووره بوو:

"ئه گه ر وه ك تا ئىستا ره فتارت كردوه هه روا برؤيه پيش، درهنگ يان زوو ده تكورن و منيش ته نيا ته رمه كه ت
ده بينم... حه يف بو جوانيت... ده زانى زورم دلى تو ده وي شيتته؟"

دۆردوو:

"دەزانم مام سلەمان... دەزانم... لە ھاوکارەکانم بپرسە. رۆژنیە باست نەکەم و یادت نەکەمەو. بە ھەمووانم گوتووە ئەگەر گیانم ھی خواپە، گوشت و ئیسکەم ھی مام سلەمان."

پاشان رووی کردە ھاوپیکانی:

"وانیە کورپنە؟"

ھەموو پیکەووە جوابیان دایەو:

"بۆچی..."

سلەمان:

"ئەمن پیم خۆش نەبوو ئەتۆ یاغی بی، ئەویش لەسەر چی؟... بە ھەر حال... ئیستا کار لە کار ترازاو. بەلام ئەگەر بۆ ناو و ناوبانگ چووپیە شاخی، بەراستی شیتییە..."

دۆردوو:

"ئیسستی دانیشە مام سلەمان... دانیشە با چایەک بخۆینەو."

سلەمان دەستی بە ئەژنویەو گرت و دانیشت:

"حەیف کە قەدری جوانیی خۆتان نازانن توتکە سەگینە... لەو کێو و شاخەدا بە خەساری دەدەن."

پاشان تەماشایەکی دۆردووی کردو پیکەنی:

"دیارە قەدری گیانی خۆت باش دەزانی شیتە! ئەم ھەموو "پەریوہ شان" ەت لەکوئ بوو؟... (گیایەکی بۆنخۆشە، وئ دەچی کە نێرە بی - وەرگێر).

مەلۆ مەلۆی پەریوہ شانیان تەخت کردبوون و وەک دۆشەکی نەرم بە ئەندازەئە لقەئە خەرمانەئەک لە چوار دەوری ئاورەکە رایان خستبوون. بۆنی خۆشی پەریوہ شان لەو شەو دا بلۆ ببوووە. بۆنی پەریوہ شانیش ھەر وەک پەریوہ شان خۆی نەرم و دلگیرە...

دۆردوو بە خۆراناوە جوابی دایەو:

"تۆ خۆش بی، پەیدا دەکەین... ئەم کێوانە ھەموو پائوانی خۆمان."

سلەمان قاقایەکی کێشا:

"ھەئە شیت و شوور، ھەئە... ئاوا؟... کە وای مەزرای پەریوہ شانیشت خستو تە سەر قەبالەکەئە خۆت..."

ھەمەد ھەموو گیانی ببوو گوی. ھەموو یاغی یەکان تەقیلەئە سووریان لەسەر بوو. تەقیلەئە سوور کلاوی باوی یاغی یەکانە. تەقیلەئە سوور نیشانەئە یاغی بوون و چەتەئە یە. تا ئیستا یاغی یەکان کلاو گەرگەری یان شاپۆئە لەسەر نەناوە. کئ تەقیلەئە لەم کێوانە کردو تە باو؟... کەس نازانئە... رەنگە ئەو رۆژانە کە فەرمانی لابردنی روپۆش و گۆرپینی جل و بەرگ دەرچوو، ئەو یاغی یانە کە لە کێو و بەندەنان بوون ئاگیان لەو ئالۆگۆرپە نەبووبی و دواپەش ھەر کەس چووپی تە چیا بە چاولیکەری ئەوان تەقیلەئە لەسەر نابئ.

پاش ئەو ھەئە سلەمان دانیشت، ھەموو یاغی یەکان یەک بە یەک ھاتن و بەخێرھاتنیان کردو دەستی سلەمانیان ماچ کرد. ھەمووشیان بە سەر سوپمانەو بە چاوی گاکرپن لە ھەمەد ورد دەبوونەو. ھەمەد لە پشتمەو ھەئە سلەمان دانیشتبوو. کوشم ھەلاتبوو و چکۆلە دیار بوو.

سله مان:

"ئه گهر ده تانه وئ بزانن ئه م كوره كئيه، ئيستا پيٽان ده ليم. ناوي حه مه دوكه. پياويكي له ده ست كوژراوه، بويه هيناومه ته ئيره."

له و نيوه دا حه مه د سه ري داخستبوو و چووك تريش ببوه وه.

دوردوو ته ماشايه كي سله ماني كردو چاويكيشي له حه مه د كردو به سه رسورمانه وه پرسى:

"هاتوه ته گه ل ئيمه؟"

سله مان:

"ئه گهر قبول بكه ن به لئ...، ئه گه ريش نا، بوخوي به ته نيا به رهي خوي له ئاو ده رديئي."

دوردوو:

"پيي له سه ر چاومان... وه ختيك تو هيناوته مام سله مان، له سه ر سه رماني داده نيئن."

له كوله پشته كه ي ته قيله يه كي ده ره يئاو بو حه مه دي هاويشت. حه مه د كه به رواالت وا ديار بوو هوشي له سه ر خوي

نيه، ته قيله كه ي له هه وا قوزته وه.

دوردوو:

"بيكه سه رت پاله وان... ئه مه ته قيله كوئي خومه. جاري هه ر ئه وه مان هه يه... دوايه ته قيله ي باشترت بو پيدا

ده كه ين."

پاشان روي كرده مام سله مان و به دزي به وه زه رده يه كي هاتي:

"ماشه لالا زوريش منداله."

سله مان ئه م قسه يه ي پي خوش نه بوو:

"به لئ زور منداله، به لام عه بدى چل ساله ي خوارد... پيٽان وا نه بي كه ري دزيوه وه هاتوه ته شاخي."

دوردوو به سام و سه رسورمانه وه پرسى:

"ته قه ي له عه بدى خان كردوه؟... به راستى؟... له عه بدى خان... سه يره... سه يره..."

سله مان:

"به لئ... ئه دي پيٽ وابوو چيه؟"

دوردوو به چاويكي بي بړاوه ته ماشايه كي حه مه دي كرد:

"وا دياره تفه ننگ نيه برام... چاكت كرد كه مشورى عه بديت خوارد. ده ستت خوش بي. ده لئ خويني خه لكى پينج

دئ مزيوه، راست وه زه روو..."

پاشان روي كرده جه بار:

"جه بار، ئه و تفه ننگه ي له تالانى دوايي دا ده ستمان كه وتبوو، له كوئيت شارده وه ته وه؟ له هه ر جئ يه كت شارده وه ته وه

بي هينه وه... دوو ريز فيشه كدان و فيشه كي ته واويش بيئه."

دوردوو باوه رى نه ده كرد كه ئه و بسته منداله ته قه ي له عه بدى كرد بي. هه ر بويه به گومانه وه سه يري ده كرد.

سله مان تئ گه يشت:

"پيٽ وا نه بي هه ر له عه بدى داوه... خوشكه زاكه شي كوشتوه. ئيستا تئ گه يشتى؟"

سەرسوپمانى دۆردوو دوو چەندانە بوو:

"لە ھەردووکیانى داوھ؟ ... ھەى دەستت نەپزى ھەى."

ئىستا ئىدى ھەمەد زۆر كز دامابوو و لە پەنا ئاگرەكە زۆر چووكتەر ديار بوو. وەك ئەو ھە چوو سەرمای بى.

چاى گەرميان لە ئىستىكانى نۆقەد بارىك كرىد بۆ ھەمەدو سلەمانيان دانا. سلەمان وەك بابىكى دلسۆز داھاتەو ھە

ھەمەد:

"ئىستا ئىدى بوو ھەمەدۆك, دەبى ئاگات لە خۆت بى."

پەيتا پەيتا داريان دەخستنە سەر ئاگرەكە. ئاگرەكە وردە وردە گەرەو گەرەتر دەبوو. ھەتا گەرما زياتر دەبوو,

بۆنى پەريوھشان زياتر خۆشتر لە ھەوادا بلاو دەبوو ھە.

ئەستىرەكانى ئاسمان لەبەر رووناكايى ئاگر چووكتەر ديار بوون. ھەر ھىندەى نووكى دەرزى.

دۆردوو:

"غەمت نەبى مام سلەمان... ھەتا من ماوم كەس ناتوانى موويەك لە سەرى كەم كاتەو ھە."

سلەمان بە دلسۆزى و بەزەيىپەو ھە لەسەر تا بە خوارى دۆردوو ورد بوو ھە:

"دۆردوو... ئەتۆ بە لاقى خۆت بەرەوپىرى مردن دەچى."

دۆردوو پىكەنى:

"بۆچى مامە؟"

سلەمان:

"ئەگەر ياغى ياغى بى, لەسەر كۆيى ئاگرى وا ناكاتەو ھە. ئەگەر دوزمىنت مېروولەش بى, نابى بە كەمى بگرى... ئەو ھەى

تۆ دەيەكەى ماناى ئەو ھەى ئەجەلى خۆت بانگ دەكەى."

دۆردوو قاقايەكى كيشا:

"ئەو دەلئى چى مام سلەمان؟... ئەو كۆو جگە لە ئىمە كەسى پۆو نىە, كى دەمان بىنى؟..."

سلەمان:

"جاريك نابىنن, دوو جار نابىنن, بەلام جارى سىيەم چى؟... داستانى تۆش ھەروەك داستانى كوللە ھە."

دۆردوو:

"لە جى دا نامان بىنن... پاشان ئەگەر بىشمان بىنن, كامە ژاندارمە دەوئىرى بىتە سەر دۆردوو شىت؟... ئاى, مام

سلەمان, ئاى... ئەتۆ ھىشتا دۆردوو شىت نەناسىو ھە... دۆردوو شىت ھەلۆى ئەم شاخانە ھە. كى دەوئىرى لاق لە

كەوشى دۆردوو شىت بكا."

سلەمان:

"باشە. دەى بىنن شىتى كەللە شەق!."

دۆردوو بۆ ئەو ھەى قسەكە بگۆرى, باى داىەو ھە سەر ھەمەد:

"كاتىك تەقەت لە عەبدى خان دەكرد, دەستت نەدەلەرزى؟"

ھەمەد:

"نا... بە ھىچ جۆر."

دۆردوو:

"نیشانته له کوپي گرت؟"

حه مه د:

"راست له سنگي... له راستي دللي..."

حه مه د پاش ئه م قسه يه، ئه وه نده ههستي به ته نيائي كرد هه ر باسي مه كه. ده تگوت هه موو ئه و شتانه ي له ده ورو به ري بوون له نه كاو پاك بوونه وه و له نيو چوون. ئه و دۆردوو شيته ي هيچ خو ش نه ويست. رهنگه ئه و ههست به ته نيائي به ش هه ر له وه را هاتبي...

ئاگره كه تاريك بوو. ده م و چاوي ئه وانه ي له بهر ئاگر تفهنگه كانيان خاوين ده كرده وه له تاريكايي دا ون بوو. ئه و سي به رانه ي له سه ر شاخه كه ده بزوتن، بوونه غوول و پاشان له نيو چوون. بايه كي ده هات شو ق و بليسه ي ئاگره كه ي بو لاي خو رئاوا لار ده كرده وه. حه مه د چاوي به سله مان كه وت. سله مان خو شحال و به ده ماغ بوو. ده م و چاوه ريش داره كه ي له بهر شو ق بليسه ئاگره كان هه ر ده مه رهنگي ك ديار بوو. حه مه د ديتي كه سله مان بر واي پييه تي. ههستي ته نيائي و نامو يي به كه ي كه متر بوو. پاشان خه و دا يگرت و هه ر له و جي به ي لي دي دانيشت بوو خو ي مات كرد.

سله مان:

"كوپينه... ئه منيش هه ر ليره ده خه وم. حه مه ديش خه وي لي كه وتوه."

دۆردوو:

"مامه... ئه من بالتويه كي سه ربازي زور باشم هه يه... پي دي داده با سه رمای نه بي."

سله مان:

"بي هينه."

سله مان لايه كي بالتو كه ي به خو ي دا داو لايه كه ي دي كه شي به سه ر حه مه د هه ل كيشا. پاشان هه موو ياغي به كان خه وتن، جگه له يه كي كان كه له سه ر شاخه كه ئيشكي ده كيشا. كا تي ك حه مه د له خه و هه ستا، ئه وه نده له شي گران بوو ده تگوت بووه ته به رد. له سه رمان ره ق ببوو. هيشتا هه تا و نه كه وتبوو، ئاخو كوا وه ختي هه تا و كه وتن بوو؟...

ياغي به كان به ريز له بهر ئاگر خه وتبوون و هيشتا پر خه پر خيان ده گه يشته ئاسمان.

به چوار ده وري خو ي دا چاوي بو ئيشك گر گيرا. كه سي نه دي. له بهر پر خه پر خي ياغي به كان پياسه ش نه ده كرا. ده لين ئه وانه ي ترسي شتي كان هه يه له خه وي دا پر خه يان دي. رهنگه ئه م قسه يه راست بي. پاش چه ند رو ژ ئه مه يه كه م جار بوو كه حه مه د ده ترسا. ئيستا ئه گه ر دوو كه س، به لي... ته نيا دوو كه س هاتبان، ده يانتواني هه مووي ئه وانه كه پر خه پر خيان ده گه يشته ئاسمان له چاو ليك نانيك دا قه لت و بر بكن و سميليان با ده ن و لي ده ن برؤن. فيشه كي وه بهر تفهنگي داو ئيشك راوه ستا.

له پيش دا دۆردوو، و دواي ئه ويش ئه واني دي كه له خه و هه ستان. سله مانيش وه خه بهر هات.

دۆردوو به ده م چاو گلو فينه وه بانگي ئيشك گري كرد:

"ئيشك گر! "

حه مه د له شاخي هاته خوار:

"فهرموو ئاغام. هيچ خه بهر نين. كه سيش ديار نيه."

دوردوو:

"توي حه مه دوك؟ ئيشك گر توي؟..."

حه مه د:

"به لي."

دوردوو:

"ئه تو تازه هاتوي حه مه د, جاري زويه... ئيشه لالا وهختي ئه وهش دي كه ئيشكت پي بگرين."

حه مه د:

"خوم لي نه ده كهوت, چوم نوره م له هاوكاره كه م وه رگرت..."

دوردوو:

"ئه ري... راسته... ئه وانهي تازه دينه شاخي هه تا هه وتويه ك خويان لي ناكه وي... ناموي ده كه ن, دليان ته نگ ده بي, له هه موو شتيك ناهوميد ده بن, ده لي له م دنيايه دا تاو و ته نيان."

سله مان هه روا به خه والويي سه ري خسته سه ر دوردوو:

"ئافه ريم شيته... ئافه ريم... نه م ده زاني هينده تي ده گهي."

دوردوو:

"مام سله مان... ئه توش ماشه لالا نه من به شياوي هيچ شتيك نازاني... باشه چ بكه ين؟..."

خهريك بوو دنيا رووناك ده بوو. هيشتا هه تاو خه به ريشي نه بوو. به لام لوتكه ي چياي رووبه روويان روون ببوو. لوتكه كه رووناك بوو, به لام داويني كيوه كه هيشتا تاريك بوو. دوايه رووناكايي له لوتكه ي كيوه كه را به ره وخوار خزي. نه ختيك دواتريش سووچيكي هه تاو له كيوه كه ي ديكه وه ده ركهوت.

سله مان وه لامكي دوردوي نه دايه وه. مال ئاويي له هه مووان خواست و نيوچاواني حه مه دي ماچ كردو وه ري كهوت.

دوردوو به دواي دا غاري دا:

"مام سله مان... چايه كم له كن بخوه جا برؤ... به خوا ئه گه ر بيلم چاي نه خويه وه برؤ... نايه لم..."

سله مان:

"خوا به زيادي كا كورم... خوا بت پاريزي."

دوردوو قولي سله ماني گرتبوو, به ري نه ده دا:

"چاي نه خويه وه نايه لم برؤ... پاش هه زار سال جاريك هاتويه چيا, ده ته وي به زارو ليوي وشكه وه به ريت

كه مه وه؟... به خوا چاي نه خويه وه نايه لم برؤ..."

سله مان له دلي خوي دا گوتي: "به ئاسانيه پياو له ده ست ئه م شيت و شووره رزگاري نايي."

پاشان ملي به لاوه ناو گه رايه وه.

دوردوو ده ستووري دا:

"ئاوره كه ي خوش كه ن."

سله مان:

"دووکله که ی دیار ده بی."

دۆردوو:

"ئەدی چ بکهین؟ مه گەر پیاو بی ئاگر ده ژی؟ باشه ئەتۆ شارەزای، پیم بلی چ بکهین؟"

سلەمان:

"ئەمن ناتوانم هیچ فییری تۆ بکه م کورم، بۆخۆت دەبی چاره ی هه موو کاریک بدۆزیه وه."

دۆردوو شیت فکریکی کرد. سه ری به راست و چه پ دا جوولاند. کاکۆله ره شه کانی له ژیر ته قیله هاتبوونه ده رو له سه ر نیوچاوانی شه پۆلیان ده دا.

سلەمان له سه ر قسه کانی رویشت:

"نه چی زولم له فه قیرو هه ژاران بکه ی دۆردوو... هه رچی پیت خو شه له گه ل مل ئەستوو رو نانه جیبه کانی بکه ، به لام کارت به خه لکی بی گوناح نه بی. به نازیه تی خۆت مه نازه ، نه ختیک ئەقلت وه کار خه ، ئەگینا ئەجه ل هه میشه به دواته وه یه. ئیره چیا یه دۆردوو. چیا وه ک قه وه زی ئاسنینه."

چایه که زوو ساز بوو. یه که م چایان له ئیستیکانیکی نیوقه د باریک دا بو سلەمانی دانا. هه لمی چای له سه رمای به ربه یانی دا بلاو بووه وه...

سلەمان هه لستا:

"حه مه د خیرتان بو ده داته وه. روژه کانی پيشدا کارتان به کاری نه دابی، نه کا حه مه دم ناره حه ت بکه ن. پاش چه ند روژان رادی."

وه ری که وت. گوچان به ده ست له کئیوی چوو ه خوار. پشتی چه مابوو وه ، به لام خیرا، وه ک جحیلی چارده ساله له کئیوی ده چوو ه خوار.

حه مه د چاوی پر بوون له ئاو. له دلای خوی دا گوئی: "خوا ده زانی که نگی جاریکی دیکه ده ت بینمه وه... له وانه شه دیدار ئاخره تی یه کتر بین." چاوی ته واو پر بوون له فرمیسک: "له م دنیا یه دا... له م دنیا یه دا پیاوی چه ند باش باش هه ن." هه تاو بلیند ببوو و هه موو جی یه کی گه رم دا هینابوو.

حه مه د له بن به ردیک به خه فه تباری دانیشتبوو. دۆردوو بانگی کرد:

"وه ره حه مه دۆک... وه ره تفه نگه که ت تا قی بکه وه. هه تا ئیستا ته قه ت به تفه نگی وا کردوه؟..."

حه مه د:

"ته نیا چه ند جار."

دۆردوو:

"ئهو خاله سپی په ی سه ر ئهو شاخه ده بینی؟"

حه مه د:

"به لای دیومه."

"تفه نگیکی پیوه نی بزائم."

حه مه د قونداغی تفه نگه که ی له شان ی قایم کرد. سی ره ی لی گرت و ته قاندى.

دۆردوو:

"لېت نەدا حەمەدۆك."

حەمەد قەلس ببوو:

"چۆن؟... چۆن لېم نەدا؟..."

دۆردوو شانى ھەلتەكاند:

"چووزانم... نەت ھەنگاوت و ئەھا."

حەمەد لېوى خۆى بە ددانى گەزت. سەرلەنووى قۆنداغەكەى لە شانى قايم كرد. سېرەى لىگرت و دەستى لى كېشا.

دۆردوو:

"ئەمجار راست لە نېوھراستېت دا."

دووكەلېكى نەرم لە خالە سپىبەكە بەرز بووھوھ.

حەمەد بە سەرسورمانەوھ لە خۆى پرسى:

"باشە، تەفەنگى ھەوھەل بۆ لېى نەدرا؟..."

دۆردوو:

"باشە، حەمەدۆك... قەت فېشەكت بە خەسار ناچى؟..."

حەمەد زەردەبەكەى ھاتى:

"چووزانم..."

دەم و چاوى دۆردوو راکشاو و باريك بوون. ھەرچەند جھيل بوو، بەلام دەم و چاوى پەر لە چرچ و لۆچ بوون. زارى زۆر

گەرھو لېوھەكانى زۆر تەنك بوون. شوينى سووتاويك لەسەر روومەتى راستى پرا ھەتا بن مووى لاجانگى راکشاو بوو. چەنگەى

باريك بوو، بەلام زۆر بەھيز ديار بوو. ھەميشە پيدەكەنى، بەلام پيکەننېكى مەيلەو تال:

"حەمەدۆك، ديارە زۆرت كار لە دەست دى."

روخسارى حەمەد وەك روخسارى مندالېك سوور ھەلگەرا. سەرى داخست. لە خواری پرا سى جاريان فیتوو لى دا.

ھەموويان گوئىيان ھەلخست.

جەبار:

"خەبەرھينەكەيە دى ئاغام."

تاويك دواتریش خەبەرھينەكە بە ھەناسەبېرکە گەيشتە جىو راستەپرى چووھ لای دۆردوو:

"چوارپېنج سوار، لە "چاناکلى" يەوھ بەرھو "ئاك يۆل" لە رىيە دان... سەر وھ زەغيشيان خەراپ نىھ... دەبى پوول

و پارەبەكيان ھەبى."

دۆردوو رووى کردە پياوھەكانى - كە ھەموويان خەريك بوون خويان ساز دەکرد. و دەستورى دا:

"ھەمووتان زووتر ساز بن. زووتر... فېشەكيش زۆر ھەلگرن... دۆردووھ شىت دەبەوئى چەند وھ جاخى دېكە كوئىر

كاتەوھ."

لە پاشان رووى کردە حەمەد:

"بېروانە حەمەدۆك."

خالیکى سپى له سهر شاخه که کرده نيشانه و دهستی لى پيدا هينا. شاخه که له دووکه ل دا نووقم بوو. پاشان دووکه له که بلاو بووه وه.

"چون بوو همه دوك؟"

"راست وه نيوه راستى كهوت."

دوردوو:

"ئهرى راست له نيوه راستى."

دوردوو چاويكى له وانى ديكه داگرت و له سهرى رويشت:

"يه كه مين نيچيرت خهريكه دى همه دوك, ناگات له خوت بى."

همه د جوابيكي ئه م قسه يه ي نه دايه وه.

دوردوو:

"كورينه ئاماده ن؟"

ئه وانى ديكه:

"ئاماده ين."

كاتيك به نيو ليپه واره چره كان دا تى پهرين و گه يشتنه جاده, لاي نيوه پويه بوو. له قه راخ ريگا هر يه كه ي په نجا ميتر دور له وى ديكه, بوسه يان نايه وه. يه كيكي شيان زور دورتر له وان له لاي پيشه وه ئيشك راوه ستا.

كه ميك دوايه پياويكى پير به ولاغيكه وه له جاده دا دهركه وت. ولاغه كه ئه وه نده له پرو لاواز بوو كه له رويشتن دا لاقى تيك ده هالان. پيره پياوه كه ش ريشدار بوو, سميله سپى و دريژه كانى به دووكه لى سيغار وا زهره هل گه رابوون كه له دوروه ديارى بيان ده دا. دم و چاوى پر له چرچ و لوچ و لاقه كانى نوقمى توزو خول بوون و پانتول فاش و فوله كه ي له بهر با, ده تگوت به به نيكه وه هه لو اسراوه, ده هات و ده چوو.

پيره پياو ساغ و به ده ماغ بوو. وا بهرئى دا ده رويشت ده تگوت سه ما ده كاو به ناره ناريش گوراني يه كه ي ده گوت. جار جار له بهر خويه وه زهره خه نه يه كه ي ده هاتى, ئوينيكي ده رديناو گوراني يه كه ي ده ست پى ده كرده وه.

دوردوو گوراندى:

"ته سليم به, دهنه ده تكوژم."

گوراني يه كه له پر بيده نگ بوو و مامه پيره هر له وئى له جيى خوى چه قى:

"ته سليم بابو, ته سليم... چت لى قه وماوه؟"

دوردوو له بوسه كه ي ده رپه رى و چوه نيوه راستى جاده:

"رووت به."

پيره پياو پى سهر بوو:

"رووت بم?... چم له بهر دايه هه تا داى نييم؟"

دوردوو:

"هه رچى له بهرت دايه..."

پيره پياو بيكه نى:

"توخوا گالتهم پئی مه که. ئاخړ ئه م جلانهی من به که لکی چیی تو دین؟. لیم گه پئی وه دوی کاری خوم بکه وم. ماندووم. پارتهی پیم خه ریکه ده قه لشی لیم گه پئی برؤم ئاغا. لیم گه پئی برؤم ئاغای خوم..."

دوردو ئیوچاوانی تیک نا:

"رووت به، مه حته لمان مه که."

کابرا نهی ده زانی گالتهی له گه ل ده کا یان به راستی یه تی. دوودل بوو. وه ک سه گیک که کلکه سووته بو خواهنی ده کا، چاوی بریه چاوی دوردو.

دوردو تووره تر بوو:

"زوبه وه جوولئی."

پیره پیاو هیشتا باوه ری نه ده کرد که به راستی یه تی و زهردهی ده هاتی. دوردو برؤی تیک نان و پیله قه یه کی توندی به لاقی پیره دا. پیره پیاو له تاوان هاواری کرد.

دوردو:

"زوبه، دایانکه نه."

پیره پیاو دهستی کرد به پارانه وه:

"ئاغا گیان! ئاغای خوم. چی داکه نم... ئه گهر ئه وانیهی له بهرم دان دایان که نم رووت و قووت ده بمه وه."

پیره پیاو دوی ئه م قسه یه، قامکی شادهی له زاری راکرد، مژی و ده ری هیئایه وه و له پیش دوردوی راگرت:

"بروانه... ئاوام لی دی. له بنه وه هیچم له بهر دا نیه که بتوانم جله کانم داکه نم... وهره ده ستت ماچ که م، لاقیت ماچ که م... ئاخړ ئاغا گیان، جله کانی من به که لکی چیت دین... وهره بکه ومه بهر پیئت... و له کولم به وه..."

دوردو:

"ناپیاو، پیئت ده لیم جله کانت داکه نه، که چی ده ستت کردوه به ئاغا گیان، ئاغا گیان؟..."

پیره پیاو که میک پارایه وه و دوایه گریا:

"پینج مانگ له غه ریبا یه تی بووم، چووبوومه چوکوراوا... چووبووم بو کار کردن..."

دوردو هاته نیو قسه که ی:

"که وایی دیاره پوول و پاره شت پی یه."

پیره پیاوی به سته زمان ده گریا و وه ک مندالان چلمی هه ل ده لووشی:

"پینج مانگ له غه ریبا یه تی دا بام به گان دراوه... روژتا ئیواری له نیو میش و مه گه ز دا کارم کردوه..."

دوردو دوویاتی کرده وه:

"که وایی، دیاره پوول و پاره شت پی یه."

پیره پیاو:

"پیمه، به لام شتیکی وایه... به و سه ری پیری یه م له مه ره زه کارم کردوه، له نیو قورپو چلپاو دا کارم کردوه... ئه وهی له چوکوراوا کیشاومه، بو حهوت پشتم به سمه... ئیستا خه ریکم ده چمه وه مالی. مه که ئاغای من، مه که ئاغا گیان... ئاخړ چوون به رووت و قووتی بچه وه لای ژن و مندالم؟"

دوردو تووره تر بوو:

"باشه چاکتر... ياللا دايان که نه."

کابرا نهی ده زانی چ بکا. دوردوو خه نجه ره که ی هه لکیشا. خه نجه ر له بهر خوره تاو دهستی به بریسکه نه وه کرد... نووکی خه نجه ره که ی نه ختیک له له شی پیره پیاوه که راکرد. کابرا دهر پهری و هاواری کرد:

"روحمت بی... به چاوان، ئیستا دایان ده که نم. روحم به ژن و منداله که م بکه... جله کانم بو تو، گیانم بوخوم... ئیستا دایان ده که نم..."

ئهوانی دیکه له بوسه کانیان دا پیده که نین. ته نیا حه مه د بوو که ئه م کاره ساته ی پی خوش نه بوو. هه ر ئه و بریسکه یه ی رقی پلینگی سه رله نوئی هاتبووه وه و له چاوی حه مه د دا جیگیر ببوو. حه مه د له دووره وه بیزی هه ل ده ستا. پیره پیاوه به سته زمانه که به په له پهل دهستی کرد به داکه ندنی چاکه ت و پانتوله که ی. دوردوو:

"ئافه ریم پیره پیاو... زووتر... ئه تو که ده ته وی دایان که نی بوچی ئه وه نده خه فه تان به پیاوی ده ده ی؟..."

پیره پیاو هه ر به و ده سته له رنۆکانه ی جله کاننی داکه ندو له گوشه یه ک داینان.

دوردوو نووکی خه نجه ره که ی نه ختیک زیاتر له له شی مامه پیره راکردو نه راندی:

"دهر پی یه که شت داکه نه... کراسه که شت داکه نه."

پیره پیاو ده له رزی و به ده م ده ست تیک هالانه وه کراسه که ی داده که ند.

"به چاوان کاکه، به چاوان ئاغا... مه مکوژه، کراسه که شم داده که نم."

پیره پیاو کراسه که شی داکه ند. ژیر کراسی نه بوو که دایکه نی... پاشان ملی به لاه نا. به حاله تی پارانه وه ته ماشای دوردووی کرد.

دوردوو:

"زوبه... پیویست نیه له چاومه وه رامینی... دهر پی یه که شت داکه نه."

کابرا به زه حمه ت توانی دهر پی یه که ی داکه نی. دهستی وا ده له رزین ده تگوت بال لیک ده دا. دهستی به پیش خویه وه گرت و رای کرده کن ولاغه که ی.

ولاغ له قه راغ جاده ی راهه ستابوو و ده له وه را. پیره پیاو دهستی راستی هه روا به پیش خویه وه گرتبوو، به دهستی چه پی هه وساری ولاغه که ی گرت. لاقه کاننی تووکن و وه ک داری ره ق و ابوون. ماسولکه کاننی لاقی وه ک ئیسکی سپی دهر پیره پیوون. زگی تی قوپاو و به چرچ و لوچ بوو. تووکی سنگی سپی بوو. چلکن بوو. شانی چه مابوو. هه موو له شی هیندی کیچ و گه نه بیگه زن خال خال ببوو. خال خالی سوور... هیندی که له خاله کان به قه د نینوکی قامکه چکوله یه ک ده بوون.

پیره پیاو حه سیریکی رزیو و چلکن بوو. حه مه د به دیتنی ئه م وه زعه زیاتر زگی پی سووتا.

له و نیوه دا خه به رهینه که که نه ختیک دوورتر چاوه ری و گوئی قولاغ بوو، خوی گه یانده دوردوو:

"خه ریکن دین."

دوردوو:

"سواره کان خه ریکن دین."

ئهوانی دیکه هیشتا له بوسه کانیان دا به و پیره پیاوه رووت و به دبه خته که به دوا ی ولاغه که ی دا ده رویشته پیده که نین

پیره پیاو، هرچند ههنگاو ده پویش و به ترس و خهفته وه ئاورپکی وه سهر جله کانی دهدا. دیسان چهند ههنگاو یکن دورتر ده که وته وه دووباره ده که رایه وه.

"دوردو بانگی کرد:

"وهره پیره، وهره... وهره شت و مته کانت هه لگره و برۆ... نیچیره کانی ئیمه خه ریکن ده گهنی... شانست هه بوو. وهره شته کانت هه لگره..."

هر نه و پیاو پیره که نه وه نده هیلاک و مرده لوخه دیار بوو، له گه ل بیستنی ئهم قسه یه، به خیرایی و زیتی و زینگی یه که ههچ وهخت له که سیککی وا چاوه پروان نه ده کرا، به غاردان خوئی گه یانده وه جله کانی و جله کانی که بریتی بوون له بوخچه یه کی کۆن و دراو و چلکن و رزیو له بن ههنگلی ناو به غار خوئی گه یانده وه ولاغه که ی. ولاغ له پیشه وه و پیره پیاو به دوا ی دا غاریان دهدا...

حه مه د نیوچاوانی گرژ و تال بوو. دهسته کانی شی ده له رزین. پیی خوش بوو هه موو فیشه که کانی بی ئه وه ی یه کی کیشیان به خه سار بچی، له میشکی دوردو به تال بکا. به راستی، به زه حمه ت پیشی خوئی گرتبوو که وا نه کا. دوردو، نه مجاره به دهنگیکی نیتر نه پاندی:

"ته سلیم."

هر پینج سوار ویکرا لغاوی نه سپه کانیان توند کرد.

دوردو رایگه یاند:

"نه گه ر یه که ههنگاوی دیکه هه لینه وه، نه گه ر مووتان لی بیزوی، ته قه تان لی ده که م. به خوا نایه لم یه کی کتان به زیندوویی ده رچی."

پاشان ده ستووری به هاوکاره کانی (که له بۆسه کانیان دا دانیشتبوون) دا:

"ئه من ده چمه پیشی. نه گه ر موویان لی بزوت هه مووتان له هه موو لایه که وه وه بهر ده سپرژیان بدن."

له سه ره خو، هه روا بزانه ههچ نه بووه، به خه یالکی ئاسووده وه له سواره کان نیزیک بووه وه:

"دابه زن."

سواره کان بی ئه وه ی مته قیان لی بی، دابه زین.

زین و رهختی نه سپه کان زیوکاری کرابوو. سواره کان هه موویان به سه رو سیما بوون. دوو کهس له سواره کان وهک شارستانیان ده چوون. یه کیان کورپکی حه قده ساله دیار بوو.

دوردو ده ستووری به هاوکاره کانی دا:

"سئ کهستان وهرنه پیشی."

راست له و کاته دا کورپه حه قده ساله که له بانگی گریان بی دا:

"توخوا مه مکوژن... هه رچی بتانه وی ده یده م... مه مکوژن."

دوردو رووی کرده منداله که:

"بیچووه شیر، نه گه ر بته وی گیانت ده ره بری، ده بی روت و قوت بیه وه.

کورپه که له نه کاو هاواری کرد:

"ئه وده م نامکوژن؟..."

ئەمەى گوت و دەستى كرد به داكەندنى جلهكانى و به شىوہى سوپاس كردن پەيتا پەيتا دەى پرسى:
"كەوابى نامكوژن؟..."

كوپريژگه له چاو ليك نانئيك دا جلهكانى و تەنانەت كراس و ژيكراس و دەريپى بەكەشى داكەندو بردنیه لای دۆردوو:
"فەرموو."

ئەوانى ديكەش بى ئەوہى قسەيەك بكەن رووت بوونەوہ. تەنيا دەريپى بەكانيان دانەنا.
دۆردوو:

"بەپريزان دەبى دەريپى بەكانيشتان داكەنن... ئەسلى كار دەريپى بەكانە."

هيجيان قسەيان نەكرد. ليكرا دەريپى بەكانيشيان داكەندو دەستيان بە پيشيانەوہ گرت و وەريپى كەوتن.
چەتەكانيش جل و بەرگ و ئەسپەكان و ھەموو شتەكانيان ھەلگرت و روويان كردهوہ چيا. وەختيک له بنارى وەسەر
دەكەوتن، دۆردوو رووى كرده ھەمەد:

"شانست باشە چكۆل. ئەمرو دەسكە و تمان خەراپ نەبوو. ھەزارو پينسەد ليەرە پوولى نەغديان پى بوو، ئەسپ و
جلەكانيشيان شيرنى بەكەى... جلهكانى ئەو كوپرە راست بە ئەندازەى خۆتن... نوئى نوئى... جاشەكەرەت دييووچ
زەرەزەرپىكى دەست پى كردبوو؟... ديار بوو زۆرى روحى خۆى خوش دەويست."
كاتيک گەيشتنە نيزيک "شاخەرەش" دۆردوو دابەزى و ھەرکە دابەزى جلهكانى ئەو كوپرەى لەبەر ھەمەد كردو دەستى
كرد بە تەماشيا:

"ماشەللا، ماشەللا... جلهكانى ئەم توتكە سەگەت چەند لى جوانن... راست بوويە مندالە مەدرەسەيەك..."
ھەمەد لەم جلانەدا كە ھى كەسيكى ديكە بوون، خۆى بە خويپى و چكۆلە دەھاتە بەرچاو. خەريك بوو دەخنكا. لە
شەرمان دەتگوت دارزى. نەيدەزانى چ بكاو بو كويى بچى. پرسيارىك كە بە دريژايى ئەم ريگايە لە دايدا بوو و نەيدەويپرا
دەرى برى، سەرەنجام دركاندى:

"باشە ھەموو شتيكى ئەوانەمان ئەستاند... بەلام تى نەگەيشتم بۆچى دەبوو دەريپى بەكانيشيان لى بستينين؟..."
پاش ئەم پرسيارە نەختيک ويژدانى ئاسوودە بوو، ئەگەر بۆ تەنيا تاويكيش بووبى، جلهكانى ئەو كوپرە غەريبەيەى
لەبەر چوونەوہ.

دۆردوو بەم پرسيارە پيکەنى:

"لەبەر خاترى ناوہكەيەتى... لەم ولاتە ھيچ ياغىيەكى ديكە دەريپى لە پيى خەلك داناکەنى... ئەمن
دەريپى بەكانيشيان لەپى دادەكەنم تا ديار بى ئەمانە دۆردووہ شيت رووتى كردوون..."

گهرمای پاش باران دهستی پئ کردبوو، گهرمایه کی شه دارو له شانان گران... تهرمی خویناوی و قوراوی "وهلی" یان له هساری مالی عهبدی خان له سهر جلیک دریژ کردبوو. جله تهر خویناوی به کانی به له شیه وه نوسابوون. میسه شینکه شلخه یان له سهر دابوو. بالیان وهک تهرایی ده بریسکایه وه.

مردوو وهک غریب، وهک ته نیا دهچی... زهر دو بئ رهنگ و ههردوو دهستی به وه زعیکی خفه تباره وه که وتبوونه سهر زهوی.

یه کیک له گولله کان شانی چه پی عهبدی خانی سمی بوو. گولله پاش کون کردنی شانی، که وانه ی کردبوو و له ژیر ئیسکی شانی دا مابوو وه. گولله که ی دیکه وه رانی چه پی که وتبوو، و بی ئه وه ی له ئیسکی بدری له ویدیوی دهری کردبوو. برینه کانی عهبدی خان هه ر له و لیره وه به دهستی هه کیمی ئاوی برژابوونه وه به سترابوون. بویه عهبدی خان خوینیکی وای لی نه هاتبوو، به لام داد له دهست ژانی ئه و گولله یه که له ژیر ئیسکی شانی دا گیری کردبوو... ئه م ژانه زوری ئازار ده دا. سهر دلشی پی یه وه دیشا.

عهبدی دوو کورپی چارده و شازده ی ساله ی هه بوون. کوره کان و خزمه کان و نوکه ره کان له دهوری عهبدی خان هالابوون. هه موو چاوه ری بوون خان وه قسه بی و شتیکی بلئ. به لام عهبدی خان جار جار له سهره خو ناله یه کی ده کردو هیچی نه ده گوت. ژنه کانی له ژور سهری دانیشتبوون به بیده نگی ده گریان.

عهبدی خان له نه کاو به ترس و نیگه رانی یه وه چاوی هه لئنان و پرسی:

"خوشکه زام چونه؟... وهلی له چ حال دایه؟"

ژنه کان به هه نیسک دانه وه جوابیان دایه وه.

عهبدی خان:

"که وابوو یانی..."

یه کیک له ره عیه ته کان:

"بوخوت خوش بی خان... خوا سیبه ری تۆمان له سهر که م نه کاته وه."

چاوه کانی عهبدی خان بریسکه یه کیان دا:

"ئه وه حله تی یه؟..."

نه یتوانی قسه که ی ته واو بکا. دیهاتی یه کان ملیان به لاره ناو به ده نگیکی نه رم جوابیان دایه وه:

"رای کرد."

عهبدی له چاوانیا نه وه رامو پرسی:

"ئه وه سه لیته یه چی؟..."

وه لامیان دایه وه:

"گرتمان. هینامانه وه."

عەبدی خان چاوه‌کانی لیک نان و سەری نایە سەر سەرینەکه‌و دەستی کرد بە نالین. پاش ماوه‌یه‌ک دووبارە چاوی هەلیناوی پرسى:

"خۆ له‌ کچه‌که‌تان نه‌دا؟"

وه‌لامیان دایه‌وه‌:

"نه‌خه‌یر خان، هه‌چمان لێ نه‌کرد."

"چاكتان کرد. نه‌ده‌بوو پته‌یه‌کیشتان لێ دابایه‌."

وه‌لامیان دایه‌وه‌:

"دلنیا به‌ خان، پته‌یه‌کیشمان لێ نه‌داوه‌."

"چاكتان کردوه‌."

هه‌مووان ده‌یان زانی که‌ عەبدی خان، ئە‌گەر خه‌تایه‌کی له‌ ره‌عه‌یه‌تیک دیبایه‌و لێی نه‌دابایه‌، حه‌تمه‌ن نه‌خشه‌یه‌کی دیکه‌ی هه‌بوو. هه‌مووان ده‌یان زانی که‌ ئە‌و جووره‌ که‌سانه‌ هه‌تا مردن ناچار بوون سزای ئە‌و خه‌تایه‌ بچێژن. ئە‌گەر به‌ لێدان ته‌مبێ کرابان نیشانه‌ی ئە‌وه‌بوو که‌ گوناچه‌که‌یان له‌بیر ده‌برایه‌وه‌. به‌لام ئە‌گەر لێدانیان نه‌خواردبایه‌، به‌و مانایه‌ بوو که‌ تا ماون ده‌بێ ره‌نج بکێشن.

ئە‌و لادییانه‌ی خه‌تایه‌کیان ده‌کرد، ده‌رکی مائی عەبدی‌خانیان به‌جێ نه‌ده‌هێشت بو‌ ئە‌وه‌ی لێدانێکیان به‌رکه‌وی و رزگاریان بێ.

خان دووبارە چاوه‌کانی لیک نانه‌وه‌. ده‌م و چاوی زه‌ردو درێژ بوون. پاش ماوه‌یه‌ک کاتیک سەرله‌نوێ چاوی کردنه‌وه‌، به‌ خۆی نه‌بوو شه‌پۆلیکی خۆشحالی به‌ روخساری دا هات و رابرد.

پرسی:

"هه‌موو ئە‌وانه‌ی له‌ لێره‌واری له‌گه‌ڵ من بوون، لێره‌ن؟"

گوته‌یان:

"به‌لێ خان، بێجگه‌ له‌ عه‌لی‌یه‌شه‌ل و رۆسته‌م"

به‌ توندی ده‌ستووری دا:

"برۆن ئە‌وانیش وه‌بینن و بیان هێننه‌ ئێره‌."

تاویک دواتر ده‌نگی شیوه‌ن و گریان له‌ حه‌ساری به‌رز بووه‌وه‌. دایک و باب و هاوولاته‌کانی وه‌لی خه‌به‌ریان زانیبوو و هاتبوون. دایک خۆی به‌سەر ته‌رمی قورای و خویناوی کورپه‌که‌ی دا کێشابوو، ته‌رمی کورپه‌که‌ی ماچ ده‌کردو له‌ سه‌رو سنگی خۆی ده‌دا. بابی ده‌تگوت دلۆپیک خوین چیه‌، له‌ له‌شی دا نیه‌. ره‌نگی به‌ردابوو. ده‌ستیکی له‌سه‌ر دلێ داناوو، و له‌ سووچیک راوه‌ستاوو. به‌ هه‌زار زه‌حمه‌ت دایکه‌که‌یان له‌سه‌ر ته‌رمه‌که‌ هه‌ل‌گرت و بردیانه‌ قه‌راغیک. بابیش که‌ توانای جوولانی نه‌بوو، به‌ زه‌حمه‌ت ته‌کانیکی دایه‌ خۆی. بابی وه‌لی پیاویکی داله‌گۆشتی که‌له‌گه‌ت بوو. ده‌م و چاوی زۆر درێژو نێوچاوانی زۆر پان بوو. کراسیکی بێ‌یه‌خه‌و گول‌دۆزی‌کراوی له‌به‌ردا بوو. پانتۆله‌که‌ی قوماشیکی ده‌زوی خه‌ت خه‌ت بوو. کاله‌یه‌کی چه‌رمی خاوی له‌پێ‌دا بوو. هێشتا تووکه‌که‌ی به‌رنه‌دابوو. کاتیک له‌ جیبی خۆی هه‌ستا گێژ و بێ‌واز له‌قوربێنیک راوه‌ستا. به‌ بێ‌وازی هه‌ردوو ده‌ستی به‌ردابوونه‌وه‌... غه‌میکی ئە‌وه‌نده‌ تال له‌ چاوانی دا ده‌خویندرايه‌وه‌ هه‌ر باسی نه‌ده‌کرا. هه‌رچه‌ند ده‌یکرد نه‌یده‌توانی چاو له‌ ته‌رمی کورپه‌که‌ی بکا. دلێ به‌رایێ نه‌ده‌دا.

یہ کیٹک ہاتھ لای، چوہ بن پیلی و بردیہ ژور سہری عہدی خان. کاتیک عہدی خان چاوی پیسی کہوت، بہ داخ و
خہ فہ تہوہ سہری راوہ شاندا:
"قہ زاو قہ دہر! ..."

باوک لہ پپر پیسی فرمیسکہ کانی بہرہ لآ کرد:
"چ قہ زاو قہ دہریک؟ ... قہ زاو قہ دہری چی عہدی خان؟ ... ئەمہ نہ قہ زاو قہ دہرہ و نہ ہیچ ... پشیلہ ش، سہ گیش،
بالندہ ش ئەوہ ندہی سہر بخہ سہر، جاریک دہترسی، دوو جار دہترسی ... بہ لام جاری سییہم دہست لہ گیانی خوی
دہ شوو پیٹ ہل دہ پرتی و لہت و پتت دہکا. پیوا نابی ئەوہ ندہ تین بو خہ لکی بیئی عہدی خان ... باشہ، رایان کرد،
کرد ... لہ کولیان بہوہ ہر جہ ہنہ میک دہچن با بچن ..."
پاش ئەم قسانہ سہرلہ نوی بیحال کہوت و دیسان وک مردوویہک کہ تاقہ دلۆپیک خوین لہ لہ شی دا نہ بی، لہ جیی
خوی رەق بوو. دہتگوت لہو وختہوہ ہاتوہ تہ ژوروی، نہ جوولہی لی ہاتوہ نہ قسہیہکی کردوہ ... ہروا وک بہردی
رەق بیڈہنگ و مات بوو.

عہدی خان ددانی لہ چیرہوہ بردن:
"بریا لہ پیش دا دہمزانی ... ئەگہر دہمزانی ئەو زۆلی ناپاکہ سہرہ نجام ئەم بہ لایہم بہ سہر دینی! ... نیستاش
راوہستہ بزانیہ چ دہردیکیان دہدہمی ... شہرت بی کاریکیان پی بکہم ہم ئەو نہ حلہ تیہوہ ہم ئەو سہ لیتہیہ روژی
سہد جار مہرگی خوین بہ ئاوات بخوازن ... روژی ہزار جار ... چما لییان دہگہریم؟ ... پیٹ وایہ لییان خوش
دہم؟ ... بہ خوا سہرہوین ہللیان دہواسم و کایان لہ بن لووتی دا دہسووتینم ... راوہستہ با بوم ہل کون، ئەو دہم
دہی بیئی! "

پاشان رووی کردہ دہور بہرہ کہی:
"وہ دوایان کہوتن یان نا؟"
"ئیواری وہ دوایان کہوتون."
"خہ بہرتان بہ ژاندارمری داوہ؟"
"ئیواری خہ بہرمان داوہ."
"ژاندارمہ ہاتوون یان نا؟"
"ہتا ئیواری دہگہنہ جی ... خہ بہریان بہ دہولت داوہ، چاوہرین مہموری لی کولینہوہی دہولت بگاتی. دہبی
پزیشکی حکومہ تیش بی."

"بہ لی، حہتمن دہبی دوکتور ہہ بی ... حہتمن ... پیش ئەوہی ئەمانہ بگہنہ جی خہ بہر بدن ہموو ئەوانہی
دوینی ئیواری لہ گہل من لہ جہنگہل بوون، بیئہ ئیرہ ... خہ بہر بہ ہمووان بدن ... ہموویان بیئہ ژوروی ..."
یہ کیٹک لہ پیواہ کان:

"عہلیہ شہل و روستہم لہ دہرین، ئەوانیش نیستا دین."

"کہ وایی ہموویان لیرہن."

"بہ لی خان."

عہدی خان:

"که وایی به هه موویان بلین زووتر بین و ئەوانی دیکهش بچنه دهی." "

بابی وه لی هه به و بیحالی و بی وازی به هه ستاو له سه ره خۆ چوو دهی. ته نانهت ئاو پرسی و سه ره عه بدی خان نه دا. ئەوانی دیکهش به دوا ی وی دا له هۆده که وه ده ره که وتن.

له جیاتی وان، ئەوانه ی دوی شه و چوو بوونه لی ره وار ژوره که یان پر کرد. هه موویان له ده وری عه بدی خان کۆزلیکه یان به ست. هه موو ده یان زانی قسه ی عه بدی خان ئەوه ده بی که ئاوا و ئاوا شایه تی بدن.

هه روه خت کار به ده ستی ده ولت و ژاندارمه ده هاتنه وی، ئەمانه حه قیان نه بوو له خۆیان هه هیه بلین. ئەو شتانه ی ده یان گوتن، عه بدی خان فیتری ده کردن و ئەمانیش قسه کانیا ن له به ره ده کردو وه ک بلبل بو ژاندارمه و کار به ده سه ته که ی ده ولت یان دوویات ده کردنه وه. کاتی کیش ئەوه ی له به ریان کرد بوو، ته واو ده بوو، ئەگه ر پرسیا ریکی دیکه یان لی کرابایه ، ده یان گوت:

"له وه نده زیاتر هیه نازانین."

هه ر پرسیا ریکیان لی کرابایه ، وه لامیان هه ره ئەمه بوو:

"نازانین."

عه بدی خان ته ماشای روخساری هه موویانی کرد. هه موویان ره نگیان زه رد هه لگه رابوو. پاشان چاوی له وان هه لگوازت و چاوی به ردانه وه. ماوه یه که هه روا بیده نگ مایه وه. کاتی ک سه ری به رز کرده وه سه ره له نو ی چاوی له یه که یه کیانه وه بری. به حال و دوو به لا لیوی بزووتن. به ده نگ یکی کزه وه گوتی:

"باش گویتان بکه نه وه براینه ... له پیش دا ده ست له سه ره ویژدان ی خۆتان دانین ... هه مووتان داتان نا ...؟ زۆر باشه ... نیستا هه ره به و جو ره که ویژدان تان له به ره چاوتانه بیر بکه نه وه ... هه رچی ده پرسم جوابم ده نه وه ... ئەگه ره ئەو سه گه ی به نیسک و وردکه نانی ده رک ی خۆتان گه وه بووه ، روژیک هه ر بی و ژن و مندالتان بگری، چی لی ده که ن؟ ... وه لامی ئەم پرسیا ره م لی تان ده وی، به لام ده ستان له سه ره ویژدان تان بی ... یه که قسه ش به پیچه وان هه ی ویژدان تان مه که ن ..."

ماوه یه که چاوی له چاوی هه ر کام یکیانه وه بری:

"نیستا پیم بلین ... ئەگه ره نیوه بوونایه چتان ده کرد؟"

پاش ئەم پرسیا ره ش دیسان خیرا چاویکی به هه موویان دا گپرا:

"چتان لی ده کرد؟"

لادیی یه کان که نه یان ده زانی بلین چی، جوابیان دایه وه:

"ئوه مان ده کرد که ده بوو بیکه یین."

عه بدی خان چاوی له چاویان کرد:

"یانی چۆن؟"

"هه ره جو ری ک تو بفرموی خان ... هه ره جو ری ک تو بته وی."

خان، وه که ئەوه ی دیهاتی یه کان شتیکی زۆر گرنگیان گوتی، قسه که یانی په سند کرد:

"ئافه ریم براینه ... سه گی ده رگای خۆم کو ری کوش تووم ... یه کیان هه لاتوه و ... به لام ده گیر ده که وی. ئەگه ره بیته

ته یرو به بالان بفری، دیسان ده گیرم ده که وی ... رزگار بوونی نیه ... به لام شه ری که گونا حه که ی لی ره یه ... له جی د

به لايه كه به سهر ئيمه هاتوه، له بن سهرى ئه و كچه دايه ... وهلى خان كچه كه كوشتى ... وانه بوو؟ ... هه موومان به چاوى
خۆمان دىتمان كه كچه كه ده مانچه كهى له وهلى خان دا... وهلى، كچه كه كوشتى... حه مه دۆك ته قهى له من كردو
كچه كه ش له وهلى... هه ردووكيشيان ده مانچهى شه ش تىريان پى بوو... چما هه مووتان به چاوى خۆتان نه تان دى كه له
پيش دا كورپه كه سىرهى له من گرت و ته قهى لى كردم و پاشانيش كچه كه سىرهى له وهلى گرت و ته قهى لى كرد؟"

عه بدى بانگى كرد:

"كورپينه... به كيكتان بيته ژوور..."

كورپه گه وره كهى عه بدى خان هاته ژوور:

"ئه و ده مانچه به بينه كورم."

كورپه كه ده مانچه به كى نوپى له نيو دۆلابى يه كه ده رهيناو دايه ده ست باوكى. عه بدى خان چه كه كهى وه رگرت و به وانى
ديكهى نيشان دا:

"هه مووتان باش ته ماشاى بكه. ئه مه هه ر ئه و شه ش تيره نيه كه له كچه كه تان ئه ستاند؟... ئه مه هه ر ئه و شه ش
تيره نيه كه كچه كه وه لى پى كوشت؟... باش سه يرى بكه، بزائن خۆيه تى يان نا..."

چه كه كه ده ست به ده ست گه راو گه يشته وه ده ستى عه بدى خان.

عه بدى خان پرسى:

"هه مووتان ديتان؟"

گو تيان:

"به لى دىتمان خان."

"ئه مه هه ر ئه و شه ش تيره به كه به ده ست كچه كه وه بوو... هه ر ئه و شه ش تيره به كه كچه كه وه لى پى كوشت...
وه ختيك وهلى كه وت، ده مانچه كه ش له ده ست كچه كه كه وته خوار. پاشان حاجى داها ته وه وه شه ش تيره كهى هه ل گرت وه.
كچه كه ش هه ر حاجى گرتى. وا نيه؟... هه مووتان به چاوى خۆتان نه تان دى؟ حاجى... ئه وهى ده يلىم وايه يان نا؟"
حاجى پياويك بوو قوله بنه، رهنگ شين، لووت شه پيوور، زور پير بوو، كوین له بهر، پيس و چلكن و چاو نه شورو تيغ
لى نه دراو... هه ر ده تگوت له سه رانگو يلكان هه ل گيراوه ته وه.

حاجى:

"راسته، ده بهرت مرم... هه روا بوو كه فه رموت... وه ختيك شه ش تيره كه له ده ستى كچه كه بهر بووه وه، بوخوم
داها تمه وه وه هه لم گرت وه. كچه كه پى پى پيوه نا هه لى... يانى ده ستى كورپه كهى گرت بوو و به جووت رايان ده كرد.
مه به ستم له كورپه كه هه ر ئه و حه مه ده زول و ناپا كه يه. به لى خان گيان... دوو به دوو ده ستى به كترىان گرت بوو و
هه ل ده هاتن... من له دواوه خوم گه ياندنى و خه جيجم له پشت وه را گرت، نه مه پشت ده رچى. خه جيج له پيش چاوى خوم
به ده مانچه له وه لى خانى دا."

حاجى ئه م قسانهى كردو سهرى داخست. وهك ئه وهى فرميسكى هاتبى، چاوى پاك كردنه وه وه له سهرى روشت:

"ئهى وهلى گيان، وهلى خان... له و دنيا به دا خه راپهت بو كه س نه بوو، وهلى خان گيان... سه ره نجام ناپياوان ئه مه يان
به سه ره ينى... خو ينيان رشتى... وهلى خان گيان... هه ميشه ناپياوان، پياوان ده كوژن وهلى خان گيان، تا ئىستا كى
ديويه پياو پياوان بكوژى... ناپياوان كوشتيانى وهلى خان گيان... به قوربانى ئه و ته رمهت بم كه به گوللهى سه لى به ده"

کهوتە سەر زهوی وهلی خان... چه تیوه خوا نه ناسه له پیش چاوی خۆم گوللهی له سنگت دا وهلی خان گیان... چ دهست و چه کیکیشی بوو چه رامزادهیه... خوا دهزانی چ کافرێک فییری سیره گرتنی کردبوو وهلی خان گیان..."

عهبدی خان:

"هه مووتان گویتان لئبوو؟... مه گەر وا نه بوو؟... چما هه رچی گوتی وشه به وشه ی راست نه بوو؟... زه که ریا، له گه ل تو مه... زه که ریا چما به چاوی خۆت نه تدی؟"

زه که ریا:

"هه مووی راست بوو خان... راست ئه و جو ره بوو که حاجی گوتی."

"عه لی یه شهل... تۆش چاوت لئ بوو، وا نیه؟"

عه لی یه شهل له میژ بوو ده یه ویست پۆرگی دلئ بدرئ:

"ئه من؟... ئه من هه یچم نه دی خان... هه یچ شتیک... ئه من هه ر ئه وه نده ده زانم که شوین گه یان بۆ من بوو به ژانه سه ر. دیهاتی یه کهان ئیدی ته ماشای چاوی من نا کهن... نه دیهاتی یه کهانی خۆمان، نه دیهاتی یه کهانی ئیوه... منداله کانیشم که ده م بینن رووم لئ وه رده گه یان. ژنه که م وه ختیک ته ماشام ده کا، بیزی لیم هه ل ده ستی. حازر نیه یه ک وشه ش قسه م له گه ل بکا. ئه من هه یچم نه دیوه خان، هه یچ شتیک... هه ر ئه وه یه که پیم گوتی. ئه من چه مه دیشم نه دی ته قه له تو بکا."

عه لی یه شهل پاش ئه م قسانه هه ستاو به رق هه ستاوی و بۆله بۆله وه له هۆده که وه ده رکه وت. هه موو گیانی ببووه یه که پارچه رق و سه رکیشی. عه لی یه شهل وه ک پارچه ئاگرێک له ژووری چووه ده ر.

عه بدی خان له هه یچ که س چاوه پروانی ئه و جو ره جوابه جهنگی و سه رکیشی یه نه بوو. تیک چوو. خه رفا. لیوی پی داچوران. کاتیک که میک هاته وه سه ره خۆ، ده هری بوو. سه ری راوه شانند. ده تگوت ده یه وی وه دوای عه لی بکه وی. له نیو جی یه که ی هاته ده رو نه راندی:

"عه لی یه شهل، عه لی یه شهل... ئیدی ئه تو له م دی یه جیت نیه... هه ر گه یشتیه وه نیو دی، سه روسیپالی خۆت تیک نی و هه ر جه هه ننه میک ده چی، بچۆ. تاقه روژیک خۆت بگنخینی، پیاوه کانم ده نیرم ماله که ت به سه ر دا ویران بکه ن. گویت لئ بوو گوتم چی؟... گویت لئ بوو عه لی یه شهل؟..."

له پاشان له بهر خۆیه وه ده ستی کرد به پرته و بۆله:

"بی شه رمانه... نمه ک نه ناسانه... بی ناموسانه..."

ئه مجار زاری که فی کرد:

"هه مووتان دیتان، وا نه بوو؟"

هه مووان یه که ده نگ جوابیان دایه وه:

"به لئ دیتان خان، راست ئه و جو ره بوو که فه رموت."

"ده ستان له سه ر ویزدانان دانین... براینه، هاوولاتینه... بسته مندالیک ته قه ی له من کردوه... خه جاله تی نه کیشاوه... ته قه ی له ئاغای پینچ دی یان کردوه... له ساحه بی پینچ ئاوه دانی یان... ئه ویش له سه ر که چه تیویک... ئه گه ر ئه من کوژرابام، ئیوه چیتان به سه ر ده هات؟ باش بیری لئ بکه نه وه، ئه گه ر من له نیو چووبام وه زعی ئیوه چی لئ ده هات... کچیک که من ویستومه بیته بووکم وه دوای قوون رووتیک بکه وی و برۆا؟ ئاخه ئه مه له چه کتیبانی"

نوسراوه؟ دهستان له سهر ویزدانانتان دانین... ویزدانی خۆتان بکه نه حه که م... گویتان له دهنگی ویزدانانتان بی...

هرچی ویزدانانتان دهلی وا بکه ن... "

"موسا ته مبوو":

"هر نه وهیه که خان فهرمووی... دهستان له سهر ویزدانمان دانا."

خان ئافهریمی پی گوت:

"ئافهریم موسا، بارک الله."

"قه دیره که چه ل":

بو خاتری ئاغامان هر کاریک بی دهیکهین... هه موومان دهستان له سهر ویزدانمان دانا."

خان:

"خوا هه مووتان بپاریزی... نه مسال له هه مووتان ته نیا چواریه کیک ملکانه وهرده گرم... حه یوانه کانیشم به خۆتان

به خشی... بوخۆتان... نیستا بچن باش دهستان له سهر ویزدانانتان دانین تا بتوانن باش وهلامی حکومت بدنه وه... "

هه موویان به پیکه نین و خوشحالییه وه له هۆده که وهدرکه وتن: "چواریه کیکی به رهه م... گاجووته کانیش بو

خویان... شانسیان هینابوو... "

هه موویان له حه ساری په نجا میتریک دوور له تهرمه که دانیشتن و خهریکی له بهرکردنی شایه تییه که یان بوون:

"حاجی بوو... نه دی حاجی خوی بوو که داها ته وه و شهش تیره که ی له عهرزی هه لگرته وه... کچه که دهستی

کورپه که ی گرتبوو و به جووت هه لده هاتن... له پردهستی کچه که له دهستی کورپه که بهر بوو... ئیمه ش گه یشتینه

سهری و گرتمان... "

حاجی قسه که یانی بری:

"نا... وا نه بوو. بلین: حاجی - واته من - گه یشته سهریان و له پشته وهرپا باوه شی به کچه که دا کردو نه یه یشت

دهرچی... له پاشان ده لین وه ختیک حاجی - واته من - گه یشته سهریان و له پشته وهرپا باوه شی به کچه که دا کرد,

کورپه که - واته حه مه دۆک - دهستی کچه که ی به ره لا کردو خوی دهر باز کرد... "

حاجی گه یشته سهریان و له پشته وهرپا باوه شی به کچه که دا کرد. وه ختیک حاجی کچه که ی گرت, کورپه که - واته

حه مه دۆک - دهستی کچه که ی به ره لا کردو هه لات."

"کچه که زوریش دهست راست بوو. که س نه یده زانی نه و حه رامزاده یه سپره گرتن له چ خوانه ناسیک فیر بووه... سی

گولله ی له سهر یه که له سنگی وه لی خان دان, یه که گولله ش چی یه, به خه ساری نه دا... وه ختیک وه لی خان که وته عهرزی,

ده مانچه که ش له دهستی کچه که په ری و که وته سهر زهوی... پاشان حاجی داها ته وه و شهش تیره که ی هه لگرته وه."

حاجی:

"راست بوو... نه ئاوا. نیستا دانیشن و نه مانه باش له بهر بکه ن, تا نه گهر حکومت هات له نه کاو له بیرتان

نه چیته وه."

لای پاش نویژی, له پیش دا دوو ژاندارمه به تفهنگ و سهره نیزه وه و به دوا ی وانیش دا پزشکی حکومت و بازپورس

و وه کیل باشی یه کی ژاندارمری له بهر دهرگای مالی عه بدی خان دابه زین.

لیفه یه کی چیتی گولداریان به سهر تهرمه که هه لکی شابوو. دهستی زهردی مردووه که له لیفه ی هاتبووه دهر.

دوکتور لایکی چاوشین و رهنگ کچولہ بوو. کاتیگ له ئەسپهکهی دابهزی، لیفهکهی وه لادا، به قیزو بیزهوه تماشای مردووهکهی کرد. پاشان لیفهکهی به سهر هل کیشایه وه:

"ده توانن بی نئژن."

هه موویان چوونه ژووری. له په نای عهبدی خان دانیشتن. هه موویان نیوچاوانیان تیگ نابوو. هه رسیکیان له شار زوریان ناوی عهبدی خان بیستبوو. وه کیل باشی بوخوی یه کیگ له دۆسته باشه کانی عهبدی خان بوو، و له هه موو دهره تیگ بو دهرپرینی دلسۆزی و ههستی هاو دهردی خوی که لکی وهرده گرت:

"ئه تو خه مت نه بی خان... سهری تو سه لامهت بی، بوخۆم قاتله کهت بو ده گرم... بوخۆم دهی هینمه بهرده ست. به سزای خوی ده گا، هه ریریشی لی مه که وه... چوار ژاندارمه وهدوا خستون... له هه ر کوئی بی ده یگرن خان!..."

وه کیل باشی تایبیشی له گه ل خوی هینابوو. تایپه کهی له کۆله پشته کهی دهرهیناو له سهر پنهی نان کردنیی دانا. دوايه ژاندارمه یه کیان به دواي خه جیج دا نارد.

خه جیج هات، لیپرسیینه وه دهست پی کرا. خه جیج رووداوه کهی به و جوړه که بوو گپرایه وه.

له پاشان نۆره ی شایه ته کان هات. پیش هه مووان حاجی شایه تی دا. ئه ویش مه سه له کهی به و جوړه که خان ده یه ویست، باس کرد:

"کاتیگ هه مه د ته قه ی له عهبدی خان کرد، له نه کاو چاوم به م کچه - واته خه جیج - کهوت، دیتم شه ش تیریکی به دهسته وه یه و سپره ی له وه لی خان گرتوه. تا ئه من ویستم بجوولیم سی جار رووه و وه لی خان دهستی لی کیشا. دهست راستی یه که شی شتیکی سه یر بوو! کاتیگ وه لی خان گوتی: ئای کوژرام و که و ته زهوی، خه جیج هه ر له وی رهق بوو و شه ش تیره کهی له دهست که و ته خوار. منیش داها تمه وه و ده مانچه که م له نیو قوری دهرهینایه وه. هه مه د دهستی کچه که - واته دهستی ئه م خه جیج - ی گرت و دوو به دوو رایان کرد. وه دوايان که وتم و گه ی شتمه سه ریان. باوه شم به هه ردووکیان دا کرد. هه مه د کچه کهی به رداو بوخوی رای کرد. به لام کچه که م گرت و نه م هیشت رابکا. چما ده کرا بیلم رابکا؟ به ره لام نه کرد. به خوا ئه گه ر هیشتبام رابکا."

خه جیج له م شایه تی یه تیگ رابوو. حاجی مه بهستی چی بوو؟ سهری لی دهرنه ده کرد:

بازپورس:

"خه جیج! ده لی ئه تو وه لیت کوشتوه. قسه یه کت هه یه؟"

خه جیج:

"پیاویگ به و زه لامی یه چون به من ده کوژرا؟"

قسه کانی حاجی یه کیشیان راست نه بوو، مه بهستی حاجی چ بوو؟ پاشان پرسیار له زه که ریا کرا. ئه ویش راست قسه کانی حاجی دوویات کردنه وه، نه وشه یه ک زیادو نه وشه یه ک که م. شایه ته کانی دیکه ش جگه له قسه کانی حاجی شتیکیان نه گوت.

خه جیج ههستی کرد ئه و ماسته بی موو نیه. دلی له رزی. ترسا. گریانی هات.

بازپورس چه که کهی به شایه ته کان نیشان داو پرسى:

"ئه مه بوو ئه و چه کهی له دهستی خه جیج دا بوو؟"

گوتیان:

"به لئى ئەمە بوو."

ئەو شەوہ لە مالى عەبدى خان مانەوہ . دوو دوو دۆشەکیان لەسەر یەك بۆ راخستبوون . چەند بەرخیان بۆ سەر بېرىن و بۆیان کردنە تەندوور کەباب .

بازپورس ھەموو جارێ کە بۆ کارێک ریی دەکەوتە دێھاتی کۆپارە ، داواى تەندوورکەبابى دەکرد . بێگومان باشترین خواردەمەنى کە لە گوشت دروست دەکری، ھەر ئەو تەندوورکەبابە یە .

شەوئى، خەجیجیان لە ژوروى تەنیشت خۆیان دا زیندانى کرد . خەجیج کە ھەتا ئەو شەوہ بیری لە ھیچ شتێک نەکردبوو، ئەو شەوہ سەرى وەسەر ئەژنۆی کردبوو و لە گژ فکراڤاچووبوو . ھەتا بەیانى ھەر بەو جۆرەى سەرى لەنیو ئەژنۆیانى گرتبوو و دەگریا .

بەیانى خەجیجیان لەو ژوروە کە تێیدا زیندانى کرابوو، ھینایەدەر . دوو ژاندارمە کە خەجیجیان وەپیش خۆیان داو کەوتنە پەرى . خەجیج رەوانەى بەندیخانە کرابوو .

خەجیج ھۆشى بەسەر خۆیەوہ نەمابوو . نەیدەزانى چ روودەدا . نەیدەزانى چى لئ دەکەن؟ وەپرى کەوتبوون . خەجیج لاقەکانى تێک دەئالقان . ئەمە دووھەمین جار بوو کە خەجیج دەچووہ جیگایەكى زۆر دوور لە دئ یەكەى خۆیان . جارێ یەكەمیان پشتیوان و خۆشەویستەكەى خۆى لەگەڵ بوو . لەو سەفەرەدا دەیزانى دەچیتە کوئ و بۆچى دەچى . لەو سەفەرەدا بەنیازی پەیداکردنى کێلگە یەكى چکۆلە و خانوویەكى گەرم دەچوو . بەلام لەم سەفەرەدا دلئ پەربوو لە نائومئیدی و ترس . نەیدەزانى ئەو خەلگە چى لەگەڵ دەکەن . کاتێک لە ئاواى وەدەر کەوتن ، تەنانەت دایکیشى نەھاتبوو بەرپى بکا . . . دەستە خوشکەکانیشى نەھاتبوو . ئەمە زۆر ناخۆش و زۆر تال بوو .

فکرو خەيال بەریان نەدەدا . ھیندى جاریش نە ھیچ تئ دەگەیشت ، نە ھیچ دەدى و نە بیری لە ھیچ دەکردەوہ . تەنیا ئەوئەندە بوو ، ھەركات وەھۆش دەھاتەوہو چاوى بەو دوو ژاندارمە یە دەکەوت کە لە تەنیشتیەوہ دەپۆیشتن ، دەلەرزى . دواپۆژ لەبەرچاوى تارىک بوو و ھەتا ھەنگاویک دەچووہ پيش ، ھەنگاویک زیاتر بە تارىکایى دا دەپۆیشتە خوار . لە پيش چاوى خۆى حکومەتێكى دەدى وەك دئو . . . ژاندارمەکان و دو پیاوى دیکەى حکومەت . . .

رۆژى دواتر وەختێک گەیشتنە شار ، خەجیج ئیدی ھیزی لئ بربوو . ماندوو بوو . بەرئگا دا نەدەپۆیشت ، رادەکیشرا . دیتنى شار نەختێک دلخۆشى کرد . ھەستى ئەمىن بوونەوہ یەك لە دلئدا پەیدا بوو . ترسەكەى کەمتر بوو . ھەمەدى وەبیر ھاتەوہ . ھەمەد ھەمیشە باسى گریكى زەردى بۆ کردبوو . لە پرتەقال و بەردرئژى بلوورین و بۆنى کەباب ھیندى شتى بۆ باس کردبوو . . . گوتبووى لەسەر یەكێک لە خانووەکان ژورویكى چکۆلەى دیوہ وەك ھیلانە لەك لەك ، کە لە شووشەى رەنگاوپرەنگ دروست کرابوو . داخوا ئەو خانووە لە کوئ بئ؟ گوتبووى کە ھەتاو کەوتبووہ سەر شووشەى مالئک ، شووشەكە رەنگى سوور سوور ھەلگەرابوو . . . دەتگوت پەنجەرەكە لە موورووہ سوورکە دروست کراوہ . . . لەپەر ھەمەدى وەبیر ھاتەوہ . دلئ تەزى . داخوا ھەمەد ئیستا لە کوئ بئ؟ ئەگەر ھەمەدیان گرتبا یە ھەتمەن دەکوژرا . خەجیج لە دلئ خۆى دا گوتى : "بەستەزمان ، ھەمەد . . . لەسەر من واى لئ ھات . . ."

تەختى سمیت کراوى ژوروى زیندان ھەتا گوئزینگی لاقى ئاوى تیدا راوہستابوو . بۆچى وابوو؟ بۆچى ئاویان تئ کردبوو؟ . . . کەس نەیدەزانى . ئیرە بۆنیشى زۆر ناخۆش بوو ، دەتگوت بۆنى ئاودەستانە . تارىکیش بوو ، وەك پاشخانە . تەنیا پەنجەرە یەكى ھەبوو کە ئەویشیان توند توند داخستبوو .

خه جيجيان له ژوورې هاويشت. خه جيج هر له وي شهي به روژ كرده وه، به لام دياره خو له چاوي نه كه وت... هر جبي خه وتنيشي لي نه بوو، به لام نه گهر دلي خوش بوويه، دهيتواني به سر پيشه وه بخه وي. ده تگوت له تاريكايي يه كه دايه كه هيندي ديري يه كي پر له ئاوه. چاوي هر له دهرگا بوو. پي و ابوو نه گهر دهرگا بكه نه وه به ره لاي ده كه ن. واي ده زاني هر چاوي به رووناكايي بكه وي، هه موو دهرده كاني نارام ده گرن.

پي و ابوو كه ده بي روژ بوويته وه. نه له كه ليني دهرگاو نه له هيچ كوئيكي ديكه وه رووناكايي يه كه نه ده هاته ژوورې. به لام وا ده هاته بهرچاوكه ده بي روژ بي.

له نه كاو دهرگا كرايه وه، رووناكايي وه ك دلپايه كي قورس كه وته سر له شي و گيژي كرد. ماويه كي پي چوو هه تا تواني كه م كه مه بيته وه سره خو. ژاندارم يه كه قولي گرتبوو و ده بيرده دهرې.

دهرې پر بوو له خه لك. كاتي ك خه جيج هاته دهرې، هه مووان سهر يان بو لاي ئو وهر سووړاند. له نيو هه رواو هور يادا ئم قسه يه شي گوي لي بوو: "ئم كچه يه كه ده زگيرانه كي خوي كوشتوه...". تي گه يشت كه ئو خه لكه بو ديتني ئو كو بوونه وه. سهر هه ل نه بري ته نانه ت اوړيكي شي وه سر نه دان. ئيدي له ژاندارم كاني دهره بري نه ده ترسا. ته نانه ت بووني ئو وان وره شي پي دها.

خه جيجيان برده لاي قازي يه كي زور پير. قازي له و قازي يانه بوو كه هه زار تا قيردنه و ه يان ديوه له هه زار ئو په ريو نه وه. سميلي به پشت و زه لام و ملي پر له چرچ و لوچ بوو. پاش پرسين و نووسيني ناو و شوره تي خه جيج پرسيا ري كرد:

"تو به وه تا وان بار كراوي كه وه لبي كوري مسته فات كوشتوه... قبولته يان نا؟"

خه جيج به ساويل كه يي وه لامي دايه وه:

"به خوا من نه م كوشتوه... ئه من به چي ده توانم پياوي بكوژم؟... ئه من هر ناوويم ده ست له چه ك و چوله وهرده م..."

قازي، خه لكي ديها ت و ژنه لادي يي يه كاني باش ده ناسي. له ماويه چه ندين سال دا لاني كه م هه زار جار گويي له قسه يان ببوو. قازي ده سبه جي تي گه يشت كه خه جيج بي گوناخه... تي گه يشت بوو، به لام چاره ي نه بوو ده بوو راي بگري، چونكه ده ليله كان زور به هيژ بوون.

به ندي ژنان ژوورېك بوو كه پاشان خرابووه سر خانوبه ره ي به نديخانه. سپي كاري ديواره كان هه ل وه ريبوو. ديواره كاني پر بوون له پريشكه خوين. هه تا ئه مړو هه زاران ميش و مه گه ز به ديواره كانيه وه پليش ابوونه وه. ئم پريشكه خوينا نه هي ميش و مه گه زه كان بوون. ميچ و دارو هه لاش و په نجه ره و ته واوي دارو ديواره كي رزيوون و خهريك بوون ده پووان... هه موو جي يه كي بوبرشي لي ده هات. بو ميري لي ده هات. ته نه كه يه كيان له پاش دهرگا كه دانابوو. به ندي يه وانه كه به خه جيجي گوتبوو كه نه گهر شوي كاري دهرې هه بي، ده تواني له و ته نه كه يه ي بكا.

خه جيج به بي وازي و بي نيشتيا پاروويه كي له و نانه كرده وه كه به ندي يه وانه كه بوي هينا بوو. خستيه زاريه وه، جوي و جوي... به لام نه يتواني قووتي دا، تفي كرده وه.

روژي دوايه و روژي دواتر يش هيجي پي نه خورا. ئيره بو ئو دنيا يه ك بوو سهرانسهر نه شكه نجه و نازار. نه يده تواني خووي پيوه بگري.

رۆژی سیپهه م دایکی هات. دایکی ئه وهنده گریابوو چاوه کانی ببوونه گۆمی خوینی. دایکی له پشت په نجه ره ی به ندیخانه دانیشتبوو، ده گریاو ده یگوت:

"کچی خۆم، کچی خۆم... کیژه په نجه به خه نه که م... ئه مه چ به لایه که بوو به سه رت هات کچی خۆم... کارت به کاری کورپی خه لکی چ بوو... بۆچی کورپی خه لکت کوشت کچی خۆم؟..."

خه جیج بۆ یه که م جار زاری کرده وه و به رق و سه رکیشی یه وه جوابی دایه وه:

"ئه من چۆن کورپی خه لک کوشتوه؟... ئه من هه تا ئه مرۆ چه کم به دهسته وه گرتوه؟... خو هیچ کهس نه زانی ئه تو ده زانی!..."

ئه م تو وره یی و سه رکیشی یه که مێک دایکه که ی هیدی کرده وه. هه ر به ئه قلی دا نه هاتبوو که له وانیه که که ی ئه و کاره ی نه کردبێ. سه ره له نوێ دهستی پێ کرده وه:

"ئه من چوو زانم کیژی ده ست و پێ به خه نه م. هه موو خه لک ده لێن خه جیج وه لی خانی کوشتوه. ئه من چوو زانم کیژی ده ست و پێ به خه نه. ده چمه لای عه ریزه نووس و عه ریزه ی پێ ده نووسم... ده لێم بنووسه که که م له چه ک و چۆله ده ترسێ... عه بدی خان وه لای نارده، گوتویه به دایکی خه جیجی بلێن به خۆرایی خۆی ماندوو نه کا. نه عه ریزه بنووسی و نه هیچ بکا... به لایم به دزیی عه بدی خان ده چمه لای عه ریزه نووس کیژی ده ست و پێ به خه نه م... ئه گه ر بزانه سه رم ده برێ، دیسان ده چمه لای عه ریزه نووس. ئه دی کیژی ده ست و پێ به خه نه م، ده زانم ئه تو گوناخت نیه. ئه و کافری خوانه ناسه، ئه و حه مه ده روحمی به کورپی خه لک نه کردو کوشتی... ئیستا خه ریکن به سه رکچی منی دا دین. ئه و کافره خوانه ناسه بوو که مائی لێ وێران کردم. حه مه د بوو که هیلانیه لێ تێک دام... ده چمه لای عه ریزه نووس کیژی ده ست و پێ به خه نه م... ئه من ئه وه ده پرۆم، ده ست و پێ به خه نه م گیان، ئه وه ده پرۆم."

بوخچه یه کی پر له خواره مه نیی به دهسته وه بوو که له دی را هی نابوو له په نجه ره وه وه ژورویی نا:

"ئه من ده چمه لای عه ریزه نووس... ده لێم عه ریزه یه کم بۆ بنووسی با حکومه ت بیخوینیته وه و بزانی که که که م بێ گوناحه... حکومه تیش بنیاده مه... روحمی هه یه... به خۆرایی تو له به ندی دا راناگرێ کچی خۆم."

به دیتنی دایکی دلێ کرایه وه. پاش ئه وه بۆ یه که م جار توانی ده ره وه ببینی. خانویه کی تازه که سه ری به سواله ت داپۆشرا بوو. سواله ته کان خاوین بوون و بریسکه بریسکیان ده هات... له پشته وه ی خانوه که گومبزه نو مناره به رزو باریکه کانی مزگه وت... له ته نیش ت دیوارێک په له هه نجیریک به گه لای پان و ئه ستوره وه، و دوا یه حه ساریکی گه وه ره و پر له تو زو خۆل... له پشت په نجه ره وه ئه و که سانه ی ده دی که له حه ساری دا بۆ ئه م لاو ئه و لا دا ده چوون... حه مه د هه موو ئه مانه ی بۆ باس کردبوو، و له باره ی سووری و بریقه داریی سواله ته کانه وه زۆری قسه بۆ کردبوو.

به ندی یه وان هات و ده رگای کرده وه. پیاویکی زۆر تو وره و تۆسن بوو. به قه لسی یه وه خه جیجی بانگ کرد:

"ده توانی بێیه ده ری بایه کت لێ بدا."

به ندی یه وان هه موو رۆژی ئه و کاره ی کردبوو. رۆژی دوو جار به یانی و ئیواری بۆ با لێ دران ده رگای کردبوو وه... به لایم ئیستا یه که م جار بوو که خه جیج هه ستی ده کرد بای ده ره وه ی وێ ده که وێ و له و باوێ که وتنه له زه تی گه رانه وه بۆ سه ر دنیا ی هه ست پێ ده کرد.

په نجه ره ی به رزی ئه و ژوره که خه جیجی تیدابوو، رووی له ده روزه ی زیندان بوو. یه ک دوو کهس له به ندی یه کان کاتی که دیتیان خه جیج نه ختی که وه خۆی هاتوه ته وه و هۆشی له کن خۆیه تی، بانگیان کرد:

"خوشکي... هو خوشکي... هر که س چاره نووسیکی ههیه، زوری بیر لئمه که وه... به لام کابرات باش له نیو برد...! به لئ، خوشکي، ئوین و ئوینداری ئه م قسانه شی ههیه... ئاشقه پرووته بوون زور کاران به پیاوی دهکا، هر خوش بن ئاشقه پرووته کان!..."

خه جیج جوابی نه دانه وه، هاته وه ژووری... که وته وه بیرى حه مه د.

دایکی چووه لای فه خری خانی عه ریزه نووس. فه خری خانی عه ریزه نووس له و شیته هه میشه مه ستانه بوو. هه موو که س ئه وی به "فه خری یه شیته" ده ناسی.

فه خریه شیته چه ندین سالّ ده فته ردار ببوو، به لام له میژ سالّ بوو له سه ر به رتیل خواردن له سه ر کار وه لا نرابوو، هر له و کاتیشه وه ببوو عه ریزه نووس. داهاتی فه خری له عه ریزه نووسی یه که ی دووسی هینده ی ده فته ردار یه که ی بوو. خه لک باوه رپیان وابوو که: "فه خری خان له وه کیلیش شاره زاتره". شه و و رۆژ سه رخۆش بوو، و هه موو عه ریزه کانی به مه ستی ده نووسین.

فه خری یه شیته سه ری وه سه ر میژیکى کۆن و چلکن که تاپه که ی له سه ر دانرابوو، کردبوو و خه ریک بوو ویژینگی ده دان. له ده وروبه ری، بۆنی ئاره ق میژیکى پیاوی ده گرت. وه ختیک هه ستی پیی ئه و ژنه ی بیست، سه ری هه لئینا. به هوی چه ندین سالّ کارکردن و خووی گرتنه وه ده نگی پیی ئه و که سانه ی بۆ عه ریزه نووسین ده هاتنه لای، له دوور را ده ناسی. ده زگای عه ریزه نووسی یه که ی فه خری یه شیته له په نای دوکانی قه سابیک بوو. بۆیه هه میشه خه لک به لای دا ده هاتن و ده رپویشن. فه خری یه شیته به ده نگی لاقى هیچ کام له وانه سه ری هه ل نه ده بری، به لام هه ستی پیی موشته ری یه کانی خوی له دووره وه له نیو ئه و هه موو ده نگه ده نگه دا ده ناسی یه وه. سه ری هه ل نه ده بری و چاوی له چاوی موشته ری یه که یه وه ده بری و یه که م قسه ی ئه مه بوو:

"باشه، بلئ بزانه..."

کاتیک دایکی خه جیجیش لئى نیزیک بووه وه، فه خری یه شیته سه ری به رز کرده وه:

"باشه، بلئ بزانه..."

ژنه له پیاوه ری یه که دا دانیشته و پالی وه دیواره که وه دا:

"خوا بمکا به قوربانی تو فه خری خان... مه پرسه چ به لایه کمان به سه ر هاتوه."

فه خری خان میداده که ی له زاری خوی را کردبوو، خه ریک بوو ده میژی.

"ده سه ر سه رت گه رپم فه خری خان، خوا تاقه کچیکی دابوومی فه خری خان...، ته نیا ئه و تاقه که... ته نیا کچیکی په نجه به خه نه م هه بوو ده ردو به لات له من که وی... ئه دی... خه جیج... تاقانه که م... له به رت ده مرمه وه ژاندارمه کان که که میان گرت و هاویشتیانه نیو به ندیخانه، فه خری خان... که که م گیراوه خوایه مه رگم ره پیشته که وی."

فه خری خان به سپایی و له سه ره خو میداده که ی له زاری ده رهینا:

"بلئ بزانه خوشکي، که که ت له سه ر چی گیراوه. ئه مه م بۆ باس بکه..."

"به قوربانی منداله کانت بم فه خری خان، گوئ بگره با پیته بلیم... که که میان بۆ خوشکه زای عه بدی خان خواست و نیشانه مان کرد، بۆ وه لی خان... به لئ فه خری خان گیان... به برای خۆم بلیم که وباره په روبالّ خه ناوی یه که میان بۆ خوشکه زای عه بدی خان نیشانه کرد... ئیدی، ئیدی چیت بۆ باس بکه م فه خری خان گیان! تۆمه ز که که مان له گه ل ئه و

هه تیوه زۆله ی دوونه - ده زانی به کئ ده لیم فه خری خان؟... حه مه دۆک، ئه و کافری خوانه ناسه... به لئ فه خری خان

تۆمەز كچه كه مان له گەلّ حەمە دۆكى بە لالیدراو یەكتریان خۆش ویستوه... باشه، ئیمه چوزانین به قوربانیت بم... سەرت نە یە شینم فەخری خان، شەویکیان دوو به دوو لییان داوه، رویشتون، ئۆ خوایه! بریا لاقی شکابایه و ئەو دەر دە ی بە سەر ئیمه نە هیئابایه. خۆ عەلی شوین هەلگری دەناسی؟... له دنیا دا کئی هەیه نەیناسی فەخری خان؟... هەر ئەو عەلی یە شه لە ی دەلیم... ئاغا یه کی به من و به تۆ، ئەو عەلی یە شه له شوینیان هەل دەگری و هەردوکیان هەر ئاوا که له ئەشکه وتی دا دەست له ملانی یە کتر بوون، دەخاته داو... کورە کهش دەمانچە ی هەل دە کیشی هەم له عەبدی خانی دە داو هەم له خوارزاکە ی... ئاغا یه کی به من و به تۆ پاشانیش لی دە داو دە پوا... به برای خۆم بلیم هەتیویان بۆ ناگری و ئیستاش که ئیستایه بۆیان نە گراوه. به قوربانیت دە بم، که دە ستیان وه حەمە د راناگا، دین کچه که ی من دە گرن و دە یخه نە به ندیخانە وه... ژاندارمە کان، ئەدی دە بەرت مرم ژاندارمە کان کچه نازە نینه که میان گرت و خستیانە به ندیخانە... هەرچی به سەر ئیمه هاتوه، ئەو حەمە دۆکه بۆتە باعیس، رەبی خوا کویری کا فەخری خان. ئەو هەتیوه بوو به باعیس مان فەخری خان... ئیستا دەلین وه لی خان کچی من کوشتوویه... هەموو دێهاتی یه کانیش هەروایان شایه تی داوه، به قوربانی مندالە کانت بم. تەنیا ئەو عەلی یە شه له گوتوویه که ئەمن ناتوانم شایه تی بە دەم، ئەوانی دیکه هەمووان شایه تی بیان داوه... به ئاغا ی خۆم بلیم، عەبدی خانیش دە ستوری دا عەلی یە شه لیان له ئاوه دانی دە رکرد... ئیدی چت بۆ باس بکه م فەخری خان گیان، ئەمن باوه ریم کرد که کچه که م وه لی خانی کوشتوه... ئاخر هەموو دئی یه که وا دەلین... ئاخر خۆ هەموو دئی یه که دوژمنی ئیمه نین فەخری خان گیان... تۆمەز ئەو عەبدی یه خوانە ناسه دێهاتی یه کانی ناچار کردوه که وا بلین... دێهاتی یه کانیش خۆ ناتوانن قسه له قسه ی عەبدی خان بکه ن... منی قوربه سە ریش هیچ سەر له و جوړه شتانه دە رناکه م فەخری خان گیان... بۆیه باوه ریم کرد. پاشان به دوا ی کچه که م دا هاتم و له به ندیخانە دیتمه وه... به لام کیزه په نجه به خه نه که م، کیزه تاقانە که م شتیکی دیکه دە لی فەخری خان گیان. ئەو ده یگوت دایه چما ئەمن دە زانم چه که به دە ستمه وه بگرم؟ کیزه په نجه به خه نه که م راست ده کا فەخری خان، یاخوا مەرگم ره پێشت که وی کچی من، تاقانە ی من نازانی چه که به کار بیئی... وه بیرم هاتوه که که وه باره په روباڵ خه ناوی یه که ی من ئەوه نده له چه که ده ترسی که ناویری ته ماشاشی بکا. بابیشی رقی له چه که ده بیته وه، فەخری خان گیان، ئەوه تا خۆمان ناسیوه چه کمان له مائی دا نە بووه فەخری خان گیان... هەموویان شایه تی ی به درۆ دە دەن دە سەر سەرت گه ریم... هەمووان قسه یان کردوه به یه که که کچه نازداره که م له نیو بەرن، به قوربانی مندالە کانت بم... ئەمه یه به لایه که که به سەر ئیمه هاتوه، به قوربانیت بم خوایه... کچی من له تفهنگ دە ترسی... ئەگەر چاوی به تفهنگ بکه وی زراوی ده چی... ئەمانه بۆ حکومەت بنووسه فەخری خان گیان... بنووسه که کچه که م له تفهنگ دە ترسی... ئەو جوړه ی که گوتم بۆ حکومەت بنووسه..."

فەخری خان په ره کاغه زه کانی هەل گرت و خستیه نیو تاپه شەق و شره که ی. ته قه ته قی تاپ به رز بووه وه و فەخری خان یه که ته کان عەریزه ی له پینچ په ر دا تاپ کرد. کاتی که کاره که ی ته واو بوو رویی کرده دایکی خه جیح:

"گوئی بگره خوشکم... گویت لی بی با بۆت وه خوینم... بزانه چ عەریزه یه کم بۆ نووسیوی."

فەخری خان سیفاریکی به لیوه وه بوو که هەر له م سەری لیوی یه وه ده یبرده ئەوسه رو ده ی هیئابایه وه، به دەم سیفاریکی شانه وه هەموو نووسراوه که ی یه که ته کان خوینده وه و پرسی:

"چۆنه؟"

دایک:

"دەستت خۆش بی یاخوا... زۆر باشت نووسیوه فەخری خان."

فه خرى خان:

"خوشكم، ئه گهر كه سيكى ديكه بووايه پازده ليره كه مترم لئنه دهستاند، به لام ئه تو ده ليره بده... به خوا
عريزه يه كم بو نووسيوى به رد گوئى لئى راده چهنئ... به خوا بو به ردى بخوينه وه ده بئ به ئاو..."

دايك له حالتيك دا ده ستي ده له رزين، پولتيك كه له لكى بوخچه كه ي به ستبوو و گري له سهر گري ويى دابوو، كرديه وه:
"ده ست نه پزي فه خرى خان، ئيشه لالا ئه گهر به رديش بن، كاريان تئ ده كا."

فه خرى خان له كاتيك دا ده ليره يه يه قوراوى يه كه ي له ده ستي دا ده سووراند، جوان بو دايكى خه جيچيى باس كرد كه
ده بئ عريزه كه به رتته كوئ و بيذا به كئ و چ بلئ. وه ختيك دايكى خه جيچ هه ستا بروا، گوتى:

"ده بئ بمبوورى فه خرى خان، ئيشه لالا ئه گهر جاريكى ديكه هاتمه وه، هيلكه ت بو دئيم... روئه كه ره شت بو دئيم..."
دايه هه ستاو روشت. ئه و جي يه يه دو زيه وه كه ده بوو عريزه كه ي بداتئ. هه ره له ويى چوو له لاي يه كيك له وه كه سانه كه
كچه كه بيان گرتبوو و هيئا بوويانه ئيره. له پيش دا ترساو دوايه قسه ي خوئى كرد:

"كاكى خوم، به قوربان ت بم ياخوا... كچه كه مت بوچى گرت و هيئانه ئيره... بوچى خسته به نديخانه... كچئ من
كه نازانئ چه كه به ده سته وه بگري، چون ده توانئ پياوى بكوژئ?... كچئ من له تفهنگ ده ترسي... به مندالپيش
وه ختيك چاوى به تفهنگ ده كهوت، ده ترساو به گريانه وه خوئى له باوه شى من داويشت و خوئى ده شارده وه. عريزه يه كم
هيئا وه ته خزمه ت، عريزه كه فه خرى خان بوئى نووسيووم، بزانه چى نووسيوه... بگره بي خوينه وه و كچه كه م ويده
بيبه مه وه. وه ره با به رى پيت ماچ كه م براله، كيژئ په نجه به خه نه ي من هيچ گوناحى نيه... ئاشقى ئه و حه مه ده
خوانه ناسه بووه وه ره گه لئى كه وتوه... ئه وه نده... هه موو كچيكي شتى واى بو دئته پيش براله... كچه كه م ويده
بيبه مه وه... وه ره با به رى پيت ماچ كه م..."

بازپورس به تووره يى:

"زورى له سهر مه رو. عريزه كه ت دانئ و برو. ده بئ راوه ستي هه تا دادگا نه زه رى خوئى ده دا."

پاش ئه م وه لامه ش ديسان ده ستي كرده وه به نووسين.

وه ختيك دايك گه يشته وه به نديخانه ئيواره بوو. خه جيچ له به يانئ يه وه چاويكى ببوو چوار چاو و چاوه پروانى بوو:

"عريزه يه كيان بو نووسيووم بو به ردى بخوينه وه ده بئ به ئاو، ئه گهر بو ئاسنيش بخويندريته وه خوئى راناگري. هه ره
ئه وه نده حكومه ت عريزه كه وه خوئنى، نازاد ت ده كا كچم. هه ره بي خوينه وه ده زانن بي گوناحى. گوتم له عريزه كه دا
بنووسن كه تو له تفهنگ ده ترسيئ. نووسى يان كه ئه و وه ختى مندال بووى ئه گهر چاوت به تفهنگ ده كهوت هه لده هاتى و
خوت له باوه شى من دا ده شارده وه. فه خرى خانئ عريزه نووس بوئى نووسيم... عريزه يه كى بو نووسيم كه ئه گهر بو
كه سيكى ديكه ي نووسيبايه بيست ليره كه مترى لئنه دهستاند، به لام ده ليره ي له من وه رگرت. نووشى گيانى بي، حه لالئى
بي. سه ده قه ي سهرى تو بي. هه رچى هه مه به قوربانئ كيژه نازداره كه م... با حكومه ت عريزه كه م بخوينتته وه..."

خه جيچ:

"خوا بكا."

پاشان چاوى له چاوى دايكى هه له نگوت و سهرى داخست:

"دايه گيان... دايه... جاريكى ديكه ئه گهر هاتى خه به ريكى حه مه دم بو بينه... باشه دايه گيان?... خه به ريكى

حه مه دم بو دئنى?... ده لئى چى دايه گيان?..."

دایکی تووړه بوو:

"ده لیم ژه هره مارو سارده سندان..."

خه جیج سه ری هه لېری. به پارانه وه وه له چاوی دایکیه وه راما:

"دایه، دایه گیان... دایکه شیرنه که م... بروانه، له به ندیخانه دا خه ریکم ده رزم... ئه گهر حه مه د نه بی ئه من ده مرمر

دایه گیان... ئه تو ده ته وی بمرم دایکی شیرنم؟"

دایک:

"دایه و ژه هره مار، دایه و سارده سندان، ئیشه لالا خه به ری سیرمه سیرمه بوونیت بو دینم... ئیشه لالا خه به ری

جوانه مه رگ بوونیت بو دینم..."

خه جیج له پرمه ی گریانی داو فرمیسی به لیشاو هاتنه خوار. دایک له پر بیده نگ بوو. خه جیج ماوه یه کی زور گریا.

دایکی هیچی نه گوت. دوايه خواحافیزی له کچه که ی کرد:

"خه ریکه هه تاو ئاوا ده بی کچه سوور... ئه من ده بی وه ری که وم."

خه جیج:

"دایه..."

دایک راوه ستا. چاوی پر ببوون. ده نگی ده له رزی:

"باشه دایه گیان... له بهر خاتری تو، به خاتری گولی روومه تت وا ده که م خه به ریکم لی ده ست که وی... نازانی

چه ندیان له دایکی دا... له وانه شه بمری... به سته زمان دوونه..."

پاشان وه ری که وت:

"مه ترسه دایه گیان، فه خری خان عه ریزه یه کی بو نووسیوم که هه ر مه پرسه..."

دلنیا بوو که عه ریزه که کاری خوی ده کا.

تاریک و تەلەمەیک بوو چا و چاوی نە دەدی. لێرەوار بانگی دەکرد. لێرەوار وەك دیواریکی رەش بەرامبەر بە تاریکایی راکشابوو. زۆر دوور لە نیزیك لوتکە ی کتوی، ئاگریکی چکۆلە هەل دەبوو و دەکووژایەو. لە تاریکایی دا بە کۆمە کۆمە دەچوونە پێش. زۆریان دەنگە دەنگ دەکرد... شەو بۆرشى لى دەهات. بۆنى کاج... بۆنى ئارهق... بۆنى هەلترشان... جار جار یەك دوو ئەستێرە لە ئاسمان تروسکە یەکیان دەداو دەکووژانەو.

لە چەند مانگی رابردوودا زۆر مالیان تالان کردبوون، زۆریان چەتەیی کردبوو و لەگەڵ ژاندارمەکان بە شەر هاتبوون. ژاندارمەکان وازیان لە هەموو دەستەکانی دیکە هینابوو، و بەدوای دەستە ی دۆردوو شیت دا دەگەران. دۆردوو شیتیش گالته ی بە ژاندارمەکان دەکرد. سەری دەخستە سەریان. فریوی دەدان و زەبری لى دەدان. حەمەد لە ماو یەکی کەم دا خۆی نیشان دابوو و سەرنجی دۆردوو شیت و هاوکارەکانی بۆی لای خۆی راکیشابوو. لە تاریکایی دا دەنگی دۆردوو بیسترا:

"هەر لێرە دەمێنینهو. لە ماندوویی و شەكەتییان حالمان نەماو. دوو رۆژە هەر ئاوا غار دەدەین. ئەمەش وەزە نیه... هەر لێرە دەمێنینهو."

رق و سەرسەختی و کەلەشەقی لە دەنگی دا دیار بوو. حەمەد لێی چوو پێشی:

"بەسپایی، بەسپایی قسە بکە ئاغام."

دۆردوو بە قەلسی جوابی دایەو:

"چما چ دەبی؟"

ئەگەر یەکی دیکە لە هاوڕێکانی ئەم پێشنیارە ی کردبایە، زۆری پێ ناخۆش نە دەبوو. بەلام لە داخی حەمەدی دەهری بوو کە هیشتا نە هاتبوو، دەرسی یاغی یەتیی بەو دەگوت.

حەمەد:

"ئەگەر دوژمنت میروولەش بی..."

دۆردوو:

"باشە... دوایە؟"

حەمەد تێگەشت کە دۆردوو گالته ی پێ دەکا، بەلام وەسەر خۆی نە هیناو لە سەری رویشت:

"ئەگەر میروولەش بی بە هیچی مەزانە."

دۆردوو حەوسەلە ی نەما. قسەکە ی پێ بری:

"ئافەریم حەمەدۆک... پیمان وابوو کوێخا سلەمان هاوکاری بۆ هیناوین... تۆمەز سەرلەشکری بۆ ناردوین... تۆ

حەقت بەسەر ئەم کارانەو نیه."

جەبار لە لای چەپی حەمەدەو دەرویشت. بە تەواوی پشووی سوار بیوو:

"حه مه د راست ده كا ئاغام, ئه گهر له نيو ليرپه وار وه مينين گه مارؤمان ده دن... ژاندارمه كان به دوامانه وهن, ده سبه رداريشمان نين... به خوا بكه وينه گه مارؤيان, وهك كه وياړه خرمان ده كه نه وه... وه كيل باشى عاصم له ميژه له ده رفه تيكي وا ده گه پري... به سپايي..."

حه مه د:

"ئه ري وه لالا راست وهك كه وياړه..."

جه بار:

"ژاندارمه كان يهك و دوو نين... زور زورن... دپهاتي يه كانيشيان له پشتن, ياغي يه كانى ديكه ش كه دوژمنى ئيمه ن, يارمه تىي ئه مانه ده دن... به هه موويان ناويرين."

حه مه د:

"نه خه ير, پييان ناويرين... فيشه كمان نه ماون."

دوردو هه ر له و جيى ليى بوو رهق راوه ستا:

"هيچ كه س هه قى نيه هه نكاويك به ولاوه تر پروا."

دهنگى وهك دهنگى زهنگوله له ليرپه وارى گه را:

"دوو روژه وهك سهگ راده كه ين... راست وهك سهگ."

هاوكاريكيان تيدا بوو به ناوى نايب ره جه ب. كه س نه يده زانى كهنگى نايب يان وه كيل باشى بووه له كويوه هاتوه و چهند ساله ياغي بووه. هيچ كه سيش له باره ي رابردوويه وه پرسى يارى لى نه ده كرد. چونكه زور تووپه ده بوو. ئه وه نده تووپه ده بوو, له وانه بوو كابرلى بكوژي. هه ر له جيى دا له كه سانتيك كه سه باره ت به رابردووى پرسى ياريان لى كرد بايه, نيزيك نه ده بووه وه, ئه گهر چار ناچار توشيشيان هاتبايه, به هيچ جور نه يده دواندن و به جورتيك ته ماشاى ده كردن, ده تگوت چل ساله دوژمنى خوئينى يه كترن. په نجا سال زياتر ته مهنى بوو, ته نيا شتيك كه هاوكاره كانى له باره ي ئه وه وه ده يانزانى ئه وه بوو كه روژتيك هاوكارى ئه حمه ده زله بووه. پاش ده رچوونى ليبورونى گشتى زور كه س ته سليم ببوونه وه و چه كه كانيان ته حويل دابوونه وه, به لام ئه و ته سليم نه ببوو. نيزيكه ي دوو سال به ته نيا له كيوان دا گه رابوو. پاش دوو سال كه چهند ده سته يه كى تازه دروست ببوون, ره گه ل وان كه وتبوو. ده سته يه كه نه بوو كه نايب ره جه ب هاوكارى له گه ل نه كردبى. هه موو ده سته كان ئه ويان ده ناسى و خوښيان ده ويست و رييزيان بو داده نا. نايب ره جه ب له وانه نه بوو هاوكارى يه كجاره كى هيچ ده سته يه ك بى. ئه مړو پيى خوښ بوو هاوكارى ده سته ي دوردو بوو, ئه گهر سبه ينى پيى خوښ نه بووايه, ده يتوانى بچيته گه ل ده سته ي "يووزجوو" كه دوژمنى خوئينى دوردو بوو. دوو زمان نه بوو. كه م قسه بوو. هه روه خت بى ويستايه ده يتوانى ره گه ل ده سته ي "ره شو كورده" بكه وي. هه موو ده سته كان پيى ئه ويان له سه ر چاويان داده ناو كه سيش ليى نه ده پرسى بوچى هاتى؟... و بوچى ده پوي؟... و چوبوايه گه ل هه ر ده سته يه كيش, ئه و ده سته يه زورى پي خوښ ده بوو, چونكه هه موويان پي و قه ده مى ئه ويان به خيړ ده زانى.

له ياغي يه تى دا ماموستا بوو. خوا به و روژه نه كا كه له پيك هه لپرژانتيك دا به شدار بووايه... ده ستي به جورتيك وه كار ده كه وت ده تگوت تيرباره...

دهنگى بوو ناسياوى نايب ره جه ب له تاريخايى دا به رز بووه وه:

"دوردو... كوره كان راست ده كه ن... ده بى له ليرپه وار ده رچين و بچينه لاي گابه رده كان."

دۆردوو نەراندى:

"نايب ره جەب، نايب ره جەب... گوتم هيچ كەس حەقى نيه هەنگاويك بەولاووتر بچى."

جەبار:

"دۆردوو خان... ئەگەر هيچ كارىكيان پى نەكرى، دەتوانن گەمارۆمان بدەن و لىرەوارەكە ئاگر تى بەردەن..."

دۆردوو:

"هيچ كەس حەقى نيه هەنگاويك بەولاووتر بچى."

جەبار:

"مەكە خان!..."

"هەر ئەو هەيه كە گوتم."

"شپرزەمان دەكەن."

دۆردوو:

"چما ئەمن سەرۆك نيم؟"

جەبار:

"بۆچى؟ بەلى... ئەتۆ سەرۆكى."

حەمەد:

"بەلى، هەى."

ئەوانى دىكەش هەر ئەو قسەيهيان دووپات كردەوه.

حەمەد:

"خان! شتتەك دەلەيم، بەلام دلت نەيه شى."

دۆردوو پىكەنى:

"فەرموو بزەنم سەرلەشكر!."

حەمەد:

"هەر نەبى بچينه جىيەك كە دارو درەختى زۆر بى و كەندو قوول و شاخ و داخيشى هەبى."

دۆردوو:

"هيچ كەس حەقى نيه هەنگاويك بەولاووتر بچى."

پاش ئەم قسەيه دۆردوو هەر لەو جىيەى لىي راوەستابوو، دانىشت. ئەوانى دىكەش دانىشتن. ماوہيهكى زۆر كەس مەقى نەكرد. ئەو سىغارانەى لە دەستى يەك دوو كەسيان دا بوون، لە تاريكايى دا وەك ئەستىرە دەدرەوشان. كەس دەنگى هەناسەشى نەدەهات.

جەبار هەستايە سەرپى. باويشكىكى داو بۆ لای سەرى وەپرى كەوت. حەمەدیش بە دواى دا رۆيشت.

جەبار لە پەناى دارىك هەل تروشكاو ميزى كرد. حەمەدیش هەروا. جەبار كە كارەكەى تەواو بوو، هەستاو بە دواى ئەودا

حەمەدیش هەستا.

کاتیک ته ماشای دواى خوځانیان کرد رووناکاییه کی چکوله یان دی. پییان سهیر بوو. حه به سان. دوردوو به چیلکه و چالی کاج ناگریکی کردبووه و له بهر رووناکایى ناگره که وهک سیبه ریک ده جوولا.

حه مه د:

"به دهستی خوئی خه ریکه خوئی به کوشت ده دا."

جه بار:

"ئیستا نایب عاصم هیچ... خه لکی گونده کانی ئه م نیوه نیوه له هه مووان خه راپترن... ده ریپیمان له پیی هه مووان دا که ندوه."

حه مه د:

"له و روژه وه که من هاتووم لانی که م ده ریپی پیئسه د که سمان له پییان دا که ندوه."

جه بار:

"لانی که م، ئه گه ر ئه و جلانه ی له بهر خه لکمان داده که ند دابامان به لادی بییه هه ژاره کان، هه ر شتی که بوو... له وانه بوو رزگاریمان بی... به خوړایى نیه که ئه مجاره رزگاریمان بو نیه، دوو روژه که له ده ره وه هیچ که س یارمه تیمان نادا... ئه گه ر وه ده ست خه لکی سپی به بی بکه وین، به خوا هه ر له حه و قووتمان ده دن. زولم... دوردوو خه راپه نه ماوه نه یکردی، به لا نه ماوه به سه ر خه لکی سپی به بی نه هیئایى. زولم... چه ندی ئه زیه ت و ئازاری ئه و دیه اتی به هه ژارانه داوه..."

حه مه د:

"ده زانی چیه براله، پیاو نابی زور سه ر بخاته سه ر خه لک. کابرای بکوژی پیی چاکتره له وه ی هه موو روژی گالته ی پی بکه ی. به خوا مردن خو شتره له وه ی پیاو به رووت و قووتی بگه ریته وه نیو دی و بچیته وه لای ژن و مندالی. دوردوو نابی ئه و کاره بکا. دلای هه موو که س، هه رکه س بی، سووچیکی هه یه که له شووشه ش ناسکتره. نابی بیشکینی، نابی کاریک بکه ی غیره ت و ئابرووی خه لک زه ده دار بکه ی. ئه من ئه مانه له رووی تاقیکردنه وه وه ده لیم. عه بدی خانیش پیله ی به من گرتبوو، له کولم نه ده بووه وه، گالته و سووکایه تی پی ده کردم، سه ری ده خسته سه رم... پیاو نابی خه لکی ئه وه ند به چووک بزانی..."

له گه رانه وه دا له قولکه یه کی بچووک که وتن. تا ئه ژنویان چوونه نیو ئاو. بونی پنگه ل له ئاوه که هه ستا، بونی پنگه ل له شه و هه ستا. ئه ستیره تروسکه یان ده دا. عه رزو عاسمان بونی پنگه لی لئ ده هات. له گولاوه کان، له ئه ستیران و له دارستانی کاج، بونی پنگه لی سه وز هه ل ده ستا...

حه مه د:

"خوزگه بتوانین شیته ی رازی بکه ی و بی هیئینه ئیره."

جه بار:

"که لله شه قیکه لینگه ی نیه. ئه گه ر خوت بکوژی هه نگاویک به م لاوه تر نایه."

ئه و ناگره که دوردوو هه لی کردبوو، به چاکى گرتبووی و مه شقه لی لئ هه ل ده ستا. مه يدانیک به پانایى جوخینیك که وتبووه بهر تیشکی ناگر. بلئسه ناگر ده چوونه ئاسمان. مووره داره کان به قرچه قرچ ده سووتان.

دوردوو به پیکه نینه وه له ده وروبه ری ناگره که هاتوچوی ده کرد:

"بروانه ئه م ئاگره ... پياو دلى دى ئه م ئاگره به جى بىللى و بچيته جى به كى ديكه ؟ ... له جى ديكه ئه م ئاگره ده ست ده كه وى ؟ ..."

جه بار:

"بريا ئه م ئاگره نه يگر تايه."

دوردوو:

"بروانه چ ناله ناليكيه تى ..."

جه بار:

"بريا ..."

دوردوو نىوچاوانى تىك نا:

"لى وه بره جه بار, به سيه تى."

شه ويان هر له وى, له بهر ئاگره كه به سهر برد. جگه له دوردوو هيچ كاميكيان له ترسان خه ويان لى نه كه وت. هه موويان ترسى ئه وه ويان هه بوو كه شه وى له خه ودا گه مارو بدرين و بكوژرين. به و ترس و دله خورپه يه وه كى خه وى لى ده كه وت ؟ ...

شه وى سى كه سيان له نيو خويان دا به ئيشك گر دانابوو: نايب ره جبه و حه مه دو عه لى به چكول, ئه وانى ديكه به روا له خه وتبوون, به لام چ خه وتنىك ؟ ... هر ته نيشتاو ته نيشتيان كردو تينيان بوخويان هينا كه بخه ون, به لام نه بوو. پيش هه مووان جه بار هه ستاو چوار مي رده كى له بهر ئاگر دانيشت. پاش جه بار يش ئه وانى ديكه ... به لام دوردوو ئاسوده و بى خه يال, له شيرن خه ويك دابوو, كه هه روا بزانه "زه مانى محمدى مهدى يه و گورگ و مه ر پي كه وه ئاو ده خون وه". ئه وانى ديكه بى ئه وه وى قسه يه ك بكن دانيشتبوون و چاويان له ئاوره كه وه برپيوو.

له گه ل به ره به بيان ته قه ده ستى پى كرد. له هه ر چوار لاهه گولله ده بارى. ئه وان له دوينى ئيوارى وه چاوه روانى ئه م پيشهاته بوون. هه موو سات و كاتيك ده يانگوت ئىستا وه ختیه تى ... بويه هيچ سه ريان سوپ نه ما. له بهر ئاوره كه لاچوون و له په نايه ك سه نگر يان گرت.

حه مه د له حالىك دا گولله به ويزه ويز به بن گوپى دا تيده په رين, به زه حمه ت خوى گه يانده په ناي دارىك. لاي پشتى وه كيل باشى عاصم ئاوه لا بوو. حه مه ديش راست روو به پشتى وه كيل باشى عاصم سه نگرى گرتبوو. حه مه د سپره وى لى گرت. دلى پىك دا هات. لووله وى تفه نكه كه وى وه رسوورانده. سپره وى له جى به كى ديكه گرت و فيشه كى كى به خه سار دا.

حه مه د له بهر خويه وه پي كه نى, پاشان بانگى كرد:

"وه كيل باشى, وه كيل باشى, باش دانه مه زراوى. گولله ده تگر يته وه ..."

وه كيل باشى هاته وه سه رخوى. له چوارده ورى گولله ده بارى. به لى جى به كى باش نه بوو ... و راست له و له حزه يه دا گولله يه ك كا لوه كه وى هه ل گرت.

وه كيل باشى:

"ئه گه ر وه چنگم ده كه وى ... ئه گه ر ده كه ويه ..."

حه مه د:

"وهكيل باشى، ئەمن حەمەدۆكم پى دەلەين. تەنيا ئەجەلت وه چنگت دەكەوئى. ژن و مندالت هەيه وهكيل باشى، بگه پړوه و بړو... وه دواى كارو گوزهرانى خۆت كه وه."

وهكيل باشى:

"حهيف كه..."

راست له و له حزه يه دا گولله يه كه چهرمى دهستى له گه ل خۆى برد. چهرمى ئەو دهستهى كه تفهنگى پى گرتبوو... خوئى له دهستى هه ل چۆراو رژايه سەر زهوى و دووباره هەر ئەو دهنگه بهرز بووه وه:

"بگه پړوه وهكيل باشى... وه دواى كارو گوزهرانى خۆت كه وه. وازمان لى بيئنه وهكيل باشى. مه هيله خوئنت به دهستى ئيمه بړى. زۆر له ميژه وه دواى ئيمه كه وتوى."

هەر چواردهورى وهكيل باشى عاصم ئاوه لا بوو. به ترسه وه پاشه كشهى ده كرد. بىرى ده كرده وه ئەو كه سهى كلاوه كهى به گولله يه كه هه ل گرت و ئەوهى چهرمى دهستى به گولله هه ل گرت، به ئاسانى دهيتوانى بى كوژى. ئەو حەمەدۆكه كى بوو؟ ئەگەر بهم جۆره كه وتبايه چنگى دۆردوه شىت له ميژ بوو كوژرابوو. حەمەدۆك! ... ئەم ناوهى قەت نه بىستبوو. زۆر حەمەدى ده ناسين، به لام حەمەدۆك كى بوو؟ ...

وهكيل باشى عاصم به سپاى تى راخوړى:

"ئىستا ده تكه مه حەمەدۆك، بوخۆت كه يفى پى بكهى..."

ئەم تى راخوړينه خۆمانه و شيرن بوو:

گولله ده بارى. گوللهى سوورو چهور له بهر به بيان دا ده بارى. دۆردوو به دهورى خۆى دا ده سوورا. گيانى له سەر له پى دهستى دانابوو و تهقهى ده كرد. جاروباريش تاويك دهستى راده گرت و دهستى ده كرد به جنئودان به وهكيل باشى:

"وهكيل باشى، وهكيل باشى پىت وا نه بى دۆردوه شىت هه ل دى. ده مه وئى به قوون رووتى بنتيرمه وه لاي ياوهره كه ت. ئەگەر به قەد نووكى ده رزى سه روكه لله تم لى ديار بى، ده رپى يه كه ت چوه وهكيل باشى."

وهكيل باشى عاصم و ژاندارمه كان و لادىيى يه كان دهوران ده وريان گه مارۆ دابوون. راست له قه وهز كه وتبوون... دۆردوو تى گه يشت كه له داو كه وتوون. به زگه خشكه خۆى گه يانده حەمه د. له نيو هاوكاره كانى دا پتر له هه مووان باوه رپى به حەمه د هه بوو. ئەو جى يه لى لى له داو كه وتبوون له هەر چوار لاه گولله ده يگرته وه. ئەگەر توانيبا بيان كه ميكي ديكه بيئنه پيش و ئەلقه ي گه مارۆ يه كه تهنگتر بكه نه وه، ده يانتوانى هه موويان بكوژن.

دۆردوو بۆ يه كه م جار له ته واوى عومرى خۆى دا نه ختيك وه په له قاژه كه وتبوو. داوه كه له و داوانه نه بوو. ئەوانيش له دۆردوو ده ترسان و نه يانده ويرا ئەلقه ي گه مارۆ تهنگتر بكه نه وه. ئەوان سه ريان سوړ مابوو كه چۆنه دۆردوو له م سووچى لير ه واره دا، له م سووچه بهر ئاوه لاو بى په ناگه يه دا له گه ليان بهر ه ورو بوو. سه ريان لى شيوا بوو. پييان وابوو حەتمەن فيل و ته له كه يه كى تازه ي به كار هيناوه ...

هەر ئەم ترسه، ئەوانيشى له جىي خۆيان رهق راگرتبوو. به هيچ جور به ميشكيان دا نه ده هات كه دۆردوو هه موو جىگايه كه به جى بهيلى و له جى يه كى ئاوا خۆى به ته له وه بكا... هه مووان پييان وابوو ئەمه فيليكي تازه يه له فيله كانى دۆردوو...

دۆردوو شه لالى ئارهق بوو و هه ناسه پر كهى وئى كه وتبوو:

"وه زع خه راپه... هيچ كاميكمان ده رناچين."

له و نيوه دا يه كيك هاواری كرد:

"ئای دایه... كوژرام."

دوردوو:

"ئمه يه كه م بوو. نايب ره جه بمان چوو."

دوردوو له سهري روښت:

"له هيچيان ناترسم. به لام ژاندارمه يه كيان تيدايه پي ده لين "چوار رييان". يه كي ديكه شيان تيدايه كه خه لكي ديها تي خو مانه, "مه ستانه پرش"... ئه گهر ئه م دووانه نه بوونايه, له واني ديكه نه ده ترسام. درم پي ده دان و ده رده چووم. به لام ئه م دووانه غه يري ئه واني ديكه ن... ئه مانه ده رزي به گولله ي هه ل ده گرن."

حه مه د ئاوپي دايه وه پشت خوي:

"تفهنگي من گهرم بووه. دهستي ناويريتي... ده بي چ بكم, ته گيرم چيه؟"

دوردوو:

"دياره زورت ته قه پي كردوه... ده نا تفهنگت تفهنگي چاكه. جاري ته قه مه كه و تفهنگه كه ت ده گلي راکه با سارد بيته وه. به لام مه يه له زور سارد وه بي, چونكه دوايه ساردو گهرمي ده كاو كاريكت ده داته ده ست."

حه مه د:

"تفوو... تفوو..."

دوردوو به هيدي و هيمني له سهري روښت:

"خه راپ گه مارو دراوين براله, ئه تو چاو له من مه كه. ئه من زورم ئه و شتانه ديوه. تاقيردنه وه م زوره. هه ر جوريك بي دريان پي ده دم و ده رده چم. ئه گهر كوژراشم باكم نيه... به لام ئه من غه مي ئيوه مه... نامه وي بيمه باعيسي ئيوه... هه ز ناكه م ئيوه ش ببنه قوربانبي شيتي و نه زاني من... ده بي خوا له هاواري ئيوه بي... ئه من ده توانم خوم رزگار كه م, به لام نامه وي پاشمله خه لك بلين دوردوو خوي رزگار كردو هاوپري يه كاني به كوشتن دا."

حه مه د:

"هيچ ري يه كم به فكردا نايه... چاره مان نيه, جگه له وه كه هه ر جوريك بووه هه تا ئيواري راوه ستين."

هه ر له وه خته دا دوو گولله له به رده مي دوردوو له عه رزي دران و تو زو خو ليان هه لستاند.

حه مه د:

"ريگايه كمان نيه, جگه له وه كه هه ر جور بي هه تا ئيواري راوي بويرين."

دوردوو ئه و جيگايه ي كه گولله كاني لي درابوون, نيشان دا:

"ئه م گوللانه كاري مه ستانه پرهن. ئيستا هه ر دوو كمان ده نكيوي. حه تمه ن جيگايه كمان ديوه."

حه مه د:

"خان, نه كا نايب ره جه ب مردي. پيت چونه هه ر جوريك بووه سه ريكي لي هه لينين؟"

دوردوو:

"ئيستا راوه سته... ببزووين كابرا هه ر دوو كمان ده پيكي."

ده وروبه ريان به گولله دابيژرابوو.

دۆردوو:

"نەمگوت؟... ئەمن مەستانە پرەشى بى ناموس دەناسم."

حەمەد:

"جانە وەرئىكى سەيرە."

دۆردوو:

"ئەگەر دەسبەجى جى يەكەمان نەگۆرپن..."

بە زگە خشكە خۆيان گەياندە پەنا دارئىكى زەلام.

هەموو فکرو ھۆشى حەمەد لە لای نایب رەجەب بوو:

"نایب رەجەب ھىچ دەنگى لىوہ نایە. بریا بە جۆرئىك خۆمان گەياندبايە كنى..."

پشت سەريان گوللەباران بوو. گوللە لکە دارەکانيان تىك دەشکاندو ھەليان دەوہراندن.

بە زگە خشكە خۆيان گەياندە ژوور سەرى نایب رەجەب. نایب رەجەب لەسەر کەلەكەى راستى راکشابوو و لە خويىن دا

نوقم ببوو. کاتئىك چاوى بە دۆردوو و حەمەد كەوت، ددانى پىك داگرتن و زەردەيەكى كرد:

"كۆرپىنە... ورياي خۆتان بن... لانى كەم سەدو پەنجا كەسىك دەبن... ئەمن بەجى بىلن و فکرىك بۆخۆتان بکەن..."

قىسمەتى ئىمە ئەمە بووہ..."

تەماشای برىنەكەيان كرد. نایب گوللەى لە ئەستوى درابوو... گوللەكە لە مىلى تىپەرىبوو و بە بن ئىسكى شانى دا

بى ئەوہى ئىسكەكە بشكىنى، دەرى كردبوو. بەلام ئەو جىي گوللەكەى لى دەرچووبوو، بە جارئىك ھەلتەكابوو.

نایب رەجەب:

"دەمەوى شتىكتان پى بلىم. ئاگاتان لە جەبار بى. زۆر پىاوہ. دەرەقەتى لەشكرئىك دى. ئەگەر ئەو نەبايە منيان

دادەبىژت. وەختئىك دىتى منيان وەبەر دەسپىژت دا. فىلئىكى كردو گوللەكانى بۆ لای خۆى وەرسووراندا. كاتئىكىش من

برىندار بووم، ئەوانى بە جۆرئىك گوللەباران كرد كە سەريان لى شىوا.

كراسى نایب رەجەبىيان لەبەرى دادرى. برىنەكەيان بۆ بەست. نایب رەجەب وەك لە خەوى دا قسان بكا درىژەى پى دا:

"سبەينى... سبەينى ئەلقەى گەمارۆيەكە..."

حەمەد:

"ناكرئى نایب!... ئەگەر بمانەوى ئەلقەى گەمارۆيەكە بشكىنىن، حەتمەن دەمان پىكن. ئىستا كە لەم وەزەعە داين

لىمان دەترسن. يان دەتوانين خۆمان بگەيەنە ئىوارى، يان دەكوژىين."

نایب رەجەب لە فکروہە چوو. بۆ ئەوہى لە تاو دەردى خۆى ھاوار نەكا توند توند ددانى بە جەرگى خۆى دا گرتبوو:

"پىم وايە راست دەكەى حەمەد. ئەگەر يەك نەفەرىشمان بىھەوى رابكا، ئەوانى دىكە بە كوشت دەدا. كۆرەكان

خرکەنەوہ. ھەموويان سویند بدن كە سەنگەر چۆل نەكەن. ئەگەر وا نەكەن، ھەمووتان دەكوژىين. دەبى لە پىشيان

راوہستن. باوہر ناکەم بویرن بىنە پىشتر. ئەگەر توانىبايان تا ئىستا ھاتبوون. دەترسن داوئىكمان بۆ نابنەوہ."

حەمەد:

"با بىزووين كاك دۆردوو... دەبى كۆرەكان خرکەينەوہ."

نایب رەجەب:

"به لّام له هه تيوي زالاى وريا بن. زور ترسه نوکه. ئەگەر ئاگاتان لّی نه بّی، له وانه یه هه لّی و تووشی به لّایه کتان بکا..."

دۆردوو:

"با بچین کوربه کان خر بکه ینه وه. عه لّی یه چکۆلّ و جه بار ته قه ی بکه ن و سه ریان گهرم بکه ن هه تا ئیمه کاره که مان ته واه ده که یین."

پاشان فیتوو یه کی لّی دا. ئەم فیتوو نیشانه ی خر بوونه وه بوو. به لّام هاوکاره کان له و قیامهت و گولله بارانه دا حالّی نه بوون ئەم فیتوو مانای چیه.

کورپی زالا:

"له م ئاوربارانه دا چۆن ده کرى خر وه بین؟... هه چ کامیکمان به زیندوو یی له م کوشتارگایه ده رناچین... نایب ره جه بيش رویشته..."

له پيش دا عه لّی یه چکۆلّ، دوايه وسوه سوورو ئەمجار "گدوک" خۆیان گه یانده دۆردوو.

دۆردوو:

"هه تيوي زالاى له کوئیه؟"

دهنگه که به دگومانى لّی ده بارى.

عه لّی یه چکۆلّ:

"خه ریکه دى، ئەمرو هه موو ئەمرو خوی به عه رزی یه وه مه لّاس داوه و له رزیوه. یه ک فیشه کیشی ناویشته وه."

دۆردوو:

"بروانه من... پيم وابوو له هه مووان ئازاتره."

له م وه خته دا کورپی زالاى به زگه خشکه خوی گه یانده لای ئەوانى دیکه. دهسته کانى شه لّالی خوین بوون.

دۆردوو رووی کرده جه بارو عه لّی یه چکۆلّ:

"ئيوه ئەوه نده ی ده توانن ته قه بکه ن... سه ریان گهرم بکه ن، با ئیمه قسه کانمان بکه یین."

له کاتى وتووێژه کانیا ن دا تاویک ته قه بیده نگ بوو، هه ر ئەمه وه که یل باشى عاصمى خسته شک و گومانه وه. ئەمه

یه که م جارى نه بوو که له گه لّ دۆردوو شیت به ره وپوو ده بوو، به لّام هه چ جاریکیش نه یه توانیوو له پيشه وه ده ستی

دۆردوو بخوینیته وه و بزانی نه خشه ی چیه. دۆردوو له وانه نه بوو. هه رچه ند کاره کانى شیتانه ده کرد، به لّام جارى وا هه بوو

ئوه نده زیره کانە کارى ده کرد که ئەندازه ی نه بوو که سیک که پیوی به ره نگار بوونی وه که یل باشى عاصمى - ئەویش له و

سوچه لیره واره چۆلّ و به رئاوه لّایه دا - له خوی هه لّسووی، یان ده بّی ئەجه ل هه لّی گرتبّی، یان ده بّی زور حۆل و نه زان

بّی، و یان ده بّی فرت و فیلیکی له بن سه رى دا هه بّی... به لّام یاغی یه کی وه ک دۆردوو شیت که ده یه توانی ببیته ده زوو و

به کونى ده رزییش دا تپه پری، ئەقل نه یده گرت به بّی نه خشه و حیساب و کیتاب له جی یه کی وادا له گه لّی به ره وپوو بّی.

به باوه رپی وه که یل باشى عاصم حه تمه ن که له کیک له کاردا بوو. هه ر له حزه یه ک چاوه رپی بوو دۆردوو شیت وه ک ئەجه ل

بگاته سه رى... و له و حالّه دا ئەو ده بوو چ بکا؟... ئەمه پرسیاریک بوو که وه که یل باشى عاصم جوابه که ی بو

نه ده درایه وه. ئەگه ر پاشه کشه ی ده کردو ده گه راپه وه، هه موو ئابروو و ئیعتیباره که ی ده بوو به پووله ره شکه یه ک. ئەگه ر

هه ر له ویش ما بایه وه، دره نگ یان زوو ده که وته داو و مردنى مسۆگه ر بوو... داخوا ئەو گولله یه که کلاوه که ی له

هالگرتبوو، يان ئو گولله يه كه چهرمى دهستى بردبوو، ماناي چ بوو؟... داخوا ئم دوو گولله يه وشيار كردنه وه يه كه بوون؟... كه قسه كانى همه ديشى وه بير دهاتنه وه، به ته واوى گيژ ده بوو. ئو كه سه ي ئو گوللاندى پيوه نابوو، ئه گه ر حه زى كردبايه، هر ئو دهم مشورى ئوى خواردبوو. به لام نه يده توانى بگه رپته وه. پاش ماوه يه كى زور دوردوو شيتى به گير هينابوو... ئه گه ر ئه مجاريش له دهستى ده رچووبايه، تازه كه نكي ده يتوانى به و ئاسانى به به گيرى بينيته وه؟

وه كيل باشى عاصم:

"هاورپى يان... كه ستان له جيى خوتان مه بزوون... راوه ستن بزنانين نه خشه ي ئم شيت و ماخوليايه چيه... له گه مارو دايه. له چنگمان دايه... به لام به دهستى خو، خو خستوه ته چنگى ئيمه... ئه گينا زور له ميژ بوو خو گه يان دبووه به رده لانى "گردبنه وه ش"..."

سه رجوخه پارايه وه:

"ئو گه وواده شيتته باش ده ناسم. كه لله كه ريكه له دنيا دا لينگه ي نيه. به سه رى دا هاتوه و لي ره ماوه ته وه. فيل و ته له كه يه كيش له كار دا نيه. زور به خو ده نازى و برايه وه. ئه گه ر گه مارويه كه ته نگر بكه ينه وه به خوا له ده ستان دايه."

وه كيل باشى عاصم:

"حه رامزاده يه كى وه كه ئو شيتته كه چه ندين ساله ياغى به، هه روا به مفتى له جيگايه كى وادا كلكى به ته له وه نابى... چما له دارستان جيگا قات بووه؟... بوچى نه چووه ته جيگايه ك كه پر بى له سه نگره رو دارو دره خت؟ ده بى بزاني كه فيليكى له بن سه ر دايه. ده بى راوه ستين."

سه رجوخه:

"وه كيل باشى، وه ره مه ردى خوا به به قسه م بكه. كوره ئو زور له خو باي به. وه ره با ئه لقه ي گه مارو لى ته نگر بكه ينه وه وه خه لاسى كه ين... وه لا چه ند هه نكاوى ديكه بچينه پيش، له چنگمان دايه..."

وه كيل باشى به ده نكيكى فه رمانده رانه جوابى دايه وه:

"هيچ كامتان له جيى خوتان مه بزوون."

كاتيك عه لى به چكول و جه بار سه رله نوئ ده ستيان به ته قه كرده وه، وه كيل باشى پى سه ير بوو. چ باس بوو؟...

دوردوو:

"هاورپى يان، نابى له ته نيشت يه كتر دوور كه وينه وه. ده بى هه موومان له يه كه جي وه ته قه بكه ين. ئه گه ر بگه نه سه رمان و لووله تفه نكه كانيان له سه ر نيوچاوانمان رابگرن، ديسان نابى له ته نيشت يه كتر ببزووين. هه مووتان به لىن ده دن؟"

هه موو پي كه وه گوتيان:

"به لىن ده ده ين."

دوردوو:

"كه و ابوو ده بى جي يه كى باشتر بدوزينه وه... جي يه كه كه بتوانين باشتر سه نگر بگرين."

حه مه د:

"ئه من جيگايه كه بدوزمه وه؟"

"باشه تۆ بیدۆزهوه."

له وهخته دا همه د هاواری کرد:

"راکشین."

له گه ل گوتنی ئه م قسه یه بۆخۆشی خۆی له عه رزی دا. ئه وانی دیکه ش درێژ بوون. گولله به ویزه ویز به بن گوئیان دا تی ده په پین.

دۆردوو:

"دیتوویانین... تازه نایه لئ هه ناسه مان ده ربی."

ماوه یه کی زۆر هه روا له په وپوو راکشابوون و موویان لئ نه ده بزووت. له راست و چه پیان گولله ده که وتنه زهوی و به ویزه ویز تی ده په پین.

کوپی زالا هیشتا هه ر ده له رزی:

"ئاخ، ئاخ... همه د ئه نگواوه."

کوپی زالا له ترسان چاوی پی ده په پیبوون.

دۆردوو:

"نا بابه."

حه مه د که دیتی باسی ئه و ده که ن، رووی بۆ لای ئه وان وه رگیڤا:

"چ بووه؟"

کوپی زالا له حالیک دا لیوه له رزه ی گرتبوو و شه قه شه قی ددانی ده هات وه لای دایه وه:

"هه موو سه رو له شت خویناوی یه، بریندار بووی."

حه مه د:

"هیچ جی یه کم نایه شی."

ده ستیکی به سه ری دا هینا و ته ماشای کرد. ده ستی خویناوی بوو. دلای به توندی که وته لیدان. له هه موو ئه ندامی

له شی دا بۆ برین گه را. برینیکی دیکه ی پیوه نه بوو.

دۆردوو هاته ته نیشته حه مه د. رهنگی په پیبوو. ده ستی به سه ر سه ری حه مه د دا هینا. برینه که ی دیته وه:

"گولله وه سه رت که وتوه... به لام شتیکی نیه، نه ختیکی چه رمی هه ل گرتوه."

حه مه د به زه رده خه نه یه ک جوابی دایه وه:

"وازی لئ بیینه... ده سه که وته... ئه مه یه که مین ده سه که وتمانه."

هه لستاو چوه نیو لیڤه وار. وا ده رۆیشت هه روا بزانه هیچ نه بووه. نه ختیکی دواتریش بانگی کرد:

"وه رنه ئیڤه."

ژاندارمه کان هه روا گولله بارانیان ده کردن، به لام ئه وانی دیکه ش خویان گه یانده لای حه مه د.

ئیره قوولکه یه ک بوو که دنیا یه ک داری برآویان تیدا خر کردبووه وه.

دۆردوو:

"ئیره باشه... با مووره داره کان ده ربینین."

له پر له پشت سهريان توفانيك هه لستا. گه لاكان هه لوه رين و لك و پوپه كان تيك شكان. له جياتى ئه وهى مووره داره كان له قوولكه كه بيينه دهر، له چاوليك نانيك دا خويان هاويشته نيو قوولكه كه وه دستيان كرد به ته قه. له هه ردوو لاوه وهك ته رزه گوللهيان به سه ريه كتر دا ده باراند. نيزيكهى نيو سه عاتيك وه زعه كه بهو جوړه بوو، پاشان هه ردوو لا - ديار نه بوو له بهر چيه - ته قه يان راگرت.

دوردوو ئيدى هيچ نه ده ترسا. چونكه نه گهر بيان ويستايه بيينه پيش. هه تا ئيستا ده هاتن. نه گهر له مه ودواش برپاريان دابايه نه لقهى گه مارويان لى ته ننگر بكه نه وه، هيندهى نه مابوو روژ تاوا بى. هه ر جوړيكيش بايه ده يانتوانى هه تا خوړئاوا خويان رابگرن. ئيدى نابى له بهر ئه وه كليل باشى يه رابكه ن.

پاشان عه لى يه چكول و جه باريش خويان گه يانده قوولكه كه.

وه ختيك جه بار گوتى: "ئه دى نايب ره جه ب كووا؟"، هه موويان كه وتنه په له قاژه.

حه مه د:

"پيويست ناكا ليك تووره بن. ئه من ده چم دهى هينم."

هه موويان بيدهنگ بوون.

به زگه خشكه له قوولكه كه چووه دهر. ماندوو بوو. له بهر شه كه تى بيان هه ناسهى نه ده هات. گه يشته په ناي مووره داريك و هه ر له وى خوى دريژ كرد. نهى ده توانى له په ناي مووره داره كه دوور كه ويته وه. نهى ده زانى له كوئى و له چ لايهك را ته قه لى ده كرى، به لام هه رچى بوو، هه موو گولله كان له و مووره داره ده دران.

خوى فرى دا. جيگايه كى زور ئيشا. پى و ابوو كه حه تمه ن ئه نگوواوه. ترسا. ده ستى به م ديو ئه ودويى خوى دا هينا. ده ستى به سه ر جيگا ئيشاوه كه لى دا هينا. بريندار نه بوو.

كاتيك گه يشته ژور سه رى نايب ره جه ب، هه موو جى يه كى شه تلى خوين بوو. ده ست و لاقيشى هه لدر هه لدر ببوون.

وه ختيك نايب ره جه ب چاوى به حه مه د كه وت، گوتى:

"كوپه، ئه وه چته؟ هه موو له شت خوينه."

حه مه د زه رده خه نه يه كى كرد، به لام سه روچاوى ئه وه نده له خوين دا شه لال بوون كه زه رده خه نه كه لى نه بينرا:

"ياللا نايب ره جه ب، به دواى تو دا هاتووم."

نايب ره جه ب:

"كوپم، نه تو فكرى خوت بكه وه. ئه من ئه وه ليرهم. له هه ر چوار لاوه گه مارويان داون. ئه و شيت و شووره هه موومانى تووش كرد. هيچ كامتان ناتوانن له م گه مارويه دهر باز بن. بو هه ر لايهك پى هه ليني وه گولله يه. وه كليل باشى عاصم ئيدى عاقل بووه. ئه من هه ر ليره به جى بيلن. بروانه كوپم، حه مه د... ئه تو كوپيكى باشى، نه گهر له م شه ر به ساغى دهرچووى دوردووى به جى بيلو هاوكارىي مه كه... ئه من له وه سه رم سوپماوه كه له نيوه رو لاي داوه، كه چى ئه وان هيشتا نه لقهى گه مارو كه يان ته ننگر ناكه نه وه... پيم وايه ده ستى ئيمه يان خويندوه ته وه."

حه مه د:

"ده ترسن."

ره جه ب:

"سه يره."

حه مه د:

"له وه دهرسن كه نه كا ته له يه كمان بؤ دانابن. هه موويان پييان وايه. ئيدي نازانن كه دوردوو شيت له بهر كه ريه تبي خوي تووشي ئه م گرفتاري به بووه. به هيچ جور باوه ر ناكه ن... ناتوانن بروا بكن كه دوردوو دهستي پي له ناگره كه هه له نه گراوه و خوي تووشي ئه م رور ره شي به كردوه... ياللا ههسته نايب, ههسته با بروين... ئه گهر كوژراين پي كه وه دهرمين و ئه گهر دهريش چووين, پي كه وه دهمينين."

نايب ره جه ب:

"حه مه دم, ئه گهر ئه مجاريش نه مردبام..."

حه مه د:

"برينه كه ت سهخت نيه نايب, چاك ده بيه وه."

حه مه د هي زي له كوئل كردني نايب نه بوو, به لام نايب كه له گهت و به خووه ي له كوئل كرد. پاش ئه وه ي چند ههنگاو يك رويشتن داينا.

نايب تي گه يشت كه حه مه د تا قه تي پي ناشكي:

"كورم, وا نايب, پيوست نيه له كوئل بكي, وه ره بن پيلم."

حه مه د:

"باشه."

ده چوونه پيش و دلويه خوئينيان لي ده رزانه سهر زه وي. سه ره نوئي دا ياننه وه بهر ده سرپژ... راکشان و خويان به عه رزه وه چه سپاند. وادي ار بوو ديتبوويانن. له راست و چه پيان گولله له عه رزي دهران.

نايب ره جه ب:

"دووباره وه گهر كه وتنه وه... پيم وايه گه وادانه ئه قلبيان هاتووه ته وه كه لله يان."

وه ختيك به هه زار كویره وه ري گه يشتنه قوولكه كه, دوو كه سي ديكه ش ئه نگووا بوون. كوري زالو عه لي به چكول بريندار بيوون. كوري زالو هه روا ده له رزي و ده گرياو هات و هاواري وه ري خستبوو. وه ك ميژوكه ده له رزي... ديار بوو كه ئه لقه ي گه مارو ته نگر كراوه ته وه. گولله كان نيزي كتر ده كه وتن. له و نيوه دا مه ستانه ره ش - هاوولاتي دوردوو. ش په يتا په يتا ده ي نه راند:

"دوردوو شيت... گوندي سپي به بي ئيستا ده بيني چ پياويكي. ئه تو بوخوت خاله مه ستان ده ناسي... كه و ابوو هينده به خوت مه نازه..."

دوردوو شيت كه ئه م قسانه ي ده بيست, له دين دهرده چوو. به لام جوابي نه ده دايه وه. ماوه يه كه هه ر به و جوړه ته قه يان لي كتر كرد.

مه ستانه ره ش:

"چ ژه هره ماري كته دوردوو؟... زمانتت قوت داوه ته وه؟"

دوردوو ئيدي خوي پي رانه گيرا. راست بووه وه:

"خالّ ئاغا، ئاغا مەستانە پرەش... ئەمن تۆ باش دەناسم. ئەتۆش من باش دەناسى. ئەگەر تونكەي ژنەكەتم پىئە نەكرديه كلاًو و لەسەرم نەناي، ئەودەم هەرچى پىت خۆش بوو، بىلئى. بەخوا ئەگەر ئەوهم پىئە نەكرى، ناوى خۆم دەگۆرم. ئىدى ناوى دۆردوو شىت لەسەر خۆم هەل دەگرم."

راست لەو كاتەدا، حەمە د دۆردوو شىت توند بۆ لای خۆى راکىشا. دۆردوو كە بە پىوہ راوہ ستابوو، خىرا بەسەر حەمە دا كەوت. ئەگەر تەنيا يەك لەحزە، تەنيا نىو سانىەي دىكە بە پىوہ راوہ ستابا، يەك جى پىنج گوللەي وى دەكەوتن، چونكە رووبەرووي خۆى مەستانە پرەش و چوار كەسى دىكە سىرەيان لى گرتبوو. هەر پىنج تەفەنگ پىكەوہ تەقین، بەلام دۆردوو لە جى خۆى نەمابوو.

نايب رەجەب:

"شىت دەويت باب، ئەگەر جارىكى دىكە كەريەتى وا بكەي، يەكەم گوللەت بۆخۆم لى دەدەم."

دۆردوو شىت پىكەنى:

"ئەتۆ ئەگەر دەتوانى تەقە بكەي، بۆچى سىرە لەوانى دىكە ناگرى؟"

نايب رەجەب حەمەدى نیشان دا:

"خوا بە قوربانى ئەم بىستە مندالەت كا، ئەگەر ئەو نەبووايە ئىستا دەترانى چىت بەسەر هاتوہ."

حەمەد لەپەر دلئى كرايەوہ. تەماشايەكى دۆردووي كرد. دۆردووش چاويكى دۆستانەي لەو كرد.

كاتىك دۆردوو دىتى كە خوین بە دەست و سەرچاوى حەمەدوہ وشك بوو تەوہ، لەبەر خۆيەوہ زەردەيەكى هاتى. ئەو رۆژەي كەوتەوہ بىر كە حەمەد هاتبووہ لايان... وەبىرى هاتەوہ چۆن بە بىدەنگى لە پاش مام سلەمان دانىشتبوو... لە پاش مام سلەمان خۆى شارەبووہوہ... وەبىرى هاتەوہ چەند وردو چكۆلە ديار بوو. چاوى دۆردوو بە خۆشەويستى يەك روون بوونەوہ. لە دلئى خۆى دا گوتى: بنىادەم!... نابى كەس بە كەم بزاني... بىروانە، هەمووي بىستىك دەبى، دوو رۆژە ياغى بووہ، بەلام ئەمرو لە ياغى يەكى پەنجا سالەش بە ئەزمونترو وەستاترە...!

لە رووبەروويان گورپەيەك هات:

"تەسليم بن."

دۆردوو:

"وەرگرە مەستانە پرەش، ئەمەش بۆتۆ...!"

مەستانە پرەش وەك گايەك هۆراندى و كەوت.

دۆردوو:

"نايب رەجەب، لىرەش دا بە هەلە چووم؟"

نايب رەجەب:

"دەستت نەپزى... بەلام پىم وايە هەمووتان سویندتان خواردوہ كە يان ئا لىرە بكوژرين..."

دۆردوو:

"بەلئى، سویندمان خواردوہ... لەم قوولكەيە هەنگاويك نارۆينە دەر. چما بۆخۆت نەتگوتبوو؟"

نايب رەجەب:

"خه ريكن وه بهر تيربارمان ده دن. خه ريكن خاشه پرمان ده كن. ئيدي هوميدي رزگار بوونمان نيه, يان ده بي بكوژرين, يان ده بي ته سليم بين."

حه مه د به ترس و سه رسورمانه وه پرسى:

"يان مردن يان ته سليم؟"

هر نه و تيشكه ي برنجيه جاريكي ديكه له ميشكى دا شه پولي داو پرشنگى هاويشت و روشت.

نايب ره جبه:

"حه مه دوك, نه گهر ريگايه كي ديكه ت پي شك دي, بيلئ."

حه مه د:

"نه گهر نه تو نه زاني, نه من له كوئ ده زانم نايب؟"

نايب ره جبه له فكره وه چوو. برينه كه ي ئيدي سارد بيوه وه ده برژايه وه. برينه كه ي وا ده برژايه وه, كه ده رفه تي

بيركردنه وه شي پي نه ده دا. نايب سه ري داخستبوو و هه روا ليوي خوي ده گه زي و ده يگه زي په وه.

پاشان نايب ره جبه سه ري هه لپري و يه كه يه كه چاوي له هه مووان كرد:

"پيشنياريك هه يه. نه گهر بتوانين جي به جي بكه ين نه جاتمان ده بي. نه گهر كاريك كه من ده يليم بيكه ين, وه كيل

باشى عاصم ده سبه جي ده چيته وه خزمه ت جه ناب يا وه ره كه ي."

گو تيان:

"ده لي چ بكه ين؟"

نايب ره جبه:

"سي نارنجوك... نه گهر پياويكتان تيدا بي بتواني سي نارنجوك باويته نه و تيرباره, وه كيل باشى عاصم ئيدي زياتر

ليره نامي نيته وه ده چيته وه خزمه ت جه ناب يا وه ره كه ي."

جه بار كه خه ريك بوو به سته ي داده رني يه تفه نكه كه ي وه رسورپاو جوابي دايه وه:

"بو نه و كار هه موومان پياوين... چونكه بلي و نه لي هه موومان ده كوژرين... ئيستا با به وجوره نه كوژرين و به م

جوره بكوژرين."

حه مه د:

"ريگايه كي ديكه نيه؟"

نايب ره جبه:

"دوا هيواي من هه نه وه يه كه گوتم."

حه مه د:

"كه وابي, من ده چم."

هر نه و بريسكه پولايه, هر نه و بريسكه ي به قه د نوو كه ده رزي يه هاته وه نيو چاوه كاني. هر نه و تيشكى برنجيه يي

ره نكه له ميشكى دا وه كه هه وره تريشقه يه كه دره وشاو رابرد. هه ناوي بو ماوه يه كي زور كورت شه پوليكي به ختيازي و تالي

پيدا هات.

دوردوو:

"بزانم، پیاوه تیی خۆت نیشان بده."

حه مه د له قوولکه که ی دهر په پری:

"دو نارنجوکی دیکه م بده نی."

دو نارنجوکی دیکه ی له جه بار وه رگرتن. خوی فری دا. هرچی هیزی هه بیوو له لاقانی کردو غاری دا. گولله به ویزه ویز به بنانگوئی دا تی دهر په پری. خوی گه یانده بن به ردیک. دوردوو و ئه وان پییان سهیر بوو. گوتیان رهنگه ئه نگووایی. له بن به رده که گلوکه زهرده پشکووتبون، زهرده ته پرو تازه. به رده که گوره و خره به رد بوو. پالیکی پیوه نا. به رده که تلی دده. به رده که ی کرده سهنگر. دهستی کرد به تل پیدان... به رده که گولله باران کرا. هه راو هوریا یه که به رز بووه وه. حه مه د تی گه یشت که به و سوپه ره به ردینه وه ناتوانی گیانی خوی دهر باز بکا. په نجا میتر ئه ولاتر داریک له په نای قوولکه یه که بوو. بو ئه وه ی خوی فری داته ئه وی، راست بووه وه. وه ک گولله یه که خوی هاویشته نیو قوولکه که. نیو قوولکه که بونی گل و گه لای رزیوی لی ده هات. گولیکی بنه وشه بییش له قوولکه که دا هه بوو، به لام حه مه د ناوه که ی وه بیر نه هاته وه. بونی ئه و گولله بنه وشه بییه ش هه ر به رز بیوو وه. ئه و گولله هه ر له بن به رده دهر پوی. هه رگیز له جیی دیکه ناروی. په له هه وریک له سه ر یه کیک له کیوه کان دهر سووړا. روونا کایی که وتبووه سه ر قه راخه کانی. ده تگوت په راویزی تی گیراوه.

کاتی که حه مه د دهنگی تیرباری له پشت سه ری خوی وه بیست، هوشی هاته وه سه ر خوی. رووبه رووی خوی ته مباسکه گلک که هه بوو وه که ته پو لکه. له پشته وه ی ئه ویش ته مباسکیکی دیکه هه بوو. ته مباسکه که ی پشته وه که می که له وه ی پییشه وه گه وره تر بوو. دیار بوو تیرباره که یان له نیو ئه و دوو ته مباسکه دامه زانده بوو... ده بوو دهر لی بداته وه و خوی بگه یه نیته ته مباسکی پشته وه. ئه وی هه مووی دارو دره خت بوو.

هه ستاو وه ری که وت. ده تگوت له سه ر جاده یه که پیاسه ده کا. ئه وان ه ی ئه ویان وا ئارام و بی باک دیت، زمانیان ره ق بوو.

هینده ی چاو له سه ر چاو دانیی نارنجوکه کانی هاویشته تیرباره که. ئه مه یه که... ئه مه دوو... ئه مه ش سی... به دهنگی ته قینه وه زه وی له رزی، دنیا له دوو که ل دا نوقم بوو.

به غار خوی گه یانده وه هاوړی کانی. هه تاو خه ریک بوو ئاوا ده بوو. قسه یه کی نه کرد. ته ماشای که سیشی نه کرد. چاوی بریبوووه تاقه نوخته یه که. روانینه که ی تیژ بوو. دهم و چاوی چووک بیوونه وه.

ته قه که متر بوو... پاشان بوو به تاک و ته را...

حه مه د راست بووه وه و راوه ستا:

"وه کیل باشی عاصم، وه کیل باشی عاصم... توق توقیله که ت به ره چاکی بکه وه و وه ره وه. لی ره چاوه روانتم."

له و به ره وه دهنگیک نه هات.

دوردوو له نایب ره جه بی پرسى:

"نایب، ئه تو ئه م نیوه نیوه باش شاره زای... له م نیزیکانه دی و ئاوه دانی ده ست ده که وی؟"

نایب:

"نا."

دوردوو:

"که وایی ده بی هه تا بهرده لان برۆین... خوا به فریامان بگا."

نایب ره جهب:

"ده بی وه ری که وین. هه تا ده گهینه بهرده لان نابی پشوو بدهین. منیش به و پیری و برینداری یه م له گه لتان دیم... نابی راوه ستین."

به ری به یانی وه ختیك له بهرده لان نیزیک بوونه وه, هیچ کامیکیان خویان به سه ر پیوه نه ده گرت. عه لی یه چکۆل به در یژیایی نه و ریگایه هه ر جنیوی دابوو و قسه ی کالی گوتبوو. به لام دیار نه بوو له گه ل کییه تی... هیشتا هه ر جنیوی ده دا. نایب ره جهب ئیدی هیزی له بهر برابوو. هه رچه ندی ددانی به جه رگی خوی دا گرت, نه یتوانی پیشی خوی بگری و هاواری لی بلیند بوو.

دۆردوو برینداری بی هیزو ماندوو له سه ر گابه ردیک دانیششت. له سه ره خو سیغاریکی پیچایه وه و دایگیرساند. پاش ئه وه ی چه ند مژی لی دان, رووی کرده حه مه د:

"ده زانی له م دنیا یه دا ئاره زووم چ بوو؟"

حه مه د:

"نا."

دۆردوو:

"ئاره زووم ئه وه بوو نه و مه ستانه ره شه که کوشتم, سه رم بریایه, میزه ریکم له سه ر نابایه و بردبام له نیوه راستی مه یدانه که ی گوندی سپی یه بی هه لم واسیبا یه. ئاخه نه و نامه رده چی له ئیمه ده ویست؟... ئه تو پیم بلی حه مه د... چ ورده حیسابیکی له گه ل من هه بوو؟"

جه بار بانگی کرد:

"ئیوه هه رچی ده لین, بلین... ئه من ئه وه له برسان ده مر م."

دۆردوو:

"ئه گه ر بتوانی فکریک بو برسی یه تی یه که مان بکه یه وه, پیت ده لیم زور پایوی."

جه بار:

"بیده نگ بن... گوئی هه ل خه ن... له و دووره دهنگی سه گوهر دی... نه و ده ورو به ره دی و میی لی نی... که وابوو ئه م سه وه ره له کوئی وه دی؟"

نایب ره جهب هه روا به ده م نالینه وه جوابی دایه وه:

"کاک جه بار... ئه من له ژیا نی خوم دا که رم زور دیون, به لام هه تا ئه مرۆ که ری وه ک تو م نه دیوه."

"بوچی, چۆن؟"

نایب ره جهب:

"چونکه نه م دیوه."

جه بار:

"وه للا ته واومان کرد... وادیاره چاک له بهر چاوی نایب که وتووین."

نایب:

"ولّاغ... هەر بهراستی تئنهگه یشتی ئه و سه وه پره هی کوئی یه؟"

جه بار:

"باشه به چی بزائم، خو من ساحه ب سه گ نیم."

"ولّاغ... ئه م سه وه پره له ره شمالي تورکمه نه کانه وه دئی. "یوروکه کان" له م ده ورو به ره چادریان هه ل داوه، سه گه کان

هی ئه وانن... ئیستا حالی بووی؟"

جه بار:

"به لئ، حالی بووم."

نایب ره جه ب:

"بارک الله."

جه بار:

"که وایی من و حه مه دۆک ده چین نانیا ن لئ وه رده گرین... له گه لم دئی حه مه د؟"

دۆردوو:

"بوخۆتان ده زانن... ئیمه هه ر لیره ئاگرێک ده که یه وه. با هه تا ئیوه دینه وه نه ختیك گه رممان بیته وه."

حه مه د:

"برۆین جه بار... با برۆین... به لام هه رکه س ئیمه به م سه رو سه کوته وه ببینی، یان به قه ره چیمان تئ ده گا، یان وا

ده زانی سه گین و که لاکمان هه ل دپروه..."

جه بار:

"گوئی مه ده یه... ئاویک به ده م و چاوی خو مان دا ده که ین، ته وا وه."

له به رده لان را هه تا به سته که بی ئه وه ی قسه یه که بکه ن رویشتن. دیار نه بوو بوچی نه یان ده ویرا ته ماشا سه روچاوی یه که تر بکه ن. ئه میان ده ترسا چا و بو لای ئه وه ی دیکه وه رگێرێ و ئه وه ی دیکه ش هه روا... وادیار بوو هه ر دووکیان گونا حبارن، وادیار بوو هه ر دووکیان گونا حیکێ گه وره یان کردوه.

پاشان جه بار ده سته درێژ کرد، قامکه چکۆله ی حه مه دی گرت. حه مه د له سه ره خو سه ری هه لپری و ته ماشای کرد.

جه باریش ته ماشای چاوی حه مه دی کرد. تاویک هه ر له جیی خو یان را وه ستان و چاویان له چاوی یه که تره وه بری.

حه مه د:

"جه بار، ئه م کابرایه پیاویکی باش نیه... ئیمه بوچی وه دوا ی که وتووین؟"

جه بار:

"چ بکه ین؟ ئیمه سویندمان خواردوه که هه تا ماوین له گه لی بین... هه رچی بی چا و گویمان له لای دۆردوو

کرا وه ته وه."

وه ختیك گه یشتنه تا و له کان هه تا و رمبیک بلیند ببوو. پینچ شه ش سه گی زه لام له قه راغ تا و له کانه وه بو یان هاتن.

جه بار:

"هوی...، ئه م سه گانه مان لئ ده رکه ن."

چه ند مندال له چادره کان هاتنه ده ری و هه ر چاویان به وان که وت به هه لاتن گه رانه وه و هاواریان کرد:

"ياغى... ياغى هاتن."

به دهنگى مندالەكان له پيش دا ژنهكان و دوايهش پياوهكان هاتنه دهري.

حه مه د چوه لاي نهو دار به دهستانه كه له پيش يه كيك له چادره گه ورهكان كو ببوونه وه:

"به يانيتان باش."

دار به دهسته توركمه نهكان به سهر سوپمانه وه ته ماشاي نه م ياغي به چكوله يان كرد. به پيچه وانهي حه مه د، جه بار پياويكي زه لام و به خووه ديار بوو.

يه كيك له مه ردارهكان كه پياويكي ريشدار بوو جوابي حه مه دي دايه وه:

"به خيراتن كاكي نه، فه رموون بو ژووري."

سهريان دانواند و چوونه ژووري چادري.

ههر كه وه ژووري تاو لي كه وتن حه مه د له جيبي خو ي وشك بوو. جواني نيو چادره كه حه مه دي گيژ كرد بوو. له عومري خو ي دا نه مه يه كه م جار بوو كه ژووري تاو ليكي ده دي. وا گيژ ببوو كه گو يي له به خيراتني نهو پياوه پيره نه بوو كه له ژووري دانيشت بوو. چاوي به موله ق وه ستا بوون. لاي پشتته وه ي تاو له كه پر له جه وال و تيپري نه خشين بوو... نه خشى رهنگا ورهنگ له سهر جه والەكان هه ل ده فرين... زور زوريش خيرا هه ل ده فرين... رهنگ و نه خش ههنگامه يه كيان ساز كرد بوو، ههر مه پرسه... نهو هه موو رووناكايي به له كو ي را ده هاته نيو نه م تاو له؟ تيشكي هه مه رهنگ تيك ده چرژان و پي كه وه ياري يان ده كرد.

حه مه د چاوي بريه يه كيك له جه والەكان. ماوه يه كي زور نه يتواني چاو له و جه والە وه رگيپري. له سهر يه كيك له و جه والانه نه خشى ژماره يه كي زور ته يري خو شه ويستي كي شرابوو، ته يري چكوله چكوله... رهنگه هه زار دانه ده بوون. هه موويان ده ندوو كيان به ده ندوو كي يه كتره وه نابوو... هه موو سه وز و شين و زهردو سوورو بنه وشي. حه مه د چاوي پر بوون. ته يره رهنگا ورهنگهكان له بهر چاوي هه ل ده فرين وه ل ده فرين.

چله تاو له كه نه خش و نيگاريان لي هه ل كه ندرابوو و چهند شووري بالداريان له سهر چه قاند بوون كه سه رتاسه ر له سه ده ف دروست كرابوون. مووي شوورهكان ده بري سكا يه وه...

جه بار نقورچيكي له حه مه د كوتا:

"خه وت لي كه وت؟... هه سته."

حه مه د وه خو هاته وه و زه رده خه نه يه كي كرد:

"هه تا ئيستا نيو مالي چادريكم نه دي بوو. ده لي ي به هه شته... چهند جوانه."

جه بار:

"نه م تاو له هي كي يه؟"

پيره پياويكي ريش سپي و دم به پي كه نين و روو خو ش، له ژووري تاو لي به ره و روويان دانيشت بوو.

پيره پياو:

"هي منه... به من ده لين" كه ريم تو غلي."

جه بار:

"ناوي تو م بيستوه... كه وا بوو كه ريم تو غلي تو ي؟..."

که ریم ئوغللی به برپوایه کی ته واوه وه که هه میسه به خوئی هه بوو، جوابی دایه وه:

"خۆمم."

جه بار:

ناوتم زۆر جار بیستوه ئاغا. به لām یه که م جار ه که دت بینم. ئاخړه ئو ئاغا ی عه شیره تی "ساچی کارالی" نی؟"

که ریم ئوغللی:

"بۆچی."

بۆنی شیریکی تازه دۆشراو که خه ریک بوو بکولئی، ژووری چادره که ی پر کردبوو.

پیره پیاهه که وه جه بار ته ماشای چاوی یه کتریان کرد. پاشان پیره بانگی خیزانی کرد:

"کچی، ئه م لاوانه رهنگه برسی یان بی... نه ختیك زووتر وه بزوو."

ژنه:

"شیر له سه ر ئاوری یه... ئیستا وه کول دئی، هه ر ئیستا..."

حه مه د زه رده یه کی هاتی:

"بۆنم کردبوو..."

جه بار:

"هی چی؟"

"بۆنی ئه و شیر ه که له ده ری وه سه ر نراوه."

جه بار:

"منیش بۆنم کردبوو. هه موو که س به برسیه تی لووتی باش بۆن ده کا."

ده م و چاوی سووره له گه راوی که ریم ئوغللی سوورتریش هه لگه ران، به ده نگیکی تیکه ل به شه رمه وه رووی کرده حه مه د

و جه بار:

"کورپینه، وادیاره له شه ر را دینه وه."

جه بار:

"وه کیل باشی عاصم ئیمه ی له داو خستبوو. شوکور بۆ خوا که نه جاتمان بوو."

حه مه د:

"ترسه تۆک بوو... ئه گه ر ترسه تۆک نه بوایه هه موومان ی وه ک که ویا ره ده گرت."

جه بار:

"ئه ری... به لām گولله کانی به خه ساردا."

ژنه که سفره ی هیئاو له نیوه راستی تاوئی داینا. که ریم ئوغللی به پیکه نینه وه سفره که ی بلاو کرد.

حه مه د بۆ یه که م جار خوئی له گه ل شتیك و جی یه ک به نامۆ ده هاته به رچاو. ئه م نامۆیی به له خوئی بوو. خوئی له خوئی

نامۆیی ده کرد. چاوی به تفه نگی که ی که وت. له پاشان سه رو سه کوتی خوئی هیئا یه پیش چاوی. ته واوی سنگی له راست و

چه پ فیشه کدان بوو... چه ند نارنجۆک و قه داره یه کی گه وره به لای راستی پشتی نده که یه وه هه لاوه سرا بوون. ته قیله یه کی

رزيو و چلكنى به سهره وه بوو... له هه مووش خه راپتر ئه وه كه ته قيله كوونى دوردووه شيت بوو... له دللى خوئى دا گوتى: "ئيدى ياغى بووين... له مه وداش هه تا مردن ده بى ياغى بين... ئاوا؟..."

له پيش دا جامه شيره كه يان له نيوه پراستى سفره كه دانا. شيره كه هه لمى لى هه لده ستا، هه لميكي شين... سه رى شيره كه ش هه لده قرچاو تووى ده به ست. پاشان شيله و دوايه ش قاورمه ي گوشتيان هينا... هه ردووكيان له پر زاريان پر بوو له ئاو. وهك دوو مندال ته ماشاى به كتريان كرد و پيكه نين. كه ريم ئوغللى تى يان گه يشت. ئه ويش پيكه نى. ددانه كانى كه وهك شير سپى بوون له زارى دا دره وشان:

"فه رمون كورينه... شهرمى مه كهن، نوشى گيانتان بى."

هه ردووكيان تاويان دايه ئه و كه وچكانه ي له پيشيان بوون. له پيش دا په لامارى شيرى گه رميان دا. به دوو شالاوى ديكه نانى سه ر سفره كه يان هه ل لووشى. سه ر له نوئى نانيان هينا. شيره كه ش ته واو بوو. دووباره شيريان هينا.

پاش ئه وه ي هه روا به په له نانه كه يان خوارد، سوپاسى پيره پياوه كه يان كرد:

"خوا به زيادى كا."

پيره پياو هيشتا هه روا له سه ره خو خه ريكي نان خواردن بوو:

"نوشى گيانتان بى... باشه... جحيللى ئه م جوړه شتانه شى هه يه." پاشان پيره پياو به پشته ده ستى سميله كانى

پاك كردنه وه و له سه ر سفره كه هه ستا:

باشه... له گه ل سيغار چون؟... فه رمون سه رو سيغاريش بكيشن."

جه بار:

"ئيمه هيچمان سيغار كيش نين."

كه ريم ئوغللى سيغاره كه ي به ليويه وه ناو چه رخه كه ي لى دا. بوئيكى خوئى له پليته كه ي هه ستاو له چادره كه گه را:

"ده مه وي شتيكتان پى بليم به و شه رته پيتان ناخوش نه بى... و دلستان شتيكى ديكه نه لى."

حه مه د:

"فه رمون ئاغا... دلان چ ده لى؟"

كه ريم ئوغللى كه ميك به زمان هه له نگوته وه له سه ر قسه كانى رو يشت:

"ئيوه له و كيو و بنده نانه نه دايكيكتان هه يه و نه مال و حاليك... شه رپشتان تووش بووه. هه موو جله كانتان و سه رو

چاوتان نوقمى خوينه. جله كانتان دانين، منداله كان ده سبه جي بوتان ده شون. زووش وشك ده بنه وه... منداله كان

ده توانن به ئاوريش وشكيان كه نه وه. ئيوه ش جارى له جله كانى من له بهر بكن... له ميژه ده مه ويست پيتان بليم، به لام

ده ترسام فكر بكنه وه كه كه ريم ئوغللى ده يه وي ئيوه رووت بكا ته وه و له گيرتان بخا. له مالى كه ريم ئوغللى كه س ناويرى

پرى چاوان ته ماشاى ميوانان بكا. هه تا كه ريم ئوغللى ماوه، هيچ كه س ناتوانى له گول كالتر به ميوانه كانى بلى... ويستم

ئه مانه بزنان."

جه بار:

"ئيمه كه ريم ئوغللى ده ناسين... نه ده بوو له سه ر ئيمه وابير بكه يه وه خان..."

حه مه د:

"به لى خان... نه ده بوو فكرى وا بكه يه وه."

که ریم ئوغلی:

"بۆچی... بۆچی... بنیادەم ھەرچی بئی شیرى خاوی خواردوہ... ھەرۆک دەتوانی چاکە بکا، ئەوئەندەى لە دەستی بئی، ھەرۆا دەتوانی خەرپەش بکا."

بوکیکی چاوەرەش و چاوە بە کل و گول گونا، بۆ ھەر کامیکیان دەستیک کراس و دەرپی ھینا. کراس و دەرپی یەکان ھیشتا بۆنى سابوونیان لى دەھات.

که ریم ئوغلی:

"ئەمن دەچمە دەرئ، ئیوہ خۆتان رووت کەئەوہ."

که ریم ئوغلی چووہ دەر.

حەمەد:

"لەم دنیا یەدا پیاوی چەند باش ھە یە."

که ریم ئوغلی لە دەرئ پرا بانگی کرد:

"کورپنە خۆتان رووت کردەوہ؟... بيمە ژور؟"

حەمەد:

"لى بووینەوہ."

که ریم ئوغلی ھاتە ژورئ. تەماشایەکی حەمەدی کرد:

"با برینەکەت ببینم..."

حەمەد:

"شتیک نیه، گوللە کەمیک لە پیستی سەرمی بردوہ..."

که ریم ئوغلی رووی کردە جەبار:

"ئەتۆ ھیچت نیه؟"

جەبار:

"نا، سوپاس بۆ خوا."

که ریم ئوغلی چووہ دەر. پاش چەند دەقیقە بە پیالە یەک و نەختیک کۆنەوہ گەرایەوہ. بۆخۆی مەلحەمی دروست کرد

بوو. سەری حەمەدی دەرمان کردو دەستی کرد بە پیچانی:

"ھەتا دوو روژی دیکە برینەکەت ساریژ دەبیئەوہ. ئیمەش بە جھیلی زۆر جار بریندار بووین... ھەمووی لەبیر

دەچیتەوہ."

سەری حەمەدی لە جەرھێک وەستایانەتر پیچا.

حەمەد سوپاسی کرد:

"دەستت خۆش بئی ئاغا."

که ریم ئوغلی:

"مەترسە... برینەکەت نەختیک ئەستوور بووہ، چلکی کردوہ... بەلام مەلحەمەکە زوو چاکى دەکاتەوہ."

كەرىم ئوغلى حالەتتىكى سەير مىندالانەى ھەبوو. كاتىك دەيەويست شتىك بلى شەرمى دەکرد و رەنگى سوور ھەل دەگەپ، پىدەكەنى و سەرى دادەخست ... ديسان ھەربەو حالەتى مىندالانەيەو ھەل ھەمدى پرسى:

"رۆلە گيان ... ئەگەر پىت ناخۆش نەبى، دەمەويست شتىكت لى پېرسم ... ئەتۆ ھەر بەراستى ياغىي؟ ... بەراست بەراست؟ ... يان ھەر ..."

جەبار پىكەنى:

"نا ئاغا ... ھەمدەك لاساى ياغىيان دەكاتەو."

ھەمدەدەش زەردەيەكى ھاتى:

"ئىمە بە شياوى ياغىيەتى نازانى؟"

كەرىم ئوغلى:

"بېوورە رۆلە گيان ... لەبەر ئەو نىە كە پىم چكۆلە بى، بەلام وا ديارە شازدە سال زياترنى ... دەبوورى ..."

ھەمدە بە خوراناو ھە جواى دايەو:

"ھەژدە سالم."

كەرىم ئوغلى:

"زۆرم پى خۆشە بزىم ... ھەز دەكەم بزىم چۆن بوو ھە كە لەم تەمەنەدا ياغى بووى؟"

جەبار:

"كەرى ئاغى خوى دزىبوو و فرۆشتبووى. پاشان لە ترسى ئەو ھى ئاغا داركارى بكا، ھات و رەگەل ئىمە كەوت.

ئىمەش وەرمان گرت، گوتمان كە دزىكىشمان لەگەل بى، خەراپ نىە. لەوانەيە رۆژىك لە رۆژان بە كەلكمان بى ..."

پىرە پىاوتى گەيشت كە جەبار گالتەى پى دەكا. دللى يەشا. لە پرسىارەكەى ھەزار چار پەژىوان بوو ھە. بىدەنگ بوو. ئىدى ھىچى نەگوت.

جەبار وەختىك دىتى كەرىم ئوغلى بەو گالتەيە دللى ئىشاو، لە سەرى رۆيشت:

"ئاغا ...، تۆ ناوى عەبدى خانت بىستوو؟ ... ئاغى ئاسىاب چەشمە؟"

كەرىم ئوغلى:

"چاكى دەناسم. بىستم كە تەقەيان لى كردو ... دەللىن بۆخوى نەمردو، بەلام خوشكەزاكەى كوژراو."

جەبار:

"ئەو ھى كە دەيىنى، تەقەى لە عەبدى كردو."

كەرىم ئوغلى ماو ھەكى زۆر لە سەرتاپاى ھەمدە ورد بوو ھە:

"سەيرە ... سەيرە ... ھىچ وەك پىاوت كوژان ناچى ... ھەمدەك ... سەيرە ... سەيرە ..."

ھەمدە:

"خان، ئەگەر كەمىكى دىكەمان لەو مەلھەمە بۆ دروست بكەى بۆ ھاوكارەكانمانى دەبەين ... ئەوانىش ھىندىكىان

بىرىندارن ..."

"مەلھەم ھازرو ئامادەيە ... رۆنىشتان بۆ دروست دەكەم ... مەلھەمى شىفاشمان ھەيە ... ھەر ئىستا ..."

ھەمدە:

"خوا خيٲرت بنووسى خان."

كه ريم ئوغلى مه لحه ميكي زورى له نيو كوته جاويكه وه پيچا. هينديكيشي مه لحه مي شيفا دروست كرد و هيناي داي به
حه مه د.

حه مه د و جه بار وه پي كه وتن.

كه ريم ئوغلى:

"سه رم له كاري تو ده رناچي حه مه دوك... ليت ناوه شيته وه ياغي بي. به لام چاره چيه?... كار له كار ترازاوه... كي
ده زاني هر بنياده ميكي چيي له چاره نووسراوه..."

حه مه د و جه بار:

"خوا حافيز خان."

كه ريم ئوغلى:

"به خيٲرچن... نه گهر ريتان له م ده وروبه رانه كه وت، سه رمان بده ن، با چاومان پيك بكه ويته وه..."

حه مه د و جه بار وه پي كه وتن. هر كاميكيان تووره كه يه كي به ده سته وه بوو. تووره كه كان قوورس بوون. كه ريم ئوغلى
نه م تووره كه نه ي ير كرد بوو له نان و په نير و روئه كه ره.

جه بار:

"چه ند پياوي چاكه..."

حه مه د:

"پياوي چاك و به س؟"

له پر حه مه د راوه ستا. شتيكي وه بير هاته وه:

"جه بار، كراس و ده رپي يه كاني خانمان له بير چوو بيانده ينه وه... با بگه رپينه وه."

جه بار:

"گويي مه ده يه، خو نيمه نه مان دزيون، له بيرمان نه بووه..."

حه مه د:

"نابي... با بگه رپينه وه."

جه بار پيكه نينيكي هاتي:

"كه ريم ئوغلى حه قى بوو... ياغي يه تي و تويان نه گوتوه."

حه مه د:

"باشه چ بكه م، خو هه موو كه س به ياغي يه تي له دايكي خوي نابي..."

جه بار:

"كه وايه با بگه رپينه وه و كراس و ده رپي يه كانيان وي ده ينه وه."

حه مه د:

"نه ري، با بگه رپينه وه."

به غاردان گه رانه وه لاي چادره كان. كه ريم ئوغلى به سه رسورمانه وه له بهر ده ركي تاوئي پيشوازي لى كردن:

"چ بوو؟ ... بۆچی گه پانه وه؟"

حه مه د:

"له بیرمان چوو کراس و دهرپئی یه کانت وی دینه وه."

که ریم ئوغلی:

"ترسام. گوتم نه کا شتیك قه وما بی. کراس و دهرپئی یه کان پیروژتان بن... پیویست ناکا دایان نینه وه."

حه مه د:

"ئاخر چۆن ده بی؟"

که ریم ئوغلی:

"به لئی ده بی... ئه گهر دایان نینه وه دلّم دیشی."

وهختیك له بهرده لان نیزیک ده بوونه وه, خه ریک بوو شه و داده هات. له دوور, له سه ر کیوی, له نیو گابه رده کان ئاوریک
گه وره کرابووه وه.

جه بار:

"پیم وایه, ئه م ئاوره هی کوره کانی خۆمانه."

حه مه د:

"هی کوره کانی ئیمه؟"

جه بار:

"حه تمه ن... ئه م جوړه ئاوره کاری دوردوویه... بو ئه وهی رقه بهری له گه ل وه کیل باشی عاصم بکا, ئه م ئاگره ی
کردوه ته وه."

حه مه د:

"ئه من ئیدی ناتوانم برۆم جه بار... فیتوویه ک لی ده و خه به رداریان بکه."

جه بار دوو قامکی له زاری راگردن و فیکه یه کی بو کردن.

حه مه د:

"ماشه لالا چ فیکه یه ک... روژه رپی یه ک ده روا."

له حزه یه ک دواتر له لای ئاگره که دهنگی ته قه یه ک هات و پاشانیش دهنگی ته قه یه کی تیگرایی...

حه مه د:

"ناکا خه به ریک هه بی."

جه بار:

"دوردوو خانه شپته جیژنی گرتوه. هه روه خت که یفی هه بی, ئاوا ته قه ده کا."

به دهنگی فیکه که کهس به پیریانه وه نه هات. حه مه دو جه بار نیگه ران بوون. کاتیك گه یشتنه نیزیک ئاوره که دیتیان

شه لالی ئاره قن. دوردوو و ئه وانی دیکه راست بوونه وه به پیریانه وه هاتن. دوردوو کاتیك پیتیان گه یشت, ده مانچه که ی

هه ل کیشاو گوئی:

"به خووشی سه رتان." و یه ده گیکی هه ل توقاندن.

دۆردوو:

"ئەگەر درەنگتر ھاتبانەو ھەموومان لە برسان دەمردین... بروانن، نایب رەجەب ھېشتا ھەر دەنالینى... بە خوا ئەگەر لەبەر برینەكەى بئى؟... لە برسانە، بە خوا لە برسانە..."

ئاگرەكە ھېندەى جىجىخوونىك دەبوو. بلیسەكان بالاپیاویك بەرز دەبوونەو ھەو تىك دەئالقان. دەنگى قرچە قرچى سووتانى دارەكان بەرز دەبوو ھە. كاتىك دار ئاگر دەگرى، بۆنىكى خوشى لىدى. ھەك بۆنى سووتانى ئا. سووتانى دارى تەپرىش دنایەكى دیکەى ھەيە. دارى تەپ ماوھەك لە نىو بلیسە ئاورەكان دا خۆى رادەگرى و رادەوھستى. لە پاشان لە پەر لە نىو ھەپاستى دا لەت دەبى و لە نىو مەشقەلى ئاور دا ون دەبى.

یەكەم كارى ھەمەد ئەو ھەبوو كە راستەپرى چوو ھە ژور سەرى نایب رەجەب:

"چۆنى نایب."

نایب نالاندی:

"برینەكەم ئیدی تەشەنا بوو... ئەم ئیدی رزگاریم نایە... دەبى بمرم... خەرىكم دەمرم..."

ھەمەد پاشان چوو لەى ھەپە چكۆل:

"ئەتۆ چۆنى برالە... چۆنى ھەپە چكۆل خان؟"

ھەپە چكۆل زارى ھەك سەندوو قىكى پەر لە جنیو كردهو:

"دايك و خوشكى ھەرچى ياغى و فېشەك و دى و ئاوەدانى و دارو سەنگەر بەردو گابەردو برینە... ژنى ھەبەى خانیش... برینەكەى خۆشم... گویت لى بوو ھەمەد؟... دەلین ھەبەى خان نەمردو ھ... گەوادە ھەك سەگ گيان سەختە... خەمت نەبى، بۆخۆمان داكى... خوشكى ئەو خوشكە زایەشى... دەلین ئەو مردو ھ..."

ھەمەد:

"مەلەم و رۆنم بۆ ھېناون. ئەمانە كەرىم ئوغللى بۆتانی ناردو ھ. ئەم رۆن و مەلەمە بۆخۆى دروستى كردو ھ... بە دوو رۆژ برینەكانتان چاك دەكاتو ھ..."

ھەپە چكۆل:

"خوشكى رۆن و مەلەمەكەى ئەویش..."

ھەمەد:

"قسەى كالى مەكە ھەپە چكۆل... ھەتمەن قازانجى ھەيە..."

ھەپە چكۆل:

"ئیشەللا..."

نایب رەجەب كەمىك راست بوو ھە:

"كەرىم ئوغللىشتان وا ديارە زۆر بە چاو و راو ھ... دوو رۆژەكە ھېچ، ئەگەر ئەم برینانەى من بە مانگىكیش چاك بكاتو ھە كلاًو ھەم ھەل داویم و نایگرمەو ھ."

ھەمەد پاش ئەو ھى برینى ھەردوو كيانى كردهو ھە دەرمانى كردن، چوو لەبەر ئاگرەكە دانیشت:

"سەیر ماندوو بووم..."

دۆردوو:

"حه مه د... بزانه جه بار ده لئ چي... ده لئ وه ختيك حه مه د چاوي به تاو لي كه ريم ئو غلي كه وتوه, له سهيران زاري پي داچپراوه."

حه مه د:

"راست ده كا... ئه من تا ئيستا چادري وام نه دي بوو. ژورره كه ي ده تگوت كوشكي به هه شته..."

جه بار:

"به لئ... كه ريم ئو غلي به... به خوړايي پي نالين كه ريم ئو غلي... ئه دي ده ته وي تاو لي كه ريم ئو غلي وه ك كوشكي به هه شته نه بي و چادري من وه ك كوشكي به هه شته بي...?"

دوردوو:

"ئه تو ده تناسي...?"

جه بار:

"ناويم زور بيستبوو... ده يانگوت زور پوولداره... به چاوي خو شمان ديمان, ده لين كرووريك زياتر پوولي هه به..."

حه مه د:

"پياوي چه ند چاك له م دنيا به دا هه ن... فكري هه موو شتيكي كرده وه. برينه كه مي دهرمان كړو به ستي. زگماني تير كړد. فه رمانی دا جله كانيان بو شتین و يه كي ده ستيك كراس و دهرپيشي دايني."

جه بار:

"له و خانه به پړزانه به... ناو و ناوبانگي هه به..."

دوردوو:

"ئيستا كه ئه وه نده به ناو و ده نگه, بوچي ئيمه تا ئيستا ناويان نه بيستوه...?"

جه بار:

"كه ريم ئو غلي سه روكي ده وارنشينه كانه... ئه وان له جي يه ك به ند نابن... هه ميشه له كوچ و كوچبار دان."

حه مه د:

"له جي يه ك به ند بن و به ند نه بن, پياوي چاكن... ئه ستونده كي چادره كه يان له سه ري را تا خواري سه ده فكري كرابوو. ئه ويش چ سه ده فيك, سه ده في ساغ و ره سه ن."

دوردوو به سه رسورمانه وه:

"تيره كي چادره كه ي له سه ري را تا خواري سه ده فكري بوو... ئه ويش سه ده في ساغ و ره سه ن... سه يره... كه وبي دياره كبرا به راستي پوولداره..."

حه مه د:

"به لئ... پي و نه بي تاو له كه ي ته نيا يه ك ديره كيشي هه بوو. ده ديره كي زياتر له به ردا بوو, له وانه بوو بگاته پازده ديره كيش... يه كي كه له بوو كه كاني ناني بو ئيمه هيئا... مليونه كه يه كي له ملي دا بوو, لاني كه م په نجا دانه پينچ ليره يي پيوه بوو... به كورتي ئاغا زور پوولدارو زوريش سه روووخوش بوو..."

جه بار:

"وهختيک تىگه يىشت حەمەد تەقەى لە عەبدى خان کردو، ھەروا لە حەمەد ورد دەبوو ھەو بىرى لى دە کردو ھە. چاوى لە حەمەد نە دە گوێز تە ھە... وا نە بوو حەمەد؟"

"بە لى... ھەروا تىمە ھە رامابوو."

دۆردو چاوى برىبوو بلىسە ئاگرە کان و متەقى نە دە کرد. ھىچىشى نە دە پرسى. لە گز فکراڻ راجووبوو... لە سەرو سىماى را ديار بوو نيازىكى ھە ھە. ھەموو وەختيک ئە وکاتەى خەيالکى لە سەرى دەداو لە فکەر ھە دە چوو، لە سەروسىماى را ديار بوو.

وهختيک دۆردو بىدەنگ بوو، ئەوانى دىکەش بىدەنگ بوون. پاشان دۆردو بە توورە بىيە ھە بەوانى دىکەى گوت:

"ئىو بەھون... ئەمشەو من و عەلى يە چکۆل و نايب رەجەب ئىشک دە گرین."

چما کەس دە يوێرا لە و جۆرە وەختانە دا قسە لە قسەى دۆردو بکا... ھەلى دە کيشايە دە مانچە و تەقەى لى دە کرد. ئەگەر بابى خۆشى بووایە... ئەوانى دىکە قسە يە کيان نە کرد، ھەستان و چوون لە بن گابە رەدە کە لە پەناى يە کتر دريژ بوون و خۆيان مات کرد.

جنىوہ کانى عەلى يە چکۆل ھىشتا تەواو نە ببوون، بەلام کە متر بوون. جار جار جنىوئىكى دەداو بىدەنگ دەبوو... نالە نالى نايب رەجەب بىدەنگ بوو.

ھىندىک کەس ھەر زگماک خوین شيرين و لە بەر دلانن. نايب رەجەب بىش يە کىک لە و جۆرە کە سانە بوو. ھەر دە لى بۆ يە ھاتوونە سەر دنيا کە خەلکى دىکە يان خۆش بوئ. داخوا ئەوانە بۆ ئەو ھى خەلک خۆشى بوئ، شتىکيان لە خەلکى دىکە زياترە؟... نا، بۆ وینە ئەم نايب رەجەبە پياوئىكى خۆش مە جلیسە؟... نا. پياوئىكى دەم بە پىکە نین و قسە خۆشە؟... نا، زار بە پىکە نین و قسە خۆشیش نىە. ئەمە خۆى نھىنى يە کە. نايب رەجەب سى سال بوو لە گەل دەستەى دۆردو بوو. پىشتریش دوو سى مانگ لە دەستە يە کى دىکە دا بوو. ھەموو کەس لە ھە کە نايب رەجەب سى سال لە گەل دۆردو ھە لى کردو، سەريان سورما بوو.

يە کەم رۆژ کە نايب رەجەب لە گەل دۆردو ھىت بەر ھەر و بوو، پى گوتبوو:

"بروانە کوپە، ئەگەر تۆش وە ک ئە و گە وادانە ئاقل باى دوو مانگ زياتر لە نىو دەستە کەت دا نە دە مامە ھە، کارى ئە و زۆر زانانە ئە ھە يە کە ھەروا بە تە لە ھە بن و گوللە يان وئ بکە وئ. تىگە يىشتى؟..."

دۆردو ھى گوتبوو:

"بە لى، تىگە يىشتم."

لە و رۆژ ھە تا ئە مپو، نايب رەجەب لە و بارە يە ھە قسە يە کى دىکەى نە کردبوو.

دۆردو ھىت ھەر کارىکى کردبوو، نايب رەجەب رەخنەى لى نە گرتبوو. چەند جار يىش لە خوت و خۆرايى بريندار ببوو، ديسان قسەى نە کردبوو.

لە نىو ھاوکارە کان دا ھىچ کەس ئاگای لە رابردووى ئە و نە بوو. رايژى قسە کردنى وە ک خەلکى دە وروبەرى "ئانتەپ" دە چوو، بەلام زۆر يىش نا. ديار بوو ماو ھە يە کى زۆر لە ئانتەپ ژياو ھە. زۆر جار لە بارەى ئانتەپ ھە شتى دە گپرا يە ھە.

لە بارەى ژيان و رابردووى ھە قسە زۆر بوون. ھىندىک کەس دە يانگوت: شە وئىکيان نايب لە خە و راپە رپو ھە بانگى ژنە کەى کردو ھە: "کچى... ئە و تە فەنگەم بۆ بىنە، ھىندىک نان و پىخۆر يىش بۆ لە دە سروکە يە کە ھە پىچە. ئە من دە رۆم..."

ژنە کەى دە سبە جى تە فەنگە کەى بۆ ھىناو ھە، پىرى دە سروکە يە کيش نان و پىخۆرى بۆ تى ناو ھە داو يە تە دە ستى. نا...

تفهنگی له شان کردوه و گوتوویه: "کچی ئه و کلاوه چه رمه شم بو بیته. ئه من ده چمه شاخی, گهر دنم ئازا که." ژنه که ی سه ری سوړ ده مینئ و ده لئ: "چت لئ قه و ماوه کوړه... شه ی تان چووه ته کلیشه ت؟... به و نیوه شه وه راست بوویه وه و ده لئ ی ده چمه شاخی... و دیاره له سه ری داوه... په نا به خوا... "نایب ره جبه ده لئ: "ده مه وئ بچمه شاخی ئافره ت... ئه من رویشتم." ده لئ ئه و رویشتنی پی رویشتم, ئیدی گه رانه وه ی له دوا نه بوو..."

هیندی کانی ش ده یانگوت: "نایب ره جبه له زاواکه ی زویر بووه, چونکه بیستوویه تی زاواکه ی جنیو به کچه که ی ده دا... و روژیک که به به رده رکی زاواکه ی دا ده روا, به گوئی خوی گوئی لئ ده بی که زاواکه ی به کچه که ی ده لئ: "ئه و باب به و لیکراو و و پیکراوه ت... " و نایب ره جبه هه رله وئ را راسته ری روو له چیا ده کا, چونکه دلئ به رای ی نادا زاواکه ی بکوژئ..."

هیندی کی دیکه ده یانگوت: "نایب بابایه کی پولدار بوو, به لام زوری پی ناخوش بوو مالیات بدا. هه رکاتیک چاوی به باجگری ده ولت ده که وت نوبه تی ده هاتی و ده که وت و به کورتی بو ئه وه ی چاوی به باجگری ده ولت نه که وئ وه کیوان که وتوه..."

هیندی که سیش ده یانگوت: "خه زووری خوی کوشته و ملی له کیوان ناوه..."

به کورتی هه رکه سه شتیکی بو ساز ده کردو ده یگوت, که سیش نه یده زانی کئ راست ده کاو کئ درؤ. ئه وه ش دیار نه بوو داخوا خه تایه کی کردوه یان نا. به کورتی, هه ر جوړ بوو ئیستا چهند سال بوو له شاخی بوو و ئه گه ر له گیر که وتبایه, لانی که م سی سال زیندانی بو ده برایه وه. به جوړیک ناوی له گه ل پیاو کوژئ و تالان و ریگری تیکه ل ببوو هه ر باسی مه که..."

هه تاو ده رکه وت, پاشان بلیند بوو و هه موو جئ یه کی رووناک کرده وه. دوردو هیشتا له خه و هه ل نه ستابوو. هه تاویش لی دابوو. به لام جارن دوردو پیش ئه وه ی هه تاو لی بدا, له خه و هه ل ده ستا. بوو به نیوه رپو. دیسان دوردو هه ل نه ستا. جه بار بونی کاره ساتیکی بو ده هات و له دلئ خوی دا ده یگوت: "حه تمه ن خه به ری که هه یه, ئه گینا ئه م شیت و شووره تا ئیستا نه ده خه وت... حه تمه ن نیازی تالانیکی تازه ی له سه ر دایه... ئه مه پیشه یه تی که پیش هه موو تالانیکی گه وره زور باش ده خه وئ... ئه و جوړه تالانه قوورسه ش سالی که - دوو سال جاریک ری ده که وئ... ئیستا خوا ده زانی خه ونی بو کئ دیوه."

ئه مپو نایب ره جبه زور باشتر بوو. وه زعی باش بوو و له بهر خوی وه به نارهنار گورانی یه کی ده گوت. ده نگی پیرانه و به سوژ بوو.

نایب ره جبه:

"کورپنه, ئه م شیت و شووره ی هه لستین... هه لی ستین با پارووه نانیک بخوین."

حه مه د:

"ئه من کاریکم پی نیه."

جه بار:

"ئه منیش هه روا."

"خه پل" چوه ژوور سه ری دوردو:

"دوردو پاشا... هه سته, دوردو پاشا..."

خەپل ھەمیشە دۆردووی بە دۆردووپاشا ناو دەبرد. دۆردووش ئەو ناوہی زۆر پێ خۆش بوو. خەپل لە نێو دەستە ی دۆردوو دا چەند ئەرکی تاییبەتیی لەسەر شان بوون، کە یەکیک لەوانە گالته جاری بوو. ئەو، گالته جاری دۆردووہ شیت بوو. "دۆردوو پاشا... ئەوہ نیوہ پۆیہ... ھەستە درەنگە پاشام."

دۆردوو بە قامکە زلەکانی چاوی ھەلگۆفین و ھەستا:

"ھەر ئیستا دەبێ نانی بخۆین، چونکە دەمانەوی بڕۆین."

جەبار:

"ئەدی بریندارەکان چ لێبکەین، نایب رەجەب و عەلی یەچکۆل وەزعیان باش نیہ."

دۆردوو رووی کردە بریندارەکان:

"چۆن؟... دەتوانن لەگەڵ ئیمە بێن؟"

نایب رەجەب:

"ئەمن دەتوانم بڕۆم، دیم... ژانی برینەکەم زۆر کە مترە..."

عەلی یەچکۆل:

"ئەمنیش ھەرچۆنیک بێ دیم، دایک و خوشکی ئەم برینە..."

کۆزلیکەیان بەست، سفرەیان راخست و لە دەوری دانیشتن.

کاتیکی سێبەرەکان لە لای شیمالەوہ بەرەو خۆرھەلات درێژ دەبوونەوہ، لە بەردەلانەکە بەو دیو دا شۆر دەبوونەوہ. دەنگی حەپە ی چوارپیی یۆرووکە دەوارنشینەکان دەھاتە بەرگۆی.

حەمەد:

"ئییستی دەچینە کوئی؟..."

دۆردوو جوابی نەدایەوہ. تەنیا، بە رق ھەستاوی چاویکی لە حەمەد کردو بیدەنگ بوو.

حەمەد ئیدی لەسەری نەپۆیشت.

وہختیک دۆردوو بەرەو لای رەشمالەکان بای دایەوہ، حەمەدو جەبار تێگەیشتن کە نیازی چیہ.

جەبار بە گۆیی حەمەدی دا چپاند:

"دۆردوو خوی بەری چاوانی گرتوہ."

حەمەد:

"ئەری، خوی بەری چاوانی گرتوہ."

جەبار:

"ئەگەر بە لایەک بەسەر کەریم ئوغلێ بێن، چ بکەین... تەگبیری ئیمە چیہ؟..."

حەمەدیش ھەر ئەو پرسیارە ی دوویات کردەوہ:

"ئەری، تەگبیری ئیمە چیہ؟"

جەبار:

"تەگبیری ئیمە چیہ؟"

له رڼوښتنې دوردوو پرا ديار بوو نه خشه يه كي به دهسته وه... وچ نه خشه يه كيش, لهو نه خشه سامناكانه... دم وچاوى دوردوو هيچ وهخت به ئاسانى دانه ده گيرسان... ئيستا دم وچاوى زور خه راپ هار بيوون... ميش نه ده ويرا له دهوروبه رى بال ليك بدا.

دوردوو نه ختيك ههنگاوه كاني شل كرده وهو له جه بارى پرسى:

"دهوروبه رى كه ريم ئوغلى چه ند تاو لي ديكه ي لين؟"

دوردوو سه رله نو لي توندى كرده وه. كاتيک گه يشته نيزيك چادره كان, ديسان هه ر ئه و سه گانه ي جارى پيشوو بويان هاتن. به دهنگى وه رپنى سه گه كان ديسان منداله كان له چادري دهره پرين, دواى ئه وان ژنه كان و ئه مجار پياوه كانيش له تاو لي هاتنه ده ر... كه ريم ئوغلى له پيش پياوه كان راوه ستابوو و به دم ياغى يه كانه وه كه هه روا نيزيك ده بوونه وه پيده كهنى.

ميگه له مه ره كان له دهوروبه رى ره شماله كان مولا درابوون. مه ره كان سپى بوون و ره شماله كان له نيو ئه و سپى يايى يه دا ديمه نيكي جوان ترين هه بوو... مه رو به رخه كان باره بارين ده هات و سه گه زه لام و به هه يكه له كاني شوانان, وه ك پاله وانان ده هاتن و ده چوون. وشتره كان بي خه يال يخيان خواردبوو و كه ف له لمبوزيان هه ل ده رڙا.

كه ريم ئوغلى:

"به خيراتن ميوانه كان. خيرو به ره كه تتان هينا."

ئهمه ي گوت و به پيريانه وه چوو و يه ك يه ك ده ستى له نيو ده ستى هه موويان نا.

حه مه د سلوايكي كردو زه رده يه كي هاتى. به لام زه رده كه به ليوانيه وه وشك بوو. داخوا دوردوو چ نيازى كي هه بوو؟...

پاشان درودوى به كه ريم ئوغلى نيشان دا:

"سه رده سته كه مان ئه مه يه."

كه ريم ئوغلى پياويكي دنيا ديد هه بوو. به سيله ي چاوى ئاورپيكي وه سه ر دوردوو دا. پاشان ته ماشايه كي حه مه دى كرد,

به و مه به سته كه: "سه رم له و كا برايه ده رنه كرد."

دوردوو نيو چاوانى گرڙ كردبوو, ملي ره ق راگرتبوو, سه رى به رز كردبوو وه... بي ئه وه ي ته ماشاى دهوروبه رى خوى

بكا به م لاو به و لادا ده رويشت.

كه ريم ئوغلى:

"گوت ناوى چيه؟"

حه مه د:

"دوردوو شيت."

كه ريم ئوغلى سه رى سوپما:

"دوردوو شيت ئه مه يه؟"

حه مه د:

"به لي, خويه تى."

له پر زه رده خه نه ي سه رليوى كه ريم ئوغلى سر بوو. پيشى چاوانى تاريك بوو:

ده لين ده رپيش له پي پياوى داده كهنى... راسته؟"

حه مه د:

"به لئ، راست ده كهن."

كاتيك چوونه ژوورئ، دوردووش له جواني ژووري چادره كه واقی وړما... به لام نهك هيندهی حه مه د. تفهنگيك كه قونداغه كهی نه خشكاری كرابوو، به چله كهی تاوئوه هلاوه سرابوو. دوردوو به رقه وه ته ماشايه کی كه ریم ئوغلی کرد:

"خان... نهو تفهنگه ی بینه بزائم... بزائم تفهنگی خانان چونه؟"

كه ریم ئوغلی راوئژی پر له قینی دوردووی بو دهر كهوت. دلئ له رزی. دلئ خه بهری ده دا كه به لایه ك لئی میوانه. نهو كابرایه نه روخساری وهك روخساری بنیاده مان بوو و نه چاوی وهك چاوی بنیاده مان ده چوون.

كه ریم ئوغلی تفهنگه كهی هیناو دایه دهستی دوردوو:

"ئیسنا سفره ی دانین، یان دوايه نانی ده خون."

چاوه كانی دوردوو پریشكیان لئ دهر په ری:

"نه من وه ختیک به موی كه سیك روت بكه م نه نانی ده خوم و نه قاوه ی ده خومه وه، چونكه نه گه ر نمه ك گیری بم، ئیدی ناتوانم روتی كه م."

به رق هه ستاوی و توور په یی راست بووه وهو نه وانی ديكهش به دواي دا دهر په رین.

كه ریم ئوغلی به دهنگی كهی له رزوكه وه گوتی:

"جاری با پارووه نانیک بخوین، دوايه نه گه ر ویستت روتمان كهی بیکه. هه ركه س بیته مائی كه ریم ئوغلی ده بی له سه ر سفره كهی دانیشی."

كه ریم ئوغلی دهنگی ده له رزی و سوورایه یه کی نه رمیش له سه ر گونایه وه به ره و لووت و نیوچاوانی پیوه ده چوو. تاویك دواتر چهند دهنكه ئاره قیش نیشتنه سه ر نیوچاوانی:

"گویی بگره دوردوو خان... هه موو نه م کیوانه پرین له یاغی، به لام تا نه مړو هیچ یاغی یه ك كه ریم ئوغلی روت نه كرده... نه توش نه گه ر نیازی تالانت هه یه، فرموو نه مه توو نه وهش مالله كهی من."

حه مه دو جه بار به رامبه ر به م وه زعه تیک ته پیبوون. توابوونه وه. ده تگوت به مه نجه لان ئاوی گه رمیان پیدا ده كهن. دوردوو:

"نه من له و یاغی یانه نیم كه هه تا ئیسنا دیوتن."

كه ریم ئوغلی له جیی خوی نه ده بزوت. وهك نه ستونده کی تاو له كهی بیدهنگ و بی جووله بوو. دوردوو:

"خان... له پیش دا پووله كهت بینه."

نایب ره جه ب و عه لی یه چكولیش وهك نه وانی ديكه هه ستابوونه سه ریئ. به لام دوايه دانیشتبوون و ته ماشایان ده كره د. دیار نه بوو بوچی بنی چاوه كانی نایب ره جه ب پیده كهنی.

دوردوو كاتیک دیتی كه ریم ئوغلی له جیی خوی نابزوی، هه ستا ورده ورده لئی نیزیک بووه وهو هه تا هیزی تیدا بوو قونداغه تفهنگی كهی به نیو شانی كه ریم ئوغلی دا دا.

كه ریم ئوغلی كه وته سه ر عه رز. دوردوو قوئی گرت و راستی كرده وه.

له سووچی كهی ديكه ی چادره كه ژن و مندا ل ده گریان.

دۆردوو:

"باشت گوی لیبی پیره... لیره قسه ت ناروا. ئاغایه تی یه که شت هر له سره شیره تی ساچی کارالی ده توانی بکه ی... له م کیوانه دا ته نیا یه که س قسه ی ده پوا. ئه ویش دۆردوو شیتته، تی گه یشتی؟..."

پاشان ده ستوری به خه پل دا:

"هسته له گه ل ئاغای بچۆ پووله کانی لئوه رگره. تی گه یشتی؟ ژنه کانیش هرچی زیرو میریان هیه لیان بستینه و بی هینه. تی گه یشتی؟"

خه پل:

"تی گه یستم پاشام."

یه کیك له ئه رکه کانی خه پل ئه وه بوو. له هه موو تالانیک دا ئه رکی ئازاردان و دیتنه وه ی جیگای پوول و زیرو نه غدینه له ئه ستوی ئه و بوو. ئه و له و کاره دا وه ستا بوو. هر مالیکی پشکنی بووی، پووله ره شکه یه که چیه تییدا نه هیشتبوو. خه پل فه تایه که بوو له هر مالیکی دابایه، ره گ و ریشه ی ده ردینا. خه پل گوژی به کلکی ده شکاند.

باسکی که ریم ئوغلئ گرت:

"وه ره بزائم که ریم ئوغلئ. پیم بلئ پووله که ت له کوئی یه. ئه گینا به گولله یه کی خه پل ئوغلئ ده چیه گه ره کی جاو له به ران."

دۆردوو نه راندی:

"که ریم ئوغلئ، یان هه موو پووله که ت ده ده ی، یان رووحت..."

ژن و مندالی تاوله کانی دیکه ش له پیش چادری که ریم ئوغلئ کۆبوونه وه. وه ختیك دۆردوو چاوی پیان که وت، ده رپه ری و نه راندی:

"یاللا بچنه وه چادره کانتان. جارئ زوویه، نوره ی ئیوه ش دی."

که ریم ئوغلئ چاوی بۆ حه مه دو جه بار ده گیژا. ئه وان له پشته وه ی که ریم ئوغلئ راوه ستابوون. وه ختیك ئاوری دایه وه دوا ی خوی، له گه ل حه مه د چاویان تیك هه له نگوت. حه مه د سه ری داخست. که ریم ئوغلئ ته ماشای جه باری کرد. له ته ماشا کردنه که ی را دیار بوو که ده لئ: "قه رار وا نه بوو، ئه و ره فتاره م له گه ل بکه ن!". ته ماشا کردنه که ی و چاوه کانی دل شکاو بوون. دوو دلۆپ فرمیسک له چاوه کانی دا قه تیس مابوون. وه رگه رایه وه و وه پیش خه پل که وت. کاتیك گه یشته گۆشه یه کی دیکه ی ره شماله که، ژن و منداله که وه ک مه ر سه ریان پیکه وه نابوو و ده گریان. که ریم ئوغلئ رووی کرده یه کیك له ژنه کان:

"ئه م سندووقه بکه وه. هرچی پوولی تییدا یه ده ری هینه و بیده به م کابرایه. هرچی زیرو گۆبه رۆک و ملیوانکه و ئه نگوستیله شتان، هیه ده ریان هینن و ویم دن."

که ریم ئوغلئ تی گه یشتبوو که دۆردوو پووله ره شکه یه کیشی پی نا هیلئ. بویه وای به باش زانی هرچی هیه تی به ده ستی خوی بوی به ری.

خه پل به ده ستیه که ئه سکیناس و کیسه یه که سکه ی زیروه وه گه رایه وه. ئه مانه ی دایه ده ستی دۆردوو. که ریم ئوغلئیش گۆبه رۆک و ملیوانکه و ئه نگوستیله و پووله که ی چارشوی ژنه کانی کۆکرده وه و هینانی.

دۆردوو رووی کرده خه پل:

"ھەر ئەوئەندە بوو؟ ھېچ بەجى نەمايى."

خەپل بە دۇنيايى وەلامى دايەوھ:

"ھەر ئەوئەندە بوو پاشام."

بەلام لە تالانەکانى دیکە دا وەختىك دۆردوو لىي دەپرسى: "ھەمووى ئەوئەندە بوو؟" ئەو جوابى دەدايەوھ: "ئى دیکەش ماوھ پاشام." و لە پاشان دەچوو لیرەيەك يان سکه يەكى زىرى لە ھەر کون و قورئىنك بار، دەدۆزيەوھ دەيھينا. خەپل ھەر مالئىكى بە لانى کەمەوھ دە جار، بىست جار سەنگ و سووژن دەناو کاتىك دۇنيا دەبوو کە ئىدى ھېچ نەماوھ چاويكى لە دۆردوو دادەگرت و ئەويش حالى دەبوو کە ھېچ شتىك نەماوھ. ئەگەر لە کەلئىن و قورئىنى مالئى دا شتىك مابايە، خەپل بە چاوى ساحەب مالە کە دەيزانى. ئەو لە لىکدانەوھى خوى دا ھېچ وەخت بە ھەلە نەدەچوو... دۆردووھ شىت:

"ئەتۆ پياويكى ئاقلى کەريم ئوغلى. چونکە ھەرچى ھەتبوو بە دەستى خۆت ھىنات و دات. ئەگەر نەتدابايە ئىمە لىمان دەستاندى. ھەتا ئىستا لەنيو ئەو کەسانە دا کە رووتم کردوون کەسى وەك تۆ ئاقلم نەديوھ." کەريم ئوغلى وشک ببوو. وەك بەرد لە جيى خوى رەق ببوو. رەنگى زەرد ھەلگەرابوو و لىوھەکانى دەلەرزىن. دۆردوو سەرلەنوئى نەعەرەتەى کيشا. نەعەرەتەيەكى توندو يەك قسەو کاریگەر:

"ئەتۆ دابى دۆردووھ شىت دەزانی کەريم ئوغلى. دابى دۆردووھ شىت وەك ياغىيەکانى دیکە نيە... ھېچ ياغىيەكى دیکە ئەوھى ناكا کەريم ئوغلى. ئەتۆ بوخۆت گوتت ياغىيەکانى دیکە نايەنە سەرت. دەزانی دابى دۆردووھ شىت چيە کەريم ئوغلى؟..."

کەريم ئوغلى وەلامىكى نەدايەوھ.

دۆردووھ شىت لەسەرى رۆيشت:

"دابى دۆردووھ شىت ئەوھيە کە وەختىك کەسيكى رووت کرد، دەريپيەکەشى لە پى دادەکەنى... جلەکانت داکەنە کەريم ئوغلى."

کەريم ئوغلى لە جيى خوى نەبزووت.

دۆردووھ شىت:

"لەگەل تۆمە... دەلیم جلەکانت داکەنە."

کەريم ئوغلى ھەروا بیدەنگ راوہستابوو و جوولەى نەدەکرد. دۆردوو لە دین دەرچوو. ئىدى خوى بەسەر پىوھ نەگرت. بەدەورى کەريم ئوغلى دا دەسووراو لە پرمستىكى توندى لە بنانگوئى کەريم ئوغلى داو پاشانىش چەند قونداغە تەفەنگى پيدا دان... کەريم ئوغلى گيژ بوو. خەريک بوو بکەوى. بەلام دۆردوو پىلى گرت و يەكى دیکە، يەكى دیکە، يەكى دیکە... دابانکەنە."

کەريم ئوغلى بەزمانىكى تال وەقسە ھات:

"ئەو کارەم لەگەل مەکە دۆردوو... ھەتا ئىستا ھېچ کەس مال و ژيانى کەريم ئوغلى تىک نەداوھ... کورپە ھېچى چاکت نايەتە رى دۆردوو."

ئەم قسانە ھىندەى دیکەيان دۆردوو لە دین دەرکرد. قولى کەريم ئوغلى بەرداو وەبەر پىلەقانى دا. کەريم ئوغلى کە

لەسەر زەوى کەوتبوو:

"ئەو رەفتارەم لەگەڵ مەكە دۆردوو... ھېچى چاكت نايەتە پرى."

دۆردوو دەھرى تر بوو. كەرىم ئوغللى خستە ژىر پىي خوى و بە پىلەقە داىگرت:

"ئەمنىش دەزانم ھېچى چاكت نايەتە پرى كەرىم ئوغللى... ھەبۆيەشە دەمەوى دەرىپىيەكەت لەپىي داكەنم. ئىستا

كەوايە، لانى كەم با بلىن دۆردوو شىت دەرىپىيە لە پىي ئاغاي ساچى كارالىيەكانىش داكەند... تىگەيشتى؟..."

ئەو ژنانە كە لە بن لاپانكى چادەرەكەدا كۆببىونەو و دەگرىان. بەو ھات و ھاوارە ھاتنە دەرى، يەككە لە ژنەكان خوى بە سەر كەرىم ئوغللىدا دا. زىرەي ئەو ژنە دەگەيشتە ئاسمان. خەپل ئەو ژنەي گرت، لەسەر كەرىم ئوغللى ھەلپچىرى و فېرىي داىە گۆشەيەك.

دۆردوو شىت:

"كەرىم ئوغللى... ئەگەر رووت و قووت نەببەو، ئەگەر بە دەستى خۆت جەكانت دانەنىي و دەرىپىيەكەشت

دانەكەنى، دەتكۆژم."

ژنەكان شىوون و گرىانيان بوو.

كەرىم ئوغللى پاراپەو:

"ئەو مەكە... لە پىش چاوى ژن و مندالم ئەو رەفتارەم لەگەڵ مەكە."

لەحزەيەك چاوى بە چاوى ھەمەد كەوت كە ھەروا رەق ببوو، دەلەرزى و لىوى خوى دەكۆشتن. تەماشايەكى پىر لە پارانەوى لە ھەمەد كرد. كزەيەك لە جەرگى ھەمەد ھەستا. تەماشايەكى جەبارى كرد. چاويان لە چاوى يەكتىرى بىرى. ھەر ئەو بىرىسكەيەي ھەك نووكە دەرزى ھاتەو نىو چاوى ھەمەد. جەبارىش لە رقان گۆشتى نىو زارى خوى دەكۆشت. جەبار ھەموو كاتىك كە زۆر تووپە دەبوو، ئەو كارەي دەكرد، ھەتا زارى لە خوین دەھات.

كەرىم ئوغللى ھەروا دووپاتى دەكردەو:

"ئەو مەكە... دۆردوو خان... مەكە..."

دۆردوو نەراندى:

"رووت بەو... ئەگەرنا..."

لوولەي تەنگەكەي لەسەر زارى كەرىم ئوغللى دانا:

"رووت بەو."

راست لەو دەمەدا ھىندەي چاوى لىك نىي، ھەمەد خوى گەياندە دەرى تاوئى و نەعرەتەي لىدا:

"بىزوى دەتكۆژم دۆردوو شىت. دەبى ببورى، بەلام ئىستا كە وا دەكەي، دەبى بزانى كە ئاورت دەدەم..."

لە پاشان دەنگى گالتە پىكردنى جەبارىش بەرز بوو ھەو:

"نەبزووى ئاغا دۆردوو. كەرىم ئوغللى بەردەو لە رىي خۆت بىرۆ، ئەگىنا لىت ئاور دەدەم. نان و نمەكمان پىكەو ھەكردەو

دۆردوو شىت. با خوینت بە دەستى من نەپرى."

ھەمەد:

"وا مەكە خوینت بە دەستى ئىمە بىرى."

دۆردوو كە بە ھىچ جۆر چاوەروانى شتىكى وا نەبوو، گىژ بوو:

"چۆن؟ ئاوا؟..."

تفهنگه که ی له زاری که ریم ئوغلی هه لگرت و دوو فیشه کی به لای دهری وه نان.

خه ریک بوو تاریک داده هات.

حه مه د:

"ئاغا دۆردوو تفهنگ هاویشتن وانابى."

له گه ل ئه م قسه یه دوو گولله به ویزه ویز به بن گوئی دۆردوو دا تى په رین.

حه مه د:

"واز له که ریم ئوغلی بینه و به ریی خۆت دا برۆ. به سه ئیدی دۆردوو. ئه وه ی تو ده یکه ی زولمه . به رى ده و برۆ."

دۆردوو:

"که وایى ئاوا حه مه دۆك؟... ئاوا؟.."

حه مه دۆك:

"ئه گه ر ناته وى بكوژى، که ریم ئوغلی به ره لاکه , له تاوئى وه ره دهرى و له ریی خۆت برۆ."

دۆردوو پیله قه یه کی دیکه ی به که ریم ئوغلی دا دا:

"ياللا هاوکاران با برۆین."

له دهرى ره شایى حه مه دۆكى دى که له قوولکه یه ک دا سه نگه رى گرتبوو:

"ئى من و تو بمىنى حه مه دۆك. له بیرت نه چى جه بار."

له پاش هه مووان نایب ره جه ب له تاوئى هاته دهر:

"كوړینه زۆرم پى خۆش بوو، به راستى کارى چاكتان کرد. ئه منیش له گه لتان وه مینم؟"

گو تیان:

"بمینه وه نایب... بمینه وه."

دۆردوو:

"ئه تۆش نایب ره جه ب؟..."

نایب ره جه ب:

"به لى دۆردوو خان، ئه منیش..."

دۆردوو:

"باشه نایب ره جه ب... تۆش له بیرت نه چى. با پیتان قه رزدار بم..."

دۆردوو و هاوکاره کانی په نجا میتر له چادره کان دوور نه که وتبوونه وه که له نه کاو دۆردوو خوی له عه رزی داو نه راندی:

"ببنوون، هاوکاران، رۆژى ئه وه یه که یان بمرین یان بمینین."

ئه وه ی گوت و له سه ر یه ک شه ش فیشه کی به حه مه دو جه باره وه نان. به لام حه مه دو جه بار که باشیان ده زانى دۆردوو

ئه و کاره ده کا، له قوولکه که نه هاتبوونه دهر.

حه مه د:

"دۆردوو خان، ریگای خۆت بگره و برۆ، مه یکه مندال بازارى."

دۆردوو نه راندی:

"يان ئۆيۈ دەبن، يا من..."

نايب رەجەب:

"كۆرۈپ لە رېي خۆت بېرۇ. گېچەلې بە كۆرۈپە كان مەفرۆشە. ھەر ئۇ ۋەخت كە قۇنداغە تەنەنگت بە نېو شانى كە رېم ئۇغلىدا دا، ئۇ جەلى خۆتت كېرى. عەشیرەتى ساچى كارالى ئېستا پېيان زانیوھ. ئۇ گەر لەوھە زیاتر مەحتەل بى، ئېستا دارو بەردت لى پېر دەبى... بە پېي خۆت دا بېرۇ ۋە بى بېرەوھە.

ھەمەد:

"لە رېي خۆت بېرۇ."

جەبار:

"نامانەوئى خوینت بە دەستى ئېمە بېرۇ، رېي خۆت بگرەو بېرۇ."

دەنگى تەقە كۆتايى ھات.

جەبار:

"خەرىكن گۆرەھوو دەبن... خەرىكن دەپۇن پوولەكەى كە رېم ئۇغلى لە نېو خۆيان بە ش بکەن."

نايب رەجەب:

"با بېرۇن. ئۇ گەر ساچى كارالى يە كان ھەموویان لە میلی چاویان دەرئەھینا یەوھ... ئېستا دەرودەشت ۋە كېو ۋە بەندەن پېر دەبى لە تەنەنگى ۋە سوار... ئۇ گەر ئەم كە رېم ئۇغلى يە خانى ساچى كارالى يە كان بى... ئېستا ھەموو عەشیرەتى ساچى كارالى ۋەك رەوھ كۆللە ۋە پېر دەكەون ۋە دەگەنە ئېرە..."

ھەمەد:

"ئېستا ئېمە بچینە لای كە رېم ئۇغلى بلیین چى؟ چۆن روومان بى چاۋ لە چاۋى بکەن؟"

جەبار:

"فەقیرە چاکەى لە گەل ئېمە كېرۇ خەراپەمان لە گەل كېرەوھ... ئېستا بچین چى پى بلیین؟... بلیین پیت خۆش بوو؟... كە یفت بە پیاوھتیی ئېمە ھات؟... بلیین ئېمە ئاۋا خەلكى روت دەكەن؟... ئاۋا فیل لە خەلك دەكەن؟... لى گە پېر ھەمەد... باشتەر رېي خۆمان بگرین ۋە بېرۇن، با چاۋمان بە چاۋى نەكەوئى..."

ھەمەد:

"ئاخر ئەمن چى پى بلییم؟... چ بلییم؟..."

لە ۋە قوولكە یەى كېرەبوویانە سەنگەر ھاتنەدەر. بۇ لای تاۋلې ۋە پېر كەوتن. دەنگى شیوھن ۋە گریان لە چادری كە رېم ئۇغلى ھەلدەستا. ھەمەد دەرگای تاۋلەكەى كېرەوھ. یەك دوو كەس لە ژنەكان لەسەر لە گەنیک سەرى خویناویى كە رېم ئۇغلى پان دەشوشتەوھ. ھەم دەیان شوشتەوھ ۋە ھەم تووك ۋە دوعايان دەكرد.

ھەمەد بە شەرمیکەوھ بانگى كە رېم ئۇغلى كېرەد:

"كە رېم ئۇغلى خان!."

ھەمووان سەریان بۇ لای ئەو ۋەرسوورانە. ھەمەد ویستی بى ئەوھى قسە یەك بکا، فیزمالكى بداتى. بە لام نەیتوانى. بە زمان ھەلەنگوتنەوھ:

"ئاغا... ئاغا... لیمان ببورە... نەمان دەزانی وای لى دى."

حه مه د پاش ئه م قسانه له شه زمان هه لات.

كه ريم ئوغلئى به دواى دا هاوارى ده كرد:

ئىستا شىوت نه كردوه كورم, بو كوئى ده چى؟ ... راوهسته شىوه كهت بكه ... سه بر كه شىوه كهت بكه جا برؤ ... هيچ
ميوانئيك بئ شيو خواردن له ره شمالي كه ريم ئوغلئى ناروا ..."

حه مه د خوئى گه يانده وه جه بارو نايب:

"ياللا ههستن ... ههستن با برؤين ... ئه من ئيدى ناتوانم ليره گير يم ... زگم به كه ريم ئوغلئى ده سووتئى ... جه رگم
بوئى بووه ته كه باب."

جه بار هه لستا:

"چ بكه ين؟ ... تازه كار له كار ترزاوه ..."

حه مه د هه ناسه يه كى هه لكيشا:

"بريا ئه و شىته م كوشتبايه."

جه بار:

"كوشتنى كاريكى ئاسان نيه هه مه د. به لايه كه بوخوئى ... ئه گينا من ... زور له ميژ بوو كه ..."
حه مه د:

"وه ختيك گولله ي لئى ده درا تازه ده يتوانى چ بكا."

جه بار:

"گولله كه تى وئى نه ده كه وت هه مه د ... زه مانه تا ئىستا بنياده مى واى نه ديوه."

نايب ره جه ب:

"ئه و كابرايه شتيكى هه يه جگه له خه لكى ديكه يه ... ئه گينا ئه و كارانه ي ئه وه ده يانكا, ئه گه ر ياغى يه كى ديكه
كردبانى, روژيك زياتر نه ده ژيا. ئه م شىته شتيكى هه يه جگه له خه لكى ديكه يه. چاك بوو خو مان لئى جيا كرده وه. به لام
چه ند كابرايه كى به جه رگ و ئازايه ... ده لئى هه ميشه چاوه پروانى ئه جه لى خو يه تى."
حه مه د:

"ئه منيش هه ر له و حاله ته ي ترسام. هه ربؤيه ش نه متوانى ته قه ي لئى بكه م, ئه گينا ..."

جه بار:

"ئيدى با باسى نه كه ين ... ئه م دوردوويه شتيكه جيا له بنياده مه كانى ديكه."

عه لى:

"چؤنه دوو سه عاتيك ليره بخه وين؟"

حه سه ن:

"زورمان نه ماوه بو دئيه كه ي ئيمه عه لى. هه تا نيوه برؤيه ده گه ينه دئيه كه ي خو مان. ئه تو شه وئى ميوانى ئيمه ي.
به يانى وه رپئى كه وى, بو لاي ئيواري ده گه يه دئى خو تان."

عه لى پياويك بوو زور كه له گه ت, گرؤئى و داله گوشت. فووت لئى كردبايه با ده ي برد:

"نیوہ شہ و درہنگترہ حہ سہن. تاریکیکہ چا و چاوی نابینئ. زوریشی نہ ماوہ رۆژ بیتہوہ. وەرہ یەك دوو سہعات ہەر لیرہ بخہوین."

حہ سہن:

"ئەمن ناتوانم عہ لی. چوار سالہ مال و حالی خۆم بە جئ ہئشتوہ. دەبئ برۆین."

عہ لی:

"ئەمنیش چوار سالہ مال و حالی خۆم بە جئ ہئشتوہ, بە لام..."

حہ سہن:

"بہ لام چی؟"

عہ لی:

"بہ لام شہ کہ تم."

حہ سہن:

"گوئ ہلخہ.. دہنگی چۆرہ چۆری ئاوی دئ... برۆ مستیک ئا و بہ چاوانتہوہ دہ, خہوہ کہت دہرہوئ."

عہ لی:

"راست دہ کہی... ئاوی فینک ماندووی دہ حہ سینئتہوہ."

حہ سہن:

"ئا و ئاوی دئئ ئئمہ یہ... ئەوہ ندہ ساردہ دہ لئئ دہنگی تہرزہ یہ. ہئند روونہ دہ لئئ چاوی قرژالئ یہ. وەك بلوور لہ ژیر زہوی ہل دہ قوولئ و دئتہ دہر... دہ لئئ لہ پئش دا چناریکی زۆر پیری لہ سہر بووہ... ئەو چنارہ منیش دیومہ, بہ بیرم دئ... رۆژیکیان بارانئک دہباری, چۆن؟ رەش, دہتگوت مہرہ کہ بہ... لہ پر رووناکای یہ کی سہوز لہ ئاسمان دہوشایہوہ. ئەم رووناکای یہ سہوزہ کہ وتہ سہر چنارہ کہ... چووینہ سۆراغی چنارہ کہ, بہ لام شوینہ وارئکی نہ ما بوو... ببوو بہ خۆلہ مئش... بہ خوا بہ خۆم بہ چاوی خۆم دئتم ببووہ خۆلہ مئش... ئئستا ئیدی جئ یہ کہ شئ دیار نہ..."

عہ لی:

"سئ سالی رہبەق لہ چوکوروا و دہر دئکم بہ سہر ہات ہەر مہ پرسہ... بہ راستئ توئخم ہا ویشت... بہ لام سو پاس بۆ خوا لہ ئاخری یہ کہی دا پوول و پارہ یہ کم و سہر یہ ک نا."

بہ درئزایی ریگا, عہ لی پەیتا پەیتا ئەم قسانہی دوویات دہ کردہوہ. رەنگہ سەد جار باسی کردبئ کہ چوکوروا و چۆن جئ یہ کہ بوو, لہوئ چەندی زہحمەت کئشابوو, بہ ہزارو یہ کہ دہردو بہ لا چەندی پوول پاشہ کہ وت کردبوو, و ئئستاش نیازی بوو بہو پوولہ چ بکا وچ نہ کا... پاشان ماوہ یہ کہ بئدہنگ بوو. ماوہ یہ کہ بہ بئدہنگی بہ ریگا دا دہرۆیشتن, بہ لام سہرلہ نوئ دہستی پئ دہ کردہوہ. حہ سہنیش سہبارەت بہ دئ یہ کہ یان, بہ مندالہ کانئ, بہو چنارہ کہ ببوو بہ خۆلہ مئش, بہ چوکوروا و بہو ئاغا یہ کہ لہ چوکوروا و ہہ ببوو, ہئندئ شتی دہ گئرانہوہ و دووبارہ دہ گئرانہوہ.

عہ لی:

"دوسەد لیرہ لہ پوولہ کہم دہ دەم بہ بابی و دہستی کچہ کہ دہ گرم و دہ یہئنمہ مائئ. دوو جوانہ گاشی بۆ دہ کرم. نیازم ہہ یہ کولئجہ یہ کی ئەستہر دارو پر نیویش بۆ دایکم بکرم. ئاخہر بہ ستہ زمانہ سہرما ی دہبئ... دہمہوئ سہرمانئ"

ماله که شمان هه لگپر مه وه. ئه و خانووه ی ئیمه، هه ر خوا بکا باران نه بارئ، دلۆپه یه ک ده کا هه ر باسی مه که... له بن دانیشتنی ناکرئ.

حه سه ن:

"به لئ، ده بئ سه ربانه که سه ره له نوئ سواخ بکه یه وه. خانوو ئه گه ر که وته دلۆپه کردن، ده بئ فریای که وی. ده نا ده پووخی."

عه لی:

"مردم له چوکوراوا... سووتام له گه رمان. گه رمایه که ی پیاوی ده برژینئ حه سه ن... سه گباب خپوه جئ یه کی زۆر نانه جیبه. ئیدی تۆبه جارئکی دیکه رووی تئ نه که مه وه. تووشی تۆبه تیش بووم. له رزو تایه که ی هیشتا هه ر له گیانم دا ماوه. ئه مسال زستانئ هه ر خوا ده بئ به هاوارم بگا."

حه سه ن:

"له رزوتای چوکوراوا ده ردی له دلئ من دایه."

عه لی:

"ده زانی ئه وه موو کویره وه ری یه ی چوکوراوام بۆ قبول کرد؟... بۆ ئه وه ی ژنئ بینم، جووتیک جوانه گا بکرم، کولچه یه کی گه رمیش بۆ دایکم به دروون بده م... ئه گه رنا چوکوراوا بۆ ئه وه نابئ ده قیقه یه کیشی لی به ند بی."

حه سه ن:

"ئه ری، چوکوراوا بۆ یه نابئ ده قیقه یه کیشی لی وه مینئ."

عه لی ده یه ویست قسه یه ک بکا. به لام حه سه ن درژیه ی پئ دا:

"ئه گه ر هه روا برۆین، سبه ینئ بۆ نیوه پرۆیه ده گه ینه له وه رگه ی گوندی ئیمه."

عه لی:

"له هو وی..."

حه سه ن:

"له وی، که میک هه ورازتر، نیوه راستی ده شتئ..."

عه لی:

"پیره دارئک هه یه..."

حه سه ن:

"که لک و پۆپه که ی به ده م ئینسانه وه پئ ده که نئ."

عه لی:

"که له داره که رت بووین..."

حه سه ن:

"که له داره که رت بووین، ده بئ به ده ستی چه پ دا باده ینه وه..."

عه لی:

"ئه وده م ده گه ینه ئه و گۆرستانه که..."

هه سهن:

"كئيل و بهرده كانى خه رابوون..."

عه لى:

"داره كه ي نيوه پراستى گورستانت له بير چوو."

هه سهن:

"ئه وى روژى كه من له دىي وه ده ركه وتم, نازانم كى بوو له نيوه پراستى گورستانه كه نه مامىكى به ئه ستوورايى قامكه
گه وره ي ده چه قاند."

عه لى:

"دارى به سته زمان, تاق و ته نيا له نيوه پراستى گورستان..."

هه سهن:

"به لى, تاق و ته نيا."

عه لى:

"ئه گه ر تا ئىستا وشك نه بووبى..."

هه سهن:

"حه تمه ن زور گه وره بووه... وه ختيك من به په ناي گورستانه كه دا رابوورم, يه كيك ده مبينى."

عه لى قسه كه ي ئه وى ته واو كرد:

"يه كيك كى به?... بللى كورى سالحه كوئيرى و برپايه وه."

هه سهن:

"به لى... كورى سالحه كوئيرى... ده مبينى... چونكه روژ تا ئىوارى كارو پيشه ي ئه وه يه له سه ر به ردك داده نيشى و

گوئى بو چوره چورپى ئاوى هه ل ده خاو له فكره وه ده چى."

عه لى:

"هه ر ئه خلاقى وايه, وه نا؟"

هه سهن:

"به لى هه ر ئه خلاقى وايه."

عه لى:

"جا, هه ر كه كورى سالحه كوئيرى چاوى پيٽ كه وت, غار ده داو ده چى خه به ر به دايكت ده داو..."

هه سهن:

"دايكم به كومه كومه وه پرى ده كه وى و به پيرمه وه دى."

عه لى:

"ئه دى كورپه كه ت?..."

هه سهن:

"وه ره نه ختيك دانيشين و ماندوومان به سيني نه وه."

دانیشتن. حهسەن پیاویکی ریوه له و لاوازو داله گوشت بوو. ددانه زله کانی له نیو لیوانی را دیار بوون. مژۆلیکی سهیری هه بوون. ده تگوت تۆزو خۆلیان لی نیشته، سپی بوون. شه لواریکی ده زوی شینی له پی دا بوو. شه لواره که ی نوئی نوئی بوو. هیشتا بۆنی خمه که ی لی ده هات. کلاوه که شی نوئی بوو. به سه ریوه وه وه ک کلاوی خوازاوه ده چوو. کراسه سوورو گولداره که ی زۆر لی جوان بوو. جووتیکی که وشی پاژنه نووستوی ئەدنه یی کریبوو، به لام دلای نه هاتبوو بۆ ریگا له پیی کا. جووتیک کاله ی چه رمی خاوی له پی کردبوو. گۆره وی یه کی ئەستور که له گوندی خۆیانه وه بردبوویه چوکوراوا هه روا نوئی مابوونه وه و کاله که ی له سه ر ئەو گۆره وی یانه له پی کردبوو. گۆره وی یه کانی میرزایی بوون.

حهسەن:

"سه یر ماندوو بووین."

علی:

"ماندوو بووین، به لام..."

حهسەن:

"ههسته... ههسته با برۆین، ئیدی به سه... باب و باپیرانمان گوتویانه، ده رمانی ری یه رویشتنه..."

علی:

"ده رمانی ری یه رویشتنه."

حهسەن:

"کورپه که م ئیستا شه ش ساله یه... وه ختیک ده رویشتم دوو ساله بوو، به لام ئیستا..."

علی:

"شه ش ساله یه."

حهسەن:

"کورپه که شم له گه ل دایکم به پیرمه وه دی."

علی:

"کورپه که ت ده لی باب به خیرییه وه ده چینه مالی ئیوه."

حهسەن:

"هه موو خه لکی ئاوه دانی ده رژییه مالی ئیمه وه ده لین بۆمان بگپره وه... بۆمان بگپره وه حهسەن ئاغا که له چوکوراوا چه ندت په یدا کردوه؟... منیش ده لیم هیچ... چوکوراوا بۆخوی چی هه یه هه تا ئەمن چیم لی گیرکه وی... ده لیم رویشتن، گه شتیکمان کردو گه راینه وه..."

علی:

"روژی دواتریش ئەمن هه ل ده ستم، جامیک له و شورباوه که دایکت بۆمانی لی دهنی، هه ل ده قووړینم و وه ری"

ده که وم..."

حهسەن:

"وهختيک ئه تۆ رۆيشتى، ئه منيش ده ستى كوره كه م ده گرم و ده چمه دى يه كه ي ته نيشتمان، جووتيك جوانه گاي شاخ كه وانى ده كرم و ديمه وه دىي خومان. پاشان راسته پرى ده چمه سه ر زه وي يه كه و به ده ستى خوم يه كه به ردو سنده گله كانى لى هه ل ده ويژيرم و ئاماده ي ده كه م بو كي لان."

عه لي:

"به لى... سى گاسنه و چوار گاسنه ي ده كه ي، راست وه كه ئه وه ي له چوكوراوا ده تكرد... خا كه كه ي وا خوش ده كه ي وابزانه ئارده... پاشانيش داي ده چينى."

حه سه ن:

"پاشان به ره مه ميكي ده بي، وه ره سه يرى... هه ر گوليكي په نجه پلينيگيك..."

عه لي:

"بوخوم ده مه وي دايكم به رمه لاي خه يات، ده مه وي كوليجه كه ي به ئه ندازه ي خوى بو بپرى و بوى بدروى."

حه سه ن روخسارى له روخسارى عه لي نيزيك كرده وه. ده نكي هه ناسه ي ئه وي بيست:

"ئه تو چه ند سال بوو له غه ريبايه تي بووى؟"

عه لي:

"سى سال بوو."

حه سه ن:

"ئه گه ر گه يشتيه وه مالى، ده بي يه كه مين كارت ئه وه بي كه ده زگيرانه كه ت بگويزيه وه..."

عه لي:

"به سته زمانه زورم له سه ر راوه ستاوه. ئه مسال بروا شه ش سالى ته واوه ده زگيرانين. هه ر بگه مه وه، ده چم دووسه د ليره كه بو باوكى ده ژميرم و له مستى دنيم... رۆژى دووه م ده يگويزمه وه."

حه سه ن:

"ريگاي هه ر ئه وه يه، چاك ده كه ي..."

عه لي:

"به رۆژيك هه موو ئه و كويرة وه رى يانه م له بير ده چپته وه كه له چوكوراوا چاشتوومن."

له به ر ئه وه ي رى يه كه يان هه وراز بوو، ماوه يه ك بوو بيده نگ بوون. وهختيك وه سه ر كه وتن و به و ديو دا شوپ بوونه وه، ده شتيكى پان و هه مواريان لى ده ركه وت، زور دوور له نيوه راستى ده شته كه دا دووكه ليكى گه وره ده چووه حه وا. له ته نيشت جاده ده نكيكيان بيست. به دواى ئه ويش دا خپه ي چه خماخى تفه نكيان هاته به ر گوى:

"نه بزوون."

حه سه ن:

"ئه چه لمان هات."

عه لي:

"ئه چه لمان هات."

حه سه ن:

"با هه لئین. بریندار بین باشتره له وهی رووتمان کهن. ئەگەر قەرار بێ رووتمان کهن, باشتر وایه بمانکوژن."

عه لی:

"یا لالا."

به جوت پئیان پئوهنا. له پشته وهرا دایاننه بهر دهسپرێژ...

ههردووکیان له سه رزگ خۆیان له عه رزی دا. هه ر ئه و دهنگه که گوتبووی نه بزوون, سه رله نوێ هاته وه به رگوییان.

نه راندی:

"هه ر له جیی خۆتان بن و مه بزوون. ئەوه هاتین."

عه لی و حه سه ن هه ر له و جیی مانه وه بێ ئەوه ی موویان لئ ببزوێ. له ترسان هه ر هیزی بزووتنیان له به ر بپابوو.

حه مه دو جه بار به غاردان گه یشتنه سه ر سه ری عه لی و حه سه ن.

حه مه د:

"هه ستنه سه ری."

ههردووکیان وه ک دوو ته رمی بئ گیان راست بوونه وه.

حه مه د:

"به م شه وه درهنگه له کوئی را؟"

حه سه ن:

"له چوکوراوا را."

عه لی:

"به لئ, له وئی را."

جه بار به پیکه نینه وه:

"که وایه دیاره پوولی باشتان پی یه... ئەگەر ئیوه نه بن خو ئیمه له برسان ده مرین. باشه, پووله کانتان ده ریئن."

حه سه ن:

"بمکوژن چاکتره. راست چوار سال..."

جه بار:

"پووله کهت ده ریئه."

حه سه ن:

"بمکوژه خان."

عه لی:

"ده زگیرانه کهم شه ش سالی ته واوه چاوه ریمه, بمکوژه ئاغا. بمکوژی چاکتره."

حه سه ن:

"راست ده کا, شه ش ساله که..."

جه بار دهستی بردو پریسکه یه کی په رۆی له بن باخه لی حه سه ن ده ریئا. پریسکه که به ئاره ق خووسابوو. کردیه وه.

نیو پریسکه که ش توئی یه ک موشه ماما بوو و ئه مجاره ئه سکیناسه کان.

جه بار:

"بزانه چهندي پوول هه يه... چوئيشي شار دوه ته وه."

حه سه ن:

"گولله يه كم له زاري كهو بمكوژه. ناتوانم به دهستي به تال بچمه وه كن ژن و مندالم."

عه لي:

"راست شه ش سه ساله... يان ده بئ بمكوژي يان هه نگوويك هه ل نايه نمه وه."

حه سه ن:

"چار سالي ته واو ناوي وهك ژه هره ماري چوكووراوام خوار دوه ته وه. تاو له رزه كه ي هيشتا له له شم دا ماوه ناغا."

عه لي:

"له بهر بهري پيانت مرم, بمكوژه, بمكوژه ناغا."

حه سه ن:

"بمانكوژن."

حه مه د چاوي پر بوون. به ده نگوويكي پر له دلسوزي يه وه گوئي:

"مه ترسن... كه س كاري به پوولي ئيوه نيه. جه بار پووله كانيان وي ده وه. وهرن, ئه مه پووله كانتان."

حه سه ن باوه ري نه ده كرد. ترسا. به له رزه له رزه وه دهستي دريژ كرد. پووله كه ي وه رگرت. نه يده زاني بلي چي. ته نيا

تواني ئه وه نده بلي: "خوا ده وامي عومرتان بدا." و گريان بهري ئه وكيي گرت.

عه لي:

"خوا راوه ستاوتان كا."

حه مه د:

"گويتان لي بي چ ده ليم. به ده شتي "چانكلي" دا نه پون. ده سته ي دور دوه شيت له و ده ورو به رانه يه.

ده ري بي يه كانيشتان له پي داده كه ني. به خير چن. ئه توش ئيشه لالا له گه ل ده زگيرانه كه ت پيك شادو شوکور ده بنه وه."

حه مه د ده نكي ده له رزي. ده يه ويست ديسان قسه بكا, به لام نه يتواني.

حه سه ن وهك مندالان ده گريا, سه ري به هه نيسكانه وه هه لده گيرا. هه رچه ند ده يکرد پيشي گريان كه ي پي نه ده گيرا.

وه ري كه وتن:

"خوا دوامي عومرتان بدا. خوا بالاييتان بدا. خوا له كي و چيا رزگار تان بكاو به خوشه ويستاني خوتان شاد بكا ته وه."

خهريك بوون دوور ده كه وتنه وه. حه سه ن جارچار ده گه رايه وه و سه رله نوي دوعاي بو ده كردن. عه لييش له په ستا

ده يگوت نامين. دوور كه وتنه وه, به لام حه سه ن هه روا ده گريا.

عه لي:

"به سيه تي حه سه ن... لي وه بره له وشين و گريانه..."

حه سه ن:

"ئهم دنيا يه پياوي چه ند باشي تيدان... ئه و ياغي يه كورته بالايه ت دي... ئه گه ر فريامان نه كه وتايه, ئه و كابر اي كه

ده تگوت ديوه, هه موو پووله كاني لي ده ستاندين."

عەلى:

"نا، لىيان نە دەستاندىن."

حەسەن:

"ئەگەر بە دەشتى چاناکلى دا نە پۆين، راست دوو رۆژى دىكە دەگەينەو دە پى ئىمە."

عەلى:

"بە لام چارە چىيە؟"

حەسەن:

"ئەگەر ھەموو دەشتى چاناکلىم بە دەنى، ئەگەر رىيەكە مان دوو رۆژ ھىچ، دوو مانگىش دوور كە ویتەو، بە ھوى دا

ناپۆم."

عەلى:

"كە واپى، با دانىشىن نەختىك بەسەينەو. ئەگەر ۋە پىش كە وتىن، باشتر واپە بە جادە دا نە پۆين، بە لاپىيە دا

پۆين..."

دانىشتن.

پاش ئەو ھى حەسەن و عەلى لە ھەمەدو ئەوان نە دىو بوون، ھەمەد گوتى:

"ئەگەر لە پىش دا پوولە كانمان لى ئەستاندىبان و دوايە كوشتبامانن، زۆريان پى خوش دەبوو!"

جەبار:

"ئەو كۆرە كە لە گەتە چۆن دە پارايەو كە بىكوژىن."

ھەمەد:

"خو دە زانى بە چ ھىوايەك چو بوونە غەربايەتى."

جەبار:

"دە يگوت دە زگىرانە كە ى راست شەش سالە چاۋە پوانىەتى."

ھەمەد:

"ئەگەر بە چاناکلى دا پۆين، ھەتمەن دەكەونە چىنگى دۆردوۋە شىت."

جەبار:

"ھەق نىە ئەو شىتە ھەتا ئىستا زىندوۋىە."

پاشان ھاتنەو جىيەكە ى پىشويان و دانىشتن. ناپ بە جەب ھەر لە پىشداش لە جىيە خوى نە بزوتتوۋ. ناپ بە

برىندار بوو، مىلى پىچرايوو. مىلى بە لايەك دا لار ببوۋەو.

ناپ باۋىشكىكى ھاتى و گوتى:

"كۆرپىنە... واديارە ئەمن شتىك بەسەر دى... واديارە دلم سارد دەبىتەو، كە وتوۋەتە لە رزىن... ئەگەر مردم..."

پاشان ۋەك پەژىوان بوۋىتەو، قسەكە ى بە ناتەواۋى بە جى ھىشت.

ھەمەد:

"برىنەكەت جۆرىك نىە كە خوانە خواستە پى بمرى."

جه بار:

"نه ختيك سهر بکه وه با خهوت لی بکه وی."

نايب بۆ ئه وهی خه وی لی بکه وی، چاوی له سه ریه ک دانان. پاش ئه وهی ماوه یه ک به و جوړه رابورد، حه مه د چووه نيزیک
جه بارو وه ک ئه وهی بیهه وی نهی نی یه کی بۆ باس بکا، گوتی:

"جه بار ئه من و تو ئیدی براین، وانیه؟"

جه بار خو شحال بوو:

"چما گومانته هه بوو براله؟"

حه مه د:

"له بهر نیگه رانی یان حاله نیه... ده لیی دلّه له سه ر ئاوری یه و خه ریه ک ده سووتی."

جه بار:

"پیم بلّی چته براله. پیم بلّی با فکری چاره یه ک بکه یه وه."

حه مه د:

"ئه وه چهند مانگه ئه من ئه و کاره م کردوه. ده لیی خان نه مردوه، هه ر بریندار بووه و چاک بووه ته وه. ده مه وی بزانه
خه جیج چی به سه ر هاتوه، دایکم چی به سه ر هاتوه... له نارپه حه تی یان خه ریه ک ده مره م... وه دوای ئه و شیت و شووره ی
که وتین، له م تالان بۆ ئه و تالان و له م شه رو هه را بۆ ئه و شه رو هه را... ده رفه تم نه بوو خه به ریکی خه جیج و دایکم بزانه."

جه بار:

"ده چینه دیی و خه به ریکیان ده زانین براله، خه می ئه و شتانه ت نه بی."

حه مه د:

"ئه و کافره نه مردوه. حه تمه ن به لایه کی به سه ر خه جیجی هی ناوه... دلّم وا خه به ر ده دا کاکه... دلّم ده لیی
برینداره... ده لیی خو یی پی کراوه... دلّم ده لیی حه مه د رامه وه سته برۆ..."

جه بار:

"با نايب که ميک چاک بیته وه، ده چین سه ریان ده ده یین."

حه مه د:

"دلّم ده لیی رامه وه سته حه مه د... ده لیی گیرمه به... براله..."

"ئىراز" له ته مەنى بىست سالى دا به خوى و منداللىكى مەلۇتکە وه بىوه ژن بوو. ئەو، مېردەكەى زۆر خۆش دەويست. له سەر تەرمى مېردەكەى سویندى خواردبوو که:
 "له پاش حوسین، پیاو له دنیایه دا له من حەرام بن."
 قسەكەى قسەى پیاوان بوو. مېردى نه کرده وه.
 چەند رۆژ دواى مردنى مېردەكەى، مندالەكەى به ژنیكى خزمى ئەسپاردو بۆخوى نه قیزهى به دەسته وه گرت. وەردهكەى له و جییه وه که مېردەكەى به جییه هیشتبوو، دەست پی کرده وه. له ماوهى مانگیك دا وەردى برى و دای چاندو لى بووه وه.

هاوینیش به تەنیا دەغل و دانەكەى رەنئو هینا. جوان و جوور بوو. هیزی پی دەشکا. هەر به خەیاڵیشی دا نە دەهات.
 مندالەكەى له باووش دەکردو هەروا گالتهى له گەل دەکردو به نئو دبی دا دەگەرا:
 "رەزای من گەوره دەبى، مامەکانى بېن و نه بن... رەزای من گەوره دەبى."
 ئىراز (وهك دەلین) پلارى داویشت.
 مامە گەوره که دەیه ويست ئىرازى مارە بکاته وه.
 ئىراز دەیگوت:

"مېردى ناکه مه وه. تازه هیچ پیاوی دنیایه نایه نمە سەر جییه حوسینى رەحمەتى. ئەگەر هەتا رۆژى قیامەتى بمینم، شوو ناکه مه وه."
 پییان دەگوت:

"ئىراز، ئەمیش برای حوسینه. خو بیگانه نیه. مامی کورە که ته. وهك بابى خوى داژدارى لى دەکا..."
 به لام ئىراز له وانه نه بوو... له قسەى خوى نە دەهاته خوارو نە دەهاته خوار...
 هەر ئەو که لله رەقىیه بوو به هوى ئەوه که شووبراکهى رقى لى داگرى و ئەو زهوىیه که له حوسینى بۆ به جی مابوو، له دەستی دەرینى، بى ئەوهى هیچ حەقیكى به سەر ئەو زهوىیه وه هەبى. بابیان به زیندى سەرى خوى ئەو زهوىیهى هەیبوو، له نئو هەرسیک برادا دابەشى کردبوو. ئەم پارچەیهش وه بهر حوسین، وه بهر مېردى ئىرازى که وتبوو. به لام چاره چ بوو؟... ئىراز جحیل بوو. ریگای حکومەت و پۆستی ژاندارمى لى کوئ دەزانى؟...
 ئىراز بى زهوى مایه وه. به لام هەر جوریک بوو سەرى خوى راگرت:

"ئەگەر مامەکانى رەزای من زۆریش خوانه ناس بن، رەزای من گەوره دەبى... چما رەزای من گەوره نابى؟ چما رەزای من ئەگەر زهوىیه نه بى، گەوره نابى؟ خو رەزای من ئەگەر مامى نین، خواى هیه."
 هاوینان سەپانىی دەکرد. زستانان له لای ئەو که سانه که دەستیان دەگەیشته وه زاریان دەبوو به کاره کهر. رۆژگارى به سەر بردو به سەر برد. مندالەكەى ئەوه نده جوان بوو، دەتگوت پارچەیه. لای لاییهک، وهك گۆرانىیه کی تال، هەمیشە وردى زمانى بوو:

"چما هەتیوی من گەوره نابى؟"

گه وره بوو.

هه تا گه وره بوو هه موو روژئی له دایکی و له خه لکی ئاویی ده بیست که بوچی فه قیر بوون و چونه که خاوه نی بستیک زه وی نیه.

گورانی به کی تال هیلانه ی له دلئی دا کردبوو. گورانی به که نازایه تی و سیکه دانه و توانای دایکی لئ ده باری:
"چما کوپی من گه وره نابی؟..."

رهزا بوو به بیست ساله. ده تگوت تووله نه مامه. گوندی "ساکارکوی" سوارچاکی وهك ئه و، ته قلله بازی وهك ئه و و تفه نگیی وهك ئه وی تیدا نه بوو. له سه مای "هالای" ش دا لینگه ی نه بوو. به لام دایک و کوپ چ حالیکیان نه بوو... ناخر ده کوی پیاو بوخوی زه ویی هه بی، به لام سه پانی و سی به که بهری بو خه لکی دیکه بکا؟

خاکی ساکارکوی زور به پیزه وه... له دئی به کانی ده ورو به ریش گه وره تره. ساکارکوی ده شته. له نیو ئه و ده شته دا گابه ردیکی گه وره هه یه. خه لکی ئه و ده ورو به ره به و گابه رده ده لئین "ئاداجا". وه ختیک هه موو ده شته که داده چپندرئ و سه وز ده بی، وه ختیک هه موو مه زراکان سه وز ده بن، ئاداجا له نیو ئه و سه وزایی به دا ده تروسکیته وه.

یه کیک له زه وی به کانی ده ورو به ری ئاداجا، واته گه وره ترین مه زرای ئه و ده ورو به ره ئی باوکی رهزا بوو. ئیره چه ندین سال بوو مامی رهزا دای ده چاند. ئه و زه وی به که هه حوسین، واته هی بابی رهزا بوو...

ئه م خاکه چه ورو به پیزه وه هه میشه له خه ون و خه یالی رهزا دا بوو. له گز فکران راده چوو و ئه و رقه ی له دلئی دا بوو، روژ به روژ زیادی ده کردو له سه ریه وه ده پزئا... ده چوو هه ر کوئی به که و له هه ر مه زرایه ک جووتی ده کرد، ئاداجای له پیش چاو بوو. چاوی له داوینی ئاداجا بوو... داوینی ئاداجا وهك ئه وین وابوو.

دایکی هه موو روژئی هه ر هه ناسه ی هه ل ده کیشاو ده یگوت:

"ئاخ رو له م... مه زراکه ی ئاداجا... بابت هه ر به و مه زرایه ئیمه ی وهك گول به خیو ده کرد... ره بی خوا کوپریان کا..."

رهزا ملی به لاهه دهناو له فکره وه ده چوو. هه میشه بوئی چه وریی خاکی سه وزی له بهر لووتی ده هات... داخی ئه و خاکه جه رگیی ده برژاند...

دایکی ده یگوت:

"ئه و مامه خوانه ناسه ت... ئه و کافره له خوا بی خه به ره... ره بی خوا هیچی چاکی بو نه کا..."

ئه م روژانه رهزا وه زعیکی دیکه ی هه بوو. هه میشه وا نه بوو. به یانی بیان له گه ل تاریک و روون له خه وه هه ل ده ستی و وه پز ده که وی... به ره و ئاداجا وه پز ده که وی و خوی ده گه یه نیته ئه و زه وی به که له خواره وه ی گابه ردی ئاداجایه.

له سه ر به ردیک داده نیشی و ده که ویته فکریکی دوورو دریزه وه... گه نمه که هه لستاوه. جانه وه ره کان له سه ر عه رزی تلاوتل ده که ن. که هه تاو ده که وی هه لمیک له زه وی هه ل ده ستی. خه فه تی ئه و خاکه له هه موو خه فه تان گه وره تره. رهزا

ئه نگوستی له نیو خاکه که راده کا. خاکه که گه رمه. له نیو قامکه کانی دا گلئیک وهك ورده ی زیپی ده پزئیه سه ر زه وی. رهزا له دلئی خوی دا ده لئ: "ئه م خاکه ئی منه." گوشتی له شی ده له رزی. له دلئی خوی دا ده لئ: "ئه م خاکه ئی منه... به لام

بیست ساله بیگانه دای ده چپندی، بیگانه به ره مه که ی ده خوا..."

هه ل ده ستیته سه ری. ماندوویه. دیته وه مالئ. دایکی ده پرسئ:

"له به یانی به وه تا ئیستا له کوئی بووی؟"

رهزا جواب ناداتهوه، نیوچاوانی تاله.

ئەم وەزە راست دوو مانگ درێژەى هەبوو. گەنم ئەوەندە هەستا ئەژنۆى دەگرت. رەنگى گۆرا. زەردو سەوز تیکەل بوو. تاريك بوو. بوو بە سەوزىكى تاريك.

رهزا رۆژيک بانگى دايكى کردو دەستيان کرد بە قسه:

"دایه، چما ئەم زەوىيه هى ئيمه نيه؟"

دایك:

بۆچى بابە... ئەدى هى كىيه؟"

رهزا:

"ئەمن دەمەوى بچمه لای حكومهت."

دایك:

"ئەمنيش چاوه پوانى رۆژيكى وا بووم كورم."

رهزا:

"له ريش سپىيانم پرسىوه، دەلین با پيرم پيش ئەوهى بمرى، ئەو خاكەى له بابىيهوه بۆى بەجى ماوه لەنيو كورەكانى دا بەش كردوه. خو ئەگەر واشى نەكردبايه، بەشى ئيمه هەر ديار بوو."

دایك:

"ئەدى بابە گيان، بەشى ئيمه دياره."

چونكه مەسەلهكه مەسەلهى ميرات بوو، دادگايهكه زۆرى نەكيشا، ئەو زەوىيه نەرم و بەرپژەوهى له خوارهوهى ئاداجا بوو، درايهوه بە رهزا.

رهزا كه چەندىن سال كۆيرەوهوى پلېشاندهبوويهوه، ئەوەندە خوڤشال بوو، دەتگوت پاش چەندىن سال بە دايك و بابى خوڤى شاد بووتهوه، رهزا زەوىيهكهى خوڤى دەست كهوتبووهوه. كاتيک زەوىيهكهى وەردهگرتەوه هاوین بوو. خاك گەرم بوو. خاك برژابوو. گەنم دروابوون و گولەگەنمەكان دەبريسكانەوه.

رهزا هەر بەو هاوینە دەست بەكار بوو. جووته جوانهگايهكى كرى. جوانهگاكانى تى کرد. خاك لەبەر نووکی گاسنهكهى دا ورد دەبوو. حەزى دەکرد ئەو خاكە كه بووتهوه بە ئى خوڤى هەرچەندى بکرى زووتر وەردو شىو بپرى. دەيهويست هەرچى زووتره زەوىيهكهى بۆ يهك و سى و يهك و چل ئاماده بکا.

هاوینان رۆژى دوو جار جووت دادەبەستى. جارێکیان دووسەعات پيش تاو هەلات و جارەكهى دیکەش لای ئیواران، ئەو کاتە كه شەمال هەلى دەکا. وەرد برینى بەیانىيان هەتا رۆژ گەرم دادى درێژەى دەبى. كاتيک دنيا بە باشى گەرم بوو، ئیدی جووت ناکرى. چونكه جوانهگاكان گەى دەگرن و له جیى خوڤان نابزوون. لهو کاتەدا دەبى تا لای ئیوارى لەبن سببەرى دارێك بەسینەوه. لای ئیوارى، ئەو وەختە كه هەورەكانى دەریای سپى وەك بادەوه پەیدا دەبنەوه، سەر لەنوڤى جووتى دادەبەستنهوه. ئەگەر مانگەشەو بى، دەکرى هەتا نیوهشەوى جووتى لى خورن و ئەگەر مانگەشەویش نەبى، هەتا تاريك دادى.

مانگەشەو بوو. رهزا له پيش تاو هەلاتهوه هەتا چيشتهنگاو و له ئیوارى را هەتا نیوهشەو جووتى لى دەخورى.

گەرماو ماندوویى بە خەيالیشى دا نەدەهات. وەختى واش هەبوو بە خوڤى نەبوو هەتا بەیانى جووتى دەکرد. خاكى

و خوش کراو له بهر تیشکی مانگه شه و جوانتر دیاره. شه و... بیده نگی... خسه خشی ورد بوونی گل له بهر نووکی گاسن دا باشر ده بیستری .

ئیراز له وهی کوریکه وهک توله نه مامی پی گه یاند بوو، له وهی که زهوی یه که یان له دست نه و مامه بی ئینسافانه دهره یینا بووه وه، ههستی به سه ره رزی ده کرد. ئیراز نه روژانه له نیو دی دا وهک گیزه لووکه به خوشحالی ده گه را. وهختیک یه کیک زاری ده کرده وه که بلای ره زا...، ئیراز ده سبه جی جوابی ده دایه وه:

"رهزا له جووتی یه."

شهوی چاردهی مانگ، مانگه شه و هه موو دهشت و دهر و که ژو کیو و زیاتر له هه مووانیش زهوی وهردوشیو برای رهزای نوور باران ده کرد. شنه بایه کی فینکی ده هات. لاقی گاجووته کانی رهزا له عه رزی رو ده چوون. گاجووته کان له سه ره خو به ئارامی ئاموریان راده کیشا.

هه رچه ند مانگه شه و بوو، هه رچه ند زهوی ده تگوت سپی کراوته وه، بریسکه ی ده دا، خه ویکه قورس له هه ر چوار لاه رهزای گه مارو دابوو.

رهزا ماندوویه. گاجووت و نیرو ئاموره کان هه روا به جی دیلی، سه ره وه سنده گلک ده کاو خهوی لی ده که وی. رهزا له سه ره نه و پارچه زهوی یه که له نیو نه و دهشته گه وره یه دا وهردی برابوو و هه روه که په ره کاغه زیکه چه وری رهش له نیو نه و دهشته دا دهره وشا، وهک نوخته یه ک دیاری ده دا...

"دورمووش" کوری یازده ساله ی یه کیک له خزمه کانی رهزا، وهک هه موو روژانی دیکه نان و پیخوری بو هیناوه. چیشته نگاو قایم بووه.

گه لاو داری وشک له بن پیی کوره که دا خسه خش و قرچه قرچیان دی و ده شکین. کوره که وهک روژه کانی دیکه له بن داره کان به دوی رهزا دا ده گه ری. کوره که چاوه ری یه که رهزا وهک هه موو روژیک چاوی پیی بکه وی و بیته لای و پیش نه وهی بوخچه ی نان و پیخوره که ی لی وه رگری، له باوه شی گری، دووسی جار هلی باوی و بیگریته وه. کوره که سه ری سوپ ده مینی. بن هه موو داره کان یه که به یه که ده گه ری. رهزا له هیچ کوئی دیار نیه. پاشان چاوی به رهزا ده که وی. رهزا له نیوه راستی مه زراکه نوستوه. گاجووته کانیش دیار نین. وهختیک ده گاته ژوور سه ری رهزا، ده ترسی و ده سله میته وه. بوخچه که ی له دهستی به رده بیته وه و به هاوارکردن را ده کا.

وهختیک ده گاته ئاوی هه ناسه ی سواره، خه ریکه ده که وی. ده زیرینی. به لام زیره که ی ده نگ نیه. نووزه یه که. خوی ده گه یه نیته وه مالی. له بهر دهرکی مالی ده که وی. ژن له ده وری کو دهنه وه. به و خه یاله که منداله که له شتیک ترساوه، زمانی راده کیشن. ئاوی ساردی به زاریه وه ده که ن. ئاوی ساردی به دم و چاوان هه ل ده پرژینن. کاتیک منداله که وه هوش خوی دینه وه، به په ته پهت ده لی:

"کاکه رهزام له خوینی خوی دا خه وتبوو... ده وروبه ری ببوو به گومی خوین... زاریشی خوینی لی هاتبوو... نه من هه لام و هاتمه وه."

ژنه کان ده سبه جی فکریان کرد که مه سه له چیه. سه ریان داخست و بیده نگ بوون. به یه که ده قیقه هه موو ئاوی پیی زانی. به گوپی ئیرازیش گه یشته وه. ئیراز رووی خوی دهرنیه وه و به گریان و له خو دانه وه له پیشه وه و خه لکی ئاوه دانیش به دوی دا گه یشتنه مه زرا. سه ری رهزا له سه ره سنده گلکه خزیبوو و به ملیه وه هه لواسرابوو.

ئیراز شیوه نی ده کرد:

"کوری خۆم... ههتیوی خۆم..."

خۆی به سهر تهرمی کوره که ی دا دابوو. رهزا نه ژنۆی نوشتان دهبوونه وه هه روا ته واو ببوو. قوولکه که ی ته نیشتی خوینی تیدا داوه ستابوو. خوین جهغه ته ی به ستبوو. میش و مهگه ز له سهر جهغه ته خوینه که ده نیشتن و هه لده فرینه وه... هه تاویکیش به بۆنی توندی خوین، به بۆنی خوینی که ف کردوه وه به هه موو جی به ک دا بلاو ببوو وه و وه ک هه لمیک له زهوی هه لده ستا. دنیا به میش و مهگه ز له سهر تهرمه که شلخه یان دابوو، میشه شینکه وه ک هه وره تریشقه یه کی سه وزو چکۆله به سهر تهرمه که وه ده بریسکانه وه ده خلیسکان... خوینه که که فی نه کرد بوو، جهغه ته ی به ستبوو، وه ک خشت. به لام له و گه رمایه دا که فاوی دیار بوو.

"خۆشی نه دیوه که م، کوره که م... هه تیوه که م..."

ژن و پیاو و گه وره و بچوک له دهوری تهرمه که هه لآببون. زۆربه ی ژنه کان ده گریان:

"جوانه مه رگ... جوانه مه رگ... کی بوو دلای هات بتکوژی؟ چ کافرێک روحمی به جوانیت نه کرد..."

ئیراز له هۆش چوو بوو. وه ک مریشکی سهر برآو هه لده به زی و ده که وته وه سهر زهوی. دلای به ردی بۆ ده بوو به ئاو. دوو که س له ژنه کان هاتن که ئیرازی له سهر تهرمه که هه لپچرن. به لام نه ده کرا له تهرمه که جیای بکه نه وه. پییه وه نووسابوو. شیوه نی بۆ ده کرد:

"منیش به زیندوویی له گه ل رهزای خۆم بنیژن..."

ئه و رۆژه تا ئیواری ئیراز له سهر تهرمی کوره که ی مایه وه.

خه به ر گه یشته شاری. ژاندارمه و پزیشک و بازپورسی حکومه ت هاتن.

ژاندارمه کان ئیرازیان که دوو چاوی ببوونه دوو گۆمی خوین و ته واوی له شی رهش و شین هه لگه پابوو، به راکیش راکیش له سهر تهرمه که لایرد. ئیراز که وته سهر زهوی. جو له ی نه ده هات. وه ک مردووان... تا ماوه یه کی زۆر دهنگی له بهر نه ده هاته ده ر.

پاشان ئیرازیان به زۆر له عهرزی هه لپچری و بردیانه لای بازپورس.

بازپورس:

"خاتوون... به فکری تۆ کوره که ت کی کوشتوویه؟... شکت له کی یه؟"

ئیراز به چاویکی له هه موو شتیکی به تاله وه له چاوی بازپورسه وه پاما.

بازپورس دووپاتی کرده وه:

"پیته وایه کی کوره که تی کوشتوه؟... شکت له کی یه؟"

ئیراز:

"ئه و کافرانه... ئه و کافرانه... له و کافرانه به ده ر، کی ئه و کاره ی ده کرد... کوری من ئامۆزای خۆی کوشتوویه..."

بۆ زهوی یه که... ئه و کافرانه..."

بازپورس باش له مه سه له ی مه زراکه ی کۆلیه وه به خه لکه که ی ئیمزا کرد.

خه لک بلاوه یان کرد.

تهرمه که به و هه موو میشه شینکه وه که له ده ور به ری ده سووران، به و نیرو ئاموره وه که بی جوت و جوتییر

مابوونه وه، به دایکیکه وه که هینده گریابوو فرمیسیکی نه مابوو بی ریژی، له نیو خوینیکی دا که بۆنه که ی سه رانسهری

دهشتهی داگرتبوو، بهجی ما. ئه و خاکه رهش و چهوره، له نیو ئه و دهشته سه رانسهر زهرده دا وهك په ره كاغه زیکی رهش دهره وشایه وه.

عهلی، ئاموزای رهزایان به تۆمهتی کوشتنی رهزا برده ئیدارهی ژاندارمری. عهلی به چه ندین شایه تی زیندوو سبوتی کرد که ئه و رۆژه له دبی خویان نه بووه و له گوندی "ئوکسوزلوو" بۆ سه ر زهماوند بانگه یشتن کراوه و چووه ته ئه وئ. له ساکار کووی هه تا ئوکسوزلوو چوار سه عاته پرییه. ئیراز و هه موو خه لکی ئاویی ده یانزانی که قاتلی رهزا عه لییه و ده شیان زانی له سه ر چیی کوشتوه.

دیهاییه کان سه ریان سوپمابوو، ئیرازیش له بهر سه رسوپمان حه به سابوو. چونکه دوو رۆژ دواتر عه لی هیدی هیدی و به خاترجه می هاته وه ئاویی. ئیراز پیی وابوو حه تمن له داری ده دن. ئه و فکره سوکنایی به دللی ئه و دابوو. وه ختیك بیستی قاتلی کوره که ی به خه یالی ئاسوده وه هاتوه ته وه و هه روا بزانه هه یچ نه بووه، له هۆش خۆی چوو و شیت بوو. ته ورکیان له ماللی دا هه بوو هه لی گرت و راسته پری چووه لای ماللی عه لی و ئه وان. ده یویست حه تمن قاتلی کوره که ی بکوژیته وه. وه ختیك دیتیان ئیراز ته ور له سه ر شان به ره و ئه وان غار ده دا، چوونه ژووری و ده رکه یان له سه ر خویان داخست. وه ختیك ئیراز دیتی ده رگا داخراوه، به بیوران وه رگه پایه ده رگا که ... عه لی له مال نه بوو. ئه گه ر عه لی له مال بووایه، ده رگایان دانه ده خست. ته نیا دایک و باب له گه ل دوو کچ و منداله چکو له که یان له ماللی بوون. خه ریک بوو ده رگا که ده شکا. ئیراز بۆ ئه وه ی ده رگا که بشکینئی و هه موو ئه وان ه ی له ژووری دان به بیوران له ت و په ت کا، به هه موو هیزی خۆی ته وری ده وه شانند. خه لکی دی به ده نگی ته قه ته قی ده رگا هاتن و له ده وری خانوه که خر بوونه وه. نه ده ویران له ئیراز نزیک بنه وه. راستییه که ی دلشیان نه ده هات لیی نزیک بنه وه. ده یانویست تۆله ی کوره که ی به ده سستی خۆی وه رگریته وه ...

جار جار دهنگی پیاویک له نیو دیهاییه کان به رز ده بووه وه:

"مه که دایکم ... مه که خوشکم ... عه لی له ماللی نیه."

که سه نه یزانی سه رو که لله ی عه لی له کوئی را له نیو خه لکه که په ییدابوو. پری دایه و له پشته وه را ئامیزی له ئیراز دا. بیوره که ی له ده ست ده ره یینا. ئه و ژنه بیحاله ی به هه موو تین و قوه تی خۆی بۆ گۆشه یه ک توور هه لدا. ئه و ژنه به سه ته زمانه ی وه بهر پیله قه دا. دیهاییه کان غاریان داو ئیرازیان له بن پیی ده ره یینا.

بۆشه وئ را ئیراز خانووی عه لی و ئه وان سوتاند. دیهاییه کان خه ریکی کووژاندنه وه ی ئاوره که بوون که عه لی سواری ئه سپ بوو و غاری دا بۆ پۆستی ژاندارمری. خه به ری به پۆستی ژاندارمری داو گوتی خانوه که هیشتا هه ر ده سوتئی.

کاتیك عه لی و ژاندارمه کان گه یشتنه دی خه ریک بوو دنیا رووناک ده بوو. دیهاییه کان له ده وری عه لی کۆبوونه وه:

"نه یکه ی عه لی ... لیی ببووره ... ئه و کوره تووله نه مامه ی له خۆل و خوین دا گه وزیوه ... دللی گری گرتوه ... به سه ته زمانه بۆخۆشی نازانی چ ده کا ... ئه تۆش خوئی به برینان مه که ... چۆن دلت دی ئه و ژنه بی که سه له زیندان دا برزی ... ماللی ویران بووه و وه جاعی کویر بووه ته وه ... لیی گه پری له و به سه ته زمانه ..."

عه لی گوئی له م قسانه نه بوو. ژاندارمه کان ئیرازیان وه پيش خو داو به ره و پۆستی ژاندارمری لییان خوری.

ئیراز له ئیداره ی ژاندارمری پیی لی نا:

"ده رگای مال که یانم شکاند، هه رکاریک بلین کردومه. ئه گه ر توانیام بچه ژووری، هه موویانم به بیوران ئه نجن ئه نجن

ده کرد. به لام نه بوو. ئه گه ر له سه ر کوره تاقانه که م، له سه ر هه تیوه که م، خۆشه ویسته نازداره که م هه موویانم کوشه ..."

ديسان كه م بوو. ماله كه شيان من سووتاندم. دمه ويست هه موويان به چزه چزه له نيو ئاگردا بسووتين و به زيندويي بېرښ. به لام چما ئه و ديهاتي به بي ناموسانه هيشتيان؟... خه به درديان كردن. ئاوره كه يان كوژانده وه. ئه مانه شتيك نين...، ئه مانه به قه د نوو كه دهرزي به كه خويني ره زا قه ره بوو ناكه نه وه. ره زاي من مهمله كه تيكي دينا. ئاگاتان لي به چوم گوره كردبوو؟... ئه مانه شتيك نه بوون..."

بازپورسيش قسه كاني ئه وي به راست زاني و له دهفته ردا نووسيني. ئيرازيان نارده زيندان. ئه ويه كه وشه شي له وه ي گوتبووي، وه رنه گرته وه. له په ستا دوپاتي ده كرده وه:

"كوپي من شه ش دانگي دي به كه، شه ش دانگي مهمله كه تيكي دينا.. ئه مانه شتيك نين... كوپي من... ئه مانه شتيك نه بوون..."

ئيرازيان له به ندي ژناني زينداني ژاندارمري دا، كه ته نيا يه كه ژور بوو، چه پس كرد.

ئيراز زوري پي سه ير بوو. له جياتي خويني كوره كه ي، له جياتي دارچناره كه ي كه له خول و خوين وه دررابوو، ته نيا تاقه ماليكي خه راپ كردبوو. ئه م ناحه قيه به بو ئه و له مه رگي كوره كه شي گرانت ر بوو. نه يده تواني سه ر هه لپري و ته ماشاي جي به كه بكا. به رپي خو شي نه ده دي. هه ر هيج شتيك و هيج جي به كي نه ده دي. وه ك كويران به كومه كوم ده چوه ئه م لاو ئه ولا. نه يده زاني ليره دا ته نيا به، يان كه سيكي دي كه شي لي به. له قورنه يه كه دانيشت. وه ك به رديك ده چوو كه له چاليك كه وتبي. ده نكيكي لي وه نه ده هات.

هه ميشه چارشوي سپي به خوي دا ده دا. روخساري سه وزه و تاوه غاز بوو، چاوه بادامي به كاني گوره بوون. رووناك بوون. بريسه كه دار بوون. برو كه واني به كاني جواني به كي دي كه يان ده دا به روخساري. چه نه گه ي باريك بوو. دم و چاوي گوره بوون. هه ميشه لسپيكي چكوله له كه زي به ره شه كاني ده كه وته سه ر نيوچاواني زه ق و به ئه لقه ده نگووت. به لام ئيستا روخساري په ريشان بوو. روخساري ريك هاتبوو. ره ش داگير سابوو. له به ر خويني سپينه ي چاواني ديار نه بوو. ئه وه نده گريابوو، چاوه كاني ببونه دوو پيال خوين. چه نه گه ي ده تگوت وشك بووه. لي وه كاني ئيدي ره نكيان تيدا نه مابوو. قه لشت قه لشت ببوون، ده تگوت له تينوان قه لشيون. به لام هيشتا چارشويه كه ي سپي سپي بوو. بي په له.

بيده نگ داده نيشت. پاشان له به رخويه وه ده ستی به قسه ده كرد:

"كوپي من نه مام بوو... كوپي من شه ش دانگي ولا تيكي دينا. ئه مانه شتيك نين... ئه من كاريك نه كرده... ئه گه ر دي به كي ته واوم به گل و به رده وه ويران كردبايه و ئاگرم تي به ردا بايه، ديسان كه م بوو."

خه جيج هيجي له و ميوانه تازه به نه ده پرسى. پي خو ش بوو كه له ته نيايي رزگاري بووه. له ته نيايي يان خهريك بوو دهرزي... زور خو شحال ببوو، به لام له پر زگي به و ژنه سووتا... خوا ده زاني ئه و ژنه چاره ره شه چي به سه ر هاتبوو... خو شحالي به كه ي زوري نه كي شا. نه يده ويست هاو دم و هاو نشينيكي هه بي. ئيره جي به كه نه بوو. جي دهر د و به لا بوو. جي گاي چاره ره شان... چون ده يتواني به وه رازي بي كه ليره دا هاو ده ميكي هه بي؟.

خه جيج ده به ويست ئه و ژنه وه قسه بيني، شتيكي لي پرسى. به لام دلي نه ده هات. نه يده ويرا. پرسيار كردن له و كه سانه كه ئاوا له په له قاره ي سه ره مرگ دان، ئاوا كه وتونه گيانه لا، كاريكي ئاسان نيه. پياو به هيج جور نازاني چون ده ست به قسه بكاو چي يان لي پرسى. خه جيجيش زاري هه ل نه چپري. چاوه كاني تي وه بري و له قوربنيك دا هه ل كوشما.

ئىوارە داھات. خەجج لە دەرى جامىكى شۆربا و برويش لە سەر مەقەلى يەك وە سەر ناو لىيەنا. شۆربا وەكەى كە بۆنى توندى رۆن و پيوازى چۆقاوى لى دەھات، هیناىە ژوور. چىشتەكە نەرم نەرم ھەلاوى لى ھەل دەستا. كاتىك شىوہەكە نەختىك سارد بوو وە، بە ترس و لەرزە وە لەپىش ئىرازى راگرت:

"پوورى... ھەتمەن برسیتە... كە وچكىك شۆربا و بۆ لىناوى. بخۆ." چاوەكانى ئىراز ھىچيان نە دەدى. وەك كویران تەماشای ئەم لاو ئەولای دەکرد و سەرى دەسوراند. واديار بوو ھىچى گوى لىنە.

خەجج بە ترس و لەرزە وە دووپاتى کردە وە:

"پوورى... كە وچكىك لەم شۆربا وە بخۆ. خەرىكى لە برسان بە لا دا دىي... يەك دوو كە وچك شۆربا و بخۆ."

ئىراز بە ھىچ جۆر گوى لە دەنگى خەجج نە بوو. چاوەكانىشى ھىچيان نە دەدى. وەك بەردى رەقيان لى ھاتبوو. ئەسلەن چاوى نە دەگەران. لە كویران خەراپترى بە سەر ھاتبوو. تەنانەت لە چاوى كویرانىش دا تەقە لایەك بۆ روانىن و ئاواتى دیتن دەبینرى. لە كەران دا تەقە لایەك بۆ بیستن و كىشرانىك بەرەو گەيشتن بە دەنگ دەبینرى. بە لام لە ئىراز دا نیشانە يەك لە و تەقە لایەش بەدى نە دەكرا.

خەجج بە سپاىى نقرچىكى لە كەلەكەى ئىراز دا:

"پوورى."

چاوى لە ھەموو شتىك بەتالى ئىراز لە سەرەخۆ بەرەو خەجج وەرسووران و لەسەر خەجج راوہستان و مۆلەق وەستان. خەجج كەوتە ھەول و تەقە لا. دەيوست لە بەر روانىنەكەى رابكا. ويستى شتىك بلى. بە لام زمانى تىك ھالا، رەق بوو و نەیتوانى. پيالە شۆربا وەكەى لەپىش ژنەكە بە جى ھىشت و بۆخوى وە دەركەوت. ھەناسەى راوہستا بوو. ھەتا بەندى يەوان ھات دەرگا كە داخاتە وە، خەجج نە ھاتە وە ژوورى. لە ئىرازو لە وەزە و ھالى ئىراز دەترسا. واتە دلى نە دەھات بە و وەزە وە تەماشای ئىراز بكا. كاتىك بەندى يەوان دەرگای لەسەر خەجج پىوہە دا، خەجج بى ئەوہى چا و لە ئىراز بكا، غارى داو خوى لە نىو جى يەكەى راکرد. ماوہ يەك لە نىو جى يەكەى دا خوى مات کرد و جوولەى نە ھاتى. دنيا تارىك بوو. ھەل نەستا چرايەكە ھەل بكا. ھەموو رۆژى ھەركە دنيا تارىك دەبوو، چرايەكەى ھەل دەکرد. بە لام ئەمپرو ھەرچەند كرى و كراندى نەیتوانى ھەستى و چرايەكە ھەل بكا. نەیدە ویرا ديسان چاوى بە و روخسارە بکە ویتە وە كە لە نىوان مردن و ژيان دا پەلە قاژە يەتى. لە تارىكاييش دەترسا. بە لام لە تارىكايى دا باشتەر بوو. تارىكايى ھىچ نە بى وەك ديوارىك ئىرازى لە بەر چاوى ئەو دەشاردە وە.

ئەو شەو تەنانەت يەك لە حزەش خەو لە چاوى خەجج نەكەوت. ھەر كە رووناكايى بە يانى لە درزى چوار چىوہى پەنجەرەكە وە ھاتە ژوور، خەجج راست بوو وە. ئىراز ھەر لە و قوژنە كە لى دانىشتبوو وەك سىبەرىكى سووك بە ديوارە وە نووسابوو. جوولەى نە دەکرد. تەنیا چارشىوہ سپى يەكەى ديار بوو. چارشىوہ سپى يەكەى وەك پەنجەرە يەكەى سپى بە ديوارە وە ديار بوو.

نيوہرۆ داھات. ئىراز ھەروا لە جى خوى دانىشتبوو. ئىواريش ھەروا. ئەو شەو شەو ھەروەك شەوى رابردوو، خەجج بە ترسە وە نيوہ بە خەو و نيوہ بە خەبەر، رۆژى کردە وە.

بە يانى، ديسان ھەركە رووناكايى لە درزى چوار چىوہى پەنجەرە وە ھاتە ژوور، ھەلستا. چاوەكانى ھەلمسا بوون. چوہ ژوور سەرى ئىراز. خەجج برپيارى خوى دا بوو:

"پوورى... بەسە ئىدى پوورى... مەكە... پوورى، پوورى..."

دهستی ژنه که ی له نیو دهستی خو ی گرت:

"پووری... به قوربانن ب م پووری... مه که... پووری..."

ژنه چاوه گه وره کانی که گه وره تریش ببونه وه، بۆلای ئه و وه رگپرا. چاوه کانی سیس ببون. ئیدی شو قیان تیدا نه مابوو. چاوه کان ئیدی سپینه یان نه بوو. سه رانسهری چاوه کانی رهش و تاریک هه لگه رابوو.

خه جیج رووی تی کرده وه:

"پووری، پووری... دهر دت چیه پووری... ره بیی ده سه ر سه رت گه پیم پووری... ئه گه ر بنیاده م دهر د و به لایه کی تووش نه بووبی ری ناکه ویتته ئیره... وانیه پووری؟..."

ئیراز نالاندی:

"ده لئی چی کچم."

خه جیج له وه که ئیراز زاری هه لپچریبوو و قسه یه کی به ده م دا هاتبوو، زور خوشحال بوو. وه ک ئه وه ده چوو باریکی قورسی له سه ر شانان هه لگه رابوو.

خه جیج:

"چته پووری... چت لی قه و ماوه؟... له و کاته وه پیت ناوه ته ئه م ژووره نه قسه یه کت کردوه وه نه پارووه نانیکت له زارت ناوه."

ئیراز:

"کورپی من مه له که تیکی دینا. کورپی من چه پکه گولی دئییه که مان بوو. ئه مانه شتیک نین..."

ئه وه نده ی گوت و بیده نگ بوو:

خه جیج:

"پووری...، له وه تی چاوم به تو که وتوه، دهر دی خوم له بیر چووه ته وه. دهر دت چیه پووری... پیم بلئی... بیلی، به لکوو که میک سوکناییت بی."

ئیراز:

"ئه گه ر مالی قاتله کانی کورپی خوم ویران کردبی، ئه گه ر دهر کیانم شکاندبی، کاریکم نه کردوه؟... ئه گه ر هه موویانم وه ک قیمه ئه نجیبایه، کاریکم نه کردبوو؟... ئه مانه شتیک نین..."

خه جیج:

"ئاخ پووری گیان ئاخ... ره بی خوا کویریان کا."

ئیراز:

"کورپی من چه پکه گولی ئاوه دانی بوو. ئه گه ر هه موویان بکوژم کاریکم نه کردوه؟... ئه گه ر ته واوی ئاوه دانی یه کم به به ردو گل و دارو درهخت و خانووه کانیه وه سووتاندا بایه، دیسان که م بوو."

خه جیج:

"وهی دایه گیان، وهی..."

ئیراز:

"ئىستا منيان هېناوه دېره يان كر دووم و قاتلى كورپه كه شم بى خه يال كلاوى به لايه كى سه ريه وه ده نى و له نيو دى دا ده گه پرى... ئه دى مردن بو كى باشه؟... ئاخر ئه من بوچى ماوم؟"

خه جيچ:

"پوورى گيان... پوورى به پريم... ئه وه تا هاتويه ئيره زه وادت نه برپوه، رۆژووت نه شكاه... ئىستا كه چكه چىشتىكت بو لى ده نيم."

خه جيچ برپارى دا ئه مړو رۆنىكى زور له چىشته كه ي بكا. له مانگيك پاش گيرانيه وه جل شوړى ده كرد. جلى زيندانى يه كانى ده شوت. چه ند قرۆشىكى كو كر دبو وه. كچىكى مندال كار له ده رى شتى بو زيندانى يه كان ده كرى. كچه كه ي بانگ كرد. په نجا قرۆشى له مستى نا:

"بايى ئه م په نجا قرۆشه م رۆن بو بيته."

خه جيچ له خو شى بيان وهخت بوو بال بگرى. چونكه ئيراز وه قسه هاتبوو. هه ركه س قسه بكا، به و زوانه نازار نايكوژى، ئه گه ر كه سيك له م وه زعه دا قسه نه كاو هه ر خو ي بخواته وه، هاوار به حالى. خه جيچ هه ربويه خو شحال بوو. هه موو ئه و گورانى يه خو شانى خه جيچ ده يزاني، يه ك به يه ك به دلى دا رابردن. مه قه لى يه كه ي پر كرد له ره ژى. ده ستى كرد به فوو لى كردن، ده سبه جى ره ژى يه كه گرتى. خه جيچ هه م باوه شينى ده كردو هه م فوو لى ده كرد. ئاوى له ده فره سپى كراوه كه ي كردو وه سه رى نا. چىشته كه ده سبه جى ساز بوو. خه جيچ ش پى سه ير بوو كه چىشته كه ي وا زوو كولى.

هه روه ختلك خه جيچ باسى چىشتى ده كرد، ئيراز دلى پيك دا ده هات. ده تگوت دل و ريخوله ي به سه ر يه ك دا نووساون... له و رۆژه وه كه كورپه كه بيان كو شتبوو هه تا ئه مړو پارووه نانيك چيه، نه چووبووه سه ر زارو زمانى. له ده رى بو نى رۆن و پيوازى بو هات. ده نكى چه زه چزى ئه و رۆنه ي بيست كه به چىشته كه يان دا ده كرد.

خه جيچ قاپه چىشتىكى له پيش ئيراز دانا:

"بخو پوورى... تو خوا بخو."

ئه مه ي گوت و كه چكىكى دارى دايه ده ست. ئيراز هه روا بزانه له بىرى چووه ته وه كه چك چيه، كه وچكه كه ي هه روا به ده سته وه بوو، ده تگوت ئىستا نا ئىستا له ده ستى به رده بيته وه.

خه جيچ ده ترسا كه ئيراز ديسان دم له چىشته كه نه دا. بويه تكاى لى كرد:

"ياللا پوورى... ده بخو... ده بخو به قوربانتم..."

ئيراز له سه ره خو شو ربا وه كه ي خوارد.

خه جيچ:

"پوورى، ئاوم له ئافتاوه ي كردوه... هه سته مستيك ئاو به دم و چاوته وه بده با نه ختلك بييه وه سه ره خو."

ئيراز به قسه ي خه جيچى كرد. هه سته دم و چاوى شوتن:

"عومرت دريژ بى كچى خوم... به مرادو خو شى بى."

خه جيچ:

"ئيشه لالا پوورى به پريم... ئيشه لالا پوورى گيان... ئيشه لالا..."

پاشان خه جيچ دانىشت و به سه ره اتى خو ي بو ئيراز گى رايه وه:

"به لئی پووری به پریزم، به لئی... ئاوا بوو. ئیستا ئەمن هیچم له خوا ناوی، جگه له وه که خه به ریک له حه مه د بزانه. راست تو مانگه لیره دام. نه کهس دیته لام، نه کهس لیم ده پرسی... دایکم که له زگ و پشتانی گپراوم، جاریک زیاتر سه ری نه داوم... به لئی پووری به پریزم. رۆژه کانی پيشدا هیچ کهس نه بوو پارووه نانیکم بداتی. پاشان دهستم کرد به جل شوتن و جلی خه لکی دیکه م... به لئی پووری به پریزم... بریا توانیبام خه به ریکی حه مه دی بزانه. خۆزگه زانیبام مردووه یان زیندووه. ئەگەر له داریشم ده ن به خه یالمان دانایه، ته نیا ده مه وی خه به ریکی حه مه دم بزانه..."

به ره به ره ئیراز له و گیزی و بیحالی به هاته دهر. دوايه له زیندانی به کانی بیست که نه ده بوو پیی له تاوانی خوی نابایه. نه ده بوو بللی: "دهرگا که ئەمن به بیور شکاندم...، ئەگەر ئەو بیژووه نه هاتبایه وه هه مووی ئەوانه ی له ژووری بوون ده مکوشتن... خانووه کهشم بۆیه ئاور تی به ردا که هه موویان بسووتینم..."

زیندانی به کانی پشیمان ده گوت:

"ئەگەر ده کورپ هه بی و هه ر ده یان بکوژن، هه تا شایه تت نه بن چت بو ناکری. ده بی چه ند کهس شایه تی به دن بو ئەوه ی قانون بتوانی قاتله که بگری..."

ئیراز رۆژه کانی پيشدا هیچ له م قسانه حالی نه ده بوو. ته نیا له و زولم و ناحه قی به ناره حه ت ده بوو. به لام ورده ورده فیڕ بوو. له بازپورسی به کانی دواتر دا حاشای له قسه کانی پيشووی ده کردو ده یگوت:

"ئەگەر له زیندانی ده چمه دهر، ده زانم چۆن به حکومه ت ده سه لمینم که کورپه که م عه لی کوشتوویه تی."

خه جیج ئیرازی دلخۆشی ده دایه وه:

"ئیشه لالا به رده بی پوره ئیراز گیان، ئیشه لالا به رده بی و قاتلی کورپه که ت ته حویلی حکومه ت ده ده ی... به لام پیم بللی ئەمن چ بکه م؟... ئەمن ده بی له قوژینی زیندان دا برزم پوره نازداره که م. ده بی عومری جوانیم له به ندیخانه به رمه سه ر... چونکه هه موو شایه تی ده دن که وه لی ئەمن کوشتومه."

رۆژگار تی په ری. خه جیج و ئیراز وه ک دایک و کچ ئوگری به کتر بوون. له دایک و کچیش زیاتر به کتر یان خۆش ده ویست... به بی به کتر نان و ئاویان پی نه ده خورا. ئیستا دهردی هه ردووکیان ببوو به یه ک. خه جیج زۆر باش ره زاو به ژن و بالاکه ی و چاو و برۆ ره شه کانی و قامکه شووش و باریکه کانی و سوار چاکی و ته قله بازی و سه ماو هه لپه رینه که ی و سه رده می مندالی به که ی، ده زانی و باش تی گه یشتبوو که ئیراز به چ کویره وه ری به که ئه وی له ئاووگل هیناوه ته دهر و هیناویه ته سه ر به رو سه ره نجامیش چۆن بو پارچه زه وی به که روحمیان به جوانی ئەو نه کردوه و کوشتوو یانه. ئیرازیش هه روا. ئه ویش حه مه دی له نیزیکه وه ده ناسی... له و رۆژانه وه که مندال بوو و له گه ل خه جیج مالوچکه یان دروست ده کردن، هه تا ئەو رۆژه که ئەو پيشهاته قه وما...

ئیدی خه م و خه فه ت و خۆشیی ئیراز و خه جیج بوون به یه ک... هه ر دووکیان ته نیا یه ک غه میان هه بوو، ئه ویش غه می حه مه د.

ئیراز و خه جیج هه موو رۆژی له به یانی به وه هه تا نیوه شه و گۆره وی یان ده چنی. ئەوه نده یان ده چنی که چاویان نه یده دی. گۆره وی به کانیان له شاردا ناوبانگیان کردبوو. خه لک ده یانگوت:

"ئەم گۆره وی یانه ئەو کچه که ده زگیرانی خوی کوشتوه و ئەو ژنه که کورپه که ی کوژراوه، ده یان چن..."

تالترین نه خش له سه ر گۆره وی به کانی هه ل ده فپین. خه جیج و ئیراز له به ر نمونه هه لیان نه ده گرته وه. نه خشه کان هه موو هی خۆیان بوون. جا چ ره نگیک و چ نه خشیک... تال... وه ک ژه هره مار.

لهو روژوهه ئه م شاره بپوهه شار، نه خشی وا به ماناو ئه وهنده تال و جوانی به خوځیه وه نه دیبوو. ئه مه باوه ری خه لکی شار بوو. هه مووان وایان ده گوت.

زیندانی، یه که م روژ گیت و ویته. ده لئی له سه ر ئه م دنیا یه نیه. ده لئی چوه ته دنیا یه کی دیکه. ده لئی له لیره واریکی بی سه رو بن دا ون بووه. له وه ش خه راپتر، ده لئی ده ستی له زه وی، مال و حال، دۆست و ئاشنا و خو شه ویست و هه موو شتیکی دیکه بپراوه. ده لئی له بو شادی یه کی بی سه رو بن دا هه لواسراوه و ده ستی به هیچ کوئی راناگا. زیندانی له روژه کانی پیتدا حالیکه دیکه شی هه یه. دارو دیوار و گل و به رد و ئه و ئاسمانه چکوله ش که له کلاور و ژنه را ده ی بینی، به دوژمنی خو ی ده زانی. ئه گه ر پوولیشی نه بی، خه راپتر. کوشم هه ل دی و له قوژبنیک داده نیشی.

به خو پرای نه بوو ئیراز و خه جیج روژ تا شه و گوره وی یان ده چنی، هه تا چاویان بیدیایه رانه ده وه ستان. ده ستیان له تاقه قرو شیکه دا هاته که شیان نه ده دا. چه ند مانگ بوو جگه له جیره ی زیندان ده میان له هیچ شتیکی دیکه نه دا بوو. پی یان و ابوو که دره نگ یان زوو هه مه دیش دیته ئیره. ره نگه سه بینی، له وانه شه مانگیکی دیکه... نابی بی پوول وه مینی... ئه و نابی مل به لاره نی و به سه رشو ری له قوژبنیک دانیشی. هه ربویه بوو که ئیراز و خه جیج روح میان به چاوی خو شیان نه ده کرد و شه و روژ ده یان چنی و ده یان چنی...

ئیراز ده یگوت:

"کچی نازه نینم... هه مه دمان وه ک ئیمه کویره وه ری یان نابینی... چونکه ئیمه لیره یین."

خه جیج به پیکه نینه وه جوابی ده دایه وه:

"ئه دی پووری گیان، ئیمه لیره یین... ئیمه لیره یین..."

ئیراز:

"هه مه دمان سو پاس بو خوا پوولداره، هه تا ئه و دیته به نیدیخانه زیاتریش په یدا ده که یین. روژیک که هات هه موو پووله که ی له ده ستی ده که یین. نایه لاین له کن هه رکه س و ناکه سیک شه رمه زار بی... نایه لاین چاو له ده ستی ئه م و ئه و بی."

شه وانه به چاوی ماندووه وه ده چوونه نیو جیی. ماوه یه کی زور پیکه وه قسه یان ده کرد. ده ردی دل یان هه لده رشت. فکری سه یر سه یریان له باره ی هه مه ده وه ده کردنه وه... فکری وا که به ئه قلی هیچ که س نه ده گیشته... پاشان خه جیج له ده ستی دایکی ده هری ده بوو و ده ستی پی ده کرد:

"ئه و دایکه ی من... به و دایکه ی منیش ده لاین دایک؟... ئه من خو شتیکم لی داوا نه کرد بوو. گوتبووم ده سه ر سه رت که ریم، هه ر چوونیک بی خه به ریکی هه مه دم بو بینه... پیم گوتبوو ئه من هیچم لیت ناوی... هیچ... ته نیا خه به ریکی هه مه دم بو بینه... به لام رویشته و ئیدی ئاوری شی نه دایه وه."

ئیراز:

"ئه تو چووزانی ئه و به سه ته زمانه چی به سه ر هاتوه؟... ئه تو چووزانی؟"

ئیراز هه میشه به م جو ره قسانه له سه ر دایکی خه جیجیی ده کرده وه.

ئه مشه ویش وه که هه موو شه ویک لای نیوه شه و هه ردووکیان چوونه نیو جیی. نوینه کانیان له به ر شه داریی ژووره که ته ر بوون. ده نگی سیسه ره به رز بپوهه وه.

خه جیج:

"پووره ئيراز."

ئيراز:

"بلى كچم."

قسه كانيان هه موو شهوى به م جوړه دهست پى دهكران:

ئيراز:

"چى؟"

خه جيچ:

"ته پايى."

ئيراز:

"باشه، چ بكهين كچم."

خه جيچ:

"دايكي منيش دايكه؟"

ئيراز:

"ئه تو چووزانى بهسته زمانه چى بهسه ر هاتوه؟"

خه جيچ ئيدى نوري باسى دايكى نه كرد. باسه كهى گوري:

"له يووره گير" له چوكوراوا له پيش دا خانويك ساز دهكهين. حه مه د له پيش دا به ره عيه تى دهست پى دهكا، دوايه

زه وي بهكى چكوله دهكرى... ئه مانه حه مه د بوخوى پيى گوتووم."

ئيراز:

"ئيسا ئيوه جوان و جوورن كچم... ئيشاللا..."

خه جيچ:

"دهيه ويست له شارى بمباته دوكانى كه باب فروش."

ئيراز:

ئيشه لالا ديسان هر دهتبا."

هه موو شهوى باسه كه به م جوړه ماويه كه دريژه ده كيشا. پاشان خه جيچ چاوى قورس ده بوون و خه وي لى

ده كه وت. خوى و زيندان و حه مه د و ره دوو كه وتن و هه موو شتيكى له بير ده چوه وه. ئيرازيش هه روا. ئه مشه ويش هه روه ك

شه وه كانى ديكه ورده ورده خهريك بوون خه ويان لى بكه وي. خه جيچ له نيو خه و و بيدارى دا وړينه ده كرد:

"خاكي يووره گير گهرمه، به روژه... گه نميك دپنى ماري تى ناچى... زه وي به كه مان بنه تووى سى كيله گه نمه..."

ئيراز:

"به لى كچم، سى كيله."

خه جيچ:

"نيوهى مان كردوه ته گهنم و نيوه شى جو."

ئيراز:

"له نيو گه نمه كه ش يه ك دوو كووز پيواز..."

خه جيچ:

"نيو ماله كه مان به گلي سهوز سواخ كردوه."

ئيراز:

"گلي سهوز... بو شيله سواخ..."

خه جيچ:

"جوانه گايه كمان هه يه هه ر چاويكي ئه وه نده... رهنگي جوانه گاكه مان خه نه يي يه. گوپر پار يكي ش..."

خه جيچ كه گه يشته ئه م قسانه، ئيدي ئيراز وه لامي نه ده دايه وه. ئه مشه ويش هه روا بوو.

خه جيچ له سهري ده پويشت:

"مالي ئيمه مالي خوته پوره ئيراز، حه مه د كوري خوته، ئه منيش كچي خوتم."

ئيراز:

"كچي خومي."

خه جيچ:

"بي يه كه ي بهر ده رگامان شوپابه ي گه يشته ته وه عه رزي."

ئيراز:

"ده وره كه ي تانه ده كه ين...، ده يكه ينه باخچه... باخچه كه شي ده كه ينه گول و ريحانه."

خه جيچ هه موو شه وي كه ده گه يشته ئه م جي يانه، له پر وهك ئه وه ي له خه ويكي قورس راپه ربيي، وه هوش خوي

ده هاته وه ده پيرسي:

"پوره ئيراز... ئه تو ده ليكي كه نكي حه مه دي دين؟"

ئه مشه ويش هه روا بوو. له نه كاو راپه ري و پرسى:

"ده ليكي چي پوري؟... كه نكي ده ي هين؟"

ئيراز:

"ئه گه ر سبه يني نه ي هين، هه تا مانگيكي دي حه تمن ده ي هين."

خه جيچ:

"ئيمه لي ره ين... وه نا پوري؟"

ئيراز به له خو بايي بوونه وه جوابي دايه وه:

"ئيمه لي ره ين... پوولي شمان هه يه."

ئه وان هه موو شه وي به بهر ئه م قسانه وه خه ويان لي ده كه وت. ئه مشه ويش هه روا.

روژي هه يني بوو، روژي بازار، روژي جومعه بازار... هه موو روژاني هه يني خه جيچ چاوه ري بوو. ئه گه ر دا يكي هاتبايه،

حه تمن روژي جومعه ده هات. خه جيچ ئه مروش به ياني زوو، زور پيش تاو هه لات له خه وه ستابوو و گوتبووي:

"خوا بكا ئه مپو بي."

جومعه كاني دي كه ش هه ميشه ئه م ئاره زوه ي كرد بوو.

لای نیوه پوږیه ژنیکی بالا بهرز و کۆله پشت له کۆل، به ترس و دلّه خورپه وه له زیندان نزیك كهوته وه.

خه جیج هاواری کرد:

"پووره ئیراز."

ئیراز له ژووری جوابی دایه وه:

"چ بووه کچم."

خه جیج:

"دایکم."

ئیراز هاته ده ری. له په نا خه جیجی راوه ستا. ژنیکی شه کهت و پیخواس که چارشپوکی ره شی به سه ری خۆی دا دابوو، به شه له شه له به ره و زیندان ده هات. ژنه گه یشته بهر ده رکی زیندان. راوه ستا. سه ری داخستبوو. به ندی یه وانی له پو لاواز و توورپه و تۆسن که دیار نه بوو له چی توورپه بووه و ده له رژی، نه راندی:

"چت ده وی کچی؟"

ژنه:

"کچم لیره یه ... هاتووم بی بینم."

خه جیج هاواری کرد:

"دایه."

ژنه سه ری هه لپری و ته ماشای چاوی به ندی یه وانی کرد:

"ئه وه تا ناغا ... کچه که م له وی یه."

به ندی یه وان:

"وه ره ژوور."

ژنه کۆله پشته که ی دانایه زه وی. هه لئروشکا و پشتی به دیواره وه دا:

"ئاخ ... خه ریکه مووره گه ی پشتم بشکی."

خه جیج هه روا راوه ستا بوو و ته ماشای دایکی ده کرد. ژنه لاق و له ته ری هه لدر هه لدر بیوون. نیو قه لشته کانی لاقیشی پر له تۆز و خۆل بوو. مووی سه ری له تۆز و خۆل دا سپی بیوو. ئاره قی ده م و چاو و شان و ملی ره ش ره ش بوو. برژانگ و برۆی هیندیان تۆز لئ نیشتبوو دیار نه بوون. داوینی شر و چلکنی کراسه که ی له لاق و له ته ری هالا بوو. وه ختیك خه جیج دایکی له م وه زعه دا دی، له پر هه موو گله یی و دل ئیشی یه کانی له بیر چوونه وه. زگی پیی سووتا. چاوی پر بوون له فرمیسک. گه رووی برژایه وه. لاقی له دوو نه ده هاتن که به پیر دایکیه وه بچی.

دایک چاوی به خه جیجی کهوت که هه روا له جیی خۆی وشک بووه و به چاوی به فرمیسکه وه ته ماشای ده کا. ئه ویش گه رووی برژایه وه. دایک و کچ نه یانده زانی چ بلین و بو ئه وه ی له بانگی گریانی نه دن، به زه حمه ت خۆیان بو راگیر ده کرا. دایک:

"وه ره کچه بی به خته که م ... وه ره کچی بی شانس و ئیقبالم ... وه ره کن دایکی خۆت."

دایک ئیدی نه یه وانی پیشی خۆی بگری. فرمیسک به ئارامی له چاوی سه ره و ژیر بوونه وه. خه جیج رای کرده کن دایکی.

دهستی ماچ کردو له سه ر سه ری خۆی داناو له په نای دانیشته.

ئيرازيش هاته لايان.

"به خيراتى خوشكى."

خه جيغ ئيرازى له گه ل دايكى پيك ناساند:

"دايه، ئەمە پوورە ئيرازە... ليرە پيکه وهين."

دايك:

"ئەو خوشكەم چى به سەر هاتوه كه كه وتوه ته ئەم چالە."

خه جيغ:

"كوره كه بيان كوشتوه."

دايك:

"ئاخ خوشكى گيان، ئاخ... ره بى خوا چاكيان بو نه كا. ره بى كویر بن."

ماوه يه كه هه رسيكيان بيدهنگ بوون. له پاشان دايك سهى هه لپرى و وه قسه هات:

"كچم... كچى كه زى ئاوريشم و چاوپره شم... ده بى له دايكه به سته زمانه كه ت ببوورى كچم... ئەتۆ چووزانى ئەو

عه بدى به كافرە چى به سەر دايكت هيناوه؟... له وه خته وه كه بيستويه عه ريزه م بو حكومه ت نووسيوه، هه ر بوخوم

ده زانم له ده ست ئەو خوانه ناسه چيم كيشاوه كچم... لى قه دهغه كردم كه پيم له ئاوايى به رمه ده ر. به لى كچى

شيرنم... ده نا دايكت كچه شيرنه كهى له م چوارديواره دار، له م شارهدار، له نيو كه س و ناكه س دا به ته نيا نه ده هيشته وه... ئەگه ر ئەو كافرە پيشى نه گرتايه م هه ر رۆژيك نا رۆژيك ده هاتمه لاي كچه شيرنه كه م."

ديار نه بوو بوچى له نه كا و قسه كانى پچرى. له و كاته وه كه گه يشتبوه به نديخانه يه كه م جار بوو كه روخسارى نه ختيك

ده گه شايه وه. خه جيغ و ئيراز پترى لى نيزيك بوونه وه. ئەو به سرتە ده ستى كرد به قسه كردن:

"كچى شيرنم... خهريك بوو له بيرم بچى... خه به رم بو هيناوى... ده لىن حه مه د ياغى بووه... ياغى..."

وه ختيك دايك ناوى حه مه دى هينا، روخسارى كچه كهى و سور داگيرسا ده تگوت گولى هه ناره. دلى له نيو قه وه زهى

سنگى دا به جوړيك ده ستى كرد به ليدان ده تگوت خهريكه بيته ده رى. دايكى بوى گپرايه وه:

"حهمه د پاش ئه وهى له هه ردوو كيانى دار، رويشته نيو ده ستى دوردووه شيت... ده لىن به لايه كه به سەر خه لكى دىن،

ئه وسه رى ديار نه بى... ده لىن كه س ناو پيرى به و ده ور به رانه دا تى په رى. هه موو ئه وى يان پاوان كردوه... هه موو

به نده نه كانيان به ستوه... هه ركه س به وى دا رابرى، رووتى ده كه ن، ده رپى يه كه شى له پى داده كه نن و پاشان ده يكوژن."

خه جيغ تووره بوو:

"حهمه د كارى و ناك... حهمه د خه لكى ناكوژى."

دايك:

"ئەم چووزانم كچم، خوا ده زانى... هه موو كه س و ده لى... له پيش دا ناوى دوردووه شيت و پاشانيش ناوى

حهمه د له سەر زارو زمانانه. ناوبانگيكي ده ركردوه، مه پرسه... ده چيه هه ر جى يه كه باس باسى ئه وه. بچيه هه ر جى يه كه

ناوى حهمه د وكت گوى لى ده بى... ئەم چووزانم كچم. ئەم هه رچى له خه لكم بيستوه، ئەوت بو ده گپرمه وه. وه ختيك

عه بدى خان ئەم قسانهى بيسته وه، هه تا مانگيك چوار پينج ئيشك گرى له ده ورى ماله كهى خوى دانان. ديهاتى يه كان

ده لىن له گه ل ئه وهى چوار پينج كه س ئيشكى ماله كهى ده گرن، ديسان ده ترسى و هه تا به يانى خوى لى ناكه وى. ده لىن

ده لىن

ده لىن

ده لىن

ده لىن

هه روا له نيو مالئ دا ديت و ده چي و به ده وري خوي دا ده سووړي. پاشان وه كيل باشي عاصم هاتوه ته لاي عه بدی خان و گوتوويه كه وه دواي حه مه د كه وتوه. به لام پي گوتوه نه وه تا هم كيوانه هه ن ياغي يه كي وه ك حه مه ديان به خووه نه ديوه. وه كيل باشي عاصم پي گوتبوو نه گه ر حه مه دوك نه بووايه نه من دوردووه شيت و هه موو ده سته و به سته كه يم له نيو بر دبوو. پاش نه م قسانه عه بدی خان دي به جي هيشتوه و ئيدي نه گه ر اوه ته وه. هينديك ده لين له شاري ده مينيتيه وه. هينديك ده لين چووه ته يه كيك له دي يه كاني چوكووراواو هينديكيش ده لين چووه ته نه كره و له بهر ده ركي حكومته دانيشتوه. ده لين عه بدی خان له ترسي حه مه د خوي شار دوه ته وه. نه منيش ديتم خان ديار نيه، غيره تم وه بهر خوم ناو گوتم با بچم سه ريكي كچه شيرنه كه م بده م... به لي كچه شيرنه كه م، ناو..."

وه ختيك نه م قسانه ي ده كرد، وادي ار بوو زه رده خه نه يه كيشي له سه ر ليوانه. روخساريشي زور روون بوو. كاتي ك قسه كه ي ته واو بوو، له نه كاو رهنكي گورا، ره ش و شين هه ل گه را... ده تگوت خه ريكه بخنكي. ئيراز و خه جيغ له وه كه حه مه د ياغي بووه خو شحال بوون. چاويان له چاوي يه كتر كردو به چاو له نيازي دلي يه كتر حالي بوون.

وه ختيك چاويان به رهنكي دايه كه وت، وه ختيك ديتيان ده لي ئيستا نا ئيستا ده خنكي، ترسان.
خه جيغ كه وته په ته په ت:
"چ بووه دايه گيان."
دايك:

"مه پرسه كچم... خه به ريكي ناخوشم پي يه. به لام ئيشه لالا درويه. نه مړو بيستم روله... دلم نايه بيليم... نه مړو به ياني بيستم... نه مړو به ياني... نه مړو بيستم كه... به لام دلم نايه بيليم كچم... بيستم كه له سه ر يه كيك له ناغاكاني ساچي كارالي، حه مه دو دوردووه شيت به شه ر هاتوون... ده لين دوردووه شيت له گه ل يه كيك له هاوكاره كاني تفه نغيان له حه مه د داوه... نه و جوړه كه ده يانگوت كچه شيرنه كه م، حه مه د پيشي دوردووه شيتي گرتوه و نه يه يشتوه ناغاي ساچي كارالي يه كان بكوژي. نه ويش ته قه ي له حه مه د كردوه. نه مړو سواريك به نيو ناوايي دا رابردوه... نه و خه به رهي داوه... ده لين سواره كه له عه شيره تي ساچي كارالي بووه و به هاواري ناغاكه يانه وه چووه... ده لين سواره كه چه ند ريز فيشه كداني پيوه بوون... ده لين دوو تفه نگيشي پي بوون. ده لين نه سپه كه شي شه لالي خوين بووه... ديها تي يه كان خه به ريان بو هينام... نه و سواره خه به ري داوه كه حه مه د برينداره..."

خه جيغ له پيش دا وشك بوو. پاشان ده ستي ئيرازي گرت، خوي له باوه شي نه و هاويشت و ده ستي كرد به گريان و له خودان:

"ديتت چيم به سه ر هات پووري؟"

دايك:

"نه من ده روم كچم. سبه ي دوو سبه ي سوراييك ده كه م و ديمه وه لات. خه به ري حه مه دت بو ديم. له كوله پشته كه دا روون و نان و هيلكه م بو هيناوي. جاري دوايه ش بوت ديم. دوعا بكه نه و كافر نه يه ته وه ناوه داني. ورياي كوله پشته كه به، ون نه بي. خوا بتان پاريزي. نه من رويشتم..."

وه ختيك وه پي كه وت، له دلي خوي دا ده يگوت:
"نه ده بوو پي بليم... بر يا زمانم لال بووايه."

خه جيچ بيدهنگ ده بوو و سه رله نوئی به هه نيسك دان ده گريا:

"دوردوو شيتی کافر... کافری خوانه ناس... چون به زه بییت به جوانی حه مه دم دا نه هات؟ ئاخه پیاو هاوکاری خوی ده کوژی؟... چون دله هات دوردوو شیت؟..."

ئیراز دلخوشی ده دایه وه:

"ئه گهر یاغی به راستی یاغی بی، هه موو روژی خه بهری کوژرانی بلاو ده بیته وه... خه لك سازی ده کهن... باوهر مه که... باوهر مه که..."

به لام خه جيچ گوئی له م قسانه نه بوو:

"ئه من ئیدی ناتوانم بژیم. پاش حه مه دم ئه من ئیدی ناتوانم زیندوو بمینم"

ئیراز تووره بوو:

"شیتته... له کوئی ده زانی کوژراوه؟... بو زیندووی مه گری، فه ری باش نیه... شتی خه راپ به دلی خوت دا مه هیته... ئه من وه ختیک مندا له بووم... نا... به جیالی لانی که م بیست جار خه بهری مردنی ئه حه مه ده زله م بیست، به لام ئیستاش که ئیستایه ئه حه مه ده زله ماوه."

خه جيچ:

"پووری گیان... ئه م له و یاغی یانه نیه... حه مه د تازه کاره... کوئی یه... ئه من ئیدی پاش حه مه د ناتوانم بمینم."

ئیراز:

"که ره... چما نازانی یاغی یه کان جاروبار هه ر بوخویان خه بهری کوژرانی خویان له زاری خه لك داوین؟... گویت لی نه بوو دایکت ده یگوت چی؟... ده یگوت ریش بز و ختیک خه بهری بیست که حه مه د یاغی بووه، له ترسان نه ویرا له دیی دا وه مینئ. له وانه یه حه مه د ئه و خه بهری هاویشته بیته سه ر زارو زمانان بو ئه وه ی ریش بز به خاترجه می بگه ریته وه دیی. هه ر ده شبوو ئه م کاره بکا. ئیستا ده ی بینئ... وه ختیک ریش بز بیته وه دیی، ئه وده م حه مه د ده چیتته سه ری و ده ی کوژی. ئه مه فیلیکه حه مه د کردوویه. به خورایی مه گری."

خه جيچ:

"حه مه د کاری واکا پووری گیان... ئه من ئیدی دوی حه مه د ژیانم بو چیه؟"

له پاشان وه ک تووشی نوبه تی بووی، دهستی کرد به له رزین و هه لچوقان. ئیراز له باوه شیی کردو هیئایه وه سه ر جی یه که ی:

"سه برت هه بی... سه برت هه بی، کچه شیتته که م... هه تا سه بهینئ تا وه له دی خوا ده زانی چ روو ده دا... نه ختیک سه برت بی... باوهر به هه موو قسان مه که..."

خه جيچ دوو روژی ته و او وه ک مردووان له جیی دا که وتبوو. له چکیکی ره شی توند توند به نیوچاوانیی را به ستبوو. رهنگی واهه له گه رابوو ده تگوت به هی یه. زه ردو بی گیان.

پاش ئه م خه به ره، ئیدی خه جيچ رهنگی وه بهر نه هاته وه. روژ له روژ زه ردترو لاوازتر ده بوو. ئیدی خه وه نه ده چوووه چاوانی. هه تا به یانی له جیی دا سه ری وه ئه ژنوی ده کردو ده گریا.

ئیرازیش له گه لی به خه بهر ده بوو. ئیدی شه وانه پیکه وه قسه یان نه ده کرد. به لام ئیراز جاروبار ئه وی دلخوشی

ده دایه وه:

"ئىستا دەىبىنى كچه شىتته كه م... دەىبىنى... به م زوانه خه بهرى خوشت له لای همه درپا بو دى..."

به لام خه جيچ هر ده تگوت له گه ل ئه ویشيان نيه.

دوو روژ بوو که به روژ له جی یه ک خویمان دهشارده وهو به شهو دهرویشتن. ئیستا گه یشتبوونه بهرزاییه کانی کیوی
"بهرده کاج" و گوئی یان هه ل خستبوو. دهترسان دوردوو شیت داویکی بو دانابن.

جه بار:

"مومکین نیه دوردوو له بیری بچیته وه. باش بزانه که هه تا رقی خوی به ئیمه نه ریژی، شهوانه خه و له چاوی ناکه وی.
چوار سال له گه لی ژیاوم. دهیناسم. ئەمجار ئەجه لیشی هاتوه. هه ربینا بیستت ئەم روژانه لییان داو کوشتیان. به لام هه تا
ئو روژه نه گا مومکین نیه شوینی ئیمه بهر بدا. ئەگه ر ئیمه شی گیر نه که وی، باش بزانه که له داخان ده ته قی و ده مرئ.
ئیستا هه تمه ن به دوامانه وهیه. بریا وای لی نه هاتایه، بریا..."

حه مه د:

"جه بار... ده ترسی؟"

جه بار:

"نا... به لام..."

حه مه د:

"به لام چی؟"

جه بار:

"ده مه وی بلیم له کۆلمان نابیته وه."

حه مه د:

"قهیدی نیه، با بی، جا دهی بینی."

جه بار:

"ئاخر ئو وه ک بنیاده مان نایه... له جی یه ک که هه ر فکریشی لی ناکه یه وه بۆسه ت بۆ داده نی و ته له ت بۆ ده نیته وه.
ترسی ئه وه م هه یه بکه وینه ته له یه وه... ده نا ئەگه ر پیاوانه بۆمان بی شتیك نیه. یان به ئیمه ده بری یان به و، هه ر جور
خوا هه ز بکا..."

نایب رهجه ب هه موو فکری چوو بووه سه ر خۆره تاو که خه ریک بوو ئاوابی، له گه ل کاجیک که تیشکی ده مه و خۆرئاوا له
تلۆفکه که ی دابوو و سوور ده چوو. هه تاو خه ریک بوو ئاوا ده بوو. نایب رهجه ب ورده ورده سه ری به ردا یه وه. هه تاوی سه ر
که له پۆ ده م و چاوی و ئو کۆنه په رۆیانه ی که برینی ملی ئه ویان پی به سترابوو، نوور باران ده کرد.

نایب رهجه ب قسه ی جه باری دوویات ده کرده وه:

"یان به ئیمه ده بری یان به و... هه ر جور خوا هه ز بکا."

دوو باره چاوی بری یه وه تلۆفکی کاجه که.

جه بار:

"کاک هه مه د، نه کا دلّت لیم ئیشابی؟"

حه مه د:

"نا کاکه... دلم بو دیشی. له وانه شه حقی تو بی... ئەمنیش پیم وایه دوردوو دستمان لئ هه لئاگرئ و هه ر به دوامانه وهیه..."

جه بار:

"دهمه ویست بلیم که ده بی وشیار بین. خوا ده زانی چ روو ده دا. نابی له نه خافل تی که وین..."

حه مه د:

"قسه ی تو یه. خوا ده زانی چ روو ده دا."

نایب ره جه ب:

"کورپینه... گویتان لئ بی ده لیم چی. ده زانن ئەمن له م کیوانه چ شتی کم زور خوش ده وی؟..."

حه مه د زه رده یه کی هاتی:

"ئیمه چووزانین؟"

نایب ره جه ب:

"وهختیک هه تاو ئاوا ده بی، تیشکه که ی شیخال شیخال ده بی و ده که ویته سه رداره کاجه کان. ئەمن ئەوه م زور پی خوشه."

هه تاو ئاوابوو. تاریک داها ت. مانگ هه وت و هه شت شه وه بوو. زور نه ده مایه وه و زوو ئاوا ده بوو "سیبه ره کان تی که ل ده بوون. ده ورو به ر به باشی نه ده بینرا.

جه بار:

"با وه ری که وین؟"

حه مه د هه ستایه سه ر پی:

"ئه دی، بابرۆین."

نایب ره جه ب:

"راوه ستن کورپینه. ده قیقه یه ک چاوه پروانی من بن."

نایب ره جه ب پاش ئەم قسه یه هه ستاو چووه بن داریک. پاش چه ند ده قیقه گه رایه وه:

"وهختیک دنیا تاریک بوو، دیم شتیکی سه وز له بن به رده که دا ده تروسکی. چووم بزانه م چیه... تۆمه ز خه نه تیلکه بووه."

جه بار پی که نی. حه مه دیش مه سه له که تی گه یشت و پی که نی:

"نایب ره جه ب... له تاریکایی دا خه نه تیلکه تروسکه ی ده دا؟... ئەویش تروسکه یه کی سه وز... ئه ری؟..."

نایب ره جه ب زور به جیددی وه لایمی دایه وه:

"ئەمنیش پیم سهیره. ئیوه ش ئەگه ر هه ز ده که ن، بچن بی بینن."

حه مه د:

"باشه، ئەگه ر بوخۆت له ته ماشای وه ره ز بووی، بابرۆین."

نایب ره جه ب:

"پيم خوش بوو پترم ته ماشا كردبايه، به لام كارمان هه يه..."

حه مه د:

"ئه دى، كارمان هه يه."

له سه ره وژيرى ئه و كيوه به رده لانه ده هاتنه خوار. دوو روژ بوو سه رتاسه ر به نيو به ردان دا روښتنبوون. روښتنى چى؟
خويان راکيش كردبوو. له مړو به يانى يه وه نان و پيخوره كه شيان ته واو ببوو. برسى يان بوو. كه وشه كانيشيان درابوون.
به رده كان وهك به رده سماته كه وشه كانيانيان خوار بوو. ته نيا سه ره كه وشه كانيان به حال وبال به لاقانه وه مابوو.
چهرمى به رى ده ستيشيان دامالرابوو. ده ستيان خويناوى بوون.

نايب ره جه ب:

"ديسان ده بى برؤين... ديسان ده بى سه رگه ردان بين... ئاخ بوچى له وشيته بى ناموسه ده ترسبين؟... ئه گه ر
گه يشتينه خوارى با چاوه پروانى بين بزاني چ ناماقووليك ده توانى بكا، چ ته له يه كمان ده توانى بو بنيتته وه..."

حه مه د:

"قه لس مه به نايب، ئه وه ده چينه خوارى."

نايب ره جه ب:

"هه موو چهرمى به رى ده ستانم روښتتوه... وا ده برژيته وه كه برينى گولله ي سه ر ملم له بير چووه ته وه... ئاخ
ئه من به م ده ستانه چون ده توانم تفهنگ باويم... جا ده لئى تووره مه به... ئاخ پياو چون تووره نابى؟..."

حه مه د:

"چاك ده بى نايب ره جه ب... با بگه ينه ئاوه دانى. ده ليم به رى ده ستانت بوو ده رمان كه ن و بوت بيه ستن."

جه بار:

"نايب چته؟... ماشه لالا... ده لئى پيريزنه ي دو لئى رژاوى..."

نايب ره جه ب تووره بوو:

"قه سته م به خوا ئاگات له زارى خوت نه بى، هه ر له وئى له گه ل عه رزى ليكت ده درووم... تى گه يشتى؟..."

حه مه د:

"جه بار وازى لئى بيته؟"

جه بار قاقا پيکه نى.

نايب ره جه ب به پيکه نينى جه بار به جاريك ده هرى بوو:

"دايك حيزه بنياده م نيه خو..."

حه مه د ده يه ويست هه را ساز نه بى:

"ئىستا ده گه ينه خوارى نايب ره جه ب..."

نايب ره جه ب:

"به و دايك جنده يه بلئى چه قه چه قئ نه كا. ده نا خوا ئاگاداره ده يکه مه كووله كه ي كه وباران."

پاش ئه م قسه يه جه بار غارى دايه لاي نايب ره جه ب، ده ستى ماچ كردو له سه ر سه رى داناو به پيکه نينه وه گوتى:

"ئيدى ئاشت بووينه وه..."

نايب ره جەب نه ختيك ئارام بووه وه:

"ئەمن له گەل كەسيك كه ئاوى حەلالى وي نه كه وتوه، ئاشت نابمه وه."

حه مه د بو ئه وهى باسه كه بگوړي، پرسى:

"نايب... تفهنگه كه ت فيشه كى له بهر دايه؟"

نايب به قه لسى جوابى دايه وه:

"له بهرى دايه."

حه مه د:

"زور باشه."

نايب ره جەب:

"دهمه وي هەر پينچ فيشه كه كه له ميشكى عه بدى خانى بى شه رەف به تال بكەم... دمه وي له ميشكى نه و بى نامووسه يان بدهم كه نه وه موو زولمه له فه قير وه هه ژاران دهكا..."

حه مه د:

"ئيشه لالا پيكه وه... ئەمن ئەگەر به دهستی خۆم نه يكوژم دلّم ئوقره ناگرى."

حه مه د داخ له دلانهى بير ده كرده وه. كوشتن... له نيو بردنى كه سيك... ئەمانه له و كارانه بوون كه ئيستا له دهستی ده هاتن... ئەو فيشه كانه ي هاته وه بير كه له لير هوار پييه وه نابوون. گيان ده رچوونى وه لى وه بير هاته وه. وه بيرى هاته وه كه چون له نيو قور و قال دا چهنگه كرهى ده كرد... به لام ئەمانه به پياوكوژى دانانرين. كاتيک ئەو له دارستان دا ته قه ي لى كرد بوون هەر به فكريشى دانه هاتبوو كه خهريكه كه سيك ده كوژى. كاريگه رترين ريگا بو ئه وهى گيانى خوى رزگار بكا، هەر ئەمه بوو... به لام ئيستا بوخوى ده بويست كه سيك بكوژى، به دهستی خوى دهيه ويست ژيانىك له نيو بهرى... دهيه ويست يه كيك كه زيندوويه، رقى ههيه، بزوتنه وهى ههيه وه ئوينى ههيه، له ژيان بى بهش بكا. كاتيک ئاوى بير ده كرده وه، ههستی ده كرد زوريشى حەق نيه. ئەو دهيزانى بير بكا ته وه... بير كردنه وه به دريژى و پانى و قوولى... نايب حه سه ن له شارى هينديك شتى فير كرد بوو، له وان هيه بير كردنه وه له ئوينيش ئەو فيرى كرد بى... ئەگەر عه بدى نه كوژى چ ده بى؟... "تاويك ئەم خه ياله سه ره كه ي به دلى دا تى په رى. پاشان، له وشته سه ره كه ي به زور ترسا. هه ولى دا ئەو خه ياله سه ره كه ي به له دلى خوى به ريته دەر. به لام هه رچه ند تى ده كوژشا، فكر به رى نه ده دا. له دلى خوى دا گوتى: "ئيستا با بگه ينه دى..."

له پر هاوارى نايب ره جەب به رز بوو:

"فريام كه ون."

نايب ره جەب ويستبووى له گابه رديكه وه باز داته گابه رديكى ديكه. نه يتوانيبوو و ئيستا دهستی به ره گه داريك گرتبوو و هه لواسرابوو. گه يشتنه فرياي و نايب ره جەب بيان گرتنه وه.

نايب ره جەب بيزارو شه كه ت بوو:

"ئاخر كه نكي ده گه ينه خوارى؟"

حه مه د:

"شتيكي وامان نه ماوه... ئيستا ده گه ينى."

وهختيک مانگ له کيوه که ی رووبه روویان ئاوا ده بوو، گه یشتنه ده شتی.

نایب ره جه ب:

"باشه... ئاسوده بووین. هینده ی نه مابوو له سهر گابه رده که هه لډیرین و به هیلاک بچین... ئیستا نه گه ر دوردوه شیت له گیانی خوی وهره ز بووه، بابی... هه ر ته له یه ک پیی ده کری با بومان دانیته وه... نه گه ر پیاوه بابی گه ووادی شیت و شوور... ئیستا ده بی لیره نهختیک به سیینه وه... بهری ده ستانم وا ده برژیته وه مه پرسه..."

به ره ده ست و لاق و نه ژنوی ئه وانی دیکه ش ده برژانه وه. حه مه د له دلای خوی دا ده یگوت: "عه بدی حه قی خویه تی بکوژی... " نه و روژه ی وه بیر ده هاته وه که جوانه گایه که ی لی ئه ستان دبوون... نه و روژانه ی وه بیر ده هاته وه که له گه رمای سه ختی ئاسیاب چه شمه دا روژ تا ئیواری له نیو چه قله شینکه دا جووتی لی ده خوری... جیگای برینی چه قله شینکه له سارد و سه رمادا ده تگوت ئاوره له لاق و له ته رانی به ربووه. هه موو نه وانه ی وه بیر ده هاته وه. برژانه وه ی ئه م برینانه له سارد و سه رمادا بنیاده می بی هوش ده کا. ته وای سه رده می مندالیی خوی که وه ک ژه هره مار تال بوو، وه بیر ده هاته وه له دلای خوی دا ده یگوت: "عه بدی حه قی خویه تی بمری... ئیستا بابگه ی نه ئاوه دانی."

جه بار نقورچیکی له حه مه د کوتا:

"چته حه مه د... دیسان له گژ فکرو خه یالان را چووی؟..."

حه مه د به شه رمه زاری یه وه جوابی دایه وه:

"شتیک نیه."

جه بار:

"هه ستن برۆین... روژمان لی بیته وه کاریکمان بو ناکری."

حه مه د:

"ئه ری، راست ده که ی."

هه ستان و وه ری که وتن. پاش چاره که سه عاتیک گه یشتنه درووه لانی چه قله شینکه.

نایب ره جه ب:

"وهی دایه گیان، وهی... سه د شوکور به به رده کان... ئه م چه قلانه وه ک سه گی هار له لاق و له ته ری پیاوی

به رده بن."

حه مه د:

"ئه مه نه و درووه لانه یه که باسم ده کرد... نه و جی یه یه که ئه من جووتم لی ده کرد."

نایب ره جه ب:

"وهی دایه گیان، وهی."

جه بار:

"ئه وه ده لیی چی حه مه د؟... گاسن چۆن له و چه قلانه ده چی؟... ئیره درووه لانی نیه، لیره واره..."

"وهی دایه گیان، وهی."

حه مه د:

"ئه ری، لیره واره."

جه بار:

"پاش ئه و بهرده لانه، هر ده بوو بگهينه درووه لانيكي وا. بروانه ئه و شانسه ..."

نايب ره جهب:

"وهى دايه گيان، وهى ... چ شانسيكي ههيه همه دوك ... وهى دايه گيان ... وهى."

راده وهستان و پشوو به گيان ددها. لاق و له تهر يان خويني لي ده چورا. همه د جنپوي ددها. راست ئه و جنپوانه كه به مندالي به و چه قلانه ي ددهان، ئيستا دوپاتي ده كردنه وه و كه يفي به و دوپات كردنه وه به ده هات. ئه و زوري به ي ئه و جنپوانه له دورسوون فير ببوو. داخوا ئيستا دورسوون له كوئ بوو؟ ...

"وهى دايه گيان، وهى."

چه قله شينكه له بن پي يان خشه ي ده هات، خشه خشكي قورس و به ژان ... له بيدهنگي شهوي دا، ئه م دهنگه له مه وداي زور دووريش را ده بيسرا.

"وهى دايه گيان، وهى."

جه بار:

"سه د خوزگه به چه قله كان ... ئه م خيزه ورده له چه قله كانيش پيستره."

همه د:

"ئيره راست ئه و جيگايه به كه ئه من جووتم لي ده كرد ... راست ئيره بوو ..."

"وهى دايه گيان، وهى."

دهنگي كه له شير له دووره وه هات. له لاي جنوب را ... دهنگي كه له باب نه ده پسايه وه، هه روا ده يان خوينا و چه ند بليندي شيان ده خوينا ... پاشان له رووباريك په رينه وه. به رده كان له بهر پي يان دا ده خزين. چه قله شينكه له م بهر تيزترو زورتر بوو.

"وهى دايه گيان، وهى."

وهختي كه له چومي په رينه وه، چناري پير كه وهك تارمايي به كي ره شتر له شه وه زهنگ به تاريكايي شه وه وه نووسابوو، له رووبه روويان ده ركه وت. به ره و چنار چوونه پيش. كاتي كه گه يشتنه پشت چناره كه، له نه كاو دهنگي ئاوه كه وهك دهنگي توپ ته قى.

"وهى دايه گيان، وهى."

همه د:

"گه يشتينه ئاويي. با بچين له سه ر ئه و كانى به ده ست و چاومان بشوين ... سبه يني، يه كي جووتي كه كاله تان بو په يدا ده كه م كه كه يفي پي بكن ..."

چوونه قه راغ ئاوه كه. كه وشه كانيان داكهنه. لنگيان له ئاوي راكردن.

نايب ره جهب:

"وهى دايه گيان، وهى."

جه بار:

"به سه ئيدي نايب ره جهب، هينده مه نه قينه ... له نيو چه قله كانيش هاتينه ده ر."

نايب ره جهب:

"ئەمن به عومرى خۆم درپوه لانی وام نه دیوه. وهى دایه گیان، وهى."

حه مه د:

"ئیره پیی ده لاین سه رچاوه ..."

ئو روژانه ی بیر که وته وه که له ئاسیاب چه شمه هه لاتبوو و چووبوو لای سله مان. دایکی وه بیر هاته وه که چه ند هه وتوو له سه ر ئه م کانی یه دانیشتبوو و چاوی له سه رچاوه که یه وه بریبوو، به و هیوایه که ته رمه که ی له ژیر شاخه که بیته دهر و بکه ویته سه ر ئاو... دایکی وه بیر هاته وه. بو هه زارو یه که مین جار له دلای خویدا گوتی:

"خوا ده زانی چ به لایه گیان به سه ر دایکم هیناوه."

له جه بارى پرسى:

"جه بار... ئەتۆ ده لایی چ به لایه گیان به سه ر دایکم هیناوه؟"

جه بار:

"هیچیان لینه کردوه."

نايب ره جهب:

"وهى دایه گیان، وهى... ئیره کوی یه خویه گیان..."

حه مه د:

"ئیره پیی ده لاین سه رچاوه... ئاشه که به ره ژیرتره... ئاشه وانه که شی سمایل گوی براوه..."

جه بار:

"بروانه حه مه د... پیش ئه وه ی بچینه نیو دی، باش وایه بچینه ئه وی و خه به ریک بزانی... دلّم خه به ر ده دا که وا

باشتره..."

نايب ره جهب:

"وهى دایه گیان، وهى."

جه بار:

"توخوا لینه بره نایب..."

حه مه د:

"راست ده که ی... باشتر وایه بچینه لای سمایل گوی براو و خه به ریکی لینه ره گرین."

جه بار:

"ئهری، وا باشتره... پیاو نابی بی خه به ر و به چاو به سترای بچینه هیچ دی یه ک و هیچ جی یه ک."

نايب ره جهب:

"راست ده کا... دیاره ئه و سه گبابه ناقولایه ئه قلیشی هه یه... وه ختیك یاغی بووی، ده بی به ردو دار و گورگ و ریوی

و مارو میروو به دوژمنی خوت بزانی. ده بی هۆشت به سه ر هه موو شتیکه وه بی. ده بی پیت وایی له بن هه موو ته خته به ردیک یه کیک بوّت له بۆسه دایه... ئەتۆ هیشتا تازه کاری حه مه د، به لام ماشه لالا له زور که س لیزانتری. ئەتۆ

تاقی کردنه وه ت که مه، به لام له جیاتیان به هۆشی. ده بی فکری هه موو شتیکت هه بی."

راست بوونه وه . رووناكاييهك به ئه نذازه ي پرنچكك له دووري هه ل ده بوو و ده كووژايه وه .

حه مه د:

"ئه و شوقة ي ده بينن؟ ... ئه وي ئاشي سمايل گوي براوه ."

كاتيك له ئاشي نيزيك ده بوونه وه , دهنگي سه وه پيشيان هاته بهرگوي .

جه بار:

"پيم وايه ئه مانه سهگي گوندين ..."

حه مه د:

"به لي , دهنگيان ده گاته ئيره ..."

هاتن له پشت دهركي ئاشي راوهستان . سمايل گوي براو كه گوي له ههستي پييان ببوو , له ژووري را بانگي كرد:

"كي يه؟"

حه مه د:

"منم , حه مه دوكم ... كوري برايم ."

ماوه يهكي زور له ژووري جوابيك نه بوو . پاشان دهنگي سمايل گوي براو هات:

"حه مه دوک لي ره چ دهكا؟ درويه ... حه مه دوک دوردوه شيت كوشتويه ... هه ر دويني بوو كه خه بهري هات ."

بوني ئارد له وشه وه دا بلاو ده بووه وه . پييان وابوو ئيستا له عه مباري ئاردی دهكه ون .

دهنگي ئه و ئاوه كه ئاشه كه ي پي دهگه را , ده ته قيه وه و به سه ر شه ودا پان ده بووه وه .

حه مه د:

"مام سمايل , ئه من نه مردووم ... چما دهنگم ناناسي؟"

سمايل:

"دهنگم ناسي ... ناسيم ... ئيستا ديم ده رگا كه ده كه مه وه ."

سمايل خيراو به دهنگ و هه راوه ده رگاي كرده وه . وه ختيك ده رگا كرايه وه , شوقي له رزوك و نارنجبي ئاگره كه له

سه روچاوياني دا . سمايل ماوه يهك له سه روچاوي حه مه د ورد بووه وه :

"حه مه دوک ... ئاخره كه ي ئه و كافرته نه كوشت كه عاليه ميك له دهستي رزگار بكه ي ."

حه مه دوک زه رده يه كي هاتي . چوونه ژوور .

له نيو ئاگردان دا بليسه كان ليك ده هالان و جار جار هه تا سه ر زه وي لار ده بوونه وه . بوني ئارد ئيستا توندتر ده هات .

ملي دريژو به چرچ و لوچ , ده م و چاوي دريژو ريش و برؤو كلاوه كوئه كه ي سمايل گوي براو له ئاردی دا ون ببوون . كاتيک

چاوي به دهست و قاچي ميوانه كان كه وت , ترسا . پرسى :

"چيتان به سه ر هاتوه؟"

حه مه د زه رده خه نه يه كي كرد :

"له گه ل دوردوه شيت شه رمان بوو . ناچار بووين دوو روژان به نيو به رده لان و شاخ و داخ دا به ري دا برؤين ."

سمايل هه ل تروشكاو پالي وه ديواي دا :

"دوینئ سواریک به نیو دیی دا رابردبوو. ده لئین چووته شه پری دوردوو شیت. ئه و خه بیری دابوو که دوردوو توی کوشتوه... هه موو خه لکی دی تازییهان داگرتبوو، هه مه د... ده زانی دیهاتییه کان چه ندیان خوش ده ویی؟"

پاشان دهستی به سه ری هه مه د دا هیئا:

"هه مه د... باوه پ به چاوی خوم ناکه م... ئاخو چون ئه م هه موو فیشه ک و فیشه کدانه ت له خو شه ته ک داوه؟... چون قه وه ت پی ده شکئ ئه وه نده فیشه ک و چه ک و چوله له گه ل خوت بگی پی... به م وه زعه وه هه ر باوه پ ناکه م ئه تو هه مه دوکی خومان بی... ئه من هه ر ئه وه هه مه دوکه م له پیش چاوه که به دواي گاجووته کانه وه هه ر ده که وت و هه ل ده ستایه وه... ده لئی دوینی بووه. باوه پ ناکه م."

هه مه د:

"ده بی باوه پ بکه ی... به رخ هه ر له بن سه وه ته ی دا نابئ."

سمایل:

"هه تمه ن ئیستا زورتان برس ییه... با هه ستم پارووه نانیکتان بو دانیم."

سمایل هه لستا. چاوی له ئاگره که وه بری و چه ند له حزه یه ک راوه ستا. زه رده یه کی هاتی:

"ئاوره که ش چه ند چاکی گرتوه..."

سمایل پشتی چه مابوو وه. هه مه د پیی سه یر بوو. هه مه د پیی وابوو سمایل هه ر ئه و سمایله یه که به مندالی دیویه تی، هه روا جحیل و به تاقه ته... هه مه د به ترس و نیگه رانییه وه پرس ی:

"خه به ری دایکم و خه جیج چیه؟... عه بدی له کوئییه؟... له مائییه؟"

سمایل له جیی خوی ره ق بوو. نه قسه یه کی کردو نه رویش ت و نه دانیش ت. ئه و چاوه پروانی ئه م پرس یاره بوو. هه ر دلئ له دل ده دا که ئیستا نا ئیستا ده پرس ی. تازه کار له کار تراز ابوو. سمایل گیژو واق و پرم او ته ماشای ده ورو به ری خوی ده کرد که هه مه د پرس یاره که ی دوویات کرده وه:

"له دایکم و..."

سمایل که وته په ته په ت:

"باشن، باشن... ئیستا دیم پیت ده لیم ئه و کافره ش له کوئییه و چ ده کا... سه بر که ن جارئ که میک خو یواوکتان بو بینم ده ست و لاقتانی تی خه ن."

هه مه د که هه ر له پیش داش نیگه ران بوو، له "باشن، باشن... ی سمایل زیاتر وه شک که وت. سمایل به له گه نیگ خو یواوکی شیله و گه رمه وه گه رایه وه:

"ده ست و لاقتان له خو یواو ک خه ن... ده ست و قاچتان به رد هه لدر هه لدر ی کردوون. برینه کان یان زور خه راپ ده برژیته وه... خو یواوکیان زور بو باشه."

هه مه د:

"به م زووانه دایکم دیوه؟..."

سمایل:

"پیم گوتی که باشن... لیم گه ری با باسی عه بدی خانی کافرت بو بکه م... وه ختی ک ئه و کافره بیستی که چوو یه گه ل یاغی یه کان، له ترسان ده ری یه که ی زه رد کرد. هه موو شه وی خوا دایناوه پینج که س، شه ش که س، ده که س ئیش کان"

له ماله كه ي ده گرت، به و حاله ش له ترسان خه وي نه بوو، هه تا له نه كاو ون بوو. رهنك و روويه كي هه لينا بوو چاوتان پي كوتبايه لي دي ده ترسان. ترس بنياده مي چو ن ده گوري! ... ئيستا حه تمه ن خه به ري كوژراني تو ي بيستوه و هاتوه ته وه دي. ... ده لين ده ستو پيوهنده كاني وه ختيك خه به ري كوژراني تو يان بيستوه، كر دوويانه ته جيژن... حه قي خو شيان بووه بيكه نه جيژن، چونكه ده تناسن."

دلي حه مه د كه وتبووه په له په ل. له جي خوي دا به ند نه ده بوو. ده يه ويست هه رچي زووتره خوي بگه يه نيته نيو دي:
"ياللا هه ستن كورينه... هه ستن برؤين تا پيش پارشيوان بگه يه ناوايي."
جه بارو نايب ره جه ب ده يانزاني حه مه د ده لي چي. هه ردووكيان بي ئه وه ي قسه يه ك بكن، كاله كانيان ده پي كر دو به ن كاله يان توند كر دو هه ستان.
سمائل:

"چيشته كه تان له سه ر ئاگره، نه ختيك راوه ستن ئيستا گهرم ده بيته وه. خو يواو ك بو برينه كانتان باشه، له ديش بلين بو تان وه گرن."

حه مه د له پيشه وه و ئه واني ديكه به دواي دا له ئاشي وه در كه وتن. پينج شه ش هه نكاو رو يشتن، ديسان كه وتنه وه نيو چه قله شينكه. نايب ره جه ب ديسان ده ستي كر ده وه به وه ي، وه ي...

ئه ستي ره له ئاسمان دا بريسه كي نماوي يان ده دا. نايب ره جه ب رووي به ره و خو ره ه لات وه رگي راو ميزي كر د:
"ئه ستي ره ي من هيشته هه ل نه هاتوه... ئيستا زورمان ماوه بو پارشيوان."
ئه واني ديكه جوابيكيان نه دا يه وه. ئيستا برژانه وه ي لاق و ده ستان يان كه متر بوو.
ريوي يه كيان له به ر پي يان ده رپه ري. ئه گه ر له نيزيك ئاوه داني نه بوونايه، نايب ره جه ب به خزمه ت مام ريوي ده گه يشت، به لام چاره چ بوو؟ خهريك بوون له ناوايي نيزيك ده بوونه وه. ريوي كلكه زل و تووكنه كه ي به سه ر چه قلان دا راده كي شواو هه ل ده هات. ده تگوت شو قي ئه ستي ران مووه كاني سيخوار باران ده كا.

جه بار:

"كاكه حه مه د؟"

حه مه د:

"ئيستا ده گه يني. دي ئا له و خواره يه."

كاتيك له يه كه م مالي ئاوه داني نيزيك بوونه وه، چه ند سه گي زه لاميان بو هاتن. حه مه د سه گه كاني لاوانده وه. سه گه كان حه مه د يان ناسي يه وه له بن پي دا ده ستيان كر د به كلكه سووته.

به نيو دي دا تي په رين. چوونه لاي مالي حه مه د. دي چول و بيده نك بوو. حه مه د له م وه ختانه دا هه رگيز دي يه كه ياني ناوا چول و بي سروه نه دي بوو. نامويي كر د. چاوه كاني به دواي دي هاتي يه كان، مريشه كان، ئه وانه ي ده چوونه سه ر كارو كاسبي... و به كورتي به دواي زينده وه ريك دا ده گه ران.

به سپايي له ده ركه ي دا. گويي هه ل خست. ده نكيك نه هات. چه ند جاري ديكه له ده رگاي دا. ديسان ده نكيك نه هات. نه يتواني پيشي خوي بگري. خوي گه يانده په نجه ره چكوله كه. به ده نكيكي نزم بانگي دا يكي كر د:

"دايه... دايه..."

ديسان دهنگيک نه هات. گويي به ده لاقه که وه نووساند. هه موو نه دنامي له شي بيوونه گوي، به لام له ژوروي، جگه له دهنگي جړو جانه وهر که داره کانينان ده جوي، دهنگيک نه ده هات. کرم داره کانينان ده جوي. نيگه راني يه که ي زيتر بوو. به لام دوا تيشکي هيو هيشتا له دلي دا نه کووژا بووه وه.

رووي له جه بارو نايب کردو به دهنگيکي قيناوي گوتي:
"دايکم له مال نييه..."

فکري کرده وه. وه بيري هاته وه که دايکي له ناوه داني دا "عه لي دورمووش" و ئه واني له هه موو که س خو شتر ده ويست. عه لي دورمووش ده بي حه فتاوي پينچ ساليک ته مه ني بي. ئه م دواي يانه پشتي کوم بيووه وه، به لام وه ک پياويکي په نجا ساله توندو تول و له سه رخو بوو:

"گه يشتيني، مالي مام عه ليم ئيره يه."

له پيش مالي عه لي دورمووش ره شايي سه گيکي زه لام ديار بوو. سه گه که له بهر ده رگا که وتبوو. به دهنگي پي يان سه ره زه لامه که ي هه ل بړي. پاشان له سه ره خو سه ري له سه ر ده ستاني دانا يه وه.

حه مه د به شه که تي شاني به ده رگا که وه ناو بانگي کرد:

"مام عه لي دورمووش... هوي... مام عه لي..."

له ژوروي دهنگه دهنگيک به رز بووه وه.

دهنگي پيرانه و گه وره ي عه لي دورمووش له نيو دهنگه کاني ديکه دا به چاکي ديار بوو. جار جار بيدهنگ ده بوو و سه ره له نوي ده بيسترايه وه:

"به خوا حه مه ده... راست دهنگي حه مه ده... وه للا دهنگي خويه تي."

نايب ره جه ب داهاته وه و به سرته به حه مه دي گوت:

"دهنگتيان ناسي حه مه د... وه ي دايه گيان، وه ي."

له و کاته دا ده رگا کرايه وه. عه لي دورمووش به تويي کراس و ده رپي يان فانتوس به ده ست وه ده رکه وت. ريشه سپي يه که ي ده گه يشته سه ر ورگي. ئه وه نده گه وره ده هاته بهر چاو ده تگوت ماله که نايبا. کاتيک چاوي به حه مه د که وت، پيکه ني:

"له کويي حه مه د... ئيمه دوييني خه به ري کوژراني تومان له سواريکي يوو روک بيست... سوپاس بو خوا که ساغ و سلامه تي:

"کچينه... هه ستن ئاوري بکه نه وه، دوشه کي راخن، حه مه د هاتوه ته وه."

له ژوروي دهنگي ته په ته پي دوشه ک راخستن هات. عه لي دورمووش وه پيش که وت:

"فه رمون بو ژوروي."

چوونه ژوروي. جه بار نيگه ران ديار بوو. له وانه بوو ده ستي لي ده ي بگري. عه لي دورمووش ئه و فانتوسه ي به ده ستيه وه بوو له ته نيشت ئاورگه که ي داناو دانيشت:

"ده ي، حه مه دوک، بللي بزانم چوني، ئه حوالت باشه؟... هه موو ناوه داني تازيه ي بو داگرتبووي. وه ختيک ديها تي يه کان

بيستيان کوژراوي، هه موو ئاسياب چه شمه تازيه ي داگرت. خوا بکا خه به ري کوژرانت به گويي خه جيچ نه گه يشتبي. دهنه

له تاوان وهزگ دهدا. خه بهری خه جیجت بو دی یان نا؟ ... به سته زمان دایکت ... به لام خه فه تی مه خو. هه روا بزانه بوخوت لیږه بووی . بوخوم تهرمه کهیم هه لگرت ... بوخوم به دهستی خوم به خاکم نه سپارد ... "

سه ری هه لپری. ته ماشای روخساری همه دی کرد. رهنگی همه دی ورده ورده رهش هه لده گه پرا. عه لی دورمووش که و ته په له قاژه. تی گه یشت همه د خه بهری نه بووه:

"چ بوو همه د؟ ... ناکا نه ت بیستی؟ ..."

جه بار چاوی پر بوون له فرمیسک. نایب ره جه ب تفهنگه که ی به تال کردو سهر له نوی پری کرده وه. همه د هه ولی دا خوئی نه دپریئی. پرسى:

"خه جیج چی بووه؟"

عه لی دورمووش به سهر که لله ی خوئی داده دا:

"قور به سهر منی بی عه قل ... بریا زمانم لال بایه ...، ئاخر نه من نه مده زانی که نه ت بیستوه ... ئاخر چه ند مانگه ... وه رن قور وه سهری من که ن ..."

ژنی عه لی دورمووش له وه خته وه که همه د و نه وان هاتبوونه مائی، هه تا ئیستا، هه روا بیده نگ له بهر ئاگردانه که دانیشتبوو و چاوی بریبوووه ئاوره که و قسه یه کی نه کرد بوو. ته نانه ت به خیراتنی همه دیشی نه کرد بوو. ئیستا تووره ببوو و به گژ میرده که ی دا ده هاته وه:

"نه ت توانی پیشی خوت بگری؟ ... هه میشه هه روای. راهه ستابای هه تا کوره که پارووه نانکی ده خوارد. پاشان پی ت گوتبایه. چما درهنگ ده بوو؟"

عه لی دورمووش:

"ئاخر نه من چووزانم ... چه ند مانگ رابردووه که ... چووزانم له و چه ند مانگه دا به گوئی نه گه یشتوه."

دهنگی جوړیک بوو ده تگوت ده گری:

"بمبووره همه د ... پیری یه ئیدی ..."

کوره کان و بوو که کان و نه وه کانی عه لی دورمووش و هه رکه س له و ماله دا بوو، له ده وری همه د و نه وان که له ده وری ئاگردانه که دانیشتبووون، کو ببوونه وه و ته ماشای همه دیان ده کرد که راست و چه پ فیشه کدانی له خوئی دابوون، خه نجه ری له بهر دابوو، ده مانچه و نارنجوکی به قه دیه وه بوون و دووربینی له مل دابوو. له چاوی نه مانه دا باوهر نه کردن و سهر سوپمان و نه ختیکیش گالته پی کردن ده خویند رایه وه.

له نیو نه و هه موو بنیاده مه زه لام زه لامه دا وایان ده هاته بهر چاو که همه د لاسای یاغی بیان ده کاته وه.

همه د سهر له نوی پرسى:

"خه جیج چی بووه؟"

عه لی دورمووش نهیده توانی جواب بداته وه. ملی به لاهه نابوو و چاوی له شوئی ئاگردانه که وه بریبوو و هیچی نه ده گوت.

همه د وهرگه رایه وه سهر خیزانی عه لی دورمووش، که له بهر لاوازی روومه تی تی قویپیبووون و له ژیر چارشپودا بسکی سپی و خه نه تی دراوی ده بینران:

"پووری ... تو پیم بلئی ... خه جیج له کوئی یه؟"

ژنه به دلسۆزی یه وه ته ماشای چاوی حه مه دی کرد:

"ئاخر ئه من چ بلیم حه مه دی خۆم؟... ئه من چووزانم؟..."

پیریژن رهنگی به رووانه وه نه مابوو.

حه مه د:

"پووری... هه ر چۆنیک بێ ئاخره که ی یه کیک هه ر پیم ده لئ چ ی بووه."

پیریژن مۆر یه کی وه های له عه لی دورمووش کرد که ده تگوت ده یه وی بیکوژی:

"ئهمان له دهستی تۆ... خوا ده زانی ئه و کوره چه ند رۆژه ده می له نانی نه داوه... لیت گه رابایه پارووه نانیک له

گه رووی بچیته خواری، ئه و وهخت پیت گوتبایه... چما دلته ده تۆقی راوه ستابای؟..."

پاشان هه ستا وهات له په نای حه مه د دانیشته. دهستی له سه ر ئه ژتوی حه مه د دانا.

"بروانه حه مه دی من... هه موو شتیکت بۆ باس ده که م. عه بدی بریندار بوو، بریا گولله ی گه رم له سه ر دلای راوه ستابا و

کوشتبای. وهختیک وه هۆش خۆی هاته وه، شاهیده درۆزنه کانی له ده وری خۆی کۆ کرده وه. ته نیا ئه و عه لی یه شه له

بێ دینه، ئه و بێ دینه که شوینی تۆی هه لگرتبوو، گوتبووی ئه من شایه تی ناده م. وهختیک شه له حازر نه بوو شایه تی بدا،

عه بدی خانیش ده ستووری دا ئه ویان له دبی ده رکرد. ئه ویش پیلی ژن و منداله که ی گرت و سه ر و سیپالی کۆ کرده وه،

رۆیشت و رۆیشت. ئیستاش که س نه یزانی بۆکوی چووه..."

پاشان یه ک یه ک ناوی هه موو ئه و که سانه ی برد که به درۆ شایه تی بیان دابوو و گوتی خه جیجیش له شاری له زیندانی

ژاندارمری یه. ئه مه شی لئ زیاد کرد که بیستویه به م زووانه خه جیج له دار ده درئ.

هه ر ئه و بریسکه وه ک نووکه ده رزی یه، دووباره هاته وه نئو چاوه کانی حه مه د. جه بار ئیستا ئیدی ئه و بریسکه یه ی

باش ده ناسی. هه ر وهخت ئه و بریسکه یه ده هاته چاوه کانی حه مه ده وه، روخساری حه مه د جوړیکی دیکه ی به سه ر

ده هات...، ده بوو به پلینگیک که ئاماده یه ئامبازی نیچیره که ی بئ.

حه مه د له سه ره خۆ هه ستایه سه ریئ:

"هه ستن هاوکاران... ده بئ بچین مشووری ئه و عه بدی یه بئ ناموسه بخۆین."

پاشان دهستی خیزانی عه لیی له نئو ده ستانی گرت و پرسی:

"پووری... دایکیشم ئه وان کوشتیان... وانیه؟..."

ژنی به سه ته زمان چاوی پر بوون. نه یه توانی زار هه لپچرئ.

حه مه د:

"وانیه پووری؟..."

ژنه دیسان هیچی نه گوت.

حه مه د دهستی ئه وی به ره لا کرد:

"با برۆین."

حه مه د له پیشه وه و جه بار و نایب به دوای دا، له تاریکایی دا ون بوون. حه مه د تفه ننگه که ی به تاقی کرده وه، پرپوو:

"ئیه وه ش ئه گه ر تفه ننگه کانتان فیشه کیان له به ردانیه، وه به ریان ده ن. نارنجۆکه کانیشتان ئاماده بکه ن."

نايب ره جەب لە و کاتەووە کە بە سەرھاتە کە ی لە زمانی خێزانی عەلی دوورمووش بیستبوو، ھەر وادانی لە چیرەووە دەبردن. سەری بە راست و چەپ دا دەسووراند و دادانی بە جەرگی خۆی دادەگرت. نايب ره جەب قۆلی ھەمەدی - کە بە نیوہ غاردان دەرۆیشت - گرت:

"گویت لیبی. نايبی روحم بە هیچ کەس بکەین. دەبی ژن و مندالە کەشی قیمة قیمة بکەین."

ھەمەد:

"چۆنی تۆ بلی با وایی، نايب."

قۆلی لە دەستی نايب راپسکاند و وەرپێکەوت.

بۆخۆشیان نەیانزانی چەندی پێوە خراو چۆن گەیشتنە بەر دەرکی مائی عەدی.

ھەمەد:

"نايب ره جەب تۆ بانگیان کە، بلی میوانتان ھاتو، بلی پە یامیکمان بۆ ھیناون."

نايب سی جار توند لە دەرگای دا. دەنگی ژنیەک لە ژووری را جوابی دایەو:

"کئی بوو؟"

نايب:

"بیکەوہ خوشکی میوانم، پە یامیکم ھیناو. دەبی زوو بیلیم و بگەریمەوہ."

ژنە بە پرتەو بۆلە ھات و دەرگای کردەوہ:

"لیرە راوہستە کاکە، با چرایە کە ھەلکەم."

ژنە پاش ئەم قسە یە سەر لە نوئی چووہ ژووری ھۆدە کە. نایبیش لە دەرگا چوو بووہ ژوور. ژنە شەمچە یە کی لید دا. ھۆدە کە رووناک بوو. لە و کاتە دا ھەرسێکیان بۆلای رووناکایی یە کە رویشتن. کاتیەک ژنە کە لە بەر رووناکای چاوی بە سی کەس کەوت تیەک رابوو. تاویک بە سەرسوڕمانەوہ تە ماشای ھەمەدی کرد. پاشان زپرە یە کی کرد. نايب ره جەب دەسبە جی ژنە کە ی گرت و زاری بەست. ھەمەد بە رقەوہ پرسی:

"عەدی خان لە مائی یە؟"

ژنە:

"نا... ئەو ئیدی نایە تەوہ مائی... رہبی بە قوربان ت بھمەد... بریا عەدی ھەر قەت نە ھاتبایە سەر ئەم دنیا یە..."

لە و نیوہ دا ھەموو خەلکی مائی وە خەبەر ھاتبوون و بە ترس و لەرزەوہ تە ماشای یاغی یە کانیا ن دەکرد.

دووژنی عەدی خان و دووکوری و چەند ژن کە لە دی یە کانی دراوسی یانەوہ بە میوانی ھاتبوون، لە مائی عەدی بوون.

ھەمەد دەستووری بە نايب ره جەب دا:

"با وە پێشت کەون، مالا کە بگەرئ، لە ھەر جی یە ک عەدیت دۆزیوہ میسکی بپرژینە."

نايب ره جەب:

"ھەر پینج گوللە کە ی لە میسکی دەدەم، میسکی لەت و پەت دەکەم..."

قۆنداغە تەفەنگیکی دەکە لە کە ی ژنە کە سەرەواند:

"فانۆسیک ھەلکەو وە پێشم کەوہ."

ژنه بئى ئه وهى قسه يه ك بكا، چرايه كى ديكه ي هه لكرد و وه پيش نايب كه وت.
حه مه د له نئوه راستى ژووره كه دا وه ك په يكه رى رق و تووره يى، راست راوه ستابوو. ئه ندامى وردو ريوه له ي گه وره
ديار بوو، ببووه غوليك، به سام بوو، ژنه كان شيوه نيان ده كرد. منداله كان وه ك دوو لكه دارى ناسك كه با لئيان بدا
ده له رزين.

ژورى پئى چوو يان كه م، نايب گه رايه وه. ناهومئدى له دهنگى ده بارى.

گوتى:

"هه موو جئيه كم سه روبن كرد. نه بوو."

ژنه:

"مانگيكه چووه ته چوكووراوا... ده يزاني روژيك دئيه سه رى. له ترسان خه وه له چاوى نه ده كه وت... بويه لئيداو
رويشت."

حه مه د:

"نايب."

نايب:

"فه رموو."

حه مه د كورپه كانى نيشان دا:

"هه ردووكيان به ره ده رى، چيان لئيه كه ي بكه."

هه ردوو ژنه كه له پر خويان هاويشته به ر پئى حه مه د:

"ره بى خوا بكا به قوربانته حه مه د گيان... ئاخر منداله كانم چ گوناخيكيان هه يه؟ ره بى ده سه ر سه رت گه ريم
حه مه دم... ئه و كافره ي وه بينه و بيكوژه، به لام مندالى من چ گوناخيكيان هه يه؟"

نايب منداله كانى گرتبو و راي ده كيشان. منداله كان له دووى نه ده كشان و په له قازهيان ده كرد... جه بار جمگه ي
ده ستى يه كيكيانى گرت و توند فرپئى دايه قورپه يه ك. منداله كه به هه موو تينى خوى ده ستى كرد به گريان و هاوار.
يه كيك له ژنه كان مه ته قى نه ده كرد. وه ك ته رميكي بئى گيان له به ر پئى حه مه د دا كه وتبوو و جووله ي نه ده كرد. به لام
ئه وى ديكه يان هه روا ده پارايه وه:

"حه مه دم... حه مه دى خوم... ئاخر منداله كانى من چ كارپكيان له گه ل توو كردوه؟... چما منداله كانى من
گوناخيكيان هه يه؟..."

نايب يه كيك له منداله كانى - كه به ده ستيه وه بوو - به هه موو هيژى خوى ده عه رزى كوتاو لاقى له سه ر دانا. لووله ي
تفه نگه كه ي له سه ر سه رى منداله كه داناو له حه مه دى پرسى:

"بو هه ر ده بئى له ده رى بئى... باشه، له ژوورئ عه يبي چيه؟... ده ستى لئى بكيشم؟"

هه ر ئه و ژنه كه وه ك مردوو له به ر پئى حه مه د دا كه وتبوو، له پر وه ك هه لويه ك په لامارى جه بارى دا كه خهريك بوو
كورپه كه ي ده برده ده رى.

جه بار به ده ستى كى خه نجه ره كه ي به ر پشتينى هه ل كيشاو له ژنه كه ي دا. ژنه هاوارى كرد:

"ئاي مردم" و كه وت.

ئەو ژنەى دىكە كە لوولە تەفەنگى نايىبى لەسەر سەرى كۆرەكەى دەدى، بە گریانەو پەراپەو:

"حەمەدەم، حەمەدى من، روحم پى بکە... حەقتە حەمەدەم، بەلام كۆرپى من چ گوناخىكى هەيه؟"

روخسارى حەمەد تاو لەگەل تاو دەگۆرا. ئەو بريسكەى وەك نووكە دەرزى لە چاوانى دا كووزاىه وە. چاوى بە نايب كەوت كە قامكى لەسەر پەلەپىتكە بوو. هەريينا چركاندنى. وەخت تەنگ بوو. حەمەد شەپىكى لە لوولەى تەفەنگە كە دا كە لەسەر سەرى كۆرەكە بوو. نايبيش لەو لە حەزەىه دا دەستى لى كىشابوو. گوللەكە وە دىوارى كەوت.

حەمەد دەستورى بە جەبار دا:

"ئەو مندالەى بەرەلا كە."

ژنە ئەم دەستەى حەمەدى ماچ دەكرد، پاشان ئەمەيانى بەردەداو دەستەكەى دىكەى ماچ دەكرد، ديسان ئەمیان و دووبارە ئەويان..."

"بۆ حەمەدەم... بۆ ئەو كافرە وەبىنە و بىكوژە... حەقتە حەمەدى خۆم، بە قەد عەرزو عاسمان حەقتە... بەخوا ئەگەر فرمىسكىكى بۆ برێژم. ئەگەر دلۆپىك فرمىسكەم لەسەر تەرمەكەى رشت، ئىدى خەلك بە "زىنەب" م بانگ نەكا... وەى بىنە و بىكوژە، حەقتە حەمەدەم، لە عەرزەتا عاسمان."

حەمەد هەر زارى هەل نەچپرا. بى ئەوەى يەك قسە بكا، لە سەرەخۆ لە هۆدەكە وەدەرەكەوت. هەموو لەشى ژانى دەكرد. دەتگوت هەموو لەشى لە دەسك ئاونگ دا كوتراو.

نايب رەجەب توورە ببوو. جنىوى دايك و بابى دەست پى كرىبوو. قۆلى حەمەدى گرتبوو. وەهاى دەگوشى، دەتگوت دەيهوى باسكى بشكىنى:

"ئەتۆ بەو دل ناسكى يەتەو نەتوانى ياغى بى. ناتوانى تۆلە بستىنەو. پياوەكانى عەبدى لە كەلنىك، قوزبىك بە گىرت دىنن و مشوورت دەخۆن... لە ئىستاو ش جگە لە عەبدى، دوژمنىكى دىكەت هەيه كە پى دەلەين دۆردووه شىت."

جەبار:

"زۆر دەلەى نايب رەجەب... ئەگەر دوژمنىكمان هەيه كە پى دەلەين دۆردووه شىت، لەبەرامبەر دا دوستىكى زۆرىشمان هەن كە پىيان دەلەين عەشیرەتى ساچى كارالى... قەول وا نەبوو لە جياتى عەبدى خان دوو مندالى بى گوناح بكۆژين."

نايب رەجەب بىدەنگ بوو.

دەرو دراوسى بە دەنگى شيوەن و گريان، بە تووى كراس و دەرىپى يانەو لە مالان هاتنەدەرەو لە دەورى مالى عەبدى خرى بوونەو. لە يەك لە حەزەدا ئەم قسانە دەم بە دەم گەران و بە گووى هەموو كەس گەيشتنەو:

"حەمەد نەمردووه، حەمەد نەمردووه."

"حەمەد نەمردووه."

حەمەد هەتا ئەو عەبدى يە كافرە نەكوژى نامرى... حەمەد نامرى."

"دللى حەمەد بە قەد دەلەيايەك بەزەبى تىدايه."

دريان بە ئاپۆراپە كە دا كە لەبەر دەرگای ماله كە كۆببوونەو وە بە نىويان دا تى پەرىن. وەختىك دىهاتى يەكان چاويان بە حەمەد و هاوړى كانى كەوت، لەپر بىدەنگ بوون. بوو بە بىدەنگى يەك كە دەنگى هەناسەش نەدەبىسترا.

حه مه د زاری کرده وه و پاش ماوه يه ك بۆ يه كه م جار قسه ي كرد:

"دیهاتی یه کان وه خه بهر هاتوون. تازه ناکرێ له نیۆ دئی بمینینه وه. با برۆین."

جه بار:

"با برۆین."

نايب ره جه ب:

"برينه كه م وه ژان هاتوه ته وه, له دئی بچينه دهر بچينه كوئ؟... خه ريكه له برسائيش دهمرين."

حه مه د:

"ديسان ديينه وه."

به ره و دهره وه ي ئاوايي وه پړي كه وتن و دهنگه دهنگ و هه راو هور يايه كيان له پاش به جي ما. سه گوهر ته واوي دئ يه كه ي داگرتبوو. ديار بوو سه گه ل كه وتوه ته په له قاژه و تهنگانه. هيند يكيان له جياتي وه رين ده يان قروسكاند.

نايب ره جه ب هه ناسه يه كي دريژي هه ل كيشا:

"با دانيشين. ئە من ماندوو بووم. خه ريكه م ده مرم. برينه كه م زور پيس وه ژان كه وتوه."

جه بار:

"چته نايب... ئە تو كه هينده بي تاقه تي بوجي سنگ به گولله وه دهنئي؟"

نايب تووره بوو, هه ستاو نه راندي:

"جاريكي ديكه زارت هه ل پچري و قسه م له گه ل بكه ي, ميشكت ده پرژينم... زولي سه گباب... ئە تو كارت به كاري من

چيه؟"

جه بار له قاقاي پي كه نيني دا.

حه مه د:

"وازي لي بينه جه بار... ئاخره كه ي تووشي به لايه كمان ده كه ي."

نايب:

"ئه م دايك حيزه ئاخره كه ي ناچارم ده كا كه كاريكي نابي بكري, بيكه م... به خوا هه ربينا ديت كه لاكم خسته

عه رزي."

حه مه د:

"وازي لي بينه نايب ره جه ب... گالته ت له گه ل ده كا, حه قت نيه تووره بي."

نايب ره جه ب:

"ئه من گالته م له گه لي نيه... با لي م گه پري به دهر دو مه رگي خوم رابگه م."

حه مه د:

"جه بار... ئيدي گالته ي له گه ل مه كه."

جه بار ده سه به جي غاري داو ده ستي نايب ي ماچ كردو له سه ر سه ري دانا:

"دلته نه يه شي... تازه گالته ت له گه ل ناكه م."

نايب ره جه ب زهر ده يه كي هاتي:

"گه وواده... ده لئی شهیتانه, په نا به خوا."

جه بار:

"ئیدی تۆبه... ئیدی تۆبه... ئیدی گالته ناکه م."

له سره عهززی دانیشتن. چاوه پری بوون دهنگه دهنگه که دامرکیتته وه و خه لکه که بچنه وه ماله کانیاں. هیچ کامیکیان قسه یان نه ده کرد. هه ریه که فکری له شتیک ده کرده وه.

هه راو هوریا یه که ورده ورده داده مرکایه وه, سه وه پرکه ش بهر بهر که متر ده بوو. جه بار که له و بیده نگی یه وه پرن

ببوو, خوی پی نه گیراو دهستی پی کرد:

"نایب ره جه ب."

"ديسان چ سندانیکته."

جه بار:

"ئه گه ر حه مه د پیشی نه گرتایه ی, ئه و منداله بی گونا حه ت ده کوشه ت؟"

نایب ره جه ب:

"ئه ی چی؟... ئه ری وه للاحه وت رووحی پی بان, یه کی کم پی نه ده هیشت... بوچی ده پرسسی؟"

جه بار:

"هیچ... هه روا پرسیم."

نایب ره جه ب ددانی له چیره وه بردن:

"جه بار... گومانم نیه که قه حبه ی دئی یه که ی ئیوه دایکه جنده که ی تو بووه, گه ووا دی دئی یه که شتان بابه گه وواده که ت

بووه."

حه مه د:

"جه بار... ئه تو جوابی مه ده وه."

جه بار:

"ئه من جوابی ناده مه وه."

هه راو هوریا یی ئیو دی به ته واوی بیده نگ بوو. ديسان دی له و تاریکی و بیده نگی یه ی پیشووا نو قم بووه وه.

حه مه د:

"هه ستن... هه تا روژ نه بووه ته وه بچینه وه لای مام عه لی دورمووش."

نایب ره جه ب:

"ده بهر زارت مرم... زووبن... زووتر, زووتر..."

هه ستان.

دی وه ک جاری پیشوو بیده نگ و چۆل بوو. عه لی دورمووش له دهره وه گوئی له دهنگی پی یان ببوو و دهرگای

کرد بووه وه و له بهر دهرگا چاوه پری یان بوو:

"خه وم لی نه که وت. زور له میژه چاوه پروانتانم."

نایب ره جه ب:

"باشه، ئېمە ھاتېن."

عەلى دورمووش:

"گوتم مريشكتان بۇ سەر بېرن... ھەتمەن زۆرتان برسېيە..."

نايب رەجەب:

"چۆنم، برالە..."

فېشەكدان و قايش پىشتېن و قايشى تىفەنگى نايب رەجەب زىوكارى كرابوون. ديار بوو ئەم زىوكارى يانە كارى وەستاكارىكى كارامە بوون. سەمىلە داچۆراوھەكانى نايب رەجەب سوور بوون. نايب خەنەى دە سەمىلانى دەدا.

ھە رەكە دانىشتن، كچىكى شەرمىيۇن كە جاروبارە بە دزىيەوھ بە دەم ھەمەدەوھ پىدەكەنى، سەفرەكەى راخست. قىبوولۇيان ھېنا. ھەلمىكى بۆنخۆش لە قىبوولۇيەكە ھەل دەستا. لە دەفرىكى دىكەدا مريشكى سوورەوھەكراويان ھېنا.

نايب رەجەب:

"ئەم پالاوھ ھەتمەن بۇ بىرېنەكەى مەن باشە... ئەمەن ئەو جۆرە پالاوھم زۆر پىي خۆشە كە ئاوا ھەلمى لى ھەل دەستى و

بۆنى رۆنەكەى بىنەدەمى مەست دەكا..."

جەبار:

"نايب رەجەب... ئەتۇ بەو سەلىقەو ئىشتىايەوھ بۆچى ھاتووى بوويە ياغى؟... ئەتۇ دەبوو دەفەرخانەت

كردبايەوھ."

نايب گوراندى:

"وست بە."

ھەمەد:

"جەبار، گالتە لەگەل نايب مەكە."

جەبار:

"ئەمەن چەم گوتوھ؟"

ديار بوو زۆر لەمىژ بوو عەلى دورمووش دەيەوئى شتىك بە ھەمەد بلى، بەلام بۆى نەدەكرا. يان قسە دەھاتە نىو

قسەوھ، يان بۆخۆى نەيدەگوت. ھەمەد تىگەيشتبوو:

"مام عەلى... واديارە قسەيەكت لە دل دايە... ھەروا تىقى خۆت قووت دەدەيەوھ. قسەكەت بکە."

عەلى دورمووش:

"بلىم چى ھەمەد؟... ئەتۇ ھەر لە مندالىيەوھ لىت ديار بوو كە ئەگەر گەورە بووى پياويكى باش دەبى. دەمەوئى

بلىم چاكت كرد كە ئەم مندالە بىگوناخانەت نەكوشت."

نايب رەجەب بەم قسەيەى عەلى دورمووش زۆر نارەھەت بوو:

"پىرەپىاو... مامە پىرە... ئەتۇ چ دەزانى؟... ئەتۇ چووزانى تۆلە يانى چى؟... بۆخۆت بەسەرت نەھاتوھ تا

بزانى... ئەتۇ چووزانى ماناى ئەم قسانە چىە..."

عەلى دورمووش مىلى بە لاوھ ناو ھىچى نەگوت.

نايب رەجەب لەسەر قسەكانى رۆيشت:

"ئەگەر ئەمن لە جياتى ھەمەد بووايەم، گيان لە بەرم لەو مالەدا نە دەھيشت، ھەموويانم سەر دەبەري، مالەكەشم بەسەر
كەلاکەکانيان دا دەپرووخاند. تىگەيشتى؟"

عەلى دورمووش:

"تىگەيشتم."

لە تەواوى ئەو ماويەدا كە نانيان دەخوارد ھەمەد سەرى داخستبوو و فكري دەكردهوہ.

ھەمەد:

"مام عەلى... خوا بەزىادى كا."

جەبار:

"خوا بەزىادى كا."

نايب رەجەب:

"خوا بەزىادى كا... ھاتمەوہ سەرھۆ."

جەبار دەيەويست زارى بكاتەوہ كە ھەمەد پيشى پى گرت:

"مام عەلى دورمووش، دەمەويست شتىكت لى پېرسم."

عەلى دورمووش:

"بېرسە ھەمەدم."

ھەمەد:

"عەلىيەشەل چووہ تە كام دى؟... خەبەرت لى ھەيە؟"

عەلى دورمووش:

"دەلین چووہ تە گوندى "جاغشاك"... لىرەپا بۆ جاغشاكيش دوو رۆژە رىيە."

ھەمەد:

"بەچى بزائين كە شەلە ھەتمەن لەوئىيە، يان نا؟"

عەلى دورمووش:

"خوشكەزاي عەلىيەكوپر، لە جاغشاك مېردى كردوہ. پىرى ھاتوہ تەوہ ئاسياب چەشمە. دەچم لى دەپرسم."

ھەمەد رووى كرده جەبارو نايب:

"ھەتمەن دەبى عەلىيەشەلى وەبينين. ئەگەر چوويپتە جاغشاك، دەبى بچين لەوئى بىبينين."

جەبار:

"دەچين."

نايب:

"ئەمن بەو برينەوہ چ بکەم؟... رۆژ لە رۆژ خەراپتر دەبى."

ھەمەد:

"ئەتۆ ھەز دەكەي مەيە نايب رەجەب... تۆ مەيەو ھەر لىرە لە لای مام عەلى دورمووش بمينەوہ. ئاگای لىت دەبى."

عەلى دورمووش:

"ئەرى وەللا، ئاگام لیت دەبی، هەتا چاک دەبیەو، دەشت شارمەو." "

نایب وەك ئەوێ لە نەكاو بربیسكە لیتی دابی:

"ئەمن؟... ئەمن؟... ئەمن لیرە وەمێنم؟... ئەگەر بشكوژیم لیرە نامێنمەو. ئەمن لە ئیوہ جیا نابمەو... "

تیگەیشتن یان نا؟... بەلام قسە یەكەم هەیه، چۆنە كەسێك بە دواى عەلی یەشەل دا بنیڕین؟ "

ژنە پیرەكەى عەلى دورمووش كە دور لەوان دانیشتبوو، هاتە نیو قسەكانیان:

"ئەو یەزیدە كە شوینی حەمەدى هەلگرت و ئەو بەلایەى بەسەر هینا، ئەگەر بزانی حەمەد پیاوی بە دوا دا ناردو، "

هەل دى... ئەو یەزیدە چما لە گرتن دى؟... بەخوا لە ترسان رادەكاو ئیدی بە كەس نابینریتەو. سەرى خۆى

هەل دەگرى و روو لە كیو و بیابان دەكا. "

عەلى دورمووش تەماشای چاوی حەمەدى كرد:

"ئەتۆ عەلى یەشەلت دەوی حەمەدم؟ "

حەمەد:

"بەلێ مامە، عەلى یەشەلم دەوی... "

عەلى دورمووش:

"ئێو دەتوانن دوو روژ لە كادینى ئیمەدا بمیننەو؟ "

حەمەد بێ ئەوێ فكر بكاتەو، جوابی دایەو:

"حەوتوو یەكیش دەمیننەو. "

عەلى دورمووش:

"ئێستا ئەمن عەلى یەكویری بە سواری بەرێ دەكەم... دەلیم بە عەلى یەشەل بلێ ئەمن كارم پێیەتى، دەمەوی شوینم

بۆ هەل گری. دەلین عەلى یەشەل پاش مەسەلەى تۆ تۆبەى كردو، كە تازە شوین گپری بكا. بەلام ئەگەر ئەمن كارم پێى

بێ حەتمەن دى. ئەگەر بیهەوی شوینیش نەگپری، سەریكەم هەر لى دەدا. بەلام نەكا، لە پر بەلایەكى بەسەر بینى؟... "

ژنى عەلى دورمووش دیسان هاتە نیو قسانەو:

"لێی گەری هەر بەلایەك دەیهوی، بەسەرى بینى... لێی گەری ئەنجن ئەنجنى كا، چما ئەم بەلایە ئەو یەزیدە بەسەر

حەمەدى خۆمى نەهینا؟... ئەگەر ئەو خوانەناسە شوینی حەمەدى خۆمى هەل نەگرتبا، كى دەیتوانى حەمەدى من

وہ بینى؟... ئەتۆ عەلى یەكویری بە دوا دا بنیڕە، با بلێ عەلى دورمووش كاری پیتە. هەر كە هات، حەمەد دەبی لەو

بەردەرگایە بیداتە بەر مەودای خەنجەران و ورد وردى بكا. ئەمنیش خەلكى ئاواى بانگ دەكەم بینە سەیری... "

عەلى دورمووش:

"ئافرەت، زۆر دەلێی... بەسیە ئیدی. عەلى یەشەل نیازىكى خەراپی نەبوو. ئەسلەن ئەو كاتەى شوین هەل دەگرى،

فكرى هیچ شتیكى دیکە ناکاتەو، هەر چاوی لەم دنیاى نیه، هەر نازانى چاكەى دەكا یان خەراپەى. عەلى یەشەل

وہختیک باسى شوین گپرانى بۆ دەگرى، ئەقل لە سەرى دا نامینى. چما ئەگەر لە جەنگەل گەرابوو، نەتدى چ حالیکى

هەبوو؟ ئەسلەن رەنگى بە رووانەو نەمابوو. وەك مردوانى لى هاتبوو. هەمووان شایەتى بیان دا، ئەو نەبی. ئاوارە بوو،

لەدیی خۆى دەریان كرد، مال و حالى لى تىك چوون، بەلام شایەتى بەدرۆى لەسەر خەجیج نەدا... حەمەدم، مال و

حالی عه‌لی‌یه‌شهل ویران بوو، به‌لام شایه‌تیی نه‌دا. نابی هیچی لی‌بکه‌ی حه‌مه‌دی خۆم. عه‌لی‌یه‌شهل پیاویکی خه‌راپ نیه.

ژنه:

"کارم به‌وه نیه پیاوی چاکه یان خه‌راپ. ئه‌م به‌لایه کی به‌سه‌ر حه‌مه‌دی هی‌نا؟ ... چما عه‌لی‌یه‌شهل نه‌بوو؟ ... حه‌مه‌دی خۆم، ئه‌گه‌ر مام عه‌لیشت پیاوی به‌دوادا نه‌نارد، ده‌بی بوخۆت بچی و به‌گیری بی‌نی ... ئه‌گه‌ر له‌ کونی هه‌تیه‌ش دا خۆی حه‌شار دابی، ده‌بی به‌گیری بی‌نی و ئه‌و خه‌نجه‌ره له‌به‌ر پشتی‌نت هه‌ل‌کیشی و له‌ زگی راکه‌ی."

عه‌لی دورمووش تووره‌ بوو:

"بروانه ئافره‌ت، بزانه چ ده‌لیم، توو ئه‌و خویه‌ی به‌ حه‌قی ده‌ناسی، توو ئه‌و دین و مه‌زه‌به‌ی ده‌یپه‌رستی، مه‌یه نیو قسه‌کانمانه‌وه. ئاخه‌ر ئه‌تو کارت به‌و کارانه چیه؟"

ژنه:

"پیاویست نیه بیه‌یه وه‌کیلی کوره‌که. لی‌ی گه‌رێ چۆنی پی‌ خوش بوو، وا بکا."

عه‌لی دورمووش:

"باشه با بیکوژی ... با بیکوژی ئه‌و به‌سته‌زمانه ... ئاخه‌ر خۆ عه‌لی‌یه‌شهل نیازیکی خه‌راپی نه‌بوو. ئه‌و مردووی شوین هه‌لگرتنه. ئه‌سله‌ن فکریشی له‌ سه‌ره‌نجامی کاره‌که نه‌کردبووه‌وه. خۆ ئه‌گه‌ر زانیباشی سه‌ره‌نجامی کاره‌که‌ی به‌ کوی ده‌گا، دیسان شوینه‌که‌ی هه‌ر هه‌ل‌ده‌گرت، چونکه عه‌لی‌یه‌شهل مردووی شوین گێرانه، شی‌تی شوین گێرانه. وه‌ختیک شوینی‌ک هه‌ل‌ده‌گرێ ئیدی هۆشی به‌سه‌ر ئه‌م دنیا‌یه‌وه نیه ... ئیستا با حه‌مه‌د بچی ئه‌و به‌سته‌زمانه‌ی بکوژی با دل‌ی توو ئوقره‌ بگری."

ژنه:

"به‌لی. دل‌م ئوقره‌ ده‌گرێ. وه‌ختیک که‌لاکی عه‌لی‌یه‌شهل ببینم دل‌م وا فینک ده‌بیته‌وه، وا بزانه سه‌هۆله."

عه‌لی دورمووش:

"حه‌مه‌دم، گویت له‌م قسانه نه‌بی ... هیچی لی‌ناکه‌ی، نا؟"

حه‌مه‌د به‌ ده‌نگی نه‌رم و کزه‌وه جوابی دایه‌وه:

"ئه‌منیش ده‌مه‌وی شوینی یه‌کیکم بو هه‌لگری و بۆم وه‌بینی."

ژنه:

"له‌ پی‌ش دا با شوینه‌که‌ت بو هه‌لگری. پاشان که‌ کاره‌که‌ی ته‌واو بوو، بیکوژه. هه‌موو ئه‌م به‌لایانه ئه‌و کافره به‌سه‌ر توی هی‌ناون. خه‌جیجیش ئه‌و ناردیه‌ زیندان. ئه‌و بووه‌ته باعیس که‌ خه‌جیج له‌ زیندان دا برزی."

عه‌لی دورمووش داها‌ته‌وه‌و به‌ سه‌رته به‌ حه‌مه‌دی گوت:

"ده‌ته‌وی شوینی ئه‌وت بو هه‌لگری؟"

حه‌مه‌د سه‌ری به‌ نیشانه‌ی "به‌لی" بو له‌قاند.

عه‌لی دورمووش:

"زۆرم پى خوش بوو حەمەدم، زۆر... ئىستا دەچمەلى يەكۆپرت بۆ لە جى دەردەكيشم و دەرى يەى دەكەم. كاتىك
عەلى يەشەل بزائى ئەمن كارم پىيەتى، كارى زىرپىشى ھەبى، بەجى دىلى و دەرى دەكەوى. ئىستا دەلىم جىتان بۆ بەرنە
كادىنى. دوو رۆژان دەبى لەوى بنوون."

عەلى دورمووش دوايە بانگى ژنەكەى كرد:

"كچى... لە جىاتى ئەو ھەموو دانىشتن و چەنە لىدانە، ھەستە جى مىوانەكان بەرە لە كادىنى رايخە. ئەمن دەچمە
لاى عەلى يەكۆپر."

ژنە:

"برۆ، ھەر جەھەننەمىك دەچى، بچوو."

ژنى دورمووش پىرەژنىكى سەرسپى بوو كە ھەموو ددانەكانى ھەلۆرەببون. زارى دەتگوت زارى ھەمبانە يە. گەنم
رەنگ و چاومەپ بوو. لە حەمەدى نىزىك بوو ھە. ھەك ئەو ھى بىھەوى نەپنى يەكى گرنگ بدركىنى، بە سەرودەست حالى
كرد، بردىە قورنە يەك و بە گوپى دا چىاند:

"فريوى ئەمانە مەخۆ... بە ھىچيان باوەر مەكە. بە مام عەلىشت باوەر مەكە. ئەمانە ھەموويان پياوى ئەو عەبدى يە
خوانەناسەن. لەوانەشە ئىستا لە كادىنىت پەستىون و بچن خەبەر بە ژاندارمە بدەن كە بىن بتگرن. بە ھىچيان باوەر
مەكە. بە مام عەلىشت باوەر مەكە. ھەربىنا دىت فريويان داي و دايانىە دەستى ژاندارمە... ئىستا ئەمن دەچمە ئاشى.
دوو رۆژان لەوى دەمىنمە ھە، بۆ ئەو ھى ئەگەر ژاندارمە ھاتن، بىم و ئاگادارتان بکەم. ئەگەر خەبەرم بۆ ھىنان كە ژاندارمە
ھاتن، دەبى دەسبەجى رابكەن. ئەدى حەمەدى خۆم... لەم دى يەدا تەنيا ئەمنم كە چاكەى تۆم دەوى. ئەتۆ يادگارى
دوونەى خۆمى. بابت خوا لى خوش بى، نازانى چەند پياوى چاك بوو. ئەتۆ يادگارى برايمى. ئىستا جىتان لە كادىنى بۆ
رادەخەم. خەوتان نايە؟"

حەمەد:

"دايە حۆرى، ئەو ھەندە بى خەوم، سەرى خۆم پى راناگىرى. سى رۆژە خەو لە چاوم نەكە وتو، لەبەر بى خەوىيان
و ھەختە بمرم."

دايە حۆرى:

"عەمرم نەمىنى... ياخوا كۆپر بىم نەمزانى حەمەدم كوشتە خەو."

ھەموو ژنەكانى بانگ كرد:

"ئۆھوى... خوانەناسىنە، خوانەناسىنە... ئەو كورپانە و ھەختە لە تاوى خەوى بمرن و ئىمەش ئاگامان لىيان نىە.
ھەستن جى يەكانيان بۆ لە كادىنە كۆنەكە راخەن... لەسەر كايە بۆيان راخەن."

نايب رەجەب:

"و ھى دايەگيان، و ھى."

حەمەد:

"چ بوو نايب."

نايب:

"بروانە ملىم چۆن ئەستوور بوو... خەرىكە لە دەفەى نىو شانم تى دەپەرى."

حه مه د:

"ئىستا مه لحه مت بۆ دروست ده كه ين."

دايه حۆرى:

"ئىستا دايه حۆرىت مه لحه ميكت بۆ دروست ده كا, به دوو رۆژ چاك چاكت بكا ته وه."

نوئيه كانيان به په له برده كادىن. ميوانه كانيش چوونه كادىنى. فتيله يه كه به تيره گى نيوه پراستى كادىنه كه وه. هه لواسرابوو, فرتيه نى ده كرد. كادىنه كه نيوه ي پر له كا بوو. بۆنى كاو گزره گه رووى پياوى ده برژانده وه. بۆنى كا, بۆنىكى خۆش و مهيله وسوئيره. له لايه كى كادىنه كه ش ته پاله يان له سه ريه ك دانابوون. پووشكه كا به مالى جالجالووكه وه گيرسابوونه وه... هه زاران پووشكه كا... ژنه كان چوونه ده رى و ده رگا يان پيوه دا. تازه يه كه مين تيشكى به ره به يان له ده لاقه وه ده هاته ژوورى. زۆرى نه مابوو دنيا روون بيته وه.

له سه ر ته باره كا يه كه جيگايان بۆ راخستبوون. جه بار له سه ر جي يه كه ي راوه ستابوو, چاوى ليك نابوون و هه روا باويشكى ده دان.

نايب ره جه ب خۆى فرى دايه نيو جي يه كه ي:

"كوپينه ئه من خه ريكم ئاورم تى بهر ده بى... هه موومان نابى بنووين. ده بى يه كي كمان ئيشك بگرى."

حه مه د:

"ئيوه بخه ون, ئه من راده وه ستم."

حه مه د له خه فه تان وهخت بوو ديق بكا. جه بار هه ر چووه سه ر جي و خه وى لى كه وت. نايب ره جه ب ده ينالاند.

حه مه د تفه نغه كه ي هه لگرتبوو, له سه ر ته باره كا يه كه دانيشتبوو و سه رى وه سه ر ئه ژنوئى كردبوو.

لاى نيوه پۆيه دايه حۆرى نانى بۆ ميوانه كان هينا. نايب ده ينالاند. دايه حۆرى كه ئه م وه زعه ي دى, له خۆى تووره

بوو:

"ئهى خه جاله ت خۆم... له بيرم چوو..."

حه مه د:

"چت له بير چوو, دايه حۆرى؟"

دايه حۆرى نايب ره جه بى نيشان دا:

"ده بى ده رمانى بۆ ساز كه م."

تازه له نان خواردن ببوونه وه كه دايه حۆرى گه رپايه وه. پيال يه كى به ده سته وه بوو كه هه لمى لى هه لده ستا:

"ئه م ده رمانه بابم دروستى ده كرد. هه روهخت يه كي ك بريندار ده بوو, به ره حمه ت بى هه ر به م ده رمانه زوو چاكي

ده كرده وه. وه ره براى خۆم."

خيرا برينه كه ي كرده وه. ته رده ست و كارامه بوو. په رۆيه كان به برينه كه وه نووسابوون. لى كردنه وه يان كارىكى ئاسان

نه بوو.

دايه حۆرى:

"جه رگه كه م خه رابى براله... بروانه برينه كه ي چۆنى كي م كرده... وه ي براى خۆم گيان, وه ي."

نايب ره جهب ددانی له چیره وه دهر دو دینالاند. دایه خوړی برینه که ی کرده وه، خاوینی کرده وه، مه لحه می له سه ر داناو به ستی.

نايب ره جهب:

"دهستت نه رزی خوشکم... دهستت خوش بی... نارام بووم."

نايب ره جهب دووباره چووه وه نیو جی یه که ی.

جه بار:

"کاک حه مه د، ئه توش بخوه، ئه من به خه به رم."

دایه خوړی:

"ئهمنیش ده چمه ناشی. ده ترسم ئه و خوانه ناسانه به گرتان بدن. هر له دووره وه ژاندارمه ی بیبیم، دیم و خه به رتان ده ده می. له م ماله دا که س ناتوانی دهست له حه مه دم بدا. که س ناتوانی دهست له یادگاری دوونه گیانم بدا. ئه من چوومه ناشی، ده چم له وی داده نیشم و چاو له ری یه ده که م. ئه گهر ژاندارمه ده رکوت ده سبه جی خوم ده گه یه نمه وه حه مه دی خوم."

حه مه د چووه نیو جی. به لام هرچی ده یکرد، خه وی لی نه ده که وت. چه ند روژ بوو شه که ت و بی خه و بوو، که چی خه وی لی نه ده که وت. مردنی دایکی و گیرانی خه جیج، به جاریک پشتی بیان شکانده بوو. وه ک ئه وه ده چوو که حه مه د له بن ئه و هه موو دهر دو به لایه دا پلی شایته وه. جاری و ابوو ده تگوت ئیستا ده خنکی. دلی گری گرتبوو و ده سووتا. له گز فکرو خه یالی دوورو دریزرا ده چوو و به و هاسانی یه نه ده هاته وه سه رخو. دیار نه بوو بوچی، جار جار له هه موو که س، له هاوړی کانی، له خه لک و له خوی ده سله میه وه. به لام هیچی به هیچ که س نه ده گوت.

نیوه شه و بوو که جه بار بانگی حه مه دی کرد:

"ئه من خه وم دی. هه سته ئه تو راوه سته."

حه مه د که هر خه وی لی نه که وتبوو، هه لستا. تفه نگه که ی تاو دایه. له سه ر ته باره کایه ک دانیشنت. ئه ژنوی به سنگیه وه نان و سه ری وه سه ر ئه ژنویانی کرد. دیسان له فکروه وه چوو.

لای به یانی خه ریک بوو چاوی گهرم ده بوون که دهر گای کادی نی کرایه وه. حه مه د ده سبه جی تفه نگه که ی بو لای کادی نی راداشت.

عه لی دورمووش:

"چی حه مه دؤک؟... ده ته وی من بکوژی؟"

حه مه د هیچی نه گوت.

عه لی دورمووش:

"وهره حه مه د... عه لی یه کویر، عه لی یه شه لی هی ناوه. له مالین. هاوړی کانت هه ستینه و وهرن. مه سه له که م به عه لی یه شه ل گوتوه. زور ده ترسی. له ترسان وه خته دلی بتوقی. ئه و ئافره ته ی منیش خه راپی پی کرد. خوی پی دا داو تفی له و به سته زمانه کرد. پی گوت: "ئه گهر حه مه دؤک نه تکوژی، بوخوم ده تکوژم." ئیستا شه له زراوی چووه. له ترسان وه ک میژوک ده له رزی. عه لی یه شه ل پی وایه ئه من فریوم داوه و هی ناومه بیکوژی. هر لی م ده پرسی هی ناوتم بیکوژی؟ نازانی چون ده له رزی. وه خته له ترسان دیق بکاو بمری."

حه مه د وه ختيك بيستی عه لایه شهل هاتوه، وادیار بوو نه ختيك خوشحال بوو. جه باریش وه خه بهر هاتبوو. فكريان كرده وه كه نایبی هه ل نه ستینن. به لام ترسان تووره بی. بویه ئه ویشیان هه لستاند.

جه بار:

"هسته نایب ره جه ب، هسته... شوین گپری به ناوبانگی زه مانه په یدا بووه. عه لایه شهل هاتوه. ده بی بچین دوو قسه ی له گه ل بکه ین."

نایب ره جه ب كه ئه ستوی خوی پی رانه ده گیرا، به سه رسورمانه وه پرسى:

"ئا!... عه لایه شهل هاتوه؟... عه لایه شهل هاتوه؟"

جه بار:

"به لی... خویه تی... عه لی شوین هه لگر... عه لی شوین گپری... به ناوبانگترین شوین گپری روژگاره."

نایب ره جه ب:

"هات؟... زولی حه رامزاده هات؟... وهی دایه گیان وهی... وهی ملم، وهی..."

جه بار:

"چی نایب؟... ئاخر خه راپه..."

حه مه د:

"ههستن... ههستن بچینه لای عه لایه شهل."

نایب ره جه ب:

"راوهستن."

پاش ئه م قسه یه دهستی كرد به ته كاندن و خاوین كردنه وهی جله كانی. تفهنگ و خه نجه رو فیشه كدانه كانی كه قایشه كه یان زیوکاری كرابوو، به ورده كاری به کی ته واوه وه له خوی دان. سمیله كانی به جوانی بادان. شانیه زیوینه كه ی دهره یناو مووی سه ری جوان داهینا. به لام هه رچی ده یكرد دلی نه ده هات ته ماشای لاقه كانی بكا. پاژنه ی كه وشه كه ی پیوه نه مابوو. توژی ته قیله كه شی به لكی سورانی به كه ی پاك كرده وه.

جه بار نه یتوانی خوی رابگری:

"یاللا نایب... كه وشه كانمان رووی مه جلیسیان نیه، به لام چاره چیه؟"

نایب:

"ئه ری وه للا، چاره چیه؟"

وه ختيك چوونه ژووره كه، عه لایه شهل كه له په نا ئاگردان دانیشتبوو ویستی هه لستى. به لام نه یتوانی. ته كانیكى دایه خوی. به لام دووباره كه وته وه. رهنگی خوله میشى گرتبوو.

عه لایه كویر:

"كاك عه لیم هینا."

حه مه د:

"هه ر بژی."

نایب ره جه ب ددانی له چیره وه بردن و ته ماشای چاوی عه لایه شهل ی كرد:

"ئەو قورمساغە كە پىي دەلېن عەلى شوپن گىر ئەتۆي؟... ئەتۆ لە خوا نەترساي؟... ئەتۆ شەرمت لە مەخلووقاتى
خوا نەكرد؟..."

عەلى يەشەل سەرى داخستبوو و چاوى لە خۆلەمىشى ئاگرەكەو بەرپىبوو، جوولەي نەدەكردو دەنگى دەرنەدەهات.
حەمەد:

"نايب رەجەب، رىگا بەدە من لەگەل عەلى ئاغا قسە بكەم."

نايب رەجەب:

"باشە، ئەتۆ قسە لەگەل ئەم گەووادە بى وىژدانە بكە، بزەنم چى پى دەلېي..."

حەمەد هاتە پەناي عەلى يەشەل و چۆكى بە چۆكەيەو دا:

"عەلى ئاغا... گرى كۆيرەيەكم هەيە بە دەستى تۆ دەكرىتەو... با دەقىقەيەك بچىنە دەرى."

عەلى يەشەل لەو جىي لىي دانىشتبوو، رەق ببوو و جوولەي نەدەكرد. كەوتە پەتە پەتە:

"حەمەدم... حەمدئاغا... ئەمن چووزانم سەرەنجامەكەي واى لىدى... بەزەيىت پىم دا بى... ژن و مندالم هەيە،

روحم پى بكە."

حەمەد:

"مەترسە... با بچىنە دەرى قسەيەكم پىتە دەبى بە سرتە پىتە بلىم."

عەلى يەشەل:

"روحم بە ژن و مندالم بكە. ئەمن كردم، ئەتۆ نەيكەي حەمدئاغا. ژن و مندالم هەيە."

حەمەد:

"هەستە بچىنە دەرى... دەمەوى بە سرتە شتىكت پى بلىم."

عەلى يەشەل هېچ رەنگى بە روووە نەمابوو. وەك مردووانى لى هاتبوو. دەلەرزى:

"وەرە كەوشەكانت ماچ كەم حەمدئاغا، مندالەكانم هەتيو مەكە. ئەمن كردم، ئەتۆ نەيكەي حەمدئاغا..."

نايب رەجەب توورە بوو:

"ببزوو دەويىت بابى شەل... راست وەبە، خۆ هەر كاريك و دوو كارت نەكردوون... ببزوو، ياللا..."

نايب رەجەب خەنجەرەكەي هەلكىشا.

حەمەد:

"نايب... كارت پىي نەبى."

نايب رەجەب:

"زۆر باشە. كارم پىي نىە، دەستىشى لى نادەم. ئەتۆ لەسەر سەرتى دانى و لەبەر دەستى راوہستە..."

لە نارەحەتى خەنجەرەكەي لە كالانى راکردەو.

حەمەد:

"مەترسە عەلى ئاغا... كاريك پىتە نىە. ئەگەر ويستبام بتكوژم، لىرەش دەمتوانى... دەمەوى بە سرتە شتىكت پى

بلىم."

عەلى يەشەل:

"په نا به خوا... ئه وه هه ستام... روح به منداله کانم بکه حه مه د ئاغا... په نا به خوا."

عه لای په شهل هه ستا. لاقه شه له که ی به دواى خو ی دا راکیشا، له هۆده که وه دهر کهوت و له قوژبنیکی تاریک دا راوه ستا. حه مه دیش چوه په نای.

حه مه د:

"باش گویت بکه وه عه لای په شهل. هه موو ئه و به لایانه ئه تو به سه ر منت هیناون. به لام تازه ده رچوو... پیاوه تی په کیشت کرد، خه به ری ئه ویشم هه یه. هه مووی ئه مانه رویشتون. ئیستا ده بی له فکری دواروژ دا بین. ئیستا له تو م ده وی شوینی په کیکم بو هه لگری و بو م بدوزیه وه."

عه لی که وته په ته په ت:

"به خوا پاش مه سه له ی تو ئیدی سویندم خواردوه که شوین گپری نه که م. ئه گه ر ده ته وی، بمکوژه. ئه من سویندم خواردوه که ئیدی شوین هه ل نه گرم. سویندم خواردوه که ئیدی نه به باعیسی هه یه که س."

حه مه د:

"باشه. ئه گه ر ئه و شوینه م بو نه گپری، ئه وده م ده تکوژم."

عه لای په شهل ملی به لاه نا:

"روح به منداله کانم بکه."

حه مه د:

"ئه م قسانه هه یه نا که ن. ده بی هه روه ک شوینی منت هه ل گرتبوو، ئیستاش شوینی ئه و که سه ی ده مه وی بو من هه لگری. به خوړایی مه پارپوه."

عه لای په شهل به زمانیکی فه قیرانه پرسى:

"شوینی کیت بو هه لگرم."

حه مه د:

"شوینی عه بدی خان... ده بی له هه ر کوئی په ک بی، وه ی بینى. ئه گه ر له کونه مشکانیش دا خو ی شار دبیته وه، ده بی شوینی هه لگری. ئه گه ر بووبیته ته یرو چووبیته ئاسمان ده بی بیدوزیه وه. ئه گه ر دیته وه زور باشه و ئه گه ر نا..."

عه لای په شهل:

"بوچی زووتر نه تگوت براله... ئه گه ر ده مزانی که ده ته وی شوینی عه بدی خان بو هه لگرم، هه ر که زارت ده کرده وه، ده مگوت به سه رچاو. شوینی ئه وت بو هه لده گرم. له هه ر کونیک دا خو ی حه شار دابی بو ت ده بینمه وه. ئه گه ر له جه هه ننه م دا خو ی شار دبیته وه ده ی بینمه وه. حه تمه ن یان له شاره، یان له گوندی "زه رده باخچه" یه، یان له "هه وشاره دی". حه تمه ن له یه کیک له و جی یانه یه. ده بی پیکه وه بچینه لای چوکوراوا. وای ده بینمه وه هه روا بزانه به ده ستی خو م شار دوومه ته وه. یه خه ی ده گرم و ده یده مه ده ست... ئه و کافره مال و گوزه رانی منی تی ک داوه. چونکه شایه تی به دروم نه دا له دی و ده رنام. روحمی به ژن و مندالم نه کردو ئاواره و سه رگه رانی کردین. ناچار بووم پیلی ژن و مندالم بگرم و بچمه غه ربیایه تی. له خوام ده وی ئه و خوانه ناسه ی ونجر ونجر بکه ی. بوخوم له خوام ده وی بی بینمه وه. له گه لتان دیم. یاغی ده بم و روو له شاخی ده که م..."

حه مه د:

"باشه... ئیستا با بچینه ژوروی. پاشان قسه‌ی لی‌ده‌که‌ین. نامه‌وی که‌س بزانی. نابی به‌که‌س بلئی. عه‌لی دورمووش بونی کرده، به‌لام قه‌یدی نیه. نابی که‌سی دیکه بزانی."

عه‌لی‌یه‌شهل:

"ئه‌من به‌خه‌یالم دا نایه. هه‌موو دنیا‌ش پی بزانی کاری خۆم ده‌که‌م. هه‌موو که‌س ده‌زانی ئه‌و بی‌شه‌ره‌فه چی به‌سه‌ر توو خه‌جیج و دیهاتی‌یه‌کان و پاشانیش به‌سه‌ر خۆم هی‌ناوه. ده‌ردی له‌ دل‌م دا هی‌نده‌ی کیویکه. چما له‌بیرم ده‌چیته‌وه؟ هه‌موو دنیا‌ش پی بزانی، شوینی هه‌ل‌ده‌گرم. ئه‌وپه‌ره‌که‌ی ئه‌وه‌یه ئه‌منیش تفه‌نگیک هه‌ل‌ده‌گرم و وه‌دوات ده‌که‌وم. بچی هه‌ر کوئی‌یه‌که له‌گه‌لت دیم، به‌خوا دیم..."

حه‌مه‌د هات و له‌به‌ر ئاگر دانیشت. عه‌لیش هات. عه‌لی‌یه‌شهل به‌چاوان پی‌ده‌که‌نی.

عه‌لی دورمووش:

"چاوت پیده‌که‌نی شه‌له... ناکا کاریکی تازته بو په‌یدا بووی؟ پیم بلئی ده‌ته‌وی شوینی کی هه‌لگری؟"

عه‌لی‌یه‌شهل:

"نا... شتی وا نیه. کاک حه‌مه‌د له‌گه‌لم ئاشت بووه‌ته‌وه. بویه خۆش‌حالم."

پاشان، حه‌مه‌دو جه‌بارو نایب و عه‌لی‌یه‌شهل، چوار به‌چوار چونه‌وه کادینی.

وه‌ختیک له‌کادینی وه‌ده‌ر که‌وتن و وه‌رئ که‌وتن، هیشتا به‌ری رۆژی روون نه‌ببوو.

حه‌مه‌د:

"خواحافیز دایه‌ حۆری، خوا حافیز مام عه‌لی دورمووش. هه‌مووتان به‌خوا ده‌سپیرم."

دایه‌ حۆری:

"حه‌مه‌د، حه‌مه‌دی خۆم... ئه‌گه‌ر وه‌ختیک کاری عه‌لی‌یه‌شهل ته‌واو بوو، قیمة قیمة نه‌کرد... ئه‌گه‌ر ئه‌و یه‌زیده‌ت ونچر ونچر نه‌کرد، بزانه‌که هه‌رگیز گه‌ردنت ئازا ناکه‌م. ئیسک و پروسکی دوونه‌ش له‌گه‌لکۆدا ئاگر ده‌گری. حالی بووی چیم گوت؟ گویت لی‌بوو؟"

عه‌لی دورمووش:

"به‌خیرچی حه‌مه‌دم... گویت له‌قسه‌ی دایه‌ حۆریت نه‌بی، بوخۆت ده‌زانی نه‌ختیک شیتۆکه‌یه."

پاشان رووی کرده عه‌لی‌یه‌شهل:

"ئه‌تۆش وه‌دلی خۆتی مه‌گره‌ عه‌لی. ژن ئه‌گه‌ر پیر بوو، خه‌رفانه‌که‌ی به‌لایه..."

له‌دی وه‌ده‌رکه‌وتن.

عه‌لی‌یه‌شهل:

"که‌وابی خۆم به‌چاوی خۆم که‌لاکی ئه‌و کافره‌ ده‌بینم، ها...؟"

عه‌لی‌یه‌شهل دوای ئه‌م قسه‌یه‌ لیوی خۆی لسته‌وه. ئه‌مه‌ عاده‌تی بوو، هه‌روه‌خت کاری راست بهاتایه‌و که‌یفی ساز بایه‌ لیوی خۆی ده‌لسته‌وه.

عه‌لی‌یه‌شهل:

"ده‌زانم براله‌ زۆرت خه‌راپه‌ له‌ ده‌ستی من دیوه. ئیستی ده‌مه‌وی چاکه‌شم له‌ ده‌ست ببینی. هه‌رکاریکی له‌ ده‌ستم بی بۆتی ده‌که‌م. پاش ئه‌وه‌ش که‌ کاری ئه‌و کافره‌ت یه‌که لا کرد، دیسان هه‌ر کاریکم له‌ ده‌ست بی بۆت ئه‌نجام ده‌دم."

زۆر به روحمی، زۆر پیاوی. یه کی دیکه له جیی تو با، هه تا ئیستا له میژ بوو منی کوشتبوو. به لام ئەتۆ تئگه یشتی که ئەمن گوناحیکم نیه. ئەگەر ئەمن بنیاده میکی خهراپ بووایه م، شایه تیی به درۆم دهاو تووشی ئەم رۆژه نه ده بووم. به لام ئەتۆ تئگه یشتی که شایه تیی به درۆ له من ناوه شیتته وه. ئەگەر ئەو کاره م کردبایه خوینم هه لالی تو بوو.

نایب رهجهب که له میژ بوو قسه ی نه کردبوو، وه قسه هات:

"ده لئین ئەتۆ له شوین گێران دا لینگه ت نیه؟"

عه لی یه شه ل:

"شوینم خهراپ نه ده گێرا... به لام ئیدی سویندم خواردوه که شوینی بنیاده م هه لئه گرم."

نایب رهجهب:

"باشه، کارت به هه یوانان چیه؟"

عه لی یه شه ل:

"ئەگەر به جارێک دهست له شوین گێران هه لگرم، نه خووش ده که وم. شوینی شوورو که له کیوی و ئەو جووره هه یوانانه هه لئه گرم... وه دوای راوچی بیان ده که وم و شوینی هه یوانان هه لئه گرم، چ بکه م، به دهست خۆم نیه. ئەگەر هیه شوینیک هه لئه گرم به خوا ده مره م."

جه بار:

"به قوربانی خوی بم..."

نایب رهجهب:

"وهی دایه گیان، وهی."

پاشان هه تا گه یشتنه به ستینی "ئاویژه گابه رد"، هیه چیان قسه یان نه کرد. لیره، ئاونگ له سه ر زه وی نیشتبوو. خاکی ئیره سوور بوو. گله که ی بۆنیکی لی هه ل ده ستا، وه ک بۆنی گلی چوکوراوا.

نایب رهجهب:

"وهی دایه گیان، وهی... وهی ئەژنۆم... خه ریکه ئەژنۆم ده شکین... سه ری خۆم بۆ راناگیرئ."

جه بار:

"چ بووه نایب رهجهب... دیسان ده نالئینی..."

نایب رهجهب:

"وهی دایه گیان، وهی."

عه لی یه شه ل:

"برینه که ی زۆر ئەستوور بووه. به م وه زعه وه ده رناچین. چونکه زیاتر ئەستوور ده بی. ده بی له جی یه ک وه می نین. مالی "ئومه ته زه رد" له و نیزیکانه یه، پیاویکی باشه."

نایب رهجهب:

"نا، نابئ... بۆ برینیک ناکرئ بنوین. شوینی ئەو کافره مان هه لگرتوه و ده بی وه دوای که وین. نابئ بیلین شوینه که کویر وه بی."

نایب رهجهب دوایه تووره بوو و بانگی جه بارو هه مه دی کرد:

"حه مه د، جه بار... وهرنه پيش كارم پيتانه. دمه وي هه تا ئه و كاره ته واو ده بي ئه من سه رده سته بم... ده بي هه ر دووكتان به قسه م بكه ن، باشه؟..."

حه مه د:

"باشه."

جه بار:

"باشه... بزانه ده ته وي چ بكه ي."

نايب ره جه ب:

"هه ركه س قسه م له قسه بكا، ده سبه جي ده يكوژم... ئه گه ر بابيشم بي، ده يكوژم."

جه بار:

"باشه، كه س قسه ت له قسه ي ناكا... ئيستا بلئ بزانه ده ته وي چ بكه ي؟"

نايب ره جه ب:

"راوه سته با وه ختي بي."

پاشان بانگي عه لي يه شه لي كرد:

"عه لي يه شه ل ده لئنه ته تو له شوين گيران دا زور وه ستاي... به لئنيشت داوه ئه و نامه رده ي بدوزيه وه. وايه يان نا؟"

عه لي يه شه ل:

"به لي. به لئنه داوه. به لام ئه گه ر قه وليشم نه داي، بوخوم دمه وي وه ي بينم. بوخوم به خويني سه ري تينووم."

نايب ره جه ب:

"باشه... بلئ بزانه، به فكري تو ئيستا عه بدى له كوئيه؟"

عه لي يه شه ل:

"ئيستا ناتوانم بلئم له كوئيه. يان ده بي له شاري بي، يان چوه ته هه وشاره دي... له وانه شه خه به ريان پي داي كه ئيمه له دواي عه ودالين... ئه گه ر دلي خه به ري پي داي، حه تمن ده چي ته ديها تي "ده شتي يو رگير"، چونكه ده زاني ياغي يه كان ناچنه جيگاي ده شت و ئه گه ريش بچن لي نامينه وه."

نايب ره جه ب:

"باشه، ئه گه ر چووبيته لاي يو رگير ده بي چ بكه ين؟"

عه لي يه شه ل:

"ئه من خه به ري ده زانم. هه ر لاق له يو رگير به ري ته ده ري خه به رتان پي ده دم."

نايب ره جه ب:

"ئيستا ته گي بري ئيمه چيه؟"

عه لي يه شه ل:

"ئيستا ئيوه بچنه مالي ئوممه ته زه رد. ئه من ده چمه لاي چوكو رواوا، نه ختيك گوي هه ل ده خه م و دوايه دي مه وه لاتان. ئيستا ده بي بچينه مالي ئوممه ته زه رد. ئوممه ته زه رد خزمي خومه و ئه و كافر ه شي خوش ناوي."

لاى ئىوارى بوو كه گەيشتنه مالى ئوممه ته زەرد. مالى ئوممه ته زەرد تاقە مالە بوو، و لەسەر تەپۆلكە يەكى بە دارو بار
هەل كە وتبوو.

عەلى يە شەل:

"سلاو كاك ئوممه ت. ئەمە حەمە دۆكى خۆمانە."

ئوممه ت:

"برالە بېستبووم كه چوويه شاخى. زۆرم پى خوش بوو. زۆرم حەز دە كرد بت بېنم."

عەلى يە شەل ئەوانى لە حەسارى مالى ئوممه ته زەرد داناو بوخۆى لىيدا رویشت.

ئوممه ته زەرد لە دواوه بانگى كرد:

"كاك عەلى، چايەك بخۆوه، دوايه برۆ."

عەلى يە شەل، هەروا بە دەم رىگا رویشتنه وه جوابى دايه وه:

"كاك ئوممه ت كارم هەيه. بە پە لەم."

عەلى يە شەل هەروا كه لاقە شە لە كەى بە دواى خۆى دا رادە كىشا، وەك ئەوهى بە غاردان برۆا، دوور كە وتە وه.

شەوئى شەنە بايه كى نەرمى هەل كرد. مانگ بە ئاسمانه وه دەتگوت سەهۆل بەستويه. شۆقى مانگ بە نىو لك و پۆپى

دارەكان دا شىخال شىخال دەبوو و دەكە وتە سەر زهوى.

عەلى يە شەل لە بەر خۆيه وه دەيگوت:

"ئەگەر ببیه تەيرو بچیه ئاسمان بەگيرت دېنم."

مالەكەى وەبیر هاتە وه كه بە چەند سال زەحمەت دروستى كردبوو و راى خستبوو. وەبیری هاتە وه كه پياوه كانی

عەبدى خان ئەو مالەيان چۆن ویران كردبوو. ددانى لە چیرە وه بردن. خیراتر پىی هەلینايه وه.

كاتىك گەيشته شارى، تازه دنيا رووناك دەبوو. چووه لای بازارە كه. "مراد"ى گەسك دەرى بازارە كه، خەريك بوو

بەردەركى دوكانە كانی دەمالى و تۆزو خۆلى گەياندبووه عاسمان. واديار بوو مراد سەرمايه تى. سلاوئىكى لە مراد كردو

راستە پرئى چووه چاخانە كەى "توفيق ئاغا". توفيق ئاغا تازه چاخانە كەى كردبووه وه. عەلى داواى چای كرد. چايە كيان

لە پيش دانا. چايە كه هەلمى لى هەل دەستا. عەلى يە شەل كه دلە كوتەى بوو، هەتا هەموو دوكانە كان کرانه وه، هەر لە

چاخانە دانیشت.

كاتىك يەكەم تيشكى هەتاو لە بەردە پرئى پيا دە پرئى يە كانی دا، عەلى يە شەل چووه دوكانى "مام مستەفا".

مام مستەفا خەلكى ماراش و پیره پياوئىكى ريش سپى و سەرورپووخۆش بوو. هیشتا دوكان نە کرابوو وه. عەلى لە بەر

دوكانە كه هەلتروشكاو پشتى بە دەرگای دوكانە كه وه دا. چاوهرئى دانیشت. سەگە گروئى يەك كه لمبۆزى رەعەرزى دەخشا

بە تەنیشت عەلى دا تى پە پرئى. ئیره رووبه پرووى دوكانى نالبه ندیى "حاجى كووره" بوو. تاوئىك دواتر حاجى كووره هات.

دەزگايە كەى رىك و پىك كردو دەستى كرد بە نارە نارو نال كوتانە وه. ئەو پەين و پالەى لە قوربئىك كۆ کرابوو وه،

هەلمى لى هەل دەستا. وەختىك هەتاو بلیند بوو هەلمە كه نیشته وه. پاشان مام مستەفا پەيدا بوو. وەختىك مستەفاغا بەو

بە يانئى يە چاوى بە عەلى يە شەل كەوت پىكەنى:

"چ باسە عەلى؟... شوئىنى دزەكەت لە دوكانى ئىمه دیوه تە وه؟"

عەلى يە شەل بە باوئىشك دانە وه هەستا:

"ئەدى، ھەروايە."

مستەفاغا دەرگای دوکانەكەى كردهوہو چوہ ژوور:

"باشە، وەرە ژوورئى عەلى ئاغا بزنام، باس و خەبەر چىيە؟..."

عەلى:

"بلىم چى كاك مستەفا قورت لەسەر قورتئى بە ملمان دا دئى."

مستەفا:

"بەلى، بىستوو مانە."

عەلى يەشەل:

"بەلى، حەتمەن بىستووتە."

مستەفا:

"عەبدى كارىكى باشى نەكردوہ... روژئى پىنج فەرزە نوژان دەكا، بەلام حەق نەبوو ئەو رەفتارە لەگەل تۆ بكا."

عەلى يەشەل:

"دەلىن عەبدىخان لەم دەورو بەرانە يە... ئەگەر راستە، باشترە ئەمن لەو نىزىكانە خۆم ئاشكرا نەكەم. ئەگەر

وہ دەستى كەوم حەتمەن بەلايەكى دىكەم يەسەر دئىئى."

مستەفا:

"مەترسە كاك عەلى. ئەو ئىستا لە فكري گيانى خۆى دايە. لەو بستە مندالە، لەوہى كە دەلىن ياغى بووہ، ئەوہ نەندە دەترسى كە نازانم لە چ كونيك دا خۆى حەشار داوہ. ناوژئى لە شار وەمئىئى. دوئىئى ھاتە لای من، ھىندىك سىغارو شەمچەى كرى، لە خورجىنەكەى ھاويشت و بە چوارنال لىداو روشت. چوہ گوندى "ئاك تووزلوو". بەنيازە ھەرلەوئى زەوى و خانو بكرئى و بمئىئىتەوہ. عەبدى و حەمەد بە يەكتر دەوژن. ئەتۆ ورياي خۆت بە. خەرپەى لەگەل تۆ كرد. بەلام بۆخۆشى چاكەى نايتەپرئى. ئەوہ دەشى بينى، لە ترسى مندالئىكى بستىك مندال چۆن كون بە كون خۆى دەشارئىتەوہ..."

عەلى يەشەل بئى ئەوہى مستەفاغاي وەشك بخا لەسەرەخۆ پرسى:

"خا دەزانئى لە ئاك تووزلوو ميوانى كئى يە."

مستەفا:

"دەتەوئى لە مالى كئى بئى؟ لە مالى كوئىخا حوسىنى خزمى خۆيەتى."

عەلى يەشەل بۆ ئەوہى بە تەواوى دلتيا بئى، زۆر بە ئارامى گوتى:

"نا... باوہر ناكەم لە ئاك تووزلوو بئى، چونكە ئەو نيوہ نيوہى ھىچ پئى خۆش نيە. حەتمەن دەچئىتە چوكووراوا،

دەچئىتە گوندى زەردەباخچە، مالى كورپە خالەكەى."

مستەفاغا توورپە بوو:

"قسەى قور بۆ دەكەى؟ كابرا لە ترسان خوئن لە لەشى دا نەماوہ. بىبينى زگت پئى دەسووتئى. وا زەرد بووہ دەلئى

بەھئى زەردە... ئاختر ترسەتوكى وا كە لە ترسان نازانئى لە چ كونيك دا خۆى بشارئىتەوہ، دەچئىتە مالى كورپە خالەكەى،

كە دەلئى مەرى خوايە... عەبدىت چۆن ناسيوہ... لەوانە نيە كە بەو ئاسانىيە كلكى بە تەلەوہ بئى... بىستم ئەو كورپە

ياغی‌یه که پیی ده‌لین حه‌مه‌دۆک چه‌ند شه‌و له‌مه‌وبه‌ر چووه‌ته سه‌ر ژن و مندالی عه‌بدی. ده‌لین ویستوویه ژن و منداله‌که‌ی بکوژی، دوايه به‌زه‌یی پیمان دا هاتوه‌و به‌ره‌لای کردوون. بیستووته یان نا؟... ده‌سته‌یه‌کیشیان ژاندارمه وه‌دوای ئه‌و کوپه‌ یاغی‌یه خستوه. خو عه‌بدی له‌م وه‌زه‌دا مندال نیه له‌ ئاک تووزلوو وه‌ده‌رکه‌وئ. کوپخا حوسین زور پیاوه. هه‌تا که‌لاکی کوپخا حوسین نه‌که‌وئ، که‌س ناتوانی پری چاوان ته‌ماشای میوانه‌که‌ی بکا... عه‌بدی ئه‌مانه باش ده‌زانئ. چما منداله که‌ مالی کوپخا حوسین به‌جی بیلی و هه‌ستی بجیته زه‌رده‌باخچه؟ قه‌ولت پیی ده‌ده‌م ئیستا بجیه مالی کوپخا حوسین، ده‌بینی له‌ په‌نای ئاگردانه‌که‌ دانیشته‌وه... ئه‌من دلنیاام."

عه‌لی‌یه‌شه‌ل:

"خو به‌ حه‌قه، ناحه‌قی‌یان له‌ که‌س قبول ناکا. ئه‌و زولمی له‌ من کردوه. خواه به‌ ده‌ستی که‌سیکی دیکه حه‌قی منی لی‌ده‌ستیئ. با خوی بشاریته‌وه... با له‌ ترسان شه‌و و روژ ئاره‌ق هه‌لپژئی... ئه‌من کاریکم پیی نیه، هه‌ر حه‌واله‌ی خوی ده‌که‌م."

مسته‌فاغا:

"ئه‌ری، ئه‌تو حه‌واله‌ی خوی بکه."

عه‌لی هه‌رچه‌ند جیگای عه‌بدی دۆزیبووه‌وه، به‌لام دیسان دلی ئاوی نه‌ده‌خوارده‌وه و رازی نه‌بوو هه‌تا باشتر دلنیا نه‌بی، حه‌مه‌دۆکی به‌ریته چوکوراواو خوا نه‌خواست به‌لایه‌کی به‌سه‌ر بی.

له‌ مسته‌فاغا هیندیك هه‌لواو له‌نانه‌واخانه‌ش هیندیك نانی کپیو به‌ره‌و ئاک تووزلوو که‌وته ریگا.

له‌ شاری را هه‌تا باتلاغه‌کانی "ئاغاجسيز" نيزیکه‌ی سه‌عاته‌ ری‌یه‌که‌ه. لیره‌ داری بيشه‌ی به‌ قه‌ده‌ر داره‌کانی لیره‌وار بلیندن. چۆم به‌ نیوه‌راستی ئه‌م دارانه‌دا ده‌روا. گوندی ئاک تووزلوو که‌وتووه‌ته پشته‌ی باتلاغه‌کانی ئاغاجسيز. له‌و دئی‌یه‌دا که‌س نیه‌ تاوله‌رزی خوولاتی تووش نه‌بووبی.

له‌ نيزیک قامیشه‌لان وه‌ک ئه‌وه ده‌چوو ریگای لی و ن بووبی. ده‌ستی کرد به‌ شوین گپران. شوینی چه‌قه‌لیکی هه‌لگرت. شوینه‌که‌ بۆ لای باتلاغه‌کان چووبوو. له‌وه‌ که‌ ئه‌و شوینه‌ی دۆزیبووه‌وه، هه‌م خو‌شحال بوو هه‌م تووره. له‌ دلی خوی دا ده‌یگوت: "باشه، شوینی چه‌قه‌له‌!..." هه‌روا که‌ جنیوی به‌ چه‌قه‌ل ده‌دا شوینه‌که‌ی هه‌لگرت. سه‌ره‌نجام به‌ دوی شوینه‌که‌دا له‌ عه‌رزیکي وشک سه‌ری وه‌ده‌رنا. له‌دلی خوی دا گوتی: "ئه‌و چه‌قه‌له‌ سه‌گبابه‌ زور شتی له‌بن سه‌ریه‌وه هه‌ن... هه‌ر له‌ جی دا چه‌قه‌ل حه‌یوانیکی به‌هۆشه."

روژی دواتر هه‌تاو بلیند ببوو که‌ گه‌یشه‌ ئاک تووزلوو.

ئاک تووزلوو کویره‌ دئی‌یه‌کی بیست - سی مالی‌یه. هه‌موو ماله‌کانی ئه‌و دئی‌یه‌ که‌پرن، که‌پری قامیش. له‌سه‌ر بانه قامیشه‌کانیش گیا شین ببوو. بانی که‌پره‌کانی ده‌وروبه‌ری قامیشه‌لان هه‌میشه‌ نوئی‌یه، چونکه‌ قامیشه‌لان له‌به‌ر ده‌ستیانه. قامیشه‌که‌ ده‌بهرنه‌وه‌و جار به‌ جار پیی داده‌پۆشن. به‌لام بانی ئه‌و که‌پرانه‌ که‌ له‌ قامیشه‌لان دوورن، زورتر به‌ قامیشی وشک داپۆشراون. گیاشینیشیان نیه. ره‌نگی ئه‌و بانانه‌ که‌میك وه‌ک ره‌نگی زیو ده‌چی.

عه‌لی‌یه‌شه‌ل گه‌یشه‌ په‌نای ئاوه‌دانی. می‌شوله‌ بالی لیك نه‌ده‌دا. ته‌نیا ژنیك له‌به‌رده‌رگای یه‌کێک له‌ ماله‌کانه‌وه که‌ چیغی چوارده‌وره‌که‌ی داها‌توو، سه‌ریکی هینایه‌ده‌رو رویشته‌وه ژووری.

عه‌لی‌یه‌شه‌ل:

"خوشکی... خوشکی به‌ریز... مالی حوسین ئاغا کامه‌یه؟"

ژنه که هاته بهر دهرگا. مالیکي نیوه که پرو نیوه ته نه که ی له نئوه پراستی ئاوه دانی دا پی نیشان دا. عه لی که هه ناسه ی سوار ببوو، بۆ لای ئه و ماله وهری که وت.

دهرگای ماله که کرابووه وه. تاویک له پیش دهرگا راوه ستا. پیاویکی گه له گهت له مالی هاته دهر:
"چت دهوی براگیان؟"

عه لی یه شهل:

"ئه من ره عیه تی عه بدی خانم... په یامیکم بۆ هیناوه."

پیاوه که:

"وه ره ژوور براگیان."

له حه ساری گه وره ی ماله که تی په ری. چوو ژووری هۆده یه که که سه رانسهر به ری لی راخرا بوون و ئاوره که شی خوش خوش دایسا. عه بدی خان له بهر ئاگره که دانیشتبوو، ده سحی بی ده گپران و بۆ لای ئاوره که چه مابووه وه، وادیار بوو ویزینگی دهدان.

عه لی تاویک له په نا دهرکه ی راوه ستا. عه بدی خان هه روا ویزینگی دهدان. هۆشی به سه ر دهرگا که وه نه بوو و هه روا ده سحی بی ده گپران. پیاوه که له گه ته که به دوی عه لی دا هاته ژوور:

"خان... له دپی خۆتان را هاتوون."

عه بدی خان، هه روا به دم فکره کانیه وه به ئه سپایی سه ری وهر سووراندو چاوی ده عه لی یه وه بری. عه لی جوړیک راوه ستابوو ده تگوت خه ریکه به سه ر لاقه شه له که ی دا بکه وی. خان له پیش دا عه لی نه ناسیه وه. یه که دوو جار چاوی لیک نان. کاتی که عه لی ناسیه وه رهنگی په ری. زاری کرده وه هیندیک شت بلئ، به لام نه ی توانی. که س له قسه کانی حالی نه ده بوو. عه لی چوو لای. عه بدی خان چاوی پی دهر په رین و ده سحی به که ی له ده ست به ربوونه وه:

"وه ره کورم... وهره بزائم باس و خه بهر چیه؟... له دپی را خه بهرت هیناوه؟"

عه لی له بهر ئاگردان، له لای خان دانیششت.

عه بدی خان:

"باشه... باس و خه بهر؟"

عه لی یه که دوو جار به دزیی پیاوه که له گه ته که چاوی له عه بدی خان داگرت. عه بدی خان تی گه یشت که عه لی قسه یه کی نه پینی پی یه.

عه بدی خان:

"وه سمان... تاویک بچۆ دهری، ئیمه دووسی قسه ی تاییه تیمان هه ن."

پیاوه بالابه رزه که چوو دهری و دهرگای پیوه دا. عه بدی خان له عه لی نیزیک بووه وه:

"کورم باس و خه بهر چیه؟"

روخساری عه بدی خان له بهر ترس و نیگه رانی شکلیکی سامناکی به خویه وه گرت. پرسی:

"عه لی... نه کا ئیستا شوینی منت هه لگرتبی؟"

عه لی یه شهل وای خۆ فه قیر ده نواند ده تگوت ئیستا نا ئیستا له بانگی گریان دهدا.

عه لی:

"خان... نازانی ئەو شوین گێرانه چ بەلایهکی بهسەر من هیناوه... دئ و مال و ژیان و دارونه دارم له دهست چووه و کهوتومه ته غهريبايه تي. ئیستا ئەوهش بهس نیه، دهبی روحیشم بدهم. حه مه دۆک هات. منی له چاغشاک به گیر هیناوه دهست به سترای هینامیه ئاسیاب چهشمه. دهیگوت دهبی عهبدی خانیش وه بینم و ههردووکتان پیکه وه بکوژم. شهوی گهیشته ئاسیاب چهشمه. حه مه دۆک ده رگای ماله که ی توی شکاندو چووه ژووری. شیوه نی ژن و منداله کهت ده گهیشته ئاسمان. ئەمن له و شلوق و پلوقی یه دا بۆی ده رچووم. چوومه مالی حه سو شیلیم. حه سو دهسته کانی کردم هوه. حه سو نارد بچی بزانی له مالی ئیوه چ باسه. حه سو چوو و خه بهری هینا. دهیگوت خان له مال نیه، حه مه دیش چووه ته ژووری و له پشت هوه ده رگای داخستوه، کهس ناتوانی بچیته ژووری و ژن و مندالی عهبدی خان له ترسان ئەوه زریاویان ده چی... دوو یاغی دیکهش که له گه له حه مه د بوون، وهختیک پێیان زانیوو که ئەمن هه لاتووم، کهوتبوونه نیو دئ و مال به مال به دوام دا ده گه پان... به لئ خان... ئەمنیش له نیو دئی رام کرد... نازانی له نیو دئی چ قیامه تیک بوو. به هه ر ناره حه تی یه ک بوو له ئاوی وه ده ر که وتم، هه تا گهیشته سه ر چۆمیش، گویم له دهنگی ئەوانه بوو که به دوام هوه بوون. ئیستا پیم بلئ ته گبیری من چیه خان... ئەمن هه وه ل خواو دووه م تو شک ده به م."

عهبدی خان رهنگی په ری. له و نیوه دا عه لی یه شه لیش دهستی به گریان و هه نیسک دان کردبوو:

"خان... دهستم به داوینت... فکریک بۆ ژن و مندالی من بکه وه. ژن و منداله کهم له چاغشاک به جی ماون. ئاخه گوناحی من چیه. ئەمن تازه ناویرم بچمه وه وی. ئەتو ری یه کم بۆ دانی خان. بۆ خوشت دهبی فکریک بۆخۆت بکه ی. له م چوکوراویه چ ده که ی؟... ئیستا ئیمه به جه هه ننه م، ئەتو دهبی چاره یه ک بۆخۆت بدۆزیه وه. ئاخه ئەتو خاوه نی پینچ پارچه ملکی خان. هه موو خه لک گه وره و چووک ده لێن عهبدی خان چووه ته چوکوراوا. ئیستا ئیمه به جه هه ننه م خان. ئەمن له خۆم زیاتر له فکری تو دام خان..."

روخسار و ئەستوی عهبدی خان سوور هه لگه پان. چاوی پر بوون:

"کوړم، عه لی ئاغا... ده زانم خه راپه م له گه ل کردوی. ئیستا بچۆ ژن و منداله کهت بینه وه دئی خۆمان. نامه یه کیشته ده ده می بۆ مالی ئیمه ی به ره. ده نووسم توو و جووتت بده نی. هه رچی بووه رۆیشته وه. ئیستا بچۆ پیلی ژن و منداله کهت بگه وه بیان هین هوه ئاسیاب چهشمه."

عه لی:

"ئەمن تازه ناویرم پئ له و نیوه بنیم خان گیان. ئەگه ر ئەو بی شه ره فی بی ناموسه به گیرم بئنی، به خوا ونجر ونجرم ده کا."

عهبدی خان:

"لئی مه ترسه، نایه لم چی دیکه له و کێوانه دا به که یفی خۆی بیته و بچی. بیستومه له گه ل دوردوه شیتیش تیک چوون. وه لامم بۆ دوردوه شیت ناردوه. هه ر ئەم رۆژانه دهسته ی چپکلشی به گژدا ده که م. هه یج ترست لئی نه بی. هه ر ئەم رۆژانه وه ک که ویا په بۆت ده گرم. ئەتو ترست نه بی."

عهبدی خان دهستی به گهرفانی دا کردو بهسته یه که ئەسکیناسی ده رهینا. له نیو ئەسکیناسه کان نیزیک به ده ئەسکیناسی سه وزی ده رهینا:

"وه ره کوړم، وه ره عه لی ئاغا. ئەمه ش پوولی خه رجیت. ئیستا گوئی بگه ر بزانه چت پی ده لیم. ئەتو ئیستا ده بی

راسته ری بچیه ئاسیاب چهشمه و سه ریکی مالی ئیمه بده ی. بلئ سی میگه ل له مه رو مالاته که لی خورن بۆ چوکوراوا

به لآم وريا به ئو زۆلى حه رامزاده يه نه ت بينى. به شه و بچوو نيو ئاوايى با كه س نه ت بينى. به يه كيك له نوكه ره كانى من بللى هه ستي بچيته چاغشاك و ژن و منداله كه ت بو بينى. ئه توش خه به ريكي منداله كانى من بزانه و وه ره وه. نازانم ئو نه حله تى به چى به سهر منداله كان هيناوه. هه سته عه لى ئاغا... هه سته پاروووه نانئيك بخو و وه ري كه وه."

عه لى به شه ل ديسان گريا:

"خان مه منيره بو ئولا. به خوا وه ده ستي كه وم، كه لاكم ده خاته سهر زه وي."

عه بدى خان تووره بوو:

"زوبه، وه ري كه وه. قسه كانيش ت له بير نه چن. به خو راييش مه ترسه. له وانه يه هه تا ئيستا ژاندارمه گرتي تيان. ئو جارى زورى ماوه بو ئه وه ي ببيته ياغى."

عه لى:

"باشه خان. به سهر چاو. راست ده كه ي. ئو ئيستا زورى ماوه بو ئه وه ي ببيته ياغى."

نانيان بو عه لى هينا. عه لى به په له نانه كه ي خوارد و وه ري كه وت:

"به پشتيوانى خوا. ده چمه وه دى... ئيشه لالا خه به ريكي ژن و منداله كه ت بو دينمه وه."

عه لى بالى گرتن. لاقه شه له كه شى له بير چوو بو وه. روژ و نيويك يه كه ته كان به ري وه بوو، تا گه يشته وه مالى ئوممه ته زهره د. كاتي ك گه يشته وه نيوه شه و بوو. له بهر ده رگا فيتوويه كى لى دا. ئوممه ت فيتووه كه ي ناسيه وه و ده رگاى كرده وه:

"به سپايى، به سپايى... ماله كه مان پر له ژاندارمه يه. به دواى حه مه ددا ده گه رين. هاتوونه مالى ئيمه ماندوويان به سيته وه، ئيستا نووستون. وه كيل باشى عاصم خه ري كه شيت ده بى. كوره كانى توش ئه وه له كادي نى كه يفى ده كه ن. به رخي كم بو سه ربريون. به لآم ئه م حه مه دو كه ماشه لالا يه ك پارچه ئاوره بوخوى. نه قسه ده كاو نه هيچ ده لى. به لآم دياره زورى پييه. له چاوانى را دياره. چاوه كانى وه كه ئاگر هه ل ده بن و ده كوورينه وه. ئيستا را وه سته. له نيو ياغى يه كان ناوبانگيك ده رده كا كه س نه بى... وه ره بته مه لاي وان."

چوون بو لاي كادي نى. ئوممه ت دوو خر كه به ردى هه لگرتنه وه. سى جارى ليك دان. ده رگاى كادي نى به ئه سپايى لى كرايه وه.

عه لى به شه ل:

"ئه منم... هاتمه وه."

حه مه د:

"به خير اتيه وه، وه ره ژور."

عه لى چوووه ژورى و ده رگا يان پيوه دا.

حه مه د:

"ئه و ره فيقه ي تو زور پياوه عه لى ئاغا. زور پياوى چا كه. ئه گه ر كه سيكى دي كه بايه، تا ئيستا ئيمه ي به گرت دابوو. ژاندارمه كان مال به مال به دوامان دا ده گه رين. چاك بوو كه هاتيه وه."

عه لى به شه ل:

"ديتمه وه براله. له ئاك توزلوو، له مالى كوينا حوسين، له بهر ئاگردان لى دانيشته وه."

حه مه د له خوښۍ بيان دست و لاقى خوۍ لى ون بيوون. شه مچهي له گيرفاني دهرهينا. شه مچهي يه كي لى داو چرا
فتيله كه ي هه لكرد. ئه مه كه مته رخه مي يه كي گه وره بوو.
جه بار و نايب ره جه ب، هه ردووكيان له قورښنيك له سه ر دوشه كيك خه وتبوون. حه مه د به ئه سپايي نقورچيكي له جه بار
كوتا. جه بار به ترسه وه له جيى دهرپه رى و پرى دايه تفه ننگه كه ي.

حه مه د:

"شتيک نيه جه بار، ئه منم."

جه بار:

"چيه، خه به ريک هه يه؟"

حه مه د:

"عه لى هاتوه ته وه."

جه بار:

"عه لى هاته وه؟"

حه مه د:

"ئه دى، هاتوه ته وه."

جه بار:

"ديويه ته وه؟"

حه مه د:

"ئه دى، ديويه ته وه."

جه بار:

"كه واپى، كاره كه مان جوور بووه."

حه مه د:

"ئه دى، جووره."

جه بار:

"كه واپى، ده سبه جيى ده بيى وه رى كه وين. وا نيه؟"

حه مه د:

"ئه دى، ده سبه جيى."

جه بار:

"ده سبه جيى... به لام نايب ره جه ب وه زعي باش نيه. ملي بؤ ناجوولئ... ده ترسى بمرئ."

حه مه د:

"ئه دى ته گيرمان چيه؟"

جه بار:

"نايب ده بيى هه ر ليره وه مينئ."

حه مه د:

"نامینیتته وه ... ده ترسم تووشی شتی کمان بکا."

جه بار:

"چاره نیه، ده بی هلی ستینین."

حه مه د:

"ئه ری، ده بی هلی ستینین."

جه بار نقورچیکی له نایب کوتا. نایب له خه وی دا ته نیشتاو ته نیشتی کرد.

جه بار:

"نایب، ههسته."

نایب ره جه ب:

"ئه من خه ریکم ده مرم ... ئه وه ده مرم."

جه بار:

"ههسته نایب ... ده بی برۆین، ههسته."

جه بار دهستی نایبی گرت و راستی کرده وه.

نایب نالاندی:

"لیم گه ریڼ ... ئه من خه ریکم ده مرم ... ئه من ئیدی ده مرم."

جه بار:

"ههسته ره جه به شیږ ... ههسته نایبه شیږ ... ئاخر ئه تو نه تگوت بوخوت سه ردهسته ی؟ ... ههسته ..."

وه ختیك دهستی نایبی به ردا، نایب سه رله نوی که وته وه نیو جی یه که ی و لی که وته وه.

حه مه د:

"بهسته زمانه ... چند روژه خه و نه چووه ته چاوی. ئه مړو یه که م روژه که خه وی لی ده که وی ... چند روژه هه ر

هاواری بووه."

جه بار:

"ئه دی چ بکه یین؟ ... لیره به جی بیلین و برۆین؟"

حه مه د:

"نا."

حه مه د جمگه ی دهستی نایبی گرت و راستی کرده وه.

چند جار به سرته بو ی دوویات کرده وه:

"نایب، نایب ... عه بدی خان له گوندی ئا ک توزلوویه، له ئا ک توزلوو ... له ئا ک توزلوو ... عه لی خه به ری هیناوه ..."

عه لی یه شهل هاته وه نایب، ههسته ..."

نایب ره جه ب چاوی هه لئنان:

"چی؟ ..."

حه مه د:

"جیگای عه بدی خانمان دیته وه, له ئاك توزلوویه."

نایب ره جهب:

"عه ای په شهل جی په که ی دیته وه؟"

حه مه د:

"به لئ, عه ای په شهل دیتیه وه."

نایب ره جهب:

"ئه گهر نه دیدیاپه وه, ههر له جی ده مکوشت... روحی خوی کرپه وه."

نایب هه لستا. ده تگوت ژه هری خواردوه. نیوچاوانی تیک نابوو. نه دیده ویست بزانه ئه ستوی چهند دیشی:

"کورپنه هه تا وه پری نه که وتووین, با برینه که م دهرمان بکه یین. نایب ره جهبتان ده یه وی کاریک بکا, خوا له هه موو

گوناحه کانی خوش بی, ده یه وی عه بدی خان بکوژی. نایب ره جهبتان ده یه وی هه موو گونا هه کانی به خوینی عه بدی خان

بشواته وه."

عه ای په شهل:

"با ئه من بوی دهرمان که م."

عه لی له په نای ئه ژنوی نایب دانیشیت.

نایب ره جهب:

"کورپی چاک, گیانی خوت کرپه وه. ئه گهر نه تدوزیایه وه, به خویه تی خوا ههر له جی ده مکوشتی."

عه لی:

"دیمه وه. دوزمنی فه قیرو هه ژارانم دیته وه. حه قی خوی له مستی نین."

نایب ره جهب:

"وای حه قی خوی له مستی ده نیم که یفت پی بی."

عه لی له نیو قوتووه بویاخی که مه لحه می دهره یینا. مه لحه می له سه ر برینه که داناو به ستی.

نایب ره جهب:

"یا لالا با برۆین, ئه گهر به ده قیقه ش زووتر بکوژی, باشتره."

به په له له دهرگا چوونه دهر. له بیریان چوو خوا حافیزی له ئوممه ت بکه ن. وه پری که وتن.

جه بار:

"سو پاس بۆ خوا که ئه و رۆژه شمان دیت."

حه مه د:

"سو پاس بۆ خوا."

حه مه د له خوشی بیان نه دیده زانی چ ده کا. له پیش ئه وانی دیکه وه, وه ک بالی لئ پروابن ده فری, عه ای په شهل به دوی

حه مه د وه بوو.

عه ای په شهل:

"ده لیره شی دا به من."

عەلی یەشەل ئەو درۆیانە ی کردبوونی و ئەو گریانە ی پێی گریابوو، بۆ ئەوانی دەگێراییەو و ئەوانیش پێدەکەن. کاتیک گەیشتنە نیزیك ئاوی "تاقەتوو"، لە برسان خەریک بوو بکەن. بە رۆژە ساپوونەو بە شەویش بە نێو دارو دەوێن دا رۆیشتبوون.

عەلی یەشەل:

"ئێستا غەمی نانتان بۆ دەخۆم. هەر لە نێو ئەم قوولگە یە چاوەروانم بن."

عەلی رۆیشتە گوندی تاقەتوو. لەوێو بۆ ئاک تۆزلوو نیو سەعات ری بوو. ئاک تۆزلوو لە پشت ئاناوارزا، لە پشت قەلاتی ئاناوارزا بوو. عەلی، نیو سەعات دواتر بە هەمبەنە یەکی گەرە نان و دۆدانە یە ماستەو گەرایەو.

"ماستەکەم دزی. دۆدانە ماستەکیان بە داریکەو هەلواسیبوو. وام هەلگرت، دەتگوت ئی خۆمانه."

نان و ماستەکیان خوارد. پاشان یەکی سیغاریکیشیان پێچایەو.

لە روخساری نایب رەجەب را دیار بوو کە برینەکی خەراپ وەژان هاتو. هەروا دانی لە چیرەو دەبردن و نێوچاوانی گرژ دەبوو. کەمیکیش بۆلە ی دەهات:

"بۆخۆم سەردەستەم. هەرکەس قسەم لە قسە ی بکا، بۆخۆم دەزانم چی لی دەکەم. لە ژبانی خۆم دا گوناحم زۆر کردوون. ئێستا ش دەمەوی خیریک بکەم. هەرچی گوتم بە قسەم بکەم."

نایب رووی بۆ لای جەبار وەرگێرا:

"حالی بووی چیم گوت؟"

پاشان لە حەمەدیشی پرسی:

"ئەتۆش تی گەیشتی؟"

جەبار:

"حالی بووم."

حەمەد:

"تی گەیشتم."

نایب رەجەب:

"هەتا شەوی دەبی لیرە بین. شەویش دەبی بچینە قەراخ دی و لە نێو داران دا خۆمان بشارینەو. ئێو دەبی بە قسە ی من بکەن. ئەمن ئەو ولاتە ی بست بە بست شارەزام. تی گەیشتی؟ ... بست بە بست ... هۆوی دەبینن؟ ... ئەوی پێی دەلین مەیدانگای جەبەان. پشتهووی وی ئاناوارزایە، پشتی ئاناوارزاش گوندی حاجی یانە. وەختیک عەبدیمان کوشت دەبی بچینە گوندی حاجی یان و روو لە کێوی حاجی یان بکەن. ... وەختیک کابرامان کوشت گوردانیک ژاندارمەمان وەدوا دەخەن. زەحمەتە لە چنگیان دەرچین، بەلام هیچ کەس ئەم نێو نێو ی وەک من شارەزا نیە. هەموو کون و کەلینەکانی شارەزام. ... نابی هیچ کامتان قسە لە قسە ی من بکەن. ئێو ناوی کاکە شەلەتان بیستو یان نا؟ ... ئەو بە قسە ی منی نەکردو هەموو دەستەکی بە کوشتن دا، ئەویش چ دەستەکی گەرە! ... بۆخۆشی کوژرا. هیچ کەس دەوروبەری چوکوراوا وەک نایب رەجەبی خۆتان شارەزا نیە. ... هەمووتان دەبی بە قسە ی من بکەن."

ئەو جىيەى خۆيان لى شارىبوو لافاوغه بوو. لافاوغه خىرە بەردى سىپى و موورەكاج و قامىش و دەوھن و رەگەدارىكى زۆرى تى كىرەبوو و بەسەر يەك دا كەلەكەى كىرەبوون.

لافاوغەكانى دواترىش ھىندىك لىكەدارى دىكەيان ھىنابوو، بەلام نەيانتوانىبوو دوورتريان بەرن و ھەر لە بن كەلەكە دارەكەى پىشوو، خىيان كىرەبوونەو بوخۆيان بەسەر ئەو داروبارەدا تى پەرىبوون و لە پەناى كىلگەكەو قوولكەيەكەيان دروست كىرەبوو.

ھەمەد و ئەوان لە قوولكەيەدا خۆيان ھەشار دابوو.

ئىوارە داھات. ھەتاو خەرىك بوو ئاوا بى. دەشت بە تىشكى ھەتاو نوورباران دەكرا. لىوارەى ھەورەكان رووناك بوو. ھەورەكان بە سووچى ئەوپەرى دەشتەكەو چەسپابوون. نایب رەجەب:

"زۆر لەمىژ بوو خۆرئاوا بوونى چوكووراوام نەدىبوو. لىرە وەختىك ھەتاو دى ئاوا بى، ماوہيەك بە زەوىيەو دەچەسپى و دەمىنىتەو... ھەر سوور دەبى و سوورتر دەبى... وەك خويىن سوور دەبى... لە پاشان لەپرون دەبى... ئىستا تەماشای كەن... ئەمن ئىدى دەبى بمرم... وەرن تەماشای كەن."

جەبار پىكەنى.

نایب رەجەب توورە بوو:

"بە چى پى دەكەنى سەگباب؟"

جەبار:

"بە ەلىيەشەل پى دەكەنم."

نایب بىدەنگ بوو.

ھەتاو ئاوا بوو. دنيا تارىك بوو. نایب دەستى لەبەر پىشتىنى نابوو، و وەك پەيكەرىكى بىگيان روو بە تارىكايى كاتى خۆرئاوا راوہستابوو:

"ئەمن ئىدى ئەجەلم ھاتوہ. چاك بوو، ھەر نەبى پىش مردنم جارىكى دىكە خۆرئاوا بوونى چوكووراوام دى." لە دەشتى تاقەتو تى پەرىن. گەشىتنە باتلاغەكان. وەختىك لە باتلاغەكان ھاتنەدەر، مالىە قامىشەكانى ئاك توزلوو وەدەر كەوتن. لە كولاوكەى يەك دوو مالىەو رووناكايى دەھاتە دەر. مالىەكانى دىكە لەتارىكايى دا ون بىوون. زۆر ماندوو بوون. لە بن دەوہنىك دانىشتن. ەلىيەشەل خەرىك بوو سىغارىك داگىرسىنى. نایب كە لە سەرەخو دەينالاند، گوراندى: "شەلى قورمساغ... دەتەوئى كەلاكت بخەمە سەر زەوى... لەگىرفانتى نى."

ەلىيەشەل بى ئەوہى ھىچ بلى، شەمچەكەى لە گىرفانى نايەوہ.

نایب رەجەب جارىكى دىكە بە توندى دەستورى دا:

"دووبارە پىتان دەلىم... ھەر كەس گويم بو رانەگرى، ھەر لە جى دەيكوژم... ئەگەر بابىشم بى دەيكوژم... بلىن بزانم منتان بە سەردەستە قبوولە يان نا؟"

گوئيان:

"سەردەستە ئەتوى نایب."

پاش ئەم قسەيە نايب سەري داخست و نيو سەعاتيک بیدەنگ ماو لەفکرەوہ چوو. پاشان سەري هەلپري، برۆي تيک نان و لە حەمەدي پرسى:

"ئەم شەلە دوايەش بە کەلکي تو دى؟"

حەمەد:

"ئەدي..."

نايب رەجەب:

"يەکی وەك عەلەيە شەل بە کەلکي هەموو ياغي يەك دى."

نايب دووبارە بیدەنگ بوو. وەخت درەنگ دەبوو. جەبار خۆي پى رانەگيرا:

"چتە نايب؟... خەوت لى کەوتوہ؟"

نايب زۆر لەم قسەيە توورە بوو. ددانى لە چپرەوہ بردن و جوابى دايەوہ:

"سەگباب... پىت وايە لەم دەشتە وا بە ئاسانى دەکرى بچينە نيو دى، کابرايە کي لە مالى خۆي دا بکوژى و بچيەوہ

شاخى؟... خەريک نەخشەي دەکيشم."

نايب دووبارە بیدەنگ بوو و لە گژفکران راپوو. پاش ماوہ يەك وەك لە خەو راپەريبي، سەري هەلپري. لەو

تاريکاي يەدا تەماشاي يەك بە يەکیانى کرد. لەبەر شۆقى ئەستيرە دەم و چاوى هيچيانى بو نەبينرا.

دەنگي وەك دەنگي دايکيک گەرم و بە سۆز بوو" گوتى:

"کورپينە... ئيدى ئەمن وەختم هاتوہ. ئەم برينە کارى خۆي کردوہ. زۆر باش دەزانم تازە بۆي دەرچووم. ئەمن لە

فکري ئيوەدام لە فکري حەمەدۆك دام. دللى حەمەدۆك، دللى پياوانە. لەنيو ئەم پينچ دى يەدا، دواي چەندىن سالى لەنيو

هەموو پياوہکان دا ئەو تاقە پياوہ هەلکەوتوہ و لە رووى زالم هەلگەراوہ تەوہ. حەمەد زۆر پياوہ. ئەگەر بمينم هەميشە

وەك گلينەي چاوى خۆم پاريزگاري لى دەکەم. بەلام ئەمن تازە رويشتووم..."

پاشان، رووى کردە عەلەيە شەل:

"ئەتۆ... شەلە، ئەتۆ... ئەتۆ ئەگەر پياويکي باش بى، چونکە ياغييش نى، دەتوانى زۆرت کەلک بو حەمەد هەبى."

عەلەيە شەل:

"هەر کارىک لە دەستم بى، بو حەمەد تەنەخى ناکەم. مالم ويران بوو. لە ئاوەدانى دەريان کردم. ژن و مندالم ئاوارە

بوون. هەموو ئەو دەردانە هەروا بزانه بوونە بەرداشيک و لەسەر دللم دەگەرپين."

نايب:

"ئىستا بيينەوہ سەر کارەکەي خۆمان. نيوەشەوي دەبى بچينە نيو دى. راستەپرى دەچينە مالى حوسين. لە ژوورى

دا دەيکوژين و ديينە دەرى. بەلام عەلەيە شەل نابى لەگەلمان بى."

حەمەد:

"ئىستا نيوەشەوہ نايب. هەر ئىستا دەبى وەپرى کەوين. نا؟..."

نايب هەستا. فيشەکدانەکانى ريک و پيک کرد، دەمانچەکەي پىر کرد، نارنجۆکەکانى تاقى کردنەوہ و گىرفانەکانى

پشکين:

"شەلە، شەمچەکەت بدە بە من و لەم دەوروبەرانەش رامەوہستە... بو هەر کوئى يەك دەچى، بچۆ."

عەلەيەشەل شەمچەكەي دەرھینا دای بە نایب.

"ئیشەللا بە خێرو خوشی."

پاش ئەم قسەيە پشتی تێکردن و رویشت.

حەمەد:

"دووبارە ئیشەللا یەکتەر دەبینینەو... سوپاست دەکەین."

عەلی:

"بە هیوای خوا."

وختێک عەلەيەشەل لە تاریکایی دا ون بوو، ئەوانیش بۆ لای ئاوەدانی وەرپێ کەوتن. شەمالێکی فینکی دەهات. بایەكە بەنیۆ بانە قامیشەکانی ئاک تۆزلوو دا تێدەپەری و فیتووی لێدەدا.

کە گەیشتنە پەنای ماله نیوہ قامیش و نیوہ تەنەکەکە، راوہستان.

نایب:

"حەمەد... لە دەرگا بدە... جەبار ئەتۆش ئامادە بەو سەنگەر بگرە. لە پشت ئەو سەکۆیە درێژ بە. هەرکەس هات ویستی لەم ماله نيزیک بێتەو، هەر لە جێ بیکوژە. بەزەبیت بە فرمیسکی چاوی هیچ کەس دا نەيەتەو. هەر رەشاییەکت دی نيزیک بووہتەو لێی دەو لە عەرزى بدە."

حەمەد خڕکە بەردیکی هەلگرتەو دەستی کرد بە دەرگا کوتان. تەنەکەکانی ماله لەبەر تیشکی ئەستێران دا وەك سەھۆل دەبریسکانەو. تەقە تەقی حەمەدیش بێدەنگی نیو دێیەکەي تێک دەدا. پاش ماوہیەك دەنگی پیاویک لە ژووری را هاتە بەر گوی:

"کێ بوو؟... کێیە بەو نیوہشەو..."

نایب رەجەب:

"ئەمنم برالە... رەعیەتی عەبدی خانم. پەيامم بۆ هیناوە."

هەر ئەو دەنگ جوابی دایەو:

"برۆ بەیانی وەرەو."

لەو کاتەدا دەنگی وەرپینی سەگێک لەوسەری ئاوی بەرز بووہو.

نایب رەجەب:

"پەيامەكەم بە پەلەيە. دەبێ هەر ئیستا بیدەمی برالە... بیکەو."

دەرگا کرایەو دەسبەجێ پێوہدرايەو لە ژووری را داخرا.

نایب رەجەب:

"ئاخ لە دەست ئەم برینە... ئەگەر ئەم برینە نەبوایە، چووبووہ ژووری. ئاخ لە دەست ئەم برینە... بەلام ئیستا نیشانیان دەدەم. ئیستا ناچاریان دەکەم دەرگا بکەنەو."

نایب رەجەب بە هەموو قەوہتی خۆی نەپاندی:

"ئەمن نایب رەجەبم، سەرکردەي یاغییان... ئەمن حوسین ئاغاو ئەو جۆرە قسانە نازانم... ئەو کافرەم تەحویل بەدەن"

بەدەن دەستی من، دەنا بۆخۆتان زانی... ئەمن حوسین ئاغاو ئەو جۆرە قسانە نازانم... ئەو کافرەم تەحویل بەدەن"

حه مه ديش وه قسه هات و نرکاندی:

"منیش حه مه دؤکم. هاتووم تۆله ی دایکم و ده زگیرانه که م بکه مه وه. هاتووم تۆله ی دیهاتی یه کانیش بستینمه وه... هاتووم تۆله ی فه قیرو هه ژاران بکه مه وه. عه بدیی ته حویلی ئیمه بدن... ئه گینا خۆتان زانی."

هه ر ئه و دهنگ له ژووری پرا جوابی دایه وه:

"عه بدی خان لیڤه نیه. بپۆن وه دوای کاری خۆتان که ون. لیڤه نیه."

نایب:

"به من ده لئین نایب ره جهب, مامۆستای یاغی یان... هه تا عه بدیی وه رنه گرم, هه نگاوێک لیڤه دوور ناکه ومه وه."

دوایه ش ده ستووری به حه مه د دا:

"نارنجۆکیک له ژیر ده رگا که دا بته قینه وه. ده رگا که له بهر یه که هه لته کینه."

هه ر ئه و دهنگی پيشوو به رز بووه وه:

"ماله که ژن و مندالی تیدایه... عه بدی له مال نیه."

نایب ره جهب:

"که وابوو ده رگا که بکه وه."

هه ر ئه و پیاوه:

"نایکه مه وه."

نایب ره جهب نه راندی:

"حه مه د, زامنی نارنجۆکه که راکیشه و ده رگا که له بهر یه که هه لته کینه."

حه مه د:

"حازرم نایب... چاوه پری ده ستووری تۆم."

نایب:

"که وایه, له سه ر چی راوه ستاوی."

له وکاته دا له ژووری پرا ته قه یان لی کرا.

نایب:

"حه مه د, دریژ به. ئه و بی نامووسه یه ته قه مان لی ده کا."

له ژووری پرا وه ک باریزان گولله ده هات.

نایب:

"حه مه د نارنجۆکه که ت باوی."

ده نگیک له ژووری پرا هات:

"ده ست راگرن. ژن و مندال گوناحیان چیه؟ ئیمه دینه ده ر. ئیوه بچنه ژوور و حیسابی خۆتان بکه ن. عه بدی خان

تۆش ته قه مه که, راوهسته ئیمه بچینه ده ری, پاشان هه رچی ده یکه ن بیکه ن."

دهنگی ته قه له ژوورې کپ بوو. دهرگا کرایه وه. مندالی خه والوو و ژنه کان به جل و بهرگی خه ویانه وه له ژوورې دهاتنه دهر. هه موویان له ترسان وه ک میژوک دهله رزین و له مائی دور ده که وتنه وه. ئاخر جاریش پیره پیاوړیک و دوو کورپه جچیله له مائی هاتنه دهر.

پیره پیاو:

"عه بدی له ژوورې یه. نه گهر حیسابیکتان له گه لی هه یه، خوتان زانی به کاری خوتان."

پاش نه وه دیسان له ژوورې دهنگی ته قه بهرز بووه وه. عه بدی له په ستا ته قه ی ده کرد.

دیهایتی یه کان به دهنگی ته قه له مالله کانیان دهاتنه دهر و دهاتنه دهر و روبه ری مائی حوسین ئاغا. له نیو دیهایتی یه کان

دا یه کیك هاواری کرد:

"یاغی هاتوون."

پاش نه م قسه یه هه موو دیهایتی یه کان رایان کرده وه لای مالله کانی خویان و خویان ده ژوورې هاویشته وه. له ماوه ی

ده قیقیه یه ک دا دیسان نیو ئاوه دانی چول بووه وه.

نایب:

"حه مه د، له پشت دهرگا دامه زری و ته قه بکه."

حه مه د:

"قازانجی چیه نایب؟... کابرا له ژوورې یه. ده توانی هه رسیکمان بنگیوی."

نایب به گالته پی هاتنه وه جوابی دایه وه:

"هه رسیکمان دهنگیوی... نیستا نه من نیشانی ده دم. نه تو دهرگا که وه بهر گولله بده و کارت نه بی. به لام هه رچی

گوتم ده بی به قسه م بکه ی. دهرگا که وه بهر گولله بده."

پاشان به هه موو قه وه تی خوی نه پاندی:

"ئاوا ئاغا عه بدی. له جیاتی نه وه ی بییه دهری و خوم له بهر پییان هاوی، ته قه مان لی ده که ی. به لی؟... که وا بوو

نیستا پیت نیشان ده دم."

نایب چوه پشته بان، نه و لایه که با ی لیوه ده هات.

حه مه د دهرگا که ی وه بهر دهرپیژ دابوو و نه یده زانی نایب چ ده کا. عه بدی له ژوورې را دهره وه ی گولله باران ده کرد.

جه بار روو به دی له سهر عهرزی راکشابوو و سه نگره ی گرتبوو. عه بدی خان تفه نگره یه کی خه راپ نه بوو. نه گهر حه مه د له

پشت سه نگره ی بهر دهرگا نه بووا یه له میژ بوو پیکرابوو.

له دهری شوینه واریک له ژن و پیاو و گه وره و چوک دیار نه بوو. دی هه روه ک نه وه خته که تازه هاتبوون، چول و

بیده نگ بوو.

ماوه یه ک رابرد. حه مه د گولله بارانه که ی نه ده پسانده وه. ئاخری نه م کاره چ ده بوو؟... نایبیش دیار نه بوو. له حزه یه ک

دهستی له و ته قه خورایی یه راگرت، نایب هاواری لی بلیند بوو:

"دایک حیز، ئاخر نه مگوت دهرگا که وه بهر گولله بده؟"

حه مه د به بی وازی یه وه سه رله نوی دهستی به ته قه کرده وه.

له و کاته دا له پشته وه ی دارتووه کانه وه دهنگیک بیسترا:

"ئەگەر هەتا بەیانیش تەقە بکەن، ناتوان عەبدی بێنەدەر."

حەمەد:

"ئەتۆ کی؟"

هەر ئەو دەنگ جوابی دایەو:

"ئەمن حوسین ئاغام. ئەمە بزانی که تا ئەمڕۆ جگە لە رەشیدە کوردە هیچ یاغی یەك لاقی وەچووکوراوا نەکەوتووە. رەشیدە کوردەش چووکوراوا سەری خوارد. رۆژ بێتەو لەم دەشتە وەک کەوبارە بەدەست دەتانگرن. وەرن ریی خۆتان بگرن و بڕۆن."

نەعرەتە ی نایب رەجەب لە پشتەو ی مالهە کە بەرز بوووەو:

"جەبار، جەبار... ئەو یەزیدە ی بێدەنگ کە."

جەبار بن دارتوووە کە ی وەبەر گوللە دا. لەو کاتە دا ئەو ی دەبوو بکری، کرا. بلیسە ی ئاور لە چوار دەوری خانوو کە بەرز بوووەو لە ماو ی یەك سانیه دا سەرتاسەری خانوو قامیشە کە ئاگری گرت.

نایب رەجەب:

"حوسین ئاغا، حوسین ئاغا... هۆی گەووادباشی. رەشیدە کوردە دەگیری، بەلام ئەمن نا. ئەمن نایب رەجەبم. ئەمن گورگی چووکوراوام حوسین ئاغا. یان ئەمشەو عەبدی دەکوژم، یان تەواوی ئاک توزلوو دەسووتینم."

ئەو پیاو ی لە بن دارتوووە کە بوو هاواریکی لئەستاو پاشان ژن و مندال و هەموو دی یە کە دەستیان کرد بە گریان.

نایب رەجەب:

"حەمەد، ئیدی تەقە مەکە. ئیستا ئەو ناپیاو قەر دەبی و بە ناچار دیتەدەر."

حەمەد دەستی لە تەقە کیشایەو.

شەو با، بلیسە ئاورەکانی، کە هیندە ی سپیدارەکان بەرز بوون، بە راست و چەپ دا دەبرد. کەپری دراوسیشیان تاویک دواتر ئاگری گرت. پاشان ئاگر گەیشتە کەپری پشتەو ش. لە ماو ی پازدە بیست دەقیقە دا زیاتر لە دە کەپر ئاوریان گرت.

حەمەد و جەبار دامەزرا بوون و جوولەیان نەدەکرد. نایب رەجەب وەک فرپەرە بە دەوری کەپرە کە دا دەسووراو

دە ی نەراند:

"وەرە دەری عەبدی، وەرە دەری... وەرە دەری و خۆت لەبەر دەست و پیی حەمەد باوی، بەلکوو لیت خوش بی." لە ژووری دەنگیک نەدەهات. جار جار گوللە یە ک بە بنانگویی نایب دا رادەبرد. بلیسەکان بە پریشک هاویشتن بەرەو ئاسمان هەل دەفرین. بلیسەکان خوارو راست دەبوونەو لە تاریکایی شەو دا بە لەت و پەتی بلاو دەبوونەو. دنیا وەک رۆژی رووناکی لئەتبوو. لە بەردەلانی شینی ئاناوارزاو هەتا دروو لانی قەراخی چۆمی جەیهان تیرژووویکی رووناکایی درپ بە تاریکایی شەو دابوو. دێهاتی یەکان کە بە توپی کراس و دەریپی سپی یەو لە مالهەکانیان هاتبوونەدەر، بەم لاو ئەو لادا رایان دەکردو شەرەو برە ی مالهەکانیان لەنیو خانوو سووتاو هەکان دەردەکیشا. قیامەتیک بوو...

نایب دیسان نەراندی:

"عەبدی، هەتا نەبرژیوی وەرە دەری."

پاشان بانگی حەمەدی کرد:

"حه مه دی خۆم... خانووه که ده رگای دیکه ی نیه. ئیستا ناچاره هه ر به و ده رگایه دا بیته ده ر. هه ر له وئ تفه نگیکی له مێشکی سه ری بده."

حه مه د:

"باشه, نایب."

پیریژنیکی بالابه رز له بن دارتووه که وه به غاردان هاته لای مائی. چوو ه ژووئی. نایب ره جه ب هیچی نه گوت. ژنه دۆشه کیکی به کۆلئ دادا و هاته وه ده ری و به غاردان به ره و دارتووه که گه رایه وه. دۆشه که که ی له وئ دانا و سه ره له نوئ هاته وه. دیسان چوو ه ژووئی. ئه مجاره یان سندوو قیکی له گه ل خۆی هیئا. پاشان مه نجه ل و جه و آل و لیفه و به ره کانی هیئایه ده ر. ئاخه ر جاریش لیفه یه کی زۆر گه وه ی وه بن هه نگی دا و هیئایه ده ری. لیفه که هیئدی شتی تیوه پیچرا بوو. پاشان ئاگره که گه یشته ده رگا. هه مه دو جه بار هه ر له سه نگره کانیان دا بوون. نایب ره جه بیش به ده وری که پره نیوه قامیش و نیوه ته نه که که دا ده سوورا.

به لام خه به ریك نه بوو. نه عه بدی هاته ده ری و نه هیچ. بانی ماله که به ته وای سوتاو تیك ته پی. دیسان عه بدی دیار نه بوو. چاوه ری بوون. دیواره کانی ش سوتان و هه لوه رین. به لام که س له ماله که نه هاته ده ر.

بایه که توندی کردبوو. بلیسه کان له م که پره وه ده چونه ئه و که پر. زۆربه ی نیزیك به ته وای که پره کانی دی گریان گرتبوو. دنیا و رووناك ببوو, ده تگوت رۆژه. ده تگوت خۆره تاوی چوکوراوا که وه ک خه لووزی توواوه وه ده چوو, له ده شتی داوه. سیبه ری دریز دریزی داره توو و داره بییه کان که وتبووه سه ر زه ویه نماوییه کان. سیبه ری دیهاتییه کان له سه ر زه وی تیك ده ئالقا.

ئه وه ی ده هات وه ک با نه ده چوو, یه ک پارچه گر بوو. ده تگوت له دوور... له جیگایه کی زۆر دووره وه بلیسه و ئاگر ده پریژنین.

حه مه د:

"له ده ستمان ده رچوو... ئه ی داخی به جه رگم..."

جه بار:

"ئه ری, له ده ستمان ده رچوو."

نایب ره جه ب:

"خانووه که هیچ ده رگای دیکه ی نه بوون. جگه له وه ش ئه من هه میشه به ده وری خانووه که دا ده سوورا. لی وریا بووم که نه کا یه کیك له دیواره کان کون بکاو بیته ده ری. خه به ری نه بوو. پیم وایه هه ر له وئ سووتاوه. ته ماشای کردوه بسوتی باشتره له وه ی وه ده ستی ئیمه بکه وئ."

جه بار:

"ره نکه."

حه مه د:

"ره نکه... به لام هه تا به چاوی خۆم که لاکه که ی نه بینم, باوه ر ناکه م."

پاشان هه مه د خه فه تی بو په یدا بوو:

"حه یف, حه یف... دییه کی زه لام به گوناحی ئه و یه زیده وه سووتا."

جه بار:

"ئەدى. ھەموو دىئەكە سووتا."

نايب ره جهب:

"با بسوتى... با ھەموو چوگوراوا بە دارو بەردەوہ بسوتى."

ھەمەد خەفەتى دەخوارد:

"فەقىرو ھەژارەکان گوناحیان چىہ؟"

نايب ره جهب:

"ئەمانە لە جى دا ھىچیان نىہ. با خانوشیان نەبى. بۆ وان فەرق ناکا... ئەوان ھەر ئەوہن کە ھەمیشە بوون."

ھەمەد:

"باشە نايب... ئىستا چ بکەين؟ ھەروا راوہستين؟"

نايب:

"ئىستا چ بکەين؟"

جه بار:

"دەبى ھەروا راوہستين و لە ئاورەکەوہ رامىنين؟"

ھەمەد:

"ھەتمەن ئىستا لە مېژە خەبەرچى گەيشتوہ تە شار. سبەينى قىامەتیک بەرپا دەبى، ھەر مەپرسە."

نايب ره جهب بە نەعرەتە کيشانەوہ پیکەنى:

"سبەينى تەلگراف دەکەن بۆ ئەنکەرە کە دىئەكى گەورەيان سووتاندوہ. ئىستا دەبى خۆمان بگەيەننە گابەردەکانى

ئاناوارزا. ئەگەر لە دەشتى پيوہبين، حىسابمان تەواوہ..."

ھەرسىکیان تەماشای خانوویەکیان دەکرد کە ھەروا دەسووتا. ھەرسىکیان ھەناسەيان ھەلکيشا. پشتیان لە دىئەكى

سووتاو کردو وەرپى کەوتن.

وہختیک لە دىي چوونەدەر، دووبارە بەرەو دى گەرانەوہ. ھەموو دىئەكە يەکپارچە ئاگر بوو...

ھەمەد:

"ئەى خوايەگيان... مالیکى ساغى تیدا نەماوہ. ئەگەر ئەو بايەى نەھاتبايە، وای لى نەدەھات. پىم خۆش بوو بمرم،

بەلام وا نەبایە."

جه بار:

"مالیکى لى دەرئەچوو. ھەموو دىئەكە سووتا."

ھەمەد:

"وہختیک لە دىي وەدەر دەکەوتين ژن و پياو و گەورەو چووک راوہستابوون و تەماشایان دەکردين. دەتگوت

ھەموویان وشک بوون. ھىچکامیان زاریان ھەلنەپچراو قسەيەکیان نەکرد. يەکیان مەقى ليوہ نەھات. نە تووکیان

لىکردين، نە بەرد بارانیان کردين و نە جنىویان پى داین. ھەروا بزائە ھەموویان مردوون. بریا مردبام و ئەو دیمەنەم

نەدیبايە."

نايب وه لاميكي سه ربه ره ژووري دايه وه:

"باشه... بوو ئيدي... وهى ئهستوم, وهى... كورينه ئهمن ئيدي ده مرم. ده لئى خهريكن سه رم ده برن... وهى ملم, وهى..."

نايب دانىشت. سه رى له نيو ئه ژنويانى گرت و ماويه كه هه روا مايه وه. حه مه دو جه بار له سه ر سه رى راوه ستا بوون. پاشان نايب له پر كهوت و ده ستى كرد به تل دان. جه بار ويستى له باوه شى گرى. به لام نايبى كه له گهت و چوار شان به و ئاسانى به له باوه ش نه ده كرا. نايب وهك مار جينگلى ده دان.

شيوهن و گريانيك له لاي ئاوه داني به رز بووه وه. شيوهن و گريانيكى به كومهل. ئه ستيره ي روژى هه لاتبوو. ئه و ئه ستيره گه وريه پريشكى داويشتن. ده تگوت ئه ستيره يه كى وا گه وريه له ئاسمان هه ل ده سوورپين و ئه ويش به ده وري خو ي دا پريشكان داوئى... ده نكيك بيسترا:

"ليزه وه روشتن. هه ر ئيستا بيژه دا تى په رين."

ده نكيكى ديكه پرسيارى كرد:

"به كام لادا روشتن؟"

حه مه د بو لاي جه بار خوار بووه وه:

"راست ده نكي وه كيل باشى عاصمه."

جه بار خه جالا:

"خويه تى, خويه تى... نايب گه مارو دراوين, نايب هه سته."

له كاتيک دا نايب له بهر ئازارى برينه كه ي وهك مار جينگلى ده دان, جه بار به كوئى دا داو وه پرى كه وتن. غاريان ده دا. به لام نه يانده زانى بو كوئى ده چن. ئاوري دى يه كه ش ورده ورده داده مرکا.

وه كيل باشى عاصم نه پراندى:

"ده بى بو لاي ميشه بروين, بو لاي ئاناوارزا..."

جه بار:

"ئيدي كوژراين..."

حه مه د:

"ئه گه ر بزائم ئه و كافره كوژراوه غه ميكم نيه, هه ر ئيستا حازرم بمرم... برىا توانيبام باوه ر بكم كه مردوه, باوه ر بكم كه له نيو ئاگره كه دا برژيوه."

جه بار:

"نايب ئيدي جووله ي لى براوه."

حه مه د:

"داينى عه رزى, له وانه يه شتيكى بووبى."

نايب ره جه ب به كوئى جه باره وه نالاندى و جوابى دايه وه:

"نا, هيچ نه بووه. وه زعم باشه. دامنى عه رزى."

جه بار كه سه رى سوورما بوو, نايبى به خووه و بالا به رزى دانايه زه وى. نايب:

"ده چنه كوي؟"

جه بار:

"وه كيل باشي عاصم به دوامانه وهيه."

نايب ره جه ب:

"جه بار راستم كه وه."

جه بار چوه بن پيلي و راستي كرده وه. نايب ره جه ب كه خوي به پيوه رانه ده گرت, چنه جار ته ماشاي راست و

چه پي كرد:

"ئيمه ئيستا له نيزيك ميشه ين. ئه گهر توانيبامان خومان بگه يه نينه ته خته به رده كاني ئاناوارزا حتمه ن رزگاريمان ده هات. به لام تازه ناگه ينه ئه وي. حتمه ن ده گير ده كه وين."

نايب گويي هل خست:

"گویتان لی یه؟ ... له م نيزيكانه ن ... گویتان له ده نگیان هه یه؟ ..."

حه مه د:

"به لی."

جه بار:

"به لی."

نايب:

"ناتوانين زور له نيو ميشه گير بين. سبه يني خه لكي هه موو ئه و دي يانه ي ده ورو به رمان وه دوا ده كه وي. ... له پيشه وه ش دينه ئه م ميشه يه. به لام ريگايه كي ديكه شمان نيه."

حه مه د:

"چاره ی دیکه مان نیه."

نايب:

"چۆمی جه بهان له ولای ميشه كه يه. ده بي خومان به ئاوي دا بيلين. ئه گهر ئاوه كه بمانبا, ده رده چين, و ئه گهر نا, ده كوژرين."

حه مه د:

"ئيستا ته گيرمان چيه؟"

نايب:

"خۆ ئيمه ئه و كافرهمان له نيو ئاگردا برژاند."

حه مه د:

"ئه دي, برژا."

جه بار:

"ئه من گومانم هه يه, له وانه شه ده رچووبی."

نايب له م قسه يه ئاگري گرت و نه راندي:

"ئەتۆش يەزىدى سەگباب... ئەگەر دەرچووبى زۆرت پى خۆش دەبى، ھا؟... ئاخىر چۆن دەرچووه؟ ھەمەد بەردەرگای گرتبوو. ئەمنىش بە دەورى مالەكەدا دەسوورام... ئاخىر بە كوئى دا دەرچووه؟... مالەكە كوئىكى دىكەى نەبوو. پىم بلى چۆن دەرچووه؟"

ھەمەد:

"برزى... تازە ئەگەر بىشمرم پىم ناخۆش نىە."

نايب:

"ئافەرىم ھەمەد..."

جەبار ھىچى نەگوت.

لەو رەشە شەو دەدا جگە لە خشپە خشپى پىيان دەنگىك نەدەھات. ھەستى لاقىيان بەسەر خاك و دەوھن و چىلكە و چال دا رادەكشا. دەنگى لاقى دىھاتىيەكان وەك شەپۆلىك سواری تارىكايى شەو ببوو.

جەبار:

"ھەتمەن لەم دەورو بەرانەن... بە ئەنقەست قسە ناكەن."

ھەمەد:

"ھەتمەن."

نايب:

"دەبى خۆمان بگەيەننە مېشە... دەستم بگرن."

دەستى نايبىيان گرت و بەرەو مېشە دەخۆ نووسان. دەنگى ئەو پىيانەى لە دوايانەو بوون، خىراتر بوو، كاريگەرتر بوو، و زۆرتتر بوو. خشپە خشپىك بۆ لای ئەوان دەھات. شەویش لەگەل ئەو خشپە خشپە بەدوايان دا دەھات. كىو و بەردو دارو دەوھن و دەواى ئەوان كەوتبوو. وايان دەھاتە بەرچاو.

ئەم دەشتە... ئەم دەشتە بە قور گىراو... چەندىش ھەموارە... وەى داىە گىيان وەى... وەختىك ھەتاو بکەوئى، ئەم دەشتە وەك سىزىيەك كە ھەتاو لىي دابى دەبرىسكىتەو... تەپۆلكەكان كورت و چكۆلەن... دەلئى ھەموويان توورەكە رېژن... گابەردەكانى ئاناوارزا... ئەگەر بتوانن بگەنە ئەو گابەردانە، پەناو پەسيوئىكيان ھەيە... چۆمى جەيھان لە پىشتەو ھەيە... چۆمى جەيھان ئاويكە تارىك كە خىرا غاردەداو تى دەپەرئى... ھىندى جارىش لە نەكاو كەم دەكاو دەنشىتەو... ھەردوو بەرەكەى خاكى رەشە. لىوارەكانى ناوئىرى پىيان لەسەر دانئى. نەرمەن و ھەل دەوھرنە نىو رووبارەكە. قەراخەكانى چۆمى جەيھان قامىشەلانن. پەناگەى تەيرى لاق درىژى گۆلاونشىن... لەو جۆرە جىگايانە عەرز بۆنىكى تفت و ترشاوى لىدى... تەنيا دارەتوويەك لەو دەشتە دا ھەيە... گەلاكانى لە تۆزو خۆل دا نوqm بوون...

ئەگەر دارەكانى ئەو مېشەيە نەبن، لەنىوہ پراستى ئەم دەشتەدا دەستيان لە ھىچ جىيەك گىر نابى.

لەنىو مېشەكەدا بۆنى باتلاغ بە چوار دەوردا بلاو دەبىتەو... رۆيشتن بەنىو ئەو دارانەدا سامناكە... لەوہ تا ئەو مېشەيە بووہ تە مېشە، ھەتا ئەمپۆ زۆر جىگاي لاقى بنىادەميان وئى نەكەوتوہ. چونكە ھەموو جىيەكى پىدارپۆيشتنى ناكري.

خشپە خشپەكە زياد دەكا. خشپە خشپ وەك بايەك ھەموو دەشتەكە پىر دەكا. خشپە خشپ وەك ئاگرىك پىوہ دەچى.

نايب رەجەب بە زەحمەت ھەناسەى دى:

"بەم لايەدايە كورپنە ... ئىدى رېگا تەواو بوو."

لەنەكاو لە رووبەروويان چەند گوللە تەقین.

نايب ره جەب:

"راكشېن."

بۆخۆشى راکشا.

نايب ره جەب:

"مېشەكەيان گەمارۆ داوہ. دەنگتان لەبەر دەرئەيە. بە زگە خشکە برۆنە نۆو دارەکان... وست, وست... فېشەكەکان لەبەر تەفەنگە کانتان بېنەدەر... يەك فېشەك بەتەقینن کارمان تەواوہ... ھەر کوتەمان لە جی یەك دەكەوئ... ئەگەر لادىيىيەكەن بمانگرن, بە زیندوویی دەمانخۆن."

لە دەوروبەر گوللە بارانیک دەست پى کرابوو مەپرسە. دەتگوت شەو پېرشکان داوی... پاشان لە نەكاو تەقەكە بېدەنگ بوو.

دەنگیک ھات. يەكێك زۆر بە پارێزەوہ قسەى دەکرد:

"لێرە نین... ئەگەر لێرە بان, جوابیان دەدايەوہ."

دەنگیکى دیکە:

"ئەوہ دىھاتىيەكەن دین... ئەوان دەیان دۆزنەوہ."

لادىيىيەكەن نيزیک دەبوونەوہ.

"رەنگە چووبنە لای ئاناوارزا."

"حەتمەن... ياغى ئەگەر ئەقلى ھەبى, نايە لە نۆو مېشەى چوکوراوا دا خۆى حەشار بدا."

لادىيىيەكەن بە ژن و پياو و گەرەو و چووکەوہ ھاتن و گەيشتنەوہ ژاندارمەکان. ھەراو ھۆريايەك ساز ببوو... لە ھەر لايەك ھەنگامەيەك بوو. شەو پېر ببوو لە دەنگە دەنگ. خەلكى رق ھەستاو و داخ لە دل خۆيان بەسەر پىوہ رانەدەگرت. ھەراو تىكيانەوہ داويشت. لە دەوروبەرى مېشەكەو لەنۆو زەوىيەكەن دا بلاو دەبوونەوہ. خەلك وەك شەپۆل لەم سەرەوہ دەچوونە ئەو سەر.

كەمێك دواتر لە لای ئاناوارزاوہ دەنگى تەقە ھاتە بەر گۆئ.

"لای ئاناوارزا... بۆ لای ئاناوارزا..."

خشپە خشپەكە لە دەوروبەرى مېشە ئەم سەر و ئەوسەرى دەکرد, بەرەو ئاناوارزا وەرئ كەوت.

نايب ره جەب:

"دەنگتان لەبەر نەيەتەدەر, ئەم شلوقىيە بە فریامان گەيشت. دىھاتىيەكەن خەريكن ژاندارمەکان ھەتڵە دەكەن... لە جىي خۆتان مەبزوون."

ھەناسەى نايب ره جەب وەك گرى ئاگر لە ملی حەمەد دەدرا.

لە دەوروبەريان و لە نيزيكيان ژاندارمەکان بە پەلەقاژە بەم لاو ئەولادا رایان دەکرد. سى دل كە لە نۆو دەوہنىكى گەرەدا خۆيان حەشار دابوو, توند توند لىيان دەدا. ئەگەر ژاندارمەکان راوہستابان و ئارام بیان, گۆئيان لە تەپە تەپى ئەو دلانە دەبوو.

هه‌راو هۆریایه‌که‌ی داوینی ئاناوارزا ساتیک بیده‌نگ نه‌ده‌بوو و ئه‌مه‌ش زۆر به‌ قازانج بوو. ژاندارمه‌کان گه‌ران و به‌ ده‌وری خۆیان دا سووران, قسه‌یان کردو راویژیان کرد. سه‌ره‌نجام وه‌پری که‌وتن و دوور که‌وتنه‌وه.

نایب ره‌جه‌ب هه‌ناسه‌یه‌کی درێژی هه‌ل‌کیشا:

"سوپاس بۆ خوا... خواجه زۆر شوکور... وه‌ده‌ست لادیی‌یه‌کان که‌وتباین سیرمه‌ سیرمه‌یان ده‌کردین. ئیستا ده‌بی بچینه‌ پیشتر, ده‌بی بچینه‌ نیوه‌راست."

هه‌ستان, نایب ره‌جه‌ب یه‌ک دوو هه‌نگاو رویشت و راوه‌ستا.

حه‌مه‌د:

"چ بوو نایب؟"

نایب:

"وه‌ی دایه‌ گیان, وه‌ی... وه‌ی خواجه‌گیان, وه‌ی."

حه‌مه‌د:

"ده‌بی چ بکه‌ین نایب."

نایب:

"ده‌بی خۆمان بگه‌یه‌نینه‌ نیوه‌راستی میشه‌که‌, بچینه‌ جی‌یه‌کی پر دارو دره‌خت تر... وه‌ی دایه‌ گیان وه‌ی."

حه‌مه‌دو جه‌بار هه‌ر یه‌که‌ی قۆلکی نایبیان گرتبوو. نایب لاقی له‌ دوو نه‌ده‌هاتن. قاچی وه‌ک قاچی مردووان ده‌چوون. هه‌تا به‌ری به‌یانی هه‌راو چوونه‌پیش. پاشان هه‌وا بوولیل بوو. رووناکی‌یه‌کی ره‌نگ نارنجی هه‌موو میشه‌که‌ی داگرت. سه‌وزایی توندی میشه‌که‌ له‌نیو ئه‌و ره‌نگه‌ نارنجی‌یه‌دا ده‌توایه‌وه‌و وه‌ک هه‌لمیکی ره‌نگ ئاسمانی ون ده‌بوو. له‌ ده‌شت و میشه‌ دووکه‌لکی قورس به‌ره‌و ئاسمان به‌رز ده‌بووه‌وه.

لاقیان به‌ قه‌له‌مه‌ تووترک هه‌لدر هه‌لدر ببوون. حه‌مه‌د درووه‌لانی ئاسیاب چه‌شمه‌ی وه‌بیر هاته‌وه‌. دیار نه‌بوو بۆچی سه‌ره‌له‌نوێ بریسکه‌ی ره‌نگ زه‌ردی برنجه‌ وه‌ک هه‌وره‌ تریشقه‌ له‌سه‌ری دا پریشکی هاویشت.

نایبیان له‌سه‌ر هیندیک گه‌ل و گیا درێژ کرد. هه‌موو له‌شی ئه‌ستورر ببوو. ئه‌ستوی ئه‌وه‌نده‌ ئه‌ستورر ببوو, نیو شانانی پر کردبوو. نایب چه‌ند جار ده‌می کرده‌وه‌, وادیار بوو ده‌یه‌وی شتیک بلێ, به‌لام ده‌نگی ده‌رنه‌هات. به‌ده‌ست ئاناوارزای نیشان داو پاشانیش گلی پێ نیشان دان. به‌هه‌موو توانایه‌وه‌ چاوی له‌ گله‌که‌وه‌ بریبوو.

دلۆپ دلۆپ فرمیسک له‌ چاوی نایب ده‌رژانه‌ خوار. پاشان چاوه‌کانی لیک نان. ئه‌مجار له‌ پرکه‌میک راست بووه‌وه‌, به‌لام دووباره‌ که‌وته‌وه‌.

حه‌مه‌د:

"وه‌ی نایب ره‌جه‌ب, وه‌ی."

جه‌بار:

"وه‌یش..."

حه‌مه‌د:

"هیچ پیم وانه‌بوو ده‌مری."

جه بار:

"بوځوځی دلۍ خه بهری دابوو... هه رباسی مردنی خوځی ده کرد..."

حه مه د:

"خوا ده زانی به مرادی دلۍ گه یشتهو یان نا..."

جه بار:

"هیچ کهس نه یده زانی نایب له کوځی را هاتوه و بوچی یاغی بووه، که سیش نه یده زانی خه لکی کوځی یه... نه منیش نازانم

به مراد گه یشتهو یان نا."

حه مه د:

"زوری پی خوځ بووه عه بدی بکوژری. له منیشی زیاتر پی خوځ بووه. به لام عه بدی کاریکی له گه ل ټو نه کردبووه.

عه بدی دوژمنی من بووه. وه ختیك ټو گوټت عه بدی نه کوژراوه و رای کردوه، دیت چون تووره بووه، هیندهی نه مابوو له ت

و په تټ بکا؟..."

جه بار:

"خه نجه ره کهت ده ریټنه با گلکوځی گوږ غه ریبه که مان هه ل که نین."

حه مه د خه نجه ره کهی هه ل کیټشا و له عه رزیی روگرد. ده ستیان کرد به گوږ هه ل که نین:

"وهی نایب، وهی... نایب ره جبهی گوږ غه ریبه..."

خاکی ټم نیوه نیوه نهرم و شه داره. به سه عاتیك قه بریکی قوول و فره وانیان هه ل که نند. نایبیان له قه بره که نا.

ده ستیان کرد به گه ل برین و به ټو ندازهی بستیک دارو گه لایان له سه ر تهرمه کهی هه ل چنی. پاشان گل و گیای وردیان تی

کردو ټو مجار گلایان به سه ر دا کردو دایانپوځی.

حه مه د:

"جه بار، ده بی له سه ر گوږی نایب ره جبهی گوږ غه ریبه مان نه مامیکیش بنیټین."

جه بار:

"با بی نیټین."

گه ران، گه ران. له نیو داره کان دا نه مامه توویه کی هیندهی کلکه پیمه ره ټو ستوریان دوژیوه. نه مامه که یان له ره گ و

ریشه وه هه ل که نند و هیټنایان له سه ر گلکوځی نایب چه قانديان.

حه مه د:

"له وانه یه ټم میشه یه جگه له قه بری نایب هیچ گلکوځیه کی دیکه ی لی نه بی."

جه بار:

"جگه له قه بری نایب هیچ گلکوځیه کی دیکه ی لی نه یه. کی مردووی خوځی دینی له و جیگا تاریکه بی نیټی؟..."

پاشان تاو هه لات و قه بری نایب هه لمی لی هه ستاو روونک بووه.

هه رکه تاو هه لات، هه راو هه نگامه یه که له لای ټاوه دانیه وه به ره و میشه ی ټاناوارزا وه ری که وت.

جه بار:

"نایب چی گوټ؟"

حه مه د:

"گابه رده كانى ئاناوارزاي نيشان دايڻ."

جه بار:

"ده بى له م مېشه يه تى په پرين و خومان بگه يه نينه چومى جه يهان."

حه مه د:

"هه رچى نايب گوتويه، ده بى وا بگه يڻ. نايب ئه م مه لېه نده باش شاره زا بوو... چهند خو شحال بوو كه هه موو دى يه كه ي سووتان دبوو. وانه بوو جه بار؟... پى خو ش بوو هه موو چوكووراوا بسووتينى و بيكاته خو له مېش... چ مرؤقك بوو نايب... له وانه يه ئه م چوكووراوا يه زورى ناحه قى لى كرده بى... خوا ده زانى."

جه بار:

"له و رژه وه ناسيومه، هه ر جنپوى به چوكووراوا ده دان. هيچ كه س نه يده ويړا له لاي نايب ناوى چوكووراوا بيڻى... جار جار كه له فكره وه ده چوو، له بهر خو يه وه گوراني يه كه ي ده گوت. گوراني يه كه ي تووك بوو، ئازار بوو و بيزارى بوو. وه ختيكيش گوراني يه كه ي ته واو ده بوو، ماوه يه كه هه روا بيده نگ و مات داده نيشت. چهند رژه هه ر به و جوړه بى ئه وه ي قسه له گه ل كه س بكا، له گز فكران راده چوو. پاشان ده هاته وه سه ره خو. خوا ده زانى دهردى چ بوو. كه س سه رى لى دهرنه ده كرد. ئاخره كه شى ئه وه ي به نسيب بوو كه له نيو مېشه ي ئاناوارزادا بنيژرى... به لام له ميژ بوو كه نه جنپوى به چوكووراوا ده داو نه گوراني يه كه شى ده گوت... له ياغى يه كانم بيستبوو كه هه ر وه ختيك ويستبيتيان بيڻه چوكووراوا نايبيان له گه ل نه هاتوه... ده يانگوت له سه ر ريگا له جى يه كه چاوه رپى ده بوو هه تا ئه وان ده هاتنه وه... به لام سه ره نجام ئه و ئاو و گلله ي به نسيب بوو."

حه مه د:

"له وانه شه ئه مه دلخوازي خو ي بووبى."

جه بار:

"با برؤين حه مه د... ئيستا مېشه پر ده بى له بنياده م و سه گ."

حه مه د گه رايه وه سه ر قه برى نايب:

"خواحافيز نايب..."

چاوى پر بوون له فرميسك.

جه بار:

"خواحافيز..."

به نيو ئه و دارو ده وه نه چرو چوغره دا كه ماري تى نه ده چوو، به زه حمه ت ده چوونه پيش. جه بار تفه نگ و فيشه كدانه زيوكارى كراوه كانى نايبيشى هه ل گرتبوون.

ئو ده وه ن و درووانه كه وه ك ديوارى كى كه لىڻ بر، ريگاي ئه وانيان گرتبوو جه باريان ماندوو كرده بوو. به لام حه مه د له هه موو كاتيڪ چوست و چالاكتر بوو... ئو درك و داله ي به ده ست بوى لانه ده دران، به خه نجه ر ده ي پرين. جه بار يش داده هاته وه و به و ريگايه دا ده رويشت كه حه مه د ده يكرده وه. حه مه د له هه ول و ته قه لايه كى توندا بوو.

گه رمای نیوه پړو دهستی پی کړدبوو. له و بیده نگی یه دا ته نیا ده نگی شکانه وهی لکه دارو ده وه نه کان ده هاته به رگوئی.
نه گه ر ئاوړ و ه پشته وه بدهینه وه ده بینین حه مه د به نیو دارو ده وه ن دا جوگه تیکي دوورو دريژی کیشاوه.
دوو سه عاته ری یان مابوو بگه نه ئاناوارزا. ئه وان ته نیا ئاسمانیان ددی، له گه ل لووتکه ی به رده لانه کانی ئاناوارزا.
وه ختیک گه یشتنه نیوه راستی می شه، روژ له نیوه پړو لای دابوو.
حه مه د:

"با هه ر لیږه وه مینین. شه وی دووباره وه پړی ده که وینه وه."

چه بار:

"ئه منیش ئه وه نده ماندووم خه ریکم ده که وم."

چه بار راکشا، حه مه دیش له په نای ئه وو... زوریان نه مابوو بگه نه به رده لان. له نیو گاه به رده کانه وه ده نگی سه دان و
هه زاران لاقیان ده هاته به رگوئی.

حه مه د هه ستاو روانی:

"ناتوانین چاک بیان بینین... دیهاتی یه کان به دوی ئیمه دا ده گه رین، به لام تازه ناتوانن بمان بیننه وه... رزگاریمان
هات."

چه بار نه ختیک راست بووه وه:

"وه ختیک نه له کیو و نه له نیو می شه نه مان بیننه وه، به ره و ریگی "نازابلی و سومباس" وه پړی ده که ون و ده چن بو
لای شار... ده یانه وی له وی له داومان بخه ن."

حه مه د:

"ئه گه ر وایی ناچارین چه ند روژ لیږه بین."

چه بار:

"ئیمه ده بی به ریگی "کووزان" دا خو مان بگه یه نینه چیا."

حه مه د:

"ئه تو ریگی کووزان شاره زای؟"

چه بار:

"نا، ریگی کووزان شاره زانیم، به لام کیوه کان ده ناسمه وه، وه ختیک بگه یه نینه کیوه کانی ئاناوارزا هه موو جی یه کمان لی
دیار ده بی."

حه مه د:

"که وایه هه تا دنیا تاریک نه بووه با برؤین."

چه بار:

"ئیدی ههستی پی یان نایه."

حه مه د:

"له وانه شه له ده وروبه ری می شه بو سه یان نابیته وه."

چه بار:

"نا بابه... له کوی فکری وا ده کهن؟"

حه مه د:

"که وایه با برۆین."

دنیا تاریک ببوو، که گه یشتنه به رزاییه کانی ئاناوارزا. له گۆشه و که ناری زور دور هیندی رووناکی زریوه یان ده هات. چۆمی جه یهان وه ک گوریسیکی رهش به نیو خاکه که دا قه ف قه ف ببوو. ئاک توزلوو ده تگوت له دووکه لیکي رهش دا نوقم ببوو.

حه مه د لای خوره لاتی نیشان دا:

"هوی کوی یه؟"

جه بار:

"پیم وایه دپهاتی "بوزکویوو" بن."

حه مه د:

"با به ولادا برۆین... پیم وایه نیزیکتره."

جه بار:

"ده ترسم ئه ولاشيان گرتبی."

حه مه د:

"برۆ با برۆین. ئه گه ر تووشيان بين, ده زانين چي بيان پي ده کهن."

پاشان گه راپه وه سه ر جه بار. له و تاریکاییه دا به زه حمه ت روخساری جه باری دی:

"ئه تو ده لئی چی جه بار؟... به فکری تو ئه و کافره کوژراوه؟"

جه بار:

"پیم وا نیه. ئه گه ر رای نه کردایه, حه تمه ن ئاگری ده گرت و ده هاته لای ده رگا... لانی که م هاواری ده کرد, ده ی

نه راند..."

حه مه د:

"له وانه شه له نیو دووکه ل دا خنکابی؟"

جه بار:

"زۆری ته قه ده کرد... ئه گه ر دووکه ل خنکاندبایه ی نه یده توانی ته قه بکا."

حه مه د:

"له وانه یه بان و دیواره که ی به سه ر دا روخابی و له پر کوژرابی."

جه بار:

"خوا بکا وایی... ئه گه ر وایی زه حمه ته که مان به خه سار نه چوو."

له کپوی سه ره و خوار بوونه وه. چه ندیش پی هه لگه رابوون...

قه ديمى يه كان داستان و به سه رهاتيكي زور له چوكورواوى كون ده گيرنه وه . له سه رده مى ياغى گه رى حه مه دوك دا پيره پياويك هه بوو به ناوى سمايله زله , كه زياتر له نه وه د سال ته مه نى بوو . سمايله زله زورى چيروك و داستانى چوكورواوى كون له لايون . سمايله زله چاويكي شينى هه بوون . هه روهك چيمه ن . چه نه گه ي وهك چه نه گه ي هه موو توركمه نه كان باريك و كه م موو بوو . نيو شانى پان و هه روهك سه رده مى لايوتى به تاقه ت بوو . چاوى وهك چاوى هه لو تيرنو به كار بوون و هه رچه ند پشتى كوم ببووه وه , به لام هه ميشه به سواري ئه سپ و تفهنگ له شان ده چووه راو . سمايله زله گورانى يه توركمه نى يه كانى به نار ه نار ده گوت . له باره ي شه رى عه شيره ته كانه وه زورى داستان و به سه رهات ده گيرانه وه و سه ره نجاميش به خورانانه وه ئه و برينانه ي نيشانى خه لك ده دان كه له و شه رانه دا له له شى ببوون .

جار جار مال و نيو دى له بهر چاوى ته نگه بهر ده بوون و رووى ده كرده دهشت و چيا . ئه و حه زى ده كرد هه موو سروشتيكى توركمه ن بوون بپاريژى و هه ميشه وهك توركمه نيك بژى .

هينديك وهختيش هه ر به جاريك ده هاته كول و سه رخوش ده بوو . سواري ئه سپيكي كويت ده بوو كه هه ر به جوانوويى بوخوى به خيوى كردبوو . ئيدى وهك بايهك كه له ولاتى توركمه نه كانى رابردووه وي , به كو ساره پر له كاجه كان و به نيو پنگ و جاتره و گياخاو دا لينگى ده دا . له كوچ و كوچبارو شه ر له گه ل عوسمانى يه كان , له تفهنگى ئاوينه دار , له ده سك و قووله به رده كان كه چون له نيو هو به ي عيلا تى يه كان دا ده نكيان ده هات و له گه رمين و كوستانى عيل و عه شيره ته كان كه چون دهشت و ده رو كي و به ندهن له رهنگى جله كانيان سه وزو سوور هه ل ده گه را , زور چيروك و داستانى ده گيرانه وه .

ده يگوت:

"هه تا په نجا - شه ست سال له مه وبه ر..."

وهختيكيش وه قسه ده هات لى برينه وه ي نه بوو . ده تگوت ئه وينه وه زمان هاتوه , يان گورانى يه قسه ده كا .

ده يگوت:

"هه تا په نجا - شيست سال له مه وبه ر چوكورواوا ته نيا باتلاغ و ميشه بوو... له بناره كانى نه بى , بو نمونه پارچه زه ويى به قه د له پى ده ستيشت نه ده دى... ئه وده م له چوكورواوا نه بنياده م هه بوو , نه جندوكه و نه په رى , هه تا كوچ ده ستى پى كردو وهك لافاو به سه رى دا هات... وهختيكي چوكورواوا به رگى جيژنى له بهر ده كرد , واته دارى رووت و خاكى رووت و دنياى رووت سه رله نوئ ده ستيان به بوژانه وه ده كرد , كوچى توركمه نه كانيش ده ست پى ده كرا , ده تگوت لافاو... به كي و به ندهن و دهشت و ده ردا سه وزو سوور تيكل ده بوو و هه نگامه يهك به رپا ده بوو هه ر مه پرسه... عيل و عه شيره تمان بار ده كرد , كي و كو سارمان به جى ده هيشتن , تا ده گه يشتينه كوستانى "هه زاره كا" و تاو لمان هه ل ده دا . كه زستانيش داده هات . به ره و چوكورواوا وه رى ده كه وتين... چ قاميشه لان و ميشه و داروده وه نيك... كه ماريان تى نه ده چوو , چ باتلاغيك و چ مي رگ و مي رغو زاريك... سال دوا زده مانگ له وه ر له ئه ژنو يان... به سواريى ئه سپ ده كه وتينه سه ر ره وه ئاسكان... جا چ جو ره ئاسكيك , هه مووى چاو ره ش و ره وهك... ئه سپ ئه گه ر ئه سپ بى له راوه ئاسك دا خو ي ده رده خا... له قاميشه لانه كانى چوكورواوا هه ر قاميشيكي ده تدى هينده ي سپيداريك... هه ر قاميشه لانيك

هیندی پهله سپیداریک. له تهنیشت گولاهوکان زیرووی گوله قامیش ده تگوت تیشکه ده پرتیته سهر ئاو... ته اوای چوکورواو ده بوو به یهک پارچه نیرگس.

شهوو روژ له هر لایه که وه شنه بایهک هلی ده کرد، بونیرگیسی لی ده هات. پایوی مهست ده کرد. چوکورواو داستانیک بوو. ده ریای سپی شه پوئیکی دها سپی و که فای... .

چادری عیلاتی یه کان به تهنیشت یه کتره وه... دووکه لیک له بهر چادران هله دستا پهله پهله... لای "عوسمانیه" و "توپراک قه لا"، واته ئه و بهری چومی جه بهان که رووی له کیوه کانه، جی هه واری عیلی "تجیرلی" بوو... له لای به ره وه عیلاتی "جه بهان به کرلی" و "مسته فا بیگی" تاو لیان هله دها... عیلی "جریت" لای ولاتی جه بهانی پاوان ده کرد... عیلی "بوزدوغان" له نیوان ئاناوارزاو "حه مید قه لا" هلی ده دا... کورده کانی "لهک" له لای ئاناوارزاو "کوزان"، عیلی "سومباسلی" له لای ئاوی سومباس و توورپوس هلیان دها... لای "ئیکشیلی" و دیهاتی "قریولی" ش کوستانی عیلی "تارتیلی" بوو... .

هیندی وه ختیشت عیلات جیی خویان ده گورپه وه. بو وینه سالی وا هه بوو عیلی بوزدوغان ده چوه کوستانی جریته کان و جریته کانیش له کوستانی عیلی بوزدوغان چادریان لی دها... زوردارترین عیلی "هه وشار" بوو. ئه وان له هر جی یه کی چوکورواو پیان خو ش با، گه رمین و کوستانیان ده کرد. که سیش نه یده ویرا پری چاوان ته ماشایان بکا. هیچ کهس باشاری عیلی هه وشاری نه ده کرد... .

ئه من وهک خه ونیم به بیر دی. له گه ل عوسمانی یه کان شه ریک هله گیرسابوو. خانیک هه بوو به ناوی کوزان ئوغلی. مالی له و دی یه بوو که پیی ده لین کوزان. هه موو عیل و عه شیره ته کان له گه ل عوسمانی شه ریان ده کردو له پیشه وهی هه مووانیش ئه و کوزان ئوغلی یه سنگی کرد بووه مه تال. به لام عوسمانی یه کان به هیتر بوون، کوزان ئوغلی یان گرت و بردیان. عیلی هه وشاریشیان راونا بو "بووزاک" و سه رکوتیان کرد. گورانی "دادن ئوغلی" باسی ئه م شه پانه یه. دیهاتی یه کان بو مردنی کوزان ئوغلی تازی هه نامه یه کیان داناوه که ئاگر له دلی بنیاده م به رده دا... .

سمایله زله که ده گه یشته ئیره بیده نگ ده بوو. چاوی پر ده بوون له فرمیسک. لیوه کانی ده له رزین و به ده نگه گرو ئه ستوره که ی تازی هه نامه ی کوزان ئوغلی ده گوت، که چونیان ئه ستونده کی بلیندی تاو لی کوزان ئوغلی له عهرزی داوه و پیئسه د سواری خه لیفه ی عوسمانی چونیان هیرش کرده ته سه رو چو ن باب له هاواری کوری نه هاتوه و کوزان ئوغلی شیره پایوی کیوو شاخان چو ن هه تا ئه ژنویان به فری کوزانی درپوه و له کیوی وه سه ر که وتوه و له سه ر چیا چو ن له چاوه روانی حه کیم دا هه ر برینیکی بووه ته سه رچاوه یه کی خوین... .

ده یگوت:

"دوای ئه مه بوو که عوسمانی یه کان به زورو زورداری عیل و عه شیره ته کانیش له چوکورواو نیشته جی کرد. زه وی یان دانئ و قه باله یان دانئ... بو ئه وهی گه رمین و کوستان نه که ن، له کیو و به نده نه کان سه ربازیان دانا. کهس نه یتوانی بجیته کوستان. عیل و عه شیره ته کان له چوکورواو وهک گه لاریزانی پاییز که وتنه سه ر یهک... مردنیان تی که وت... زور که سیان به تاو له رزو زور که سیان به گه رما له نیو چوون. به هیچ جو ر نه یانده ویست له چوکورواو نیشته جی بن... عوسمانی یه کان قه له مه و نه مامیان ده دانئ که بیان نیژن و باغ بنینه وه، به لام عیلاتی یه کان ره گه ی نه مام و قه له مه کانین ده سووتاند، ئه مجار ده یان چه قانندن... هه ربویه ش دیهاتی ئه م نیوه نیوه باغ و باغاتی نیه. پاشان وه ختیکی عوسمانی یه کان دیتیان عیلاته که خه ریکن له نیو ده چن، ریگیان دان هاوینان کوچ بکه ن و بچنه کوستان... به ره

عيلہ کان له چوکورواوا جي و جيان ڪردو دهستيان ڪرد به خانو دروست ڪردن و ڪشت و ڪال... پاشانيش ورده ورده
عيل و عه شيره ته کان له نيو چون... زه مانه گورا... پياوه تي ڪم بوو و سه رهنجام له نيو چوو... واي لئ هات ڪه
دهولته تي عوسمانی دهيه ويست... دنيا به ڪه يفي دهولته تي عوسمانی سوورا..."

ڪاتيڪ سمايله زله دهستي به تاريقي عيل و عه شيره ته ده ڪرد، قسه ي لئ نه ده برا. دهيتواني چند روژ له سه ر يه ڪ قسه
بکا. ماندووش نه ده بوو. ئه و هميشه خه فته تي بو ئه و دنيا بي دردو نازارو مهينه ته ده خوارد ڪه له ده ست چووبو. زور
جار ڪه دهستي به قسه ده ڪرد، ده يگوت: "ئته تو ده لئي چي؟... ئه من دادال ئوغليم ديوه... " و له و باره شه وه زوري به
خوي ده نازي.

ساله ڪاني هه زارو نوسه دو حه قده و هه ژده و نوزده و بيست... سه رده مي شه ري يه ڪه مي جيهاني... شه ري شڪاني
عوسمانی يه ڪان بوون... له و سالانه دا چوکورواوا پر ببو له ياغي و سه ربازي را ڪردو... ناوچه ي توو پووس ببووه پاواني
ياغي يه ڪان و له ترسي ياغي بيان ڪه س نه يده ويرا پي دا برا.

له شڪري فه رانسه چوکورواواي داگر ڪردبو. ياغي و سه ربازي را ڪردو، چه ته و غه يري چه ته، دزو غه يري دز، حه لال
زاده و حه رام زاده، چاڪ و خه راپ و جوان و پيرو هه موو خه لڪي چوکورواوا دهستيان دا يه دهستي يه ڪ و دوژمنيان له
چوکورواوا وه ده رنا. له سه رتاسه ري ولا تيش دوژمنيان ده رده ڪرد. ده وره خه ريڪ بوو ده گورا...

له دوا ساله ڪاني سه ده ي نوزده دا، چه ندين سال دواي نيشته جي بوون، هه ل و مه رج ڪم ڪم خه لڪي ناچار ڪرد
به زه وي يه وه ببه سترينه وه. خاڪ ورده ورده نخي په يدا ده ڪرد. تور ڪمه نه ڪانيش ڪه له گه ل نيشته جي بوون نيوانيان
خوش نه بوو، به ره به ره گه رمين و ڪويستانيان وه لا ده ناو به زه وي يه وه ده چه سپين.

له و سه رده مه دا، خاڪي چوکورواوا يه ڪ و چل تا يه ڪ و په نجا به ره مي ده دا. ئه مه شتيڪي ته واو تازه بوو. ئه گه ر له
ساله ڪاني پاش هه زارو نوسه دو نوزده دا ته ماشاي خاڪي چوکورواوا مان ده ڪرد، ده مان ديت ڪه باتلاغه ڪانيان تا راده يه ڪ
وشڪ ڪردوه، ميشه ڪانيان سووتاندوه و ڪردو ويانه زه وي ڪشتو ڪال. له و سالانه دا ئه گه ر نيوه ي خاڪي چوکورواوا نه بي،
نيزيڪ به نيوه ي داده چيندرا.

سيستمي تازه له م سالانه دا له گه ل حڪومه ته ڪاني تايغه گه ري و خان خان بازي و خان و به گ و به گه رو
پاشماوه ڪانيان دهسته ويه خه بوو. له و سه رده مه دا، له ميژ سال بوو بناخه ي حڪومه تي تايغه گه ري له خووه سست ده بوو،
و له جياتي خانه ڪان، هيندي ناغاي پوولدار په يدا ده بوون. ئه م ناغايانه بو وه ده ست هيناني زه وي و بو ئه وه ي چه ندي
بڪري زياتريان زه وي هه بي، هه ميشه له شه رو ڪيشه دا بوون. له و شه رو ڪيشه يه دا سه ريش ده ڪه وتن. به هه زار فرت و فيل
زه وي بيان له دهستي ديها تي يه ڪان و خه لڪه فه قيرو هه ژاره ڪه ده رديناو، جا هينديڪ له ريگاي قانوني يه وه، هينديڪ له
ريگاي به رتيل دانه وه و هينديڪيش به زورو زورداري...

شه رو ڪيشه ي نيوان ئه و ناغا پوولدارانه و خه لڪي ده ست ڪورت هه روا په ره ي ده ستاند. خاڪي ناغايه ڪان روژ به روژ
زياتر و زياتر ده بوو، له به رام به ر دا ديها تي يه ڪان هه ژاره هه ژارتر ده بوون.

له و روژگار هه دا ناغا ڪان بو سه رڪوت ڪردني ئه و خه لڪه ده ست ڪورته ڪه به قيمه تي گيانيشيان حازر نه بوون
زه وي يه ڪانيان له ده ست بجي، هينديڪ دهسته ي ياغي بيان په روه رده و په روه وازه ده ڪردو ئه وانيان هه م بو ليدان و ڪوشتن و
ترساندني ديها تي يه ڪان و هه م بو به رهنگار بوونه وه ي حڪومه تي مه رڪه زي به ڪار دينا. ده ڪري بلين هيچ ناغايه ڪه نيه ڪه
له م ريگايه ڪه لڪي وه رنه گرتبي.

ئەو ئاغايارنەي نەياندەتوانى لەنۆو ياغىيەكانى كۆيى دا پشتيوانيك بۆ خۆيان پەيدا بكن، بۆخۆيان هينديك ياغىي تازەيان دەناردنە شاخى، و ھەر بۆيە ناوچەي توورپووس بېووه مەيدانگا و پاوانى ياغىيەكان، و قازانجى ئەو ئاغايارنە كە بۆخۆيان لە دەشت و لە نۆو دىيەكان دا نىشتەجى بوون، لەكۆپەكان دا بەگژ يەكتر دا دەھاتن. ياغىيەكانى كۆيى، يان پىك وەرەدەبوون، يان خەلكى بىتاوانيان دەكوشت و لەو نۆوھدا خاكى ئاغايارنەكان بەرین تروگەرەتر دەبوو.

عەلى سەفابەگ كۆري يەككە لە ئاغا ليكەوتووهكان بوو. (بە كوردىي پەتى، كۆنە بەگ و بارگىن تۆپيو بوو - وەرگىرپ). ئاغا ھەرچەند پوول و سامانىكى نەمابوو، بەلام توانىبووى عەلى سەفابەگى كۆري بۆ خویندن بنىریتە مەدرەسەي سولتانىيەي شارى ئەدەنەو پاشانىش بىذىریتە مەدرەسەي بەرزى حقوقى ئەستەمبوول. بەلام ھەرچۆنك بوو، عەلى سەفابەگ نەيتوانىبوو مەدرەسەي بەرزى حقوقى ئەستەمبوول تەواو بكا، خویندنەكەي بە نيوەچلى بەجى هىشتبوو، گەرپابووه دى و دەستى كوردبوو بە وەكالت. پاش ئەوھى رىوشوینى كارەكە فیر بېوو، هيندى تاقىكردنەوھى دەست كەوتبوو و رىگا و لاریي كارەكانى ليك جيا كوردبووه، لەپەر ھۆشى ھاتبووه و سەرەخۆو كەوتبووه بىرى ئەو زەوىيانە كە رەحمەتیی بابى لە دەستى دابوون. ئەمە بوو كە دەستى كرد بە نەخشەكیشان بۆ وەرگرتنەوھى ئەو خاكانە كە بابى لە دەستى چووبوون و توانىشى زەوىيەكانى بابى لە دەستى دىھاتىيەكان دەربىنیتەوھ. ھەر ئەو كیشەو بەرەيە بەباشى رىگای زەمىن داربوونى فیر كردو ئىدى لە كارى خۆي دا وەستايەك بوو.

بەلام دىھاتىيەكان، ئىدى دىھاتىيەكانى سەرەتای سەردەمى نىشتەجى بوون و تەنانەت دىھاتىيەكانى پاش ئەو سەردەمەش نەبوون. ئەم دىھاتىيانە ئىستا تىگەيشتبوون كە خاك يانى گەوھەر... و بە چنگ و نینۆك بە زەوىيەكانیانەو چەسپابوون. بەرەبەرەكانىيەك لەنۆوان عەلى سەفابەگ و دىھاتىيەكان دا دەستى پى كرد كە چەندىن سال درىژەي ھەبوو. ھۆشى عەلى سەفابەگى سەگبابىش لەو جۆرە كیشەو بەرەيەدا خۆي نىشان دەدا. فیل و تەلەكەي تازەي دەدۆزىنەوھ و رىگا چارەي نووى دادەھینان.

لە سەرەتادا فرت و فیلەكانى سەريان دەگرت و دەيتوانى بە ھەر جۆرىك بى خەلكى ئەم دى و ئەو دى ليك بكاتە دوژمن و تىكيان بەردا، پاشان بۆخۆي لایەنى يەككىيانى دەگرت و بە يارمەتیی ئەم لایە، زەوى و زارى لایەكەي دىكەي داگير دەكرد. ئەم شىوھەي زۆر ئاسان و كاریگەر بوو. بەلام زوو ئاشكرا بوو. دىھاتىيەكان كە بېوونە دوژمنى سەرئومالى يەكتر، تىدەگەيشتن دوژمنى راستەقىنەي ئەوان كىيە، بەلام فايدەي چى؟ تازە كار لە كار ترازابوو، و لانى كەم نيوەي زەوىيەكانيان لەدەست چووبوو، و لە بەرامبەرەدا پانايى زەوىيەكانى عەلى سەفابەگ سەرى لە چەند دىي شەشدانگ دابوو.

عەلى سەفابەگ چەندىن سالە رىگا و چارەي نووى دەدۆزىتەوھ، بەلام يەك دوو سال زياترى پى ناچى كە دەستى ئاوهلا دەبى، بەو حالەش زەوى و زارى عەلى سەفابەگ ھەميشە لە پەرەگرتن دان و لە ھەر حال دا ھەر ئەو دەبىاتەوھ. سەرەنجام كار دەگاتە جىگايەك كە فرت و فیلەكان تەواو دەبن و ھىچ دىھاتىيەك بە تەلەي عەلى سەفابەگەوھ نابى. ھەرچەند فیل و تەلەكەي لىبراون، بەلام عەلى سەفابەگ بىكار دانانىشى و ئاخەرەكەي رىگايەك دەدۆزىتەوھ.

لەم رۆژانە دا كۆپەكان پەناگە و پاوانى ياغىيەكان، سەربازە راكردووهكان، چەتەكان و پىاووكۆژەكان... و ئىستا وەختى ئەوھ ھاتوھ كە عەلى سەفابەگ لەمانە كەلك وەرگىر. لەگەل يەك دوو دەستە لە ياغىيەكان رىك دەكەوى، چەند پىاوى خۆي دەنیریتە چىاو بە گژ دىھاتىيەكانيان دا دەكا. ئىدى عەلى سەفابەگ كارى لەپیشە، تازە كام لادىي دەتوانى لەبەرى بکۆخى؟... ئەگەر دىھاتىيەكى وا بە غىرەت پەيدا بى، شەوئىك مالهەكەي ویران دەكەن. ژنەكەي دەرفینن و پەلە

ئەوھى ھەزار سووکايەتیی بەسەر دینن، دەیکوژن و شرت و گومی دەکەن. ھەموو کەسیش دەزانئ ئەم کارانە گازی عەلی سەفابەگن. بەلام کەس ناویرئ بلی پشتی چاوی برۆیە. ژاندارمەکان دەکەونە سەر یاغی یەکان و دەکوژن. دياره ئاغاكانى دیکەش ئەم شۆھ کارەیان رەچاوە کردووە. ھەربۆیەش خاکی چوکورواو بە خوین رەنگین دەبئ و کوشت و کوشتار دەست پئ دەکا. یاغی یەکانی شاخی دەستە دەستە پیک وەر دەبن و یەکتە قەلاچۆ دەکەن. شە و نابئ کە چەند دەستە یاغی تازە لە چیاکان دا سەر ھەل نە دەن.

لەو نۆھە دا ھیندیک دەستە یاغی وەک دەستە "گیزیک دووران"، "رەشیدە کوردە" و "گوت دەلەک" یش ھەن کە گوئ بۆ دووزمانی ئاغاكان راناگرن، بۆخۆیان ئاغای خۆیانن و بە پیچەوانە ئەوانی دیکە، بە دژی ئاغاكان پشتیوانی لە دێھاتی یەکان و خەلکی فەقیر و ھەژار دەکەن.

کۆھەکانی توورپوس زۆر پیاوکوژی خوینخۆر و بەناوبانگیان بەخۆوە دیووە. بەلام ئیستا ناو نیشانیکیان لە پاش بەجئ نەماوە، کەچی بە پیچەوانە ناوی زۆر لە یاغی یەکان وەک ئەو دەستە یاغی یانە کە بە دژی ئاغاكان پارێزگاری یان لە دێھاتی یەکان دەکرد، ھیشتا لەبەر نەچوونەتەو و زۆر شیعر و گۆرانی و تازینامەیان بۆ دانراوە... ئەم شیعر و تازینامە و گۆرانی یانە ئیستا زار بە زار دەگەڕن...

لەو سەر دەمە دا بوو کە ھەمەدۆک وەکیوان کەوتبوو. واتە لە سەر دەمیک دابوو کە دەستە یاغی یەکان بۆ قازانجی ئاغاكان لەکیوان دا خوینی یەکتریان دەپرشت و دێھاتی یە فەقیر و ھەژارەکانیش ھاواریان لە دەستیان دەگەشتە ئاسمان. زەوی یەکی عەلی سەفابەگ لە سالی ھەو لە دا دەبوو دوو ھیندە، پاشان چەند ھیندە و چەندین ھیندە و ئەمجار دەبوو بە چەند ھیکتار، دەیان ھیکتار و لەو ھەش زیاتر. زەوی یەکانی بەرینایی دێھاتە کەیان دەگرتەو و ئەو دێھاتی یانە ی زەوی یەکانیان لئ ئەستیندرا بوو ھەر لەسەر زەوی یەکانی خۆیان دەبوونە رەعیەتی عەلی سەفابەگ.

عەلی سەفابەگ پیاویک بوو کە لەگەت و برۆ گەورە، کە ھەمیشە چەکمە یەکی تروسکە داری دەپئ دەکرد. دەم و چاوی ئەسمەر بوون، بەلام سەوزە یەکی تاریک، ھەمیشە بە قەمچی یە زیونیشانە کە ی لە چەکمە تروسکە دارەکانی رادەکیشا. ئەم پۆ سئ شەممە یە. خەبەر ھاتو کە:

"فیشەک و جبە خانە ی دەستە ی کالایجی تەواو بوو و ھەتوویە کیشی پئ دەچئ، ھەتا لە سووریە وە بۆیان دئ..."

عەلی سەفابەگ وە پە لە قازە کەوتو و نیکە رانە. لە میوانخانە گەورە کە ی دا ھەر ھاتوچۆ دەکا. توورپە یە لە فکەر وە دەچئ. فکەرەکانی وەک زنجیر بەدوای یە کتر دا دین. فکر دەکاتەو وە کە دەبئ چەند سالی دیکەش راوەستئ ھەتا ببیتە خاوەنی زەوی یەکانی گوندی "واوای". لیکدا لیکدا تەلگراف بۆ ئەنکەرە لئ دەدا کە:

"خەلک راپەرپوون... یاغی یەکان کۆھەکانیان پیاوێ کردووە... چما ئیمە حکومە تمان نیە؟..."

و لە و قیزە و ھاوارانە...

"دەبئ یەک دوو سالی دیکە ددان بە جەرگی خۆت داگری... ئەدی لە کوئی دەستە ی کالایجی؟... بۆچی خۆت نیشان نادە ی؟..."

ژنە کە ی لەسەر نیوتە ختە کە پالی دابوو وەو بەسەر سورماوی تەماشای مێردە کە ی دەکرد کە چۆن پیاسە دەکا و بە قەمچی یە زیونیشانە کە ی لە چەکمە تروسکە دارە کە ی رادەکیشئ. وەختیک سەبرو سیکە دانە ی عەلی سەفابەگ تەواو دەبوو، ئیدی خۆی پئ رانە دەگیراو لەگەل ژنە کە ی دەستی دەکرد بە سکالو و نھینی و نەخشەکانی خۆی بۆ ئاشکرا دەکرد. ئەم دەردی دل کردنە ئەوی سووکبار دەکرد. ئەم پۆش یە کیک لەم رۆژانە بوو. عەلی سەفابەگ دەستی پئ کرد:

"خاتوون... ده زانی نه خشه م چیه؟..."

خاتوون:

"بلئی بزنام."

همیشه به دواى ئه م پرسیارو وه لآمه کورته دا عه لى سه فابه گ له سه رى ده رۆیشت. ئه مپۆش درێژه ی پى دا:
"ده زانی نه خشه م چیه خاتوون؟... به خوا ئیدی حه وسه له م نه ماوه... ئیدی له گیانی خۆم وه رهبز بووم. له ده سته
ئه مانه وه جان هاتووم... هه موو رۆژى پۆسته ژاندارمرى... هه موو رۆژى ژاندارمه و ژاندارمه هینان... ئیدی جارز
بووم... ديهاتى يه كان دوینى كۆببوونه وه وه به كۆمه گ چووبوونه بهر ده ركى مالى ئوستاندارو دادو هاواريان وه رپى خستبوو
كه له ده سته ياغى يه كان نه له نامووسمان ئه مينين و نه له مال و گیانمان... ده يانويست ته لگراف بو ئه نكه ره بكه ن,
چاك بوو گه يشتمى و نه مه يشت. گوتم: "كارى وا مه كه ن كه ئابرووى شاره كه مان له لای حكومه ت به رن...", به لام هه ر
جوړيك بى, ده بى دوو سال دان به جه رگى خۆمان دا گرین. راوه سته با گوندى وايواى بكه مه ئى خۆم, ئه وه خت ده زانم
چ ده كه م... ده زانى چ نيازى كم هه يه كچى؟..."

ژنه به نيشانه ی به لئى, سه رى بو راوه شاندا. عه لى سه فابه گ له سه رى رۆیشت:

"نيازم هه يه ديهاتى يه كان له ده وروبه رى خۆم خرپكه مه وه وه ئه نكه ره ی له ته لگرافان بگرم كه : خه ريكن راده په رن...
ياغى يه كان كتيويان پاوان كردوه... ده يانه وى حكومه ت دامه زرينن. ئه وده م ده ولت له شكريك سه رباز ده نيئى و
مشوورى هه موو كتيوى يه كان ده خوا... هه موويان ده گيرين. حكومه ت پى چيه خاتوون؟ راپه رينى كورده كانى سه ركوت
كرد, پيت وايه به چه ند ياغى كاله له پى ناوئى؟... به ته لگراف چى يه كه م گوته كه جارى له باره ی ياغى يه كانه وه هه چ
خه به ريك نه دا به ئه نكه ره... پيم گوته كارى كه مه كه له لای حكومه ت ئابرووى شاره كه مان بچى... به لام با دوو سالى
ديكesh رابرى و زه وى يه كانى وايواى بين به ئى خۆم, ئه وده م ده زانم چ له و ياغى يانه ده كه م..."

عه لى سه فابه گ بيده نگ بوو. له فكره وه چوو. پاشان سه رى هه ل بپرى و ته ماشاى دارو ديوارى كردو ده سته كرد به
پياسه كردن...

زور پاش دوو سال نه خشه كانى عه لى سه فابه گ هاتنه سه ر بهر. ئه نكه ره ی ته لگراف باران كرد... ئه و ياغى يانه ی به
نه خشه ی خوى هاتبوونه نيو دى, خسته داوى ئه و سه ربازانه كه له ئه نكه ره وه نيئردرابوون و به م جوړه هه موويانى
خاشه بر كرد...

ده رگا كرايه وه. عه لى سه فابه گ كه له فكردا بوو, هاته وه سه رهۆش. كاره كه ريك كه ده رگاى لى كردبووه وه به غاردان
له پليكانه كان وه سه ر كه وت:

"نه فه ريك كه سه روگويلاكى خوى پيچاوه, ده يه وى بت بينى... ريشيشى دريژه."

عه لى سه فا:

"بلئى بيته سه رى."

ئه و پياوه ی سه روسه كوتى خوى پيچابوو, به هه ناسه برپكه هاته سه رى و خوى به سه ر نيوته خته كه دا دا:

"سلام عليكم براله..."

عه لى سه فا:

"عليكم السلام."

تازه هاتووه که:

"جه نابی عه لی سه فابهگ، ره حمه تیی بابت باشترین دۆستی من بوو. خۆم له مالمی هاویشتووی. عه بدی په نای بۆ هیناوی. ده بی عه بدی له و به لایه ی تووشی بووه رزگار بکه ی. دی یه کی ته واوی له پیش چاوی خۆم ناگر تی به ردا. باشترین دۆستی ره حمه تیی باوکت په نای بۆ هیناوی. گوتم حه تمه ن ده بی بچه خزمه ت عه لی سه فابهگ... تا له و به لایه نه جاتم بدا. گیانی من به دهستی تویه عه لی سه فابهگ... هاتووم دهسته و داوینت بم که فکریکم بۆ بکه یه وه. له گه ل باوکت زۆرمان نان و نمه ک کرده، له دوو براش زیاتر لیک نیزیک بووین... هاتووم په نام بۆت هیناوه که له و به لایه ی تووشی هاتووم رزگارم بکه ی..."

عه لی سه فابهگ پیکه نی:

"دانیشه با نه ختیك بییه وه سه ره خو... دوايه قسان ده که یین."

عه بدی خان:

"چ بییه وه سه ره خووم به قورباننتم بم؟... ئە من تازه حالیکم نیه و ژیانم لی تاله... کابرا وه ک شمشیری ئیزرائیل شه و روژ به سه ره سه ره وه یه به قورباننتم بم. دی یه کی سووتاند هه ر بۆ ئه وه ی منی ده ست که وی... هه موو گوندی ئاک تو زلووی سووتاند جه نابی عه لی سه فابهگ... به خوا تهیری ئاسمانیش ده بی بۆ من بگرین به قورباننتم بم... گیانی من له دهستی تو دایه جه نابی عه لی سه فابهگ... هاتووم پیلاوه کانت ماچ که م، ده بی فکریک بۆ گیانی من بکه یه وه... یاخوا مامه عه بدیت به قورباننی منداله کانت بی، مامت ئیدی نه خه وی هه یه و نه خوړاک. ئه وه ته یوه لی بووه ته شمشیری ئیزرائیل، شه و روژ به دوا ی دا ده گه پری. تازه مامت له خه و و خوړاک و له هه موو شتیك که وتوه..."

عه لی سه فابهگ نیوه به گالته و نیوه به پراستی لی پرسی:

"عه بدی خان، ده لئین ئه و حه مه دۆکه ی به دوات دا ده گه پری، بسته مندالیک زیاتر نیه؟..."

عه بدی خان به هاوارو داده وه هه ستایه سه ری:

درۆ ده که ن... له خووه وا ده لئین... ئه وه نده گه وره بووه، ده لئیی مناره یه... وه ختیك خانووه که ی ده سووتاند بۆخۆم به چاوی خۆم دیتم. درۆ ده که ن... من و تو تیک که نه وه ئه گه ر بگه یه سه رشانی... له خوړا وا ده لئین... خه لک شتیك ده لئین و ئه توش شتیك ده بیسی به قورباننتم بم، به لام ئه من به چاوی خۆم دیومه... ئه من ده زانم چ غولیکه، به خوا من و تو تیک که نه وه ناگه یه سه رشانی... خه لک قسه ی چۆن ده که ن په نا به خوا... ئاخو چما بسته مندالیک ئه و کارانه ی له ده ست دین؟... بووه ته دیو به خوا هه ر ده لئیی دیوه به قورباننتم بم..."

عه لی سه فابهگ:

"خان، ئه تو جاری قاوه یه ک بخۆوه... فکریکی بۆ ده که یه وه که ئیشه لالا فکرت ئاسوده بی."

عه بدی خان به دهستی له رزۆکه وه پیاله قاوه که ی له سه ر ئه و سینیی هه لگرت که کاره که ره که له پیشی راگر تبوو. بۆنی قاوه میوانخانه که ی پر کرد. عه بدی خان به هه لقووړاندن قاوه که ی خوارد وه.

ژنی عه لی سه فابهگ هات و له سه ر نیوته ختیکی دیکه دانیشت:

"یاخوا به خیر بیی عه بدی خان. بیستمان و دلمان بۆت ناره حه ت بوو به خوا. عه لی سه فابهگ مشوری ئه و حه رامزاده یه ت

بۆ ده خوا. ئه تو زۆر فکری خۆتی پیوه ناره حه ت مه که."

له و هخته وه كه گوندى ناك تزلوو سووتابوو، عهبدى خان سهيرى زور خوش ببوو، زوريشى دهگوت. هميشه داستانى ناگر تيبه ربوونى دئيه كه دى دهگيرايه وه. ههركهس ههبايه گوئى بؤ بگرئى، بؤ ئه و فهرقى نه بوو. كابرا گوئى لئى بايه يان نا، ئه و يهك بين قسه دى دهكرد. ئه وانه دى گوئيان بؤ دهگرت، زگيان به عهبدى خان دهسووتاو تووكيان له حه مه دؤك دهكرد. فه رماندار، ئوستاندار، فه رمانده رى ژاندارمى، دئيه اتى و شارنشينه كان هاوده ردى يان له گه ل دهكرد. عهبدى خان به سه رها ته كه دى ئه وه نده به گريان و ده ردى دل وه ده گيرايه وه كه گوئگر به خوى نه بوو، زكى پئى ده سووتا. وه ختئك ديتى ژنى عه لى سه فابه گ هاتوه گوئ بؤ قسه كانى راگرئى، له پر وهك شتئك دلئى كرايه وه. هه ستى كرد سوكنايى يه كى به دل دا هاتوه. پئيش ئه وه دى عهبدى خان دهست به گيرانه وه دى داستانى ئه و شه وه بكا، به جورئك رهنگى ده گوراو تئك ده چوو كه پئويست نه بوو داستانه كه بگيرئته وه. چونكه ته واوى به سه رها ته كه له سيمائى دا ده خوئندرايه وه. ژنه:

"دلئى هه موومان بوو به ئاو عهبدى خان. دوئى ژنى جه نابى فه رماندار ته شريفى هئنا بووه مالى ئيمه ... ده يگوت فه رماندار خوشى ئه وه نده له و مه سه له يه تووره يه هه ر خوا بزائى ... ده يگوت جه نابى فه رماندار ده يه وئى به هه ر جورئك بووه ئه و بئى شه ر فه بگرئى ... ئاخر ده كرى دئيه كى ته واو بسووتئى؟ ... ژنى جه نابى فه رماندار زورى حه ز ده كرد جه نابت ببينئى خان ... ده يگوت پئم خوشه بى بينم و له زمانى خوى بى بيسم ... به كورتى هه موويان بؤت به په روشن ئاغا عهبدى. راوه سته عه لى سه فابه گ له بارى گوندى وا يوايه وه خاتر جه م بئى، ئه وده م به خزمه تيان ده گا ... به خوا ئه گه ر بئلى تاقه يه ك ياغى به و كئوانه وه بمئى ... عهبدى خان، دلئى هه موومان بؤ ئيوه بووه ته كه باب."

عه لى سه فابه گ قه مچى يه زيونيشانه كه دى له چه كمه تروسكه داره كه دى راده كئيشاو له م سه رى ديوه خانه وه ده چوو وه ئه و سه رو ده گه رايه وه.

ديسان عهبدى خان رهنگى گوراو لئوه كانى ده ستيان كرد به له رزين:

"ئاخ، ئاخ، ئاخ ... ئاخر بئيم چى، خوشكئى گيان؟ ... ئه و به لايه دى به سه ر من هاتوه، خوا به نسبى دوژمنيشى نه كا ... هه تا ئه مپرو به لاي ئاوا به سه ر هئچ كه س نه هاتوه خوشكى گيان ... به خوا له هئچ كئيبئيكئيش دا نه نووسراوه ... وه لى خان خوشكه زاي من بوو خوشكئى گيان ... چ نؤجوانئك، چ نؤجوانئك ... ده تگوت خه لفى شمشاله خوشكئى گيان ... چ به ژنئك، چ بالايه ك بريا بتديبايه ...

به خوا ئه گه ر ده تدى له به ژن و بالاي سه رت سوپر ده ما خوشكئى گيان ... خه جئچ ده زگيرانى وه لى خان بوو. كه چى ئه و بئزووه حه رامزاده يه كچه كه دى هه لگرت و وه كئوان كه وت ... پئت وانه بئى كچ بؤ وه لى گيان قات بوون. به خوا هه ر قامكى هه لئنا بايه په نجا په نجا كچى بؤ ده هاتن خوشكئى گيان ... ئه من ئاغاي پئنج دئى يانم خوشكئى. بابيشم هه رواو با پيريشم هه روا بوو ... كه چى ئه و بئى شه رمه ده زگيرانى خوشكه زامى هه لگرت و وه كئوان كه وت ... ئاخر قه ت شتى وا ده بئى؟ ... به و حاله ش، به خوشكى خؤم بئيم، خه به رم بؤ نارد كه له گوناھى خؤش بووم، با كچه كه بئنيته وه و بئته وه سه ر جئ و رئى خوى. دلئم برواى نه دا له كئيو و به نده نان سه رگه ردان و لئقه وماو بسوورئته وه ... باشه ئه گه ر يه كتر يان ده وئى، با بيانه وئى ... ئه سله ن هه موو ره عيه ته كانى من وهك كورپى خؤم وان. به لام به خؤرايى نيه كه گوتوويانه جووچكه قه ل گه وره بكه دى، چاوت ده كؤلئى ... ئه دى خوشكئى گيان، ئاوا ... قه ديمى يان ده يانگوت چا كه دى زور خه راپه دى له دوايه، به لام ئه و په نده به و گوئى سه گباب خئوه دى من دا نه چوو، و نه چوو، هه تا ئاخره كه دى به سه ر خؤم هات ... كه س نه بوو پئم بئلى ئاخر بئيكارى ئه وه نده چا كه ده كه دى؟ ... بؤچى هئنده له فكرى ئه مانه داى؟ ... باشه كچه كه دى هه لگرتوه و چوو ته شمشاله

ئیدی به تو چی... با هیئنده له کیو و بهنده نان بمیننه وه هه تا چاویان دهردی... ئاخر به تو چی پیای باش؟... به لام ئەمن گورگم له کۆزی خۆم کرد، خوشکی، گورگ... له گوناھی ئەو هه تیوه هه رامزاده یه خۆش بووم و گوتم بیته وه ئاوه دانی سهر کاروکاسبیی خۆی... به لام بریا زمانم لال بایه و ئەو قسه یه م نه کردبایه. چونکه هه رامزاده هاته وه و له جیاتی ئەوه ی چاکه م بداته وه، له وه لیخانی داو له خۆل و خوینی گه وزاندو منیشی بریندار کرد. هیئنده ی نه مابوو منیش بمرم خوشکی گیان. توخوا جا ته ماشا که خوشکی... ده بی به داستان بیگپرته وه به خوا... ده بینی چاکه ی منیان چۆن دایه وه؟..."

ژنه:

"باسی مه که عه بدی خان، برینم مه کولینه وه... به کیی ده لیی... به من؟... قهت نابی چاکه له گه ل خه لکی بکه ی، چما عه لی سه فابه گ که می چاکه کردوه و خه راپه ی هاته ته پرئ؟... به لام عه ده ب گرتوو نابی..."

عه بدی خان:

"به قوریانی زارت بم خوشکی... پیاو ده بی عه ده ب گرتوو بی... به لام ئیمه کارمان له کار ترازوه. هه ر ئەو بی نمه ک و نان خۆرو ناندین درپینه پاش ئەوه ی وه لیخانی کوشت و منی بریندار کرد، وه کیوان کهوت و یاغی بوو... خۆ ده بینی خوشکی؟... ئیستا له دوا ی چوان نه چین... گوتم باشه، به جه هه ننه م که رویشت... هه ز ده کا یاغی بی و سهر به نده نان بگری، پیی خۆشه ببیته چه ته وه ره چی پیی خۆشه بیکا... که چی روژ نیه خه بهر نه یه که سویندی خواردوه منیش بکوژی... ئەدی خوشکی گیان. ده سته شی دروست کردوه و له گه ل ده سته که ی دیته سهرم... ئەدی خوشکی گیان، ده سته ی ساز کردوه... ده لئین گوتوو یه هه تا خوینی عه بدی وه ک شه ربه ت نه خۆمه وه دلم ئوقره ناگری... دیوته خوشکی... ده یه وی خوینی من وه ک شه ربه ت بخواته وه. وه ره بپوانه ئەگه ر چاکه بکه ی چۆنت جواب ده ده نه وه؟... که س نازانی چی له گیانی پیره پیایکی وه ک من ده وی. ئەمن ئیستا پیم له سهر لیوی قه بری یه... خۆ ئەمن ئیستا ته نیا له فکری نوژیرو روژیوی خۆم دام. ئاخر چی له گیانی من ده وی؟... خۆ من تازه کارم به کاری دنیا نه ماوه و هه ر له فکری ئەو دنیا دام، ئاخر بوچی ده بی هیئنده کویره وه ری یان ببینم؟... به کورتی به خوشکی خۆم بلیم خه به ریان هیئا که هه تیو سویندی خواردوه بمکوژی... له ده سته شی دی، چونکه هه رامزاده یه. ئەوه بوو که مال و حاله که مم به جی هیشت و له دیی خۆمان هه لاتم و چوممه مالی حوسین ئاغا کویشای گوندی ئاک تزلوو... حوسین ئاغا خزمی خۆمانه... به لام بریا لاقم شکابایه و نه چووبام، چونکه بوومه باعیسی ئەو ئاوه دانی یه گه وره یه. هه موو دی یه که ی سووتاند خوشکی گیان، پیت و ابوو چیه، سووتاندی..."

ژنه:

"ئەدی براله... بریا نه چووبایه ئەو به قوری گیراوه... بریا راسته پرئ هاتبایه یته مالی ئیمه."

عه بدی خان:

"راست ده که ی خوشکی... به لام خۆ ئەمن که رامه تم نه بوو. چووزانم ئەو هه رامزاده یه چ نیازکی هه یه؟... هه ر به ئەقلم دا نه ده هات ئەو خوانه ناسه بتوانی نه خسه ی وا بکیشی... خۆزگه خوشکی... خۆزگه هه ر له پیش دا زانیبام... به کورتی، به خوشکی خۆم بلیم دی یه کی ئاوا گه وره ی سووتاندو کردیه خۆله میشت. ئەو فه قیرو هه ژارانه به رووت و قووتی مانه وه... به خواجه رگم بو ئەو منداله بی گوناخانه برژیوه... نه پارووه نانیکیان هه یه بیخۆن و نه جلکه شره یه کیان بو دهرچووه له به ری که ن... زوریان مانگا و گویره که شیان سووتاون خوشکی گیان... به لام ئاگات له دلی من نیه..."

من له همووان زياتر بؤ ئه و منداله بئگوناحانه دهبرژئ... به دست خۆم نيه خوشكئ، دلّم دهبرژئ... بؤ ئه و منداله بهسته زمانانه... به خوا له بهر غه مى ئه و ديهاتى يانه غه مى خۆم له بير چوه ته وه... عه لى به شه لم نارد خوشكئ... ناردم ناردو ئازوخه بؤ ئه و فه قيرو هه ژارانه بيئئ... چونكه دلّم هه لى نه گرت خوشكئ. دلّى بنياده مى به رد نيه، ئاسن نيه... ئيستا ده ترسم ئه و حه رامزاده يه بچئ دئيه كه ي ئيمه ش بسووتئئ. تازه ترسى نه ماوه خوشكئ گيان... كه سيك كه سامى شكا ده بئ پياو لئى بترسى خوشكئ... به خوا ئاسياب چه شمه ش ده سووتئئ... ده يسووتئئ و ده يكا ته خۆله ميّش... نه تو ده لئى چى خوشكئ... به خوشكى خۆم بلّيم ئه و گورگى بيا بانه، وه دوا شوئنى من ده كه وئ، جئيه كه م پئ ده زانئ و به نيوه شه وئ وه رئ ده كه وئ دئته ئاك تزلوو... نيوه شه و بوو گويم له ده ننگك بوو خوشكئ... نه دى، راست نيوه شه و بوو... ديتم بانگى من ده كه ن... ده سبه جئ فكرم كرد كه خۆيه تى... شه وئ پيشتر خه ونم پئوه ديوو... نه دى خوشكئ... هاته خه ونم... ئيدى ده دلّم گه رابوو كه ئه م روژانه په يدا ده بئ. هه ركه بانگيان كردم، زانيم خۆيه تى. منى ده ويست، به لام به خوشكى خۆم بلّيم حوسئن ئاغا منى نه دا... نه دى، منى نه دا خوشكئ... چما ده يدام؟... به خوا ئه گه ر بيدابام... هه تيو به سه ر حوسئن ئاغاى دا نه راند كه پيلى ژن و مندالت بگه رو وه ره ده رئ. فه قيره حوسئن ئاغا چى كردبايه خوشكئ؟... له پيش دا به منى گوت كه ته سليم بم. گوتم نابئ و ده ستم كرد به ته فه، به لام فايده ي چى خوشكئ؟... ماله كه ي ئاور تئ به ردا... خوشكئ بريا دبيات كه مالئكى به و گه و ره ييه چؤنى گر گرتبوو و ده سووتا... سئ كه سيش ده رگاى ماله كه يان گولله باران ده كرد... چما ده كرا به ده ركه ي دا بچمه ده رئ خوشكئ؟... به لام كونئكى ديكه ش نه بوو كه پئيدا بيّمه ده رئ... له نئو ئاگره كه دا هه روا ئه م لاو ئه ولام ده كرد. چه ند جارش برپارم دا هه رچؤنئك بئ به ده ركه ي دا وه ده ر كه وم... به لام بيرم كرده وه سووتان و له ئاگر دا برژان، له وه باشته ره كه بكه ومه چنگى ئه و. بلّيسه كان بؤ لام ده هاتن... چ بلّيسه يه ك خوشكئ. دوو كه له كه ي ده يخنكاندم. ئه سلّه ن ده رگاشم نه ده دئيه وه. له نئو ئاورى سوورو دوو كه لئ ره ش دا مابوومه وه. خهريك بوو بخنكئم خوشكئ، خهريك بوو بېرژم. خۆم به دارو ديواردا ده دا، به لام ئيدى ته مام له خۆم نابوو. به سه ر سه رم، به سه ر ده م و چاوم و به سه ر هه موو جئيه كم دا ئاور هه ل ده رژا. شاده و ئيمانم هيّنا خوشكئ گيان. كه وتمه فكرى ژن و منداله كه م و ديهاتى يه كان. گوتم خوا له هاوارتان بئ ديهاتى يه كان... ئه گه ر ئه من نه بم، هه مووتان له برسان ده مرن. گوتم خوايه بوخؤت روحمئك به و ره عيه ته به سته زمانانه م بكه. نه دى خوشكئ... گوتم خوايه بوخؤت روحمئك به ره عيه ته به سته زمانانه كانم بكه، له پر ديتم جئيه كم ئاورى گرتوه. نه دى خوشكئ، ديتم سه رم ئاگرى گرتوه... له ترسى روحى خۆم، خۆم به عه رزى دادا... به خوشكى خۆم بلّيم، هه روا به ده ورى خۆم دا ده سوورام كه له پر ده ننگى ژنئك هاته به ر گوئ. يه كئك بانگى ده كردم خوشكئ. ده يگوت: "عه بدئ خان، عه بدئ خان." يه كئك له نئو ئاگره كه دا به دوام دا ده گه را... گوتم ليّره م خوشكئ گيان. نه دى خوشكئ... گوتئ: "وه ره ئه م به ر، به رى ته نه كه كان، ده مه وئ له ليّفه ته وه پئچم." به كورتئى سه رت نه يه شيّنم خوشكئ. منى له ليّفه وه پئچا، چ ليّفه يه ك، پئم وايه ليّفه ي كورسى بوو خوشكئ گيان... ئه منيش كه هيّنده به خۆوه نيم خوشكئ گيان... به كورتئى ئه منى له ليّفه وه پئچا، وه بن هه نكلئى دام و بردميه ده ر... ئيستا ئه و حه رامزاده يه پئى وايه ئه من له نئو ئاگر دا سووتاوم و بوومه خۆله ميّش. خوشكئ گيان، به خوا ئه گه ر ژنه گه و ره كه ي حوسئن ئاغا نه بووايه سووتا بووم. پئت وايه چيه؟... ئه گه ر زانيبا يان كه ئه من له نئو ليّفه كه دام، ده سبه جئ ده يان كوشتم. به لام به ئه قلئيان دا نه هات كه ئه من له نئو ليّفه كه دام."

ژنه چاوى پر بيوون له فرمئسك:

"چاك بوو كه به فكريان داهات تو له نيو ليفه وه پيچن و بته نه ده ر. نه گينا نه و كافرانه روحميان پي نه ده كړدى."

عبدى خانيش چاوى پر بيوون له فرميسك و هيندهى نه مابوو له بانگي گرياني بدا.

عبدى خان له سه رى روپشت:

"عه رزى به خزمه تى خوشكى خوم بكه م, پاش نه وهى مالى حوسين ئاغيان ئاور تى به ردا, هر له وي راوه ستان هه تا خانووه كه دامردو بووبه خو له مپش, نه و جار چوون يه ك يه ك هه موو ماله كانى ئاك تولوويان سووتاند... نه دى خوشكى گيان, دانه به دانه, يه ك به يه ك هه موو ماله كانيان ئاور تى به ردا... ئيستا ده ليم مالى حوسين ئاغا به جه هه ننه م, نه ويان له بهر من سووتاندو حوسين ئاغاش ده وله مهنده, چه ند روژى ديكه خانوويكى له وه باشت ر ساز ده كاته وه. به لام بي نامووس, خه لكه كه دى ديكه گوناحيان چيه? به لام فه قيرو هه ژاره كان چ گوناحيكيان كرده خوانه ناسينه?... خوشكى به خوا هر غه مى نه و فه قيرو هه ژارانه مه كه به و به ره زستانه مال و هيلانه يان لي تيك داوون, ئيدى غه مى خوم له بير چووه ته وه... باشه خوانه ناسينه, نه گهر ئيوه دوژمنايه تيتان له گه ل عه بدى هه يه, ماله كه تان ئاور تى به ردا وه, ئيدى له ربي خوتان برؤن, ئيدى چ كاريكتان به سه ر مستيك به دبخت و به سته زمانى ئاوه دانى يه وه يه?..."

ژنه:

"دوو روژى ديكه زستانه, ئاخ ر ئه وان چوون دلان هات مال و گوزه رانى نه و فه قيرو هه ژارانه به و به ره زستانه ئاور تى به رده ن و بيكه نه خو له مپش, ئاخ ر نه و به سته زمانه گوناحيان چيه كه له ساردى زستانى دا له سه رمان هه ل له رزن?... نه تو نه ختيك راوه سته خان, با عه لى سه فابه گ مه سه له ي گوندى وايواى بگه يه نيته جيگايه ك, نه وده م تا قه يه ك ياغييش به و كيوانه وه ناهيلى... نيازى هه يه هر كه مه سه له ي وايواى بگاته جيگايه ك نه كره ي ته لگراف باران بكا... ده يه وي ته لگراف له سه ر ته لگراف بو عيسمه ت پاشاش بني رى... له مه ركه ز را قشوون ده ني رن, پياده نيزام ده ني رن, تى ده گه ي خان?... قشوونى پياده نيزام... نه ك چوار ژاندارمه... هه موويان ده گرن و يه ك به يه ك له داريان ده دن... ئاخ ر چما ده كرى دى يه ك هه روا به خوت و خو رپايى بسووتين?... وه زعى ئيمه ش باش نيه, چونكه هه رچى هه مانه بو نه وانه ي خه رج ده كه ين... فيشه ك و ته قه مه نى يه كه يان ئيمه ده يكرين, خو اردن و خو راكيان بو ده ني رن, ئاخ ر خو نه مه حال نيه, هه موو داهاتى عه لى سه فابه گ بو چه ك و جبه خانه ي نه وانه خه رج ده كرى... با مه سه له ي نه م وايوايه به قورپى گيراوه لايه كى لي و له لايه كى بكه وي, نه وده م ده بينى كه عه لى سه فابه گ چوون به خزمه ت هه مووانيان ده كا."

عه لى سه فابه گ هه روا له ژورپى دا ده هات و ده چوو و فكرى ده كرده وه. وه ختيك ناوى وايواى هاته به رگوپى له پر هاته وه سه رخوى. هات قولى ژنه كه ي گرت:

"باسى چى بو خان ده كه ي?... باسى چى?..."

عبدى خان:

"قه يدى چيه عه لى سه فابه گ, خو نه من بيگانه نيم, ره حمه تى بابت له براى خوم له من نيزيكت ر بوو."

ژنه, كه تى گه يشتبوو شه كرى شكاندوه, به ده نكيكى گوناحبارانه وه جواپى دا يه وه:

"عه بدى خان ئى خو مانه. نه گهر بيگانه بووايه, سكالام له كن نه ده كرد."

عه لى سه فابه گ مو رپه يه كى له ژنه كه ي كرد كه مانا كه ي نه مه بوو:

"شه كرى كى خه راپت شكاند خاتوون." و پاشان له ژنه كه ي تووره بوو:

"نه تو هه سته وه دواى كارى خوت كه وه كچى, نه من و عبدى خان ده مانه وي دوو به دوو پي كه وه قسان بكه ين."

ژنه هه لستاو له سه ره خو چوه ژور يكي ديکه .

عەلى سه فابهگ به پيکه نينه وه هات له په نای عه بدی خان دانیشته و دهستی له سه ره ئە ژتوی خان دانا:

"زۆرم بیر کرده وه خان، زۆر... به راستی حه قته. ئەو حه مه دۆکه له وانه نیه پیاو به ئاسانی باشاری بکا. که سیک که له ژاندارمه و ديهاتى و حکومته نه ترسى و دى يه کى ته واو بسووتينى، بۆ ئەوه ده بى پیاو لى بترسى. حه وتوو به که ژاندارمه و ديهاتى يه کان ته واوى کيو و به نده نه کانين پشکزيوه، به لام نايدۆزنه وه. هه ره له گوندى ئاک تولىو په نجا که سى وه دوا که وتوه، له دى يه کى ديکه ش پازده تفه نگیجى کارامه خه ريکن به دواى دا ده گه پرين، به لام سه ره سو راغى ديار نيه..."

بنیاده مى وا بۆ لى ترسان ده بى. له نيو بردنى يه کى ئاوا کارى "يه شى" و "سه ننا" نيه، خان."

عه بدی خان به جار يک رهنگى په ريبوو، خو ي به سه ره دهستی عه لى سه فابهگ دا داو گوتى:

"روحى من له دهستی تو دايه، هه ره جوړ بووه ده بى کار يکم بۆ بکه ي... سبه ينيش دى و هه موو ديهاتى چوکوراوا

ده سووتينى... ده بى فکريک بکه يه وه."

عه لى سه فابهگ:

"زۆر زه حه ته خان، زۆر... به لام ده بى فکريکيش بکه يه وه."

عه بدی خان:

"هه ره جوړ بووه، ده بى فکريکى بۆ بکه يه وه بۆ قوربانته يم..."

عه لى سه فابهگ:

"ئه من فکريک بۆ حه مه دۆک ده که مه وه... ئە مه قسه ي تيدا نيه، به لام ئە منيش ده مه ويست تکايه کت لى بکه م."

عه بدی خان له پر له خو شى بيان ده رپه رى:

"به چاوان... ئە گه ره داواى روحيشم لى بکه ي ته نه خيم نيه عه لى سه فابهگ... فه رمووچ ئە مريکت هه يه، ئاخر ئە تو

برازاى منى، ئاخر ئە من و بابت له دوو براش ليک نيزيکتر بووين... ئە گه ره گيانيشته بوى ده سبه جى حازرم به قوربانته

بکه م."

عه لى سه فابهگ سه ره له نو ي دهستی عه بدی خانى گرت و له په نا خو ي دايئا:

"خوا له گه وره ييت که م نه کا... ده زانم چه نده لوتف له گه ل من هه يه... پيت وانه بى بۆ ئە م کاره شتيکم ليت ده وى و

چاوم له شتيکه... نه کا فکرى وا بکه يه وه... ئە گه ره بزانه هينده ي نوکى ده رزى به ميشکت دادى که شتيکم ليت ده وى،

حازر نيم يه ک قسه ش بکه م... ئە من مشورى حه مه دۆک ده خو م تا ئە تو فکرت ئاسوده بى، به لام فکرت نه که يه وه

له به رامبه ره ئەو کاره دا شتيکم له تو ده وى."

عه بدی خان ديسان هه ره به و خو شحالى پيشوويه وه راست بووه وه:

"زۆر ده بوورى... چما ده گونجى ئە من له باره ي تو وه شتى وام به دل دا بى، جه نابه ي عه لى سه فابهگ... عه رزم کردى

ئه تو برازاى منى."

عه لى سه فابهگ ماوه يه ک بيده نگ بوو و له فکروه چوو. پاشان سه رى هه ل برى و ته ماشاى چاوى عه بدی خانى کرد:

"نازانم ده زانى يان نا، ئە منيش هيندى گيروگرفتم هه ن. دياره له م سالانه ي دوايى دا له سايه ي خواو سه رى تو وه

گيروگرفته کانم که متر بوون، به لام کيشه ي خاکه کانى واى واى ئاسوده ي پى نه هيشتووم."

عه بدی خان هه ره به و شاگه شکه بوونه وه هاته نيو قسه کانى عه لى سه فابهگ:

"چون نازانم... زور باشيش ده زانم که هه موو زه وی یه کانی وایوای ئی ره حمه تیی باوکت بوون. باوکت له وی خه ریکی کشت و کال بوو. له و سه رده مه دا ئه تو ده چوو یه قوتا بخانه. وه ختیک بابت عومری دریژی بو تو به جی هیشته، ئه و لادیی یانه هاتن و گوندی وایوای یان کرده ئی خویان. خو ئه و قه باله یه له ده ست تو دایه خورایی نیه... قه باله ی خاوه ن ملکیه تیی شه شدانگی وایوایه. ئه منیش شاهیدم. جگه له من دیهاتی یه کانی پینج گوندی خارده شتیش شایه تن. هه موو خه لکی ئاک توزلوش ده زانن که ته وایوای خا که کانی وایوای هی بابی ره حمه تیت بوون... هه ر هیچ غه می ئه و شتانه ت نه بی. ئه م مه سه له یه هه و الیه ی مامه عه بدیت بی. مامه عه بدیت له و جوره کارانه دا وه ستایه. هه موو کی شه یه کی ملکایه تیت به مامی خوت بسپی ره. به خوا هه تا شه ش مانگی دیکه قه باله ی هه موو خاکی وایوای به ناوی تو وه وه رده گرم."

عه لی سه فابه گ:

"پیته وانه بی چاوه پروانی یه کم لیت هه یه خان."

عه بدی خان:

"چون فکری واده که مه وه برازا گیان؟"

عه لی سه فابه گ:

"هه موویانم له دیی ده رکروه. وام کردوه هیچیان له ترسان ناوین پی ده خاکی وایوای بنین. هه موویان هه لاتوون و چوونه "یورگیر"، به لام ده ست هه لگر نین."

عه بدی خان:

"ئه تو ئه م کارانه بو مامه عه بدیت دانئ. ئه و کارانه کاری منن. بزانه چونیان جی به جی ده که م."

عه لی سه فابه گ:

"هه تا هه وتوو یه کی دیکه ئه و جبه خانه یه ی داوام کردوه، له سووریه را ده گاته جی."

عه بدی خان:

"باشه..."

عه لی سه فابه گ:

"خه به رم داوه هه موو ئه و جبه خانه یه ده سته ی کالاجی وه ری بگری."

عه بدی خان:

"ئو خوایه، مامت به قوربانی ئه و چاوانه ت بی."

عه بدی خان هه لستا. عه لی سه فابه گ پیی چه قاند که عه بدی خان له مالی ئه وان بمینیتته وه. به لام عه بدی خان پیی سه لاه نه بوو له م روژانه دا میوانی هیچ که س بی. ته نانه ت وه ختی مال ئا واییش که مته رخمیی نه کردو گوتی:

"باشتر وایه ئه م روژانه له پیش چاوی ئه م و ئه و پیکه وه نه بینرین... ئه و جوره تی بین یانه پیویستن."

ئەو شەوہ تا رۆژ یەك تەكان بە رۆیشتن. لای بەیانی رێگای بەردەلانی سپی یەكاجیان گرت. لەو هەموو رۆیەدا هیچ قسە یەکیان نەکردبوو. تەنانەت یەك قسەش. وەختیك لە چیاى شاخاوی و بەردەلانی سپی یەكاج وەسەر دەكەوتن، لەسەر گابەردیك دانیشتن و رووانی یانە دەشتی چوگورواوا كە لەگەڵ خۆرەللات دەتگوت چووہ تە بن دووكەل. بەرە بەرە ئەو تەم و مژە لاچوو و دئیەكان و جادەكان و تەپۆلكەكان و چۆمێك كە بە قۆرت و پێچ دەرۆیشت و بریسكەى دەدا، وەدیار كەوتن.

وەختیك هەتاو گەرم بوو، ئەو تەم و مژە شوینەواری نەما. دەشتیكى رووناك بە هەموو دارو بەردەلانی هەوہ لەپێش چاویان راخرا. مەزرای داچیندراو و بەیاری، بە رەنگی رەش و سوورو رەنگەكانی دیکەوہ دەتگوت لەبەر دەمیانن.

جەبار بێدەنگی یەكەى شكاند:

"بروانە حەمەد، دوی شەوی لە هۆی بووین."

حەمەد سەری هەلنەبری:

"ئەدی، لەوی بووین."

جەبار نەیدەزانی چ لەو بئەوازی یەكەى حەمەد بکا، بێدەنگ بوو، بەلام حەزی دەکرد قسە بکا. شتیك پالی پێوہ دەنا قسە بکا:

"بروانە بنارەكانی ئاناوارزا. هۆوہ گوندی "ئاھچیک" و ئەو جی یەش كە رەش دەچى میشە یە... ئەو جی یەش كە دەلێی هیندی شتی بەسەردا دەفری، باتلاغی بئ دارو درەختە... ئاك تۆز لوو هیشتا دووكەلى لئەل دەستی... بروانە، هیشتا ئاك تۆز لوو دووكەلى لئەل دەستی... دیتت حەمەد؟"

حەمەد ملی بە لاوہ ناو بە بئەوازی جوابی دا یەوہ:

"دە یەینم."

جەبار بە نیگەرانى یەوہ پرسىاری کرد:

"بیر لە چ دەكە یەوہ حەمەد؟... بۆچی لە گژ فەكران راچووی؟"

حەمەد:

"تۆ بلی ئەو خوانە ناسە سووتابى؟... لە فەكری ئەودام. پاشانىش بیر لە فەقیرو هەژارەكەى ئاك تۆز لوو دەكەمەوہ.

ئەوان زۆریان زۆلم لئەكرا. فەكر دەكەمەوہ كە چ بکەین."

جەبار:

"تازە چووہ، بەخۆراپی بیری لئەمەكەوہ."

حەمەد:

"تازە چووہ، ئەوہى نەدەبوو بکری، کرا."

جەبار:

"بچینە لای ئوممە تەزەرد، ئەمشەو لەلای ئەو بحەسینەوہ... سبەینى دەچینەوہ شاخى..."

چاوه كانى حەمەد بريسكه يه كيان دا:

"دەزانی بیر له چ دەکه مه وه ؟"

جەبار:

"نا."

حەمەد:

"دەمه وئى بچمه خاردهشت. دەمه وئى خەلکى هەر پینچ دئیه که کۆبکه مه وه و پینان بلیم که ئیدی عەبدى خان نە ماوه , خە یالتان تەخت بئى. پینان بلیم زهوى يه كان ئى خۆتانن, گاجوته كان ئى خۆتانن, ئیدی ملکانه يه ک له گۆرئى دا نیه , هەرچه ندی پیتان خۆشه بيکیئن... هەتا ئەمن له و کێوانه ماوم دەبئى وابئى... رۆژیکیش که ئەمن کوژرام بۆخۆتان بیر له حالى خۆتان بکە نه وه . پاشان دەمه وئى ديهاتى يه كان کۆبکه مه وه و درپوه لانه که بسوتینم. دەبئى له پيش دا درپوه لانه که پاک بکړیته وه . هەتا هەموو چه قلە شینکه که نەسووتاوه و پاک نەبووته وه , نابئى هیچ کهس وەرد بېرئى."

جەبار چاوى پر بوون له فرميسك:

"زۆر باش دەبئى حەمەد. دئى بئى ئاغا. دئیه که له وئى هەرکەس هەر شتیک داچینئى, ئى خۆیه تى."

حەمەد زەردە يه کى هاتئى:

"هەرکەس هەرچى په يداى دەکا..."

جەبار:

"ئیمەش تەفەنگ له شان پاريزگارى يان لئى دەکه ين."

حەمەد:

"ئیمە کاریکى دیکه شمان هه يه."

جەبار به تاسه وه پرسى:

"چ کاریک ؟"

حەمەد:

"بۆخۆشم باش نازانم... بەلام کاریکى دیکه ش هه يه."

جەبار:

"ئاخر چ کاریک ؟"

حەمەد:

"فەقيرو هەژاره که ی گوندی ئاک توزلوو زۆريان زولم لئى کرا جەبار... حەتمەن دەبئى کاریکيان بۆ بکە ين. بووينه هوى

ئەوه که هەموو مالە کانيان بسوتين و بينه خۆله ميس... له فکرى ئەوان دام."

جەبار:

"راست دەکه ی, زۆريان زولم لئى کرا, بەلام چيمان له دەست دئى ؟"

حەمەد:

"دەتوانين چ کاریکيان بۆ بکە ين ؟"

جه بار به باویشك دان ههستایه سه ریڤی. لاقه دريژه كانی و شاننه پانه كانی وهك فنه ر له بهر یهك كشانه وه. حه مه دیش به باویشك دان هه لستا. دم و چاوی به چاکی تاوه گاز ببوون. له بهر لاوازی ئیسك و پیستی به سه ر یهك دا وشك ببوون. له روخساری دا نیشانه یهك له ماندوویی نه ده بینرا. له قسه كردن و ری رویشتن و هه موو ئاكارو كرده وه یهکی دا تواناو چوستی و چالاکي ده بینرا. له و کاته وه كه یاغی ببوو، به ته واوی گورابوو.

وهختیک راست بووه وه ئه و تیشكه زهرده ی جاران له میشکی دا دره وشایه وه و زیاتر و گه وره تر بوو:
"جه بار، هه ركه س هه رچی چاندی و هه رچی په یدای كرد ئی خویه تی. پاريزگار ییشیان له سه ر مه. ده بی هه موویان زه ویی خو یان هه بی."

جه بار:

"ئیمه ش پاريزگاری یان لی ده كه یین. هه ركامیك یان ده بی خاوه نی زه ویی خو ی بی."
بو لای خو ره لاتی گابه رده كه با یان دایه وه. حه مه د له پیشه وه و جه بار به دوا ی دا به ریچكه بزنیك دا وه ری كه وتن.

جه بار:

"له وانه یه ئیستا ژاندارمه كان به دوامانه وه بن."

حه مه د:

"حه تمه ن به دوامانه وه ن... ده بی بچینه نیو لیږه وار."

جه بار:

"ئه ری، باشتره."

حه مه د:

"له و کاته وه كه كه وتوومه بی ری دیهاتی یه كان و زه وی یه كان یانه وه، هیچ پیم خو ش نیه بمرم."

جه بار به دهنگی کی كه میك له رزۆكه وه وه لآمی دایه وه:

"مردن؟..."

حه مه د نایب ره جه بی وه بیر هاته وه:

"ئاخره كه ی تی نه گه یستم ئه و نایب ره جه به چ جور بنیاده میكه. له به ره به ری سه ره مه رگیش دا هه ر ده یه ویست یارمه تیمان بدا. چه ند خو شحال بوو كه گوندی ئاك تزلوو ئاوری گرتبوو. هیچ سه رم لیی درنه ده چوو. هه موو كه سی خو ش ده ویست، به لام وهك ئه وه ده چوو دوژمنی هه موو كه سیش بی. ئه گه ر چا كه شمان له گه ل ئاك تزلوو كردبایه دیسان خو شحال ده بوو."

جه بار بونی كاجه كانی كه له هه وادا بلاو ببوونه وه هه ل ده مژی. چیلکه كاجیكیشی له بن ددانی نابوو، ده یجوی:

"راست ده كه ی حه مه د، ئه منیش پیم وایه."

حه مه د:

"ده لیی دل م ده یه وی له قه وه زی سینگم بیته ده رو هه ل فری. خو شحال م سه رم گیژه. ئه سله ن نازانم ده بی پی بکه نم یان ده بی بگرم. جاریک خو شحال م و جاریک گریانم دی. هه ر له بی ری زه وی یه كشتوكالی یه كان دام. نازانم لادیی یه كان وهختیک نیازی ئیمه تی بگه ن ده لی ن چی..."

جه بار:

"خو ده زانئ."

ئو شنه بایه ی جار جار ده هات، بۆنی پنگ و سه رچاوه ی لی ده هات. به شه و لیږه وارو به رده لان و کیو و به نده نیان بریبوو. هیشتا زوریان مابوو بگه نه مالی ئوممه ته زهرد. خه ریک بوو هه تاو بلیند ده بوو.

حه مه د:

"با هه تاو ئاوا بی دوايه وه ری ده که وین."

جه بار:

"باشه."

دانیشتن. شه لالی ئاره ق بوون. هه تاو ئاوا بوو. دنیا تاریک بوو. په رده یه کی ره ش که وته سه ر ئو و چوکورواوایه که به یانی که وتبووه ژیر ته م و مژ. ئاسمان پر بوو له ئه ستیره. ئه ستیره به ته نیشت ئه ستیره وه. پوله ئه ستیره یه که له لای خوره لات ده تگوت پریشکان داوی. جار جار ئه ستیره یه که راده خزی. زوریه ی ئو ئه ستیرانه ده که وتنه پشتی کیوه که ی به رامبه ریان...

هه ستان. گه یشتنه مالی ئوممه ته زهرد:

"حه مه د به ده نگیکی نزم ئوممه ته تی بانگ کرد:

"کاک ئوممه ت... هووت، هووت، کاک ئوممه ت..."

ماوه یه کی زور له ژووری را جوابیک نه بوو. له پاشان ده رگا کرایه وه و ئوممه ت هاته ده ری. کاتیک زانی ئه وانه ی له تاریکی راوه ستاون حه مه دو جه بارن، پیی سه یر بوو و ترسا. نه ی توانی هیچ بلئ. ئه وه ی گوتیشی که س لیی حالی نه ده بوو.

حه مه د:

"سلاو کاکه... باس و خه بهر چیه؟"

ئوممه ت:

"سسس، سسس..."

حه مه د تی گه یشت خه به ریک هه یه.

ئوممه ت داها ته وه، به سرته به حه مه دی گوت:

برۆن... به دوا ی من دا وهرن بچینه شاخی. ئه م ده ورو به ره پره."

جه بار:

"له برسان ئه وه به لادادیین."

ئوممه ت:

"که وایه راوه ستن."

ئوممه ت چوه ژووری و ده ده قیقه یه کی پی چوو تا هاته وه:

"یا لالا، برۆن با برۆین."

به دواى نوممهت دا وه پړى كه وتن. به نيو گابه ردو شاخه كان دا ريگاي به رزايي به كانيان گرته پيش. چنگيان له رهگ و لك و پوپى داره كان گير كردو وه سهر كه وتن. ساعات و نيويك به م شيوه يه پى هه لالاچوون. له سووچيكي پر دارو دوه ون نوممهت به هه ناسه سواري راوه ستا:

"مال خه راپينه ئوه چ كارىك بوو كردتان؟... ناخر كارى وا له چ كتيب و دفته ريك دا نو سراوه؟... شتى وا ده بى پياو دى يه كى چوكوراوا به ته واوى بسووتينى؟... به خوا "گيزيك دووران" كه كيو له بهر ناوه كه ي ده له رزى و ئه و كيو انه ياغى وه كه به غيره تيان به خووه نه ديوه، ئه ويش غيره تى كارى واى نه بوو."

جه بار:

"خه بهرى ديكهت چ هه يه براله... ئه وانمان پى بلى."

نوممهت:

"ده ته وى چ خه به ريكم هه بى؟... تفه ننگى به كانى دوازه دى، كه رهنه هه زار كه س زياتر بن، له گه ل گوردانىك ژاندارمه به دواتانه وهن. ئيستا دوو روژه كيو و بندهن و دهشت و دهر پرن له ديهاى و ژاندارمه كه به دواى ئيوه دا ده گه پرن. كونه مشكيشيان دهست كه وى ده ي پشكنن. به خوا به گيرتان بينن، ئه نجن ئه نجتان ده كه ن. ناخر ئه وه كاره دى يه كى ته واو ئاور تى به ربه دى؟... به خوا تا ئيستا شتى وا نه كه س ديويه و نه كه س بيستويه. ئيستا باشه دى يه كه تان سووتاند..."

نوممهت كه گه يشته ئيره بيده ننگ بوو:

"حه مه د به ده ننگى كزو گيراوه وه پرسى:

"باشه، ئيستا دى يه كه مان سووتاند... دوايه؟..."

نوممهت ديسان بيده ننگ بوو.

حه مه د ديسان دووپاتى كرده وه:

"سووتاندمان... باشه، دوايه؟..."

نوممهت:

"هيچ... باشه ئيستا دى يه كه تان سووتاند..."

حه مه د:

"باشه ئيستا بليين دى يه كه مان سووتاند... باشه، دوايه؟..."

نوممهت كه خه به ريكي ته واوى له مه سه له كانى ديكه نه بوو، ديتى وا چا كه باسه كه بگورى. گوتى:

"ئيستا بليين دى يه كه تان سووتاند..."

نه يده زانى چونى ته واو بكا. له پر درويه كه وهك بريسه كه له سه رى دا دره وشاو له سه رى روشت:

"لانى كه م توانيتان ئه و خوانه ناسه بكورن؟..."

جه بار:

"له گه ل مالى حوسين ئاغا سووتاو بوو به خه لووز."

نوممهت:

"له و پشته وهی ئەشکه و تیک ههیه. کهس نایه ته ئیره. ههتا دیهاتی و ژاندارمهکان ریگیان دهگۆپن و دهپۆن، دهبی هه ر لیره وهمینن. نه کهن پیتان لیره بترازی. عهلییه شهلیش له ئاسیاب چهشمهیه. سبهینی نان و پیخورتان بو دینم. هه ر لیره بن."

پاشان حه مه دو جهباری هینایه په نا ئەشکه و ته که:

"ئیره یه بچنه ژوروی. ئەگەر له م دهووبه ره پهیدا بوون، نه خه له تابن بو لای خواری، بو لای چوکورواوا رابکه ن. چونکه دهگیر دهکهون و کوژرانتان مسوگه ره. ئەگەر له م دهووبه رانه پهیدا بوون، دهبی ئیوه هه لکشین بو سه ری. ئەگەر به و دیودا شوپر بنه وه و بگه نه داوین، ده چنه سه ر چۆمی "که شیش". ئەمن رویشتم. به خوام سپاردن."

وه ختیك ئوممهت رویشتم، ئەوانیش له په نا ئەشکه و ته که دانیشتم و به په له په ل زگی خویان تیر کرد.

جه بار:

"ئەمن ده چمه ژوروی ئەشکه و تی ده نووم. ئەگەر خه و ته هات، ئەمن هه ستینه."

حهمه د وه لامیکی نه دایه وه:

تیشکه زه رده که هه روا له میشکی حهمه د دا ده سووپا و ده سووپا... تیشکه زه رده که وه ک چۆمیکی خو پین، بریسکه دارو به قورت و پیچ، به شه پۆل دان به میشکی حهمه د دا راده بردو راده برده وه.

خارده شت به درووه لانه شینه که یه وه له میشکی حهمه د دا گری گرتبوو و ده سووتا:

"خاکی هه رکه س ئی خو یه تی. عه بدی خان مابی، یان نه مابی."

بلیسه کان به خیرایی یه کی سه رسور هینه ر که و تبوونه دوی یه کتر. بلیسه و زمانه ئاوره کان وه ک تا فگه یه ک که له به رزایی هه ل برژی، هه ل ده پزانه سه ر خارده شت و ده رویشتم. گیزه لووکه یه ک باوه شیک ئاگری له خارده شت دا هه ل گرتبوو و له م درووه لانه وه بو ئە و درووه لان و بو هه ر لایه ک غاری پی ده کرد:

"ده پازده روژیک ده بی ئە و باوه شه ئاگره هه روا له خارده شت دا هه ل بی و به هه موو لایه ک دا بره و. له پاشان روژیک ده بیینی که ئاوره که کوژاوه ته وه و ته وای خارده شت که و ته وه بن خۆله میش، بن خۆله میشیکی ره ش وه ک ورده خه لووز..."

دهنگی گۆرانی له خارده شت به رز ده بیته وه. له هه ر سووچیک گۆرانی یه ک... شادو زیندوو... دیهاتی یه کان گاجووته کانیا ن ده بن نیری کیشاوه، دیهاتی یه کان به دوی گاجووته کانه وه ن... زه وی یه کان وه ردو شیو ده برن، بی ئە وهی چه قله شینه که یان شتیکی دیکه لاق و له ته ریان هه لدری... چه ند خۆشه ...

حه تمه ن له ئاسیاب چه شمه جیژنیك ده گیری. جیژنیکی گه وره ... حه تمه ن له و جیژنه دا مام عه لی دورمووش به و قه لافه ته زله یه وه هه ل ده په ری، جا چ هه ل په رینیك... یه کیك له و لاقه زه لاما نه ی هه تا ئاستی سه ری هه ل دینی و له سه ر یه ک لاق سه مایه کی سه یر ده کا... هه موو له به ر پیکه نین که فه زگ ده بن. ئەگەر نایب ره جه ب ده یدی که چ باسه، حه تمه ن که یفی ده کرد، خۆشحال ده بوو، به لام داخی گرانم ئیستا نایب ره جه ب له میشه ی ئاناوارزادا خه و ته."

له نه کاو ترس دلای حهمه دی له رزاند:

"هه زار کهس دیهاتی... بگره زیاتر له هه زار چه کداری دیهاتی ش... ئاخه ئە وه هه موو لادییی یه له و کیو و کۆساره چی بیان ده وی؟... ئە مه جی باوه ر نیه... ئە گه ر دی یه ک سووتیندراوه، به وانی دیکه چی؟... گوردانیکی ش ژاندارمه... ده ی جا چ بوو... له چی ده ترسی حهمه د... به لانه یه، ئە گه ر هات به خیر بی."

ئەو ترسەي دلى حەمدى داگرتبوو، لە نەكاو رەوى يەو... با ھەزار كەس بن... با ھەزارو پینسەد كەس و دوو ھەزار كەس بن... ھەرچەندى دەبن با بېن... تازە ترس لە دلى حەمدە دا نەما بوو. زیاتر لە سئسەد فیشەكیشى پى بوو. ئەو ھەندەي لە ژيانى خوى دلنيا بوو، ئەو ھەندەش خاترجەم بوو كە تا قە گوللە يەكیش بە خەسار نادا. ھەتا بە يانى لەو فكرانە دا بوو. ھەمیشە خە جيجیشى لەبیر بوو. فكري لە بەنديخانە دەكردەو. ئەو زیندانەي خە جيجى تیدا بوو. دلى تەزى. باوهرى نەدەكرد ئەو ھەندە بە لایە تووشى كە سىك بى. سەرى لەو ھەموو بە لایە سورما. حەمدە كە متر جنیوى دەدا. بە قینەو ھە چەند جنیویكى دان.

كاتىك جەبار ھەخە بەر ھات، ھەتاو بلىند ببوو. جەبار چاوەكانى ھەلگۆفین و ھەستا:

"حەمدە، بۆچى ھەلت نەستاندم؟"

حەمدە:

"خەوم نەدەھات."

جەبار:

"با پارووە نانێك بخۆین، پاشان ئەتۆ بخەو."

حەمدە:

"باشە."

حەمدە پى پىچەكەي كردهو. پىوازو پەنیرى تازە. پىوازو پەنیریان لەنۆ نانى كردهو بە كاوھەخۆ خوارديان. پاشان ھەستان و چوونە سەر كانى يەك كە نەختىك لەولای ئەشكەوتەكە بوو. دەمیان پىوھناو تىرزگی خۆيان ئاويان خواردەو.

حەمدە:

"ئەمن لىرە لەبەر تاوى رادەكشیم."

جەبار:

"بنوو."

حەمدە ھەر سەرى ھە بەردەكە كردهو خەوى لىكەوت. روخسارى ھەك روخسارى مندالىكى ساوا ئارام بوو. لای نيوەرۆیە ھەخە بەر ھات. ئارەقى كردهو. خوى خاوكیش كرد. ھەر بە ئاوى ئەو كانى يەي لەبن بەردەكە ھەل دەقولى دەم و چاوى شوتن. ھاتەو سەرخۆ.

جەبار:

"ئەم ئوممەتە زەردە بە لایە كمان بەسەر نەيەنى؟"

حەمدە:

"ئەرى، نەكا بە لایە كمان بەسەر بىنى؟"

جەبار:

"خو دەزانى."

حەمدە:

"پىم وانىە. بەلام وا باشترە لىرە نەمىنین. بچین بۆ لای ئاسياب چەشمە."

جەبار:

"له داو نه كه وين؟"

حه مه د:

"ياغى له داو ناكه وي. ياغى به داوه وه ده كا."

جه بار:

"جاري با راوه ستين هه تا ئوممهت پهيدا ده بي."

حه مه د:

"به لي. جوان نيه بي خه بهر برؤين."

سه عاتيک دواتر گويان له خشپه خشپيک بوو. خويان له پشتي گابه رده که حه شار دا. خشپه خشپه که زياترو نيزيکتر بوو. له پشت کاجيکه وه سه روسه کوتي ئوممهت وه دهر کهوت. وه ختيک ديتي ئه وان له پشت گابه رده که دامه زراون زه رده يه کی کرد. حه مه ديش زه رده يه کی هاتي.

ئوممهت:

"خه ريکن ريگا که يان ده گورن. له وه ته ما بر او بوون که ئيوه له م ده ورو به ره بدوزنه وه. منيش پيم گوتن ياغى يه که ده دويني له ئاناوارزا دي يه کی ته واوي سووتانده, ئه مړو نايه له کيوي "ئاکارجا" خوي بشاريته وه."

جه بار:

"چاكت گوتوه كاك ئوممهت."

ئوممهت دهستي حه مه دوكي گرت:

"زورم تو خوش ده وي. براله, به ئه ندازه ي روحي خوم. هه رچي کردوته چاكت کردوه. حازرم زن و منداله که شمت به قوربان بکه م."

جه بار به له خوبايي بوونه وه:

"ئاورمان تي به ردا. سووتاندمان, ئه وه سه گبا به."

حه مه د پرسى:

"كاك ئوممهت. ئه گه ر زه وي ئي ئه وه كه سه بي كه ده يكي لي و كاري له سه ر ده كا, چون ده بي؟"

ئوممهت:

"زور باش ده بي كا كه."

حه مه د:

"ئه گه ر گاجووته كان ئي ئه وه كه سانه بن كه كاريان پي ده كهن و عه رزيان پي هه لده درن چون ده بي؟"

ئوممهت:

"جا له وه چاكتر له دنيا دا هه يه؟"

حه مه د:

"ئه گه ر خارده شت ئاگري تي به ردري و پاش ئه وه ي خا كه كه له چه قله شينكه پاك بووه وه بكي لري, چون ده بي؟"

ئوممهت:

"چاك ده بي."

جه بار ئو پي پيچه نانه ي ئوممهت هينا بوي لي و هرگرت و له پشتي به ست.

گو تيان:

"خوات له گه ل کاک ئوممهت."

ئوممهت:

"ئه گه ر تووشي گيروگرفتیک بوون، وهرنه وه لای من. حه مدم زور خوش دهوی."

حه مه د:

"خوابت پاريزی برا گيان."

حه مه د که له پيشه وه ده رويشت، راوه ستا. جه باريش که گه يشته وه ئو راوه ستا. حه مه د به ده ستی چه پی، ده ستی

راستی جه باری که به تفهنگه که یه وه بوو، گرت. چاویان له چاوی یه کتره وه بری و ته ماشای یه کترین کرد.

حه مه د:

"کاکه، نازانی چه ند خوشحالم."

جه بار:

"ئه منیش هه روا، براله."

گوندی "رہشہ توو" لہ سہر چۆمی جہیہانہ. چۆمی جہیہان لہ پِیش مالہ کانی گوندی رہشہ توو دہرژیتہ بہستین و وہک دہلیاہک پان دہبیتہ وہ. لیہرہ دہ پازدہ سالی پئی دہچئی ہتا چۆمی جہیہان جاریک جئی گۆرکہ بکا. بہ چہپ و راست دا دہروا، قۆرت و پیچان دہ کاو لہ سہر ریگای خۆی چہو و لیوہ و گلہ نہرمہ بہ جئی دیلی. ہہربۆیہ خاکی چوکورواوا لیہرہ لہ جئی یہ کانی دیکہ بہرپژہ وترہ. خاکی ئەم دہورویہ رانہ گہ وہہرہ.

ئەو زہوی پانہی عہلی سہ فابہگ لہم دوایانہ دا و دہستی ہینابوون، لہ گہل گوندی رہشہ توو ہاوتخووبن. نیوہی زیاتری ئەو خاکانہ لہ پاش ہہرمہ نی پانہ کان بہ جئی ماوہ، نیوہ کەہی دیکہ شہی بہ زۆر فیئل و کەلہک لہ چنگی دیہاتی پانہ کان دہرہیناوہ. ناکۆکی نیوان خەلکی رہشہ توو و عہلی سہ فابہگ لہ میژ سالہ دہستی پئی کردوہ و درپژہی ہہیہ. عہلی سہ فابہگ و دیہاتی پانہ کان سیبہری یہ کتری بہ تیر دہنگیون.

ژیرچہ پۆک کردنی خەلکی رہشہ توو و دہست بہ سہر داگرتنی ئەو ہہموو زہوی و زارہ بہ ہزار فیئل و تہلہک لہ لایہن عہلی سہ فابہگ وہ داستانیکی دوورودرپژہ.

ئەم دہست بہ سہر داگرتنہ، بہرترین نمونہی تہماکاری و فیئل بازی و ساختہ چئی پانہی عہلی سہ فابہگہ. خہراپ نیہ بزاین عہلی سہ فابہگ بۆ وہ دہست ہینانی مستہ گلئیک چ زولم و زۆریکی لہ خەلک کردوہ.

"کاک سالہ" مندالی گوندی رہشہ توو بوو. تہنیا خویندہ واری ئاودانی بوو و ہەر لہ و کاتہ وہ کە لہ قوتابخانہی ئاواپی خہریکی خویندن بوو، بہ ہۆش و زرینگی و تیگہ یشتن ناوبانگی دہرکردبوو. بہ غیرت و قسہ لہ روو و راست و بی باک بوو. دنیا خہرابا درۆی بہ زاری دا نہ دہہات. کەلہگت و باریک و بہہیز، دہم بہ پیکہ نین و وہک مندالان ساکارو دلپاک بوو. کاک سالہ کۆسپی سہر ریگای عہلی سہ فابہگ بوو. ئەگہر ئەو نہ بووایہ عہلی سہ فابہگ دہیتوانی بہ ئاسانی ہہموو زہوی پانہ کانی رہشہ تووش ہل لووشی. بہ لام کاک سالہ وہک کیویک لہ نیوان عہلی سہ فابہگ و زہوی پانہ کانی خۆی و دیہاتی پانہ کانی ئاومالی دا راوہستابوو و سنگی کردبووہ قہلغان. کاک سالہ وہک دیہاتی پانہ کانی دیکہ نہ دہچوو. دیہاتی پانہ کانیش زۆریان خۆش دہویست و بہ قسہ یان دہکرد. لہ میژ سالہ بوو عہلی سہ فابہگ دہیہویست کاریکی لہ گہل بکا، پئی نہ کرابوو. کیشہی عہلی سہ فابہگ و خەلکی رہشہ توو ہتا ئەمرۆی کیشابوو. دیہاتی پانہ کان نہ دہچوونہ ژیر بارو لہ پِیشی رادہوہستان، تا ئەوہی... بہلئ تا ئەوہی:

"وہسمان کالاجی" سہر کردہی دہستہی کالاجی کە ئامۆزای کاک سالہ و ہەر لہ و کاتہ دا سہگی عہلی سہ فابہگ بوو، یہ کیک لہ و بہلا نانہ جیب و نارہ سہ نانہی رۆژگار بوو. خەلکی ئاودانی ئاوشیان خواردباپہ وہ دہسبہ جئی بۆ عہلی سہ فابہگی دہگپراپہ وہ. لادیی پانہ کان ہیچ خۆشیان نہ دہویست. زۆریش لہ نیو دی نہ دہمایہ وہ. لہ پِیش دا مسگہریی دہکرد. بہ لام مسگہری پانہ کەشی بہ جاریک وہ لا نابوو و ببوو بہ پیاوی عہلی سہ فابہگ.

مہرو مانگای دیہاتی پانہ کانی دہدزی، خہرمانہ کانی دہسووتاندن، بہ کورتی لہ ہیچ بی شہرہ فی پانہ کانی خۆی نہ دہپاراست. لادیی پانہ کان کیردیان گہ یشتبووہ ئیسکان، بہ لام چی بیان بکردایہ؟... لہ لایہک لہ بہر خاتری کاک سالہ و لہ لای دیکہ ش لہ ترسی عہلی سہ فابہگ نہ یاندہ توانی ہیچ بکەن. جگہ لہ وہش دہترسان چیلکہ لہ پیسایی و ہردہن.

كاك ساله خهريك بوو ژنی دینا. زه ماوهندی بوو. چه ند روژ بوو ده هۆل و زورنا ره شه تووی وه سه ر خوی گپرابوو. هه موو ئاوی له جموجۆل دابوو. هه موو دپهاتی په كان له شای و هه لپه رپین دا بوون. ده تگوت له هه موو مالان زه ماوه نده. قیامه تیک بوو... ئاخو کاک ساله یان ژنی دینا.

شهوی ئاخو زه ماوه ند بوو. له بهر ده رگای مالی زاوا دهنگی سی تفهنگ هات. بوو به ههنگامه. کاک ساله بریندار ببوو. وه سمان کالایجی ته قه ی له کاک ساله کردبوو. مالی بووکی بوو به مالی شینگاو دهستی بووکی له خه نده دا مایه وه. کالایجییش له تاریکاییدا خوی ون کردو وه کیوان کهوت.

له سه ر مه سه له ی ئه و پیاوکوشتنه زور باس کرا. زوریش سهیر بوو. ئاخو بۆچی له سه ر هه یچ و خورایی کالایجی کاک ساله ی کوشته بوو؟ ئه ویش راست شهوی زه ماوه ند؟ هه یچ که س چاوه پروانی شتی وا نه بوو. دپهاتی په كان یه ک دل و یه ک زمان ده یانگوت:

"یاخوا کوپر بی... ئاخو چونت دل هات ئه و پیاوه نازداره بکوژی... حه یف نه بوو پیاوی وه ک کاک ساله بکوژی؟"

هه رکه س جۆریکی بۆ ده چوو. هیندیک ده یانگوت:

"عه لی سه فابه گ کالایجی هان داوه..."

هیندیکیان ده یانگوت:

"کالایجییش حه زی له کچه که کردوه, و له سه ر ئه وه کاک ساله ی کوشته..."

هیندیکیش ده یانگوت:

"کاری ئه و شیت و په تیاره حه یساب و کیتابی نیه... به سه ری هه للا هاتوه کاک ساله بکوژی و برایه وه... ویستوو یه تی

بلین کالایجی کاک ساله ی کوشته..."

ئه وانه ش که له نیزیکه وه ده یانناسی, ده یانگوت:

"هه ر به مندالییش کالایجی چاوی نه بوو کاک ساله ی پی ببینی..."

ته نانه ت ده یانگوت:

"ئه گه ر کالایجی کاری بۆ عه لی سه فابه گ ده کرد, هه ر له بهر ئه وه بوو که کاک ساله لایه نی دپهاتی په کانی ده گرت..."

له جی دا چاوی دیتنی کاک ساله ی نه بوو... کاتیک دیتی کاک ساله زه ماوه ند ده کاو دپهاتی په کانیش جیژنیان بۆ گرتوه,

له پر له سه ری داو کاک ساله ی نازه نینی له خوینی خوی دا گه وزاند..."

هه رچۆنیک بی... له راستی دا هۆیه ک بۆ ئه وه نه بوو که کالایجی کاک ساله ی بکوژی.

هه موو ئه و بۆچوونانه ده یاننوانی راست بن. کالایجی ئه وه نده نزم و ناره سه ن بوو که به هه رییه ک له و بیانوانه

ده ینوانی کاک ساله بکوژی.

پاش ئه م کاره ساته بوو که کالایجی بوو به چه کیکی سامناک به دهستی عه لی سه فابه گه وه.

کالایجی, دزو درۆزن و که سانی وه ک خوی که له کیو و به نده نان ده خولانه وه, له ده وری خوی کۆکردنه وه وه ک

به لایه ک که وته گیانی ئه و دپهاتی په فه قیرو هه ژارانه که له چوکوراوا له گه ل عه لی سه فابه گ کیشه یان بوو. دوژمنانی

عه لی سه فابه گ ئیدی له ترسی کالایجی و دهسته که ی خه ویان لی حه رام بوو.

به لام پاش کوژرانی کاک ساله, عه لی سه فابه گیش نه ینوانی ته نانه ت بستیک له خاکی ره شه توو داگیر بکا.

کالایجی نهیده ویرا بیته وه نیو دی. ئەگەر یاغی نه بایه، یه کپارچه ئاگر بایه، دیسان خه لکی ره شه توو ئه ویان به پیاو نه ده زانی.

چه ند روژ بوو ناوی حه مه دۆك وهك شه پۆلیك به سه ر چوكوورا وادا هاتبوو. ناوی حه مه دۆك زار به زار ده گه را. حه مه دۆك ك كه دبی ده سووتاند... حه مه دۆك ك كه مال و هیلانیه تیك ده دان... پاش ئه وه ی گوندی ئاك توزلوو سووتا، حه مه دۆك ببوو بنیشته خۆشه ی سه ر زاران. ژن و مندالی ئاك توزلوو له باره ی ئه و حه مه دۆكه وه كه به چاوی خۆیان دیتبوویان، زۆر شتی سه یریان بۆ دپهاتی یه كانی دراوسی و نیزیك و دوور باس ده كرد:

"به ژن و بالای به قه د دپۆك ده بوو... داره كاجیكی داگیرساندبوو و به ده ستیه و گرتبوو، له نیو دی دا ده گه راو یه ك به یه ك ماله كانی ئاور تی به رده دا... وهك با له نیو ئاوی دا ده سوورا... ئەگەر مالیك خه ريك ده بوو بكووژیته وه، دووباره ده گه یشته وه سه ری و سه ره له نوێ ئاور تی به رده دایه وه. ئەگەر دیتباتان لیی ده ترسان. له تاریكایی شه و دا ئاور ی له چاوان هه ل ده ستا... له پر دریز ده بوو هینده ی چناریك و پاشان له نه كاو كورت ده بووه وه... گولله ش كاری لی نه ده كرد... ئه و هه موو گولله یه ی لی درا، یه كیان نه چوو ه نیو گوشتی یه وه..."

له دی یه كانی دیکه ش له باره ی حه مه دۆكه وه داستان و قسه ی سه یر سه یریان ده گوتن. هه تا ده یانته وانی... وه ختیك عه لی سه فابه گ هه ر له و جیی هه میشه کالایجی لی ده دی، چاوی پیی كه وت و پیشنیاری كوشتنی حه مه دۆکی پیی كرد، کالایجی زۆر خۆش حال بوو، به لام وای نه نواند:

"ئه م كاره سه خته عه لی سه فابه گ... به و ئاسانی یه ناکرێ پیاو له راست بنیاده می وارا بی."

عه لی سه فا:

"حه مه دۆك له چوكوورا واناوبانگیكی ده ركردوه، ئه وسه ری دیار نیه. ئەگەر خۆت به یاغی ده زانی ده بی یه کی ئاوا بكوژی كه ناوت له دنیا دا ده نگ بداته وه... شانست هه لستاوه کالایجی. ئەگەر حه مه دۆکی بكوژی، ئیدی چوكوورا وانی خۆمانه."

کالایجی:

"ئه سه مه."

عه لی سه فا ده ستیكی له شانی کالایجی دا:

"مه ترسه... پارووت ده روونی كه وتوه."

کالایجی:

"زه حمه ته... به لام ئەگەر خوا حه ز بكا ری یه كه ی ده بینمه وه."

عه لی سه فا:

"ری یه كه ی ده بینیه وه. هه رچی بی، ئه و تازه كاره. هیشتا زمانی كیو و به نده ن نازانی. ده وتانی له داوی خه ی."

کالایجی:

"ئیشه لالا كاریك ده كه م."

کالایجی له عه لی سه فابه گ جیا بووه وه و خۆی گه یانده وه داروده سه ته كه ی:

"كارمان بۆ په یدا بوو. كاریكی خه راپیش نیه. ئاسانی شه."

هاوکاره کان چاویان له چاوی کالایجی یه وه بری.

کالایجی:

"حه مه دۆکیك تازه سه ری هه ل داوه. ئەوهی كه ئاك تۆز لوی سووتاندوه. ده بی ئەوی له نیو به رین. کاریکیشی نیه, ریگای زۆرن."

کوشتنی حه مه دۆك بۆ دهسته ی کالایجی ئاو خواردنه وه بوو:

"له و رۆژه وه كه کالایجی وه کیوی كه وتبوو, هه تا ئەمڕۆ سی دهسته یاغی له نیو بردبوون. وهك ده شیانگوت كاك ساله چله مین كه س بوو كه به گولله ی کالایجی كوژرابوو.

کالایجی کابرایهك بوو خه پلۆنه. چاوه کانی شین بوون, به لام به رهنگی شین مار, سارد وهك سه هۆل, وهك چاوی مردووون. مووی ریشه ته نکه که ی وهك چه قلی سه رپشتی جشك له سه ر ده م و چاوی ببوونه نه شته ر. له چاوشانه پانه کانی ملی باریک دیار بوو. ئەستۆشی ده تگوت له سه ر ئاور برژیوه, سوور هه ل گه رابوو. پاتۆلیکی شینی نیفهك فشی ده پی ده کرد. سه رگیرفانی پانتۆله که ی گۆلدۆزی کرابوو. سه رانسهری له شی راست و چه پ فیشهك بوو. ته نانه ت فیشه کدانی له لاقیشی ده به ست. فیشه کدانه کانی شی گۆلدۆزی کرابوون و له دووره وه ده بریسکان. چه ند ده مانچه و غه داره و خه نجه ری ده سک سه ده فی به که له که یه وه هه ل و اسیبوون. دووربینیکیشی له ئەستۆی ده کرد. کاکۆله زه رده کانی له ژیر ته قیله شینه که یه وه ده رژانه سه ر برۆی.

چوست و چالاک نه بوو. نازاش نه بوو. به لام له فیلبازی و ده غه لی دا ته واو بوو. هیچ کام له وه که سانه ی کوشتبوونی له پی شه وه را لی نه دابوون. هه موویانی له پشته وه را وه به ر گولله دابوو. ئەو داوانه ی ئەو دایده نان و ئەو که له کانه ی ئەو هه لی ده به ستن به فکری که س دا نه ده اتن. وهك داردهستی عه لی سه فابه گ دیار بوو. له راستی دا داردهستیش بوو. له لایه کیش عه لی سه فابه گ به داردهستی ئەو ده ژمیردرا. هه تا ئیستا یهك دوو جار نه بی له گه ل ژاندارمه به ره وپوو نه ببوو. ئەگه ر ژاندارمه هه نگاو یکی بۆ راوانانی ئەو هه لینه بایه وه, خه به ره ی نه کانی عه لی سه فابه گ ده سه به جی ئەویان له نه خشه ی ژاندارمه ئاگادار ده کرد. کالایجی زستانانیش میوانی عه لی سه فابه گ بوو و له ژووریکی تاییه تی دا که بۆ ئەو ساز کرابوو, میوانداری لی ده کرا. ته نیا وهختیک وه ره ز ده بوو, ده چوو ه شاخی و سه ریکی دهسته که ی ده دا. دهسته که شی وه زعی باش بوو. هه رکه به فر ده باری له دی یه کی دووره دهستی کوستان نیشه جی ده بوون و خوردو خۆراکیان به ته واوی ناماده بوو. که یفیان ده کرد. ته واوی ئەو گوزه رانه خۆشه شیان ئی عه لی سه فابه گ بوو. هه ربۆیه ش ئەگه ر عه لی سه فابه گ گوتبای بمرن, قسه یان نه بوو.

کالایجی پرسی:

"کیتان تیدایه حه مه دۆکی بناسی؟"

عه لی چکۆل که پالی وه داریک دابوو و چاوی له سه ریه ک دانا بوون, راست بووه وه:

"ئه من چاکی ده ناسم ئاغا. له نیو دهسته ی دۆردوو ه شیت دا پیکه وه بووین."

وه سمان:

"وه ره پیش بزائم, عه لی چکۆل."

عه لی چکۆل هه ستاو هاته کن کالایجی, شانی عه لی چکۆلی گرت و رای ته کاند:

"باشه, بلای بزائم چون بنیاده میکه؟"

عەلى چكۆل تفى قووت دايەوہ:

"لەرۆالەتى دەرناکەوئى چۆن بنیادەمىكە. كورتەبالاۋ كزۇ سەرزلە. چاۋىشى زەلامن. بىست سالا ديارە، ھەمىشەش لەفكر دايە. ھەتا پياۋ دەست و تەنگى نەبىنى و لە شەرىك دا لە پەناى نەبى، نازانى چ كارەيە. پوولە رەشكەى بە گوللە ھەل دەگرئى. ئەو رۆژەى ھاتە نىۋ دەستەى دۆردوۋە شىت... بۆخۆت دۆردوۋە شىتەى دەناسى، دەزانى چەند ئەنگىۋەيە... ھەمەدۆك پىشەۋبىرى لى دايەوہ. ئىستا ھەتمەن دەرزى بە يەكەم تەنگ ھەل دەگرئى. زۆر زىنگە. ئەو شەوہى لە چادىرى يوروكەكان لەگەل دۆردوۋە شىت تىك چوو، ئەگەر بىويستايە دەيتوانى ھەموومان بكوژئى. دەيتوانى دۆردوۋەش بكوژئى. بەلام نەيكرد. ئەگەر دۆردوۋە شىت لى نەترسابايە، ھەتا ئىستا نەيدەھىشت زىندوۋ بئى. دۆردوۋە شىتئىش لى دەترسى..."

كالايچى:

"زۆرت پئى ھەل گوت عەلى چكۆل خان. نەكا ھەمەدۆك مواجىبى بۆ پىبىيەوہ كە پىئى ھەللا بلىئى."

عەلى چكۆل:

"چ پئى ھەلگوتنىك؟... گوتت ھەمەدۆك چۆن بنیادەمىكە، ئەمنىش ئەوئەندەى دەمناسى، بۆم باس كردي."

كالايچى دانىشت. سەرى لەنىۋ ھەردوۋ دەستى گرت و لە فكرەوہ چوو. يەك دوو سەعات پئى چوو. سەرلەنوئى عەلى چكۆلى بانگ كرد:

"وەرە بزانه چت پئى دەلئىم عەلى چكۆل. جوان گوى بگرە بزانه دەلئىم چى. ھەمەدۆك برواى بە تۆ ھەيە؟"

عەلى چكۆل:

"نا."

كالايچى:

"بۆچى؟"

عەلى چكۆل:

"وہختىك لەگەل دۆردوۋە شىت تىك چوو، ئەمن كەۋتمە لای دۆردوۋ."

كالايچى:

"ئەمە نەبوۋ بە قسە."

عەلى چكۆل:

"ئەو ئەسلەن برواى بە كەس نىە. شكى لە ھەموو كەسە. تەنانەت شكى لەو جەبارەشە كە لەگەلئەتى."

كالايچى:

"ئەگەر لىت گەپىن، ياغىيەكى دوو رۆژەمان لى دەكەيە گىزىك دووران، عەلى چكۆل خان."

عەلى چكۆل:

"ئەمن دەزانم چۆن بنیادەمىكە."

كالايچى توورپە بوو:

"دەمەوئى سەد سالى رەبەق نەزانى."

كالايجى وهختىك تووپره دهبوو قامكى له كونه تفنكى را دهكردو دهستى له مووىكونه تفنكى وهردهدا. ئىستاش خهريكى ئه و كاره بوو:

"به كورتى، دهتهوى بلىيى هممه دۆك نه له داو دهكهوى و نه گوللهى وى دهكهوى، ها؟..."

عهلىچكۆل:

"نا... نه مهويست بلىم له داو ناكهوى. چما كهسى وا پهيدا دهبى كه له داو نهكهوى؟... هممه دۆك تازه كاريشه. دهكرى له داوى بخهى، به لام چ داويك."

كالايجى:

"ئه من بپروام به تو ههيه عهلىچكۆل. ئه و جۆره كارانه بهتو دهكرين. ياغى به ئه زمونى وهك تو له م كئوانه دا گير ناكهوى. كارى هممه دۆكى ههوالهى خوت دهكه م."

عهلىچكۆل:

"ئاغا ئه من ناتوانم... ئه وان دوو كه سن."

كالايجى:

"ئه وى ديكه كئيه؟"

عهلىچكۆل:

"جه باره دريژه."

كالايجى:

"دهيناسم. پياو هه ق بلى جه باره دريژ كورى چاكه، نۆر پياوه."

عهلىچكۆل:

"كورى چاكه، به لام ئه ويش دهروا."

كالايجى:

"قهيدى نيه."

كالايجى له پپر وهك ئه وهى شتىكى وهبىر هاتبىته وه، دريژهى پى دا:

"گوئى بگره كاك عهلى. جئيه كه يان دهبينيه وه. ئهتو دهچى بانگهيشتنى دهكهى بو نيو دهستهكهى خومان. ئه گهر نه بوو، ريگايهكى ديكه پهيدا دهكهين."

عهلىچكۆل:

"رهنگه قبول بكاو بى. بيم وا نيه به ئه قلى بگا كه ته لهيه."

كالايجى:

"كه وابوو ته گبيرمان روونه."

عهلىچكۆل:

"ئه دى، روونه."

كالايجى:

"دهتوانين جيگاكهى وهبينين؟... جئى و رىيهكى ههيه؟"

عہ ای چکول:

"ئو مندالہ ہیشتا تازہ کارہ , جی و ری لہ کوئی بووہ . لہ و کیو و شاخانہ یہ , بہ لام دیتنہ وہی لہ سہر من."

چەند رۆژ بوو بە ھەلاتن و خۆشاردنەو بەرپایان دا رۆیشتبوون. چیاو بەردەلان و دارستانەکانیان بریبوو. پشتی ھەردووکیان لە ژێر باری تھەنگ و فیشەکدان و کەل و پەل دا چەمیوو. دەستیان دەلەرزین. دەتگوت لە سەرمان دەلەرزن.

دنیا تاریک تاریک بوو. تاک و تەرا ئەستێرە دیار بوون. بە حال و بال زریوہیان دەھات. سەرلەبەیان ئەستێرە سەرمايان دەبی. لای بەیان بوو. لە نەکاو ھارەھیک ھات. جەبار تیک رابوو:

"چ بوو؟"

حەمەد:

"سەرچاوەیە. لەبیرت نەماوہ جارەکی پێشدا کە ھاتینە ئێرە؟..."

جەبار:

"وہبیرم ھاتەوہ... کەوايە با نەختیک لێرە دانیشین."

حەمەد:

"نا."

ھەرچەند ماندوو بوو، بی تاقەت بوو و ھیزی لەبەر دا نەمابوو، بەلام تەنانەت لە حەزەھەکیش لە ھیچ جیگایەک ماندووی نەدەھەساندەوہ. ھەروا دەرۆیشت. ھەناسەبەرکەکی وی کەوتبوو:

"چتە کاک جەبار؟... خەریکە دەگەینی."

رادەوہستا. ھەناسەھەکی ھەل دەکیشا. دیسان غیرەتی وەبەر جەبار دەناو وەپری دەکەوتن:

"رئییەکی وامان نەماوہ کاکە. ئیستا دەگەینە ئاوی و دەھەسینەوہ. دەبی پێش دنیا رووناک بوون بگەینە ئاوەدانی. ئەدی کاک جەبار... زۆر ماندوو بووی، بەلام ھیندەمان نەماوہ. ئیستا دەگەینی، وانیە کاک جەبار؟... ھەر ئیستا دەگەینی."

جەبار:

"باشە."

پاشان ئیدی قسەھەکی نەکرد. ھەرچی لە دبی نیزیکتەر دەبوونەوہ، ھەنگاویان توندتر دەبوون. جەباریش بو ئەوہی بەجی نەمیئ، ھەرچی تینی ھەیبوو دە لاقەکانی کردبوو.

دنیا خەریک بوو رووناک دەبوو و ئاسۆ شیخال شیخال دەبوو. کاتیگ گەیشتنە ئاوی، چەند سەگ بە حەپەحەپ بۆیان ھاتن. حەمەد گوئی نەدایە. ھەروا راست و توند لە ریگای خۆی رۆیشت. گەیشتنە مالی عەلی دورمووش:

"مام دورمووش، مام دورمووش."

عەلی دورمووش دەسبەجی جوابی دایەوہ:

"تۆی حەمەدۆک؟"

حەمەد:

"منم."

عەلى دورمووش:

"ئەو دەيم حەمەدۆكى خۆم. بە خىر بىيەو كورم. لەگەل ئەو يەزىدەى چىت كرد؟ بىستم كە ئاك تولىوت سوتاندو و ئەو يەزىدەشت جز جز لەنيو ئاگردا سوتاندو و.

وختىك دەرگا كرايهو و حەمەد بە تاسەو پرسى:

"كئى خەبەرى بۆ هينان، هەموو خەلكى ئاوەدانى زانیویانە؟"

عەلى دورمووش:

"هەموومان بىستومانە حەمەد. دەستت نەرزى. هەموومان خۆشحال بووین. كەس مردنى كەسى پئى خۆش نیه، بەلام ژنەكەشى پئى خۆش بوو... دەيگوت حەقى خۆى وەرگرت. دلۆپىكىش فرمىسكى بۆى نەپشت. وەرئە ژوورى كورم."

عەلى دورمووش لە پىر بىرى كردهو و پرسى:

"هاورئى كەى دىكەتان كوا؟... پياو و پىرەكە؟..."

حەمەد هەناسەيه كى هەل كيشا:

"مەپرسە!."

عەلى دورمووش:

"خوالئى خۆش بئى. ئىستا ئاورەكەتان بۆ هەل دەكەم. حەتمەن برسیتانە."

حەمەد پرسىارەكەى دووپات كردهو:

"كاك دورمووش كئى خەبەرى بۆ هينان؟"

عەلى دورمووش:

"خەبەرت هەيه چ بوو كورم، خەبەرت هەيه؟... عەلىيەشەل بوو تە پياوى عەبدىخان، بوو تە پياوى ئەو يەزىدە. ئەو خەبەرى هينابوو. وختىك دئىيەكە سوتاوو، ئەويش لە دەرەو تەماشای كردو. پاشان كە دئىيەكە بە تەواوى سوتاوو چوو تەو نئو دئى و بە چاوى خۆى ديويەتى كە ئىسك و پروسكى عەبدىيان لەنيو ئاگر دەرھیناوتەو... دەيگوت بەشى ژورى ئىسكەكانى سوتابوون و ببوونە بزوت."

حەمەد:

"چۆن ئاوا... عەلىيەشەل بوو تە پياوى ئەو خوانەناسە؟..."

عەلى دورمووش خۆلەمىشى ئاورگەكەى دەردا:

"ئەدى كورم. بنیادەم وایە. هەرچى لئىكەى هەر ئەو یەكە هەیه، چونكە هەرچى بئى، شىرى خاوى خواردو."

حەمەد پىكەنى. عەلى دورمووش تەماشای چاوەكانى حەمەدى كرد:

"چیه؟... باوەرت نەكرد."

حەمەد:

"مامە... ئەتۆش چەند زوو هەموو شتىكت لەبىر دەچىتەو."

عەلى دورمووش:

"پىرىيە كورى خۆم، پىرى..."

حه مه د دهستیکی له شانی عه لی دورمووش دا:

"قهیدی نیه مامه گیان..."

حه مه د له بهر ناگردانه که دانیشته. به دواي ئه ودا جه باریش دانیشته. عه لی دورمووش به فوولی کردن ئاوره که ی هه ل کرد:

"باشه... خه به رو باسی دیکه چیه؟"

حه مه د:

"دوعای سهرت."

پاش تاویک رووناکایی به یانی له درزی په نجه ره کانه وه هاته ژووری. هه موو لایه ک خه ریک بوو رووناک ده بوو. ژنه پیره که ی دورمووش هه روا به دهوری حه مه د دا هه ل ده سوورا:

"جز جز، ها... ئه ری حه مه دی خوم؟... جز جز سووتا؟... وانیه حه مه دی خوم؟... جز جز، جز جز..."

پیریژن مه نجه له شوریباوه که ی له سهر ئاگر لایه د. روون و پیوازی تی کرد. بوونی شوریباو هه موو ژووره که ی داگرت. "جز جز، ها؟... ده لئین ئیسکیشی سووتاون و بوونه خه لوز. با بسووتی. ده لئین گوندی ئاک توزلووش سووتاوه و بووته خوله میش... با بسووتی و بیته خوله میش."

پیره ژن له نیوه پراستی هوده که دا سفره ی راخست. شوریباویشی له قاپیکی گه وره کردو له نیوه پراستی سفره که ی دانا. به لام دهستی له زوریلی یی هه ل نه ده گرت و یه ک بین قسه ی ده کرد:

"جز جز، ها؟... جز جز؟..."

حه مه د که وچکه که ی هه روا به دهسته وه بوو. نه دهیتوانی داینی و نه دهیتوانی له نیوه قاپه که ی روکا. که چک هه روا به دهستی وه دامابوو. جه بار پی زانی. له گه ل جه بار چاویان له چاوی یه کتر کرد. هه موو بیده نگ بوون. عه لی دورمووش هه ر زهینی به سهر ئه مانه وه بوو، هه تا حه مه د خیرا خیرا دهستی کرد به خواردن. هه ر ئه و بریسکه ی وه ک نووکه ده رزی دیسان هاتبوو و له بنی چاوانی دا جیگیر ببوو. بریسکه یه کی تیژو به برشت. حه مه د وا دیار بوو به خته وه ر بوو. تیشکه زه رده که دیسان له سهری دا ده ره وشاوه ده سووراوه ده سووراپیه وه..."

سهری هه ل بری و راست رای گرت. روخساری سه وزه یی و چاوه کانی ده تگوت له رووناکاییت هه ل کیشاون:

"ده مه وی شتیکت پی بلیم مام دورمووش."

عه لی دورمووش هیچ حاللی نه بوو. چاوی له چاوی حه مه ده وه بری:

"ده ته وی چ بلی؟"

ده نگی حه مه د ده له رزی:

"ئه و یه زیده ئیدی کوژا..."

ئیدی قسه یه کی نه کرد. سفره که یان کوکرده وه. ئاوره که یان تیگ وه رداو فوویان لی کردو سه ره له نوی هه ل گیسایه وه. دورمووش عه لی دووچار چوهه ده ری و هاته وه. مندا له کان وه خه بهر هاتبوون و به چاوه مؤله ق ماوه کانیا نه وه ته ماشای حه مه دیان ده کرد.

عه لی دورمووش هیشتا چاوه پروانی پاشماوه ی قسه که ی حه مه د بوو. وه ختیگ حه مه د گوتبووی: "ئه و یه زیده ئیدی

کوژا... حاله تیگی هه بوو که دیار بوو شتیکی گرنگی به دوا دا ده لی."

عەلى دورمووش تاقەتى نەماو گوتى:

"باشە, كوژرا..."

حەمەد لەسەرەخۆ دەستى كرد بە قسە كردن:

"فكرێكم هەيه مامە, نازانم ئەتۆ دەلێى چى..."

تاوێك بێدەنگ بوو, دوايه خێرا خێرا دەستى بە قسە كرد:

"ئەم دىيەو ئەو چوار دىيەى ديكە... هەرچى زەوى و زار هەيه... هەر كەس هەرچى دەچىنێ... هەر كەس هەرچى

پەيدا دەكا ئى خۆيەتى... ئەمن ئىدى تەفەنگ بەشان وریای هەموو شتێكم, باقىيەكەى بە خۆتانە... دپووه لانه كانیش

دەبى بسووتین و پاك بكرینەوه..."

عەلى دورمووش:

"هیچ حالى نەبووم بە قوربانىت بم... كەمێك لەسەرەخۆ قسە بكە... نازانم دەلێى چى."

حەمەد ئارامتر دەستى پى كرد:

"دەلێم ئەو زەوى و زارە مالى بابى ئەو خوانەناسە نیه."

عەلى دورمووش لە فكرەوه چوو و نيوچاوانى خۆى هەلكراند.

حەمەد:

"ئەم زەوى و زارە ئى هەمووانە. خۆ خاكەكە ئەو كافرە دروستى نەكردوه. خەلكى پینچ دىي تەواو وەك تۆكەر كارى

بۆ دەكەن... لە چوكورواوا ئاغاو رەعیەت هەر نیه. نایب حەسەن واى دەگوت..."

عەلى دورمووش:

"زەوىيەكانى ئێرەش لەپیش دا ئى هەمووان بوون, هەتا بابى ئەو یەزیدە پەيدا بوو... هەزار فرتو فیلى تێك كردهوه,

هەتا زەوى و زارەكەى لە دەستى دىهاتىيەكان دەرھینا. پیش ئەو, هەر كامیكمان هەر جیگایەكمان ویستبا دەمان كیلاو

هەر تۆویكى پیمان خۆش بایه, دەمان چاند."

حەمەد وەك پریشك قسەى دەر داویشت:

"ديسان واى لى دیتەوه... راست وەك پیشى."

عەلى دورمووش ديسان سەرى داخست و لە فكرەوه چوو.

حەمەد:

"مامە, ديسان واى لى دیتەوه... ديسان وەك پیشى دەبى."

عەلى دورمووش:

"خوا بكا وایى كورم."

عەلى دورمووش چاوى پر بوون لە فرمیسك.

حەمەد:

"دەبى مامە, دەبى... ئیستا لەتۆم دەوى... دەمەوى وەلام بەدى كە یخوداو ریش سپىی هەر پینچ دىيەكە بیئە

ئێرە. دەمەوى قسەیان لەگەڵ بكەم و زەوى و زارەكە دابەش بكەم. دەبى لە كۆیلەتى و تۆكەرى رزگار بن. هەر كەس

هەرچى دادەچىنێ دەبى ئى خۆى بى. گاجووتە كانیش دەبى ئى دىهاتىيەكان بن..."

عەلی دورمووش ھاواری کرد:

"خو بکا وایی... خۆزگه..."

حەمەد:

"ئەتۆ وەلام بدە لیڤره کۆوه بن."

ژنی عەلی دورمووش لە نێوه پراستی ژووره که راوه ستابوو و پالی به کۆله کهی نێوه پراستی وه دابوو، تەشیی دەپرست و گوپی هەل خستبوو. تەشییە کهی له دەست بەربووه وه. دەستی شل بوون. لە پر هاته لای حەمەد، له ئامیزی گرت و دەستی کرد به ماچ کردنی دەسته کانی. به دیواری دوو کەل گرتوو وه جالجالو که یه ک داوی تەنیبوو و به هه و دایه کان دا هه لداو پیدای ده کرد:

پیریژن:

"ره بی به قوریانی تۆ بم کوری خۆم... به پراستیته؟ به پراستیته کوری خۆم؟... ئیدی دووبه شی به ره مه که مان نادهین به که س؟..."

حەمەد به دلنیا یی یه وه جوابی دایه وه:

"کۆیله تی ئیدی ته واو. هه تا ئه و رۆژهی ده مرم تهنه گ به شان لیتان وریام. ئه گه ر ئه منیش مردم..."

پیریژن:

"ئەدی گاجووته کان؟"

حەمەد:

"ئەوانیش ئی هه مووانن..."

پیریژن دەستی حەمەدی بەردا و چوو سووچیکی ژووره که. به هه نیسک دان دەستی به گریان کرد. هه تا زیاتر ده گریا، زیاتری گریان ده هات.

عەلی دورمووش چوو ده ری. به لام دوودل بوو. گه رایه وه. ته ماشای حەمەدی کرد. دەم و چاوی حەمەدی وه که به ردیکی ره ق هاته به رچاو:

"له دواي كی بنیرم کورم؟"

حەمەد بی ئەوهی سه ری هه ل بری:

"ئەوانه که به ئاقلیان ده زانی."

عەلی دورمووش:

"باشه کورم."

عەلی دورمووش چوو مائی حەسو شیلیم. مه سه له کهی له گه ل باس کرد. حەسو هیچی به دورمووش نه گوت. ئەویش دوودل بوو. پاشان وه ری که وتن و مال به مال مه سه له که یان به هه مووان گوت. هیندیکیان له پیش دا خوشحال ده بوون و دوايه له فکروه وه ده چوون. هه موو دوودل بوون. دیهاتی یه کان هه ر نه یانده توانی باوه ر به شتی وا بکه ن.

مندال و گه وره و ژن و پیاو له بهر ده رکی مال ه کان کۆبوونه وه و سرت و خورتیان بوو. به ترسه وه ته ماشای چاوی یه کتریان ده کرد. خه لک ده سه ته بیده نگ و به هه لپه و دل پر هیوا مال ه و مالیان ده کرد.

ئاپۇراي دېھاتىيەكان ماوهيەك كپ و بېدەنگ له نيو دىي دا شه پۆلى دا... پاشان هاتن و له بهر ده رگاي مالى عهلى دورمووش كۆبوونه وه. كهس دهنگى لئوه نه ده هات. ته نانهت مندالى بهر مه مكانيش كوركه ي نه ده كرد.

حه مه د له ژوروى را گووى له ههستى پييان بوو. له ژنى عهلى دورمووشى پرسى:

"له ده رى چ باسه, دايه؟"

پيريژن فرميسكه كانى سرپه وه:

"دېھاتىيەكانن له بهر ده رگا كۆبوونه وه. هيچ كهس هيچ نالى. هه روا راوه ستاون و ته ماشاى ده رگاي مالى ده كه ن."

پاشان پيريژن هاته ده رى.

هه مووان چاويان تيوه بپرى. پيريژن له وه موو چاويليكردنه ناره حهت بوو. به توورپه يى:

"چتان ده وى؟... له گه ل ئيوه مه, هوؤوى, چ باسه لي ره كو بوونه وه؟"

ئاپۇراي دېھاتىيەكان دهنگى لئوه نه هات.

"بوچى دهنگ ناكه ن؟"

دېھاتىيەكان موويان لى نه بزوت.

"ئه گه ر ده تانه وى چاوتان به حه مه دوك بكه وى, له ژوروى يه."

ديسان كهس مته قى نه كرد.

پيريژن:

"خا كو پيرتان كا. بو هه روا راوه ستاون و ره ق بوون؟... چما هه ر ماله ي مردوويه كتان لى مردوه؟... چما هه مووتان تازيه دارن؟... بپروانه ئه وان, عه مرتان نه ميئى, هه موو ده لئى لال بوون... ئاخىر به ئيوه ش ده لئىن پياو؟"

له پاشان رووى له ژنه كان كرد:

"ئيوه به وان, ده لئىن پياو و له باوه شيان دا ده نوون؟... به ئيوه ش ده لئىن ژن؟... ئيوه ش ژن؟... ئه گه ر ژن بايه ن, له گه ل ئه م بى غيره تانه نه ده نوستن... بوچى هه مووتان بوونه به رد؟... بو هه ل ناپه رن, بو پى ناكه نن, بو نايكه نه جيژن؟..."

ئاپۇراي لادىيىيەكان ببوه به رد.

"خا هه مووتان زه ليل كا... قوربه سه ري نه چما نه تان زانيوه؟... چما نه تان زانيوه كه حه مه دوك عه بدى جزجز له ئاوردا برژاندوه؟..."

ئاپۇراي دېھاتىيەكان سووكه شه پۆلىكى تى كه وت.

"جزجز... هه موو گوندى ئاك تزلووش جزجز... چما نه تان بيستوه؟ دوينيش هاته مالى ئيمه. ئيستاش له ژوروى يه. گوپتان لى يه يان نا؟ ئيدى كار بو ئه وه ناكه ن كه هه رچى پهداتان كرد بيده ن به عه بدى. زه وى يه كان ئى خومانن, گاجووته كانيش ئى خومانن. هه موو شتيك ئى خومانه. گوندى ئاك تزلووش جزجز سووتاوه و بووته خوله ميش. عه بدى خانيش له نيوى دا جزجز..."

ئاپۇراي دېھاتىيەكان شه پۆلىكى دا. له پيش دا سرت و خورت له نيو خه لكى كه وت. پاشان سرت سرت كه زياتر بوو. ئه مجار دهنگيان لى هه لئىنا. دوايه هه ركه س قسه يه كى كردو بوو به هه للا. ههنگامه يه ك به رپا بوو هه ر مه پرسه. سه گان

دهستيان كرد به وه پرين. كه له باب دهيانخويند. مريشك به غاردان به م لاو به و لادا ده پويشتن. له و روزه وه ئاسياب چه شمه بيوه ئاسياب چه شمه، ههنگامه و جم و جۆلى واى به خويه وه نه ديبوو. تاويك دواتر تهپ و توژيك ههستا. دئيه كه له تهپ و توژدا نوqm بوو. له توژى سپى، هه وريك له سه ر ئاسياب چه شمه راوهستا. پاشان له نيوه راستى دئى نركه ي دلشادى و دهنگى دههول و زورناو دهنگى گورانى بهرز بيوه وه...

"حه مه دۆكى خۆمانه."

"حه مه دۆكى خۆمانه."

"هه ر به مندالى لئى ديار بوو ئه گه ر گه و ره بئى ده بيته چۆن پياويك."

"ئه دى ديار بوو."

"گا جووته كانيش ئى خۆمانن."

"هه ركه س هه رچى پئى خوش بئى له زه وى يه كه ي دا ده ي چينئى. بوخوى ده چينئى، نه ك بو ئه وه كه دوو به شى بدا به

كه سيكى ديكه."

"ئيدى كه س له نيوه ي زستان دا برسى نابئى."

"ئيدى كه س وه ك سه گ نا پارپته وه."

"حه مه دۆكى خۆمانه."

"ئيدى ناچار نابين مانگا كانمان بفرۆشين."

"ئيدى هه ركه س هه ركوئيه كى پئى خوش بئى، ده چئى."

"هه رچئيه ك پئى خوش بئى..."

"ئيدى هه ركه س به رفه رمانى خويه تى."

"حه مه دۆكى خۆمانه."

"جزجز..."

"عه بدى خان و دئيه كى..."

"جزجز، جزجز..."

"حه مه دۆكى خۆمانه."

"جزجز."

"خه جيچيش له به نديخانه دئيه ده ر"

"هه ر پئنج دئيه كه ده يكاته جيژن."

"حه مه دۆكى خۆمانه."

"پئنج دئى جيژنى زه ماوه ند بو حه مه دۆك ده گرن."

دوو شه و و دوو رۆژ دهنگى دههول و زورنا نه پسايه وه. چوار گونده كه ي ديكه ي خارده شتيش كردبوويانه جيژن.

له وانيش دهنگى دههول و زورنا هه ل دهستا. شه وانه هه موو خارده شت چراخان بوو. ئه و شادمانى يه شيتانه يه، كارى له

به ردو دارو ئاو و گلپيش كردبوو.

پیاوماقوولی پینج دی هاتبوونه مالی علی دورمووش. بۆ لای حه مه د. جاریک به گومانه وه, جاریک به ترسه وه, جاریک به نمه ک ناسی به وه و جاریک به خۆشه ویستی به وه ته ماشایان ده کرد.

ئوارهی رۆژی دووه م پینیاریکی پی کردن:

"مامینه... پیاوماقوولینه... هیندیکتان جووتتان دابه ستوه و هیندیکیشتان خه ریکن دایه به ستن. ده مه ویست شتیکتان پی بلیم."

هه مووان یه کده نگ وه لامیان دایه وه:

"فه رموو, حه مه دۆک, هه رچی بلیی به چاوان."

حه مه دۆک:

"بۆچی پینش ئه وه ی زه وی و زاره که ی خارده شت وه رد بپرن, دپوهه کانی ناسوتینن؟"

چه ند که س پیکه وه جوابیان دایه وه:

"ئه قلمان پیی نه شکاوه."

حه مه د:

"باشتر نیه له پینش دا چه قله کان بسوتینن و دایه وه ردی بپرن؟"

گوئیان:

"بۆچی, به ری وه لالا باشتره."

حه مه د له سه ره خۆ هه ستایه سه ری. هه موو ئه وانی دیکه ش هه ستان:

"له پینش دا ده چین دپوهه لانه که ده سوتینن, پاشان جووته کان داده به ستن."

تفه نگه که ی هه لگرت. فیشه کدانه کانی له خۆی به ست و هاته ده ری."

دیهاییه کانیش به دای دا.

مچه که چه ل نه راندی:

"یالالا به ره و دپوهه لان... ده هۆل و زورنایه که ش بیته ئه وی."

علی دورمووش:

"ئیدی چه قله شینکه لاقی گاجوته کان هه لنادرن."

حه مه د سه نگین و له سه ره خۆ بۆ دهره وه ی ئاوه دانی وه ری که وت. سه ری به رز راگرتبوو و چاویشی که میک

نووقاندبوون. به دای ئه ودا جه بارو له دای جه باریشه وه دیهاییه کان ده پویشتن. ژن و مندال بۆ دیتنی حه مه دۆک

چووبونه سه ربانان. ده نگه ده هۆل و زورنایش راوه ستابوو. که س ده نگه له بهر دهرنه ده هات.

له دیی چوونه دهر. گه یشتنه دپوهه لان. ره شه بای پاییز له کیوه کانه وه ده هات و به سه ر دپوهه لانه که دا تی ده په ری.

حه مه دۆک راوه ستا. مووی لی نه ده بزوت. دیهاییه کان چاوه ری بوون بزنان چ ده کا. حه مه د ئاوری داوه پشته وه ی خۆی.

دیهاییه کان چاوه ری شتی بون, چاوه ری جوولانیک...

دپوهه لانیکی شیریه که هه تا چاو بر ده کا سپی ده چوو, له بهر ده می پان ببوه وه. خارده شت وا سپی ده چوو ده تگوت

به فری لی باریه. ده نگه قرچه قرچیک ده هات. نینۆکه شه یته نه ی چوک و سپی به لاسکی دپوهه کانه وه نووسابوون و

چله چه قله کانیان داهینابوه وه.

حه مه د به سپایی و ئارام بانگی جه باری کرد:

"جه بار."

"چیہ کاکه؟"

حه مه د:

"ئو روژانه که من لیره جووتم ده کرد، ئه گهر له پیش دا درووه لانه که یان سووتاندا بایه چند باش ده بوو." جه بار زهرده یه کی هاتی.

له و نیوه دا چند که س له و لادییی یانه ی به دوی حه مه ده وه بوون، ته کانیکیان داو ده ستیان کرد به خرکردنه وه ی چه قله وشکه و پووش و په لاش. ئه وانی دیکه ش ده ستیان پی کرد. له ماوه یه کی کورت دا ته باریکی گهره چه قلی وشک که و ته سه ریه ک، به ئه ندازه ی ته پۆلکه یه کی بچوک. ته پۆلکه که گهره و گهره تر ده بوو، هه تا عه لی دورمووش چیلکه کاجیکی وشکی داگیرساندو له نیوی راکردن. ته پۆلکه چه قله که له سه ره خو ئاگری گرت. پاشان هه موو ته پۆلکه که له گری ئاور دا ون بوو. زمانه ئاوره کان له بهر بای به م لاو لادا لار ده بوونه وه.

دیهایه یه کان له و ته پۆلکه یه که بلایسه کانی به پشووه با به م لاو ئو لادا لار ده بوونه وه، دوور ده که و تنه وه و که میک ئه ولاتر نیوه ئه لقه یه کیان دروست ده کرد. ته ماشایان ده کرد. گری ئاگر له ته پۆلکه که هاته خوارو که و ته نیو ده شت و با هه لی گرت. ده هۆل و زورپناش ده نگیان لی بلیند بوو. گورانی و دهنگ و هه راو ئاهه نگی دلخوشیی دیهایه یه کان له و ده شته دا بلاو ده بووه وه و له گه ل گری ئاگره که به ره و پیش ده چوو. سه ماو هه لپه رین ده ست پی کرا. جه بار له خوشی یان ته قه ی ده کرد.

حه مه د هه تا خوړئاو هه ره له وی راوه ستابوو، ته ماشای ده کرد.

با، شه پۆلیکی گهره ی ئاگری وه پیش خوی دابوو و خارده شتی وه سه ره خوی گیرابوو. ئه م شه پۆله ئاوره به هه ره کوی دا ده رویشته، توژیکی ره ش وه ک خاکه ره ژیی له پاش خوی به جی ده هیشته. گره کان له گه ل خوړه تاو به ره و خوړئاو ده رویشته. ئه و چه قلانه ی ئاوریان ده گرت هاواریکیان لی هه ل ده ستا. درووه لان له بهر ئاگره که وه ک مه لیک ده ی نالاند. حه مه د هه ره به و سه نگیزی یه ی خوی وه به ره و دی گه رایه وه. ژن و مندال به جل و بهرگی سوورو سه وزو شین و ره نگاوپه نکه وه له نیو ده شت و ده ره خه ریکی سه یران و یاری بوون. ئه وانیش به دوی حه مه د دا به ره و ئاوه دانی وه پی که و تنه وه.

ئو شه وه تا به یانی، گری ئاور له خارده شت دا، له ته پۆلکه ی خه نه یی یه وه بو ته پۆلکه ی ئه ستیران، له سه ره چاوه وه بو "کابا ئاغاچ" و له ویوه بو درووه لانه کانی دیکه و به ره ژیرتر هه تا "چوړوک چنار"، گه راو چه قله شینکه ی سووتاند. رووناکایی یه کی به رین هه موو ئه و ده شته ی ده لسته وه. پاشان له لووتکه ی عه لی کو، په له یه ک رووناکی بینرا، په له یه کی زور گهره. په له ئاگری که وه ک ئه ستیره راده خزی و ده وره به ری خوی پریشک باران ده کرد... لووتکه ی عه لی کو وه ک هه تاوی به ره به یان لی دابی رووناک بووه وه. دیهایه یه کان پییان سه یر بوو. حه مه دیش پی سه یر بوو. ئه مه یه که م جار بوو که له وی، له سه ره لووتکه ی عه لی کو ئاگر ده بینرا.

له و وه خته دا ئه و هه وت که سه که دژی خه جیح شایه تی به درویان دابوو، هاتن له پیش حه مه د راوه ستان. قسه یان نه ده کرد.

حه مه د:

"چیه؟"

گوتیان:

"ئیمه بووین..."

حه مه د تی گه یشته:

"کاریکه و کراوه."

گوتیان:

"ناچاری کردین."

حه مه د:

"ده زانم."

هر هوت که س به سهرشۆپی و به چاوی پر له فرمیسکه وه، به بیدهنگی له پیش چاوی حه مه د لاجوون. شهوی تا به یانی له خوشی بیان و له خه فه تان خه و له چاوی حه مه د نه که وت. خه فه ته که خه فه تی خه جیج بوو. به ربه یانیکی روون و به رین و ته پرو تازه و نهرم و سووک و دلگر که وته سهر ئاسیاب چه شمه. ئاسیاب چه شمه له خه ونیکی سپی و رووناک رۆچوو بوو. داره کان ئه مپۆ جوانتر دیار بوون. خارده شت هیشتا هر ده سووتا. ئه و درووه لانه سپی و به رینانه سهرانسهر که وتبوونه ژیر خاکه خه لووزی ره ش.

خه به ریان هیئا که:

"عه لی یه شهل هات."

حه مه د به بی سه بری چاوه پروانی بوو. عه لی یه شهل به زه حمه ت لاقه شه له که ی له دووی خوی راده کیشاو ده هات. گه یشته جی.

حه مه د زه رده یه کی هاتی:

"فه رموو عه لی ئاغا، فه رموو..."

حه مه د له عه لی یه شهل نیزیک که وته وه. به خوشه ویستی یه وه دهستی گرت و دهستی له پشته دهستی راکیشا. عه لی ئاره قی کرد بوو. هه ناسه برکه ی وی که وتبوو. له په نا حه مه د راوه ستا. ئاره قه که ی وشک بووه وه. روخساری سیس و چرچ بوو. له ماوه ی چه ند رۆژ دا به قه د چه ند سال پیر ببوو.

حه مه د:

"چی بووه عه لی ئاغا. بۆ که یفت نیه؟"

عه لی یه شهل:

"هر لیم مه پرسه."

حه مه د له م وه لامة را ههستی کرد ده بی خه به ریک هه بی. چونکه عه لی یه شهل ئه وه نده به بی زاری و نیگه رانی و ناره حه تی و قینه وه ئه وه لامة ی دابوو وه که نه ده کرا به که می بگری.

چاوه زله کانی حه مه د، زلتر بوون و پرسی:

"نه کا خه به ریکی ناخوشت پی بی."

عه لی که دهسته کانی ده له رزین، به دهنگیکی تی که ل به نا هومییدی هر ئه و جوابی پیشووی دوویات کرده وه:

"هەر لیم مه پرسه."

حه مه د:

"قسه بکه عه لی ئاغا. نیگه ران بووم."

عه لی یه شه ل:

"ئه وه ی نه ده بوو ببی, بووه, هەر له پیشداز دلم خه بهری دابوو که رهنگه وای لی بی."

حه مه د سه ری برده بن گوئی:

"بلی بزانه چ بووه."

عه لی یه شه ل:

"یه زید, ئه و کافره..."

حه مه د:

"باشه?..."

عه لی یه شه ل:

"هه لاتوه."

حه مه د:

"چی؟"

حه مه د وه ک بریسکه لی دابی, شل بوو. چاوی له ره شه وه هاتن. پاشان ره ق بوو.

عه لی یه شه ل:

"ئه من قسه م له گه ل کرد. ئیستا له شاری خوی شار دوه ته وه. منیشی نارده وه ئاسیاب چه شمه بو مالی خویان."

جه بار وه ختیك ئه م حاله ی حه مه دی دیت, ترسا. دلخوشیی دایه وه:

"خه فته مه خو برام. ناتوانی له چنگمان ده رچی. ئه مپرو نه بوو, سبه ینی..."

ژنی عه لی دورمووش زیڕه یه کی لی هات و رای کرد بو قوژبنیکی ژووره که. دهستی کرد به شیوه ن و گریان و به خو

دادان:

"وهی, وهی, وهی... قورپی دنیا م به سه ر... ئه مه چ به لایه ک بوو به سه رمان هات... وهی, وهی, وهی..."

جه بار:

"پووری بوچی خوت ده کوژی... ئه و تازه ناویری پی له ئاسیاب چه شمه بنیته وه. زه وی و زاره که ش ئی خوتانه,

گاجووته کانیش ئی خوتانن هه تا روژیک که ئیمه مابین..."

"وهی, وهی, وهی..."

چهند له حزه دواتر ئه و خه به ره به گوئی هه موو دیهاتی یه کان گه یشت. له ماوه ی چهند ده قیقه دا دی له بنیاده م به تال

بوو. هه موو له ماله کانیا ن خزینه وه. ئه و هه للاو هه نگامه یه له پر بیده نگ بوو. دی بوو به گورستانی خاموشان... سه گیش

حه په یان له بهر برار, که له شیر بیده نگ بوون. ده تگوت ئاوه دانی زینده وه ری تیدا نه ماوه.

ده تگوت هه موو دیهاتی یه کان به وه هه موو شادمانی و جموجوله وه که هه تا پینچ ده قیقه له مه وه بر دی یه که ی ده له رزاند,

کوچیان کردوه و چونه جیگایه کی دیکه. ئیدی له و دی یه دا په له وه ر بالی لیک نه ده دا.

ئەم بېدەنگىيە تا ئىوارى ھەروا درىژەى ھە بوو. عەلى دورمووش تىك تەپپىبوو. سەرە پىرەكەى لە نىو شانەكانى دا خرابووه چال. ژنەكەشى كە روومەتى بە جارېك تىك قوپىبوون, لە قوژنىك دا كوشم ھەلاتبوو. ھەمەد سەرى بە تھەنگەكەيەوھە نابوو و دانىشتبوو. بىرى دەكردەوھە. نىوچاوانى پىر لە گنج و لۆنج بوو.

لاى خۆرئا و تاك و تەرا لە نىو دى دا ھاتوچۆ دەبينرا. لە پىش دا كەلە بابىك لە سەرانگوئىلكى خوئىندى. پەرى سەوزو سوورو شىنى كەلە شىر دەتگوت چەورن, دەتروسكانەوھە. پاشان سەگ دەستيان كرد بە وھپىن. پاشان دىھاتىيەكان لە مالەكانيان ھاتنەدەرو لەم قوژن و ئەو قوژن دا لە دەورى يەكتر كۆبوونەوھە. سەرانسەرى دىي كەوتە ژىر گالە گالىك:

"ئىستا ئىدى بووھتە بنىادەم و ..."

"دەربەدەرى كىو و بەندەنان بووھتە بنىادەم و ..."

"ھەتيوى برايمى بەدبەخت بووھتە بنىادەم و ..."

"بووھتە بنىادەم و خەرىكە زەوىيەكانى عەبدىخان دابەش دەكا."

"بىروانە بەژن و بالاي."

"دەلىي مندالى ھەوت سالەيە."

"ھىزى لەبەر دا نىە, خۆى بەسەر پىوھە راگرى."

"تھەنگەكەى خۆى پى ھەل ناگرى."

"ئىستا ياغى بووھو..."

"ياغى بووھو پىي وايە مالى بابى..."

"پىي وايە زەوىيەكانى ئاغاي خۆمان مالى باوكنى كە خەرىكە دابەشيان دەكا. پىي وايە گاجووتەكانى ئاغامان مالى

باوكنى."

"ئىستا بووھتە بنىادەم و ..."

"وھەك سەگ لەبەر دەركى ئاغامان گەورە بووھە."

"ھەتا دوئىنى..."

"ھەتيوى برايمى گۆر بە گۆر..."

"چۆنىشى خۆقەپ كردوھە! پىاو ناوئىرى تەماشاي بكا."

"بوو بە باعيس كە كچى خەلكيش لە زىندان دا بىزى."

"كچەكە ئەوھە لە ژوورى دا دەرزى."

"توخوا تەماشاي."

"درووھە لانى سووتاندوھە كە چەقل لە لاقى لادىيەكان رانەچى."

"بۆ ئەوھە نەيان يەشى."

"توخوا تەماشاي."

"ھاتوھتە نىو دىي, خەلكى فرىو داوھە كە گۆيا عەبدىخانى كوشتوھە."

"كە ئاغامان..."

"ئاغامان دەتوانى سەد سەگى وا بە گوللەيەك بكورى."

"ئاغاي ئيمه..."

پاشان هممو ديهاتي يه كان كو بوونه وهو چوونه مالي عهبدى خان. حه ساريان پر كرد. ده ستيان كرد به پيروزبايي له ژن و مندالي عهبدى خان.

گال و بگره كه هه تا نيوه شه وي دريژه ي هه بوو. نيوه زياترى ديهاتي يه كان لايه ني حه مهديان گرت. نه وان پييان وان هه بوو عهبدى خان به سلامه تي ده رچووه. نه مان له مال هه كانيان نه هاتبوونه ده ر. عه لي دورمووش ده تگوت مردوه. ژنى عه لي دورمووش نه خووش ببوو و له جيى دا كه وتبوو. زارى بو هه ل نه ده پچرا كه قسه بكا. حه مهديش خه نجه رت لي دابايه خويني لي نه ده هات. ته نيا جه بار بوو كه قسه ي ده كردن و به م لاو نه ولادا راي ده كردو هه ولي ده دا ديهاتي يه كان دلخوشي بداته وه:

"تازه عهبدى خان ناتوانى پى له م دي يه بنيتته وه. دلنان تهخت بى. نه مرق نه بوو، سبه ينى ده كوژرى. به خوا ده كوژرى. نه من پيتان ده ليم خاترجه م بن. به خوا تازه له سه ر نه م دنيايه زيندوو ناميى. نه مرق نه بوو، سبه ينى... نه من پيتان ده ليم ده كوژرى، دلنيا بن ده كوژرى..."

به لام كه س گويى نه دايه.

هه تاو نه كه وتبوو كه له مالي عه لي دورمووش وه ده ر كه وتن. حه مه د نه يده توانى سه ر هه ل برى. سه رى به بي حالى كه وتبووه سه ر سينگى. ده تگوت سه رى به رده بيته وه. جه باريش وهك خوى بيدهنگ له ته نيشتى وه رى كه وتبوو. وه ختيك له ديى وه ده ر كه وتن دوو سه گيان پى وه رين. حه مه د هه ر گويى لي نه بوو. جه بار به ردى پيدا دان و سه گه كانى ده ر كردن. درپوه لانه كه سووتابوو. سه رانسهرى درپوه لان كه وتبووه بن خو له ميشيكي ره ش. حه مه د له نيوه راستى درپوه لانه كه راوه ستابوو. وشك ببوو. جه بار نه يده وي را هيچى لي بپرسى. چاوه پروان بوو. حه مه د هه روا راوه ستابوو و نه ده رويشت. جه باريش له سه ر به رديك دانيشت و تفهنگه كه ي له باوه ش گرت. هه تاو كه وت. حه مه د هه روا به پيوه وي ستابوو. جووله ي نه ده كرد. سي به ره كه ي بو لاي ديى دريژ ببوو وه. هه تاو به رز بوو. به لام حه مه د نه بزوت. جه بار ئيدى پيشى خوى پى نه گيرا. له حه مه دى نيزيك بووه وه:

"چ بووه كاكه؟"

حه مه د ده تگوت له خه و راپه رپوه. هه تاو له چاوانى چه قى."

جه بار:

"بيري لي مه كه وه كاك حه مه د. بنياده م شيرى خاوى خواردوه. رووحيشى له رووحي نى هه له هه ر ده كا. نه ويش هه ر

جوړيك بى..."

حه مه د دداني له چيره وه بردن. قسه ي وهك خه نجه ر ده يبرى:

"هه ر جوړيك بووه!"

ته ماشايه كى خارده شتى سووتاوى كرد.

سەوزايى توندى دارى مىرسىن، خواردنە ۋە يەكى توندو سەرخۆشكەر ۋە بىر پياۋى دىننە ۋە . بنارى تەپۆلكە كانى سۆلمىش پىر لە دارى مىرسىنە ، چىرۇ پىرۇ بە پىشت . ئەوانەى بە رىچكە بىزنە كانى ئەو دەۋرۋىبەرەدا رادەبىرن ، بۆنى توندى ئەو دارانە يان بۇ دى . ئەو بۆنە پياۋى تەمبەل ۋە قالب گران دەكا . لاي خوارە ۋەى تەپۆلكە كانى سۆلمىش دەشتە . لەو جىيانە خىركە بەردىكىش پەيدا نابى . خاكەكەى ۋەك لىۋەى ورد نەرمە . ھەموو ئەو دەشتە يان كىرۋە تە دار ھەنار . كەسىش نازانئ ئەو ھەنارنە يان كەنگى ناشتوۋە . دار ھەنار گولە سوورەكەى دەكاتە ۋە . ئىرە پىي دەلئىن "باخچە ھەنار" . تەۋاۋى دەشتەكە تاراي گولە ھەنارى پىدا دراۋە . مىشەنگوینە بەسەر گولە ھەنارە كان دا دەفرن .

چۆمى "ساۋوران" بە خوارە ۋەى باخچە ھەنار دا تى دەپەرئ . چۆمى ساۋوران لە سەر ۋە ، واتە لە ناۋچەى توۋرۋوس ئاۋىكى بارىكە ، بەلام بەتاقەتە ، دەلئى لە سەرچاۋە يەك دەردەپەرئ . ئاۋىكى سەرشىتە . لەم گابەردە ۋە باز دەداتە سەر ئەو گابەردو كەف دەكا . بەلام لىرە ئارامە . ۋەك گولئىك لەو دەشتە پان دەبىتە ۋە . لىرە ئاۋ لە گويزىنگى لاقى ھەۋرازتر نايە . لەنىۋ ئەو ئاۋە شىۋە دەريايەدا ھىندى دۈرگەى وردو درشت ھەن ، دۈرگەى خاك ۋە چەۋى دەم ئاۋان . زۆربەى ئەو دۈرگانە مىشەن . دارەكان پالپان وىك داۋە . ۋەك دىۋار . ھىندىكىش لەو دۈرگانە نىۋە رووتەن .

"ھايتت" ھە خۆرسكە كان بۆنى خۆشى خۆيان لەم دۈرگانەدا بلاۋ دەكەنە ۋە . جگە لەۋىش "ئىلگىن" ھە شىن ۋە گەلا بارىكە كان لەو دۈرگانەدا دەروپىن ۋە بە ئارامى لەبەر شەنەبا دەبىزۋون . لە لىۋارە كانىش كالەكە مارەى گول درشت ۋە رەنگ زەرد رەنگى خۆيان دەنوئىن .

چەندىن سالە لە گەۋرەترىن دۈرگەى ئەو نىۋەدا ، لە دۈرگەى "بىستانجىك" كالەك ۋە شوۋتى دەچىندىرئ . ئەم دۈرگەى "مەمۇ كوردە" يەككە لە ئاغايانى زەمىندار بە كرىي گرتوۋە . درشت ترىن كالەك ۋە شوۋتى چوكورواۋا لە دۈرگەى بىستانجىك رەنىۋ دى .

عەلى چكۆل بىستانەۋانى ئىرەيە . چەندىن سالە پارىزگارىي ئەو بىستانە بەۋىيە . چۈرۋەۋرى چارداخەكەى ھەمىشە پىر لە تۈيكلە شوۋتى ۋە كالەكە . مىشەنگوینە لەسەر ئەم تۈيكلانە دەنىش . مىشەنگوینە ھىند بەزۆرى لەسەر ئەو تۈيكلانە دەنىش كە تۈيكلە كان ون دەكەن . مىشەنگوینە ۋە شەمە تىلكە ۋە ھەموو جۆرە مىشەك . مىشەكان لەبەر ھەتاۋ دەبرىسكىنە ۋە ۋە رەنگيان سەۋز دەچئ .

ئەو ھەموو تۈيكلە شوۋتىيە لە دەۋرى چارداخى عەلى چكۆل نىشانەى پياۋەتى ئەۋە . عەلى چكۆل زۆر پياۋىكى دل ۋ دەروون فرەۋان بوۋ . ھەركەس رىي لە كىن ئەو بىستانە كە وتبايە ، ھەتا شوۋتىيە نە خواردبايە نە يەدە ھىشت بىرۋا . شوۋتى ۋە كالەكى دەدا بە ھەموو كەس .

ئەو عەلى چكۆلە لە كوئى را ھاتبوۋ ۋە خەلكى كوئى بوۋ ، كەس نە يەدە زانى .

عەلى چكۆل دەتگوت بۇ بىستانچىيەتى دروست بوۋە ، لىرە ئەۋەندە خۆمالى ديار بوۋ ، دەتگوت يەككە لە ئىلگىنە خۆرسكە كانى ئەم دۈرگەيە . ديار نە بوۋ عەلى چكۆل بىستانەۋانىي پى خۆشە يان نا . . .

پياۋ چۆن دەزانئ ئىلگىنە خۆرسكە كانى بىستانىك جىگەى خۆيان پى خۆشە يان نا ؟ . . . عەلى چكۆلئىش راست ۋەك وان

بوۋ . . .

عەلى چكۆل نانى خۆى له بېستانجيك پەيدا دەكرد. جگە لەو، بېستانجيك جىگايەكى خۆشيش بوو. شەوانى گەرمى ھاوین چۆمى ساووران بە چۆرە چۆر بە خوار چارداخەكەى وى دا رادەبرد. وەختىك مانگەشەو دەبوو، خرە بەردەكانى نىو چۆمى ساووران دەبريسكانەو.

يەككە له رۆژەكانى بە ھار بوو كە ھاتن بېستانجيك بكۆلن، بەلام... بەلام بېستانجيك لە جىيى خۆى نەمابوو. لافا و ھاتبوو، بېستانجيكى شوتبوو و ھو رايما لىبوو. پاش ئەو بوو كە دوو سالان عەلى چكۆل ون بوو. ئەو دەم ياغى يەتى برەوى ھەبوو. ھەركەس بەسەرى ھەللا ھاتبايە، ھەركەس لە ژنى خۆى زویر بايە، تەنگى ھەل دەگرت و وەكۆن دەكەوت... لە پەر خەبەر ھات كە عەلى چكۆل ياغى بوو. ھەركەس ئەو خەبەرەى دەبيست سەرى سوپر دەما.

ئەم عەلى چكۆل ھەر ئەو عەلى چكۆلەى كە دەزانين. عەلى چكۆل بۆ ئەو ھەمەدۆكى بۆ لە داو كەوئ، كۆن بە كۆن بە دواى دا دەگەر. بەلام بە شتىك ناپەر ھەت بوو. سووچىكى دلئ دەسووتا. بۆخۆشى نەيدەزانى بۆچى... لە پيش دا لە خەلكى ئاسياب چەشمەى پرسى.

گوتمان:

"لە عەلى كۆيە."

عەلى چكۆل چەند رۆژان لە عەلى كۆ دا گەر. بەلام خەبەرەى نەبوو... خەريك بوو شىت دەبوو. لە دىھاتى سەرەو ھى خار دەشت، لە "مازدەشت" و دىھاتى ئەو پى پرسى، ديسان سۆراغى نەكرد. لە ھەركەس، لە ھەركام لە دىھاتى يەكان سۆراغى ھەمەدۆكى دەپرسى، لە پيش دا تەماشايەكى سەرو چاوى بيان دەكرد و دوايە دەيانگوت:

"ھەمەدۆكت دەوئ؟... لە ھەمەدۆك دەپرسى؟... ئىمە نە ديومانەو نە خەبەرمان لىي ھەيە."

لە دىھاتى كۆپارە كەس نەمابوو ناوى ھەمەدۆكى نەبيستى. كەسك نەبوو خۆشەويستى ئەوى لە دل دا نەبى. بۆيە ئەگەر ش كەسك جىگاي وى پى زانبايە، بە زمانى دا نەدەھات. ئەمە ئىمكانى نەبوو. لە جى دا ھەروا باو بوو. لە قەدىمەو... كەس نەيدەتوانى پەناگەى ياغى يەك كە خۆشەويستى خەلك بى، بەو ئاسانى يە بدۆزىتەو.

بەلام عەلى چكۆل ناھومىد نەدەبوو. ئەم كۆيە بەجى دەھىشت و رووى لەو كۆ دەكرد... ئەو كۆي بەجى دەھىشت و رووى دەكردە كۆيىكى دىكە... پاشانىش رىگايەكى دىكەى دۆزىو. تووشى ھەركەس دەبوو، دەيگوت:

"ئەمەن لە دەستەى ھەمەدۆكم... پاش ئەو ھى ئاك تولىومان سووتاند، لىم ون بوو."

ئەم فىلەى كارىگەر بوو. عەلى چكۆل زانى ھەمەدۆك لە كام مەلەندە. ھەمەد لە لای سەرچاوى ساوور بوو. جار جار دەھاتە ئاوەدانى و چەند شەوئك دەمايەو. جار جار ش لە كاجستانەكانى دەرووبەرى ساوور...

سەرچاوى ساوور پەناگەى زۆر لە وردە ياغى و رىگەرەكان بوو. بەلام ھەمەد تىكە لاوى لەگەل ئەوان نەبوو. جگە لەو كە تىكە لاوى لەگەل ئەوان نەبوو، قسەشى لەگەل نەدەكردن. ئەم رەفتارە بىو ھۆى ئەو كە ياغى يەكانى ئەوى رقى لى داگرن و ئىرەيى پى بەرن و ھەروا لىي بترسن. ھەمەدۆك وەك ترسىكى رەش و تارىك لە سەرچاوى ساوور دا دەسوورايەو.

ھەمەد لە سەر كاجىكى قەد ئەستور ھەرزالىكى بۆخۆى دروست كرىبوو. ئەو شەوانەى نەدەچوو نىو دىي، لەوى دەخەوت و جەباريش لە بن دارى ئىشكى دەكيشا. وەختىك نۆرە ئىشكى ھەمەدیش بووايە ديسان ھەر لەو سەرە دادەنیش و تەنگەكەى بە سىنگىو دەنووساند. جەبار نەيدەتوانى بچىتە سەر دارەكە. ھەمەد ئەو سەرەى باش

دروست كړدبوو، ريك و پيكي كړدبوو و نه رمی كړدبوو. زوری له جه بار ده كړد كه بيته سهری و جی خواهه كه ی ببینی. جه بار نه ده چوو. له لایه كیش پی خوش بوو بزانی همه د نه و سهری چوون دروست كړدوه. یه كيك له دیهاتی به كان كه خه به رهین بوو، عه لی چكول هی نایه بن كاجه بلینده كه. جه بار كاتیک نه وی دی خوشحال بوو. ده ستیان له ملی یه كتر كړدو یه كتریان ماچ كړد.

"چه ند خوشحال كه برینه كه ت چاك بووه ته وه عه لی چكول... زور خوشحال... نیستا له كوی؟"

همه دیش خیرا له كاجه كه هاته خوار:

"به خیر بی براله. زورمان بیر ده كړدی."

عه لی چكول له وه موو خوشحالی به ی همه دو جه بار سهری سورما. له پیش دا نه ی توانی قسه یه ك بكا. چه ند جار گوتی:

"هیچ، هیچ..."

پاشان خوی كړدوه و گوتی:

"نیستا له نیو ده سته ی وه سمان كالاییم. پاش نه وه ی دوردوه شیت كوژرا، چومه نیو ده سته ی كالایچی. بوخومان ده گه ریپن و كارمان به كاری كه س نیه. نه وه مان له نیو چاوانی نووسراوه."

جه بار پیکه نی:

"وادیاره خه فته ت زورن عه لی چكول، چما خه به ريك هه یه؟"

عه لی چكول هه ناسه یه کی هه ل كیشا:

"هه ر مه پرسه كاكه، هه ر لیم مه پرسه."

دانیشن و پالیان به داره كه وه دا.

عه لی چكول:

"نایب ره جه ب له كوی یه؟"

پاش گوتی نه م قسه یه ش ته ماشای ده و روبه ری خوی كړد.

جه بار:

"عومری دریزی بو تو به جی هیشت. ناخره كه ی هه ر به برینه كه ی چوو."

عه لی چكول:

"حه یف نایب ره جه ب، حه یف... ناخری دنیا هه ر نه مه یه."

جه بار:

"به خورایی نیه كه ده لین دنیا فانی یه... ناخره كه ی نه مه یه... خاك..."

همه د هوشی له جی یه کی ديكه بوو. هاته وه هوش خوی:

"بیستان كه دوردوه شیتیان كوشتوه. به لام حه ز ده كه یین له زمانی تو بیسین، چونكه نه تو له گه لی بووی."

عه لی چكول:

"مه پرسه كاك همه د، مه پرسه... نه و لاوه توله نه مامانه له خوین گه وزین... حه یفیان كړد... به راستی"

حه یف..."

جه بار:

"بۆمان بگېرەوۋە ئەلى چىكۆل... بزانين چۆن بوو؟"

ئەلى چىكۆل:

"وختىك له ئيوه جيا بووينهوه، دۆردووه شىت زۆرى پى لىه لينا. زۆر... ئىدى له دىھات ژنىشمان هەل دەگرتن. ژنه كانمان هەل دەگرت و دەمانبردنە سەر چياو لەوئى سەمامان پى دەکردن."

جەبار:

"هەر ياغى يەك كارى واى كردبى، خىرى نەهاتووتە پى. مومكين نيه چاكەى بىتە پى ئەلى چىكۆل."

ئەلى چىكۆل:

"ئەگەر هەر ئەمە با، قەيدى نەبوو. بەلام چيمان نەکرد؟..."

جەبار:

"جا دەتانويست چى دىكە بكن؟"

جەبار زۆر سەرى سورما بوو و هەردەم سەرسورمانەكەى پتر دەبوو.

ئەلى چىكۆل:

"هەموو مالەكانى خستە بەر باج و خەراج. هەموو مالىك ناچار بوو بە پى بوون و نەبوونى خۆى باج بە دۆردووه شىت بىدا."

جەبار:

"لەو قسانە! "

ئەلى چىكۆل:

"جارى ماويەتى."

جەبار لە سەيران چاوى پى دەرپە رىبوون:

"باشە چى دىكەتان دەکرد؟"

ئەلى چىكۆل:

"لە بەندەنى "وشتىرمل" سەنگە رىكى دروست كردبوو. لەوئى دادەنىشت. هەر حەيوانىك بەوئى دا تىپە رىبا گوللە يەكى لە دەستى چەپى دەدا. هەركە سىش هاتبا بەوئى دا بروا گوللە يەكى لە دەستى راستى دەدا."

جەبار:

"كەوابى، باش لە كەللەى دابوو."

ئەلى چىكۆل:

"لانى كەم تەنگى لە دەستى سەد كەس داوهو نقوستانى كردوون. زۆرىشيان مردوون."

جەبار:

"پەنا بەخوا... باشە، دوايه چى؟"

ئەلى چىكۆل:

"بە براى خۆم بلىم رۆژىك بەسەر گوندى سىپى يەبىمان دا. هەموو ژنه كانمان لە ژووران هينانە دەرو لە مەيدانىك

كۆمان كردنەوه. پىرە ژنه كانىشمان هينان. هەموومان ناچار كردن هەلپەرن. بەستە زمانانە لە ترسان وەك مىگەلە رابارى

سەريان دەبەرەيك نابوو. بە براى خۆم بۆلیم هیندیکیان لە ترسان نەختیک هەل دەپەرین و پاشان رایان دەکردو خۆیان لەنیو ئەوانی دیکە داویشتەوه. پاشان دۆردوو شیت زاری کردەوهو ناموس و ئابرووی هەمووانی وەبەر جنیو دا. هەروا جنیوی دەدا. هەموو دئیەیکەمان پآوان کردبوو. پیاوکان لە مالان دا خۆیان شارەدبوووهو نەیان دەوێرا بێنەدەری. لەپەر نازانم چ بوو کە تۆزو خۆلێک بەرز بوووه ئەوسەری دیار نەبوو. ئیستاش نازانم لە نەکاو چۆن بوو. لەنیو تۆزو خۆل دا ماینەوه. چا و چاوی نە دەدی. دۆردوو شیتیش لەپەر ون بوو. لەنەکاو دیتم لەسەر بانیکم. هیچ لەبیرم نیە چۆن خۆم گەیاندبوو ئەو سەربانە. تەنگەکەم بە دەستەوه نەبوو. نیو سەعاتیک مەیدانەکە تۆزو خۆلێک بوو هیچ نەدەبینرا. پاشان تۆزو خۆلەکە مردەوه. دێهاتیەکان هەل دەخولان. هەموویان لە شەکەتییان خەریک بوون بەلادا بێن. ئەمن لە سەربانی هاتمە خوارێ. لە ترسان وەك مێژۆکە دەلەرزیم. ئیستاش نازانم چۆن و بۆچی لە سەربانی هاتمە خوار. ئیستاش لەبیرم نیە... نازانم چۆن هاتمە خوارو بۆچی هاتمە خوار. لەسوچیک راوەستام و چاوم لە دێهاتیەکان کرد. دێهاتیەکان وردە وردە چوونەوه ماله کانیا و مەیدانەکە چۆل بوو. هیچ کەس منی نەدی. لەوانەشە دیتیبانم و کاریان پیم نەبووبی. ئەو بەشەى خوا دەزانێ. لەوانەشە هۆشیا نەما بێ کە بمناسن. ئەوانی دیکەیان بە جۆریک ئەنجن ئەنجن کردبوو کە هەر دەتگوت قیمەن. کەلاکی هیچ کەس لە مەیدانەکە دیار نەبوو. هەموویان کوت کوت کردبوون. هەم دۆردوو شیت و هەم ئەوانی دیکە. هیچ جێیەکیان دیار نەبوو. لەنیو تۆزو خۆل دا تەنیا چەند قۆنداغە تەنگ دیار بوون و تەواو. لینگە چەکمەیکە دۆردوو شیتیش لە سووچیک کەوتبوو. ئیدی هیچ نەدی. مەسەلەکە بەم جۆرە بوو... پاشان وەختیک هۆشم هاتەوه بەر خۆم, رام کردو وەشاخی کەوتم."

جەبار:

"ئاوا؟... جۆریکی دیکەیان بە ئیمە گوتبوو."

حەمەد:

"دیار بوو ئاخەرەکەى ئەوه دەبێ. ئەویش وادیار بوو هەر بە دواى ئەو رۆژەدا دەگەرا. دەیزانی ئاخەرەکەى هەروای بەسەر دێ. هەربۆیەش بە جارێک شووی لێ هەل کیشابوو و هەرچی بە دلێ دا هاتبایە دەیکرد."

جەبار:

"ئەو کالایجی وەسمانەش چەپی لەبەر دۆردوو دا نیە. ئەمیش جۆریک دۆردوو شیتە."

عەلى چکۆل:

"نا، ئەو وەك دۆردوو شیت نیە. ترسەنۆکە. دوو روویە. بیژوویەکە بۆخۆی. ئەو بەو ئاسانییە کلکی بە تەلەوه نابێ."

جەبار:

"دەمەوی ئامۆژگارییەکی برایانەت بکەم. ئەویش درەنگ یان زوو, وەك دۆردوو شیت لەنیو دەچی. ئەویش ئاخەرخیڕ نیە. ئەتۆ لێی دوور کەوهو بەراله. ئەگەر دەتەوی لە بەلای بە دوور بێ, لێی جیا بەوه. زگم پیت دەسووتی."

حەمەد وەك ئەوهی هەر گوێی لەوان نەبێ, ئەسلەن کاری بە کاری وان نەبوو.

حەمەد:

"عەلى چکۆل زگم پیت دەسووتی."

پاشان دەستی عەلى چکۆلی گرت:

"ئىستى بلى چۆن بوو هاتيه لاي ئيمه. خه به رىكت بو هيناوين؟"

عه لى چكۆل ماوه يهك ته ماشاي همه دى كرد. پاشان سه رى داخست. رهنگى سوور هه لگه را. پاشان خيرا خيرا قسه كانى كرد:

"كالاجى وه سمان له دوا توى ناردووم. دهيه وى بت بينى. له منى پرسى همه دۆكى ده ناسى. گوتم ئه دى براده رين. زۆرم تاريف كردى. گوتم وهك برى خومه. گوتم وه دواى ده كه وم و ده يه بينمه وه. زۆرتان به دوا دا گه رام."
حه مه د و جه بار له بنه وه ته ماشايه كى يه كترى ان كرد. به و مانايه كه: "ده بى كه له كيك له كاردا بى."
حه مه د:

"باشه، ئاوا؟"

عه لى چكۆل:

"به لى، ئاوا."

جه بار:

"زۆر به دواى ئيمه دا گه راى؟"

عه لى چكۆل:

"زۆر."

جه بار:

"كالاجى چ كارىكى به ئيمه يه؟"

عه لى چكۆل:

"ئه من زۆرم تاريفى همه دى بو كرد. گوتم ئىستا كه وايه برۆ لاي و به يه نه لاي خومان."

حه مه د:

"بژى برا كه م. سوپاست ده كه م."

جه بار به قينه وه ته ماشايه كى كرد.

حه مه د:

"هه ستن با برۆين. ئه منيش ده مه ويست به بينم. هه ستن با زووتر برۆين. له كوى چاوه ريمانه؟"

عه لى چكۆل:

"له چپاي" كۆنور..."

حه مه د:

باشه... ناكرى پياو قسه ي وه سمان كالاجى له عه رزى بدا."

جه بار زۆرى پى سه ير بوو.

حه مه د:

"چما ده كرى كالاجى پياوى بانگه يشتن بكاو..."

عه لى چكۆل:

"ئاخر زۆرم تاريفى تو بو كرد..."

جەبار، ئەو دېھاتىيەيى عەلى چكۆلى بىر دېبوو ئەوئى، بىر دە سووچىك و لىي پىرسى:

"ئەو ياغىيە تۆي چۆن بەگىر ھىنا؟"

كابرانى دېھاتى:

"بىستىم تووشى ھەركەس بى خەبەرى ھەمەدۆكى لى دەپرسى، ھەتا ھىنايانە لاي من. دەيگوت لە دەستەي

ھەمەدۆكم. داواي لى كردم بى ھىنمە لاي ئىو. دەيگوت لىم ون بوون. منىش ھىنام. زۆرم لە بەر پاراپەو..."

جەبار:

"باشە، تىگەيشتم. ئەتۆ بۆ، ئىدى."

كۆنور لىرەو ە زۆر دوور بوو. رۆژە رىيەك زياتر.

كابرانى دېھاتى بە دەم دوور كەوتنەو ھەر دەرويشت و ئاوپى دەداپەو ە داواي خۆي.

ھەمەد لە داواە بانگى كرد:

"كاك حوسىن ھەتا چەند رۆژى دىكە دىنەو. بەخوات دەسپىرم. زۆر سوپاس كە ھاوپىيەكەمانت ھىنا."

دېھاتى:

"بەخواتان دەسپىرم."

لاي نىو ە پۆيە گەيشتنە "سپرىنگىچ". دنيا خەرىك بوو تارىك بى، لە چۆمى كەشيش پەرىنەو. لەوئى لە دىيەك نانىان

و ەرگرت و خواردىان. پاش يەك دوو سەعات ھەسانەو ە دووبارە ە رىيەكەوتن. لاي تاو ە لات گەيشتنە "سپىيەقەلا".

لەسەرچاوپەيەك كە قەراخەكانى خەنەتيلكەيان گرتبوو ئاوپان خواردەو. لە تەواوپى رىگادا ھەمەد لە پىشەو، عەلى

چكۆل لە داواي ئەو و جەباريش لە داواي وان دەپرويشتن. لە گردىكى سپىكە لە پشت سپىيەقەلا بوو، ەسەر كەوتن.

دەيانەويست شەوئى لەوئى بنوون. ديار نەبوو بۆچى كاتىك لە گردەكە دەچوونەسەر عەلىيەچكۆل زۆر بەجى مابوو. جەبار

لەم دەرفەتە كەلكى ە رگرت:

"ھەمەد، كاك ھەمەد، دەزانى..."

ھەمەد پىكەنى:

"دەزانم كاكە جەبار."

جەبار سەرى لە كارى ھەمەد ەرنەدەچوو:

"ئەدى بۆچى دەچىن؟"

ھەمەد:

"تىنەگەيشتى برالە؟... بۆ ئەو ەي بەداومەو ە بكا، پىاوپى بەداوا نارووم. كەسكىش كە من دەناسى. بانگەيشتنى

كردووم. دەكرى نەچم؟ پىي وا دەبى ترساوين. پىي واپە داواي بۆ داناوين!."

جەبار:

"ئىمە ئەو ە خەرىكىن بە دەستى خۆمان خۆ دەخەينە داواي ئەو. ئەوان لانى كەم دە كەسن."

ھەمەد:

"سەد كەسپىش بن چارەيەكمان نىە."

جەبار:

"که وایه با عه‌لی چکۆل بکوژین..."

حه‌مه‌د:

"نا... ده‌مه‌وی کالایجی ببینم. ده‌مه‌وی بزانه چ جۆره پیاویکه."

جه‌بار:

"بۆچی بی‌بینین؟... باشه، ئەگەر پیت خۆشه بچین بی‌بینین. بزانه چ ده‌بی."

حه‌مه‌د:

"بروانه روخساری عه‌لی چکۆل. هەر تاوه‌ی جۆریکه. روخساری وه‌ک روخساری په‌ژیوانان ده‌چی، وادیاره هه‌زار جار له‌و کاره‌ی کردوویه په‌ژیوانه. له‌کرده‌وه‌ی خۆی په‌ژیوانه. وام دیتته به‌رچاو که له‌نه‌کاو بوخچه‌ی دلێ ده‌کاته‌وه‌و هه‌رچی له‌ دلێ دایه ده‌یلێ... بروانه، ته‌نانه‌ت له‌حزه‌یه‌کیش چاو له‌ چاومان ناکا. له‌وانه‌شه له‌ دلێ خۆی دا دوعا بکا که نه‌چینه لای کالایجی. با بیته‌وه پيشه‌وه ته‌ماشای چاوانی که..."

له‌و به‌ینه‌دا عه‌لی چکۆل پیاو گه‌یشته‌وه. ئەوانیش قسه‌که‌یان به‌ ناته‌واوی به‌جی هیشته.

حه‌مه‌د ده‌ستی له‌ شانی عه‌لی چکۆل دا:

"باشه، کاک عه‌لی چکۆل، ئاوا؟..."

عه‌لی چکۆل لیوی ده‌له‌رزین:

"به‌لێ... ئاوا..."

وه‌ک سه‌رخۆشان به‌لادا هات. مات ببوو. له‌سه‌ر گرده‌که چه‌ند داره‌ گوێز هه‌بوون. داری پیر... گه‌یشتنه بن داره‌کان.

جه‌بار:

"ئێوه بخه‌ون. ئەمن ئیشک ده‌کیشم."

راکشان و نووستن.

به‌نۆره نووستن و هه‌ستان. کاتیک وه‌خه‌به‌ر هاتن، ئیواره بوو. له‌ سه‌پیه‌قه‌لا را به‌ره‌و "ئاندری" بایان دایه‌وه. ئیره به‌رده‌لان بوو. پاشان گه‌یشتنه کاجستانیک. کاجه‌کان وا پالیان ویک دابوو، پلینگ نه‌یده‌توانی به‌ نیویان دا رابری. هه‌موو جی‌یه‌ک بۆنی پنگ و جاتره کیویله‌ی لی‌ده‌هات. ده‌نگی چۆره چۆری ئاوی هه‌موو جی‌یه‌کی پر کردبوو. جار به‌جار ده‌نگی کۆتره باریکه‌یه‌ک به‌رز ده‌بووه‌وه.

جه‌بار:

"خه‌ریکه بگه‌ینه "به‌رده شه‌هین"."

عه‌لی چکۆل:

"به‌لێ... سبه‌ینێ به‌یانی ده‌گه‌ینه لای کالایجی. قه‌راره له‌ چیا‌ی کۆنور له‌ په‌نا "کانی شینکی" چاوه‌ریمان بی."

حه‌مه‌د ددانی له‌ چیره‌وه بردن. به‌لام پيشی خۆی گرت. حه‌مه‌د هه‌رچه‌ند بیری ده‌کرده‌وه نه‌یده‌زانی کالایجی بۆچی

داوی بۆ داناوه. فکری شیوابوو. عه‌بدی‌خانی وه‌بیر ده‌هاته‌وه. به‌لام نه‌یده‌توانی ئەو دوو که‌سه پیکه‌وه په‌یوه‌ند بدا.

عه‌لی چکۆل:

"ئێوه لی‌ره به‌سه‌ینه‌وه. با ئەمن بچم خه‌به‌ریان پی بده‌م."

گو‌تیان:

"ئەتۆ بېرۆ."

ھەردووكيان دانىشتن و پاليان بە دارىكەوہ دا.

ھەمەد:

"ئەتۆ چۆنى تى دەگەى جەبار؟ ... لەوانە يە وەبەر دەسپرېژمان دەن؟"

جەبار:

"نا بابە ... ھەتا چەند بەرخمان بۆ سەر نەبېن و بۆمان نەكەنە كەباب, نامانكوژن."

ھەمەد:

"راست دەكەى. كالايجى غىرەتى ئەوہى نىہ بەم جوړہ لەگەلمان بەرەورپوو بى. ئەگەر ئەمە ئەو وەسمان كالايجى يە بى كە ئىمە بىستوومانەو زانيومانە, ھەتا تەفەنگە كانمان لى وەر نەگرى, كارى پىمان نىہ. ئەو دە يەوئى لەسەر سفرەى بمانكوژى. بەلام ئەم دەمەوئى بزەنم بۆچى نەخشەى كوشتنى ئىمەى كىشاوہ."

جەبار:

"زانينى زۆر ئاسانە. ئەو پياوى عەلى سەفابەگە."

ھەمەد:

"باشە؟ ..."

جەبار:

"عەلى سەفابەگىش ..."

ھەمەد:

"نا بابە ..."

جەبار:

"بەراستى ئافەرىم بۆ ئەقلىت. ئەوانە سەگى يەكترن ... تىگەيشتى؟"

ھەمەد:

"تىگەيشتم."

جەبار:

"چى دىكەى تىدا بەستە نىہ."

نيزىك نيوەرپو بوو كە عەلى چكۆل ھاتەوہ.

ھەستان. بەرەو كانى شىنكى وەرپى كەوتن. كاتىك گەيشتنە خوارەوہى كانى شىنكى, لە دوور كالايجى دەر كەوت. بۆ لای وان دەھات. ديار بوو زۆر ورياي خۆيەتى. ھەمەد خۆى لە عەرزى داو كالايجى وەبەر دەسپرېژ دا. لە پىشتەوہش دەنگىك ھات:

"ئاي كوژرام."

ھەمەد ئاوپرى دايەوہ. جەباريش لە عەلى چكۆلى دابوو. عەلى چكۆل لە خوینى خۆى دا گەوزى.

جەبار:

"ھەقى خۆى بوو. ھەتا ئاخىرى راوہستام بۆ ئەوہى بۆخۆى وەزمان بى و گيانى خۆى بکړيټەوہ."

حه مه د به داخ و خه فه ته وه گو تی:

"کالایجی ون بوو. پیم وایه په له م کردو نه م هه نگاوت."

پاشان بانگی کرد:

"کالایجی... ئه گهر تۆسقالیک پیاوه تیت هه یه, وه ره پیش. مه ترسه, سه گی عه لی سه فابه گ, پیاوکوژ, حه رامزاده.
وه ره پیش..."

جه باریش نه راندی:

"پیت و ابوو له بهرت هه ل دین؟ ئه گهر پیاوی وه ره پیش."

له ولای را جوابیک نه بوو.

تاویک دواتر له چوارده وریان دهنگی ته قه بهرز بوو.

حه مه د پیکه نی:

"کالایجی غیره تی هاته وه بهر. ئیستا نیشانت ده دم."

هه تا نیوه شه وی شه ری کرد.

داویکی ناپیاوانه که کالایجی به دستوری عهبدی خان و عهلیسه فابهگ بۆ حه مه دۆکی نابووه وه، رزگاریی حه مه دۆک له و داوه بی ئه وهی دلۆپه خوینیکی له لووتی هاتبی، بریندار بوونی کالایجی و کوژرانی دوو کهس له دارودهسته کهی، به خیرایی له قه دیراییه وه گه یشته کووزان و له جه یهانه وه گه یشته ئه دهنه و عوسمانیه و سه ره نجام له هه موو چوکووراوا گه را.

ئه م به سه رهاته ی حه مه دۆک به زیاده وهش له چوکووراوا کیوه کانی توو پروس دا زار به زار ده گه را. هه مووان لایه نی حه مه دۆکیان ده گرت. خه لکی دیهاتی کتوپاره که له و به سه رهاته ئاگادار ببوون، ئاماده بوون به هه موو قیمه تیک له حه مه دۆک به رامبه ر به دوژمنه کانی دیفاع بکه ن... به هه ر قیمه تیک.

خه لک ده یانگوت:

"حه مه دۆک لاویکی پاکه. حه مه دۆک سه رتا پای دله. هه تا خوینی دایکی له عه بدی خان نه ستینی دست هه ل ناگری.

ناشیه لی گوندی وایوی به گه رووی عه لیسه فابهگ دا بچیتته خوار..."

شه ری حه مه دۆک له گه ل کالایجی، زیاتر له هه موو جی یه ک شوینه واری له سه ر گوندی وایوی دانا. ئیواره بوو که ئه و خه به ره گه یشته وایوی. هه مووان ده ستیان له کار هه ل گرت، له مه يدانی ئاویی دا کۆ بوونه وه. دیهاتی یه کان که یفیان هه بوو. دیهاتی یه کان پشتیوانیکیان بۆ په یدا ببوو. ده یانگوت:

"حه مه دۆک له پشتمانه ..."

دیهاتی یه کان وه جۆش هاتبوون. هه رکهس داستانیکی له باره ی حه مه دۆکه وه ده گپرایه وه. له ماوه یه کی کورت دا حه مه دۆک له سه ر زارو زمانان بوو به ئه فسانه. داستانی وا له باره ی قاره مانه تی و به سه رهاته کانی حه مه دۆکه وه زار به زار ده گه را که ته نانته ته مه نی ده که سیش به شی نه ده کرد. به لام دیهاتی یه کان حازر نه بوون دست له باوه ری خویان هه ل گرن. حه مه دۆک له راست کالایجی و دوژمنانی وان را هاتبوو. دوو سال بوو دیهاتی یه کان له ترسی کالایجی نه یانده ویرا لاق له دیی به رنه ده ر. عه لیسه فابهگ زه وی یه کانی یه ک به یه ک له دست ده ردینان. دیهاتی یه کان نه ده ویران بچنه شاری و شکایه ت له عه لیسه فابهگ بکه ن. ئه گه ر شه ش مانگی دیکه ش وا چووبایه، ته وایوی زه وی یه کان ده بوونه ئی عه لیسه فابهگ و دیهاتی یه کان هه موو ده بوونه کۆیله ی ئه و.

"وه سمانه زله"، له نیوه راستی گۆره پانه که له سه ر به ردی چالایوی دانیشتبوو. ده یگوت:

"حه مه دۆکی من... شه هی نی من..."

چی دیکه ی نه ده گوت. تاویک بیده نگ ده بوو، سه ره له نوێ ده ستی پی ده کرده وه:

"حه مه دۆکی من... شه هی نی من..."

وه سمانه زله پیره پیاویک بوو هه شتا ساله، ریوه له، چاوشین و بادامی و کۆسه کار، که ده - پازده مووش له ریشی سپی ببوون.

وه سمانه زله ده کوری ره شیدی هه بوون. کوره کانی و دیهاتی یه کان ده وریان دابوو. هه ر چاوه پروان بوون بزنان ئه و ده لی چی. وه سمانه زله جاریکی دیکه ش دووپاتی کرده وه:

"حه مه دۆكى من... شه هيئي من..."

ئەمجار ھەستايە سەرپىي و پرسى:

"شه هيئي من ريگر نيه, وا نيه؟"

گوتيان:

"چما ئەقل دەيگرئ حه مه دۆك ريگرئ بكا؟"

وہ سمانەزلە:

"كوره كانم, ئەسپەكەم بۆ زين كەن. خەلكينه ئيوەش پوولى كۆ وەكەن. ھەركەس ھەرچەندى لە دەستى دى. ئەمن دەمەوى بچمە لای شەھىنمان. شەھىنم لە و كيوانە بى پوولە لە وانە يە پيويسىتى بى. ھەركامىكتان چەند دەتوانن پوولى دابنن. دەمەوى بچمە لای شەھىنم."

ھەتا و كەوت. سەرانسەرى خاكى چوكورواوا كەوتە بن ھەلمى شەونم. ئەسپى وە سمانەزلە لە نيو مژدا بەرەو چياكانى توورپوس لىنگى دەدا...

"حه مه دۆكى خۆم... شه هيئي خۆم..."

بە سى رۆژان خۆى گەياندە ئاسياب چەشمە. وەختىك لە نيو دىي لە ئەسپەكەى دابەزى, ئەوئەندە كفت و شەكەت بوو كە خەريك بوو بکەوى. ھەوسارى ئەسپەكەى گرت و بە شەلەشەل بۆ نيو بەندى دىي وەرپى كەوت. گەيشتە گۆرەپانى نيو دىي. ئەسپەكەى لە ئارەق دا شەلال بوو.

ھەناسەپرکەى وى كەوتبوو. گيژ بوو. مندالەكانى ئاوەدانى دەستيان لە يارى كيشايەو و لە دەورى پىرى شەكەت كۆ بوونەو و بە سەرسورمانەو سەيريان كرد.

وہ سمانەزلە پاش ئەوہى نەختىك حەسايەو, بانگى مندالەكانى كرد:

"مندالينه... وەرئەپيشى بزائم."

مندالەكان غاريان داو ھاتنە لای.

ئەسپى مامەپىرە كە ئارەق لە چوارپەلى دەچۆرا, لاقى پيشەوہى كە بۆ لای بەر زگى ھەلئىنا بوو وە, دانايەو عەرزى.

"مالى" عەلىيەكە چەل" لە كوئىيە, مندالينه؟"

گەورەترين مندال ھاتە پيشەوہ:

"لەميژە مردوہ... ھيشتا من لەدايك نەبووم كە مردوہ."

وہ سمانەزلە:

"باشە, مالى حەمەدۆك لە كوئىيە؟"

ھەر ئەو كور جواىى دايەوہ:

"مامە ئەتۆش ماشەللا حەوسەلەت ھەيە! "

وہ سمانەزلە توورپە بوو و نەراندى:

"ئەم قسەيە چيە كورم؟... بۆ پيئت سەير بوو؟"

مندالەكە:

"چما نەت زانيوہ مامە؟... حەمەدۆك ياغى بووہ."

وه سمانه زله:

"ئەمن چووزانم رۆلە گيان. ئەمن خەلکی چوکورواوام. حەمەدۆک دایک و باب و کەس و کارێکی لەدیی دا نیه؟"

مندالەکه:

"نچ."

وه سمانه زله:

"ئەگەر حەمەدۆک دیتەوه، میوانی کی دەبی؟"

مندالەکه:

"دەچیتە مائی مام عەلی دورمووش."

وه سمانه زله:

"گوتت حەمەدۆک یاغی بووه؟"

مندالەکه:

"ئەدی، یاغی بووه. جارێک هاتبوووه ئاوی... دەیگوت ئاغامانی کوشتوه... ئەودەم تەواوی مەزراو زەوی یەکانی ئاغامانی، هەرۆک ملکی بابی بن، لەنیو دیتەتی یەکان دا دابەش کرد... ئەدی مامە. دپوووە لانه کانیشی سووتاند. ئاغامان دەیکوژی. لەم دئیە دا هیچ کەس ئەوی خۆش ناوی مامە... تەنیا مام عەلی دورمووش خۆشی دەوی. ئاغامان ئەوی لە دئی دەردەکا، جا دەی بینی مامە."

وه سمانه زله:

"مائی مامە عەلیت لە کوئی یە رۆلە گيان؟"

مندالەکه بەسەر ماله کە ی نیشان دا:

"هۆوه یە... لە هۆوی."

وه سمانه زله هەوساری ئەسپەکە ی راکیشا. گەیشته دەرکی مائی دورمووش عەلی.

"میوانی خوام برا گيان."

دورمووش عەلی بە پشتی کۆمەوه بە توپی کراس و دەرپی یان هاتە دەر. ریشە سپی یەکە ی دەتگوت دەگاتە سەر ئەژتوی:

"میوانی خوی بە خیر بی... جیی لە بان سەر مە."

هەوساری ئەسپەکە ی گرت و بردیە تەویله.

لە ژووری ناگر دایبسا. ژوورەکە بۆنی کاو هەویرو تەپالە ی لی دەهات.

عەلی دورمووش هات و بەرامبەری میوانەکە ی دانیشت. قوتوووە توتنە زەلام و ژەنگاوی یەکە ی دەرھینا و لەپیش میوانی راگرت:

"بە خیراتی..."

وه سمانه زله سەری بردە بن گوئی. بەسپایی و بە ترسەوه بە گوئی دا چپاند:

"وەرە پیش... گویت بیئە پیش... خەبەرێکت لە حەمەدۆک هە یە یان نا؟... لە کوئی دەتوانم وە ی بینم؟"

عەلی دورمووش بە قاقایەکە وه بۆلاندی:

"بؤ ده ترسی؟ ... بؤچی به ترسه وه ناوی حه مه دۆك دینی. مه گهر چ بووه؟ ..."

وه سمانه زله:

"ئه من چوو زانم... ئه من به دواي شه هیتم دا ده گهریم, ده مه وی سؤراغی کی حه مه دۆکی بزائم."

پاشان به دریزی بوی باس کردو گوتی که بؤچی وه دواي حه مه دۆك که وتوه. له و نیوه دا ژنی عه لی دورمووشیش گوئی هه ل خستبوو.

وه سمانه زله دیسان دووپاتی کرده وه: "حه مه دۆکی من, شه هیتمی من." و قسه که ی ته واو کرد, "حه مه دۆکی من, شه هیتمی من" ی کردبووه بنیشه خوشه.

ژنه:

"حه مه دۆك, شه هیتمه که مان... ئه وه ده بیني, هه ر ئه م رۆژانه عه بدیی ده کوژی. ئه وه ده ش بیني. پاشان دیته وه وه زه وی یه کانی ده دا به دیهاتی یه کان, ئه گهر بزانی برای من, ئه و دیهاتی یه بی نامووسانه چ به لایه کیان به سه ر کوره که م هیتما... با رۆژی بی, ئه وده م ده بیني چون ده چمه نیوه راستی گۆره پان و چاوم ده قونجیتم و زارم ده که مه وه. بؤخۆم ده زانم چ به و بی چاو و روانه ده لیم که لاقی کوره که میان له ئاوه دانیی بری و هه رچی خه راپه بوو له گه لیان کرد. برۆ براله... برۆ حه مه دۆکی وه بینه, ئه گهر دیته وه سلأوی منیشی پی بگه یه نه, با ئه و یه زیده ش بکوژی, با عه لی سه فابه گیش بکوژی. پیی بلی سه ری کالایجیش ببری و بی نیتریته وه چوکوراوا. بلی پوورت وای ده گوت, تی گه یشتی کاکه؟ سلأوی منی پی بگه یه نه, بلی پووری گیانت ئه مانه ی لیت ده وی."

عه لی دورمووش:

"لی وه بره توخوا ئافره ت, لی وه بره. با کاری میوانه که مان وه ری خه ین."

پیریژن قه لس بوو:

"بؤخۆت لی وه بره."

عه لی دورمووش:

"بؤخۆم چ لی وه برم."

ژنه:

"عه لی یه شه ل ده یه وی بچیته لای حه مه د. ده لی حه مه د له "گه لی شکوفه" یه. ئه و برایه شم به ری بکه, با له گه لی

بچی."

عه لی دورمووش ترسابوو. پرسی:

"هه تا وی ری چه نده کچی؟"

ژنه:

"دوره... ئه دی چی؟"

وه سمانه زله:

"که وایی ئه مشه و میوانتانم. سبه ینی ده رۆین."

ژنه:

"ئەمشەو ۋە مېنى باشتىرە بىرام. ئەمىش بە دۋاي ئەلەيپەشەل دا دەنېرم. ئىستا بوۋەتە گزىرى عەبدى. بەلام راستىيەكەي ئەۋەپە لە خۇمانە."

عەلى دورمووش چاۋى لە ژنەكەي مۆر كوردنەۋە. ژنە بېدەنگ بوو. پاشان لە پىر دىتيان ۋە سمانەزە پالى بە ديوارەۋە داۋە, سەرى بەر بوۋەتەۋە ۋە خەۋى لىكەوتوۋە. عەلى دورمووش پىكەنى. ژنەكەشى ھەروا.

ژنە:

"پىرەپىاۋى بەستەزمان... خوا دەزانى چەند رۆژە بەرىگاۋەپە."

عەلى دورمووش:

"خوا بۆخۆي دەزانى."

به باریکه رییهك دا به رهو بهرزاییهكانی گهلی شكوفه دهرویشتن. له بهیانییهوه تا ئیستا وهسمانهزله پهیتا پهیتا له
 عهلییهشله دهپرسی:

"بللی بزنام، شههینم چۆن پیاویکه؟"

هه موو جاریش عهلییهشله وهلامی ده دایهوه:

"چاوهكانی تا بللی گه ورهن. مووی سهرو ریشی رهقن. روخساری رهش ئه سمه ره. چه نه گه ی باریکه. رهنگی
 تا وه سووته. دهسته پیاوه. ده رزیی به یه که و تفهنگ هه ل ده گری. ئازایه. پیاوه. ترس له دللی دا نیه. ئه گه ر بزانی
 ده شکوژی، ریگی خوی بهرنادا."

وهسمانهزله گوئی بو ئه م قسانه راده گرت و له فکروهه ده چوو:

"باشه، بللی بزنام شههینم هه میسه له م کیوه ده بی؟"

عهلییهشله:

"نا... به لام وا دیاره ئه مسال دهیهوی لیره وه مینی. ئاخو گه لی شكوفه له شار نیزیکه... ده زانی که خه جیجیش له
 بهندیخانه دایه. شایه ته کان قسه ی خویان وه رگرتووه ته وه، به لام حکومت دیسانیش واز له خه جیج ناهینی."

وهسمانهزله:

"وهی شههینی خۆم... وهی حه مه دۆکی خۆم."

عهلییهشله:

"ئه دی، وایه."

پاشان گه یشتنه مهیدانیکی سه وزو خۆش. ده تگوت گیای ئه و مهیدانه یان به مه قهست بریوه ته وه. هه وری پاییزی له
 ئاسمان دا ده سووران، هه وری رهش و سپی...

وهسمانهزله:

"چه ندمان ماوه بگهینه لای شههینم؟"

عهلییهشله بناریکی نیشان دا. ئه م بناره لیڤه وارو به رده لان بوو:

"له هۆوهیه."

وهسمانهزله:

"حه زم ده کرد هه تا نه مردووم به چاوی خۆم شههینه که م ببینم."

عهلییهشله:

"ده ی بیینی ئیشه لالا."

لیڤه واریان ده قه لاشته وه و ده چوونه پیس. لای ئیواره گه یشتنه کوخته یه ک. عهلییهشله فیتووه که ی جارانی لی دا.
 جه بار هاته سه ربانی.

عه لی بانگی کرد:

"جه بار... جه بار..."

جه باريش حه مه دي بانگ كرد:

"كاك حه مه د, وه ره بزانه كي هاتوه."

حه مه ديش هاته سه رباني:

"سلاو عه لي ئاغا به خير بي."

يه كتريان له ئاميز گرت.

عه لي:

"ده بي بمبوري. زور له ميژده دهمه وي سه ريكت بدهم. هيندي خه به رم هه بوون ده بوو پيت بگه يه نم, به لام نه متواني. چند باش له داوي كالايجي رزگاريت هات. بيستان ئه و قه حبه يه ش كوژراوه, عه لي چكولي ده ليم. باوه رم نه ده كرد هينده ناپياو بي. ئه من له وه وخته وه كه له بيستانجيك بيستانه وان بوو ده يناسم."

وه ختيك ئه مانه سه رگه رمي وتوويز بوون, وه سمانه زله له پشته وه يان راوه ستابوو و له سه رانسه ري روخساري دا زه رده خه نه يه ك ديار بوو. ئه سپه كه شي به دوايه وه بوو و هه روه ك هه ميشه پيشووي راستي بو لاي زكي هه لينا بوو. مووي له شي ئه سپه كه له ئاره ق دا بريسه كيان ده دا.

حه مه د به ده نكيكي زور نه وي له عه لي يه شه لي پرسى:

"ئه مه كي يه ؟"

عه لي يه شه ل:

"ده لي خه لكى گوندي وايايه ... هه ميشه باسي تو ده كا. ده لي دهمه وي شه هينه كه م بينم."

حه مه دوك به ئه سپايي لي نيژيك بووه وه, ده ستي دريژ كرد:

به خيراتي مامه."

وه سمانه زله:

"سلاو كورم... ناكا شه هيني من ئه تو بي ؟"

حه مه د:

"كي ؟"

وه سمانه زله:

"حه مه دوك."

حه مه د به شه رمه وه زه رده يه كي كرد:

"خوم."

وه سمانه زله به گورج و گولي يه ك كه چاوه رواني لي نه ده كرا, حه مه دوكي له باوه ش كردو ده ستي كرد به ماچ كردني:

"حه مه دوكي خوم... شه هيني خوم..."

هه م حه مه دوكي ماچ ده كردو هه م ده گريا.

جه بار هات و مامه پيره ي له حه مه د جيا كرده وه. پيره پياو هه ر له وي له سه ر به رديك دانيشت و سه ري له نيو هه ردوو

ده ستاني گرت:

"حه مه دۆكى خۆم... شه هينى خۆم..."

جه بار دووباره هات. قۆلى مامه پيرهى گرت و برديه ژوورى كۆخته كه. ژوورى كۆخته كه هه مووى به كه وله ورچ پر كرابووه وه. فيشه كدان و نارنجوك و تفهنگه كان به دارو ديواره وه هه لئاسرابوون. دانيشتن. پيره هه ر ده يگوت:

"باوه ر ناكه م كورم... باوه ر به چاوى خۆم ناكه م. شه هينى من تو بى؟ خۆتى؟"

حه مه د هه موو چارى كه مامه پيره ئه م قسانه ي ده كرد, له شه رمان سوور هه ل ده گه را.

پيره پياو:

"خۆتى... شه هينى من خۆتى؟"

حه مه د:

"ده بى ببوورى مامه. ئيره چيايه. قاوه ده ست ناكه وى."

وه سمانه زله:

"شه هينم خۆش بى."

حه مه د كه ميك قه له و ببوو. سه ر روومه تى ره نكيان تى گه رابوو. سميله ره شه كانى دريژ ببوون. سميله كانى باريك بوون. سه روچاوى به سامتر ببوون. حاله تىكى هه بوو ده تگوت هه ميشه ئاماده يه ئامبازى دوژمنى خۆى بى و له به ريه كى هه ل درى. رهنگه ره ش ئه سمه ره كه ي تاوه گازتر, تاريك تر و برژيوتر ببوو. به ژنيشى كه له گه ت تر ببوو.

عه لى يه شه ل:

"له وه خته وه كه نه مديووى..."

جه بار:

"خو مالى خه لكى گه لى شكوفه ئاوه دان كا. زور باشمان پى راده گه ن. له خواردن و خوراك كه ميمان نيه. حه مه د, ئاغاو كوڤخاو حكومه تى گه لى شكوفه يه. ئيستا ديها تى يه كانى گه لى شكوفه قه ت ناچنه لاي حكومه ت. هه موو گيروگرفته كانيان به حه مه د ده لى و حه مه ديش پىيان راده گا. حه مه دم هه تا بللى عادلّه... ئه دى كاك عه لى, له وه تا تو نه تدويون كاره كان به م جوړه ن."

عه لى يه شه ل پيكه نى:

"چاك بوو له چنگى كالايجى رزگارتان بوو. ئه من هه موو خه به ره كانم بيست. بيستومه كه عه بدى چوه خۆى هاويشتوه ته سه ر كۆشى عه لى سه فابه گ و عه لى سه فابه گيش كالايجى بانگ كردوه... به كورتى هه موو خه به ره كانم بيستوه. هاتم بت بينم, به لام نه م ديتيه وه. له دللى خۆم دا گوتم حه تمه ن كالايجى حه مه دى شرت وگوم كردوه. به سه رى خۆم دا داو رووم له كيوو بيايان كرد. له سپى يه قه لا بيستم له گه ل كالايجى له راست يه ك را هاتوون و بريندارت كردوه دوو كه سيشيان لى كوژراون... له خۆشى يان كالاوى خۆم هه لاويشت. گه رامه وه ئاوه دانى. هه روا گوى قولاغ بووم, كه خه به ريكى تو بزنام, هه تا بيستم كه له گه لى شكوفه ي. ناو و نيشانى جى يه كه تم له "گۆده دووران" وه رگرت..."

وه سمانه زله:

"شه هينى خۆم. ئه من راسپارده ي خه لكى وايوييم. كالايجى سه گى عه لى سه فابه گه. له گوندى دا كه س نه ماوه گولله ي كالايجى وى نه كه وتبى. عه لى سه فابه گ زه وى يه كانمان لى ده ستينى. به لام هاوار به حالى ئه و كه سه ي وه دواى حه قى خۆى بكه وى, چونكه كالايجى ده نيرى ته سه رو ده يكوژى. بيستمان كه..."

حه مه د رووی کرده عه لی یه شه ل:

"که وایی هه موو ئه م کارانه له بن سه ری عه بدی خان دان؟ وانیه عه لی؟ ... ئه من هه ستم کردبوو که ده بی وایی."

وه سمانه زله به بی سه بری له سه ری رویشته:

"بیستمان که شه هیئی خۆمان ئه و بی نامووسه ی بریندار کرده ... بریا کوشتباتایه ... بریا ئه و کافره ت کوشتباتایه

شه هیئی خۆم."

حه مه د زۆر له سه ره خۆو بی په له قاژه وه لای دایه وه:

"دوینی بیستمان برینی کالایجی کاری خۆی کرده. ده لئین پاش چه ند روژیک چوه ته جه هه ننه م."

وه سمانه زله هاته نیو قسه ی حه مه ده وه دهستی کرد به ماچ کردنی دهسته کانی:

"به پراستیه شه هیئی خۆم؟ ... خوا بکا راست بی. ئه گه ر وایی زه وی یه کانمان ده بنه وه به ئی خۆمان. به پراستیه

شه هیینه که م؟"

حه مه د:

"راسته مامه ... ئه منیش پیم سه یر بوو که چۆن بوو نه مکوشته ... چونکه باشم سیږه لی گرتبوو."

وه سمانه زله:

"خوا به مرادی خۆت بگه یه نی شه هیینه که م، یاره بی ئامین ..."

پاشان چوو له تیږه که ی بوخچه یه کی ده ره یئاو هیئی له پیش حه مه دی دانا:

"شه هیئی خۆم، ئه مه دیهاتی یه کان بۆیان نارده وی. خواجه شوکور. ریگام بده ئه من ئیدی برۆم. ده بی بچم مزگینی

به دیهاتی یه کان بده م. ده بی له دیی دا بیکه نه چیژن ..."

به په له هاته ده ری. هه وساری ئه سپه که ی له دارئ کرده وه. خۆی هاویشته سه ره ئه سپه که ی و هاته بهر ده رکئ:

"به خوام سپاردی شه هیینه که م. ده بی زووتر بگه مه وه دیی و مزگینی بۆ دیهاتی یه کان به رم. مامه وه سمانت دیسان

دیته وه لات. خوا بتپاریزی شه هیینه که م، خواهافیز."

وه سمانه زله ئاوزه نگیی له ئه سپه که ی داو لینگیی دا.

حه مه د:

"سه یره ..."

جه بار:

"سه یره ..."

عه لی یه شه ل:

"کورپینه سه رم لیی ده رناچی، به خوا. ئه م ... ئه م گه لی شکوفه تان چۆن دۆزیوه ته وه؟ ..."

حه مه د زه رده ی هاتی.

"دیومانه ته وه ئیدی ..."

عه لی یه شه ل:

"دیی ئیمه له کوئی؟ ... ئیږه له کوئی؟"

جه بار:

"ئېرە ئېرە يە كاك عەلى."

عەلى يە شەل:

"چۆن بوو رېتان كەوتە ئېرە؟"

حەمدە دىوارە كەى نیشان دا. سازىك بە دىوارە كەو ھە لاو ھە سىرا بوو.

عەلى يە شەل:

"باشە... خۆ ئەمە ھىچى لى دەرنایە."

جەبار:

"بۆچى؟... ھەر جۆرە دەنگىكت بوى لى دەردى."

عەلى يە شەل لە جەبارى توورە بوو:

"جەبار، سەرم مەخە سەر."

حەمدە:

"عەلى ئاغا... دەزانی ئەم سازە ئى كى يە؟... ئەم سازە ئى "عەلى بېچارە" يە، ئى ئاشق عەلى... لە "مازگاچ"

تووشى بووین. لەسەر تەختە بەردىك دانىشتىبوو، سازى لى دەدا. تەنگە كەشى لەبەر دەمى لەسەر زەوى كەوتىبوو. ھاتە

گەلمان. لە ياغى يە قەدىمە كانە."

جەبار:

"عەلى بېچارە ئاشقە... دەنگىكىشى ھە يە ھەر مەپرسە."

عەلى يە شەل:

"باشە تىگە يىشتىن. عەلى بېچارە ھەم ياغى يە ھەم ئاشقە، دەنگ و سەدایە كەشى زۆر بە ناوبانگە. بە لام ئېرە تان چۆن

دۆزىە ھە؟"

حەمدە:

"عەلى بېچارە خەلكى ئەم گەلى شكۆفە يە يە. خالە كانىشى زۆر پياون. ئىستا تىگە يىشتى عەلى ئاغا؟"

عەلى يە شەل:

"تىگە يىستم."

جەبار:

"عەلى بېچارە لە ھەر كوی بى، ئىستا پەيدا دەبىتە ھە. ئىستا دەبى لەسەر چىای بى. حەتمەن ئىستا گۆرانى دەلى.

خو دەزانی ئىستا شىعەرى چۆن دەخوینىتە ھە. ھەر بىتە ھە، سازە كەى تاودەداتى و دەست دەكا بە لىدان. ھەزەى ئىمە

ئاوايە كاك عەلى. خۆشى دەگوزە رىنن."

پاشان جەبار رووى كرده حەمدە:

"كاك حەمدە، ئەو بۆخچە يە بکە ھەم بزانم خەلكى وايواى چىيان بۆ ناردووين."

حەمدە:

"با بزانن."

حەمدە لەسەرە خۆ بۆخچە كەى كرده ھە. بۆخچە كە پەر لە پوول بوو.

جەبار:

"ئەمە ھەمووی پوولە؟"

ھەمەد:

"ئەدى... ھەمووی پوولە."

جەبار:

"دەولەمەند بووین."

ھەمەد:

"ئەرى."

جەبار:

"بژى مامە پىرە."

عەلىيەشەل:

"ئەمە بە دواى دا دى. پىتان وانەبى ئەو پىرەپىاۋە بەو ئاسانىيە وازتان لى دىنى. ئىستا دەش بىنن. پاش دوو مانگى

دىكە دىسان لەنىو دىھاتىيەكان پوولى كۆدەكاتەوہو دىتەوہ. لەو جۆرە پىاوانەيە."

ھەمەد:

"لەو بەدبەختانەيە. خوا دەزانى عەلىسەفابەگ و كالايى چەندىان زولم لى كروون."

عەلىيەشەل:

"ئىۋە تازە خەمى پوولتان نەبى. گوندى وايۋاى وەك كىۋ لە پشتتان راۋەستاۋە."

جەبار:

"وہك كىۋ."

عەلىيەشەل:

"ۋەسمانەزلە زۆرى خۆش ويستى ھەمەد. ئەگەر كالايىچىش ئەو ھەموو زولمەي لى نەکردنايە, دىسان دەھاتە لات و

پوولى بۇ دىناى. ئەمانە وان. وەختىك جارىك پىي گوتى: "ھەمەدۆكى خۆم, شەھىنى خۆم", ئىدى لە قسەي خۆي

ناكشىتەوہ. ئىستا ئەگەر بچىە مالىيى و سەرى مندالەكانى بىرى, ئەگەر لە پىش چاۋى خۆي سەرى مندالەكەي بىرى,

دىسان كارى پىت نىە, دىسان ھىچت پى نالى... ئەمانە ئەو جۆرە مروفانەن."

جەبار:

"ئىستا كەوايە, دەكرى بلىين ئەگەر ھەتا مردن ياغى بىن, خويىنمان لە كەپۆي نايە."

عەلىيەشەل:

"قسەي خۆرايى مەكە جەبار. پىت وايە عەلىسەفابەگ دەست لەسەر دەست دادەنى و دادەنىشى؟ كالايى روۋى

عەلىسەفابەگ بوو. ئىۋە روۋحتان لى ئەستاندوہ. پىتان وايە لە خويىنى كالايى خۆش دەبى؟"

ھەمەد:

"ھەرچى لە دەستى بى, دەيكا."

جەبار:

"ئەگەر لە دەستی بێ."

حەمەد:

"واز بێنە كاك جەبار. عەلى بېچارە گوتەنى: كامە رۆژشەوى بەدوادا نايە؟"

لەو نۆڤەدا عەلى بېچارە كە تەنگەكەى لاتەولات لەسەر شانى دانابوو، وەژوور كەوت. راستەپى چوو سەرزەكەى. سەرزەكەى لە دىواری كردهو. هەر لەوى دانىشت و دەستى كرد بە قورمىش كردنى سەرزەكەى. پاشان لەپەر دەستى كرد بە گۆرانى گوتن. دەنگىكى گرو ئەستورى هەبوو. دەتگوت دەنگى عەلى بېچارە نى. دەتگوت ئەم دەنگە لە سالە رىيەك دورترهوه دى. دەتگوت ئەو دەنگە لە دوور، لە كىوان، لە چوكووراواو لە دەرياوه دى. عەلى بېچارە بەگۆرانى دەتگوت:

"وهره دەرمان بكة زامى دللى من"

كە دنيا مەلحەمى زامى دلّت بى"

لە پاشان بۆخۆى بېدەنگ بوو و سەرزەكەى بۆى ئەستاندەوه:

"كە دنيا مەلحەمى زامى دلّت بى."

لە پاشان عەلى بېچارە دووبارە دەستى پى كردهوه:

"لە دنيا دا بە بى تۆ نيمه ياريك..."

قامكەكانى راوهستان. داهاتهوه سەرزەكەى. واديار بوو خەوى لىكەوتوه. لەنەكاو سەرى هەلپى. قامكەكانى

بازيان دايهوه سەرزىيەكان:

"ئەتۆى تەبرى هەواو تۆى بەردى دل رهق"

وهك توفانىك سازى لىدەداو گۆرانى دەتگوت:

"عەلى بېچارەيه ناوم، مەپرسە

ئەمن ئەو ئاشقەم رۆژىكە ئەقلم

كە سەد رۆژى رەبەق شىت و نەزانم

ئەمن ئەو رنوو بەفرەى كىو و شاخم

وهكوو ئاوى بەهاران دوور ولاتم."

عەلى بېچارە بېدەنگ بوو. دەتگوت هەر لەو جى لى دانىشتوه چوك دەبىتەوهو لەنۆ دەچى. دەتگوت هەر لەو جى

لى بووه، بووه تە بەردو ئىدى جوولەى ناك...

عەلى بېچارە سەرزەكەى بەئەسپايى لە سەرزى دانا. حەمەدیش هەر لە جى خۆى وشك ببوو. ديسان هەر ئەو

بەرسكەيهى جاران هاতেوهو لە چاوهكانى خزى. ديسان هەر ئەو پەلە تيشكە زەردەى برنجە لەسەرى دا دەستى كرد بە

سووران و پرىشك هاويشتن و دەشتى پى شۆقى چوكووراوا لەبەر چاوى شەپۆلى دا.

حەمەد لە عەلىيەشەل نيزىك كەوتەوه:

"عەلى ئاغا."

عەلىيەشەل:

"چىه كاكە؟"

حه‌مه‌د به چاو حالیی کرد که بچنه ده‌رئ. عه‌ل‌یه‌ش‌هل هه‌ستاو رویشته لای ده‌رگا. حه‌مه‌دیش هه‌ستا. کاتیک ئه‌وان چوونه ده‌رئ، جه‌بار خوی له عه‌لی بیچاره نیزیک کرده‌وه و نقورچیکی تی‌کوتا. عه‌لی بیچاره وه‌هوش هاته‌وه:

"عه‌لی، بزانه ده‌لئیم چی عه‌لی."

عه‌لی بیچاره:

"چ بووه؟"

جه‌بار:

"حه‌مه‌د عه‌ل‌یه‌ش‌هل برده ده‌رئ. تی‌گه‌یشتی؟"

عه‌لی بیچاره پیکه‌نی:

"تی‌گه‌یشتم."

جه‌بار:

"حه‌مه‌د شیت بووه. ئه‌قلی له سه‌ری دا نیه. ده‌زانی ئیستا چ به عه‌ل‌یه‌ش‌هل ده‌لئ؟ داوای لی‌ده‌کا له‌گه‌لی بچیته شاری. هه‌موو گه‌لی شکوفه ده‌زانی. هه‌موو دیهاتی‌یه‌کان ده‌زانی. هه‌موو دیهاتی‌یه‌کان ده‌لئیم حه‌مه‌د ده‌یه‌وی هه‌تا ماوه جاریکی دیکه به چاوی خوی خه‌جیجی ببینیته‌وه... ئه‌وده‌م ئیدی ئه‌گه‌ر ته‌واوی ته‌مه‌نی له زیندان دا به‌ریتیه‌ی سه‌ر، باکی نیه... هه‌موو دیهاتی‌یه‌کان ده‌لئیم حه‌مه‌د گوتوویه ئه‌گه‌ر شار ئاوریش بی، خوی تی‌داویم. هه‌موو دیهاتی‌یه‌کان ده‌زانی حه‌مه‌د چیه‌تی. حه‌مه‌د، هه‌روا بزانه به خوینی سه‌ری خوی تینوویه. ئه‌من ده‌مه‌وی پیشی بگرم، به‌لام ناکرئ. به جوریک لیم مۆر ده‌بیته‌وه ده‌لئیم دوژمنی ویم."

عه‌لی بیچاره:

"سه‌رخۆش ده‌بی لی‌گه‌رپی هینده بروا هه‌تا ده‌که‌وی."

جه‌بار:

"ئه‌گه‌ر مه‌ست بایه لی‌ده‌گه‌رام. به‌لام حه‌مه‌د پیاوه... ئه‌م کیوانه تا ئه‌مپۆ پیاوی وه‌ک حه‌مه‌دیان به‌خۆوه نه‌دیوه... له‌مه‌ودواش نای‌بینن. ئه‌سله‌ن بنیاده‌م نیه، یه‌ک پارچه‌ نووره... ده‌لئیم پیاوچاکه."

له‌ ده‌رئ با، گاله‌ی ده‌کرد. بایه‌کی شیت... هینده‌ی نه‌مابوو به‌فر ببارئ. ده‌قیقه‌یه‌ک له‌مه‌وبه‌ر تیپه‌نیک مراوی به‌سه‌ر کیوان دا تی‌په‌رین. ئه‌گه‌ر زستان داها‌ت مراوی کۆچ به‌ره‌وخواری ده‌که‌ن. هه‌وا بۆنی زستانی لی‌ده‌هات. گه‌لا باریک و تیزه‌کانی کاج له‌به‌ر بای به‌م لاو ئه‌ولادا لار ده‌بوونه‌وه. حه‌مه‌د عه‌ل‌یه‌ش‌هل برده بن دارکاجه‌که:

"دانیشه عه‌لی ئاغا."

وه‌ختیک عه‌لی چاوی به‌روخساری حه‌مه‌د که‌وت، سه‌ری سوپما. لیوه‌کانی ده‌له‌رزین. به‌نیگه‌رانی‌یه‌وه چاوه‌رئ بوو که حه‌مه‌د قسه‌ بکا:

"حه‌مه‌د له‌په‌نا عه‌لی دانیشت:

"عه‌لی ئاغا. ئه‌تۆ پیاویکی ئاقلی. ده‌زانی که‌ هه‌ر به‌لایه‌کی به‌سه‌رم هاته‌وه، ئه‌تۆ باعیس بووی. به‌لام ده‌زانم که نیازی خه‌راپه‌ی منت نه‌بوو. ده‌زانم گونا‌حیکت نیه‌و پیاویکی باشی."

عه‌ل‌یه‌ش‌هل:

"خوا ده‌زانی..."

حه مه د:

"گویت لی بی بزانه ده لیم چی عه لی ئاغا."

عه لی یه شه ل:

"فه رموو دلم لیته."

حه مه د چه ند له حزه هیچی نه گوت و فکری کرده وه. سه روچاوی رهش داگیرسابوو:

"ئه من سبه ینی دهمه وی بجمه لای خه جیج."

عه لی تیک رابوو:

"چی؟ چی؟..."

حه مه د به ده نگیکی کاریگه ره وه دووپاتی کرده وه:

"ئه من دهمه وی سبه ینی بجمه لای خه جیج."

عه لی یه شه ل:

"باشه..."

حه مه د:

"باشه نیه، ده بی سبه ینی بجم."

عه لی یه شه ل دهستی وه بهر چه نه گه ی داو له فکروه چوو. پاش ماوه یه ک وه قسه هات:

"زور سه خته... زور... به پی خوت به ره و مردن ده چی."

روخساری حه مه د گرژ بوو. تیک چوو. رهش داگیرسا:

"مردنی خوم قبول کرده. نه جهلم هاتوه. ده زانم چیم له نیوچاوانی نووسراوه. به لام راست له دلم دار، راست له نیوه راستی دلم دا ده لی ئاگریان کرده ته وه. دلم ده لی گری گرتوه و ده سووتی. ده لی خه ریکن دلم له سینگم دهر دینن. ده بی بجم. ئیدی تاقه تم نه ماوه. سبه ینی له گه ل تاریک و روونی به یانی ده بی برؤم. دهمه وی ریگای شاری..."

عه لی یه شه ل په ری یه نیو قسه کانی:

"باشه، نه گه ره گیر که وتی چی؟... هیوای من و هه مووان، هیوای ته وای خه لکی دی یه ک نه توی."

حه مه د وه ختیک ناوی دیی هاته بهر گوی، نیوچاوانی گرژ کرد:

هیوای دی یه ک نه منم؟... کام دی؟... کام دی؟"

به قینه وه تفیکی گه وره ی له زه وی کوتا.

عه لی یه شه ل زور به ئارامی وه لامی دایه وه:

"نه که ی کاک حه مه د. نه م کاره دؤستان ده سووتینی و دوژمنان شاد ده کا.

دلته له دیهاتی یه کان نه یه شی. نه وان له ترسان لایه نی ئاغای ده گرن. نه گینا هه موویان دلایان له گه ل تویه. هیوای دی،

هیوای هه ر پینج دی یه که ی خارده شت به تویه."

حه مه د به لی براوی جوابی دایه وه:

"ئه من ده بی بجم."

وه ک سه رخوشان به لاره لار به ره و چیا وه ری که وت. کیوه کان بونی شنه و بونی کاجیان لی ده هات..."

عەلەيەشەل گەژ بېو، ھەستاو رۆيشتەو ھە ژوورئ.

جەبار بە نینگەرانىيەو ھە لە عەلەيەشەلى پرسى:

"چى پئى گوتى كاك عەلى... ھەمەد چى پئى گوتى؟"

عەلەيەشەل:

"گوتى سبەينى پئيش دنيا رووناك بوون دەيەوئ بېوا و بچيئە شارى."

جەبار ھاوارى كرد:

"بەخوا شپت بوو. دەبئ دەست و لاقى بېستين. ئەگەر وەگىريان كەوئ دەيكوژن. دەبئ بېبەستينەو. ئىستا

بۆكوئ چوو؟"

عەلەيەشەل:

"ھەمەد بەرەو چيا رۆيشت. دەتگوت سەرخۆشە. ھەر بەلادا دەھات."

جەبار بەدوای ھەمەد دا بەرەو چيا غارى دا. با، لك و پۆپى دارى لېرەوارى دەشكاند. ھەوا بۆنى بەفرى لى دەھات.

دەتگوت ھيئندەى نەماوہ بەفر ببارئ. ھەورەكان رەش بېوون و لە ئاسمان دا تىك دەئالقان. لەنەكاو ھەموو لايەك تاريك

بوو و داى ھيئنا. دلۆپە بارانى زل زل ھاتنەخوارئ.

ھەمەدى لەژېر كاجيئك كە لكە گەورەكانى تىك شكابوون، دۆزيەو. ھەمەد لەسەر موورە دارىك دانىشتبوو. جەبار

چووہ تەنیشت ھەمەد. ھەمەد لە فەكر و خەيالئى خۆى دا نوقم بوو. ھيچ بەخۆى نەزانى كەسيك ھاتوہ تەلاى.

جەبار بەسپايى لە پەنا ھەمەد دانىشت:

"مەكە برالە. كەس نەماوہ نەبېستبئ. ھەموو گەلى شكۆفە پئى زانيوہ. ئەو خەبەرە ھەتمەن گەيشتوہ تە شاريش.

بەخوا دەتگرن. وەرە مەردى خوا بە دەست لەم فەكرە ھەلگرە."

ھەمەد سەرى ھەلپرى و تەماشائى چاوى جەبارى كرد:

"راست دەكەى جەبار. ھەقى تۆيە. بەلام وەرە لەمن بېرسە. وەرە ھالى دلئى من بزائە. دەلئى دلئان گرتووم و پراى

دەپازنن. ئىدى ناتوانم برالە. ناتوانم بەبئ خەجيج بژيم. ئەگەر خەجيجئ نەبينم، بلئى و نەلئى دەمرم. ئىستا كە ھەر

دەبئ بمرم، با خەجيجئ بېينم و بمرم... ئەتۆ براپەتەيەكى ديكەم لەگەل دەكەى جەبار؟"

جەبار:

"ھيچ كاريك نەبۆتى نەكەم ھەمەد. بەيەكترمان گوت براو براپەوہ. ھەتا مردن لەگەلتم كاكە گيان."

ھەمەد:

"كەوايە دەستىكم جلكە كۆن بۆ پەيدا بكە... تەنيا ئەوہندەم لەتۆ دەوئ."

جەبار جوابى نەدايەوہ. سەرى داخست.

لای نیواری بوو که وهسمانه زله به لینگدان گیشته شاری. لاله‌غاوه و لمبوزی ئه‌سپه‌که‌ی نوقمی که ف بوون. له نیوه‌راستی بازاری له ئه‌سپه‌که‌ی دابه‌زی. ئه‌م سهر و ئه‌و سهری بازاری کرد. ده‌گه‌یشته هر که س سلّوی لی‌ده‌کرد. به دم هم‌هموانه‌وه پیده‌که‌نی.

هم‌موو خه‌لکی شاری له کوژرانی کالایجی ئاگادار ببوون. هم‌موو تی‌گه‌یشته‌بوون که وهسمانه‌زله بوچی وا به پیکه‌نینه‌وه چاک و خوشی له‌گه‌ل هم‌مووان ده‌کا.

پاشان چه‌ند جاری دیکه‌ش ئه‌م سهر ئه‌و سهری بازار گه‌را. چاوه‌کانی به‌دوای که‌سیک دا ده‌گه‌ران. به‌لام نه‌یده‌دۆزیه‌وه. له بازاری هاته‌ده‌رو بۆلای چۆمی وه‌پری که‌وت. گه‌یشته پيش قاوه‌خانه‌ی توفیق ئاغا. له‌پيش ئه‌سپه‌که‌ی به‌روخساری سوور هه‌لگه‌راو و ده‌ستی له‌رئۆکه‌وه، وه‌ک په‌یکه‌ریک راوه‌ستا. پاشان نیوچاوانی به‌شوشه‌ په‌نجه‌ره‌ی قاوه‌خانه‌که‌وه ناو ته‌ماشای ژورپی کرد. چاوی به‌عه‌بدی‌خان که‌وت که له قوژنی‌ک دانیشته‌بوو. خوشحال بوو. ئه‌سپه‌که‌ی له مه‌یدانه‌که‌دا له داری ئه‌قاقیا خست و چووه ژورپی قاوه‌خانه. هات له‌سهر سهری عه‌بدی‌خان راوه‌ستا. وه‌ختیک عه‌بدی‌خان سهری هه‌لپری، چاوی به‌روخساری سووره‌لگه‌راو و ده‌سته له‌رئۆکه‌کانی وه‌سمانه‌زله که‌وت. کاتی‌ک چاویان تی‌ک هه‌ل‌ئه‌نگوت وه‌سمانه‌زله زه‌رده‌یه‌کی هاتی. عه‌بدی‌خان ره‌نگی په‌ری. وه‌سمانه‌زله به‌ده‌نگیکی زور به‌رز گوتی:

"سه‌لاموووه‌ عه‌لی‌کوووم."

پاشان بی‌ئه‌وه‌ی چاوه‌پوانی جوابی سلّوه‌که‌ی بی، پشتی له‌عه‌بدی‌خان کرد و رویشته‌عه‌بدی‌خان به‌زاری دا‌چپراوه‌وه ته‌ماشای دوورکه‌وتنه‌وه‌ی ئه‌وی کرد. وه‌سمانه‌زله ئه‌سپه‌که‌ی له دار ئه‌قاقیا کرده‌وه‌و سوار بوو و لینگی دا به‌ره‌و وایوای. له شاری‌پرا بو وایوای دوو سه‌عاته‌ پری‌یه.

دوای ئه‌وه‌ی وه‌سمانه‌زله له قاوه‌خانه وه‌ده‌رکه‌وت، عه‌بدی‌خان که‌وته په‌له‌قاژه. ده‌ترسا. له‌ترسان له‌هیچ جی‌یه‌ک به‌ند نه‌ده‌بوو. ده‌مانچه‌ ده‌سک سه‌ده‌فه‌که‌ی به‌که‌له‌که‌ی راستیه‌وه بوو. هه‌میشه‌ ده‌ستی راستی له‌سهر ده‌سکی ده‌مانچه‌که‌ی بوو. ته‌نانه‌ت کاتی‌ک نه‌ردینی ده‌کرد، پوولی ده‌ژمارد یان نانی ده‌خوارد... ئه‌وه‌هه‌میشه‌وه له‌هه‌موو جی‌یه‌ک چاوه‌پوانی دوژمنیکی نادیار بوو.

عه‌بدی‌خان خیرا هه‌لستاو به‌غاردان رویشته‌لای ئه‌حمه‌د ئاغای سیاسه‌ت‌بازی عه‌ریزه‌نوس.

ئه‌حمه‌د ئاغای سیاسه‌ت‌باز کابرایه‌کی سه‌یر بوو. خوشیش بوو. ئه‌گه‌ر قسه‌ی ده‌کرد ده‌تگوت ته‌لیسیکیان گوێز ده‌زاری کردوون و رای ده‌تله‌کینن. ئه‌حمه‌د ئاغای سیاسه‌ت‌باز دوژمنی بابه‌کوشته‌ی فه‌خریه‌ شیت بوو، هه‌ر له‌و کاته‌ش دا نۆکه‌ری ئه‌لقه‌ له‌گوپی عه‌لی‌سه‌فابه‌گ بوو. سیاسه‌ت‌باز له‌ژیر سیبه‌ری کالایجی دا کار نه‌بوو نه‌یکاو کار نه‌بوو نه‌بیاته‌پیش. ئه‌ویش به‌خه‌به‌ری کوژرانی کالایجی ئاگری گرتبوو.

عه‌بدی‌خان هه‌ر به‌و په‌له‌ په‌له‌ هاته ژورپی دوکانه‌که‌ی ئه‌حمه‌د ئاغا:

"بنووسه ئه‌حمه‌د ئاغا... بنووسه ئه‌گه‌ر حکومه‌ت حکومه‌ته، ده‌بی نیشان بدا که حکومه‌ته... راست وه‌ک پیم گوتی بینووسه... بنووسه له‌و کیو و به‌نده‌نانه له‌ترسی یاغی‌یان که‌س ناویری هاتوچۆ بکا... بنووسه له‌بن هه‌ر ده‌وه‌نی‌ک حکومه‌تی‌ک دروست بووه... ئه‌و جوهره که پیت ده‌لیم بینووسه ئه‌حمه‌د ئاغا... بنووسه مندالی‌ی پازده‌ سه‌له‌ش

وهكٽيان كهوتون. راست ٺه جوڙه كه ڀٽ دهليٽم بنوسه... بنوسه ديهاٽي دهسوتينن، بنوسه هر وهخت كهيفيان لٽي، دينه نيو شاريش. بنوسه گيان و مالمان له مهترسي دايه ٺه حمه د ٺاغا... راست ٺه جوڙه من دهليٽم بنوسه... بنوسه ئيدي ژنانيش دهستيان داوه ته چهك. بنوسه خهريكن رادهپهپن... بنوسه كه قانون هر لهسهر كاغز قانونه. ٺه جوڙه كه ڀٽ دهليٽم بينوسه ٺه حمه د ٺاغا... هه تا دهتواني بنوسه... بنوسه كه حكومهت دهبي لهشكري پياده نيزام بنيري و ٺه وانه خاشه پر بكا... راست وهك ڀٽ دهليٽم واي بنوسه."

سه رو چاوي تال و تاريكي ٺه حمه د ٺاغا تالتر بوون. كلاو گه پرگه رپه به ره شه كه ي لهسهر سهري هه لگرت و لهسهر ميژه كه ي دانا. ده سر و كه يه كي له گيرفاني دهريٽا و ٺاره قه ي نيو چاواني پي وشك كرده وه و پرسى:

"ده بي ٺه مانه بنوسم؟"

عه بدي خان:

"پيت به پيت و وشه به وشه... راست ٺه وه ي كه گوتم بينوسه ٺه حمه د ٺاغا... بنوسه ٺه ژاندارمانه پييان ناويرن. ٺه ژاندارمانه قوونه باني ٺه وه يان نيه ده روستي ٺه مانه بيټن. له شكريك له و ژاندارمانه ده ره قه تي حه مه دوك نايه، ٺه واني ديكه ش له وي راوهستن. بنوسه خهريكن شوڙش دهكهن. بنوسه خهريكن رادهپهپن. بنوسه ياغي يهك... كورپيكي بيست ساله كه له مالي خوم دا گه و ره بووه... حه مه دوكي دهليٽم ٺاغا... ٺه جوڙه كه دهليٽم بينوسه... بنوسه كه حه مه دوك ده چي مه زراكاني من له نيو ديهاٽي يه كان دا دابه ش دهكا... بنوسه كه مه زراكاني من، زه وي يه كاني من له نيو ٺو كه ره كانم دا، له نيو ره عيه ته كانم دا دابه ش دهكا... بنوسه خهريكه هر پيټنج دي يه كه م دابه ش دهكا... بنوسه كه ٺه من له ترسان ناويرم بيټه شاريش... به رامبه ر به ئيداره ي ژاندارمري خانوم گرتوه. ته ليسه خيزم له پشتي په نجه ره كان داناون... له ترسي گولله... بنوسه كه كولاور و ژنه كانيشم گرتوون... له ترسي نارنجوكان. بنوسه كه دويني هاتبوو له مالي خوم دا كه به رامبه ر به ئيداره ي ژاندارمري يه بمكوڙي. ٺه گه ر پيمان نه زانيبايه، ٺه گه ر زوو وه ده دست نه هاتباينايه، ماله كه مي به ديناميت ده ته قاند. راست ٺه جوڙه ي كه پيم گوتي بينوسه ٺه حمه د ٺاغا... بنوسه حه مه دوك گوتويه هه موو شاره كه به ديناميتان هه ل ده ته كيټم... تي ده گه ي ٺه حمه د ٺاغا... ته واوي شاره كه... ٺه جوڙه كه پيم گوتي بينوسه... راست ٺه جوڙه كه گوتم."

ٺه حمه د ٺاغي سياسه تبازه به گريانه وه جوابي دايه وه:

"ٺاخر ٺه من چون ٺه مانه بنوسم؟... دهستم وه بهر ساتور ده دن... ئيستا دامنا نووسيم، ٺاخر ٺا بروي شاره كه مان ده چي. دل م نايه شاره كه مان به دناو بكم. ئيستا ٺه گه ر كالايجي روښتوه، عه لي سه فابه گ خوش بي. ٺاخره كه ي فكريك ده كاته وه و دهسته يه كي ديكه ساز ده كا. عه لي سه فابه گ رازي نابي عه ريزه ي وا بو حكومهت بنوسم."

عه بدي خان ده ره له بوو:

"ٺه تو، چ دهليٽم به قسه ي من بكه... بنوسه، هر ٺه جوڙه كه گوتم."

سياسه تبازه:

"ٺاخر ٺه من نا..."

عه بدي خان:

"هه رچي پيم گوتي بينوسه برام... بينوسه."

ٺه حمه د ٺاغي سياسه تبازه:

"ناتوانم بينووسم."

عەبدى خان توورە بوو و هەستا:

"كەوابى دەچمە لای فەخرى خان، ئىستا دەىبىنى ئەو چۆنى دەنووسى."

ئەحمەد ئاغای سىياسەتباژ:

"دەيدەى بە هەركەس بىدەيه بۆت بنووسى، بەلام خىرت بۆ ناکا."

عەبدى خان راستەپرى چووه لای فەخرى خان. فەخرى خان زۆر دوور دەنگى لاقى ئەوى بىست و سەرى لەسەر

مىزەكەى هەلگرت.

شاخی "بەردە شەھین" لە ولای گەلی شکۆفە یە. ئەو شاخە کۆیەکە لە بەردی لووس و رەق. نووک تیژ و زەردوما گەبۆتە ئاسمان. بەردە شەھین ناوی لە ئەفسانەکانیش دا هەیه. لە زۆر داستانان دا باسی کراوە. لە بارە ی ئەو شاخە وە زۆر داستانیان گێراونە وە...

سەرچاوە یەك لە سەر سینگی بەردە شەھین هەل دەقوڵی و دەرژیتە خوار. ئەو کانێ یە ش پێی دەلێن سەرچاوە ی بەردە شەھین. چوار دەوری کانێ شەھین دارو درەختە. دارەکانی ئێرە سەوز و چکۆلەن. پنگی بۆنخۆش دەوراندەوری کانێ یە کە ی گرتووە. لە بەرزایی، لە جیگایەك بە بەرزایی سێ دار سپیداری زۆر بلێند، لە سەرەوژیری بەردە شەھین عەتر دەباری. ئاوێکی کە فاوی لەو سەرەووە، لە سنگی وەك دیواری بەردە شەھین هەل دەرژیتە خوار.

دەلێن قەدیم لاویك هەبوو. ئەم لاوە شەھینی زۆر خۆش دەویستن. کون و ئەشکەوتەکانی لای سەرەووە ی بەردە شەھین هیلانە ی شەھینانە. ئەم لاوە کاتیك شەھینەکان جووچکە هەل دینن، دەیەوی جووچکە شەھینیك بگری. هیلانە شەھینە کە لە نیو قەدی ئەو زەردوما یە یە. نە دەتوانی لە بەرەو پرا وە سەر کەوی و بگاتە هیلانە شەھینە کە و نە بۆشی دەکرێ لە نووکی شاخە کە وە بیته خواری. لاوە کە تەنافیکی درێژو ئەستور دەدۆزیتە وە، سەری تەنافە کە لە سەرەووە ی بەردە شەھین بە داریکە وە دەبەستی و بە تەنافە کە دا بۆ لای هیلانە شەھینە کە دیتە خوار. جووچکە شەھینە کە لە هیلانە ی دەردینێ و لە باخەلی دەنی. لەو نیو دا دایکی جووچکە کان پێ دەزانێ. بە رق هەستاوی خۆی بە بەردە شەھین دادەدا. بە بال وەك شمشیر لە تەنافە کە دەدا و دەبیریتە وە. لاوە کە بەو جووچکە شەھینە وە کە لە باخەلی دا دەبی، لە شاخی بەردە شەھین بەردە بیته وە و هە پروون بە هە پروون دەبی.

هەر بۆیە بەم کێو دەلێن بەردە شەھین.

حەمەد کە هەر شەوی وەرپێ کە وتبوو، ئیستا گە یشتبوو بن بەردە شەھین و دانیشتبوو بحە سیته وە کە هەستی پێ یەکی هاتە بەرگویی. ئاوری دایە وە، جەباری دیت کە بە دوا یە وە تە ماشای دەکا. چۆر چۆر ئارەق لە سینگە کولکنە کە ی هەل دەرژا.

جەبار ماو یەکی زۆر هەر لەو جیی لێی بوو راوہستا. حەمەدیش سەری داخستبوو تە ماشای عەرز ی دەکرد.

پاشان جەبار هات لە پەنای حەمەد دانیشت. بە ئارامی دەستی درێژ کردو دەستی حەمەدی گرت. چەند جار دەستی حەمەدی گوشتی. حەمەد گویی نە دایە و هەروا بی دەنگ مایە وە.

جەبار بە دەنگیی لەرزۆکە وە وەقسە هات:

"کاکە..."

ئەو نە دە دۆستانە و دلسۆزانە بانگی کرد کە حەمەد نەیتوانی ئاوری وەسەر نە داتە وە.

جەبار دەستی حەمەدی لە نیو دەستی خۆی گرت و پارایە وە:

"کاکە... مە کە..."

حەمەد بە داخ و خەفە تە وە سەری راوہشاند:

"ئەتۆش ناتوانی لە دەردی من حالی بی براکەم... ئەمن ئەگەر بمرم زۆر باشترە."

جه بار ده تگوت ده نالینئ:

"حه مه دی خۆم... من له ده ردی تۆ حالیم. به لام ئیستا وهختی نیه. ده ردی تۆ ده ردی منیشه برای خۆم." حه مه د:

"که وابوو، پێشم پێ مه گره کاکه جه بار. ئه من ده چمه لای خه جیجه که م. ئه گه ر گرتیانم ئه وه له چاره م نووسراوه. ئه گه ر ده گیریش نه که وتم که..."

پاشان رقی هه ستاو نیوچاوانی تیک نا:

"که س ناتوانی بمگری."

جه بار:

"ئه تۆ خه ریکی به دهستی خۆت دهستبه ند له دهستی خۆت ده که ی براله. ئه گه ر یه کیک بت بینئ و بتناسئ چاره چیه?... عه بدی خانیس له شاری یه. ئه گه ر بت بینئ چی?..."

ئه و بریسکه یه ی خزیبووه چاوه کانی حه مه ده وه گه وره تر بوو:

"بزانین چاره نووس چۆنی دینئ... ناتوانن من بگرن."

جه بار:

"که وایه خیرت بیته پێ... برۆ خوات له گه ل."

حه مه د:

"به خوام سپاردی براگیان."

جه بار:

"سئ رۆژان له مائی "ته میره کورده" چاوه پێت ده بم. ئه گه ر هه تا سئ رۆژان پهیدا نه بوویه وه، دلنیا ده بم که گیراوی."

حه مه د:

"باشه کاکه."

حه مه د هه ستاو وه پێ که وت.

حه مه د دوور ده که وته وه. جه بار هه تا ئه و جیگایه که حه مه دی لئ دیار بوو، له پشته وه را ته ماشای کرد. له دلئ خوی دا هه ر ده یگوت:

"ئه تۆش بۆی ده رچووی حه مه دۆک... به پێ یه ک دا رۆیشتی که گه رانه وه ی تیدا نیه... ئه م کیوانه تازه ناتوانن حه مه دۆکیکی دیکه به خۆه ببینن... وه یش..."

حه مه دۆک له گوندی گه لئ شکۆفه جووتیک کاله و ده ستیک جلکی کورانه ی بۆ پهیدا ببوو، جلکی کورپکی پازده ساله. جله کان ده ستچن بوون. به ده زوو چنرابوون. چاکه ته که ی به تویکله هه نار رهنگ کرابوو. پاتۆله که ی سپی و چلکن بوو. درابووش. جله کان زۆر به به ری ته نگ بوون. حه مه د له و جلانه دا زۆر چووکتتر ببوو وه. ده تگوت له ت کراوه. گۆپالیک ئه ستووری شوانانه شی به دهسته وه گرتبوو. کلاو ته پله یه کی له سه ر نابوو. شه پکه ی کلاوه که شی لئ ببوو وه. ده مانچه که وه یه ده گه کانی له بن پانتۆله که یه وه له لاقی به ستبوون. قایشه که شیانئ له پشتینئ قایم کردبوو.

دهتگوت دهفړې. چاوی هیچیان نه ده دی. سهری له گټه وه ده چوو. دهتگوت له هه وایه کی به تال دا ده گه پړی. دنیا له پیښ چاوی پاک بېووه وه.

لای نیو ده شوې گه یشته نیزیک شاری. له گه په که کانه وه ده نگی وه پینی سه گل ده هات. ده بوو چ بکا؟ نه گه ر به و نیو ده شو وه چو بیا یه نیو شار، کاروانسه رایه کی ده ست نه ده که وت لی و همینی. له وانه ش بوو ده ستی که وې. له لای به ره وه ی خوی گوئی له ده نگی ناشیک بوو. گه رایه وه. به ره و لای ناشی وه پړی که وت. ده نگی ناشه که هینده بلیند بوو گوئی پیاوی که پ ده کرد. بونی ناردی گه رم له دووره وه هاته بهر لووتی.

سبه ینی هینی بوو. روژی چاوپیکه وتنی زیندانی یان... به لایه کی گه وره له سهر ریگای بوو: دایکی خه جیجی. بیستبووی که هه موو هه ینووان دایکی خه جیج ده چپته سهردانی کچه که ی و خه بهری نه ویش بو خه جیجی ده با. بیستبووی که دایکی خه جیج داستانی سه یرو باوه پ پی نه کراو له باره ی نه وه وه ساز ده کاو به خه جیجیان ده لی، به لام نه که شتی خه راپ... شتی باش. گویا داستانی ناور تی بهردانی درووه لانه کانی خارده شتیشی زور گه وره کرد بووه وه و گه یان دبووه وه و گوئی خه جیج، هه روا مه سه له ی دابه ش کردنی زهوی و زاره که ی عه بدی خان... بیستبووی که به خه جیجی گوتوه: "حه مه د نه وه نده که له گه ت بووه هه ر مه پرسه... قه دی ده لی مناره یه. گویا خه جیجیش زوری پی خوش بووه... زیندانی ش ئیدی بو نه و زیندان نه بووه و بوی بووه ته به هشت... خه جیج هه موو سه عاتان جاریک نامیزی له ئیراز داوه و له ماچان دا نوقمی کردوه..."

له و روژه شو وه که حه مه د له گه لی شکوفه نیشته جی ببوو، به ریک و پیکی خه به رو پوولی بو نارد بوو... جه واله ناردی تو زاوی به په نای یه که وه هه ل په سی رابوون. چوار به رداشی زه لام ده سووران. له هر چوار لایانه وه نارد لووزهوی ده به ست. ده نگی نه و ناوه که ناشه که ی پی ده گه را، به هه موو لایه ک دا بلاو ده بووه وه. ناشه وانه که پیاویک بوو ریش ماش و برنجی، نارد سه رتاپای له شیی سپی کرد بوو. یازده که س لادیی له نیو به ندی ناشخانه که دا ناگریان کرد بووه وه و له چوارده وری دانیشتبوون.

حه مه د هاته ژوروی و سلایو کرد. نه وانی ش جی یان بو کرده وه و خولقیان کرد. حه مه د له نیویان دانیشت. نه وانی ش سه رله نوئی قسه کانی خویان ده ست پی کرده وه. نه وان تا ماوه یه که هیچ ناگایان له حه مه د نه بوو. باسی زهوی و زارو به ره م و هه ژاری و کوله مه رگی خویان یان ده کرد. له باره ی بازرگانیکه وه که له به نده نی و شترملی که وت بووه گیری یاغی یه کان و رووتیان کرد بوو، باسیان ده کرد. هیندیکیان پییان ابوو نه و کاره کاری حه مه د وکه. ناوی حه مه د وک هه موو کاتیک مه سه له ی دابه ش کردنی زهوی و زاره که ی ناسیاب چه شمه ی وه بیر خه لک ده هینایه وه. نیستاش هه روا بوو. یه کیک له وان که له هه مووان پیرتر بوو، ده یگوت:

"نیستا له وه گه پړی. بلی نه تو زهوی یه کانت دابه ش کرد، به هه رحال، به لام شیتی سه گباب، درووه لانه که ت بوچی سووتاند؟..."

نه وانی دیکه له باره ی سووتاندنی درووه لانه که ی خارده شته وه داستانی وایان ده گپرایه وه که به نه قلی که س دا نه ده هات. حه مه د له داخان هر خوی ده خوارده وه. هینده ی نه ما بوو ده ره ل بی. له دلی خوی دا جنیوی ده دان. هیچ کام له وانه له نه سللی مه سه له و هویه کانی نه ده دوان. وادیار بوو هر به نه قلیان دا نه ده هات. حه مه د رقه که ی نیشته وه. له دلی خوی دا پیکه نی. دیهاتی یه کی چوکورواو چووزانی درووه لانی چه قله شینکه یانی چی. چووزانی نه و به لایه چ به لایه که؟

پاشان دېهاتىيه كان هر كه سه له جېى خۆى، خۆيان مات كړو خه ويان لى كه وت. همه ديش هه روا. وه ختېك وه خه بهر هات كه هه تاو بلىند ببوو. يه كېك له دېهاتىيه كان له ژوور سه رى راوه ستابوو و ده يگوت:

"هسته رۆله گيان هسته. هه تاو گهرم بووه. ئىدى به سه هسته. له بن پى ولاغان دا ده پلېشېيه وه، ياللا كورم، هسته."

همه د وه خه بهر هات. هسته. به په له بو لای شارى وه پى كه وت. گه يشته شارى. چوو بازارى. گه يشته نيوه پراستى بازار. بازار هه روهك جارى پيشوو ديتبووى، وابوو. شهربه ت فروشه كه، بوشكه برنجه پى به كه ي به كۆله وه بوو و له نيو بازارى دا سه روخوارى ده كرد. حاجى كووره به كه يف بوو. خه ريكى نال كوتانه وه بوو. كاتېك همه د به په نای دا راده برد، حاجى كووره له بهر خۆيه وه گورانى كووزان ئوغلېى ده گوت. دوو كه لى كه باب له كه بابخانه كان ده هاته دهر. ژنه دېهاتىيه كان به پانتولې ره شه وه ئه م دوكان و ئه و دوكانيان ده كرد.

همه د به ترس و تى بېنى به وه له نيزيك باغى شاردارى بانگى كابر ايه كى لادىيى كرد كه خه ريك بوو پى هه لالا ده چوو. لى پرسی:

"به نديخانه له كام لايه؟"

كابر اى دېهاتى:

"ئه م كۆلانه بگره و برؤ. برؤ ژوورى ئه و دهر وازه به ردينه."

همه د چوو ژوورى دهر وازه به ردينه كه. گوردانىك ژاندارمه به ريز خه به ردار راوه ستابوو و چاوه پروانى وه كيل باشى به كه يان بوون. له ديتنى ئه و هه موو ژاندارمه يه به سه ر يه كه وه حاله تىكى تايبه تى بو پيدا بوو. واديار بوو دلې پى ده گوت غار داو بگه رپته وه چيا كان. هيچ وهخت له هيچ جىگايه كه ئه وه نده دلې ته نگ نه ببوو. له پيشه وه و له لای راستى ژاندارمه كان چاوى به خانوويه كى نزم و بى په نجره كه وت. ديوارى ئه و خانووه مرووى هينا بوو. دووسى ژنى دېهاتى له بن ئه و خانووه دانېشتبوون و چاوه پى بوون. همه د به چاكي خۆى كۆم كرده وه و كوشم هه لات. ئىستا زور چووكتر ديار بوو. ئيشك گرىك له سه ر بانى پياسه ي ده كرد. همه د تى گه يشت زيندان ليره يه. همه د زورى چيروك و داستان له باره ي زيندانه وه بيستبوون. ئه م خانووه راست وه كه ئه و زيندانه ده چوو كه له چيروكه كان دا بيستبووى. له سه ره خو بو لای خانووه كه چوو:

"هه ر ئه و ئيشك گر توره و تۆسنه، وهك ژه هره مار لى ترش و تال بوو:

"چت ده وى كوره؟"

همه د خۆى فه قيرۆكه كړو به ده نكيكى وهك گريانه وه جوابى دايه وه:

"خوشكم زيندانى يه."

ئيشك گر به ده نكيكى زبره وه پرسى:

"خه جيچى ده لى؟"

همه د مى به لاهه نا:

"ئا..."

ئيشك گر بو لای ژوورى هاوارى كرد:

"خه جيچ... خه جيچ، برات هاتوه."

خه جیج به بیستنی ناوی برا رهق بوو. به سپایی هاته دهری. بۆ لای حه مه د چوو. حه مه د رهنگی وهك به فر سپی بیوو. هه ره له وی له بن دیواری دانیشتبوو.

ئیشك گر:

"ئیره، ئیره، ئیره یه."

کاتیك خه جیج چاوی به حه مه د كهوت، لاقی سست بوون. هه ره له جیی خوی رهق راما. نه جووله یه کی کردو نه دهنگی کی له بهر دهرهات. پاشان به لاتسیاو لاتسیاو هات و له په نای حه مه دی له بن دیوار دانیشت. خه جیج ده تگوت ته واو بووه. ماوه یه کی زۆر هه روا له په نای یه کتر مانه وه. ده تگوت لال بوون. هه روا ته ماشای چاوی یه کتریان ده کردو قسه یان نه ده کرد. ئیرازیش هات. سه ری له وه زعی خه جیج سوپما. سه ری له و بیدهنگی یه یان دهر نه چوو.

له حه مه دی نیزیك كهوته وه:

"به خیراتی کوری باش."

حه مه د له وه لام دا له بن لیوانه وه شتیکی گوت كه كه س لی حالی نه بوو. ئیراز ئه مه شی هه ره زۆر پی سه یر بوو.

لای نیوه پویه ئیشك گره كه هات. نه راندی:

"ئیدی به سه. یاللا بچنه وه ژووری."

حه مه د هه روا ئارام، هه ره به و ئارامی و سه نگی نی یه كه پیی هاتبوو، هه ستاو پولیک كه له ده سرۆكه یه کیه وه پیچا بوو له کۆشی خه جیجی هاویشت و رویشت. هه تا له دهر وازه به رده كه چوه دهر، خه جیجیش له جیی خوی راوه ستا بوو و له پشته وه را ته ماشای ده کرد.

ئیراز:

"چ خه به ره کچی؟ ... ئه وه کی بوو؟"

خه جیج نالاندی:

"با بچینه ژووری پووری... وهره بچینه ژووری."

وه ختیك چوونه ژووری، خه جیج خیرا خوی له نیو جی یه كه ی هاویشت. ئیراز گیز ببوو:

"چته کچم؟"

خه جیج:

"حه مه دۆك..."

ئیراز:

"چی؟ ... کی؟ ..."

خه جیج:

"ئه و کوره حه مه دۆك بوو."

ئیراز به سه ری خوی دا دا:

"ره بی کویر بم... خوايه کویرم که ی... بۆچی چاکم ته ماشای روخساری شی ره پیاوه که مان نه کرد؟... خوايه ئه م

چاوانه م کویر بن و له کاوی بینه دهر."

بیدهنگ بوون. پاشان هه ردوو ژن به چاوی پر فرمی سکه وه یه کتریان له ئامیز گرت.

خه جیج:

"ده چینه یۆرگیر..."

ئیراز:

"ماله که مان..."

خه جیج:

"سواغه که ی به خه نه ده که م پووره ئیراز... پووره ئیراز، به خوا نایه لم دست له رهش و سپی بده ی."

ئیراز:

"ماله که ئی هه موومانه. ده بی هه موومان زه حمه ته که ی بکیشین."

له م رۆژانه دا ده رگایه کی تازه ی هیوا له زیندانی یه کان کرابوو هه. باسی لئ بووردنی گشتی ده کرا. که س نه یده زانی کام نوینه ری پارلمان خستبوویه سه ر زارو زمانان که ئه و رۆژانه ده چیته ئه نکه ره و له مه جلیس دا له باره ی لئ بووردنی گشتی یه وه قسه ده کا. به و جۆره که ئه و گوتبووی هه تا یه ک دوو مانگی دیکه به شیکی زۆریان وه به ر لئ بووردنی گشتی ده که وتن. زیندانی یه کان له سه ر لئ بووردنی گشتی زۆر شیعیان دانا بوون و زۆر ئاوازیان ساز کرد بوون. زیندان شه و و رۆژ به گۆرانی یه کان لئ بووردنی گشتی و ئه و جۆره گۆرانی یانه ده هاته له رزین. له زیندان پیره پیاویک هه بوو به ناوی ئاغا مسته فا که میشکی زیندانی یه کان بوو. پیاویکی دنیا دیده و ئاقل بوو. هه موویانی رینوینی و ئامۆژگاری ده کرد. خه جیج هه موو رۆژی ده چوو له لای ئاغا مسته فاو ده پرسی:

"مام مسته فا، لئ بووردنی گشتی هه مه دۆکی منیش ده گریته وه یان نا؟"

ئاغا مسته فا وه لآمی ده دایه وه:

"نه ک هه ر هه مه د، هه موو مه خلوقی خوی ده گریته وه... له ته یری ئاسمان را بگره هه تا گورگی بیابان، هه موو عه فوو ده کرین."

خه جیج خۆشحال ده بوو. شه و و رۆژ خۆشحال بوو.

خاکی ده شتی یۆرگیر گه رم و به ریژه وه.

خه جیج هه میشه وه زعی یۆرگیری له و زیندانی یانه ده پرسی که ئه و نیوه نیوه شاره زا بوون. بۆیه ئیستا هه موو دیه ات و که لئین و قوژبنی یۆرگیری له به رچاو بوو.

خه جیج ده یگوت:

"ئیمه له "به رده ره ش" خانوو دروست ده که ین، وانیه پووره ئیراز؟"

ئیراز وه لآمی ده دایه وه:

"ئه دی، له به رده ره ش."

خه جیج دیسان ده هاته ده ری و ده چوو له لای زیندانی پیاوان و بانگی ده کرد:

"مام مسته فا."

ئاغا مسته فا به ده نگیکی پر له لاواندنه وه و خۆشه ویستی یه وه جوابی ده دایه وه:

"چ باسه، کچه شیته که."

ئه مه ی ده گوت و ده هاته به ر ده رگا، و هه رچه ند ده یزانی خه جیج چ پرسیاریکی هه یه، ده پرسی:

"چيه كچه شيتته كه."

خه جيچ ده پيرسي:

"مام مسته فا، حه مه ديش؟"

ئاغا مسته فاش هه روهك هه ميشه جوابي ده دايه وه:

"له ته يري ئاسمان را بگره هه تا گورگي بيابان، هه رچي مه خلوقى له و كئوانه هه يه... وه ختيك لئ بووردي گشتي

ده رچي، ئاوا ده رده چي... حكوومهت ده يه وي به سلامه تبي خوي فه رمانى لئ بووردي گشتي ده ريكه."

خه جيچ وهك هه ميشه ده يگوت:

"دهسته كانت ماچ ده كه م مام مسته فا."

مام مسته فاش وهك جارارن پئده كهنى و ده يگوت:

"كيزي شيتتو كه... و ده گه رايه وه به ندى خويان."

ئيراز:

"ده يانه وي روژي چوار شه ممه بمانبه نه كووزان. ده لئين دادگاي ئيره ناتوانى حوكمى ئيمه بدا... خوا بكا، هه تا ئه و

روژه لئ بووردي گشتي ده رچي و به خورايي نه مانبه نه كووزان... دلّم زور نارپه حه ته، وه خته..."

خه جيچ له سه ر دلي بوو به خه فه ت:

"خوابكا... حه مه ديش ناتوانى بيته كووزان. برىا ئه وي روژي به حه مه دم گوتبايه... به لام زمانم گيرابوو پووري،

ده تگوت لال بووم."

ئيراز:

"ئه گه ر ئه من زانيبام ئه وه حه مه ده..."

خه جيچ:

"لئ بووردي گشتي نيزي كه."

ئيراز:

"ئاغا مسته فا ماشه لالا زور ئاقله. ئه و داگاي له هه موو شتيك هه يه. ده لئين له ئه نكه رهش پياوى هه ن و خه به رى بو

ده نئيرن."

خه جيچ:

"ئه مپرو هه ينوويه. چه ند روژمان ماوه بو چوار شه ممه..."

پاشان به قامكه كاني ده ستى كرد به ژماردن:

"شه ممه، يهك شه ممه... پئنج روژمان ماوه بو چوار شه ممه پووره ئيراز. برىا له بيرم بايه به حه مه د بلئيم كه چوار

شه ممه ي ليره مان راده گويزن... برىا پيم بگوتايه."

ئيراز:

"ئه گه ر ئه من زانيبام حه مه دوكي خومانه، ده سبه جي پيم ده گوت."

خه جيچ:

"پووري...، ئه تو بلئى لئ بووردي گشتي ده رچي؟"

ئىراز:

"ئاغا مستهفا ماشه لالا زور ئاقلا. له ئه نكه رهش پياوى هه ن. ئه دى دهرده چى. ئاغا مستهفا خه به رى له هه موو شتىك هه يه."

خه جيچ:

"ده مه وى ئه و بى يه ي له بهر دهرگا كه مانى ده چه قىنم شو رابه ي بگا ته وه سه ر زه وى."

ئىراز:

"ده گاتى."

خه جيچ:

"گو يلكه كانمان سال به سال زياتر ده بن..."

وه ختىك حه مه د له زيندان هاته دهرى بالى گرت. سه رى له گى ژه وه ده چوو. چاوى به جو رىك له خى له كه وه ده هاتن كه خه رىك بوو بكه وى. هاته بازارى. به زه حمه ت خوى گه يانده سه ر سه كو يه ك و دانىشت. پاش تا وىك هاته وه سه ره خو. له بهر دهركى دوكانىك پرته قاليان هه لرشتبون. له سووچىكى دى كه كه له ميان له سه ريه ك دانا بوون، وه ك ته پۆلكه ي چووك چووك... له سه ر سه كو به ردينه كه هه ستا چووه لاي نى ببه ندى بازاره كه. ئاپورا يه كى زور له قاوه خانه ي توفيق ئاغا دانىشتبوون. زوربه يان عه بايان به سه ر شان وه بوو و پىمه ره كانيان به شان يانه وه نابوو. پياوىكى كورته بالا ئه وانى دى كه ي وه بهر جنىوان دابوو. پىي سه ير بوو. له دلى خوى دا گوتى: "ليره ش ئاغا وره عيه تى هه يه." هه ر له وى چاوه رى بوو. پياوه كورته بالا كه هه روا جنىوى ده دان. ئه وانى دى كه ش ده نگان دهرنه ده هات. سه ريان داخستبوو و موويان لى نه ده بزوت. پاشان ئه و پياوه ي جو ينه كانى ده دا له پر نه رم بوو و گوتى:

"برا يان... ئىوه بو من له گيانىشم خو شه ويست ترن."

حه مه د سه ر سو پرمانه كه ي دوو چه ندان بوو. سه رى له و كاره دهرنه ده چوو. پياوه پىمه ره به شان ه كان هه ر به و جو ره كه سه ريان داخستبوو، له سه ره خو هه ستان و بۆلاى رووبار وه رى كه وتن. چه ند كه س گوتيان:

"ده چن بو مه ره زه چار."

حه مه د ديسان سه رسوپرمانه كه ي زياتر بوو. چووه نى ببه ندى بازارى. دوو كه لى كه باب راست له و جى يه كه جارى پيشوو كه بابى لى خوارد بوو، له دوكانى هاته دهر. چووه ژورى.

به بو نى كه باب به كه دلى پىك دا هات.

شاگرد كه بابچى كه چاوى به مشت ه رى كه وت، هاوارى كرد:

"با وه شى ن..."

حه مه د به شاگرد كه بابچى به كه:

"نه ختىك زوو كا كه گيان."

شاگرد كه بابچى هاوارى كرد:

"خى راترى با وه شى ن بكه..."

حه مه د وه ختيك ئاوپرى دايه وه دواى خوئى، راجه نى، ترسا، نه يده ويست باوهر به چاوى خوئى بكا. ئه و كه سه ي راست له پشته وه ي خوئى دانيشت بوو عه لى يه شهل بوو. ئه مه خه ون و خه يال نه بوو. عه لى يه شهل خوئى بوو كه به ده مه وه پي ده كه نى. چه نديش خائينا نه ... حه مه د هيچى نه گوت. له يه كه له حزه دا هه زار فكري به دل دا هات. عه لى يه شهل هيچى نه ده گوت. هه روا ته ماشاى ده كرد و زه رده ي ده هاتى. عه لى يه شهل هه ستاو هات له سه ر سه نده لى يه كه ي به تال كه له ته نيشت حه مه ده وه هه بوو، دانيشت. خوئى خوار كرده وه و به گوئى حه مه دى داچپاند:

"مه ترسه هيچ نه بووه. دوايه قسان ده كه ين."

كه بابه كه يان بو هينان. خوارديان و هه ستان هاتنه ده ر. شه ربه ت فروش كووپه برنجه يى يه كه ي به كوئى دا دابوو و له نيوه راستى بازا رى دا سه رو خوارى ده كرد.
حه مه د:

"كاكى شه ربه ت فروش ... شه ربه تى كم بده يه."

كاتيك شه ربه ت فروشه كه شه ربه تى بو حه مه د تى ده كرد، حه مه د ده ستى دريژ كرد و به سه ر كووپه كه ي دا هينا. شه ربه ت فروشه كه پي كه نينى هات:
"زي ره كو پى باش، زي ره."
عه لى يه شهل:

"له جه بارم بيست كه هاتوويه شار. ئه منيش سوار بووم، شه وئى هاتم گوتم نه كا خوانه خواسته به لايه كت به سه ر بئ ... له به ر ده روازه ي به نديخانه زورت چاوه رى بووم. خه جيچ چونه؟ ئيشه لا باشه. چما ئه تو شيت بووى حه مه د؟ چما ده كرى پياو به پئ يان بيته شارى. ئه گه ر خوانه خواسته پئ بزنان كه ئه تو ليره ي و وه دوات كه ون، چون خوت ده ربا ز ده كه ي؟ بويه ئه سپم بو هيناوى و به دوات داده گه ريم تا ئه گه ر خوانه كرده ناسياني بتوانى سوار بى و خوت بگه يه نيه وه شاخى ..."

حه مه د چاوى پر بوون له فرميسك:

"بژى عه لى ئاغا، هه ر خو ش بى."

عه لى:

"خوا بكا ئه تو هه ميشه هه ر بژى ... چونكه حه مه دوك ئه توئى."

حه مه د:

"شتيكت پئ بليم براله؟"

عه لى:

"فه رموو كا كه گيان."

حه مه د:

"له گه ل خه جيچى رووبه پرووى يه كتر دانيشتين. به لام هه ر دوو كمان زمانمان به سترا. نه مانتوانى يه كه وشه ش پي كه وه بدوين. هه ر دل م به را يى نادا خه جيچى له و ژووره دا ببينم. ئه من ئيدى له وئى ناچمه وه لاي، ئه گه ر بچم ديسان زمانم لال ده بئ ... ئه تو بچوو بزانه قسه يه كه ي هه يه يان نا؟"
عه لى:

"باشه... ئەتۆ له قاوه خانەى نۆ بازاری چاوه پريم به. ئەسپه كه م له وسه رى بازاری له داره توويك خستوه... خۆى باوى سه رو..."

حه مه د:

"باشه كا كه."

شتيكي ناديارى وهك ترس و له رزى له دلدا بوو. ده تگوت شتيكي ساردوسر به نيو مووره گه ي پشتى دا دى و ده چى. ئوقره ي لى هه ل گيرابوو. ده تگوت كه وتوه ته جي يه كه وه كه جيى نابيته وه. ده يه ويست رابكا، هينديك شت بشكيينى و له ت و په تيان كا. هه ستيكي وهك ترس و غه م له دللى دا ده گه را. يهك ته كان... خيرا خۆى گه يانده ئەسپه كه. ئەوانه ي چاويان لى بوو، به سه ر سوپمانه وه ته ماشاى ئەو منداله ديها تى يه يان ده كرد كه به گيژو كاسى له رووبه رووى ئەوانه وه تى په رى. پووشكه كا به لمبوزى ئەسپه كه وه نووسابوون. ده سكه گيايه كى رنيه وه و لمبوزى ئەسپه كه ي پاك كرده وه. ئەسپه كه ي رهنگ خۆله ميشينه بوو. خاله درشته كانى ئامال شين بوون. ئەو خالانه هه تا له كه فه لى نزيكتر ده بوونه وه، رهنكيكى خه نه يى يان ده گرت. ده ستيكى به سه رى حه يوانه كه دا هينا و هاته قاوه خانه. چاى داوا كرد. چاين بو هينا. خه جيى هاته وه پيش چاو. خه جيى زور گورابوو. روخسارى زهرد ببوو. به ره چاوى گنجيان تى كه وتبوو، به لام سه روچاوى قه له وتر ببوون. ديار بوو زور شه كه ت و بيزاره. حه مه د دللى نارپه حه ت بوو. چه ند دلۆپ فرميسك له چاوه كانى به ربوونه وه و كه وتنه سه ر ميژه كه، به لام وهك ئەوه ده چوو كه هه رده م ده يه وئ هه لستى. چايه كه ي خوارده وه. به نيگه رانى چاوه پرى عه لى بوو. چاوى له رى يه وه برى بوو. سه ر و سه كوتى عه لى له سه رى كو لائى وه ده ركه وت. عه لى به كه يف نه بوو. رووگرژ بوو. حه مه د به پيريه وه چوو. هه ردوو كيان بۆلاى ئەو جي يه چوون كه ئەسپه كه يان لى به سته بووه وه.

حه مه د:

"جى گوت؟"

عه لى:

"ليم مه پرسه."

حه مه د:

"ناكا خه به ريكي ناخوشت پى بى."

عه لى:

"خه به ريكي خو شم پى نيه."

حه مه د دللى وه جو ش هاتبوو:

"بيللى، بيللى... هه ر پيشى دل م خه به رى دابوو برا كه م... ده زانم خه به ريكي ناخوشت پى يه... بيللى."

عه لى:

"ئەم چوار شه ممه يه ده يانه وئ خه جيى به رنه كووزان. ده يانه وئ له كووزان زيندانى بكه ن. خه جيى ده يگوت به حه مه دى بللى گه ردم ئازاكا. گونا هى خه جيى قورسه، يانى دادگاي ئيره واده لى. ئيرازيش ده بن."

ئەم خه به ره له پيش دا وهك برىسكه يهك له حه مه دى دا. به لام تاويك دواتر حه مه د خۆى كوكرده وه و هوشى هاته وه به ر خۆى. عه لى له بير چوو بووه وه. له به ر خۆيه وه زه رده ي ده هاتى. ته واوى ده شتى چوكووراوا به دارو به رد و گژو گياوه بوو به يهك پارچه تيشكى زهرد. پيكه نينه كه ي هيشتا له سه ر لى وان بوو. پاشان له پر خۆى هاويشته سه ر ئەسپه كه. له يهك له حه زه دا گورابوو. ببوو حه مه دوكيكي ديكه:

"وه پيش كه وه عه لى ئاغا. ته واو بوو."

عه لى وه پيش كه وت. به خي رايى له شار ده ركه وتن. به ده شتى "هه زارگا" دا تى په رين و گه يشتنه ده رووبه رى "ديكيرلى"، لاي باغه پرته قاله كه ي كاراجالى وه سمان.

عه لى جله وى ئەسپه كه ي گرت و راوه ستا. ته ماشاى چاوى حه مه دى كرد:

"چ بوو؟... چ ته واو بوو؟... به منيش بللى."

همه د له ئه سپه که ی دابه زی. به زه رده خه نه وه دهستی عه لپی گرت:

"له ری یه چاوه پروان ده بم و خه جیجی له وانه ده ستینمه وه."

عه لی تووړه بوو:

"ئه تو به ته وای شیت بووی... ئاخر به روژی رووناک له ده شتی چوکووراوا ده کری ئه و کچه ی له دهستی ژاندارمه

ده ریښی؟..."

حه مه د وهك دنيايهك خوښحالي وه ژور كهوت. جه بار له و روزه وه كه حه مه دي ناسيبوو، قهت وا خوښحالي نه ديتبوو. عه لي بيچاره ش هه روا. حه مه د ده تگوت له خوښحالي بيان بالي گرتوه و خه ريكه ده فرې. جه بارو عه لي بيچاره ئه م وه زعه ي حه مه ديان زور پي خوش بوو. حه مه د له ژورې دا پياسه ي ده كړدو گورانيي ده گوت:

"سيوه سووره ي هه وه ل بهر
تامت خوش بوو ره ش ئه سمه ر
دايكت ليفه ي نه دا پيټ
مه مه ت دياره سه رانسه ر"

ئه گه ر تاويك پيشتر كه سيك پي گوتبان حه مه د ئه و گورانييانه ده زاني، ئيمكاني نه بوو باوه ر بكن. حه مه د له جي دا له گه ل ئه و شيعرو گورانييانه نيواني نه بوو. حه مه د گوراندي:

"عه لي بيچاره ... سازه كهت تاوده يه و كه ميك ئاهه نكي سه ما ليده."

به لام حه مه د هه ميشه واي قسه نه ده كړد. ئه و هه ميشه كه م دوي و سه نكين بوو، و پاش هه لسه نگاندن و ليكدانه وه قسه ي ده كړد.

عه لي بيچاره بي ئه وه ي قسه يه ك بكا هه ستا و چو سازه كه ي له ديواي كړده وه و ده ستي كړد به لي دان و به گوتني گورانيي گشت. هه م ساري لي ده داو هه م گورانيي ده گوت:

"چووم و ديتم ده رگاي ئاسن داخرا بوو
بسكي ره شي شه و بوو زيوي تي دا بوو"

حه مه ديش وي راي عه لي بيچاره ده يگوت. چاوي به عه لي يه شه ل كهوت كه له بهر ده رگا راوه ستا بوو، و جووله ي نه ده كړد. به عه لي بيچاره ي گوت ئاهه نكيكي سه ماي "هالي" لي بدا. عه لي بيچاره ده ستي كړد به لي دان، ئه واني دي كه ش له نيوه راستي ژوره كه دا ده ستيان كړد به سه ما. پاشان حه مه د ده ستي له سه مايه كه هه ل گرت و له په نا ديواي دانيشت و پالي دايه وه. ده تگوت ئارام بوونه وه ي نيه. به قامكان سه ماي ده كړد. حه مه د بانكي جه باري كړد.

جه بار:

"فه رموو ئاغام."

حه مه د:

"رؤژي كه و ئه مړو جه بار."

جه بار:

"چما خه به ريك هه يه ؟"

حه مه د:

"ئەمىرۆزۇڭكەيە... ئەو رۆزۇڭكە دەھى نىشان بەدەين چەند پىاوين."

جەبار:

"قسەكەت بىكە ھەمدە... دەتەوئى بلىئى چى؟"

ھەمدە ھەستا. ئەو جىلكە مىندالانەيەي لەبەرى كىرەبون، دايكەندىن ۋ ھاۋىشتىنە قوژىنىك. جىلكەنى خۆي لەبەر كىرەو. كەۋشەكەي لە پىيىدا بوو، لە چەرمى ئەستورى ماراش دروست كىرەبوو. سوورىكى تارىك بوو. پاژنەي كەۋشەكەي لە لاسىكى ئوتومبىل بوو. پانتۆلكەي پارچەيەكى قايمى رەنگ قاۋەيى بوو. لە بازىرگانىكىان ئەستاندبوو، كە بۆخۆيان روتيان كىرەبوو. ھەمدە جەبار ۋەختىك لە شەرى كالاجى گەرابوونەو، چەند رۆژىكىان چەتەيى كىرەبوو، چەند كەسىيان روت كىرەبوو. ئەمەش بۆ ئەو بوو كە پوول ۋ جىل ۋ بەرگ ۋ چەك ۋ چۆلكە ۋ فىشەكە كانىان تەۋاۋ بىكەن. لەو تالانەي ۋە دەستيان كەۋتبوو زۆر خۆشچال بوون. دىسان دەيانوىست بەندەنى ماراش بىستەن. قايش پىشتىن ۋ قايشە تەنگە كانىان زىوكارى كىرەبون. زۆر جوان ۋ بە سەلىقە ۋەش... پانتۆلكەي قاۋەيەكەي خەت خەتى رەشى تىدا بوون. ئەم پانتۆلكەي بەرگى دەمانچەكەي، كەرىم ئوغلى خانى يۆرۈكەكان بۆي ناردىبون. بەرگى دەمانچەكەي گولڈوزىيەكى زۆر جوان كىرەبوو.

فىشەكەكانى دووريز، راست ۋ چەپ لە خۆي دان. ئەو فىشەكەكانانەش گولڈوزى كىرەبون. ئەمانەش ھەر دىيارىي خانى يۆرۈكەكان بوون.

جەبار بە نىگەرانىيەو پرسى:

"چى باسە ھەمدە... بۆ قسە ناكەي؟"

ھەمدە:

"رۆژىكە ۋ ئەمىرۆزۇڭ..."

عەلىيەشەلىش لەبەر دەرگا دانىشتىبوو پالى بە دىۋارەو دابوو، ۋ پىدەكەنى.

جەبار:

"شەلە، تۆ بلى چى بوو."

عەلىيەشەل:

"رۆژى چۈر شەممە دەيانەوئى خەجىجى لە شارى را بەرنە كووزان. دەيەوئى لە رىگادا لە ژاندارمەكانى بىستىنەتەو... خۆشچالەيەكەي ھى ئەو ھەيە."

جەبار لىۋى تەپ نەكرد. نىۋ چاۋانى تىك نا. عەلى بىچارەش ھىچى نەگوت. ئەو ھەر كارىشى بەو كارانە نەبوو.

ھەمدە تىگەشىت. بەلام ۋەسەرخۆي نەھىنا. ئەگەر جەبار دلى يەشاپايە پىيى گىرنگ نەبوو. ئەو لە ھىچ كەس

چاۋەپوانى يارمەتى نەبوو. ئەم قسانە بۆ ئەو لەمىژبوو ھەل بىبون.

رۆزۇڭكەنى ھەۋەل كە لەگەل عەلى بىچارە بىبونە ئاشنا، عەلى بىچارە داستانىكى كوئىر ئوغلى بۆ گىرەبوونەو. داستانى

پەيدا بوونى كوئىر ئوغلى.

چەند رۆژ بوو كوئىر ئوغلى لەپىش چاۋان بوو:

"ھىكايەتخۋان ۋا ھىكايەت دەكا كە لە قەدىمى زەمان لە شارى بۆلۆ..."

داستانەكە بەو پىشەكەيەو دەست پىدەكراۋ كورتهكەشى ئەو ھەبوو كە:

كوڤر ئوغلى توتكە سەگىكى چكۆلە لە كۆلانى دەبىنى. توتكەكە ھىندە چكۆلە دەبى، ھەر ھىندەى لەپە دەستىك. چوار- پىنج گۆلە سەگ پەلامارى ئەو توتكە چكۆلە يە دەدەن و دەيخەنە بەر چنگ و ددان. بەلام توتكە چكۆلەكە بە ھىچ جۆر لە مەيدان دەرنەچى و دىفاع لە خۆى دەكا، سەرەنجامىش سەگە زەلامەكان دەشكىنى و ھەريەكەيان بۆ لايەك راو دەنى و بۆخۆشى لە رىي خۆى دەروا... كوڤرئوغلىش كە بۆخۆى چاوى لەو كارەساتە دەبى، لەدلى خۆى دا دەلى: ھەياران!... بىروانە، تەنانەت توتكە سەگىكى چكۆلەش ئەگەر ئازابى... "ئىدى پاش ئەو رۆژە يە كە كوڤرئوغلى دەبىتە ئەو كوڤرئوغلى يە بىپەروايە، كە پاش ئەو ھى ئەو پىشھاتەش بۆ بابى دىتە پىش، رىگاي كىو و شاخان دەگرىتە بەر. داستانى كوڤر ئوغلى سەرنجى ھەمەدى باش راکىشابوو. پاش بىستنى داستانى كوڤرئوغلى جارىكى دىكەش سوڤىدى خواردبوو كە عەبدى خان بكوڤى.

ھەمەد:

"چتە كاك جەبار. بۆچى نىوچاوانت تىك ناوہ؟"

جەبار:

"ھىچ."

ھەمەد:

"مەترسە. كارىكم لە تۆ ناوى."

جەبار:

"ھىچ."

ھەمەد:

"ھىچ چىہ؟"

جەبار:

"ھىچ."

ھەمەد:

"باشە..."

جەبار:

"زگم پىت دەسووتى ھەمەد."

ھەمەد ئەم قسە يەى پى خۆش نەبوو:

"ئەتۆش كە ھەمىشە زگت دەسووتى."

جەبار:

"چونكە پياوى ھەمەد، چونكە زۆر جوامپىرى..."

ھەمەد:

"باشە...؟"

جەبار:

"تۆ بلىي و نەلىي ئەمن ئاگر دەگرم."

حه مه د:

"پيم بلي بو؟"

جه بار ده هري بوو و نه پراندي:

"ده ته وي به روژي روونك، ئه ويش له ده شتيكي وهك چوكووراوا دا ئه و كچه ي له ده ستي ره وه ژاندارمه يه ك ده رييني، ها؟ ... ئه ويش له ده شتيكي پر له دي و ئاوه داني ... چوكووراوا ته له يه، ته له ... ته له ي ياغي يان ... هر ياغي يه ك ريي ده چوكووراوا كه وتبي، ئيدي نه گه پراوه ته وه ... ئاور ده گرم. زگم پيت ده سووتی. پاشان ئه تو چوكووراواش شاره زاني. ئه گه ريه كي وهك نايب ره جه بيشت له گه ل بووايه، ديسان قسه يه ك بوو ... ئاخر به كام شاره زاوه ده چيه چوكووراوا؟"

حه مه د وهك به ردنيك قيت راوه ستا:

"ئيستا ئه تو له گه لم ديي يان نا؟ ئه وه يان بلي."

جه بار:

"ئه من به پيي خوم ناچم خوم به ته له وه بكه م."

حه مه د:

"روون قسه بكه. باسي ته له و مه له م بو مه كه. ديي يان نايه ي؟"

جه بار:

"نا."

حه مه د:

"باشه. ئه تو قسه بكه عه لي بيچاره ... ئه تو له گه لم ديي يان نا؟"

عه لي بيچاره:

"ئه من چوكووراوا شاره زا نيم براله ... ئه من له چوكووراوا ده ترسيم. ئه من قازانجم بو تو نايي. به لام ئه گه ر به ته وي ديي. له بهر دلي ره فيقي خوم هه موو كاريك ده كه م."

حه مه د موږه يه كي له عه لي بيچاره كرد:

"ئاوا؟ ..."

ئه وشه وه نانايان پيكه وه نه خوارد. هه ريه كه ي له قوژينيك دانيشتن و نيوچاوانيان تيك نا. له و نيوه دا عه لي يه شهل له هه مووان به كه يف تر بوو. وه ختي خه هات.

جه بار:

"ئيوه بخه ون، ئه من ئيشك راده گرم."

حه مه د و ئه واني ديكه نووستن.

نيوه شه وي جه بار هاته ژور سه ري حه مه دو هه لي ستاند. حه مه د هه ستاو له جي يه كه ي دا دانيشت. هيچ خه وي

لي نه كه وتبوو. به توږه يي پرسى:

"چيت له من ده وي جه بار؟ ... ره فيقا يه تي يه كه ت نيشان دا، ئيدي ده لي ي چي؟"

جه بار:

"كاكه."

دهسته كانى همه دى له نيو دهستى خوى گرت و دووباره دووپاتى كرده وه:

"كاكه."

همه د پيگه نى:

"ره فيقايه تى به كه ت نيشان دا."

جه بار:

"وهره دهست هه لگره براله. ئاخره كه ي خه جيچى نازاد ده كه ن. بوخوت ده زانى هه موو كه س لايه نى خه جيچى ده گرى. هه موو ده لىن وه لى خان همه د كوشتوويه... ئاخره كه ي به رى ده دن."

همه د:

"راسته شاهيده كان شاهيدى به كه يان وه رگرتوته وه, به لام سوودى نيه. نه گره سوودى هه بايه خه جيچيان بو موحاكه مه نه ده برده كووزان. خه جيچ له سهر من خه ريكه له زيندان دا ده رزى, يان ده مرمر يان له چنگى ژاندارمه كانى ده ردىنم. هيچ نامه وى نه تو له گه لم بيى. نه گره نيه ي باشتره. نه م رى به سهدى نه وه دى مردنه... پياوى ئاقل به دهستى خوى, خوى ته تسليمى مردن ناكا."

جه بار:

"همه د, له و دنيايه دا هيچ كارىك نيه بو تى نه كه م. به لام نه م كاره شيتى به. نه م كاره يانى نه وه كه پياو به دهستى خوى ئاگر له خوى به ردا. له هه موويان زياتر بو تو حه يفه براله. وه ره به قسه م بكه براله. قسه ي من له عه رزى مه ده. تكات لى ده كه م كه قسه م له عه رزى نه ده ي, دل م نه شكيتى... نه گره نه تو وا به خوږايى بكوژرى, ده بيته داخ و له سهر دل م ده نيشى و هه تا ئاخرى عومرم له گه لم ده بى... وه ره مه رد به لى گه رى..."

همه د:

"به خوږايى خوت ماندوو مه كه جه بار. به خوږايى ئاموژگاريم مه كه... نه گره سهدى سه ديش بزنام ده كوژرىم, هه ره ده چم. ئاخ نه گره نه م به م جو ره بژيم فايده ي چى؟ به خوږايى خوت ماندوو مه كه."

جه بار:

"ئيدى خوت ده زانى برام. هه رچى به سهرت هات هوږايى خوت به نه ستوى خوت."

جه بار دهستى همه دى به ره لا كردو چوه قوژبينىك.

شه ممو و يه كشه ممو و دووشه ممو رابردن. همه دو جه بار ته ماشاى روخسارى يه كتر يان نه كرد. له بهر يه كتر هه ل ده هاتن. همه د هه موو روژى تاريك و روونى ده چوه شاخى و ئيواران كه دنيا تاريك ده بوو, ده هاته وه مالى.

روژى سى شه ممو پيش تاريك و روون همه د هه ستاو عه لى به شه لى وه خه بهر هينا:

"نه من ده روم عه لى ئاغا."

عه لى له جيى ده رپه رى:

"نه م كاره به ته نيا ناكرى. نه منيش له گه لت ديم."

عه لى پيگه نى و له سهرى رويشت:

"پيت وا نه بى ده توانم تفه نكت بو باويم... تفه نك هاو يشتن له سهر خوته, نه منيش له دوور راده وه ستم و ته ماشا

ده كه م. له كه لينىك خوم ده شارمه وه و سه رى ده كه م. با له گه لى شكوفه نه سپيكي باشت بو په يدا بكه م. بوخوشم براله"

ئەسپ دەبم و لەگەڵت دێم. بۆت دەبمە خەبەرھێن. دەبێ لە نیزیك چیاى بۆسە دا بنێی. دەبێ قامیشە لانه كەش لە پشته وەت بێ. راوەستە. با ئەمن بچمە گەلى شكۆفە و بيمە وە."

چاوەكانى حەمەد لە خۆشحاڵىيان بريسكەيان دەدا. عەلى يەشەلى لە باوەش گرت و ماچى كرد:
"چاكەى تۆ چۆن بدەمە وە عەلى ئاغا؟"

عەلى بە خەفەتە وە سەرى راوەشاندو بە دەنگىكى خەماوى يە وە گوتى:

"كامە چاكە برالە؟... ئەمن دەمە وئى جىي خەراپە كانم پىر بكمە وە و تەواو."

عەلى بە پەلە هەستا و رۆيشت. يەك دوو سەعات دواتر وەختى تاوھەلات دەنگى چوارنالىي ئەسپىك بيستراو پاشانىش دەنگى پىرمە پىرمى ئەسپەكە گەيشتە پشت دەرگا.

حەمەد ھاتە دەرى:

"بژى عەلى ئاغا."

عەلى:

"ئەمە ئەسپى زەماوەندە، وەرم گرت و رازاندمە وە."

ئەسپەكە مووروى شين و شىرتى رەنگا و رەنگى لە ملى كرابوون. زين و لەغاو و ھەوسارەكەى گولڈۆزى كرابوون.
حەمەد:

"ئەسپى زەماوەند."

عەلى يەشەل:

"بالتۆيەكى چەرمىشم بۆ ھيئاوى. ھەم بە كەلكى بارانئ دى و ھەم بە كەلكى..."

حەمەد:

"باشە؟..."

عەلى:

"بە كەلكى ئەوھى چەكەكەت نەبينن... بەخۆتى دادەى تەنيا سەرت ديار دەبى. زووبە... با وەدرەنگ نەكەوين."

حەمەد خۆى ھاويشتە سەر ئەسپەكە، پاش ئەويش عەلى يەشەل سوار بوو... جەبار لەنيو دەرگادا راوەستابوو و بى ئەوھى قسە يەك بكا تەماشای دەکردن. عەلى بىچارەش ھەروا. روخسارى جەبار زەرد ببوو، وەك روخسارى مردووان. وەك پەيكەرىكى بىگيان وشك ببوو.

حەمەد ئەسپەكەى بۆ لای دەرگا دەنگ دا. بى ئەوھى چاوەلى چاوى كار، خواحافىزى لى كرد:

"گەردنم ئازا كە كاك جەبار. عەلى بىچارە ئەتۆش گەردنم ئازا كە."

جەبار ھەروا وەك پەيكەرىكى لە جىي خۆى رەق بوو، بى ئەوھى بتوانئ وەلامىك بداتە وە.

عەلى بىچارە:

"گەردنم ئازا بى كاكە."

ئەسپەكان بە سەرھوژىرى دا غارىيان دا. جەبار ماوھەيكى دووردرىژ ھەر لەوئى و ھەر بەو حالە كە بوو، ما يە وە.

باران نم نم ده باری. بارانی رۆژی تاوو ساو... تاویک روونی ده کردو دیسان ده باری یه وه. قامیشه کانی قامیشه لان ته ر بیوون. ئاو له لاسکی قامیشه کان به ره و خوار ده خزی. له سه ر گه لاکان زه نگول زه نگول راده وه ستاو له ژیر تیشکی رۆژدا بریسکه ی دها.

ئه وده م له خواره وه ی "ستیر" قامیشه لانیکی لی بوو. ریگا که به پشته وه ی ئه و قامیشه لانه و به و بنا ره دا که به داری میرسین داپوشرا بوو تی ده په ری.

له گوندی "چناره چکول" تی په رین و گه یشتنه قامیشه لان. وه ختی که هه تاو هاته ئاوابوون، بارانه که ش لی کرده وه. عه لی یه شه ل:

"چاکم نه کرد ئه و بالتویانه م هیئا."

حه مه د:

"بۆچی؟..."

عه لی:

"ئاخر بارانه که کردیه وه."

حه مه د:

"دیسان دای ده داته وه."

عه لی:

"جی بۆسه ی له م قامیشه لانه باشتر له چوکوراوا وه ده ست ناکه وی."

حه مه د:

"ئه ری وه لالا عه لی ئاغا. چۆنه ئه تو ئه م لایه و اشاره زای؟... ده لی بستی به بستی چوکوراوات له به ره."

عه لی یه شه ل:

"وه ختی که مندال بووم له چوکوراوا دا ئه سپم ده دزین و ده مبردنه کیوی. ئیستا تی گه یشتی بۆچی چوکوراوام له به ره؟"

حه مه د:

"تی گه یشتم کاک عه لی... خاترجه می که به م جاده یه دا تی ده په رن؟"

شه له:

"کووزان ته نیا دوو ریگای هه یه کاکه... یه کیان پردی "چوکور" هه یه کیشیان ئیره یه. باش بوو که باران باری... ئیستا ریگای پردی چوکور هه تا ئه ژنویان قوره. گومانم نیه که بی ره دا دین. جی بۆسه ی لی ره باشتر جاری ده ست ناکه وی. کاری خۆت ده که ی و وه ک ئاو خواردنه وه خۆت ده گه یه نیه وه شاخی. ئه گه ر جه بار ده یزانی جی وات ده ست ده که وی، حه تمه ن له گه لت ده هات."

به بیستنی ناوی جه بار، حه مه د رهنگی تی که چوو.

عەلى يەشەل:

"بەخوا دەھات. جەبار ترسا... ترسا كە بە رۆژى رووناك لە دەشتايى دا پێوہ بىن."

حەمەد ھىچى نەگوت:

"عەلى دريژەى پى دا:

"ترسا... ئەوئەندە ترسا، مەپرسە... جەبار زۆر زرينگە. دەيزانى كە ھەر ياغى يەك رىي كەوتوہ تە چوكووراوا، گەرانەوہى نەبوہ..."

حەمەد پرسىارى كرد:

"تەنانەت يەك كەسيشيان نەيتوانيوہ بە سلامتى لە چوكووراوا رزگارى بى؟"

شەل:

"تەنانەت يەك كەسيشيان."

پى پىچەكەيان كردهوہ. بى ھەست و خوست، كەمىك نانيان خوارد.

عەلى يەشەل:

"ئەمن دەپۆم بۆ لای شارى و بە دواى ئەوان دا دىم. ئەتۆ برۆ لە كىوى كەمىك بنوو. لەگەل دنيا رووناك بوون وەرە نيو. قاميشەلان. ئەسپەكەت لە نيو بەندى قاميشەلانەكە لە جى يەكى نەديو وەبەستە. پاشان وەرە لىوى جادەى. ئەمن رويشتم. سبەينى لای ئىوارى ئەوان دەگەنە ئىرە."

شەلە خۆى ھاويشە سەر ئەسپەكەى و بەچار نالى بەرەو شار لىنگى دا. حەمەدیش سوار بوو و بەرەو چيا دەنگى دا. گەيشە پەنا ئاورگىكى بەردىن. ئاورگە بەردىنەكە ئاو خەراى كردبوو، بەلام ديسانيش سەنگەرىكى باش بوو. پىاو دەيتوانى لەباران دا لە ژىرى دا بھاويتهوہ و تەر نەبى. وەك ئەشكەوت بوو. قوولكە ئاورەكە پەر لە ئاو بوو. بە بەردان پىرى كردهوہ. ئەسپەكەى لە پشتەوہى خۆى لە دار بەروويەك خست. بالتۆيەكەى دەخۆيەوہ پىچاو لەسەر ئەو بەردانە كە قوولكەكەى پى پر كردبوونەوہ، راکشا. تاويك خەوى لىكەوت و لەپەر راپەرى. ھەتا بەيانى ھەر بەو جۆرە راي بوارد. بەرى بەيانى خۆى ھاويشە سەر ئەسپەكەو پى پىوہنا. گەيشە قاميشەلان. لىي خورى بۆ نيوہ راستى قاميشەلان و ئەسپەكەى لە رەگە قاميشىك خست.

لە دوينى شەوہوہ تا ئىستا خۆشحال بوو. تەواوى لەشى كوترابوو و ژانى دەكرد. پالى بە پۆلە قاميشىكەوہ داو دانىشت. بەو پۆلە قاميشەوہ زەرگەتە ھىلانە لەسەر ھىلانە ھەليان بەستبوو. جالجالووكەش لەم قاميشەوہ بۆ ئەو قاميش داويان راھىشتبوو.

تاو ھەلات. ھىچ شتىك لە چاوہروانى ناخۆشتر نىە. ئەويش چاوہروانى لە چ وەختىك دا؟... نيوہرۆ داھات. گەرمايەكى شەدار دەشت و دەرى داگرت. ئىوارە داھات. سىبەرى كىوہكانى ئەو بەر بەرەو خۆرھەلات دريژ بوونەوہ. حەمەد تەفەنگەكەى تاو داىوہ لە قوولكەيەك دا لە تەنىشت جادە چوہ بۆسەوہ. جار جار لە قوولكەكە دەھاتەدەر و تەماشاي رىگاي شارى دەكرد. بەلام ھەتا چاو برى دەكرد ھىچ ديار نەبوو. خۆى دەخواردەوہ. خەرىك بوو كىو و بىابان وەبەر گوللە بدا... پىوہنى... كارت بەوہ چىە كە كوئىيە. قاميشەلان و جادەكە وەبەر گوللە بدە... لە داخان خۆى دەخواردەوہ. ئىدى ھەر دەقىقەيەك بە سالىك دەگوزەرا.

پاشان خه نجه ره که ی هه لکیشاو دهستی کرد به هه لکه ندنی قولکه که . به هه موو هیزی خویه وه هه لی ده که ند . گله که ی به مستان درده دا . به هه ناسه برکه غاری دایه نیوه پراستی جاده ی . به لام هیچ دیار نه بوو . هه روا له نیوبه ندی جاده ی راوه ستابوو و جووله ی نه ده هاتی . زینده وهر دیار نه بوو . ته مابراو بوو . چوو تفه ننگه که ی له نیو قولکه ده ره ییناو هات له نیوبه ندی جاده ی راوه ستا . هینده ی نه مابوو روژ ئاوابی . له و سه ری جاده ی چه ند تارمایی دیار بوون که ده بزووتن . ئه و تارمایی یانه به ره به ره نیزیکتر بوونه وه . له پر دلی داخو رپا . دوو ژن له پیشه وه و چوار ژاندارمه به دوایان دا ده هاتن . به سپایی خوی خزنده نیو قامیشه لانه که . هه تاو له کیوه که ی به رامبه ری یه وه نیوه ی ئاوا ببوو و نیوه شی مابوو .

سیره ی له لاقی ژاندارمه یه کی که له گه ته گرت که له دوا ی هه مووانه وه ده پویشته . دهستی به په لاپیتکه داهینا . ژاندارمه که هوپاندی و خوی له عه رزی دا . حه مه د وه ک تیربار گولله ی ده باراند . راست و چه پی وه بهر گولله دابوو . ژاندارمه کان گیژ ببوون .

حهمه د:

"هوؤوی... ئه من حهمه دؤکم . ئه و ژنانه به ره لا که ن و بگه ریینه وه ."

ژاندارمه یه کی دیکه ش هوپاندی و کهوت دوو ژاندارمه که ی دیکه خویان له خه نده کیک هاویشته که پر بوو له ئاوی ئاوه پووی جاده . دهستیان کرد به دهست کردنه وه . تاریک داهات . بارانیش نم نم دایدایه وه . ژنه کان بی ئه وه ی بزائن ده بی چ بکه ن , له جیی خویان ره ق رامابوون . هه ردووکیان له ترسان ده له رزین . پاشان هه ردووکیان له نیوه پراستی جاده ی له نیو ئاو و قور دا دانیشتن .

حهمه د:

"هوؤوی ژاندارمه کان... بگه ریینه وه و بچه سه ر کارو گوزه رانی خوتان . ئه گه ر ره وه یه کیش بن هیچتان پی له گه ل من ناکری ."

هات وهاواری برینداره کان ده رو دهشتی پر کردبوو .

حهمه د:

"ره فیه کانتان هه لگرن و برؤن... هه لیان گرن و برؤن..."

ژاندارمه کان ماوه یه که ته قه یان راگرت . ژنه کانیش که میک هوشیان هاته وه بهر . ئیراز سیخورمه یه کی له خه جیج کوتا :
 "راست به وه خوا کوپرت نه کا... هه سته ورده برؤین بؤ لای حهمه د ."
 خه جیج نالاندی :

"چ قیسمه ت و نسبیکم هه بوو پوره ئیراز... با برؤین ."

به بی ههستی ده ره دزه یان دایه .

خه جیج :

"حهمه د ."

حهمه د :

"هاتن ؟ ."

تاریکیک بوو چاو چاوی نه ده دی. همه د له قوولکه که ی هاته ده ری و غاری دایه نیوبه ندی جاده ی. ژنه کان وه ک سیبه ر له تاریکایی دا ده جوولانه وه. همه د گه یشته لایان. دهستی گرتن. ئه وانی برده نیو قامیشه لان و په نا ئه سپه که. ژاندارمه کان هیشتا ته قه یان له م لاو ئه ولا ده کرد. ئه سپه که له گه ل ههستی پی یان حیله یه کی درییژی کیشا. همه د ههوساری ئه سپه که ی کرده وه:

"سوار بن... سوار بن و به دوام دا لی خورن."

وهختیک له قامیشه لان هاتنه ده ری، ژاندارمه کانیش دهستیان له ته قه هه ل گرتبوو و خه ریکی راگو یزتنی ره فیه برینداره کانیان بوون.

سواریک که سمی ئه سپه که ی پریشکی لی هه ل دهستان، به ره و بنار ده ی کوتاو له وان تی ده په ری. تاویک دواتر گه رایه وه. دلای همه دی خه به ری دابوو که ئه و سواره ده بی عه لی بی.

یه کیک به سپایی بانگی کرد:

"حه مه دۆک... حه مه دۆک..."

حه مه د وه لامی دایه وه:

"لی ره ی عه لی... وه ره."

عه لی به هه ناسه پرکه خوی گه یانده ئه وان. دابه زی:

"کاک حه مه د، ئه سپه که ی بگره و سوار ی به. له پاشان له گه لی شکوفه بیده وه به خاوه نی. له م بناره ی رامه وهسته. سبه نی و هکیل باشی عاصم هه رچی ژاندارمه یه هه لیان ده گری و وه دوات ده که وی. وریا به ده گیر نه که وی. دوا یه ئه من ده تگه مه وه. ئه مشه و به هه ر جوړیک بووه خوت بگه یه نه گه لی شکوفه. دوا یه ش برۆ لای ئاکچاداغ... رانه وهستی... به تاو برۆ. یاللا به خوام سپاردی."

عه لی گه رایه وه له تاریکی دا ون بوو.

حه مه د:

"ئه م پیاره تی یه ت له بیر نابه مه وه عه لی ئاغا."

خوی هاویشته سه ر ئه و ئه سپه که عه لی یه شه ل بوی هی نابوو:

"خه جیج... وه ره پاشکویه م."

خه جیج له ئه سپه که ی دیکه دابه زی و له پاشکویه حه مه دی سوار بوو. له تاریکایی دا لینگیان ده دا.

حه مه د چه ند جاری ری لی ون بوو. دوا یه دۆزیه وه. تاو نه که وتبوو که گه یشتنه وه گه لی شکوفه. راسته ری چوونه نیوبه ندی ئاواپی. له بهر ده رکی مالیک دابه زین.

حه مه د بانگی کرد:

"ئوهوی... خاوه ن مال."

لاویکی هه ژده ساله ده رگای کرده وه هاته ده ری. که چاوی به وان که وت خو شحال بوو، و پیکه نی. هات و ههوساری ئه سپه کانی گرت و بردنیه ته ویله. ئه سپه کان شه لالی ئاره ق و که ف بوون.

خه جیج و ئیراز ته زیبوون. هه ل ده له رزین. له بوولیل دا سه روچاویان نیگه ران و تی کچوو دیار بوو.

چوونه ژووری. ژنه کان ئاوریان هه ل کردبوو، و له په نای ئاگردان دۆشه کیان راخستبوون.

حەمەد:

"خانىە خوئى، ئەمن دوو رۆژە برسېمە."

گوتيان:

"هەر ئىستا، حەمەدۆك، هەر ئىستا."

عەبدی تیک تەپیبوو، لاواز ببوو... لە قاووەخانە، رۆژ تا ئیوارێ گویێ لە ناوی حەمەدۆک دەبوو. زمانی خەلکی توورەکە نەبوو کە بتوانی زاری ببەستێ.

لە داخان خۆی بەسەر پێووە رانەدەگرت. نەیدەتوانی لە جێیەک دانیشی و هەل سەورێ. لە قاووەخانە تۆفیق ئاغا هەل دەستاو دەچوووە دوکانی مستەفاغا ماراشی... لەویش را وەرپێ دەکەوت و دەچوووە مائی "رەمزی کە لە شیر" ی سەوزی فرۆش، لێرەش بەند نەدەبوو و دەچوووە لای ئەحمەدئاغای سیاسەتبازی عەریزەنوووس. رۆژ تا ئیوائی ئەمە کاری بوو... وا زۆربیلی ببوو کە نۆرە قسە ی کەسی نەدەدا:

"ئەو دیتان، خۆ باش دیتان؟... هەر دەتانگوت منداڵە، بەلام ئەمن دەمزانی چ جانەوهریکە، ئەمن دەمزانی چ یەزیدیکە. ئیستاش ئەو پیتان دەلیم ئەگەر زووتر نەبزوون، ئەو یەزیدە لە کێوان حکومەتیک دروست دەکاو کار لە کار دەترازی... خاترجەم بن دروستی دەکا... ئاخر کەسێک کە بیّت و ملکی باب و باپیری من، مەزراو زەویی باب و باپیرانم لەنیو دێهاتی یەکان دا دابەش بکاو جیژنی بۆ بگرێ، چیی لە حکومەت کە مترە؟... ئیستا راوەستن با سبەبنی بە رەسمی حکومەتە کە ی دامەزینێ... هەزار تەلگرافم زیاتر بۆ ئەنکەرە لێ داو، بەلام هەروا بزانه... بە خوای لە ژووری سەران ئەسلەن سەرم لە کاری ئەم حکومەتە دەرنایێ. ئاخر چۆن ئەو هەموو خەلکە ی لەو کێوانە دا بۆ یاغی یەکی سەرکێوان خۆراییی کردو؟... ئاخر حکومەت بۆ دەبی دەسبەجێ قشووون نەنیرێ و رەگ و ریشە ی ئەم بی نامووسانە دەرنەهینێ؟ پیتان وا نەبی دەموی خەراپە ی حکومەتتان پی بلیم. حاشا و مادەللا، زمانم لال بی، حاشا، مومکین نیە... بەلام بۆ دەبی حکومەت ئیمە بکاتە دیلی دەستی مستیک یاغی سەرکێوان؟... ئاخر حەیف نیە؟... بەخوا حەیفە، بە پیغەمبەر حەیفە..."

بە یانینی رۆژی دووھەم ژاندارمە بریندارەکانیان هینایەو شاری. مەسەلە کە کەوتە سەر زارو زمانان. هەموو کەس لایەنی حەمەدۆکی دەگرت. عەبدی خانیش لەنیووەراستی بازاری دا بە دەوری خۆی دا دەسوورپاو خۆی دەخواردووە. تووشی هەرکەس بوایە دەستی پی دەکرد:

"پیتانم نەگوت؟"

ئاشناو نااشنا بۆ ئەو فەرقي نەدەکرد. پیشی بە هەمووان دەگرت و دەپیرسی:

"ئەمن بە ئیوهم نەگوتبوو؟"

پاشان چوووە قاووەخانە تۆفیق ئاغاو دانیشت. سەری لەسەر میزەکە داناو هەروا دۆش دامان. نانی نیووەپۆشی لەبیر چوو. هەروا وەنەوزی دەدان کە یەکیک لە پیاووەکانی عەلی سەفابەگ بە دوا ی دا هات:

"ئاغام کاری پیتانە."

عەبدی بە قالب گرانی سەری هەلپری و بە بی وازی یەو پرسی:

"چی؟"

ئاغام گوتیان تەشریفت بیته مائی ئیمە."

عەبدى ھەلستا. سەرى دېشا. وەخت بوو بئەقئ. عەلىسەفابەگ ھەتا بەر دەرگا بە پېشوازي پەو ھات و دەستی وەبن پېلى دا:

"وەرە خان، فەرموو بۆ ژوورئ. بە جارئك ئىمەت لەبىر چوو ھە." "

عەبدى سەرى ھەلئنا. چاوەکانى بېوونە دوو پيالە خوئىن. ماو ھەكى زۆر تەماشای چاوى عەلىسەفابەگى کردو ھېچى نەگوت. پاشان لە نەکاو دەستی پئى کرد:

"ئەمن نەمگوت؟." "

عەلى سەفابەگ زەردەپەكى ھاتئ:

"ئىستا وەرە ژوورئ، وەخت زۆرە بۆ قسان." "

"ئەمن پىتانم نەگوتبوو؟." "

ھەتا لە پلىکانەکان وەسەر کەوتن دووسئى جار راوہستان بۆ ئەو ھى عەبدى خان بەسئتەو ھە. چوونە ژوورئ. عەبدى خان بە ئاخ و ئوخ خۆى ھاوئشئە سەر مۆبلەكە:

"ئەمن نەم گوتبوو؟." "

قاوہيان ھئنا. نەئدەتوانى فنجانى قاوہكەى لە دەستى خۆى دا راگرئ. دەستى بە خواردەنەو ھى قاوہكە کرد. قاوہ بە لالەغاو ھى دا دەھاتە خوار. عەلىسەفابەگ ھات، لە پەناى دانئشت و دەستئكى بە رئشى دا ھئنا:

"ئەو ھە چت کردو ھەبدى خان؟ ئىستا ئەو ھەرزەپە چپە؟ ئەتۆ ئاخەرەكەى ئەم شارە بە سووتاندن دەدەى. دەتەوئى ھكومەت قشوون بئىرئ؟... ئاخەر بۆ شارەكە ھەئف نەى؟ ئاخەر دلت دئ؟... خۆ بە خاترى دوو ھەرامزادەى كئوى ناكرئ شارئك بەدناو بكەى." "

خان چەند ھەناسەپەكى ساردى ھەل كئشا. بە خەفەت خواردەنەو سەرى راوہشانئ:

"پئت واپە عەبدى بۆخۆشى دەزانئ چ دەكا، بە قوربانئ بئ؟ پئت واپە عەبدى ھال و بالئكى ماو ھە؟ دەپەوئى مئ بكوئئ. بە خوا ئەگەر بئئى زئندوو بئئم. بەم وەزەو ھەتەوئى چ ھۆش و گۆشئكم بۆ وەمئئى؟ دەست و لاقم تئنىان لەبەر بپاوہ. دەزانئ بە چى نارەھەتم؟ پئت واپە نەبئى لە مردن دەترسم، بە ھئچ جۆر. بەو نارەھەتم كە ھكومەتئكى واپە مئ ئەستوو بە بستەمندالئك ناوئرئ. كورپە لەو ھەش گەرئ، دللم لە شتئكى دئكە زئاتر لە ھەمووئى ئەمانە نارەھەتە عەلىسەفابەگ... چوو ھە دئى زەوئپەكانمى دابەش کردو ھو گوتووئەتى عەبئم سووتاندو ھو لەو قسانە... ئەگەر ئەتۆ لە جئى مئ باپەى ئاورئ نەدەگرت بە قوربانئ بئ؟ ئەو ھە كە خەو لە چاوانم تاراوہ. دەترسم... بەلام نەكا پئت واپەى لە مردن دەترسم... بە ھئچ جۆر... ئەجەل ھەقە بە قوربانئ بئ. ئەمرو نەبئى سبەئئى، سەرەنجام ھەر دەگاتە سەرت... ئەجەل و شترئكە لەبەر دەركى ھەموو كەس دەكەوئ. بەلام دەرنگ و زووى ھەپە... بۆئە ئەم لە مردن ھئچ باكم نەپە، بەلام دللم بەو نارەھەتەو لەو دەترسم كە ئەمرو ئەو بئى دايك و بابە ھات زەوئپەكانى مئى دابەش کرد، سبەئئئش پەكئك دئى زەوئپەكانى تۆ دابەش دەكا، دووسبەش پەكى دئكە پەئدا دەبئى زەوئى و مەزراى ئەوئى دئكە دابەش دەكا ھەر بەو جۆرە. جا بزائە ئاخەرەكەى بە كوئى دەگا... ترسى مئ ئا لەو ھەپە عەلىسەفابەگ." "

عەلى سەفابەگ دەستئكى لە شانئى عەبدى دا:

"نا عەبدى خان، نا... واپە كە تۆ فەكر دەكەپەو ھە. خەئالت تەخت بئ. ئەوان بە سزائى خوئان دەگەن، خاترەم بە." "

چاوەكانى خان بربسكەپەكئان داو دەم و چاوى خوئنىان تئزا:

"لهوه دهرترسیم سبهینیش نورهی توبی... دلم هر بهوه نارپهحهته. با هموو کیو و بهندهنهکان به دست یاغییهکانهوه بن... باشه با بین، به من چی؟ چه ندیش دهن با بین... ئەمەش گرنگ نیه به قوریانت بم... ئەوهی من لئی دهرترسیم عهرزه، عهرز... مهزراکان... ئەگەر دپهاتییهکان له کهللهیان بدار، تازه پیشیان پی ناگیری. ئەمن له ئەجەل ناترسم. له وهی دهرترسیم علیسهفابهگ. ئیدی خۆت دهرزانی علیسهفابهگ. بهلام ئەگەر لهمن دهرپرسی، ئەو ههتیوه ههرچهندی زووتر بمی، دیسان دهرنگه. ئەو ههتیوه تۆویکی چاندوه که ئەگەر بۆی بگری، خهتهرناکه. مهیهله وهخت به فیرو بچی... مهیهله وهخت له دست بچی... خه لکی گوندی وایوایش ههمویان لایهنگری ئەون."

علیسهفابهگ بایهخی پی نهدهداو پیدهکهنی:

"دهرانم چته خان، دهرانم... حهفته... بهلام مهترسه، ئەمپۆ نهبوو، سبهینی. قهولت پی دهم سهری دهرپرن و دهپهینن له بهر دهرگای ماله کهت ههلی دهواسن... مهترسه. وهکیل باشی عاصم به گوردانیك ژاندارمهوهو "برایمه پرهش" به په نجا کهس داوته له بهوه بهدوایهوه... ژاندارمهکانیش نهبن، هر برایمه پرهش مشووری دهخوا، له یاغییه کۆنه کارهکانه، بست به بست تهواوی ئەو کیوانه شارهزایه، ههموو ری و شوینیکی یاغی گهری وهک ئاو له بهره. پیم گوتون سهری حهمه دۆکی بپرن و بهسهر دار خیزه رانیکیهوه کهن و بیبهن له بهر دهرکی مائی عهبدی خان بیچه قینن... ههرواش دهکن."

عهبدی خان:

"ئەو بۆیه نابی تاقه روژیکی دیکهش زیندوو بمینی... ته نانهت تاقه روژیکیش... ئیشه لالا وهک گوتت وا دهبی... ئیشه لالا."

علیسهفابهگ:

"ئیشه لالا ماشه لالی نیه عهبدی خان، مسوگهره، مسوگهر. چما برایمه رهشی ناناسی؟"

"بۆچی؟"

"ههر ئەو برایمه پرهش."

عهبدی خان که میك روحی هاته وه بهر، هومیدیکی پهیدا کردبوو:

"برایمه پرهش دهرپوستی دی، لئی دلنیا. ئەتۆ کاری وایوایت به کوی گه یاند؟"

علیسهفابهگ هاته نیو قسه که یهوه:

"لهو وهختهوه که کالایچی کوژراوه کارهکانم ناجوورن. دپهاتییهکان سامیان شکاوه. ئەگەر وهزعه که ههروا پروا..."

عهبدی خان:

"با ئەو ههتیوه بکوژی، ئەوده..."

علیسهفابهگ:

"دهکوژی."

هاواری دېهاتى يه كان له ده ستي ژاندارمه كان گه يشتبووه ناسمان. ژاندارمه كان بؤ گرتنى حه مه د ده ستورى يه كجارى يان پى درابوو:

"حه مه دؤك ده بى بگيرى. به مردووى يان به زيندووى ده بى ته حويل بدرى... ئه گه ر نا..."

به لى ده ستورره كه رسته ي "ئه گه ر نا" شى تيدا بوو، و ئه وانى ئه و جو ره ده ستورره يان پى بوو، ده ماري دېهاتى يه كانيان ده ردينا. هه موويان داركاري ده كردن... ژن و منداليشيان...

ته واوى دېهاتى كيوپاره ي هاواريان لى به رز ببوو. كه س نه يده زانى حه مه دؤك له كوئيه. هيج كه سيش حازر نه بوو به دواى دا بگه رى... ئه وانى وه دواشى ده كه وتن، ژاندارمه كانيان هه تله ده كرد. حه مه د ئه و كچه بى گوناخه ي له ده ستي ژاندارمه كان ده ره ي نابوو، و ئه مه ببوو به داستانيك له ته واوى دېهاتى كيوپاره و ناسياب چه شمه دا زار به زار ده گه راو له سه ر ئه م داستانه ش زور داستاني ديكه يان ساز كردبوون. هه مووان كارو گوزه رانيان وه لانا بوو، له ده وري يه كتر كو ده بوونه وه و باسى حه مه دؤكيان ده كرد. دېهاتى يه كان لانى كه م روژى دوو پارچه شيعرو گوراني يان له سه ر ئه و مه سه له يه داده نا.

دوو روژ دواى كاره ساته كه ي قاميشه لان بوو كه ژاندارمه هاتنه ناسياب چه شمه. نيوچاوانيان ده تگوت كه كه ريه تاله... ده سته يه كان چوونه مالى دورمووش عه لى. ئه و پيره پياوه يان له به ر ده ركى ماله كه ي گرت و كي شايانه به ر پرسياران. به لام نه يانتوانى يه ك قسه شى لى ده ركيشن، هه رچى لى يان ده پرسى و هه ره شه يان لى كرد فايده ي نه بوو. دا يانه به ر قونداغه تفه نگان. ژنه كه ي وه ك مريشك به دادو پورؤ به ده وري دا ده هات و سنگى خوى ده كوتا و هه رچى به زمانى دا ده هات به ژاندارمه كانى ده گوت. قونداغه تفه نگى ئه ويشى بيده نك كرد.

پيره پياو و پيريژنيان نوقمى خوين له حه سارى ماله كه يان دا به جى هيشتن و چوونه زگ ئه وانى ديكه. هه تا ئىوارى به شيكى زور له دېهاتى يه كانيان داركاري كرد. شه وى له مالى عه بدى خان ميوان بوون. هه موو به يانى يان سه ره له نوئى داركاري يه كه يان ده ست پى ده كرده وه. ژاندارمه كان له داركاريش ماندوو ببوون. ئيدى حه وسه له ي داركاريشيان نه مابوو. به لام چاره ي هه موو ده ردان په يدا ده بى. دېهاتى يه كانيان ناچار كرد له يه كترى بدن. له سه ر حه مه دؤك ئه شكه نجه و نازار وه ك باگردان به سه ر دېهاتى كيوپاره ي دا تى ده په رى و به ره و لوتكه ي شاخى ده چوو ه پيش.

حه مه دؤك په ناي بؤ "عه لى كو" بردبوو. عه لى كو كيويكه حه سته م، شاخاوى و به سام. عه لى كو، لانى شوورى شاخ دريژو رهنك شينه. به رده كانى تيرؤ درن، وه ك خه نجه ر. ئه و كيوه پيدا رويشتنى ناكري. به رده كانى ده ست و لاقى مروؤ هه ل ده درن. بيستووتانه كه ده لىن: كيوى به رده ستي يان؟... عه لى كو كيويكى وايه. له نيزيك لوتكه كه ي داره كان كه مترو كه متر ده بن و هيشتا ماويه تى بؤ لوتكه كه ي، كه ئيتر دارى پيوه نابينرى. لوتكه كه ي روتنه و به ردى ساغه، يه كپارچه شاخ... چوار فه سل، ئه و لوتكه يه به فرى لى نابرى.

"عه لى كو به رزه و لوتكه ي به فراوى

به شه و له سه رمان نانوون له ناوى"

حه مه د هر له و سهردهمه وه كه دهچووه راوه شوور، ئەم كپوه بهرد به بهردو ئەشكهوت به ئەشكهوت و شاخ به شاخ
شاره زابوو. راست له لووتكهى عه لى كۆ ئەشكهوتىك هه بوو. به لام ئەم ئەشكهوته رىگاي بۆ نه دهچوو. ده بوو به سه ر
شاخىكى پىنسه د گه زى دا خۆت خزاندا بابه و به زگه خشكه وه سه ر كه وتباى تا ده گه يشتیه ئەشكهوته كه.

كاتىك له گه لى شكۆفه وه ده ركه وتن، وه زعيان گۆرا. ژاندارمه كان له چوار لاره به دوايان دا ده گه ران. خه به ريان هه بوو
كه برايمه پره شيش به دوايانه وه يه. شوان و گاوان و داركه رو جووتيار هه موويان خه به ريان بۆ حه مه د دينا. هه رچى رووى
دابايه، حه مه د يه كه م روژ ئاگادار ده بوو. ئيرازو خه جيج زۆر ماندوو ببوون. لاقيان ماسيبوون. هه ربويه به ناچارى ئەوان له
گه لى شكۆفه مابوونه وه.

ژاندارمه كان و برايمه پره ش، گه لى شكۆفه يان راده مالى و به ره و لووتكهى كپوه كان ده چوونه پيش. شوانى خالى عه لى
بيچاره خه به رى بۆ حه مه د هينا كه: "ئپوه له گه مارۆدان... ئەگه ر نه توانن رابكه ن كوژرانتان مسۆگه ره."
نه يانتوانى رابكه ن. به ره به يانى يه كه شه ر ده ستى پى كرد. له چوار لاره هيرشيان دينا. حه مه د فيشه كه كانى زۆر به
ژمپره و له سه ره خۆ خه رج ده كرد. ته نيا له و كه سانهى ده دا كه نيزيك ده بوونه وه.

وه كيل باشى عاصم له په ستا دهى نه راند: "ته سليم به."
حه مه د جوابى ده دا يه وه: "باشه" و سه ره له نووى ده ستى به ته قه ده كرده وه.

قه دهى كپوه كه پر له ژاندارمه بوو كه له جىگاي خويان نه ده بزووتن. تفهنگى حه مه د گه رم داها تبوو، و گولله يه كه له
لوولهى تفهنگه كهى دا گيرى كردبوو. بۆ ئەوهى تفهنگه كهى سارد بيته وه له گلى راكرد. حه مه د به ده مانچه ده ستى به
ته قه كرد. خه جيج له ترسان وه ك ميژوك ده له رزى. حه مه د پيده كه نى. حه مه د شه لالى ئاره ق بوو. ئاره ق له بن هه نگلى و
له مووره گهى پشتى هه ل ده چۆراو كه فى ده كرد. ئاره قى وشكه وه بوو له سه ر مووره گهى پشت و نيوشانى ببووه شوهر.
ئيراز يارمه تىي حه مه دى ده دا. زۆرى پى نه چوو كه تفهنگه كهى بۆ فينك كرده وه و گولله كهى له لووله كهى ده ره ييناو
دايه وه ده ستى حه مه د. حه مه د وه ختيك تفهنگه كهى وه رگه ته وه زۆر خۆش حال بوو.

لاى ئيوارى - ديار نه بوو له به رچى - ئەوان ده ستيان له ته قه هه ل گرت. ئەمه يه كيك له شيوه كاره كانى برايمه پره ش بوو.
ده بوو ته قه راگرى و وا نيشان بدا كه ده ستيان له شه ر كيشا وه ته وه، بۆ ئەوهى گه مارۆ دراوه كان هه ستن و رىگايه كى
ده رياز بوون بۆ خويان په يدا بكه ن و ئەمانيش بيانده نه به ر ده سپرژ. حه مه د له و كه له كه حالى بوو.

ژاندارمه كان و داروده ستى برايمه پره ش ده ستيان كردبوو به خزىن و چوونه وه خوار. قوونه دزه و چوونه خواره كه يان
ديار بوو. ئەمه ده رفه تىكى باش بوو بۆ ليدان و ده رپه راندنيان. هيرش بۆ سه ر ئەو كه سانه كه خه ريكى پاشه كشنه
رىگايه كى باشه بۆ ليدان و په رش و بلاو كردنيان.

حه مه د به ناره ته كيشان له سه نگره كهى ده رپه رى و بۆ لاي ئەوان سه ره و ژير بووه وه. خه جيج به دواى حه مه د دا
ده ستى به هات و هاوار كرد. حه مه د گووى پى نه دا. ئەوانه كه ده ياندى حه مه د له سه نگره كهى ها توه ته ده رو به
ته قه كردن كه وتوه ته سه ريان، پى يان پپوه نا. هه تا خۆرئاوا حه مه د به دوايانه وه بوو. كاتىك گه رانه وه نپوه شه و بوو.
خه جيج به گريان وه ده ستى له ئەستوى حه مه د كرد. ئيراز خه جيجى گرت و له حه مه دى پچرى يه وه:

"چت لى قه وماوه مردووت مرى؟ چما دنيا خه راپ بووه؟ ئاخه رچ بووه، كارى ياغى هه ر ئەمه يه... كه سيك ميڤر به
ياغى يان بكا ده بى ئەو جوهره ناره حه تى يانه ش له خۆ بگرى... لى وه بپره... قه ت كه س نه ماو، خۆ كوپره كه توى له
ژاندارمه كان نه ستانده وه كه لى بى به به لا..."

حه مه د:

"دهمه وئ شتيكتان پئ بلييم."

ئيراز:

"بليي."

حه مه د:

"ئه گهر ليږه وه مينين وه زعمان شره, ده بي هه ليين و شوينمان ون كه ين. هه ر جوريك بي ده بي بچينه عه لي كو, چوارده ورمان ژاندارمه گرتوويه, هيچ ريگاي ديكه مان نين. به شي هه وتوويه كمان خواردن پئ يه. به دوو روژ ده گه ينه عه لي كو. ئه من جي يه كه له عه لي كو پئ ده زانم. ده چينه ئه وئ و ده يكه ينه مال. ئه وئ به كه س نابينريته وه. ئه من روژيك له و روژانه كه ده چوموه راوه شوور, شويني شووريكي بريندارم هه ل گرتبوو. هه روا كه به شوين هه يوانه كه دا ده پويشتم, له پر به سهر ئه و جيگايه دا كه وتم. ده توانين هه تا ماوين له وئ بژين."

خه جيچ:

"نه كه هه تا ماوين, هه تا ئه و روژه ي لي بووردي گشتي ده رده چئ. ده لئين لي بووردي گشتي ساليكي ديكه ده رده چئ. ده لئين حكوومه ت ده يه وئ روژي هاتنه سه ركاري خوي بكاته جيژن و لي بووردي گشتي ده ريكا, هه تا ئه وئ روژي..."

حه مه د:

"لي بووردي گشتي?... به لام ئه من ده بي له پيشدا ئه و كارهي دهمه وئ بيكه م, بيكه م... پاشانيش... ده چمه يورگير."

حه مه د بيدهنگ بوو. شه و ده نكي له بهر ده رنه ده هات.

حه مه د:

"هه تا روژي لي بووردي گشتي كاري خوم ده كه م."

خه جيچ:

"ئيشه لالا ده يكه ي... ئه گهر له كونه مشكانيش دا خوي بشاريته وه."

حه مه د:

"هه ستن برؤين."

وه ري كه وتن. سه رمابوو. هه ساو بوو. ئه ستيړه كان ده تگوت به ئاسمانه وه به ستووني و سپي كراونه وه. لك و پوي داران ته ر بوون. هه تا پتر ده پويشتم ته پتر ده بوون. خه جيچ ويستي بنالئيني, به لام دداني به جه رگي خوي دا گرت. بوون به ژني ياغي بيان ئاسان نيه. ژني كابراي ياغي ده بي زور شتان له خوي بگري. به پاريزو بي ئه وه ي ده نكيان له بهر بيته ده رو هه ستي پيانيان بيستري, ده چوونه پيش. لكه دار سه روچاوياني هه ل دريبوو. هاتنه خوارئ. خه ريك بوو هه تا و بكه وئ. روخساري حه مه د نيوه تاريك و نيوه رووناك بوو. له گه ل خه جيچ چاويان تيك هه ل نه نگوت. ئيراز ئه واني هه ر له وئ به جي هيشتم و خيرا دور كه وته وه له پشت گابه رده كان ون بوو.

وه سه ركه وتن بؤ لووتكه ي عه لى كؤ دژوار بوو. به رده كان وهك به رده سماته دست و لاقيانيان خواردبوو. سه ريان له گيژوه ده هات. له خوارى، خارده شت له نيو هه وران دا هيئده ي له په دستيک ديار بوو. پينج گوندى خارده شت له و نيوه دا ده تگوت پينج خالن.

گه يشتنه بن ئه و شاخه ي كه ئه شكه وته كه ي له سه ره وه بوو. حه مه د ده يتوانى دوو جاريش بچيته ئه شكه وته كه و بگه رپيته وه، به لام ئه و ژنانه ده بوو چ بكن؟ حه سته م بوو.

حه مه د:

"ئيوه هه ر ليړه بن، ئه من له پيش دا باره كه مان ده به مه سه رى و پاشان ديم نيوه ش ده به م."

حه مه د وه رپى كه وت. ژنه كان له رويشتنى حه مه د به سه ر ئه و ديواره به ردى يه دا سه ريان سوړما بوو. حه مه د به نيوه ساعات گه رايه وه. پيکه نين له چاوه كانى دا ديار بوو:

"له خانوش باشتره، قايم تره... هيلانه هه لويه كيشمان له ته نيشته، دراوسى هه لويانين."

ده ستي خه جيچى گرت و هه لى هيئا:

"ئه تو وه ره، پووره ئيراز با ليړه بى هه تا ئه من ده گه رپمه وه. ده مه وي ئه تو بؤ هه لويه كان به رم با بتخون."

خه جيچ ترسا:

"ده بى له و ديواره ي وه سه ر كه وم؟"

حه مه د:

"ئه تو كارت به ديواره ي نه بى، خو ت به من بگه ر."

ده ستيان كرد به خزين. خه جيچ چاوى له ره شه وه ده هاتن. يه ك دوو جارى زيړاند. حه مه د ته شه رى لى دا. وه سه ر كه وتن.

ئيراز چاوه رپى نه بوو. هه ستاو وه رپى كه وت. ترسا. ده سته كانى ئه وه نده ماندوو بيوون ده تگوت خه ريكن لى ده بنه وه.

به لام وه ختيك حه مه د ده يه ويست بگه رپته وه سه رى، ديتى ئه و وه سه ر كه وتوه:

"ئه تو زگماك ياغى پووره ئيراز."

"ئه دى... زگماك."

زاركى ئه شكه وته كه ئه وه نده فره وان نه بوو كه بتوانن هه رسيك پيکه وه بچنه ژوور. ئه شكه وته كه قوول بوو. دريژ بوو.

گلى به رده ركى ئه شكه وته كه گليك بوو به وردى وهك ئاردو به ره شى وهك خه لووز. سه ر ئه م گله پر له جيقنه بالنده بوو.

ديواره ي ئه شكه وته كه خه تى سپى پيدا هاتبوونه خوار.

حه مه د:

"هه تا ئه مړو بنياده م پيى ديړه نه ناوه."

ئيراز:

"باشتر."

خه جيچ:

"ئيره دئی ئیمه یه."

ئیراز:

"مالی ئیمه یه."

خه جيچ له خۆشی بیان چاوی پر ببوون له فرمیسک:

"ياللا راست وه بن مالله كه مان ريك و پيك كه ين."

ئیراز:

"ياللا..."

حه مه د:

"ئه من ده چمه دئی. ئەم ده مانچه یه تان له کن بی. ده بی وریای خۆتان بن."

خه جيچ:

"ئاوینه یه کم..."

ئیراز پیکه نی:

"ئای جحیللی، ئای..."

خه جيچ:

"له گه ل سهرینیک و دوو لیفه، پیا له یه ک و مه نجه لیک و سیلک و ئارد... ئیدی ئه وی دیکه ی سلامه تیت. بوخۆت

ده زانی."

حه مه د:

"به خوام سپاردن."

نیوه شه و بوو که حه مه د گه یشته مالی عه لی دورمووش. پیریژن ده رگای کرده وه. هه ر که چاوی به حه مه د که وت، به

سس، سس برديه ژور.

حه مه د:

"چ بووه دایه خووری؟"

خووری:

"سس... ده نگ مه که."

حه مه د ئیدی زاری هه ل نه چپری.

پیریژن چرا فتیله که ی هه ل کرد. په نجه ره کانی توند داخست و چوو ده ری. سووپیکی به ده وری خانووه که دا دا،

که سی نه دی هاته وه ژووری:

"رۆله م... چۆن توانیت بییه نیو دی؟... دی پر له ژاندارمه یه. مامه عه لیتیان له بن داران دا کوشتوه. به سته زمان

ریشیان ده گرت و به سه ر زه وی دا رایان ده کیشا. هه موو دیهاتی په کانیشیان دارکاری کرده. هه مووی ئه مانه ش کاری ئه و

یه زیده ریش بزنه یه. ئاخه ره که ی نه ت توانی بیکوژی و ده رچوو... خه به ری تو یان له مامه عه لیت ده ویست... مامه عه لیت

گوتی ئەمن خەبەرم نیه. ئیدی وەبەر قۆنداغە تەنگانیان دا. ئەوەندەیان لێدا کە هێشتا لە جیی دا کەوتووە. لە منیشیان دا. هەموو گیانم رەش و شین بوو. زووتر ئەو یەزیدە بکوژە.

حەمەد:

"عەلی یەشەل خەبەری چیه؟"

پیریژن توورە بوو و دەنگی لێ هەلینا:

"ئاخر چیت پئی بلیم؟... ئەتۆ هەرچی بەسەرت دێ خەتای خۆتە... بەخوا بۆیە دەبی بە چەقۆیەکی کول کول سەرت بپرن... ئەو وەختی لەبەر دەستت دا بوو گوتم بیکوژە، بەلام بە قسەت نەکردم و نەکردم... ئیستا بوو تەتۆکەری عەبدی خان. عەبدی خان خانوووە کە تۆشی داو بەو. دەبوو هەر ئەو دەم کە پیم دەگوتی بە قسەیی منت کردباو کوشتبات. ئیستا شوینی تۆی هەلگرتووە. وەپیش ژاندارمان کەوتووە شوینی تۆیان بۆ دەگیرێ. بوو تەگزیری عەبدی خان. حیساب و کیتابی خان ئەو بەسەری رادەگا. هەموو دێهاتی یەکانی بە ژاندارمان بە کوتان دا... هەمووی خەتای تۆیە حەمەد. پیم گوتی بیکوژە."

"عەلی یەشەل لە کوئی دەبی؟"

"دەتەوی لە کوئی بی؟ لە ماله کە تۆ، دوینی ژن و مندالە کەشی هینا و دایمە زانندن. ئیستا دەبی ژنە خوینی تالە کە تۆ ئەو حەرامزادە یە بی لە مالی دوونەیی خۆشە و یستم بژی. بەخوا دلّم پرە لە خوین. لە داخان هەر وشک بووم. نازانم بلیم چی. هەر و تە ماشام کردووە و خۆم خوار دووە تەو."

حەمەد:

"ئەمن دەچمە وی."

حەمەد هەلستا.

پیریژن:

"ئەوی پرە لە ژاندارمە. بەسپایی بچوو ئەو سەگبایە بکوژە و هەلێ."

حەمەد هاتە دەر. گەیشتە خانوووە کە خۆیان. بۆنی شیریی کولیو و گوێرە کە تۆ بەبەر هەللاها. بۆنی گیای بە هاریشی هاتە بەر لووتی.

حەمەد:

"عەلی ئاغا، عەلی ئاغا."

وەختیک عەلی گوئی لە دەنگی حەمەد بوو، لە جیی دەریپەری، لە دلی خۆی دا گوتی: "حەمەد حەتمەن شیت بوو... حەتمەن."

بەپەلە لە ژوور هاتە دەر. بە دەست حەمەدی تێگەیاندا کە دەنگ نەکا. بۆخۆی بە دەنگی بەرز دەستی کرد بە قسەکردن:

"زۆر بە خیر بیی برام... چی؟... حەمەدۆک؟... حەمەدۆک لە ئاکچاداغە؟ چەند چاک بوو کە خەبەرت داینی، ئیمە دەمانەویست لە لای "سپی یە قەلا" شوینی هەلگرین. هەر بژی کاکە. سوپاست دەکەم."

پاشان بە گوئی حەمەدی دا چپاند:

"تۆ بچوو بۆ مالی عەلی دورمووش، ئەمنیش ئیستا دیم"

پاشان چووه ژووری بۆلای ژاندارمه کان:

"کابرا بای داوه ته وه بۆلای ئاکچاداغ. له وی وه که وباره ده کری به دهستان بیگری. ئیستا یه کی که له پیاوه کانم خه بهری بۆ هی نام، ئیدی کاره که مان ئاسان بوو. ده توانین شوینی ئه و بی ناموسه هه لگین. له وی گه ماروی بدەن و کاره که ی یه که لا بکه ن. ئه من ده چم مزگینی به ژنی عه بدی خان ده دم و ده گه پیمه وه". هاته ده ری. شه وه که زور تاریک بوو. له ئازایه تی حه مه د سهری سورما بوو. وه ختی که شه له هاته ژووی، دایه خوری پیی سهری بوو. ته ماشایه کی حه مه دی کرد که مانا که ی ئه مه بوو: "ئه تو قه ت نابی به بنیاده م."

حه مه د:

"دایه خوری ده مه وی دووسی قسان له گه ل عه لی ئاغا بکه م."

دایه خوری:

"هه رچه ندی پیتان خۆشه قسان بکه ن. ئه من هیچ هه ز له چاره ی ئه و بی ناموسه ناکه م. ئه من کارم پیتان نیه. قسه ی خۆتان بکه ن."

شه له پیکه نی:

"نازانم ئه و دایه خوری خانمه بۆچی بووه ته دوژمنی گیانی من؟ ئه من خۆ خه راپه یه کم بۆی نه بووه؟"

دایه خوری له داخان سه ری کی راوه شاندا:

"ئه من ده زانم ئه تو خه راپه ت کردوه یان نا. ئه من تو باش ده ناسم شه لی سه گ مردوو. ئیستا له گه ل ژاندارمه ری که و تووی، وانیه؟ ... ئه گه ر له بهر خاتری حه مه د نه بوایه، نه مه ده هیشت له و ده رکه ی بییه ژوور. به خوا به ردیکم تاو ده دایه و ئه و سه ره سه گباب خپوه تم وردو خاش ده کرد."

دایه خوری چووه قوژبنیک.

شه له:

"حه مه د تو ئه و خویه پیم بلی چۆن توانیوته له و قیامه ت و ته نگانه یه دا بییه نیو دی؟"

حه مه د:

"هه رچۆنیک بی هاتین ئیدی."

"برایمه ره ش به دواته وه یه. له و یاغی یه خوی خۆرانه یه. عه بدی و عه لی سه فابه گ لیان تیژ کردوی. ئه وان ده لین برایمه ره ش به حه مه دۆکی ده وی ری، زوری لی خاترجه من، کۆلیکیشیان پوول داوه تی، به لام برایمه ره ش، ئه و برایمه ره شی جارن نیه. خۆلیش بووه. له گه ل پیاوه کانیه سه رجاده یان گرتوه، چاوه ری ئه تو به وی دا برۆی و ته قه ت لی بکه ن. ئه تو نابی به و ده ورو به رانه دا برۆی، ده نا ده تکوژن. با ئه وه شت پی بلیم که ئه من ئیستا بوومه گوله جهرگی عه بدی خان، که س ناوی ری بلی عه لی یه شه ل پشتی چاوی برۆیه. هه ر قسه یه کی هه بی به منی ده لی، هه رچیشی بوی له خۆم ده پرسی... ئه و یه زیده نه کوژراو نه کوژرا. بریا ئه و شه وه ی ماله که تان ئاور تی به ردا نه تان هیشتبا ئه و ژنه تیوه بچپته ژوور."

حه مه د به خه فه ته وه:

"ئیمه چووزانین، به چی را بزانی؟"

"قه رار وایه برایمه ره ش سهری تو بیری، به دارخیزه رانیکیه وه بکاو بی هی نی له بهر ده رکی مالی عه بدی خان

بیچه قینی... عه لی سه فابه گ قه ولی پی داوه."

حەمەد:

"ئىستا ئەتۆ دەبى دوو لىفەو دوو دۆشەك و ئاوينە يەك و مەنجەل و ئاردو ئەو جۆرە شتانەم بو پەيدا بکەى و بۆم لە بارگینە کە بنى. خوى و رۆن و ئالەت و زەردە چىوہ شت لە بىر نە چى."

ەلى:

"کارىكى نىە. خوا ئاغای خۆم پى بىللى! مالە کەى پرە لەو جۆرە شتانە."

وهكيل باشى عاصم به گوردانىك ژاندارمه وهو برايمه پرهش به دارو دسته كه يه وه پاييزو زستانىك له كيوه كان مانه وه .
 خه لكى ديهاتى كيوپاره ي له دستيان وه زاله هاتبون . ههركام له ديهاتى يه كان رى يه كى پيشان ده دان . نه وان ئا كچا داغ و
 "كايران داغ" و "كۆنورداغ" و به ندهنى "مريه م چيل" يان پشكنى و چيوته قيان كرد . نه جل و بهرگان به به ره وه ما و نه
 هيژيان له بهردا ما . ههركونه مشكيكيان دست كه وتايه ده يان پشكنى . به لام حه مه دوك سهر و سوراعى ديار نه بوو . ههروا
 بزانه له جي دا حه مه دوكي ك له دايك نه ببوو . نيوه ي زستانى له ئاسياب چه شمه مانه وه . هه موو كون و كه لي نه كانى عه لى كو
 گه ران . بو راوه شوريش چه ندين جار چوونه عه لى كو ، گه يشتنه نيزيك نه شكه وته كه ش ، به لام نه ده كرا وه سهر كه ون .
 عه لى يه شهل وه پيش ژاندارمه كان ده كه وت و چاو و راوى بو ده كردن كه "حه تمن ده ي بينمه وه" ، به لام ژاندارمه كانى
 ده برده ده شتى هه زارگا . به قسه شوينى هه ل ده گرت ! ... ژاندارمه كان ده يانگوت : "چ بوو عه لى ئاغا ؟ ... هه ر نه وه بوو
 هونه رى شوين گي رانه كه ت ؟"

عه لى يه شهل گله يى له پيرى ده كردو ده يگوت : "چ بكه ين ؟ پيرى يه . چاوم وهك جارن نابينن . تازه پير بووين و بوى
 ده رچووين ."

عه لى يه شهل پير نه ببوو . جوانتر ببوو وه . ده تگوت گي ژه لوو كه ي چوست و چالاكه . هوميدىك له دلى دا ده دره وشا .
 پاش نه وه ي پاييزو زستانى كيوه كانيان كون به كون و بست به بست له حه مه دوك پشكنى ، شه كه ت و بى حال
 گه رانه وه شار . له و ماوه يه دا دوو ده سته ياغى ديكه يان له كيوه كان دا له نيو بردبوو . دوو ده سته ي گه وره و مل نه ستور .
 به لام حه مه دوك خه به رى نه بوو . شار ماته م داى گرتبوو . برايمه پرهش ده سال پيرتر ببوو . ده يگوت : "نه من تا ئيستا شتى
 وام نه ديوه ، نه ينى يهك ، ره مزىك له كارى نه وه حه مه دوكه دا هه يه ... ده ليى غه يب بووه . به لام هه ر جو رىك بى به گيرى دينم
 و له گه لى به ره وروو ده بم . حه تمن زانيويه تى ده مه وى له گه لى يهك لا كه م . نه و جار هى له گه لى شكوفه تووشى بووم ،
 سپره م له كه لله ي سهرى گرت و زياتر له سه د گولله م لى دا . به لام هيجى نه بوو . گولله كارى لى ناكا ، ده نا به يه كه م گولله
 ده مكوشت ."

ده ميكي پى چوو نه م قسه يه له هه موو شارى گه راو كه وته سهر زارو زمانان "حه مه دوك گولله نايبرى . " . نه م قسه يه به
 گو يى عه بدى خانيش گه يشته وه . عه بدى خان به جارىك توابوو وه . ببوو به چنگىك ئيسك و پيست . به هيو اى خه به رى
 مردنى حه مه دوك كه وتبووه روژىك كه باسى ناكرى . جار جار سه ريكي عه لى سه فابه گى ده داو ده يگوت : "نه دى چ بوو
 عه لى سه فابه گ ؟ نه دى كوا ؟ نه وه نده چاوه روان بووم ، نيوه ي رووح رو يشت . نه گه ر هه روا بر وا نيوه گيانه كه ي ديكه شم
 له نيو ده چى . " عه لى سه فابه گيش هه ميشه جوابى ده دا يه وه ده يگوت : "سه برت هه بى خان" . چما نه ت بيستوه ده لين
 نه گه ر سه برت هه بى له به رسيله ي هه لو اى دروست ده كه ي ؟ سه برت هه بى ، حه وسه له ت هه بى ، نه من قه ولت پى ده دم كه
 سهرى ده برن و ده يه ينن له بهر ده ركى تو ده ي چه قينن . قسه ي من قسه ي پياوانه عه بدى خان ، به لام نه تو ده بى نه ختىك
 حه وسه له ت هه بى ."

ئەو خەبەرە كە "گوللە كار لەحمەدۆك ناكا"، عەبدى خانى بە جارێك شىت كوردبوو. يەكسەر چوورە لای ئەحمەدئاغای سیاسەتبازی عەریزەنووس. مەسەلەكەى لەگەڵ باس كوردو داواى لى كرد دەسبەجى تەلگرافىك بۆ ئەنكەرە بنووسى. سىماى كەرانهى ئەحمەدئاغای سیاسەتباز كەرانه تر بوو. زمانىشى لە زارى دا بوو بە گۆپال و نوتقى بەسترا.

عەبدى خان:

"بنووسە ئەحمەدئاغا، ئەو جۆرە كە پىت دەلیم بنووسە. بنووسە لەو چىايە ياغىيەك پەيدا بوو كە تىنووى خوینە، بنووسە مندالان سەر دەبړى. بنووسە گەرە كچان لە مالەكان دەدزى و دەيان باتە سەر چىاو سووكيان دەكا. بنووسە لە كىوى حكومەتى دروست كردهو روژ بە روژ دەسەلاتى زياتر دەبى. بنووسە زەوى دابەش دەكا، مەزراى خەلك دابەش دەكا، دىهاتىيەكان لە پرى دەردەكا، فىريان دەكا زەوى خەلك لەنۆ خويان دا داروبەش بكەن. بنووسە ئەحمەدئاغا، جۆرىكى بنووسە بچىتە مېشكىانەو. ئەوەى كە دەيلیم، راست ئەوەى كە دەيلیم بينووسەو خەتىشى لە بن بكىشە تا هۆشيان بىتەو لای خويان. بنووسە ئەحمەدئاغا گيان. بنووسە پاش ئەوەى كچەكان لە كچىنى دەخا، لەت و پەتيان دەكا، لەتك و پەتكەكانىشيان ورد دەكاو بە دارانەو هەليان داووسى. بنووسە جادەو بەندەنەكانى ماراش لەبەر دەستى دارو دەستەكەى دايەو كەس ناوېرى پى دەونىو بنى. بنووسە ئاغا سیاسەتباز، بنووسە براى من. جۆرىكى بنووسە باش حالى بن، هەموو خویندەوارىيەكەت وەكار خە بە قوربانىت بم... واى بنووسە كە هەركەس لە ئەنكەرە بىبىسى، قامكى خۆى بگەزى. واى بنووسە دەسبەجى قشون بنىرن. بنووسە ئەحمەدئاغا، ئەمن دەچم چەند تەمرىك دەكرم و ديمەو. "

شار شلە ژابوو: "حەمەدۆك بستىك مندالە؟ ... ئەگەر بستىك مندالە، بۆ ناتوانن بىگرن؟"

هات و هاوارى عەبدى خان لە لايەك و چاو و راوى عەلى سەفابەگىش لە لايەكى دىكە مەسەلەكەيان گەرەو گەرەتر دەكرد. دايكان بۆ ترساندن و بىدەنگ كردنى مندالەكانىان ناوى حەمەدۆكيان دىنا: "بىدەنگ بە، دەنا بانگى حەمەدۆكى دەكەم."

پاش ئەو خەبەرەو دەنگۆيانە، وەكىل باشى عاصم لەگەڵ ژاندارمەكانى خۆى و هيزى يارمەتىدەر سەرلەنووى دەستوورى وەرگرت كە وەداوى حەمەدۆك بكەوئ. برايمەرەشيش سویندى خوارد كە ئەمجار هەر جۆرىك بوو حەمەدۆكى دەگرئ.

گلووکه زەردکە گولئیکی کئوی یە. لاسکی گلووکه زەردکە ئەوەندە کورته دەکرێ بلیین هەر لاسکی نیە. لەسەر عەرزى وا دەبینرێ دەلئى بە عەرزى یەو نووساوه. گلووکه زەردکە لەنیو بەردان دا بە پەنای یەکتەرەو دەپوئ و وەك مافوورە نیو بەردەکان پڕ دەکاتەو. رەنگی زەردى هەتاو...

بەرزایى گولە شین و بنەوشى یەکان دەگاتە ئەژنۆیان. بنەوشەکان شەدارن... کۆمەل بە کۆمەل راون و دەدرەوشینەو. گلووکه سوورکەى کئوی پشکوتون. سوورایى ئەم گلووکانە وەك سوورایى دیکە نیە... وەك بلوورى سوور... شیرین و گەرم...

سەوزایى بە جۆرئیک هەموو جئ یەکی داگرتو دەلئى لەزەوى هەل دەقولئ. ئەگەر لەسەر عەلى کۆ پرا تەماشای بکەى، پئت وا دەبئ سەوزایى وەك باران دەبارئ. گابەردەکان پڕن لە پەلە خەنەتیلکەى رەنگاوپرەنگ... هەوا سووکه... هەوا بۆنى مەستانەى گولانى لئ دئ.

لە بنارەکان، بەردەکانى عەلى کۆ سوورئیکى مەیلەوشینن. هەورى سپی خۆیان لەو گابەردانە هەل دەسوون و تئپەر دەبن. عەلى کۆ دەلئى لە لانکە دایەو رادەژئ.

لە خوارەوہى بنارەکان، لەو جئگایە کە دەشتى هەزارگای لئوہ دیارە، لەنیو تاقە تاقە دارى کاج دا سەرچاوەیەک هەل دەقولئ. حەمەد ئاوى خواردنەوہى خۆیان لەو کانئى یە پرا دئ.

دەرو دەشت هەتاو لئى داوہ، خار دەشت لە رووناکایى دا نوقم بووہ... هەموو شتئیک و هەموو جئ یەک، دارەکان، بڕکەکانى چەقلەشینکە، بەردەکان و گابەردەکان تیشک باران دەکرین... دەلئى خەریکن لە تیشک دا دەتوینەو، گولەکانیش هەروا. خەجیج لە زارکى ئەشکەوتەکە دا سەرى وەسەر پانى ئیراز کردوہ. ئیراز ئەسپئ یانى لئ دەکوژئ. سەرى خەجیج ئەسپئ تئ کەوتوہ و چەندیش زۆر...

هەموو زستانە کە یان لە ئەشکەوتئ دا رابوارد. ژوورى ئەشکەوتە کە یان وەك مالئیک رازاندبووہوہ. مالئى ئەوانە لەمالئى ئاغا یەکی دەولەمەندى لادئش خۆشتر بوو. نیو مالە کە یان بە گەلای پەریوہشان پڕ فەرش کردبوو و لەسەر ئەویشەوہ بەرەى گول تەشپى و جوانیان راخستبوون. بەرەى دەسکرى یۆرووکه کان... ئەو بەرەنە کە بۆنى بەھاریان لئ دەھات. ئەو بەرەنە کە ریم ئوغلئى خانى یۆرووکه کان، بە جیاز بۆ خەجیجئ ناردبوون. دیوارى ئەشکەوتە کە یان بەکەولە شوور داپۆشیبوو، بە کەولئ شوورە شاخ درئژەکان. شاخەکان دەتگوت سپی کراونەوہ، دەبریسکانەوہ. مووى شوورەکان دەتگوت خاکەى زئرى یە...

زستان زۆر ناخۆش رابردبوو. لە باو بۆران و باسرىشکى لووتکەى عەلى کۆ دا هەرچەند هەتا بە یانى ئاگریان دەسووتاند، بەلام چەند جار مەترسى رەق بوونەوہ هەرەشەى لئ کردبوون. حەمەد مانگ و نیوئیک هەولئ دابوو و سەرەنجام توانیبوو لە سەرەوہى ئەشکەوتە کە کونئیک بۆ دوو کەل کئش بکاتەوہ، بەلام فایدەى نەبوو. دوو کەل لە ئەشکەوتە کە دا دادەوہستا. لە تۆفان و بەفرو کړپوہ دا ناچار دەبوون جاروبار بئینە دەرو هەناسە بکئشن. سەرمايان دەبوو، لە سەرمان رەق دەبوون، دەست و لاقیان سږ دەبوون و بە ناچار خۆیان بە ژوورى ئەشکەوتئ پڕ لە دوو کەل دا دەکردەوہ.

هرچی لیفه و بهرپه و کهوله شووری هه یان بوو سی به سی به سهر خویمان هه لده کیشان، خویمان خرپه کرده وه و به یه کتره وه دنووسان. که هه تاو ده کهوت، همه د ده چوو ره اوه شوور. ژنه کانیش ده ستیان ده کرد به چیشته لیان و گوره وی چنین. ئه و که ولانه ی به دیوار یانه وه دابوون هی ئه و شوورانه بوون که همه د کوشتبوونی. ئه وان گوشتی شووره کانیان ده خوار دو که وله کانیشیان وشک ده کرده وه. ته وای زستان تاقه یه ک روژ چیه، بی گوشت نه بیوون. ئاردو روژ و خویش به ریگ و پیکی عه لی یه شهل بوی دینان. له بناری کیوی له ئه شکه وتیک دا دایده ناو همه دیش له وی پرا ده یبردنه وه ئه شکه وته که ی خویمان. جی یه که یان ته نانه ت عه لی یه شهل پشی پی نه ده زانی. بو ئه وه ی کاتیک له ئه شکه وته که ده چوونه دهر، شوینیان له سهر به فر دیار نه بی، باوه شیک "قرژه ره شکه" یان به دوی خویمان دا راده کیشا. قرژه ره شکه باشترین شته بو ئه وه ی شوینی پی له سهر به فر نه مینیتته وه. شوینی پی هه رچه ندیش قوول بی، قرژه ره شکه وه ک گرده ل به سهری دا دهر و او کویری ده کاته وه و نیو سه عاتیکی پی ناچی که شوینی خویشی به ته وای کویر ده بیته وه.

هه ربویه ش بوو که هه رچی عه لی کویمان پشکنی، شوینی ئه وان یان نه دیتته وه. ژاندارمه کان چوون گومان یان له وه دا دهما که ئه وان له وی نین؟ ته وای کیوه که به فر بوو. ئه ویش چ به فریک؟ لووس. وه ک ئاوینه. ده تگوت له پی ده سته.

خه جیج سهری وه سهر پانی ئیرازی کردبوو:

"ئه دی کوا پووری؟ ... ئاخر بوو به چی؟ ... کوانی لی بووردنی گشتی؟ ... دیاره مام مسته فاش هیچی لی نازانی. ئه گه ر لی بووردنی گشتی ده رچوبایه، تا ئیستا ده رده چوو."

ئیراز:

"ده رده چی کچم، ده رده چی ... سه برت هه بی. ده لین ئه گه ر سه برت هه بی، له پشتی هه موو ته پۆلکه یه ک هه تاویک هه ل دی."

خه جیج:

"پووری گیان ... ئه من نامه وی له پشتی هه ر ته پۆلکه یه ک هه تاویک ده رکه وی ... ئه من ده مه وی ته نیا یه ک هه تاو ده رکه وی ... ته نیا له پشتی یه ک ته پۆلکه ... ئه من هیچی دیکه م ناوی."

ئیراز:

"سه برت بی."

خه جیج:

"ئیره لووتکه ی چیا یه پووری. ده بینی قیسمه ت و نسیم چیه؟ ده بینی جیم له نیوچاوانی نووسراوه؟ ده لپی خه ون ده بینم. ده لپی بوخوم نیم، همه دیش ئیدی همه د نیه."

ئه و روژانه که بیکار بوون، همه د فیری تفهنگ هاویشتنی کردبوون. ئیراز به باشی دهستی به تفهنگ راهاتبوو، بیو به تفهنگی یه کی ته و او. به لام خه جیج هه رچه ند زه حمه تی کیشابوو، هیچی به هیچ نه کردبوو. ئه سلان له تفهنگ و گولله بیزار بوو، کاتیک چاوی به تفهنگ ده کهوت، ئاگری ده گرت:

"که نگی له م وه زعه رزگار ده بین؟"

ئیراز:

"ئیستا گه نم له چوکوراوا گه یشتوونه ئه ژنویان، هینده ی نه ماوه گولی بدن. ئیستا میرووله له هیلاننه کانیان هاتوونه دهره له بهر هه تاو ریچکه یان به سته وه."

خه جيچ:

"خاكي "ئاداجيك"..."

ئىنجا چاوى له سهر يهك دانان:

"ئىستا ده رالّه شاخه كانى ئاداجيك پرن له نىرگس... وا نيه پورى؟"

ئىراز:

"ئەدى پرن له نىرگس..."

خه جيچ:

"خاكي ئاداجيك يهك به چل ده برى. ئەگەر بچينه وئ پاش ساليك خانوى خومان دروست ده كهين. پووليشمان خۆ

هه يه."

ئىراز:

"قه باله كهى به ناوى حه مه د ده نو سين. هه موو خاكي ئاداجيك ئى حه مه دى خومانه. لى بوورنى گشتى ده رده چى.

ئەگەر ده ريش نه چى, ئيمه جيگايه كى ديكه پهيدا ده كهين و ده چينه ئه وئ. ئەگەر كرابايه حه مه دى نسحت بكهين كه

ده ست له عه بدى خان هه لگري زور باش ده بوو. ده چووين و ناوى خومان ده گورى, ئەو ده م وه ختيك روژى ده هات,

حه مه دى خومان عه ليشى ده كوشت و راي ده كرد. نا, نا, عه لى ده بى به ده ستى خوم بكوژم, هه ربويه ش فيرى تفهنگ

هاويشتن بووم."

خه جيچ:

"گىروگرفته كانمان چه ند ئالوزن پورى گيان؟"

ئىراز:

"زور, زور كچم... جار جار دلّم ئاسوده ده بى. ده ليم له جياتى رها خوا كورپكى وهك حه مه دى داومى. به لام هيندى

وه ختان وهك شيتيكى پى به زنجيرم به سهر دى... هه ر ئەو مه كانه م كه رها شيرى لى خوار دوون, ده لى نشته ريان

لى دراوه و خويان پى كراوه ده برژينه وه. هينديك جار ئەو دلّه شيتهم پيم ده لى تفهنگه كهت هه لگروه برؤ ئەو عه لى يه

بكوژه, پاشان هه رچى ده بى بلا بى. سه بركه كچم. ئەو عه لى يهى وهك قيمه... خوا زه ليلت كا عه لى... چون دلّت هات

ئەو كوره تووله نه مامه مى من له خول و خوين بگه وزينى؟"

خه جيچ:

"سه برت بى پورى... له پشت هه ر ته پولكه يهك هه تاويك ده رده كه وئ. ئەمن ده ترسم پورى. ده زانم كه ده رده كه وئ,

به لام..."

ئىراز ته شه رى لى داو چاوى له چاويه وه برى:

"ديسان ده ست پى كرد?... ئەتو ئاخري كوره كهى به كوشت ده دهى. ئەتو به ده ستى خوت ده ته وئ ئەو كورهى به

كوشتن بدهى؟"

خه جيچ مى به لاوه نا:

"حه وتويه كه رويشته پورى. جارن كه ده رويشت سى روژ زياترى پى نه ده چوو, به لام ئەم جار بوو به حه وتويهك.

ئاخر ئەم كيوانه... ئاخري ياغى يه كان... ده ترسم پورى, ده ترسم پورى گيان, هيجيش ناكري, ده ترسم, وه خته رايه

بکەم پووری، دلّم وا تەنگە ھەر باسی مەکە، سێ رۆژ زیاتری پێ نەدەچوو پووری، ئاخ وانیە؟ ... نەکا بە لایەکی بەسەر هاتبی... با ئەمن بچمە لای ئاوەدانی خەبەرێکی لێبزانم، با روو لە کێوان کەم، با ھەموو جێیەک بگەرێم... ئەگەر بە لایەکی بەسەر نەهاتبایە، ھەمەدەم ھێندە پێ نەدەچوو پووری."

خەجیج زۆر زۆر گریا:

"با بڕۆم پووری گیان، لێم گەر پێ بڕۆم..."

ئیراز نیوچاوانی تێک ناو تەشەری لێ دا:

"کچی لە جیی خۆت دانیشە جندە... بە خوا ھەنگاویک ھەلێنیەو ھەر بە تەنگ دەتکوژم. پێویست نیە بچی ژانەسەر بۆ کورپە کە دروست بکە. ئەگەر ئەتۆ دەست و لاقی نەبەستی ناتوانن ھیچی لێ بکەن... دیتەو."

خەجیج ھەلستا، غاری دایە زێو ئەشکەوتە کەو لە پەروو کەوت. بە ھەنسیک دان دەگریا. سەری بە ھەنسیکانەو ھەل دەگریا. ماوەیەکی زۆر ھەروا مایەو. کەمێک ئارام بوو ھو. دووبارە تێک چوو ھو. ئیراز ھاتە ژوور سەری:

"کچم، کچم... خەجیجی خۆم، کچە جوانە کەم... بۆچی خۆت دەکوژی؟ ھەیف نیە بۆ کچی وەک تۆ نازەنین کە ئاوا خۆت بە ھیلاک بەدی؟... خاترجەم بە ھەمەد ھیچی بەسەر نەهاتو. ھەمەد بە تەنێ خەنیمی سەد کەسە کچم، خۆت ھیلاک مەکە."

خەجیج فرمیسکی چاوەکانی سپیەو:

"خوا بکا وایی پووری... خوا لە زارت بپوانی..."

لە خواری مژ لەسەر خار دەشت بلیند ببوو. پەلە ھەورێکی رەش بە ئاسمانەو دەسوورا کە ھەمەد شەلالی ئارەق و بە دەست و لاقی خویناوی پەو، بە ھەناسە بپرکە خۆی لە ژووری ئەشکەوتی ھاویشتەو.

خەجیج ھەر کە چاوی بە ھەمەد کەوت ئامبازی بوو و بە گریانەو دەستی دەستۆی کرد. ھەرچەندی دەگریا، گریانەکی نەدەووستا.

ھەمەد:

"مەگری خەجیج، با بۆت بگێرم ھو. ئیستا کەمێک ئارام بەو و گویم بۆ بگرە."

ھەمەد دەستی بەسەر سەری خەجیج دا دینا.

ئیراز توورە بوو. بە تانوت و تەشەرەو دەستی خەجیجی گرت و کیشای:

"چ باسە کچی؟... چتە؟... وەک نەدی بدی یان... ئاخەرەکی ئەتۆ سەری ئەو کورپە لە بەردێک دەدی... بەری دە، ئەو کورپە."

ھەمەد پیکەنی:

"با بۆتان بگێرم ھو تا بزائن چم بەسەر ھاتو. وەختیک لە لای کەریم ئوغلێ دەگەر ھامەو، لە دەورویەری "ساریجا" کەوتە داوی برایمەرەش. کابرایەکی سەیرە، ھەم ئاقلەو ھەم نازایە. ھەتا بناری کێوی و دوام کەوتن. لەوانە یە تازە ئیرەش بدۆزنەو. ئەمڕۆ راست سێ رۆژە کە لەگەڵ برایمەرەش خۆشارەو ھەکن مان دەکرد. لەبەریان ھەل دەھاتم، ھەل دەھاتم و دوا یە لە نەکاو بام دەدایەو سەریان. ھەتا ساریجا رێیان دەکەوتم و دەگەر ھامەو. وەختیک ئەمن دەگەر ھامەو ئەوان رێم دەکەوتن. خۆشارەو کێنیکمان ساز کردبوو ھەر مەپرسن. تەنیا غەمی ئەو ھە یە کە جیگا کە مان

فیږ بن. پاشان به یارمته یی جه بار له بناری گڼم کردن، شوینه که میان لی ون بوو و هاتم. حه وتوویه ک نابی له نه شکه وتی وهدر که وین. ئیستا ئیوه برینه که م بو ببهستن."

هه ردوو ژنه که به هاوکاری یه کتر جله کانیا ن له بهر حه مه د دا که ند. شانی بریندار ببوو. کاتیک گولله که یان له برینه که ی هه ردینا، حه مه د له رزی هاتی، نه ویش له رزیکی چوون... نه ژتوی خر کردنه وه، به سنگی یه وه نان و دهستی کرد به هه لچوقین. خه جیج سه ری لی شیواو نه قل له سه ری دا نه ما. خه جیج شیټ ببوو، نه یده زانی چ بکا."

حه مه د حه وتوویه کی ته واو نه و تاو له رزه ی لی بوو. برینه که ی چلکی کرد بوو. زوریش نه ستور ببوو... حه وتوویه ک دواتر سووکتری کردو توانی قسه که ی ته واو بکا:

"پیش نه وه ی بگه ی نه ساریجا له گه ل ژاندارمه کان تیک هه ل نه نگوتین. ده که س بوون. سه رکرده که شیان وه کیل باشی عاصم بوو. ته قه مان له یه کتر کرد. پیم وایه ناخره که ی نه جلی نه وه کیل باشی عاصمه به دهستی من دی. هه ل ده ستاو بی په روا بو لای من ده هات. جاریک پیم گوت چته وه کیل باشی؟ نه کا له گیانی خوټ گوزه رابی. تفه نکه که م به ره وه سنگی را داشت. وه کیل باشی عاصم وه ختیک له نه کاو چاوی به من که وت، که له ژور سه ری ویم، نارته یه کی کیشاو خوئی له عه رزی دا. گوتم مه ترسه وه کیل باشی. نه تو گونا حیکت نیه، نه من نه گه ر ویستبام بتکوژم تا ئیستا ده جارم کوشتبوی. هه سته برؤ وه دوا ی کاری خوټ که وه. یه ک وشه ش جوابی نه دامه وه. پاشان قه رار بوو نه فهریک له ساریجا چه ک و فیشه کم پی بگه یه نی. وه ختیک گه ی شتمه نه و جیگایه که دامان نابوو، له پر بوو به گولله بارانیک، مه پرسه... برایمه ره ش وه ک خیزو خوټ گولله ی ده باراند. بریندار بووم. دوو روژان له دوام بوون. له و بگره و به رده یه دا ده نگیکم هاته بهر گوئی وه ک ده نگی جه بار ده چوو. ده نکه که راست ده نگی جه بار بوو. تو مه ز هه ر خو یه تی، به هاوارمه وه هاتوه. نه ویش له ولاوه هیرشی کرده سه ر برایمه ره ش. برایمه ره ش و ده سته که یمان راونا، به لام کاتیک ده گه راینه وه، دیسان په یدا بوونه وه. نه مجاره جه بار فریوی دان و به دوا ی خوئی دا رای کیشان و نه من رزگاریم هات. به لام جه بار خویم نه دی. دلنیام جه بار ده پوستان دی. ئیمه ئیدی ده بی ئیره چوټ که ین. نه م ده ورو به ره تازه بو ئیمه نابی. هه میشه به دوامانه وهن. هه مووی نه م کارانه له بن سه ری عه لی سه فابه گ دان."

حه مه د حه وتوویه کی دیکه ش له جیی دابوو. هه ر دوو روژ جاریک له بناره کان ده نگی ته قه به رز ده بووه وه.

برینی حه مه د روژ به روژ باشتر ده بوو.

پاییز داهاتبوو. خه لکی خاردهشت به دلگه رمی یه وه کاریان ده کرد. ئە مسال به ره م زور باش بوو. گوله کان قورس بوون، پر له دان بوون.

دایه خووری وه گیزه لووکه له خاردهشت دا ده سوورا، وه که یه کپارچه گر. له پهستا قسه ی ده کرد، جنیوی ده دان. پاش ئە وه ی ژاندارمه کان دارکاری بیان کردبوو، په راسوی راستی نازاری گه یشتبوو. وا دیار بوو شکاوه، ژانی ده کرد. بنیشته کالی له په راسووه که ی نابوو. وه ختی که هه ناسه ی هه ل دینایه وه ده م و چاوی گرژ ده بوون و سه رله نوی وه که خوی لی ده هاته وه:

"خوا کوپرو زه لیلتان کا... ئاخر چتان له گیانی پیره ژنیکی وه که من ده ویست؟..."

پاشان به نارپه حه تی یه وه دهستی پی کرد:

"ئوهوی دیهاتی یه کان... ئیدی ئە مسال که س نیه دوو به شی به ره مه که تانتان لی بستینی... عه بدی خان ناویری بیته وه ئاوه دانی، ئە گه ر بیده نی که رن. له که ریش خه راپترن. هه ر بلین ئە مسال به ره م باش نه بوو. باشه؟... دروش ناکه ین، چما به ره م باش بوو؟... نا، خه راپ بوو. ئە سلن ئە مسال به ره م نه بوو. باشه چ بکه ین. ئە گه ر ده ته وی وه ره روحمان لی بستینه. به لام به ره م... ئە سلن با بلین ئە مسال ته واوی به ره مه که سووتاو له نیو چوو."

دایه خووری له ئاسیاب چه شمه وه ده چوووه ئە و دی و له و دی پرا ده چوووه دی یه کی دیکه وه ده هاته وه. له ریگاش دا له گه ل خوی ده دوا. ئە گه ر چاوی به که سیک ده که وت که خه ریکی گیزه یان دروینه بوو، لی ده چوووه پیش و دهستی پی ده کرد:

"ده بی دوعا بو عومرو مالی حه مه دۆک بکه ن، شه و و روژ ده بی دوعای بو بکه ن. تی ده گه ن ده لیم چی؟... دوعای بو بکه ن. ئە گه ر حه مه دۆک نه بووایه، ئیستا عه بدی خان وه که دالاش به سه ر سه رتانه وه ده سوورا. شوکری خوا بکه ن که ئیدی ناویری پی له م دی یه بنیته وه. نابی ده نکه گه نمیکیشی بده نی، تی ده گه ن؟ یه که ده نکیشی نابی بده نی. با له شاری بوخوی هه ر وه رکه وی."

دیهاتی یه کان له فکروه ده چوون. سه ریان راده وه شاندا. کلاویان له سه ر سه ری خویمان لاده بردو سه ری خویمان ده خوراندو ده یانگوت: "بزانین ئاخری ئە م کارانه ده گاته کوئی؟ سه ره نجامه که یان به کوئی ده گا."

دروینه ته واو بوون، گیزه و کیشه کراو خه رمان سوور بوون... به ره مه که یان برده وه مالی. هیچ که س ده نکه گه نمیکی نه دا به عه بدی خان. عه لی و پیاوه کانی دیکه ی عه بدی خان له نیو دی دا ده سوورانه وه، به لام ده چوونه کن هه رکه س، ئە م وه لامه یان وه رده گرتیه وه:

"روحیشمان هی ئاغامانه. ئاغای ئیمه له نیو هه موو ئاغایان دا یه که مه. ئیمه رازی نیین ئاغامان له شاری غه ریب و سه رگه ردان بی، به لام... ئە مسال ده نکه گه نمیک چیه وه ده ستمان نه که وتوه. چ بکه ین؟ وه ختی که نیه، له کوئی بیین؟ ئیشه لالا سالیکی دیکه. ئیشه لالا سالیکی دیکه خوا دهیدا به ئیمه و ئیمه ش دهیده ین به ئاغامان. ئاغای ئیمه گوله. ئە و حه مه دۆکه بیژوه بوو به باعیس که ئاغا زیره ی ئیمه دی یه که چۆل کاو بچیته غه ربیایه تی. به لام ئاغامان لی خوش نابی. ئیشه لالا سالیکی دیکه ئە گه ر خوا دای به ئیمه، هه مووی ده دین به ئاغامان. ئیمه برسی بین قهیدی نیه، چونکه

ئاغامان دەبىي سىلامەت بى. تىگەيشتى؟ ئىمە ھەرچى ھەمانە، ھى ئاغامانە. خار دەشت پىنچ دىي ھەيە، ھەر پىنچى بە قوربانى گىيانى ئاغامان بى.

دەيانگوت:

"قسەى قور بۆ دەكەن؟ ... ئەو تا خار دەشت خار دەشتە، بەرھەمى وەك ئەمسالى نەبوو. باشە بۆچى راست و رەوان نالین نایدەين؟ بۆچى راست و رەوان نالین ئاغاو ماغامان قبوول نين؟"

دېھاتىپەکان:

"بريا كۆپر باين و نەمان دىتبا كە ئاغا زىرەكەمان لە شارىپە، لە غەربىيەتە دەربەدەرە ... برىا ھەمان بايە و بۆمان ناردبايە، برىا ... چما دەكرى ئىمە ھەقى ئاغاى خۆمان نەدەين. رەبى خوا ئەو ھەمەدۆكەى بكوژى كە ..."

دايە حۆرى بالى دەركردبوون و دەفرى. زەھمەتەكەى بەفیرۆ نەچووبوو. ئامۆزگارىپەكانى كارى خۆيان كرىبوو. ھىچ كام لە دېھاتىپەکان ئامادە نەبوون تەنانەت دەنكە گەنمىكىش بەدەن بە عەبدىخان، نەياندەدا ...

دايە حۆرى پەرچە سپىپەكانى لە خەنە گرتبوو، چارشىۋەكەى لەسەرى كرىبوو ھەو لە جىياتىيان لەچكىكى ئاورىشى گولدارى لەو لەچكانە لەسەرى بەستبوو، كە گەرە كچ لە وەختى جىژن و زەماوئەند دا لەسەرى دەبەستن. كراسە كورتهكەشى ھەر ئاورىشم بوو. سى سەكەى زىرپىشى لە مل كرىبوون. ئەو مت و موورووھى سەردەمى جىيالى و كچىنىپە لە سندووقى دا قايىمى كرىبوون، ھىنابوونىە دەرو لەمل و قولى خۆى كرىبوون. ھەمىشە پىكەننى لەسەر لىوان بوو. لەم مالەو دەچوو ئەو مال و دەھاتەو ھەمىشەش بە نارە نار گۆرانىپە دەگوت. ھەموو كەس دەگوت: "واديارە دايەحۆرى شتىكى بەسەرھاتو ...". ھەقىشيان ھەبوو، چونكە دايەحۆرى گۆرانىپە وای دەگوت كە گەرە كچانىش بە بىستنى لە شەرمان سوور ھەل دەگەرەن. لەو گۆرانىپە بىپەردانەى دەگوتن ...

وەختىكە عەبدىخان بىستى دېھاتىپەکان ملكانەيان نەداو، بە جارىك جندار بوو. ھەستاو چوو لە ئەھمەدئاغاى سىياسەتبارو بە گریانەو تەلگرافىكى زۆر كارىگەرى بۆ ئەنكەرە پى نووسى، پاشانىش ھەستاو چوو نىو شارى. تووشى ھەركەس دەبوو لە سىرى تا پىوازى ھەموو شتىكى بۆ دەگىراپەو. چوو خزمەت فەرماندار، چوو خزمەت فەرماندەى ژاندارمى و گرىا، ھاواری كرىو نالاندى. فەرماندارو فەرماندەرى ژاندارمى لەو وەزەت توورە بوون. ژاندارمە لە دواى ژاندارمە ناردىانە ئاسىياب چەشمە. ژاندارمەكان خەلكى دىيان ئەزىت و ئازار دەدا. دايە حۆرىيان لە ژوررىك دا ھەپس كرى، بەلام دايە حۆرى و ھىچ كام لە دېھاتىپەکان زارىان ھەل نەچىرى كە قسەيەك بەكەن. لىدانىان خوار، جوئىيان پى درا، وەك مىگەلەمەر بەم لاو لادا رەپى نزان، بەلام زمانىان نەگەر، دەتگوت خەلكى پىنچ دى ھەمويان زگماك لال بوون. كار گەيشتە جىگايەك كە بەخىدار ناچار بوو بۆخۆى بىتە ئاسىياب چەشمە، بەلام ئەوئىش ھەرچى كرى و كراندى كارىكى لە دەست نەھات. كەس دەنگى لەبەر دەرنەھات. دېھاتىپەکان ھەروا چاويان لە چاويەو دەبىرى و مەقيان نەدەكرد.

يەكەم جار عەلىپەشەل دەستى كرى بە قسەكردن و جوئىكىشى قسە كرى كە ھەموو لادىيىپەكان سەريان سوپما:

"گىيانى ھەموومان دەكەين بە قوربانى ئاغامان. ئەو ياغىپە بست و نىويپە، ئەو ھەمەدۆكە ھەرامزادەپە چ كارەپە كە ئىمە گوئى بۆ قسەى رابگرين؟ ئەگەر تا قە دەنكىكمان گەنم بوواپە، بە دەستى خۆمان دەمان دا بە ئاغامان. ھەمەدۆك ئاخىر چ سەگبايەكە؟ بەلام چ بەكەين كە ئەمسال قاتى بوو؟ ... ئەگەر ئەمسال ئىمە ھەموومان لە برسان نەمرين،

مۆجيزه يه . ئەم بۆخۆم هەمەکارەى ئاغام , بەلام ئەمسال منيش ئەگەر لە برسان نەمرم باشە . ئەگەر يەك دەنگە گەنمان لەم خاگە دەست کەوتبايە , ئى ئاگامان بوو ."

شەلە بیدەنگ بوو , چاویکی بە دێهاتیپهکان دا گێرا کە وەك مەر سەریان دەبەر يەك نابوو :

"لە ئیوه دەپرسم . . . ئەگەر تاقە يەك دەنگە گەنمان بەرھەم هینابايە , نەماندەبرد بیدەین بە ئاغا زێرەى خۆمان ؟ ."

دێهاتیپهکان شەپۆلیکیان داو زمانیان کرایه وە :

"دەماندایە ."

شەلە :

"ئەگەر ئاگامان داواى روحى لى کردباين ؟ . . ."

دێهاتیپهکان :

"دەماندا ."

شەلە :

"ئەگەر حەمەدۆك پى بنیتە نىو ئاوەدانى ؟ . . ."

دێهاتیپهکان :

"ناتوانى ."

شەلە :

"ئەگەر بى ؟ ."

دێهاتیپهکان :

"دەیکوژين ."

دیاره جەنابى بەخشدار باوەرپى بەم قسانە نەکرد . مال بە مالى ئاوەدانىيان پشکنى , بەلام لە هىچ مالیک دەنگە گەنمیکيان نەدیتە وە .

زۆر سەیر بوو . بەراستی دێهاتیپهکان ئەو هەموو گەنم و دانەویڵەيان لە کوئى شار دەبوو وە . . .

هەرچى لە خار دەشت رووى دابايە روژى دواتر دەگەيشتە وە شارى . ئیدی دەرگای خار دەشت بەرەو دنیا کرابوو وە .

عەبدى خان شىت ببوو و مووى سەر و ريشى خۆى دەپنیه وە . دیار بوو هەموو ئەم کارانە لەبن سەرى حەمەدى دان . ئەو دەبوو حەتمەن بکوژى . هەر لەم روژانەش دا حوسین ئاغای ئاک تۆز لوو , لەنىو نوینی خۆى دا تەفەنگى لى درابوو و مردبوو . ئەم مەسەلە يەش ببوو سەربارى مەسەلەکانى دیکە . ئەم کارە دەبوو کارى چ کەسک بى ؟ حەتمەن کارى حەمەدۆك بوو . . .

وەکیل باشى عاصم پیاو بوو , پیاویکی باشيش بوو , گورگى ئەو کىوانەش بوو . . . بەلام چ بکا کە لەگەل هەمووى ئەمانەش نەیدەتوانى حەمەدۆكى بگرى . . .

سەرکۆنە لە داوى سەرکۆنە . . . وەکیل باشى ئیدی سەرى هەلنەدەهات . رووى نەبوو بە نىو بازاری شار دا رابرى .

شەرمى لە هەمووان دەکرد . خەلك پاشەملە هەزار قسەيان پى دەگوت . زۆر بەى ئەم قسانەشى دەبیستە وە :

"حەمەدۆك بىستە مندالک زياتر نیه ! . . . بەلام وەکیل باشى عاصمى بەو هەموو مل ئەستوروى يە وەك ئەنگوستیلە لە

قامكى کردو و یاریى پى دەکا ! ."

وهكيل باشى له داخان خوى ده خوارده وه .

عەلىكۆ بە دارو بەردو خاك و خۆليەو بە فر داي پۆشيبوو. سەر ئاسمانيش هەتا چاو برى دەکرد، سپى دەچوو وە . سپى يايى يەكى بى سەروين لە عەلىكۆو تا خار دەشت و لەو يۆو تا ئاچا داغ و گەلى شكۆفە و چو کووراوا و هەموو جى يەكى داي پۆشيبوو. تەنانەت خالىكى رەش لە نيو ئو سپى يايى يە يەك رەنگەدا نە دەبينرا.

هەتا و لەو سپى يايى يە بى سەروينەى دەدا. جار جار پەلە هەورىك سىبەرى دەخستە سەر ئو سپى يايى يە يە كپارچە يە و تىپەر دەبوو. وەختىك هەتا و لە سپى يايى يە كەى دەدا چەندىن ميليۆن تيشكى وەك داو دەزوو لە سەر بە فر هەل دەستان و لە چاوى ئينسانى دەچەقین.

وەزعى ئەشكە و تەكە خەراپ بوو، نە ئارد، نە دارى سووتاندن و نە هىچ شتىكى خواردن نە مابوو. مووى سەرو ريشى حەمەد تىك ئالقابوو. ئىراز بە جارىك توابوو وەو رەش داگىرسابوو.

خەجىجىش هەر باسى مەكەن، تۆلى بە تەواوى هەستابوو. دووگيان بوو، لە سەر مانگ و رۆژى خۆى بوو. ئىراز دەيگوت: "ئەگەر ئەمپۆ نەزى، سبەينى مسۆگەرە."

خەجىج زەرد ببوو. مى ئەو وەندە بارىك ببوو دەتگوت داو دەزوو... بسكە رەش و برىقە دارەكانى بە جۆرىك وشك و سىس ببوون كە دەتگوت گىاي وشكن...

وەكىل باشى عاصم مۆلەتى نە دەدا. لە پايىزى وە لە دەوروبەرى ئاسياب چەشمە و بنارەكانى عەلىكۆ دەگەرپا و دەگەرپا. ئىراز حەمەدى برده دەرى:

"ئەمپۆ باو بۆران نىە كورم. هەر كارىك دەتەوى بىكەى ئەمپۆ رۆژىەتى. ئەو كچە ئەمپۆ نەزا سبەينى دەزى. ئەگەر ئىمە دەچىنە دى با بچىن، ئەگەر دەبى لىرە بى با شتى بۆ ساز بکەين. هەر كارىك دەبى بىكەى ئەمپۆ رۆژىەتى."

حەمەد رىو لە ببوو و لە مووى ريشى دا نوقم ببوو. نىوچاوانى تال بوو:

"ناتوانىن بچىنە ئاوەدانى. هەموو دى يەكەى مال بە مال دەگەرپىن. چارەمان نىە، هەر دەبى لىرە خۆى بۆ ساز كەين."

ئىراز:

"لەوانە يە كچەكە هەتا يەك دوو سەعاتى دىكە بى. هەر كارىك دەتەوى بىكەى بىكە."

حەمەد جار جار دەچوو ئاوەدانى. بەلام هەميشە باوەشكى قىرژە رەشكە بە دواى خۆى دا رادەكيشا.

چوونە ژوورى. خەجىج لە پەنا دىوارى ئەشكەوتى دانىشتبوو و پالى دابوو وە. دەتگوت چاوى برىو تە جىگايەكى دوور. نە جوولەى دەکردو نە هىچى دەگوت. چاوەكانى دەتگوت سەهۆليان بەستو و هەروا بە مۆلەق وەستابوون.

حەمەد:

"خەجىج، ئەمن و پوورە ئىراز دەچىنە ئاوەدانى. ئەتۆ فيشەك وەبەر تەنگەكەت بدەو چاوەرى بە هەتا ئىمە دىينە وە."

خەجىج:

"ئەمن ناتوانم بە تەنيا بمىنە وە."

حەمەد:

"ئەدى چ بکەين خەجيج؟"

خەجيج:

"ئەمنيش ديم."

خەمەد:

"خەجيج كارى وا نه كهى."

خەجيج:

"ئەمن ليرە خەريكم دەمرم."

خەمەد:

"پووره ئيرازيش له كنت دەميينتەوه."

خەجيج:

"نابى."

خەمەد:

"بۆچى وا دەكهى خەجيج؟"

خەجيج:

"چ بکەم؟"

ئيراز:

"ليره به كچم."

خەجيج:

"ناتوانم."

ئيراز:

"بەراستى له وه ختەوه هاتووينه چيا، ئەخلاقت گۆراوه."

خەجيج:

"راست دەكهى."

خەمەد:

"خوا بتكوژى."

بيدەنگ بوون. خەمەد چوو له گۆشهيهك دانىشت و سەرچاوى له نيو دەستانى گرت و له فكرهوه چوو. فكرى خەراپى دەکردنەوه. هەلۆيهك بەسەر ئەشكەوتەكەدا چەرخى دەدان. بالەكانى دريژ بوون...

خەمەد:

"ئيوه ليرە بن."

خەمەد دەستى كرد بە چوونەخوار. وهك شيتانى لىهاتبوو. وا بەرهو خوار دەخزى دەتگوت غار دەدا.

ئيراز تەشەرى له خەجيج دەدا:

"چت له گیانی نه و کورپی دهوی، خیرنه دیتوو... کورپه که دردی خوی بهس نیه؟ ئیستا دهبی دردی توشی لی بیته سه ربار؟... لایه ژاندارمه کان و لایه کیش نه تو..."

خه جیج زاری هل نه ده پچری.

پاش نیوه پویه ئیراز له نه شکه وتی هاته در، به لام داخ و مه خابن!... حه مه د له بیری چووبوو گرده لی قرژه رهشکه به دوی خوی دا به ری. توبزایی قرژه رهشکه که له جیی خوی دیار بوو. وه ک شیتان دهستی کرد به بانگ کردن بو لای به ره وه. حه مه د له میژ بوو دوور که وتبووه وه. هه رچی تینی تیدا بوو، دای به گه رووی و بانگی حه مه دی کرد. پاشان هاته وه ژووری و خوی به عه ززی دا دا:

"موسیبه ت، موسیبه ت... ده ترسم موسیبه تی کمان به سه ر بی. له بیری چووه گرده لی قرژه رهشکه له گه ل خوی به ری. باو بۆرانیس نیه که شوینه که ی پر بکاته وه. هه وا تاو و ساوه. نه گه ر به وی بچم شوینه که ی پاک بکه مه وه، له ده ستم نایه. ناتوانم به و جی یانه دا برۆم که نه و پییان دا رویشته وه."

شه وی روژی دواتر حه مه د هاته وه. رهنگی به رووانه وه نه ما بوو. له ژیر نه و کۆله دا که هینا بووی پلیشا بووه وه.

حه مه د:

"زۆر ترسام، وه ختیگ گه یشته خوار، له پر وه بیرم هاته وه که گرده له قرژه رهشکه که م له گه ل خۆم نه هینا وه. به لام تازه نه ده کرا وه گه پریم... نه گه ر ویستبام بکه پریمه وه گرده له که هه لگرم و سه رله نوی برۆمه وه، شه وم به سه ر ده هات. دلّم هه ر له لای ئیوه بوو. زوو هاتمه وه. ژاندارمه کان به خه ی عه لی به شه لیان گرتوه و داوایان لی کرده شوینی منیان بو هل گری. له و باره وه زۆر ده ترسم. نه گه ر چاوی به شوینه که بکه وی، کار ته واوه. چونکه خوی پی راناگری، یه کسه ر ژاندارمه کان دینیتته ئیره. بوخوی فیری کردبووم گرده لیگ له قرژه رهشکه دروست بکه م. سویندی دابووم که قه ت له بیرم نه چیتته وه. بوخوشی ده زانی نه گه ر چاوی به شوین که وت خوی پی راناگری. بویه ده ترسم. نه ویش له م وه خته دا..."

ئیراز:

"نه و بی نامووسی یه ی ناکا. به خورایی مه ترسه. شه له بو تو حازره گیانی خوشی به خت بکا."

حه مه د:

"ده زانم حازره روو حیسی بدا... به لام نه گه ر چاوی به شوین که وت، ئیدی به ده ست خوی نیه. خوی پی راگیر ناکری. هه قی خوی نه وه بوو روژی هه وه لی شه له م کوشتبایه... به لام تازه ده رچوو."

وهكيل باشى عاصم ئىدى له رووحى خوى بىزار ببوو. ده يگوت: "ئو حه مه دوكه له من بوته به لا. برىا گورپه هوو بووايه و چوبايه جى يه كى ديكه و ئه من له شه رى رزگاريم هاتبا. له ده ستى ئو و يه زیده رووحم گه يوه ته سه رى لووتم."

ژاندارمه كانيش ئىدى بىزار ببوون. ده يانگوت: "ئاخر ته واوى ئو زستانه ده كرى له و شاخ و كيوانه بگه رپين؟ ئاخره كه ي ده بى به چى؟"

له هر جى يه ك تووشى شوينى بنياده م ده بوون وه دواى ده كه وتن. له هر جى يه ك رووشا ليكيان له سه ر به فر ده دى, وه شك ده كه وتن و چه ندين روژ به دواى حه مه دوك دا ده گه ران. ئو به دوا داگه رانه ببوو هوى ئو وه كه تا ئىستا چه ند ده سته ي ديكه له نيو به رن, يان بيانگرن.

ئىستاش مانگيك بوو له ده وروبه رى عه لى كو بو سه يان دانا بوو. چونكه كورپه شوانيك گوتبووى حه مه دوكم له م نيزيكانه ديوه.

عه لى كو ده كرى بليين گه مارو درابوو. له چوارده ورى ژاندارمه يان دانا بوو.

وهكيل باشى باوه رى نه ده كرد به و به فرو زستانه حه مه دوك له عه لى كو بى, به لام قسه ي ئو كورپه شوانه, وهكيل باشى عاصمى دوول كر دبوو و نه يده توانى له عه لى كو دوور كه ويته وه.

ژاندارمه يه ك كه له ئاسياب چه شمه وه تا ئيره يه ك ته كان غارى دابوو و به فرى دريپوو, به هه ناسه برپه خوى گه يانده وهكيل باشى عاصم:

"وهكيل باشى, ديتمان, ديتمان... خهريك بوو گرده لى قرژه ره شكه ي به سه ر شوينى خوى دا ده كيشا. خهريك بوو وه سه ر ده كه وت. كه چاوى به ئيمه كه وت راي كرد. هيچ ته قه ي نه كرد, به لام شوينه كه ي كويز نابيته وه. ئه گه ر قرژه ره شكه ش به دواى خوى دا راكيشى شوينه كه ي كويز نابيته وه, چونكه به فره كه به ستوييه. ئىدى قرژه ره شكه كار يكي له ده ست نايه. چووين و شوينه كه مان دى. شوينه كه هى ئىستا نيه."

وهكيل باشى عاصم خو شحال بوو. يه كه م جار بوو كه ده يتوانى راست و ره وان له گه ل حه مه د به ره وپوو بى.

ژاندارمه يه كى نارده ئاسياب چه شمه, مالى عه بدى خان كه عه لى يه شه لى له گه ل خوى بيئى.

شه له هات:

"فه رموو وهكيل باشى."

وهكيل باشى:

"شوينه كه يمان ديوه ته وه عه لى."

شه له:

"ئه من له به فرى دا باش نابينم. شوين ئه گه ر له سه ر ره شانگى بى ده توانم وه دواى كه وم."

هه موو ئو لادىي يانه ي كه له ده وروبه ريان بوون, بو يان له مل دا:

"عه لى له سه ر به فرى شوينى پى ناگه رى. چاوى له سه ر به فر باش نابينى. ئه گه ر شوين له سه ر ره شانگى بى, ده توانى..."

به لآم وه كیل باشی وازی له عه لی نه هیئا:

"ئه گهر نه شتوانی ده بی له گه لمان بی."

عه لی وه ختیك ئه م قسه یه ی بیست وهك میژۆكه دهستی كرد به له رزین:

"ده بهر به ری پی یانت مرم وه كیل باشی. به و کیوانه وه له سه رمان مه مكوژه."

قسه ی وه كیل باشی یه ك بوو:

"نابی, ده بی بیی."

شه له ملی به لآوه ناو دانیشته و پالی وه دیواری دا.

وه كیل باشی ژاندارمه كانی به ره وه عه لی كو دهنگ دا. هیئنده ی چاو له سه ر چاوی دانیی دی یه كه شه لئا:

"شوینی حه مه دۆکیان دیوه ته وه. شوینه كه یان دیوه ته وه."

هه موو دی یه كه هه تا بناری عه لی كو به دوا ی ژاندارمه كان دا رویشتن. له بناری هه موویان له ده وری شوینه كه ی

حه مه دۆك خر بوونه وه. هه مووان چاویان له شوینه كه وه بریبوو و ره ق ببوون.

وه ختیك عه لی یه شه ل چاوی به شوینه كه كه وت, دلی داخوړپا, سه ری سوړما, قسه ی كرد, قسه ی ده كرد به لآم

بوخووشی نه یه ده زانی ده لی چی؟ له بن لیوانه وه ده یگوت: "ئه و سه گبابه بوچی قرژه ره شكه ی به دوا ی خو ی دا

رانه كیشاوه؟ ئاخر بو؟... به گیری دینن. شوینه كه ی به باشی دیاره."

وه كیل باشی عاصم قۆلی عه لیی گرت و بردی به پهنای شوینه كه:

"بوچی لیوت ده بزوون و ده نگت نایه؟ له گه ل خۆت قسان ده كه ی؟ بلی بزائم ئه و شوینه هه و نیه؟"

شه له:

"ئه م شوینه جی پی شووانه. ئی سالیك له مه و به ره, تازه نیه."

وه كیل باشی عاصم تووړه بوو. باسکی شه له ی گرت و له عه رزی داو نه راندی:

"نانه جیب... نانه جیبی شه ل... هه م گزیری ئاغای و هه م تۆكه ری حه مه دۆك؟ نان و نمه کی ئاغای ده خو ی و تۆكه ری

بو حه مه دۆك ده كه ی؟... ئیوه هه ر كامتان حه مه دۆك یكن. به لآم حه یفی ئه وه یه ده رفه تیكتان بو ریك ناكه وی, وانیه؟..."

ده ستووری به نه فه ره كانی دا:

"وه دوا شوینه كه كه ون."

له سه رمان ده تگوت ره ق بوون. ده ست و لاقیان چووبوون. به و جوړه دوو روژان به دوا ی شوینه كه دا رویشتن و

لووتكه كه یان گه مارو دا.

دی تازه بار بوو.

عه لی یه شه ل ملی به لآوه نابوو و به ده نگیکی وهك گریان به خو ی ده گوت:

"تازه دیتیانه وه. تازه حه مه دۆكمانیان دیته وه, ئاخر بوچی ئیحتیاتت نه كرد؟..."

دایه خو ری ده ی گوراند:

"با بی بیننه وه. قهیدی نیه با بی بیننه وه, تا حه مه دۆك مشووری هه موویان بخوا. ئه گه ره زار كه سیش بن, حه مه دۆك

دریان پی ده داو دیته ده ری."

لای ئیواری یه که مین تیک هه لچوون رووی دا. ژاندارمه کان ئه و ریگایه یان دۆزیبۆوه که ده چوو بۆ ئه شکه و ته که و زارکی ئه شکه و ته که شیان دبیستوو. له خواری را هه روا نارنجۆکیان هه ل ده دانه زارکی ئه شکه و ته که .
حه مه د بۆ ئه وه ی ئه وان له زارکی ئه شکه و ته که نیزیک نه بنه وه , یه که مین به ره نگاریی نیشان دا. وه کیل باشی عاصمی دایه بهر ده سپرژ. ده یانتوانی رابکه ن. به لام نه ده کرا, چونکه خه جیج ژانی ده هاتنی و به مندالیه وه بوو. وه ختیك دهنگی تهقه بهرز بووه وه خه جیج دهستی کرد به گریان.

ئیراز:

"ئهن نه مگوت؟... ئه مه ئاکامی ئه وه یه که گرده له قرژه ره شکه که ی له بیر چوو بوو."

حه مه دۆک:

"راسته... هوی ئه وه یه که گرده له که م له بیر چوو بوو, به لام دیسان نه یانده توانی بمدۆزنه وه. پیم وایه عه لی یه شهل خوی پی رانه گیراوه. پیم وایه دیسان شوینی منی هه لگرتوه. بریا کوشتبایه م, ئه گه ر باو بۆران ده ست پی بکا, ئه مانه ناتوانن یه که ده قیقه ش لی ره به ند بن, لی ده دن ده رۆن و هه تا حه وتوو یه کی دیکه ش ناتوانن بی نه وه... ئه ی شهل نه حله تی."

وه کیل باشی عاصم به زمانیکی شیرین داوای له حه مه د ده کرد:

"حه مه د... کورم, ته سلیم به... تازه له داو که وتوو... له هه ر چوار لاهه گه مارۆ دراوی. به زوویی لی بووردنی گشتی ده رده چی. وه ره بیکه پیاوه تی و ته سلیم به. ئه من نامه وی تۆ بکوژیی."

حه مه د وه لامیکی نه دایه وه. به گولله یه که به رده که ی په نا وه کیل باشی عاصمی له به ریه که بلاو کرد. به داوی ئه وه دا شه ره که توند بوو. هه ردوولا گولله یان ده باراند.

وه کیل باشی عاصم:

"حه وتوو یه کیش بی, مانگی کیش بی, لی ره نابزووین حه مه دۆک. ئاخه ره که ی فیشه کت لی ده برین."

حه مه د ددانی له چیره وه بردن و سه ره نجام وه قسه هات و نه راندی:

"ده زانم وه کیل باشی, ده زانم... ئاخه ره که ی هه روا ده بی که گوته... به لام هه تا ئه وه هخت یه کی زیندووتان لی نا هیلم. هه مووتان ده کوژم. وه کیل باشی بزانه که ئه من ته سلیم نابم. ئاخه ره که ش ده بی که لاکم له وه شکه و ته به رنه ده ری. تی گه یشتی وه کیل باشی؟"

وه کیل باشی:

"حه یفه بۆ تۆ حه مه د. حه یفه بۆ پیاویکی وه ک تۆ. ئه گه ر هه مووشمان بکوژی, دیسان فایده یه کی نیه, چونکه ژاندارمه ی دیکه مان بۆ دین. له و کاره قازانج نا که ی حه مه د. ئه مسال لی بووردنی گشتی ده رده چی, وه ره ته سلیم به حه مه دۆک."

حه مه د نه راندی:

"فیشالان مه که وه کیل باشی, ئه مرۆ ئه جه لت هاتوه. هه تا ئه مرۆ نه مکوشتوو. به لام ئه مرۆ ده تکوژم. ئاخه ره که ی له دوام نه بوویه وه."

تهقه وا گهرم ببوو که گوئیان له قسهی یه کتر نه ده ببوو. ده وروبهری همه د پر ببوو له قاپوره فیشهک. دوو تووره که ی دیکه پر له فیشهکی مابوون، به لام دهرسا، نه یده ویست فیشه که کان به خه سار بدا. ئیراز خه ریکی خه جیجی بوو. جار جار ئارام ده بوو و له نه کاو دهی زیراند.

ئیراز:

"له چ روژیک دا، له چ روژیکی خه راپ دا."

پاشان خه جیجی به جی ده هیشت و ده چوو یارمه تی همه د هه تا خه جیج دهی زیرانده وه، شان به شانی همه د تهقه ی ده کرد. هه ر که زیره ی خه جیجی به رز ده بووه وه، همه دی به جی ده هیشت و ده چوو ژور سه ری خه جیج.

خه جیج جوانوی به نیوچاوانی دا ده هاتنه خوار. خه جیج وه ک مار جینگلی ده دان و شیوه نی ده کرد:

"دایه گیان، دایه گیان... بریا منت هه ر نه بوایه دایه گیان."

همه دو ئیراز رهش داگیرسا بوون. ژووری ئه شکه وته که پر ببوو له بوترشی ئاره ق.

همه د له حزه یه ک هاواری کرد:

"ئه ی دایه گیان کوژرام."

پاشان په ژیوان بووه وه و به جوژیک لیوی خوی کرۆشت که خوینی لی هات. خه جیج که له بهر ژانان وه ک مار جینگلی

ده دان، به دهنگی "کوژرام" ی همه د وه ک گولله له جی ده ره پری و له په نا همه د که وته عه رزی. ده یگوت:

"همه دم، بریندار بووی؟... ئه من خۆم ده کوژم."

ئیراز گه یشته سه ری، جله کانی له بهر همه د دا که ند:

"گولله که له شانی دراوه."

دهستی کرد به به ستنی برینه که ی.

همه د هه ر له و حاله دا تهقه ی ده کرد.

وه کیل باشی عاصم له وه که تاقه که سیك ئه و هه موو فیشه که ی هه یه، سه ری سوپ ما بوو. چند که س له ژاندارمه کانی

فیشه کیان لی برابوو. به ره به ره خه ریک بوو نا هومید ده بوو.

خه جیج زیره یه کی توندی دیکه ی کیشا. ئیراز گرتی و دای نیشانده وه:

"تینی بده خۆت، قه وه تی بکه..."

روخساری خه جیج ببوو یه کپارچه ئازارو چرچ و لۆچ. پاشان له نه کاو ویاقه ی ساوایه ک بلیند بوو. همه د ئاویری

دایه وه پشت خوی. مندالیکی شه لالی خوینی هاته به رچاو. خه جیج رهنگ به روانیه وه نه ما بوو. همه د سه ری وه رگیپرا.

دهسته کانی همه د ده له رزین. ئیدی دهسته کانی هیزیان نه ما بوو. تفته نگه که ی له ده ست به ربوو وه.

ئیراز تفته نگه که ی هه لگرته وه و دهستی به تهقه کرد. خه جیج وه ک مردوویه که وتبوو. همه د تاویک دواتر وه هوش

خوی هاته وه، خوی توند کرده وه و به دهنگی سبه ر گوتی:

"پووژی تفته نگه که م وی ده وه."

همه د دهستی دریز کرد. ئیراز تفته نگه که ی دایه وه دهستی همه د. ئیراز خوی گه یانده وه لای خه جیج، منداله که ی

خاوین کرده وه و گوتی:

"کو ره."

زهرده خه نه په کی وه که کره ی تال له روخساری همه د دا ده رکه وت:

"کورپه..."

شهر تا ئیوارهی رژی دواتر درېژهی هه بوو. همه د به ده ستیک ته قهی ده کرد. ئیراز فیشه کی وه بهر تفهنگه کی ده دا. نه و لوله ی تفهنگه کی له سهر به ردیک داده ناو سیږه ی ده گرت و دهستی لی ده کیښا.

لای ئیوارې ئیراز به لاره ملی هاته ژور سهری همه دو گوتی:

"ئیدی نه مان ماوه."

همه د له بیری چوو بوو که فیشه کیان ته واو بوون. ده نگی که له گه روویه وه هات. ده تگوت خه ریکن ده ی خنکینن. به سهر تفهنگه کی دا که وت، پاشان راست بووه وه. چاوی پی ده رپه رپی بوون. نه یده زانی چ بکا. رهق رامابوو. هه لستا، به چه پ و راست دا ده که وت. هه ر به و حاله خوی گه یانده ژور سهری منداله که. له سهر منداله که ی هه ل دایه وه. ماوه یه کی ژور ته ماشای کرد. ده تگوت گیژ بووه. پاشان گه راپیه وه بهر زارکی نه شکه وته که. زهرده ی ده هاتی.

تفهنگه کی له سهر زهوی هه ل گرت وه و ده سرۆکه کی له گیرفانی ده رهینا و وه ک نالایه ک له لوله که ی به ست.

گه راپیه وه لای ئیراز. ئیراز له سهر گه ردیکی قول دانیشتبوو و له بهر خویه وه ده گریا. ئیراز ده تگوت بووه ته بهرد.

همه د:

"پووره ئیراز."

ئیراز سهری هه لپری، ته ماشایه کی همه دی کردو گوتی:

"خه جیج."

خه جیج له هوش خوی چوو بوو.

همه د:

"گویتان لی بی بزائن ده لیم چی. نه مانه نایه لن نه من زیندوو بم. کورپه که م ناو بنین همه د."

پاشان هاته ده ری. تفهنگه کی هه لینا و هاواری کرد:

"ته سلیم... ته سلیم بووم وه کیل باشی عاصم."

وه کیل باشی عاصم پیاویک بوو جوان چاک، سمیل چه خمای، به خووه و چاو زل و حاله تیکی باوکانه ی هه بوو.

وه ختی که گوپی له دهنگی همه د بوو، باوه ری نه کرد. باوه ری نه کرد همه د ته سلیم بی. هاواری کرد:

"ته سلیم ده بی همه دۆک؟"

همه د به ده نگی کی کزه لۆکه جوابی دایه وه:

"ته سلیم وه کیل باشی... به ناواتی خوت گه یشتی."

وه کیل باشی گه راپیه وه لای نه فهره کانی:

"ئیوه له سه نگره کانتان مه بزوون، نه من ده چه سهری. له وانه یه فیلمان لی بکا."

چند له حزه دواتر وه کیل باشی گه یشته زاری نه شکه وته که و چوه ژور سهری همه دۆک و دهستی گرت. پیده که نی:

"نه وه چه خیرته همه دۆک... سهره وخیر بی."

همه دۆک:

"خوش بی."

ئىراز له قوژبنيك دانىشتبوو و كز دامابوو:

"ئىستاش باوهر ناكه م ئەتۆ ته سلیم بووی حه مه دۆك."

حه مه د هیچی نه گوت. دهسته كانی به ره و كه له پچه دريژ كرد.

ئىراز وهك گولله له جيی خوی دهرپه ری:

"وهكيل باشی, هوئی وهكيل باشی... پیت وا نه بی ئەتۆ حه مه دۆكت گرتوه."

پاشان چوو قوژبني ئەشكه وته كه, له سه ره مه لۆتكه كه ی هه ل دایه وه. منداله كه دهر كه وت. چاوی له سه ره یه ك دانابوون.

ئوه ئەتۆ نی كه حه مه دۆكت گرتوه وهكيل باشی... ئەمه یه حه مه دۆکی ناچار كرد ته سلیم بی, نه ك ئەتۆ. ئیستا ئەتۆ

برۆ كلاوه كه ت به لایه کی سه رته وه نی و بلێ ئەمن حه مه دۆكم گرتوه."

وهكيل باشی عاصم به هیچ جوړ چاوه پروانی دیمه نیکی وا نه بوو. ته ماشایه کی خه جیج و ئىرازو حه مه دی كرد,

زه رده خه نه كه ی له سه ره لیوانی وشك بوو دهستی بو لای حه مه د دريژ كردو كه له پچه كه ی له دهست دهره یناو گوتی:

"حه مه دۆك..."

به لام نه یوانی قسه كه ی ته واو بكا. چه ند له حزه یه ك بیده نگ له چاوی یه كتره وه رامن:

"حه مه دۆك."

پاشان بۆله یه کی لی هات:

"حه مه دۆك. ئەمن ئەو پیاوه نیم كه بتوانم تۆ له م وه زعه دا بگرم."

پینچ خه شاب فیشه کی له خوی كرده وه و فرییدانه سه ره زهوی:

"ئەمن رویشتم, ئەتۆ به دوام دا ته قه بكه."

وهكيل باشی به نه ره نه ر خوی له ئەشكه وته كه فری دایه دهری.

حه مه د له دواوه ته قه ی لی ده كرد.

وهكيل باشی خوی گه یانده وه هاوکاره كانی:

"چما ئەو بی ناموسه به و ئاسانی یه ته سلیم ده بی؟... فیلیکی كردبوو ده یه ویست ئەمن له داو بخاو بمكوژی. ئەگه ر

خۆم فری نه دابایه خواری ئەنگوابووم. چاك بوو كه ئاگام له خۆم بوو. خه ريكه هه وا تووشی ده كا. با بگه ریینه وه

بناره كان. ده نا هه موومان لی ره ره ق ده بینه وه و ده مرین."

ژاندارمه كان شه كه ت و بی حال به ره و خواری شوپ بوونه وه, هه ره ده گه رانه وه و ئاوپیان ده دایه وه پشتی خویان. هه وری

ره ش ره ش به سه ره لووتكه ی عه لی كووه ده سووران. زۆری نه مابوو هه لی كاته باو بوړان. ورده ورده دای دایه, دوايه توند و

توندتر بارى. پاشانیش بایه کی توند هه لی كردو به فره كه ی وهك شیطان به هه موو لایه ك دا پرژاند.

لای خوړاناوا له عه لی كو قیامه تیك بوو. باو بوړان گاله ی ده كرد. با تۆپه له به فره كانی له م به رده وه به و به رد داده دا.

عه لی كووه ده وروبه ری عه لی كووه سه ری ئاسمانیش سپی سپی ببوون. زه مین و زه مان له و سپی یایی به دا ده سووران.

دهمیکي پي چوو خه بهر که به دي و له ویش را به شاری گه یشته وه: "حه مه دؤکیان کوشته وه. هر باو بؤرانه که ئارام بیته وه تهرمه که ی له کیوی دیننه خوارئ." "

خه لکی ئاسیاب چه شمه چاویان بریبوووه لووتکه ی به فراوی و سهر به ته متومانی عه لی کؤ. عه لی کؤ کیوی کیوان ... عه لی کؤ ... تاقانه ی کیوان ... عه لی کؤ حه مه دؤکی خوارد ...

هه موویان له ژووره کانیا ن خزیبوونه وه. هه موو چاوه پروانی عه بدی خان بوون. ئه گهر خه بهر که ی بیستی، ئیستا په یدا ده بیته وه.

دیتهای به کانی وایوی یه که یه که زه وی به کانیا ن له عه لی سه فابه گ ده ستانده وه. وه سمانه زله ببوووه نؤجوانیکی پازده ساله و گؤرانی بؤ عه لی سه فابه گ ده گوت:

"حه مه دؤکمان، شه هیمنان."

خه بهر گه یشته وایوی. وه ختی که خه بهر که به گوئی وه سمانه زله گه یشته وه وشک بوو. خه نجه رت لی دابایه خوینی لی نه ده هات. به خه نجه رانیس وه قسه نه ده هات. به لووزه و فرمیسی له چاوان ده هاته خوار ...

پاشان وه قسه هات:

"وه ی پرؤ شه هیمن پرؤ ... چؤن پیاویک بوو شه هینه که م، وه ی پرؤ ... چاویکی چه ند گه ورهت پیوه بوون ... برؤیه کانت ... قامکه کانت یه کی قه له میک بوون شه هینه که م ... به ژنت به ژن نه بوو شه هینه که م، دار شمشال بوو ... وه ی پرؤ شه هینه که م پرؤ ... پیته گوتبووم مام وه سمان، ده مه وی رؤژی که بیمه مالی و میوانت بم ... قیسمه ت نه بوو شه هینه که م ... وه ی پرؤ شه هینه که م پرؤ ... ژنه که شی له په نای بوو، خوا ده زانی ئه و به سته زمانه ئیستا چیی به سهر هاتوه ... گویتان له من بی دیتهای به کان ... شه هیمنان ئیمه ی له ده ست ئه و کافره رزگار کرد بوو، ده بی ژنه که ی بینینه دی خومان ... ده بی جی و ری به دینی و ناگامان لی بی. ئه گهر بشگیریتته وه، ده بی له زیندان دا پی رابگه یین."

دیتهای به کان:

"باشه، باشه."

ترسی عه لی سه فابه گ دیسان له نیو دلی دیتهای به کان دا هیلانیه کرد.

عه بدی خان به غاردان خوی گه یانده مالی عه لی سه فابه گ.

عه لی سه فابه گ له مال نه بوو. ژنی عه لی سه فابه گ گوتی:

"دیتت عه بدی خان؟ ... دیتت حه قی خوی چؤن وه رگرتته وه؟ ... چاوو دلت پوون."

عه بدی خان:

"چاوی هه مووان روون کچم، چاوی هه مووان."

عه بدی خان له وی را خوی گه یانده فه رماندارو ده ستی کرد به ماچ کردنی ده ست و داوینی:

"خوا حکومه ته که مان بؤ بیاریزی جه نابی فه رماندار، وه کیل باشی عاصم قاره مانه، پیاوه. رووحم به قوریانی ئه و

جوره پیاوانه."

فەرماندار:

"چاوت رۆشن عەبدیخان، ئەو ھەموو گلەیییەت لە حکوومەت ھەبوو. ئەگەر عەلی سەفابەگ نەبوایە ناوی شارەکەت عەیب دار دەکرد. خوا دەوامی عومری عەلی سەفابەگ بدا کە نەبەشت تەلگرافەکەت بەرپێ بکەن."

چاوەکانی عەبدیخان لە قاپێک ھاتنەدەر. فەرماندار پێکەنی:

"بەلێ، نەبەشت تەلگرافەکەت بەرپێ بکەن."

عەبدیخان:

"ھیچ کامێکیان؟ ھیچیان ھەر لێنەدان؟"

فەرماندار:

"بەلێ. ئەگەر ئەو تەلگرافانەیان لێدابایە، ھەم ئەتۆ لە دار دەدرای، ھەم ئەمن. ئاخر ئەتۆ شیت ببووی پیاوی حیسابی؟ دەکرێ تەلگرافی وا بۆ ئەنکەرە لێبەدی؟"

عەبدیخان لە فەرھوہ چوو. پاشان قاقا پێکەنی:

"باش بوو کە ئەو تەلگرافانە نەپۆشتن جەنابی فەرماندار، ئاخر ئەمن زۆر توورە بووم. سوپاس بۆ خوا. دەنا شارە جوانەکەمان بەدناو کردبوو. سوپاس بۆ خوا. بنیادەم وەختێک توورەییە، بۆخۆشی نازانی چ دەکا. ئاخر راستت دەوی بۆمن زۆر ناخۆش بوو کە حکوومەت بەو ھەموو تاقەت و توانایەوہ بە بستە مندالیک نەوێرێ. باوەر فەرھوہ زۆرم پێعەیب بوو. چەند باش بوو کە ئەو تەلگرافانەیان بەرپێ نەکرد. سەیر شیتییەکیەکم کرد بوو. ئیوہ دەبێ ببورن جەنابی فەرماندار."

لەکن فەرمانداری ھاتەدەر، چووہ خزمەت فەرماندەری ژاندارمەری. سوپاس و قەدرزانیی پێشکەشی ئەویش کردو پرسى کرد کە ئەگەر رازی بێ، دیارییەک بۆ وەکیل باشى عاصم ئامادە دەکا و تکاشى کرد کە سەرى حەمەدۆک نەک لێرە، بەلکوو لەبەر دەرکی مالەکەى ئەو لە ئاسیاب چەشمە بەداردا کەن. فەرماندەریش قبوولی کرد.

ئەم خەبەرە عەلییەشەل گەیاندبوویە شار. پاشان ھاتەلای عەبدیخان و گوتی:

"دوژمنت عومری درێژی بۆتۆ بەجێ ھێشت، شوانیک لە کێوی را ھاتوہ، بە چاوی خۆی کەلاکەکەى دیوہ. دەیگوت وەکیل باشى عاصم خەریک بوو سەرى دەبەرى کە بێھێنیتەوہ... ئەمن بۆئەوہى زووتر خەبەرەکە بە ئاغای خۆم بلێم، ئیدی بەند نەبووم و وەپێکەوتم."

عەبدیخان لە پێش دا باوەرپى نەکرد بوو، بەلام پاش ئەوہى باوەرپى کرد بوو، لە خۆشىیان شیت ببوو.

ھەتا سێ رۆژانیش ھەرکەس لە کێوی پرا دەھاتوہ خەبەرەکەى دوویات دەکردوہ.

کاتیک عەبدیخان ھاتوہ مالێ، عەلییە شەلى لە گوشەیکە دانائ دەستی کرد بە دلخۆشى دانەوہى:

"وەکیل باشى عاصم کەمیک ئازارى دای، لەبیر خۆتى بەرھوہ عەلى. وەکیل باشى زۆر پیاوہ، زۆر ئینسانە...، بزانی

ئەو دوژمنەى ئیمەى چۆن لەبەین برد؟"

پاشان لەپرا ھاتە کول:

"ئەو دیھاتییانە... ئەو بێنمەکانە... ھەرکە دیتیان یەک سال ئەمن نەمتوانی بيمەوہ دى، دەنکە گەنمیکیان بۆ نەناردم. سبەى و دووی ديمەوہ دى و پىیان دەلیم ئەى بىنامووسینە، ئەى بىشەرەفینە... سالى رابردوو قاتى بوو؟ قاتى بوو و نەتانتوانى حەقى من بەدەن؟ پشتتان بە حەمەدۆک بەستبوو، ھا ئەوہش حەمەدۆکتان. ئەمەش سەرى بپراوى

حه مه دۆكه كه تان. هه لى گرن چى لى ده كه ن، بى كه ن. ئه وه ش حه مه دۆكتان. ئىستا پىتان نيشان ده دم كه قاتى به چى ده لىن... نيشانتان ده دم."

ده ستى عه لى په شه لى له نىو ده ستى خۆى گرت:
"عه لى."

"فه رموو خان."

"ئه مسال به ره م له ساله كانى دى كه باشتر بو. وانیه؟"

"دوو هینده ی ساله كانى دى كه بوو خان."

خان:

"به فكرى تو چ له و دى هاتى يانه بكم؟"

"خان بو خۆى ده زانى."

عه بدى تازه ترين ده سته جلى خۆى ده بهر كرد. عه ترى له ده سحیبه كانى دا و چوو ه سه ر تاشخانه سه رو پىشى تاشين. له خۆشى يان نه یده زانى چ بكا. چوو ه لای مسته فا ماراشى. به پىكه نینه وه له دوكانه كه ی وه ژوور كه وت. مسته فاغا ماراشى:

"پیاو نابى به مردنى دوژمنىشى پى بكنى عه بدى خان. دنيا هر رۆژه ئى يه كى كه."

دوكان به دوكان هه موو بازاره كه ی پشكنى. خه به ره كه ی به هه مووان گوت. له هه ر كه س "چاو و دلت روون" يكى وه رده گرت و ده رۆيشت. له پاشان سواری ئه سپه كه ی بوو و به ره و ئاسياب چه شمه وه پى كه وت، كه ئه وه ی نه یده ويست بى، بوو.

خه به رى بىست كه: "حه مه دۆك بريندار بووه، به لام له ده ستى وه كىل باشى راى كردوه."

"كى ده لى؟"

"وه كىل باشى عاصم وا ده لى."

"وه كىل باشى عاصم له كوئى به؟"

"خه رى كه دى بو شار. ئه من له "شه بابلى" چاوم پى ي كه وت. "عه بدى خان سه رى ئه سپه كه ی بۆلاى شار وه رگى پرا. وه كىل باشى عاصم و نه فه ره شه كه ت و كفته كانىشى هاتنه وه شارى.

عه بدى له بهر ده ركى ماله كه ی دابه زى. به لام چ دابه زى نىك؟ ده تگوت له ئه سپه كه ی به ربوو ته وه. وه ك مردووان وه پى كه وت و چوو ه لای فه خرى خانه شى تى عه رىزه نووس:

"بنووسه براله، راسته پى بو عى سمه ت پاشا بنووسه... بنووسه كه فه رماندارو ته لگرافچى و عه لى سه فابه گ و فه رمانده رى ژاندارمه و حه مه دۆكى ياغى پى كه وه رى كه وتوون، بنووسه فه خرى خان... بنووسه قوربان هه رچى ته لگرافى بو جه نابتم نووسيوه، ده ستى يان وه ده ستى يه كتر داوه و نه يان هپشتوه بگاته ده ستت. بنووسه فه خرى خان... راست ئه و جوړه كه ده لىم بينووسه..."

وهسمانه زله:

"شه هیڼی خۆم پشته ئاڭایانی شکاندوه. عه‌لی سه‌فابه‌گ هیشتاش نیازی هه‌یه پیاوه‌کانی خۆی بنیژته سه‌ر چیا. چه‌ندی پێ خۆشه با بیان نیژی. شه‌هیڼی خۆم هه‌موویان ده‌خوا."

له‌ ده‌ری ئاوه‌دانی له‌بن داریکی پیر کۆ ببوونه‌وه. گه‌لاکان ده‌ستیان به‌ زه‌ردبوون کردبوو. هیڼده‌ی نه‌مابوو هه‌ل‌وه‌رن. وه‌سمانه زله:

"هه‌موو مه‌زراکانمان هی خۆمانه. وه‌نا؟"

گو‌تیان:

"به‌لێ، هی خۆمانه."

ئه‌مه‌ی له‌نیوچاوانی کێ ده‌ناسن؟"

"له‌نیوچاوانی هه‌مه‌دۆک."

وه‌سمانه زله هه‌لستا:

"عه‌لی صائب به‌گ" نوینه‌ری "ئورفه" له‌ ئه‌نکه‌ره هاتوه‌ته‌وه."

دی‌هاتی‌یه‌کان هه‌موو گیانیان ببوه‌ گوئی:

"له‌گه‌ل عیسمه‌ت پاشا راسته‌وخۆ قسه‌ی کردوه. هه‌ر ئه‌و پاییزه‌ی، رۆژی جیژنی حکومه‌ت، لێ‌بووردنی گشته‌ی ده‌رده‌چی، واته‌ پارزه‌ رۆژ تا مانگیکی دیکه... لێ‌بوورده‌که هه‌مه‌دۆکیش ده‌گریته‌وه. هه‌مه‌دۆک مندالیشی هه‌یه. ده‌بی مووچه‌یه‌کی ده‌ینی و بیته‌ دیی خۆمان، وانیه‌؟"

دی‌هاتی‌یه‌کان یه‌ك ده‌نگ جوابیان دایه‌وه:

"پیی له‌سه‌ر چاوانمان. مووچه‌و مه‌زراکه‌مان هیچ، رووحی‌شمان به‌ قوربانی پیاویکی وا پیاو بی."

وه‌سمانه زله له‌ باشترین زه‌وی‌یه‌کانی دی جیی سه‌د کیله‌ی بۆ هه‌مه‌دۆک جیا کرده‌وه. ئه‌م سه‌د کیله‌ زه‌وی‌یه‌ هی "ئه‌شین" بیوه‌ژن بوو. دی‌هاتی‌یه‌کان له‌نیو خۆیان دا پوولیان کۆ کرده‌وه و ئه‌و سه‌د کیله‌ زه‌وی‌یه‌یان له‌ ئه‌شین بیوه‌ژن کړی. هه‌موو دی‌هاتی‌یه‌کان پیکه‌وه زه‌وی‌یه‌که‌ی هه‌مه‌دیان کێلاو هه‌ر سه‌د کیله‌که‌یان کرده‌ گه‌نم."

وه‌سمانه زله چنگی له‌ گه‌ل کێلاوه‌که‌ داگرت. گه‌له‌که‌ وه‌ک ئاو به‌نیو قامکه‌کانی دا هه‌له‌رژا:

"ئیدی ئه‌گه‌ر بشمرم، هیچی دیکه‌م له‌ دنیا ناوی. عه‌لی صائب به‌گ درۆ ناکا. هه‌روه‌ک ده‌لێن، لێ‌بووردنی گشته‌ی ده‌رده‌چی. عه‌لی صائب به‌گ له‌ پیاوه‌کانی جیگای باوه‌ری عیسمه‌ت پاشایه."

له‌ شاری قیامه‌تیک رابوو. عه‌لی سه‌فابه‌گ له‌سه‌ر ئه‌وه که هه‌مه‌دۆک نه‌گیرابوو هه‌رچی له‌ ده‌ستی ده‌هات ده‌ره‌ق به‌ فه‌رماندارو فه‌رمانده‌ری ژاندارمری ته‌نه‌خیی نه‌ده‌کرد. ئه‌وانی به‌ هاوده‌ستی و پشتیوانیی یاغی‌یه‌کان تاوانبار ده‌کرد. ته‌لگرافی بۆ ئه‌نکه‌ره لێ‌ده‌دا. له‌ ئه‌نکه‌ره‌وه فه‌رمانی توند بۆ گرتنی هه‌مه‌دۆک ده‌رده‌چوو.

یاوه‌ری ژاندارمه‌ بۆخۆی فه‌رمانده‌رایه‌تی ژاندارمه‌کانی گرت هه‌ست. ئیدی رووحی دی‌هاتی‌یه‌کانی توورپوس هاتبووه

سه‌ر لووتیان. نه‌ک له‌ ده‌ستی یاغی‌یه‌کان، به‌لکوو له‌ ده‌ستی ژاندارمه‌کان...

حەمەدۆك نەیدەتوانى لە هیچ دىيەك وەمىنى. چەندىن رۆژ لەسەرىەك برسى و تىنو، ئەویش بە منداىكى بەر مەمكەنەو لەكىوان رايان دەبوارد. چەند جار كەوتنە داوى ياوەر فارووق، بەلام رزگارايان بوو. ئەگەر لەم رۆژانەدا كەرىم ئوغللى فرىاي حەمەدۆك نەكەوتايە، وەزعى حەمەدۆك شپ بوو. حەمەدۆك لە ھەر كويىيەك بايە، كەرىم ئوغللى بە ھەر جۆرىك با چەك و فېشەك و ئازووخەى بۆ دەناردو پىي دەگەياند. ئەو پوولانەى لە وايوايشەو دەيان ناردن، ھەر لە رىگاي كەرىم ئوغللىيەو بە حەمەدۆك دەگەيشتن.

كەرىم ئوغللىيش ھەرۆك وەسمانەزلە، بە چوار چاوان چاوەرپىي جىژنى حكومەت بوو. ئىدى شتىكى واشى نەمابوو. خەلكى دىھاتى سەرانسەرى خار دەشت، خەبەرى لىبووردنى گشتىيان پى خوش نەبوو. ئەگەر قانونى لىبووردنى گشتى دەرچووباىە، حەمەدۆكيش دەگەرايەو نىو دى و دەبوو بە دىھاتىيەكى وەك خۆيان و گىروگرفتەكانيان لەگەل عەبدىخان دەھاتنەو سەردۆخى جارانيان. ئەوان دەيانگوت:

"ئاخر لىبووردن چىە؟ ياغى ئەگەر ياغىيە، دەبى لە چىاي وەمىنى. ئەمن ئەگەر لە جىي حەمەد بوومايە دەستم لەو چىايە ھەلنەدەگرت... دەيەوى بىتەو دى و بىتەيەكى وەك مەمانان؟... فايدەى چىە؟... ئىستايە كە ھەموو دنيا لى دەترسى."

عەلىيەشەل:

"بيستوتە ھەمەدۆك؟"

چاۋەكانى ھەمەد روون بوون. پيڭكەنى:

"نا."

"ئەو دەلىي چى؟... چۆن نا؟"

"بەخو نا."

"كەوابى با بۆت باس بگەم."

ھەمەد:

"بلى بزانم."

عەلى:

"پيڭ گوتبوى كە ۋەسمانەزەلەم لەگەلى شكۆفە ديۋە. عەلى صائب بەگ لە ئەنكەرە ھاتوۋتەو، گوتوۋيە رۆژى جيژنى ھكۆمەت لىبووردنى گشتى ھەتمىيە. پاشان ۋەسمانەزەلە دىھاتىيەكانى خىر كىردوۋتەو ۋە گوتوۋيە ھەمەدۆك شەھىنى خۆمانە. دەبىي بىتە گوندى خۆمان، نىو خۆمان. ھەموو دىھاتىيەكانىش گوتوۋيانە پىي لەسەر چاۋمان. پاشان پووليان لەسەر يەك داناو ۋە بنەتۆۋى سەد كىلەيان زەۋى بۆ كىپوۋى. زەۋىيەكە ۋەسمانەزەلە بۆخۆى ھەلى بژاردوۋە. ئىستاش ئەو ھەرىكن خانوت بۆ ساز دەكەن. ۋەسمانەزەلە دەلىي مومكىن نىە عەلى صائب بەگ درۆ بكا، ئەمنى راسپاردوۋە پىت بلىم ورياي خۆت بى ھەتا فەرمانى لىبووردن دەردەچى. دەيگوت دەمەۋى بۆخۆم خەبەرى لىبووردنى بۆ بەرم. باشە، دەنگ و باس چۆنە ھەمەدۆك؟"

ھەمەد:

"بەدەستى ئەم ياۋەر فارووقە ۋە ئاسوودەيىم لىھەل گىراۋە. ھەموو ياغىيە پىياۋكوژەكانى بەجى ھىشتوۋە ۋە دواى من كەوتوۋە. ھەتا ئىستا لانى كەم دوو جار توۋشى يەكتر بوۋىن و لىكمان داۋە. ئەمجار ئەگەر توۋشى بىمە ۋە دەيكوژم. ھەرچى دەبىي بىلا بىي."

عەلىيەشەل:

"كارى ۋا مەكە ھەمەد، ھەر ئەم رۆژانە لىبووردنى گشتى دەردەچى."

ھەمەد:

"چارەم نىە، شەۋ و رۆژ بەدوامە ۋەيە. ناچارم بىكوژم."

عەلى:

"نەيكەى ھەمەد. كەمىك ددان بە جەرگى خۆت دا بگرە."

عەلى رۆيشت.

لەو رۆژەو ھەكە خەبەرى لىبووردن بىلاۋ بوۋەو، خەجىج خەۋى لە چاۋان تاراۋو.

خاکی لای "ئالایار" وهك تفی خوینی سووره. وهك شووتی یه کی زۆر سوور که له نیوی دا له تی که ی و بیده یه بهر هه تاو. خاکی لای ئالایار راست به و سووری یه یه.

سی رۆژ بوو په نایان بۆ گله سووره کانی ئالایار بردبوو. هه رچهند یاوه ر فارووق وهك که لاک خۆره به سه ر سه ر یانه وه ده سوورا. به لام به خته وه ر بوون.

خه جیج و ئیراز له بهر خۆ یانه وه گۆرانی یان ده گوت. ناوی کورپه که یان هه ر حه مه د بوو. حه مه د خه په تۆله ببوو. حه مه د به باشت رین لای لای خه وی لی ده که وت.

خه جیج حه مه دی هه ل داویش ت و ده یگر ته وه و ده یگوت:

"پووره ئیراز بپوانه کاری خوی... ئیمه بنه تۆوی سی کیله زه ویمان له خوا ده ویست. به لام خوا سه د کیله ی داینی... خانوویه کیش سه ر بار..."

خه جیج گالته و مندال بازارپی و کاری شیتانه ی نه وتۆی ده کرد که له مندالیکی دوازه ساله ش به دوور بوو. هه میشه له حه مه دی ده پرس ی:

"چته حه مه د؟... توخوا چیه؟ لی بووردن ده ر ده چی، زه ویمان هه یه، خانومان هه یه، ئیدی بۆچی هینده نیوچاوان تیک ده نیی؟ بۆچی پی ناکه نی؟"

حه مه د ته نیا زه ر ده خه نه یه کی تالی ده کردو ته واو.

پیش نه وه ی هه تاو بکه وی، له ئالایار که وتنه گه مارۆی یاوه ر فارووق. یاوه ر ده ی نه راند:

"حه مه دۆک، نه من وه کیل باشی عاصم نیم، وه ره ده ری."

حه مه د وه لامی نه ده دایه وه. فیر ببوو که چۆن ده کری له چنگی ژاندارمه رزگاری بی. جوابی نه ده دایه وه. ته نیا بۆ سه رگه رم کردنی ژاندارمه کان ته قه ی ده کرد. پیی وابوو ده توانن نه گه ر تاریک داها ت، ریگایه ک بدۆزنه وه و خۆ یان ده رباز بکه ن.

ئیراز له یاغی یه هه ره به ناوبانگه کانیش کارامه ترو ئازاترو تفه نگی تر ببوو. ده ی توانی هه ر به تاقی ته نیا سی رۆژی ته واو نه و ژاندارمانه ده ست به سه ر بکا. یاوه ر فارووق خه ریک بوو شیت بی. پیاویک و ژنیک له هه مووش خه راپتر به مندالیکی قۆنداخه وه...

یاوه ر:

"حه مه دۆک... له ده ستی من ناتوانی ده رباز بی."

حه مه دۆک ئیدی چاره ی نه بوو. به نه زمی کوشتن ته قه ی ده کردو هه ربۆیه ش له نیو به ندی ژاندارمه کان دا سه نگر ی گرتبوو. نه مه یه که م جاری بوو که نه و بی ئیحتیاتی یه ی ده کرد.

له پشته وه ی گوئی له ده نگیک بوو:

"کوژرام."

حه مه د له جیی خۆی وشک بوو، به لام نه گه راپیه وه سه ر خه جیج. سه نگر ی یاوه ری دایه بهر ده سر پیژ. به وه شه وه نه ویستاو دایه بهر نارنجۆک. پاشان به رق هه ستاوی گه راپیه وه و ها ته ژوور سه ری خه جیج. خه جیج له سه ر زه وی در پیژ ببوو و گیانی ده رچو بوو. منداله که ش له ته نیشتی بوو. خه جیج ده تگوت خه وی لی که توه و له خه وی دا پیده که نی.

حه مه د شیت ببوو. وهك باران گولله ی ده باراند. نارنجۆک له سه ر نارنجۆک... ئیرازیش له لایه کی دیکه وه.

ياوهر بريندارو خويناوى و شپرزه ببوو. ژاندارمه كان تواناى به ربه ره كانى بيان نه مابوو. ئيراز خوى به سهر تهرمى خه جيچ دا دابوو و ده گريا. روخسارى خه جيچ راست وه كه ئه و روزهى لى هاتبوو كه بردبوويانه به نديخانه. همه د تفهنگه كهى له باوه شى گرتبوو، سهرى داخستبوو و ده گريا. ئيراز سهرى له سهر تهرمه كه هه لگرت و له ئاسمانى هه لروانى. له په رپه رچكهى ئاسمانى قه تاريك مراوى ديار بوون. خويناى خه جيچ و خاكى سوورى ئالايار ببوونه يهك.

پاشان منداله كه گريا. همه د منداله كهى له باوه ش كردو به خوويه وه گوشى. بو ژير كردنه وهى ده ستي كرد به هاتوچوو لالاى.

حه مه د:

"با خه بهر به ئاوه دانى بده ين بين خه جيچى بنيزن."

ئيراز بو لاي ئاوه دانى وه رى كه وت. حه مه د مندال له باوه ش... و روخسار سامناك چاوى له تهرمه كه برىبوو و له راست خوى وشك ببوو.

وه ختيك ديهاتى يه كان پييان زانى، ژن و پياو و گه و ره و بچووك به گريان و شيوهن هاتنه سهر تهرمى خه جيچ: "وهى پرؤ... خه جيجه بى مراده كهى حه مه دؤكم پرؤ... وهى پرؤ، وهى پرؤ..."

حه مه د كوئخاى ئاوه دانى بانگ كردو پوولى له مستى نا:

"خه جيچيم به رينو شكوه به خاك بسپيرن."

ماوه يهك چاوى برپه روخسارى خه جيچ. خه جيچ پيده كه نى. حه مه د منداله كهى وه رگرت و له باوه شى كرد:

"با برؤين پوره ئيراز."

حه مه د له پيشه وه و ئيراز به دواى دا، نيوقه دى كئويان گرت و وه رى كه وتن. له سهرى ئه شكه وتيكيان دؤزيه وه و له بهر زاركه كهى له سهر به رديك دانيشتن.

داره كانى ده و روبه ريان گه لاريزانيان بوو. مه ليك به كول ده بخويند. له ته پوكهى رووبه روويانه وه كوئريكى سپى هه لفرى.

مارمىلكه يهك به مووره داريك دا وه سهر كه وت. له و نيوه دا منداله كه كه له باوه شى بابى دا نووستبوو، وه خه بهر هات و ده ستي كرد به گريان و زيره زير... .

ئيراز هات. قامكه چكولهى حه مه دى گرت و له چاوانيه وه پاما:

"براى خوم... ده مه وئ شتيكت پى بليم، حه مه دؤكى خوم."

حه مه د جوولهى نه ده كردو چاوه رى بوو.

"براى خوم، حه مه دؤكى خوم... ئه و منداله م وئ ده بيبه مه ديهاتى "نانته پ". ئه و منداله له م كئوانه له برسان و له تينوان ده مرى... ئه من تازه له خويناى ره زاي خوم خوش بووم. ئه و منداله ره زاي منه. بده يه بيبه م. بده يه بيبه م و

گه و ره ي بكه م، ئه و منداله بى گوناخه ي."

حه مه د به ئه سپايى منداله كهى بو لاي ئيراز راداشت. ئيراز منداله كهى وه رگرت و به سنگى يه وه گوشى:

"ره زاي من، ره زاي خوم."

به دستيك منداله كه ي له باوه ش كردبوو, به دسته كه ي ديكه ش فيشه كدانه كاني له خوي ده كرده وه . هه موو
فيشه كه كاني له گوشه يه كه هه ل پشت:
"به خوام سپاردي حه مه دوك."
حه مه د چوو قولي ئيرازيي گرت. منداله كه ژير ببوو وه , حه مه د هه تا ماوه يه كي زور نه يتواني ده ستى له به ر دلي
بيته وه و چاو له منداله كه ي هه ل گويزي:
"له ئه ماني خوي دابن."

هه موو ئه سپيک به که لکی ئه و نایه . ئه سپی وی ده بی که فه لی راکشاو و هیلکه یی بن . گوئی تیژو مه قهستی ، نیوچاوانی قه شان و تهخت و رهق وهك بهرد ، رهنگی نه کویت و نه بوره و نه خوله میشی و نه شی و نه ئه بله ق بی . ده بی دوو رهنگ بی ، دووره نگیکی مه حکم و سه رتاپی خهت و خال .

ئه سپه که یان له بهر ده رکی وه سمانه زله به ستبووه وه ، ده ی حیالندو سمکولی ده کرد . نیوقه دی باریک و لاقی دریز بوون و چاوه کانی ده تگوت چاوی بووکی تازهن ، رووناک و به خومار . کلکی ده که وته سه ر گوینگی ، یاله کانی به سه ر لای راستی ملی دا بلاو ببوونه وه . وهختیک لینگی ده دار ، یاله کانی ده تگوت "با" ن ، ده تگوت هه وایه کن چین له سه ر چین .

رۆژی جیژنی گه وره فه رمانی لی بووردنی گشتی ده رچووبوو . زور کهس له یاغی یه کان ، جگه له چه ند که سیک هه موویان له کیوه کان هاتبوونه خوارو چه که کانیا ن ته سلیم ده کرده وه . هه ساری ئیداره ی ژاندارمری پر له یاغی جوراو جور بوو . یاغی یه کان له هه ساری ئیداره ی ژاندارمری چاوه ری بوون .

وه سمانه زله دهستی به یالی ئه سپه که ی دا دینا :

"لایقی هه مه دۆکی ، لایقی کوری خومی ."

دیها تی یه کانیش ده یانگوت :

"لایقیه تی ."

وه سمانه زله خوی هاویشته سه ر ئه سپه که :

"ئه من هه تا دوو رۆژی دیکه له گه ل شه هیمن دیمه وه . ئیوه بچه گوندی "ئه ندلین" ، ده هۆل کوت و زورپنازه نه کان خه به ردار که ن که بین . خه لکی وایوای ده بی ئاوا به پیشوازی هه مه دۆکیانه وه بچن . یاغی یه کانی دیکه ده بی به پی یان بگه ری نه وه دیها تی خویان . به لام هه مه دۆکی ئیمه به سواری ئه سپی حدود ."

وه سمانه زله جله وی بو ئه سپه که ی شل کرد . ئه سپ که وته لینگ دان . توورپوس سه رانسهر شین ده چوو .

خه به ری لی بووردن جه بار بو هه مه دی برد . دو دوستی قه دیمی یه کتریان له ئامیز گرت و بیده نگ له په نا یه کتر دانیشن . وهختیک جه بار له هه مه دۆک جیا ده بووه وه ، گوتی :

"ئه من ده چم ته سلیم ده بمه وه ."

هه مه د زاری هه ل نه پچری و هیچی نه گوت . رۆژیکیان لای ئیواری هاته ئاسیاب چه شمه . نیوچاوانی تال و چاوی قوول و روومه تی یه کپارچه چرچ و لۆچ بوون . وهك به ردیکی سهخت بوو . چاوه کانی که له روخساری دا چووک دیار بوون ، یه کپارچه تیشکی لی براوی و سه رسهختی بوون .

یه کهم جار بوو که به رۆژی رووناک به و ئاسانی یه ده هاته نیو دی . وهك سه رخۆشان به لادا ده هات . وادیار بوو هۆشی له سه ر خوی نه بوو . ژنان سه ریان له ده رکان هینا بووه ده رو به ترس و سه رسامی یه وه ته ماشایان ده کرد . منداله کان بیده نگ و به ترسه وه دوور به دوور له گه لی ده رپویشن .

خه بهر به دایه خۆری گه یشت که هه مه دۆک هاتو ته نیو دی . خۆری به غاردان هات و له گۆره پانی نیو دی دا به رۆکی

گرت و به هه موو تینی خوی هاواری کرد :

"حهمد، حهمد. خه جيجت به وان به خواردن داو ئيستا ش ده چي ته سليم ده بي؟ ... ده ته وي ديسان عه بدى بيته وه وهك ناغايان بژى؟ ئه وه دم ئه تو خه ريكي ته سليم ده بيه وه؟ ئاها حه مه دوك، دللى تو دللى پياوان نيه، دللى ژنانه ... ته نيا ئه مسال بوو كه ئاسياب چه شمه برسياه تىي نه كي شتا. ته نيا ئه مسال نان زور بوو، ئيستا ئه تو ده ته وي ديسان عه بدى خانمان تى به رده يه وه؟ ... بو كوئى ده چي حه مه ده ژنوكه؟ ... بو كوئى؟ ... ئه تو دللى پياوانت نيه حه مه دوك، دللى تو دللى ژنانه ... ئوه وي ژنيله ... ده ته وي بچي ته سليم بيه وه؟"

له و ماوه يه دا هه موو خه لكى ئاسياب چه شمه له گوره پانه كه دا كو ببوونه وه وهك مردووان بى گيان و بيده ننگ ته ماشاي حه مه ديان ده كرد.

"حه مه دوكى دل ژنوكه ... بپوانه ئه م ديها تى يانه ... ئه وه هه موو خه لكه چاويان له چاوى تووه بپيوه ... ده ته وي ته سليم بيه وه؟ ... ده ته وي ديسان عه بديمان تى به رده يه وه؟ ئيستا ئيسكه كانى دوونه ي خو شه ويستم له نيو گل كو دا خه ريكن ئاگر ده گرن، ئيسكه كانى خه جيجى نازداريشم ..."

حه مه د زه رد هه لگه رابوو. ده له رزى و ته ماشاي عه رزى ده كرد. خو رى به رو كى به رداو ده ستى راكي شتا.

بپو ته سليم به وه ژنوكه ... بپو ... لى بووردن ده رچوه، بپروژ بى ..."

له و به ينه دا وه سمانه زله به لينگان گه يشتى. درى به ئاپورا كه ده داو به ره وه حه مه د لى ده خو رى:

"حه مه دوكى خوم ... شه هي نى خوم ..."

گه يشته لاي حه مه د، ده ستى له ئه ستوى كرد:

"شه هي نه كه م، خانووه كه ت دروست كراوه و حازره، زه وي يه كه شتمان دا چاندوه، ئه م ئه سپه ش ديها تى يه كان بو يان نارديو ي. گوندى وايواى به ده هو ل و زورنا وه چاوه پي ته شه هي نه كه م، ده يانه وي به پيرته وه بى ن. به ده هو ل و زورنا وه پيشوا زيت لى بكه ن. نهك وهك يا غى يه كانى دي كه. سوار به و بپو با چاوى عه لى سه فابه گ كو ئر بى."

هه موو ديها تى يه كان له گوره پانه كه دا خر ببوونه وه. بو له بو ل له سه رانسهرى گوره پانه كه دا شه پولى ده دا:

"بپره پياوى خوا كو ئر كردوو، بپرى خوا زه ليل كردوو."

حه مه د جله وي ئه سپه كه ي له ده ستى وه سمانه زله وه رگرت و لى سوار بوو. عه لى يه شهل له وسهرى مه يدانى را وه ستابوو. حه مه د لى خو رى بو لاي ئه و. هه مووان سه ريان به ره وه ئه ولا وه رگي را. حه مه د به چاو، عه لى يه شهل تى گه ياند كه "وه رى كه وه."

حه مه د به چوارنالى له ئاوه دانى وه ده ر كه وت و له نيو كو ما يه ك تو زو خو ل دا له دى دوور كه وته وه. هه موو ديها تى يه كان چاويان له دووى بوو. ليكرا مات ببوون، ئه گه ر يه كى خه نجه ريكت لى دابان. دلوپه خو ينيك له له شى هيچ كام يكيان نه ده هات.

له به رده شه هي ن جله وي ئه سپه كه ي توند كرد. دابه زى. ئه سپه كه ي ده چناريك خست. چناره كه گه لاي وه راند بوو، هه تا نيو قه دى له گه لاي زه ردو زي پىنى خو ي دا ون ببوو. ده ورو به رى كانى يه كه ي به رده شه هي ن سه وز ببوو، سه وز يكي بلوورين ... له سه ر به رديك دانيشت. سه رى له نيو ده ستانى گرت. پاش ماوه يه كه عه لى يه شهل گه يشتى. هه ناسه پر كه ي وي كه وت بوو. له په ناي حه مه د دانيشت. به قامكى شاده ي ئاره قى نيو چاوانى سريه وه:

"ماندوو بووم كا كه. هه ناسه م ده رنايه."

بۆ ئۇ ۋەيى بحە سېتتە ۋە ماۋە يەك بېدەنگ بوو. حەمەد لە سەرەخۆ سەرى ھەلپىرى، چاۋەكانى يەكپارچە بە برىسكە گۆرىنەكە رووناك بوون. ھەر ئۇ تىشكە زەردەي جاران لە مىشكى دا برىسكايە ۋە، شەپۆلى داۋ تىپەرى:

"كاك ەلى... ئۇ تۆ بلىيى نيوە شەۋى لە مال بى؟ ئەگەر بچم ۋە دەستەم دەكەۋى؟..."

"حەتمەن... ئەگەر بچىە شارى، حەتمەن لە مالى ۋە دەستەم دەكەۋى، ئىمكانى نىە شەۋى لە ترسان لە مالى ۋە دەر كەۋى."

"جارىكى دىكە ناوونىشانى مالەكەم پى بلى."

"بۆخۆت زىندانى شارى شارەزاي؟... باشە ئىدارەي ژاندارمى لە خوارەۋەي زىندانە، لە لاي راستى ئەگەر لە ئىدارەي ژاندارمى رەت بووى، لە ۋەسەرى كۆلانى تەنيا يەك خانوۋە يەك بە گىچ سېىكارى كراۋە، بەلام ئۇ تۆ بە شەۋ دەچى، بە شەۋ رەنگ باش نابىنرى. كۆلپۆژنەكەي زۆر بلىندە، دەلىيى منارەيە... بە كۆلپۆژنەكەي دەيناسى، لە كۆلپۆژنەي ھەموو مالەكان بلىندترەۋ ديارە. لە نىۋ ھەموو خانوۋەكان دا لە چاۋ دەدا. خانوۋەكە دوو نھۆمە. بەلام خانوۋەكانى دىكە ھەموويان يەك نھۆمەن. ھەر كە ھەتاۋ ئاۋا بوو، عەبدىخان دەچىتەۋە ژوورى ۋ ئىدى نايەتەدەر. دەروازەي مالەكە لە پشتەۋە گەلە دەدرى. دەرگاكە درزىكى تىدايە، خەنجەرەكەت بەۋ درزەدا بەرە ژوورى ۋ ھەلى كىشەۋ دارگەلەكەي پى لادە."

حەمەد بى ئۇ ۋەيى ھىچ بلى ھەستايە سەرى. ئۇ سېپەكەي لە دارەكە كەردەۋەۋ سوار بوو. ئۇ سېپەكە ۋەك با دەپۆشت. يالەكانى تىك با ھەل درابوون. ۋەختىك دەنگى ھارەي ئاشى ھاتە بەرگوى، ۋە ھۆش خۆي ھاتەۋەۋ جەۋى ئۇ سېپەكەي راکىشا. لە حەزەيەك راۋەستا. گوى ھەل خست. پاشان لە سەرەخۆ ئۇ سېپەكەي لى خورى. فېشەكى بىرە بەر تەنگەكەي ۋ ھەرۋەھا دەمانچەكەي... لە نىزىك مالى "تەكەرەك" ۋادىار بوو ئۇ سېپەكە لە شتىك دەپەۋىتەۋە. مامزەي لە ئۇ سېپەكە داۋ بەنىۋ بازاىى دا تىپەرى. چراتورى قاۋەخانەكان ھىشتا دايىسا. چەند كەس ئۇويان دىت ۋ ۋەك غەۋارەيان ھاتە بەرچاۋ، بەلام لەم رۆژانەدا دىتنى كەسانى چەكدار لە نىۋ شار دا زۆر سەير نەبوو. شتىكى ئاسايى بوو. حەمەد ھۆشى لە جىيەكى دىكە بوو، تەنانەت ئۇۋانى ھەر نەشدى. بەكۆلانى مزگەۋتى دا بەرەۋ ھەۋراز لىي خورى. مالى عەبدىخان كەۋتە لاي چەپى. لە بەردەركى مالى لە ئۇ سېپەكەي دابەزى. ئۇ سېپەكەي لە بەر دەركى مالى لە تارىكى لە لكە دارتوۋيەك خست. خەنجەرەكەي لە درزى دەرگاكەۋە بىرە ژوورى، دارگەلەكەي لاداو دەرگا كرايەۋە.

لە ژوورەكەي سەرى چرا دايىسا. ھەر سى پلىكانى بە شەقاۋىك بىرى. ۋەختىك ژن ۋ مندال چاۋيان بە حەمەد كەۋت. قىامەتتىك رابوو. حەمەد راستەرى چوۋە ژوورەكەي تەپشتى. عەبدىخان خەۋالوۋ بوو. ھەردوۋ دەستى بەم لاۋ ئۇۋولادا ئاۋەلا كەردبوون ۋ باۋىشكى دەداۋ ھەروا بە دەم باۋىشك دانەۋە تەشەرى لى دەدا:

"چىە؟ دىسان چتانه؟"

حەمەد گەپشە سەرى. قۆلى گرت ۋ رايتلەكاند:

"چاۋت بکەۋە خانى خانان! ئەمنم ئەمن، حەمەدۆك!"

عەبدىخان چاۋى ھەلپىنان. لە پىش دا باۋەرى نەكرد. پاشان ھەروا بە چاۋى مۆلەق ماۋەۋە وشك بوو ۋ نەيتوانى لە جىيى خۆي بچوۋلى. رەشكىنەي چاۋەكانىشى سېى بىوو.

لە ژوورەكەي دىكە قىامەتتىك رابوو، حەمەد تەنگەكەي راست كەرد. سى گوللەي لە سنگى عەبدىخان دان. بە تەقەي تەنگەكان ئۇ چرايەي لە ژوورى دا ھەل كرابوو، كوۋژايەۋە.

وهك بريسكه له پليكانه كان چووه خواري و سواري ئه سپه كه ي بوو. له و نيوه دا ژاندارمه كان خه به ردار بيوون و ماله كه يان وه بهر گولله باران دابوو. ئه سپه كه ي به تاو به ره و چياكاني تووړووس لينگ دا. له دوايه وه وهك خيزو خوّل گولله ده باري. حه مه د هر به و خيرايبه يه له شار دوور كه و ته وه.

خه ريك بوو تاو بكه وي كه گه يشته ئاسياب چه شمه. له گوره پاني نيو دي جله وي ئه سپه كه ي راكيشا. ئه سپه كه له ئاره ق دا ره ش هه ل گه رابوو. سينگي وهك هه مبانه ده مه هه ل ده ستاو ده پووكايه وه. مل و كه فه لي له كه ف و ئاره ق دا خووسابوون. حه مه ديش شه لالي ئاره ق بوو. ئاره ق له مووره گه ي پشتي ده چورا, سه روچاو و كاكو لي له ئاره ق دا خووسابوون.

هه تاو بالاپياويك به رز ببوو. سيبه ره كان به ره و خوړئاوا بي برانه وه دريژ ده بوونه وه. ئه سپي شه لالي ئاره ق سه رتايي نوورباران كرابوو و هه موو له شي بريسكه ي ده دا.

ديها تي به كان حه مه ديان له نيوه راستي مه يدانه كه دا وهك كيويك به سه ر ئه سپه كه وه ده دي. هيدي هيدي و بيده نگ, گه و ره و چووك و ژن و پياو و پيرو لاو له ده وري كو بوونه وه. بيوونه ئه لقه يه كي گه و ره. به لام ده نكيك نه ده ببيسترا. هه مووان چاويان تيوه بريبوو. سه دان چاو له حه مه ده وه برابوون, به لام هيچ كه س ده نكي له بهر ده رنه ده هات.

سوار كه له نيوه راستي گوره پانه كه دا وهك گابه رديكي قورس و قايم راوه ستابوو و جووله ي نه ده كرد, ته كا نكي دا. ئه سپ يه ك دوو هه نكاوي هه ليئانه وه و سه رله نو ي راوه ستا. سوار سه ري به رز كرده وه. چاوي به ديها تي به كان دا گيړا.

دايه خوړي كه ده تگوت دلوپه خوينا يكي له له ش دا نه ماوه, زه ردو ره نگ په ريو له جي ي خو ي راوه ستابوو و جووله ي نه ده كرد. چاوه داچراوه كاني له سواره كه وه بريبوو و چاوه پرواني قسه يه ك و جووله يه كي ئه و بوو.

ئه سپه كه سه رله نو ي بزوت. حه مه د ئه سپه كه ي به ره و دايه خوړي لي ده خوړي. وه ختيك گه يشته په ناي دايه خوړي جله وه كه ي توند كرد:

"دايه خوړي, دايه خوړي... بوو!... گه ردم نازا كه ن."

لييداو رو يشت به ره و عه لي كو. وهك هه وريكي ره ش له ئاوه داني تي په ري و له بهر چاو ون بوو.

وه ختي وه ردو شيو بوو. ديها تي به كاني هه ر پينچ گوندي خارده شت كو بوونه وه. گه و ره كچه كان جوان ترين جل و به رگيان له بهر كرد, پيژنه كان چارشوي سپي, چارشوي وهك بن يشت سپي يان به سه ر خو يان دا دا. ده هوّل و زورنا لي درا... جيژنيك به رپا بوو... ته نانه ت عه لي دو رموشيش له نو يني نه خو شي هاته ده رو هه ر به و نه خو شي به هه لپه ريني گرت.

پاشان روژيكيان به ياني زوو, هه موويان بيكه وه وه ري كه وتن و درووه لانه كاني خارده شتيان ئاور تي به ردا.

ئيدي خه به ريك له باره ي حه مه دوكه وه نه ببيسترا. ناو و نيشاني ون بوو.

له و روژه وه تا ئيستا, ديها تي به كاني خارده شت هه موو سالي پيش ئه وه ي خارده شت بكيلن, كو ده بنه وه و جيژنيك ده گرن و درووه لانه كاني خارده شت ده سووتين. ئاگر سي شه و روژ له سه رانسه ري خارده شت دا له م درووه لانه وه بو ئه و درووه لان و بو هه ر لايه ك ده سووري و غار ده داو وهك شيتان خارده شتي ده لي سي ته وه. له و درووه لانه كه ده سووتين هاواريك هه ل ده ستي. هه ر له و كاته دا له لووتكه ي عه لي كو ش په له تيشكيك ده ته قيه ته وه. لووتكه ي عه لي كو سي شه وان وا رووناك ده بي, وهك جه نكه ي نيوه رو.

